

MỤC LỤC

750 TRUYỆN MINH HỌA LỜI CHÚA

TỪ ĐẾN

1-50

51-100

101-150

151-200

201-250

251-300

301-350

351-400

401-450

451-500

501-550

551-600

601-650

651-700

701-750

1-50

1. Sức nhớ, bà liền tung chăn, cầu nguyện
2. Đánh vần tên Chúa trên các ngôi sao
3. Thế gian làm gì thì làm, Giáo Hội cứ cầu nguyện và ca hát
4. Nhà bác học danh tiếng chỉ mong được lên thiên đàng mà thôi
5. Hại nhất cho Giáo Hội là cái gì ?
6. Chết khổn nạn vì ghét Chúa, vì ghét Đạo Công giáo!
7. Con tin, lạy Chúa, con tin!
8. Miss Grace Minford mất.....12 triệu đôla!
9. “Thưa các ông, đó là phần của tôi. Còn phần của các em cô nhi đâu, chưa thấy?”.
10. “Vatican chỉ nên được bảo vệ bằng bác ái và tình thương!”.
11. Đức Mẹ là Mẹ chúng ta
12. “Ông không biết Đức Trinh Nữ Maria là Mẹ của tôi sao?”
13. Đức Giáo Hoàng Piô X nhắ với các tu sĩ
14. Con người không hạnh phúc được trên trần gian này
15. Một em gái nhỏ Da Đỏ làm cho một quan chức cao cấp trở lại
16. Muốn giúp ích cho Giáo Hội, hãy dạy giáo lý

MỤC LỤC

17. Một viên ngọc có giá trị hơn cả một núi đá
18. Mẹ nằm mơ.....
19. Thất học, thế mà làm cố vấn cho hai vị thánh thông thái
20. Gương tốt của một thầy giáo
21. Chúng ta hãy trông cậy vào Đức Mẹ Thu Lôi!
22. Cử chỉ của chú chằng khác chi cử chỉ của cái thằng vô ơn độc ác kia không?
23. Một tờ trời làm bỡ ngỡ
24. Linh mục là con người của đức tin
25. Đức tin của con quý hơn mạng sống của con nhiều!
26. Khoa học gia khét tiếng Ampère tin Chúa
27. Khoa học gia khét tiếng Volta tin Chúa
28. Một người tội lỗi nhất !
29. Rước Chúa Giêsu Thánh Thể mà không qua lớp Vỡ Lòng tại giáo xứ
30. Tình vợ chồng mặn nồng: chồng luôn nghĩ đến vợ!
31. Chỉ cần có một người cũng đủ để chúng ta đi truyền giáo
32. Hãy mở rộng trái tim của mình để cứu các linh hồn
33. Truyền giáo bằng điện thoại
34. Thanh niên bệnh nhân này có ích cho con như hai cha phó.

MỤC LỤC

35. Người ta trở lại một cách không ngờ!
36. Sức mạnh của giáo dân truyền giáo
37. Dấu chỉ thứ năm của Giáo Hội là bị bắt bớ
38. Hai cánh tay của Môisê giơ lên trời cầu nguyện
39. Gia đình đọc kinh sáng đã cứu được một Đức Cha
40. Cha học hành chưa đủ !
41. Sơ đòi bao nhiêu?
42. Thánh khiêm nhường, mới là thánh thật
43. Ta không giống người!
44. Uy tín của vị lãnh đạo thật lạ lùng là dường nào!
45. Cầu nguyện là sức mạnh lớn nhất giúp chúng ta giải quyết những vấn đề
46. Bốn phân dạy giáo lý của linh mục quản xứ
47. Giáo Hội thật quá lạ lùng !
48. Thánh Lễ và Thánh Thể làm cho giáo xứ sống động !
49. Dự Thánh Lễ từ xa, điều này đã có từ lâu rồi trong Giáo Hội!
50. Lễ nào lại giao cho Chính Quyền bảo trợ?

MỤC LỤC

1. Sự nhớ, bà liên tung chẵn, cầu nguyện

Vào một đêm khuya, tại thành phố New York, trong lúc trời tối đen, một phụ nữ trẻ tuổi, tên là Samantha, đang trên đường về nhà. Cô chọn con đường tắt cho nhanh. Nhưng đường tắt lại tối om. Đang đi, bỗng cô nghe tiếng động, rồi bóng một người đàn ông xuất hiện, đi bên cạnh cô. Ông ta chụp lấy cô và định làm trò kinh tởm.

Trong khi đó ở nhà, đang ngủ ngon, bà mẹ của cô Samantha bỗng giật mình thức giấc. Bà nhớ đến đứa con gái chưa trở về nhà. Bà vội vàng tung chẵn, ra khỏi giường và quỳ gối xuống, tha thiết cầu nguyện cho con mình. Bà xin Chúa gìn giữ con mình thoát những hiểm nguy trong đêm tối. Cầu nguyện xong, bà lại lên giường nằm ngủ.

Trong lúc đó, ngoài đường, không hiểu sao, người đàn ông đang định giở trò hiếp dâm con của bà, bỗng ngưng lại và bỏ đi!

Khi trở về nhà, cô Samantha hú hồn kể lại câu chuyện cho mẹ nghe. Nghe xong, bà mẹ

MỤC LỤC

hiệp ý với con, dâng lời cảm tạ Thiên Chúa vì cả hai mẹ con đều tin rằng Thiên Chúa đã nghe lời cầu nguyện của người mẹ và đã giải thoát đứa con của bà khỏi tai hoạ khủng khiếp nhất đối với cuộc đời của một người con gái!

2. Đánh vần tên Chúa trên các ngôi sao

Ông Carrier là một kẻ nghịch đạo rất độc ác trong thời kỳ Cách Mạng Pháp. Chính ông đã tàn sát nhiều tín hữu, triệt hạ nhiều nhà thờ.

Ngày kia, khi gặp một người nông dân công giáo ở vùng Bretagne, ông Carrier ngạo nghễ nói: "Chúng ta sắp triệt hạ các lâu chuông và các nhà thờ của các ông".

Người nông dân công giáo của miền bắc nước Pháp này trả lời một cách khiêm tốn nhưng không kém phần hãnh diện: "Chuyện đó, các ông có thể làm được, nhưng các ông sẽ luôn luôn để lại cho chúng tôi những ngôi vì sao trên trời. Và bao lâu mà cuốn sách vần trên trời này còn, chúng tôi sẽ dạy con cháu chúng tôi đánh vần Tên Chúa rất tốt lành trên các ngôi sao đó".

3. Thế gian làm gì thì làm, Giáo Hội cứ cầu nguyện và ca hát

Khi suy niệm về đời sống vô cùng thanh thản và đầy hiệu quả của Giáo Hội sơ khai bị bắt bớ liên miên trong suốt hơn 300 năm, chúng ta nhận thấy rõ ràng rằng Giáo Hội sơ khai đứng vững được là nhờ sự cầu nguyện. Thật đúng như lời của Ernest Hello, một văn sĩ công giáo, viết một câu quá hay: " Thế gian làm gì thì làm, Giáo Hội cứ cầu nguyện và hát ca! ".

4. Nhà bác học danh tiếng chỉ mong được lên thiên đàng mà thôi

Nhà bác học danh tiếng người Pháp Le Verrier có nhiều phát minh vĩ đại về thiên văn. Đức Cha địa phận khen ông: "Danh tiếng ông bay lên tận các ngôi sao ". Nhà bác học vĩ đại này cúi đầu khiêm nhường trả lời: "Xin Đức Cha cầu nguyện cho con, con chỉ mong bay được lên thiên đàng mà thôi. "

5. Hại nhất cho Giáo Hội là cái gì ?

Sự ngu dốt về giáo lý là điều hết sức tai hại cho Giáo-Hội.

Trong Thông điệp "Acerbo Nimis ", Đức thánh Giáo Hoàng Piô X nói rõ : " Lý do chính của sự sống đạo suy sụp là do sự ngu dốt về những điều về Thiên Chúa ".

Một Đức Giám Mục kia, khi được báo cho biết trong giáo phận ngài, có nơi thanh niên đi rước lễ về, đùa cợt và le lưỡi ra cho nhau xem, liền đưa ra lệnh cho toàn giáo phận: " Chúng ta phải liệu xây phòng dạy giáo lý trước, rồi mới xây nhà thờ sau ".

6. Chết khốn nạn vì ghét Chúa, vì ghét Đạo Công giáo!

Mirabeau, trong thời kỳ Cách Mạng Pháp, nổi tiếng là kẻ ghét Chúa, ghét Đạo Công giáo.

Khi sắp chết nằm trên giường, ông truyền đem nước thơm đến tắm thân xác ông, truyền đội mũ triều thiên bằng hoa đẹp, truyền mời ban âm nhạc danh tiếng đến để giúp ông chết cho vui vẻ, thoải mái. Nhưng vô ích ! Lương tâm ông cắn rứt. Ông bị lo âu dẫn vặt. Ông đòi bác sĩ cho ông uống thuốc gì uống cho mau chết. Bác sĩ từ chối. Ông tức lồng lên. Và ông chết khốn nạn.

7. Con tin, lạy Chúa, con tin!

Trước đại chiến 1914, có một người đã từng viết nhiều bài báo công kích và nhạo báng Đạo Công giáo. Ông tên là Lavedan. Nhưng sau này, khi gặp nguy hiểm sắp chết, ông liền viết một bài cải chính lại tất cả những gì ông đã viết trước đây. Trong bài này, có đoạn ông viết rằng: "Từ trước đến nay, tôi vẫn nhạo cười chế diễu người Công Giáo, và tôi tin rằng mình khôn ngoan, giỏi giang, song thật ra, tôi đã lầm, và những ai đọc những tác phẩm và văn thơ của tôi cũng lầm nữa. Tất cả những gì tôi làm xưa nay, đều lầm lạc, say sưa và mơ hồ. Bỏ Thiên Chúa, tức là tự sát. Không biết ngày mai tôi có còn sống nữa chẳng, nên giờ đây, tôi phải nói cho mọi người biết điều này là: tôi không dám chết trước lúc chối Chúa. Hỡi linh hồn tôi, hãy vui mừng, và bây giờ tới lúc ngươi có thể quỳ gối xuống và xưng rằng: "Con tin, lạy Chúa, con tin!"

8. Miss Grace Minford mất.....12 triệu đôla!

Miss Grace Minford từ Tin Lành trở lại Đạo Công giáo, rồi đi tu dòng nữ Đa Minh.

Khi thân phụ chết, ông trối lại cho Miss Grace Minford này 2 triệu rưỡi đôla với điều kiện là cô phải ra khỏi Dòng, không được đi tu nữa.

Miss Grace Minford bình tĩnh nói: "Cha tôi trên trời giàu hơn cha tôi ở dưới đất nhiều. Cha tôi trên trời sẽ thưởng cho tôi nhiều hơn. "

9. "Thưa các ông, đó là phần của tôi. Còn phần của các em cô nhi đâu, chưa thấy?"

Một hôm, cha Clémentê lững thững đi vào một quán ăn. Ngài giờ hai ra và xin:

- "Xin quý ông rộng lượng bố thí cho các em cô nhi của tôi một miếng ăn".

Tức thì các thực khách cười rộ lên. Một người tên là Wilszek, ngỗ ngáo nói:

- "Một miếng ăn cho các em hả, được lắm".

MỤC LỤC

Nói xong, anh ta nâng cốc bia lên, uống một ngụm, rồi phùng miệng phun thật mạnh vào mặt cha Clémentê.

Cha Clémentê đằm tĩnh lấy khăn mùi xoa ra lau mặt, rồi lại giơ hai tay ra và xin:

- “Thưa các ông, đó là phần của tôi. Còn phần của các em cô nhi của tôi đâu, chưa thấy?”.

Wilszek như bị đâm một quả thoi sơn, té nhào xuống đất. Anh ấp úng nói:

- “Tôi...tôi...sẽ...gởi...tặng các em một món quà!”.

Quả thực, sau đó, anh tự động đi lạc quyền giữa các bạn bè xa gần và đến trao cho thánh Clémentê một món tiền lớn. Và tiếp sau, anh còn làm nhiều lần như thế.

10. “Vatican chỉ nên được bảo vệ bằng bác ái và tình thương!”.

Khi còn làm cha sở giáo xứ Salzanô, Đức Giáo Hoàng Piô X thường dậy sớm mở cửa nhà

MỤC LỤC

thờ thể cho ông từ vì ông này ngủ chưa dậy. Nhiều lần, các bỗn đạo đến dự lễ sớm, đề nghị để họ đi đánh thức ông từ dậy, nhưng ngài vui vẻ nói: " Để cho ông ngủ yên. Các con tưởng cha không mở cửa được sao? " Rồi ngài lại khôi hài nói: "Khi cha già yếu, nằm liệt trên giường, lúc đó ông từ đi mở cửa nhà thờ cũng được".

Giáo-Hội chỉ muốn đem tình yêu của Chúa đến cho con cái mình và cho mọi người.

Giáo-Hội chỉ muốn đối xử nhân từ với tất cả mọi người, không trừ ai.

Giáo-Hội chỉ muốn tự bảo vệ mình bằng bác ái và tình thương. Năm 1914, có tin giặc sắp tấn công Rôma, ông Rigudô, chỉ huy trưởng các vệ binh Tòa Thánh, trình lên Đức Thánh Cha Piô X một kế hoạch phòng thủ, trong đó có việc đặt đại bác tại Vatican. Đức Thánh Cha bình tĩnh trả lời : " Vatican không nên được bảo vệ bằng đại bác, mà chỉ nên được bảo vệ bằng bác ái và tình thương".

11. Đức Mẹ là Mẹ chúng ta

Ngày kia, thánh Gioan Bosco rao giảng về vinh quang của Đức Mẹ Maria tại nhà thờ chính tòa Tôrinô.

Đang giảng, ngài bỗng dừng lại thỉnh lặng một hồi lâu rồi đặt câu hỏi với bốn đạo: "Ai trong anh chị em có thể nói cho tôi biết Đức Mẹ là ai?"

Có người thưa ngay: "Thưa Cha, Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa".

Thánh Gioan Bosco gật đầu, nói tiếp: "Đúng thế, Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, nhưng nói thế vẫn chưa đủ. Tôi muốn anh chị em kể hết những tước hiệu của Đức Mẹ Maria."

Liên sau đó, bốn đạo thi nhau kể ra tất cả những tước hiệu của Đức Mẹ: Đức Mẹ là cửa Thiên Đàng, Đức Mẹ là Đấng an ủi những kẻ có tội, Đức Mẹ là Đấng phù trợ các tín hữu, Đức Mẹ là Đấng cứu chữa kẻ bệnh tật, v.v...

MỤC LỤC

Sau khi nghe kể hết những tước hiệu mà người ta dâng kính lên Đức Mẹ Maria, thánh Gioan Bosco mỉm cười nói tiếp: "Đức Mẹ Maria có tất cả những tước hiệu mà anh chị em vừa kể ra, nhưng vẫn chưa hết. Tôi muốn nói thêm về Đức Maria."

Chờ mãi vẫn không thấy có câu trả lời nào, thánh nhân liền nói: "Tôi xin được nói với anh chị em về Đức Mẹ Maria là ai: Ngài là Mẹ chúng ta. Phải, Ngài là Mẹ chúng ta. Đó là điều đáng nói nhất về Mẹ Maria. Trên trần gian này, không ai có thể gần gũi thiết thân với chúng ta cho bằng mẹ chúng ta, không ai yêu thương chúng ta hơn mẹ chúng ta. Cũng thế, trên Thiên Đàng, không có vị thánh nào yêu thương chúng ta và sẵn sàng lắng nghe chúng ta cho bằng Đức Mẹ Maria là Mẹ chúng ta."

12. "Ông không biết Đức Trinh Nữ Maria là Mẹ của tôi sao?"

Đó là lời của linh mục Macero Palazuelos nói với vị chỉ huy nghịch đạo khi cha bị bắt dẫn đi đến trại giam.

MỤC LỤC

Khi đang bị dẫn đi giữa đường, cha xin được phép ghé thăm Mẹ mình một chút. Viên chỉ huy nghịch đạo tưởng thật, liền cho phép.

Khi thấy cha Macero Palazuelos xăm xăm đi vào một Đền Thờ Đức Mẹ gần đó, ông chặn ngài lại, sừng sộ hỏi: "Người xin đi thăm mẹ người, sao người lại đi vào Nhà Thờ này làm chi?"

Và khi nghe cha Macero Palazuelos trả lời một cách thản nhiên: "Ông không biết Đức Trinh Nữ Maria là Mẹ của tôi sao?", viên chỉ huy nghịch đạo tức đến điên người, bắn chết ngay cha tại chỗ không chút xót thương, và Giáo Hội Tây Ban Nha có thêm một vị linh mục tử đạo - tử đạo vì Mẹ của Chúa, vì Mẹ của mình – trong thế kỷ thứ hai mươi này.

13. Đức Giáo Hoàng Piô X nhắn với các tu sĩ

Đức Giáo Hoàng Piô X viết những lời sau đây trong một bức thư gửi cho một Dòng chuyên lo giáo dục: "Ta nghe rằng một dư luận đang phổ cập khắp nơi, là muốn cho các con đặt mục đích giáo dục con em lên hàng đầu, và đời tu trì xuống hàng nhì, vì nhu cầu và tình thế hiện tại

MỤC LỤC

đòi phải có như thế. Ta không muốn cho dư luận đó có tiếng vang nơi các con cũng như nơi các Hội Dòng khác có mục đích giáo dục như các con. Trong trường hợp của các con đây, các con phải nhất quyết điều này, là đời sống tu trì chiếm quyền ưu tiên hơn đời sống hoạt động bên ngoài. Nếu các con có bốn phận trọng đại giáo huấn kẻ khác, thì các con còn có bốn phận trọng đại hơn đối với Thiên Chúa."

14. Con người không hạnh phúc được trên trần gian này

Thánh Phanxicô Khó Khăn cùng với thầy Juniper đi dạo trong rừng. Thầy Juniper cao hứng nói to: "Hạnh phúc thay chim bay trong không khí, súc vật ăn trên đồng cỏ, cá lội trong suối nước! Vậy mà, này thầy Phanxicô, sao con người lại không được hạnh phúc như vậy nhỉ? " Thánh nhân trả lời: "Vì chim, súc vật và cá thì được dựng nên cho cõi đời này, đó là lý do tại sao chúng sung sướng. Còn con người thì không được dựng nên cho cõi đời này, vì thế, con người không thể nào chỉ được hạnh phúc ở trên đời này."

15. Một em gái nhỏ Da Đỏ làm cho một quan chức cao cấp trở lại

Một quan chức cao cấp ở Hoa-Thịnh-Đồn lo về Bộ Thổ Dân Da Đỏ ở Mỹ, ngày kia, đi thăm một ngôi trường của dân Da Đỏ trên miền Tây Bắc nước Mỹ. Ông thấy một nữ tu đang dạy giáo lý. Ông nói chị cứ tiếp tục dạy đi. Chị nữ tu hỏi các em Da Đỏ: "Tại sao Thiên Chúa dựng nên chúng ta?". Một em gái Da Đỏ giăng tay trả lời: "Thiên Chúa dựng nên chúng ta để chúng ta biết Ngài, yêu mến Ngài, và phụng sự Ngài ở đời này, để được hạnh phúc sau này với Ngài." Quan chức này gọi em nhỏ lại và xin em lặp lại câu trả lời của em để ông nghe cho rõ hơn.

Vài tháng sau, nữ tu này được một lá thư của quan chức này gửi đến, đại ý nói : cảm ơn vì đã học biết được ý nghĩa của đời sống qua câu trả lời giáo lý của một em gái nhỏ Da Đỏ trong trường của chị, và ông cho biết ông đang học đạo để được rửa tội trong một thời gian nữa.

16. Muốn giúp ích cho Giáo Hội, hãy dạy giáo lý

Một bà sang trọng và giàu có, trong một buổi yết kiến Đức Thánh Cha Piô X, thành thật tâm lên: “Tâu Đức Thánh Cha, con có thể làm gì để giúp ích cho Giáo Hội?”

Câu trả lời của Đức Thánh Cha vụt bay ra như một mũi tên: “Con hãy đi dạy giáo lý!”

17. Một viên ngọc có giá trị hơn cả một núi đá

Thánh nữ Louise de Marillac buồn phiền vì Đức Giám Mục trong một giáo phận kia không muốn cho chị lập một chi nhánh của Dòng để lo việc bác ái. Thánh Vinh-Sơn khuyên chị thánh này : “Một viên ngọc thì có giá trị hơn cả một núi đá. Một hành động tuân phục thì có giá trị trước mặt Chúa hơn mọi số nhiều của những công việc tốt lành.”

18. Mẹ nằm mơ.....

Năm 1913, bà bề trên Francesca Cal... cùng một số nữ tu, đến tiểu bang Seattle để tìm cách

MỤC LỤC

thiết lập một cô nhi viện. Đến nơi, bà bề trên sai các nữ tu đi tìm chỗ. Các nữ tu về báo cáo: không tìm ra được chỗ nào. Bà bề trên lấy bản đồ tiểu bang ra, nhắm mắt cầu nguyện, rồi lấy tay chỉ không một chỗ trên bản đồ. Các nữ tu nhao nhao: “Chúng con biết, chỗ này không được đâu.”

Bà bề trên nói: các con cứ đến xem. Khi đi xem về, các nữ tu trầm trồ : chỗ này quá tuyệt, sao Mẹ biết ? Bà bề trên trả lời bí mật : Mẹ nằm mơ... Ngày mai, bà bề trên cùng chị em đi thăm chỗ. Khi đi về, các nữ tu đi xe điện ngầm trước, còn bà bề trên ra đường quan, đón xe quá giang. Một phụ nữ lái xe, dừng lại, cho bà bề trên quá giang. Khi biết được bà bề trên muốn chỗ đó, người phụ nữ lái xe nói : đó là chỗ của chồng tôi. Người phụ nữ gọi điện thoại cho chồng. Chồng tặng bà bề trên khu đất đó. Sau đó, hai vợ chồng liên lạc với bà bề trên : có thêm một người giấu tên, tặng một vạn mỹ kim để giúp bà thực hiện chương trình bác ái đó.

MỤC LỤC

19. Thất học, thế mà làm cố vấn cho hai vị thánh thông thái

Thánh Felice da Cantalive thất học về mặt đời. Dầu vậy, ngài vẫn hãnh diện về việc ngài học được năm chữ đỏ và một chữ trắng. Ngài cắt nghĩa : năm chữ đỏ, là năm Dấu Thánh Chúa Giêsu; một chữ trắng, Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội.

Ngài sống đời cầu nguyện, hy sinh, treo cao gương tốt. hai vị thánh danh tiếng đồng thời với ngài, thánh Carôlô Bôrômêô và thánh Philiphê Nêri, chọn ngài làm cố vấn. Có đời sống nội tâm sâu xa, thì dầu bất tài, thiếu khả năng, vẫn được Chúa dùng để làm ích cho các linh hồn.

20. Gương tốt của một thầy giáo

Đại sử gia người Đức, Godefroid Kurth thích kể kỷ niệm này: Lúc 10 tuổi, tôi học tiểu học. Chiều kia, bãi lớp, tôi ra về, nhưng vì quên một vật ở lớp, tôi lui lại lớp. Tôi đẩy nhẹ cửa bước vào. Tôi tưởng không có ai. Ngờ đâu, thầy giáo tôi đang quỳ cầu nguyện, mắt ngược lên Thánh

MỤC LỤC

Giá. Đã hơn 50 năm rồi, mà hình ảnh này vẫn sống mãi trong trí tôi. Và hình ảnh này đã giúp tôi rất nhiều trên con đường tốt của tôi.

21. Chúng ta hãy trông cậy vào Đức Mẹ Thu Lôi!

Năm 1861, một luồng sét mạnh đánh vào phòng ngủ của linh mục Bosco: đồ đạc trong phòng bị hư hại hết, còn ngài thì bị đánh vất xuống đất, bất tỉnh. Sét còn đánh vào phòng các em lưu trú. Giây điện bị đứt, vách nứt, bụi lấm. Tối om. Các em hét vang trời nhưng ngài không nghe vì bất tỉnh.

Khi tỉnh lại, linh mục Bosco lồm cồm bò dậy, cầm đèn đi đến phòng các em. Ngài cười và nói: "Các con đừng sợ! Trên trời, có một Người Cha rất tốt lành và có một Người Mẹ rất tốt lành đang lo lắng cho chúng ta."

Các em an tâm. Linh mục Bosco cầm đèn đi soi. Ngài thấy đồ nát hết, chỉ còn cây nho là không bị sét đánh. Ngài liền nói lời cảm ơn Chúa và vâng theo ý Chúa: "Deo gratias! Sicut Dimino placuyiut! Sit Nomen bēndictum!" – "Tạ ơn

MỤC LỤC

Chúa! Xin vâng theo thánh ý Chúa! Xin cho danh Chúa được cả sáng!”

Sét đầu chịu thua linh mục Bosco. Sét đánh thêm một lần thứ hai. Sét còn đánh thêm một lần thứ ba nữa.

Thấy sét đánh đến lần thứ ba, ai ai cũng đề nghị cha Bosco hãy mau mau làm gấp một cái thu lôi và đặt trên nóc nhà cao để chống sét. Linh mục Bosco bằng lòng ngay.

Và mặc dù không tin dị đoan và không có thái độ phản khoa học, linh mục Bosco ôm tượng Đức Mẹ, leo lên đặt trên nóc nhà.

Sau khi đặt xong bức tượng Đức Mẹ trên nóc nhà, linh mục Bosco leo xuống, quy tụ các em lại dưới sân và cùng với các em ngược mắt lên nhìn Mẹ. Ngài cầu nguyện tự phát như sau:

- “Lạy mẹ Thu Lôi, Mẹ đã ba lần gìn giữ chúng con khỏi bị sét đánh chết. Chúng con trồng cây vào Mẹ!”

Và linh mục Bosco mỉm cười nói với các em của mình:

MỤC LỤC

- “Chúng ta hãy trông cậy vào Đức Mẹ Thu Lôi!”

22. Cử chỉ của chú chằng khác chi cử chỉ của cái thằng vô ơn độc ác kia không?

Người kia chê bai bạn mình vì bạn mình giữ ngày Chúa Nhật. Người bạn này liền trả lời:

- “Nếu tôi có 7 đồng, tôi ra đường gặp một người ăn mày xin tôi, tôi cho anh ta sáu đồng, chú nghĩ sao?”

- “Anh thật đại độ đáng khen, và người ăn mày kia chắc phải cảm ơn anh lắm.”

- “Đúng! Nhưng nó lại vật cổ tôi xuống, móc lấy thêm một đồng nữa, thì anh nghĩ sao?”

- “Cái thằng khốn nạn! Nó đáng chết!”

Người bạn liền cắt nghĩa:

- “Này nhé, đó là câu chuyện của ngày Chúa Nhật: Chúa cho chú sáu ngày làm việc, Chúa chỉ giữ lại cho Ngài một ngày Chúa Nhật. Thế mà chú không biết ơn Chúa, không tôn trọng ý của

MỤC LỤC

Chúa, cướp ngay cả ngày Chúa Nhật là ngày của Chúa. Cử chỉ của chú có khác chi cử chỉ của cái thằng vô ơn độc ác kia không?”

23. Một tờ trối làm bờ ngõ

Một thanh niên kia không ân cần săn sóc cha mẹ mình vì thấy cha mẹ mình nghèo. Trái lại, anh ta ân cần lui tới săn sóc ông cậu vì thấy ông cậu này giàu.

Khi ông cậu qua đời, người thanh niên này vui mừng vì tin chắc thế nào cũng được ông cậu trối cho một phần gia tài.

Khi đọc tờ trối, người thanh niên này liền hời ôi. Trong tờ trối có nói rằng: cậu trối cho cháu ba trăm đồng để mua một cuốn giáo lý mà học biết bốn phận phải sống hiếu thảo với cha mẹ mình.

24. Linh mục là con người của đức tin

Năm 1866, Nhà Nước Italia muốn linh mục Bosco đứng ra làm trung gian giữa Chính Quyền

MỤC LỤC

và Tòa Thánh để giải quyết những vấn đề gây khó khăn cho đôi bên.

Địp này, linh mục Bosco liền nói lên lập trường rõ ràng của linh mục :

" Xin hãy biết rằng linh mục Bosco là linh mục tại bàn thờ, linh mục nơi tòa giải tội, linh mục giữa các thiếu niên, linh mục tại Tôrinô cũng như tại Firenxê, linh mục trong nhà có người nghèo khổ sinh sống, cũng như linh mục trong đền vua và trong tòa nhà bộ trưởng ".

Với những lời thẳng thắn và dài dòng như trên, linh mục Bosco chỉ muốn nói một điều về linh mục : Linh mục là con người đặc biệt của Đức Tin, nghĩa là con người đặc biệt của CHÚA GIÊSU.

25. Đức tin của con quý hơn mạng sống của con nhiều!

Kỳ Giáo Hội Mễ Tây Cơ bị bách hại, người ta thấy quân nghịch đạo cột sau xe ô-tô một chàng thanh niên. Chàng này chỉ có một tội:

MỤC LỤC

không chịu bỏ Đạo, không chịu từ chối đức tin của mình.

Xe ô tô lăn bánh mạnh và nhanh trên con đường gồ ghề. Chàng hnah niên công giáo này cắn răng lại. Thịt chàng nát bầm. Máu tuôn ra lai láng. Bùn và đất lấp phủ cả mặt mũi.

Bỗng tiếng phanh rít lên và xe ô tô dừng phắt lại. Quân nghịch đạo nhảy xuống xe, lấy gươm dí vào đầu chàng thanh niên này và la lên một cách tức tối:

- "Mày hãy nói đi: đả đảo Giêsu Kitô! Nếu không, mày sẽ chết!"

Nghe tiếng rộn ràng trước cửa nhà, một người đàn bà vội chạy ra. Bà như điên lên khi thấy con trai yêu quý của mình phải bị hành hạ quá sức dã man. Nhưng để bảo vệ đức tin của con mình, bà mẹ anh hùng này liền liều mình xông vào giữa đám lính, đến quỳ bên cạnh con đang hấp hối. Bà vừa khóc, vừa ôm đầu con, vừa nói rõ từng tiếng bên tai con:

MỤC LỤC

- “Con ơi, con đừng bỏ Chúa nhé! Con đừng bỏ đức tin của con nhé! Đức tin của con quý hơn mạng sống của con nhiều!”

Người con liền gật đầu và chết trong tay mẹ mình, trước mặt đám quân lính độc ác, nghịch đạo, đang ngỡ ngác, không hiểu vì sao hai mẹ con nầy lại anh dũng đến thế!

26. Khoa học gia khét tiếng Ampère tin Chúa

Ai dùng điện, ai dùng bình điện mà lại không biết đến Ampère?

Ampère, nhà vật lý điện học danh tiếng người Pháp, chiều nào cũng đến Nhà Thờ Đức Bà ở Pari để quỳ lần hột trước Mình Thánh Chúa.

Một sinh viên kia chống đối đức tin của người công giáo. Anh ta luôn huênh hoang tuyên bố những điều nghịch đạo. Ngày kia, khi nhìn thấy nhà khoa học danh tiếng Ampère nầy đang quỳ cầu nguyện và lần hột trong Nhà Thờ Đức Bà ở Pari, anh ta cứng họng, khiếp đảm và không còn dám tuyên bố điều gì nghịch đạo Công giáo nữa.

MỤC LỤC

Khi nằm trên giường bệnh gần chết, Ampère được một nữ tu đọc cho nghe một đoạn sách Gương Phước. Ông thú thật với nữ tu này: "Thưa chị, tôi đã thuộc lòng cả cuốn sách Gương Phước này rồi".

27. Khoa học gia khét tiếng Volta tin Chúa

Ai dùng điện, ai dùng bình điện, ai dùng pin mà lại không biết đến Volta?

Volta, nhà vật lý danh tiếng người Italia, đã phát minh ra "pin".

Khi nghe có bạn khoa học gia của mình hồ nghi về sự "có Chúa", ông liền mạnh mẽ nói rằng: "Khoa học chỉ làm cho tôi thấy Chúa hiện diện khắp nơi. Nguyên Nhân tiên khởi, Đấng Ra Luật không sai lầm, Đấng Tạo Hóa, Lý Do cuối cùng của tất cả: đó là CHÚA."

Volta là giáo lý viên. Ông rất thích dạy giáo lý cho trẻ em. Tại nhà thờ Cômô, ở bắc nước Italia, nơi sinh quán của ông, có bia ghi: "Nơi đây, Alessandro Volta đã được rửa tội và đã từng đứng đây dạy giáo lý".

28. Một người tội lỗi nhất !

Trong cơn hấp hối, thánh Đa Minh, đấng sáng lập Dòng Đa Minh, nói với các thầy: "Cha không hiểu tại sao Chúa không giáng lửa xuống thiêu đốt làng mạc này vì nó đang chứa một người tội lỗi nhất trong thiên hạ?"

Các thầy ngỡ ngác nhìn nhau.

Một thầy cúi xuống sát tai thánh Đa Minh, hỏi: "Lạy Cha thánh, xin cha cho chúng con biết người tội lỗi ấy là ai để chúng con tìm cách đưa họ về đàng lành."

Thánh Đa Minh bình thản trả lời, từng tiếng rõ : "Người tội lỗi ấy, chính là cha."

Các thầy lại càng ngỡ ngàng, không hiểu được ý của Đấng sáng lập dòng mình. Thánh Đa Minh liền giải thích : "Nếu có một người nào tội lỗi nhất trong thiên hạ, mà được ơn Chúa dồi dào như cha xưa nay, thì người đó sẽ nên thánh bằng mấy ngàn lần cha đây!"

MỤC LỤC

29. Rước Chúa Giêsu Thánh Thể mà không qua lớp Võ Lòng tại giáo xứ

Đây là truyện một em nhỏ, tuy chưa qua lớp Võ Lòng tại giáo xứ, nhưng vẫn được Đức Thánh Cha cho rước lễ lần đầu.

Trong một buổi triều yết, thấy một người cha dắt một đứa con nhỏ bốn tuổi, Đức Thánh Cha Piô X hỏi và biết rằng em nhỏ này chưa được rước Chúa Giêsu Thánh Thể. Ngài liền hỏi em này hai câu giáo lý.

Câu thứ nhất: "Con có biết rước lễ là rước ai không?" Em nhỏ đáp ngay: "Dạ, rước Chúa Giêsu Kitô."

Câu thứ hai: "Con có biết Chúa Giêsu Kitô là ai không?". Em nhỏ đáp liền: "Dạ, là Đức Chúa Trời."

Đức Thánh Cha sung sướng xoa đầu em bé và nói với người cha một câu làm mọi người hiện diện sửng sốt: "Ngày mai, khi Cha cử hành Thánh Lễ, ông đem con đến để Cha cho em rước Chúa."

30. Tình vợ chồng mặn nồng: chồng luôn nghĩ đến vợ!

Năm 1901, tổng thống Mỹ Mac Kinley bị ám sát. Ông sắp chết. Tay ôm lấy vết thương, ông thì thào những lời cuối đời: “Hãy tin cho vợ tôi biết nhưng hãy tin cho thật khéo... vợ tôi, giờ đây, đang ngủ.”

31. Chỉ cần có một người cũng đủ để chúng ta đi truyền giáo

Đức Giáo Hoàng Piô XII nói với các vị thừa sai sắp lên truyền giáo trên Bắc Cực:

“Nếu trên đó, chỉ có một người cần được rao giảng Phúc Âm, thì cũng đủ để cho các con đi lên đó.”

32. Hãy mở rộng trái tim của mình để cứu các linh hồn

Chị thánh Têrêxa Hài Đồng nói: “Tôi là trái tim của Giáo Hội.”

MỤC LỤC

Không phải chị thánh này muốn nói chị là trung tâm điểm của Giáo Hội đâu. Trái tim của Giáo Hội phải là một trái tim luôn luôn khắc khoải tìm đủ cách để đem các linh hồn về cho Chúa, hầu thực hiện lời Chúa truyền: “Hãy đi rao giảng Tin Mừng cho mọi dân tộc.”

Chị thánh Têrêxa này ý thức rằng mình thuộc về Giáo Hội thì trái tim mình cũng phải luôn luôn yêu mến các linh hồn, luôn luôn khắc khoải đem Chúa đến cho các linh hồn, đó là khắc khoải truyền giáo. Vì thế, chương trình của vị thánh bốn mạng các xứ truyền giáo này, là : “ Trong quả tim của Giáo Hội là Mẹ tôi, tôi sẽ là tình yêu... Lúc đó, tôi sẽ là tất cả !”

33. Truyền giáo bằng điện thoại

Năm 1939, tại Nữ Ước, một tối kia, cha Hall nghe một cú điện thoại. Lạ thay, người đang nói với cha là một người mà cha chưa hề quen biết. Ông nói ông đang có chuyện buồn trong gia đình.

MỤC LỤC

Cho rằng ông này đã quay lăm số điện thoại của mình, cha Hall định xin lỗi ông và gác máy.

Bỗng được ơn Chúa soi sáng, cha Hall cầm chặt lấy cây Thánh Giá trên bàn viết và dịu dàng nói tiếp với người đàn ông đang gọi mình: " Xin ông cứ vui lòng nói, tôi lắng nghe ông nói đây".

Sau một tiếng đồng hồ tâm sự, ông khóc nức nở và cảm ơn cha Hall rồi rít.

Và từ đó, bắt đầu một cuộc truyền giáo mới: truyền giáo bằng điện thoại. Mỗi tuần, cha Hall được gọi điện thoại đến ba ngàn lần.

Cha Hall được Giáo Quyền cho phép truyền giáo qua điện thoại để đem Lời Chúa đến cho bất kỳ ai cần được an ủi, giải sáng và hướng dẫn bằng phương tiện truyền thông đại chúng này.

34. Thanh niên bệnh nhân này có ích cho con như hai cha phó.

Trong một giáo xứ ở Ý, sau Tuần Phúc Chuyển thành công rực rỡ, cha sở mời cha giảng Phúc Chuyển đi thăm cha phó của ngài.

- "Cha phó họ nhánh sao?"

- "Không, cha phó trong họ con."

Cha sở và cha giảng Phúc Chuyển đi vào nhà của một thanh niên hai mươi tuổi đang nằm trên giường bệnh, bất toại.

Cha sở hỏi: "Phêrô, con có khỏe không?"

- "Thưa cha, con luôn khỏe theo như ý Chúa muốn."

Cha giảng Phúc Chuyển hỏi: "Con có đau không?"

- "Thưa cha, con không nghĩ đến điều đó. Còn có những kẻ đau hơn con nhiều."

Rồi hướng về cha sở, bệnh nhân hỏi: "Thưa cha, ông đó đã đi xưng tội chưa?"

MỤC LỤC

- " Đi rồi, ông đó làm gương tốt lắm!"

- " Vậy thì con sẽ dâng ba ngày sống của con để cảm ơn Chúa Giêsu. Còn Phúc Chuyển có tốt không, thưa cha ? "

- "Tốt lắm! Có cha giảng đây làm chứng: kết quả lạ lùng!"

- "Vậy thì con sẽ dâng những đêm không ngủ trong tuần này để cảm ơn Chúa quá tốt lành đối với giáo xứ chúng ta. Thưa cha, còn có gì lạ không?"

Cha sở đưa ra một danh sách các ơn cần phải xin cho giáo xứ. Thanh niên bệnh nhân đọc nhỏ và nói: "Đây là công việc của con. Con sẽ cầu nguyện và hy sinh thật nhiều để xin Chúa ban những ơn này."

Cha sở hỏi: "Con có cần gì không?"

Bệnh nhân nhắm mắt nói nhỏ: "Thưa cha, không. Xin cha chúc lành cho con".

Trên đường về nhà xứ, cha sở vui vẻ nói với cha giảng Phúc Chuyển: "Thanh niên bệnh

MỤC LỤC

nhân này có ích cho con như hai cha phó. Anh ta là thu ôi của giáo xứ con".

35. Người ta trở lại một cách không ngờ!

Truyền giáo chẳng qua là nói lên cho mọi người biết họ được Thiên Chúa yêu thương, và biết chứng minh điều này trong cuộc sống. Nếu người ngoài công giáo thấy người công giáo thực thi luật yêu thương bác ái thật của Phúc Âm đối với họ, thì thế nào họ cũng có thiện cảm đối với Giáo-Hội, và một ngày kia, thế nào cũng có người xin trở lại. Câu chuyện cảm động sau đây chứng minh điều này. Câu chuyện này do linh mục Cluny, cha sở giáo xứ Taejou ở Nam-Hàn, kể.

Giáo dân Lôrăng, 26 tuổi, đến nói cho ngài biết anh ta vừa rửa tội được một người ăn mày chết ngoài chợ.

Khi được tin này, các bạn thanh niên công giáo trong giáo xứ liền hy sinh góp tiền lại để mua đồ liệm, đóng hòm.

MỤC LỤC

Anh Lôrăng xin cha sở cho phép đem quan tài vào nhà thờ, cầu nguyện một đêm, sáng mai làm lễ an táng và đưa đám. Cha sở rất bằng lòng trước sáng kiến đầy bác ái yêu thương của con chiên mình.

Nghe được tin này, nhiều giáo dân đến canh thức tối cầu nguyện.

Sáng mai, nhiều giáo dân trong giáo xứ đi dự lễ an táng và đi đưa đám.

Vài ngày sau, - cha sở nói - khi tôi đến một làng cách xa giáo xứ tôi ba mươi cây số, có hai ông lão đến gặp tôi và nói lên câu làm tôi ngỡ ngờ: "Sự bác ái và kính trọng của người công giáo đối với người chết làm chúng tôi hài lòng. Chúng tôi biết được điều Giáo Hội Công giáo đã làm cách đây mấy ngày đối với người chết nơi chợ. Vì thế, chúng tôi muốn xin trở lại Đạo Công giáo."

Và cha Cluny kết luận: "Thật là tuyệt diệu ! Các thanh niên trong giáo xứ của tôi đã làm cho Giáo Hội được thiện cảm và được hấp dẫn nơi con mắt của những người ngoài Công giáo và

MỤC LỤC

ngay cả nơi con mắt của những người Công giáo".

36. Sức mạnh của giáo dân truyền giáo

Chính Đức Giáo Hoàng Piô XI đã nói lên sức mạnh này khi ngài nhận xét về vai trò truyền giáo của giáo dân trong thời kỳ Giáo Hội sơ khai: "Mười hai Tông Đồ sẽ làm được gì trước thế giới mênh mông, nếu các ngài không kêu gọi sự công tác của các giáo dân, đàn ông, đàn bà, già trẻ đủ giới, và nói với họ rằng : "Chúng ta hãy cùng nhau đem hạnh phúc thiên đàng đến cho mọi người. Các bạn hãy tiếp tay với chúng tôi để ban phát Tin Mừng cho họ".

37. Dấu chỉ thứ năm của Giáo Hội là bị bắt bớ

Trong một buổi triều yết chung, Đức Giáo Hoàng Piô IX hỏi một chủng sinh đứng gần:

- "Giáo Hội có mấy dấu chỉ? "

- " Tôi Đức Thánh Cha, Giáo Hội có bốn dấu chỉ: duy nhất, thánh thiện, công giáo và tông truyền ".

MỤC LỤC

Đức Thánh Cha hỏi tiếp:

- " Giáo Hội còn có dấu chỉ nào nữa không?"

Không ai trả lời được câu hỏi của Đức Thánh Cha. Đức Thánh Cha liền trả lời:

- "Dấu chỉ thứ năm của Giáo-Hội là bị bắt bớ. Các con hãy nhớ lại lời Chúa Giêsu phán: "Như người ta đã bắt bớ Thầy, người ta cũng bắt bớ các con. Các con sẽ bị người ta ghét bỏ vì Danh Thầy".

38. Hai cánh tay của Môisê giơ lên trời cầu nguyện

Khi nhấn mạnh về giá trị và hiệu quả của sự cầu nguyện, Bossuet nói rằng hai cánh tay của Môisê giơ lên trời cầu nguyện đã tiêu diệt được nhiều địch quân hơn những binh sĩ Do Thái đang chiến đấu ngoài mặt trận.

MỤC LỤC

39. Gia đình đọc kinh sáng đã cứu được một Đức Cha

Làm sao cho giáo dân có tinh thần cầu nguyện trong gia đình là điều rất quan trọng để giúp giáo dân giữ vững đức tin.

Kinh nghiệm cho thấy nhiều giáo xứ không có linh mục nhưng đã giữ vững được đức tin suốt nhiều năm nhờ sự đọc kinh cầu nguyện tối sáng trong gia đình.

Trong thời kỳ Bắt Đạo tại Việt-Nam, Đức Cha Bình (Sohier) chạy trốn ban đêm, và nhờ nghe một gia đình công giáo đọc kinh sáng khi rạng đông mà xin vào núp, nên đã được thoát chết.

40. Cha học hành chưa đủ !

Thánh Salêsiô ví sự thông thái như con mắt của linh mục để thấy đường mà đi và để dẫn đường cho kẻ khác thấy mà đi.

MỤC LỤC

Công Đồng Tôlêđô, đầu thế kỷ VII, khẳng định rằng: "Linh mục phải là kẻ không được ngu dốt".

Muốn có một nền giáo lý vượt trội, linh mục nào cũng cần phải hằng ngày học hỏi thêm luôn. Và điều này, Đức Giám Mục giáo phận phải hết sức nâng đỡ các linh mục trong giáo phận ngài thực hiện cho được, kẻo các linh mục của ngài bị tụt hậu.

Đức Hồng Y Tổng Giám Mục Mercier bắt buộc các linh mục trong giáo phận ngài mỗi ngày phải ngồi vào bàn làm việc trong ít nữa là hai tiếng đồng hồ để học hỏi thêm, để nghiên cứu thêm.

Đức Giám Mục Bossuet tuy rất thông thái, nhưng ngày nào cũng ngồi trong phòng làm việc để học hỏi thêm. Ngài thường nói chơi với bốn đạo: "Cha học hành chưa đủ!". Vì thế, một giáo dân kia thương hại ngài và ao ước: "Chớ gì giáo phận chúng ta có một Đức Cha học hành cho đủ. Đức Cha chúng ta học hành chưa đủ, nên ngày nào, ngài cũng phải học thêm!".

MỤC LỤC

Linh mục chúng ta hãy lợi dụng thời giờ để học hỏi thêm, tìm tòi thêm, nghiên cứu thêm. Thời giờ rất quý báu. Dầu đã đầu tư rất nhiều vào việc học, linh mục cũng không bao giờ được tự mãn, tự cho những sự hiểu biết của mình là đủ. Linh mục nào cũng hãy tự nhủ: điều tôi biết, thật là quá ít; điều tôi không biết hoặc chưa biết, thật là mênh mông, bao la!

41. Sơ đòi bao nhiêu?

Một du khách Thệ Phán người Mỹ du lịch qua Algérie và đi thăm một nhà thương phung.

Thấy một nữ tu người Mỹ làm việc tại nhà thương này, ông nói với người đồng hương:

- "Một vạn đôla mỗi năm làm việc tại đây, tôi cũng không muốn."

Nữ tu trả lời một cách bí mật:

- "Ông nói có lý. Nhưng đối với tôi, trả cho tôi mười vạn đôla mỗi năm, tôi cũng không chịu."

- "Thế thì sơ đòi bao nhiêu ? "

MỤC LỤC

- “Thưa ông, tôi không đòi gì cả.”

- “Thế thì tại sao sơ lại có mặt giữa những người ghê tởm này?”

Vị nữ tu truyền giáo cầm lấy cây Thánh Giá mang nơi mình và nói:

- “Ông thấy Chúa Giêsu chịu đóng đinh không? Tôi làm mọi việc ở đây vì yêu mến Ngài. Trong các vết thương của những người phung hủi đáng thương này, tôi đặt những vết thương của Chúa Giêsu trên thánh giá vào đó. Để làm được những công việc này ở đây, mỗi ngày tôi cần phải được rước Chúa Giêsu vào lòng; nếu không, tôi không đủ sức chịu đựng cuộc sống ghê tởm ở đây. ”

42. Thánh khiêm nhường, mới là thánh thật

Đức Trinh Nữ Maria, khi được thiên sứ từ trời xuống báo cho biết là sẽ làm Mẹ của Con Đức Chúa Trời, thì ngay chính lúc cao sang có một không hai này, lại hạ mình, quỳ xuống, cúi đầu và xác tín nói rằng: “Này tôi là tôi tớ Đức Chúa Trời.”

MỤC LỤC

Thánh Gioan Tiền Hô, được Đấng Cứu Thế khen là vị tiên tri cao cả nhất, là người nam thánh thiện nhất trên trần gian này, xác tín nói về mình rằng: "Tôi không xứng đáng cởi giày giày cho Người".

Thánh Phêrô, vị Thủ Lãnh Các Tông Đồ, vị Đại diện của Chúa Giêsu trên trần gian này, nói: "Lạy Chúa, xin hãy tránh xa con vì con là người tội lỗi."

Thánh Phaolô, vị Tông Đồ lo việc loan báo Tin Mừng không kể ngày đêm, vẫn tự xưng mình là kẻ rốt nhất trong số các Tông Đồ.

43. Ta không giống người!

Lần kia, ma quỷ hiện ra nói với thánh Macariô: "Ta không khác gì người. Người ăn chay hãm mình, ta cũng không ăn uống gì... Ta chỉ khác người một điều, là người thì khiêm nhường, còn ta thì kiêu ngạo."

44. Uy tín của vị lãnh đạo thật lạ lùng là đường nào!

Tháng chín năm 1862, trong cuộc nội chiến Nam Bắc của Hoa Kỳ, quân đội phương Bắc bại trận và rút lui. Các nhà cầm đầu quân đội phương Bắc lúc bấy giờ, đứng trước sự kiện này, vô cùng lo âu. Họ thấy trước chắc chắn một cuộc thất bại rất nặng nề. Và họ bất lực, không tìm ra được một giải pháp nào để chuyển bại thành thắng

Bổng tổng thống Lincoln nhớ đến một người: đó là vị tướng đã hồi hưu, Mc Clellan. Vị tướng này đã từng huấn luyện binh sĩ phương Bắc chiến đấu. Binh sĩ quý mến ông, khâm phục ông. Tổng thống Lincoln muốn cho tướng Mc Clellan này đi gặp các binh sĩ bại trận của mình đang rút lui, và truyền cho họ sự nhiệt tình, sức mạnh và niềm hy vọng. Mc Clellan chấp nhận sứ mệnh này. Ông xuống ngay tiểu bang Virginia để chỉ huy đám binh phương Bắc bại trận, đang rút lui, rã rời tơi tả.

Leo lên con ô mã to lớn, Mc Clellan một mình phóng ngựa xuống những nẻo đường cát

MỤC LỤC

bại ở vùng Virginia. Gặp đoàn quân bại trận đang thất thủ rút lui, Mc Clellan giơ nón lên cao vẫy tay chào họ một cách vui vẻ. Ông nói to lên những lời can đảm để động viên họ. Và ông chỉ tay thẳng về phía trước mặt ông, giục họ quay lui chiến đấu.

Và phép lạ đã xảy ra: đoàn quân đang lê bước nặng nề một cách thê thảm trong cuộc rút lui nhục nhã này, bỗng bắt đầu được hồi sinh. Thấy vị chỉ huy mà mình yêu mến và khâm phục, họ la hét ầm ỹ, ném tung mũ nón và túi vải lên trên không. Họ hăng hái quay lui chiến đấu cùng với vị chỉ huy của mình. Và đoàn quân này, trước đây đã thảm bại, thì nay đánh đâu, thắng đó.

Uy tín của vị lãnh đạo thật lạ lùng là dường nào!

45. Cầu nguyện là sức mạnh lớn nhất giúp chúng ta giải quyết những vấn đề

Một người kia thành công trong công việc làm ăn của mình. Khi mới mở tiệm, ông chỉ có một chỗ rất nhỏ và chỉ có một người làm công.

MỤC LỤC

Nay, ông có nhiều tiệm buôn mới, có nhiều người giúp việc. Ông chân thành thổ lộ:

- "Làm việc chăm chỉ, tư tưởng tích cực, xử sự với khách hàng một cách tốt đẹp, bán giá phải chăng, cầu nguyện thức tỉnh,.... đó là những yếu tố luôn giúp tôi thành công".

Nhờ xác tín rằng việc cầu nguyện phải là trước tiên và phải là điều cần thiết số một, ông này đã giữ được đầu óc sáng suốt để gỡ rối mọi vấn đề và ông có đủ sức mạnh để lướt thắng mọi khó khăn trở ngại.

Thật như kinh nghiệm của thánh Tôma tiến sĩ: ngài nói ngài tìm được những giải đáp cho những vấn đề rắc rối khó khăn không phải trong sách vở, không phải nơi những người cố vấn, nhưng trong khi quỳ cầu nguyện trước Nhà Châu Thánh Thể.

46. Bốn phận dạy giáo lý của linh mục quản xứ

Dạy giáo lý là bốn phận của linh mục quản xứ phải làm hằng ngày, hằng tuần, hằng tháng, hằng năm. Và bốn phận dạy giáo lý này, linh

MỤC LỤC

mục quản xứ phải làm đối với mọi thành phần giáo dân trong giáo xứ của mình, không trừ một thành phần nào.

Khi đến giáo xứ Ars, thấy giáo dân không biết giáo lý, cha sở Vianê liền bắt tay ngay vào việc dạy giáo lý, đặc biệt là ngài dạy giáo lý cho toàn thể giáo xứ lúc 13giờ mỗi ngày Chúa nhật. Ngài đã luôn trung thành với việc dạy giáo lý hằng tuần này trong suốt 27 năm.

47. Giáo Hội thật quá lạ lùng !

Nơi lâu đài mà ngày xưa hoàng đế Maximianô ra lệnh giết Đạo một cách ghê gớm, thì sau đó, là nơi xây Đền Thờ Latêranô.

Trên nơi chôn cất bạo chúa khét tiếng Nêron, là Đền Thờ của Đức Mẹ Toàn Dân (Santa Maria del Popolo).

Trên mộ của kẻ nghèo hèn, bị đóng đinh chống chân lên trời là thánh Thánh Phêrô, là Đền Thờ Thánh Phêrô hiện nay tại Rôma, thủ đô nước Italia.

48. Thánh Lễ và Thánh Thể làm cho giáo xứ sống động !

Thánh Lễ và Thánh Thể là lễ sống của người tín hữu công giáo, là sức mạnh nâng đỡ linh mục quản xứ và đoàn chiên của ngài. Giáo xứ sống động là giáo xứ trong đó linh mục quản xứ và giáo dân yêu thích Thánh Lễ và Thánh Thể.

Các tín hữu đầu tiên trong Giáo Hội sơ khai bị bắt bớ vì đã họp nhau dâng Thánh Lễ trong ngày Chúa nhật. Trong một bản báo cáo đệ trình lên hoàng đế Tragianô, tỉnh trưởng Plinô viết: "Các người Kitô-hữu đang bị giam, quả quyết rằng tất cả lỗi của họ là ở chỗ họ họp nhau vào ngày nhật định trước lúc hừng đông để cùng nhau ca hát tôn vinh Đức Kitô là Chúa ”.

49. Dự Thánh Lễ từ xa, điều này đã có từ lâu rồi trong Giáo Hội!

Năm 1793, Giáo Hội Pháp bị bách hại. Các linh mục quản xứ bị bắt và bị đui ra khỏi giáo xứ của mình.

MỤC LỤC

Tại giáo xứ Morlaix ở Finistère, mặc dầu linh mục quản xứ đã bị bắt, nhưng sáng Chúa nhật hôm đó vẫn có tiếng chuông vang lên, báo hiệu có Thánh Lễ.

Quân lính nghịch đạo đổ xô ngay đến nhà thờ này, quyết bắt cho được linh mục nào cả gan đến làm lễ vì họ đã đuổi linh mục quản xứ ra khỏi giáo xứ rồi.

Khi đến nơi, quân lính an tâm vì thấy nhà thờ vẫn bị đóng cửa như họ đã niêm phong. Nhưng họ ngạc nhiên vì nghe tiếng đọc kinh ở ngoài Đất Thánh, bên cạnh nhà thờ. Họ thấy các bổn đạo đang quỳ gối sốt sắng đọc kinh cầu nguyện tại Đất Thánh. Họ mỉm cười chế nhạo và nói một cách đắc thắng:

- "Nhà thờ đã bị niêm phong, cha sở đã bị trục xuất, các người làm gì ở đây?"

Các giáo dân Morlaix hiên ngang trả lời:

- "Chúng tôi đang dự Thánh lễ ngày Chúa nhật."

- "Ừa! có lễ đâu mà dự ? "

MỤC LỤC

- "Có chứ ! Trước khi cha sở chúng tôi bị trục xuất, ngài có dặn chúng tôi rằng: ngày Chúa nhật nào, lúc 08 giờ sáng, ngài cũng tìm cách dâng Thánh Lễ cầu nguyện cho giáo xứ chúng tôi. Vì thế, hôm nay là ngày Chúa nhật, chúng tôi đến đây để tham dự Thánh Lễ lúc 08 giờ."

- " Các người điên sao ! Dự lễ từ xa như thế, làm sao được?"

Và các giáo dân Morlaix xác tín trả lời:

- "Không có xa gì! Lời cầu nguyện chúng tôi nối trời lại với đất. Lời cầu nguyện chúng tôi đi từ đất lên trời. Thánh Lễ là lời cầu nguyện trên hết của chúng tôi. Bất kỳ ở đâu, chúng tôi cũng vẫn thông hiệp được với nhau trong Thánh Lễ."

50. Lễ nào lại giao cho Chính Quyền bảo trợ?

Tại Tôrinô, một thành phố phía Bắc nước Italia, linh mục Cottolengo sáng lập một cơ sở bác ái từ thiện một cách động trời: ai đau bệnh gì, vào cơ sở này, đều được săn sóc một cách hết sức chu

MỤC LỤC

đáo và tận tâm, đặc biệt là những bệnh nan y, những bệnh lạ đời, những con người quái thai. Ngài gọi cơ sở này là Nhà Nhỏ của Chúa Quan Phòng (Piccola Casa della Provvidenza).

Ngày kia, vua Charles Albert nói với linh mục Cottolengo:

- “Theo trăm thì linh mục nên đặt công việc của mình dưới sự bảo trợ của Chính Quyền.”

Linh mục Cottolengo khiêm tốn trả lời một cách siêu nhiên:

- “Tâu bệ hạ, thần không thể làm điều này được vì nhà nhỏ này (Piccola Casa) đã được đặt dưới sự bảo trợ của Đức Mẹ và của Chúa Quan Phòng. Làm thế nào mà thần lấy lại để trao cho Chính quyền bảo trợ?”

51-100

- 51. Tuân phục đem lại an bình!
- 52. Xin Cha giúp con nên thánh
- 53. Có đủ mọi hạng thánh, ngay cả những vị thánh làm những nghề rất tầm thường
- 54. Sống thánh mới chữa trị được những làn sóng vô đạo và sa đọa
- 55. Sống thánh thế nào?
- 56. Thời gian ở trong tay Chúa
- 57. Chết quá thành linh, dọn mình có kịp không ?
- 58. Phương thế linh diệu để thắng các cơn cám dỗ
- 59. Các thánh chết vui vẻ
- 60. Giờ chết, giờ hấp hối, là giờ nguy hiểm nhất
- 61. Đến đây để nghỉ một ngày, nhưng rồi lại nằm xuống đây mãi mãi
- 62. Hãy cho tôi đủ tiền !
- 63. Chúa muốn ta dâng tội lỗi cho Chúa để Chúa thứ tha
- 64. Chạy theo của cải để được bằng an ?
- 65. Chúa muốn tôi sống để cứu ông.
- 66. Thánh Phanxicô Xaviê giảng đạo bằng gương tốt
- 67. Có Chúa! Có Chúa !

MỤC LỤC

68. Ông không tin vào Lời Chúa, ông được những ích lợi nào ?

69. Linh mục nổi bật về đức vâng phục

70. Những lời khuyên hay cho những ai đi truyền giáo

71. Tìm tòi và suy nghĩ

72. Nhưng anh cũng thuộc về Chúa của tôi

73. Giáo Hội Việt Nam là Giáo Hội Tử Đạo

74. Cái giá trung thành của các Thánh Tử Đạo Việt Nam

75. Kế hoạch Phân Sáp của Vua Tự Đức quá sâu độc !

76. Các thánh Tử Đạo Việt Nam thuộc đủ mọi thành phần trong xã

77. Một vài lời của các Thánh Tử Đạo Việt Nam

78. Các hoàng đế Rôma giết đạo, đều đã trải qua những cái chết dễ

79. "Nếu điều đó có ích cho phần rỗi của con".

80. Chết chắc, nhưng không chắc giờ chết !

81. Hai nguyên tắc của Thánh Gioan Lùn tu rừng

82. Xin vâng theo thánh ý Chúa là khoẻ nhất !

83. Lễ Chúa Giêsu Kitô Vua

84. Chúa Giêsu Kitô là Vua lạ lùng

85. Vua Giêsu Kitô đăng quang trong hồi Thương Khó.

MỤC LỤC

86. Kẻ thù của Vua Giêsu

87. Sức mạnh của Thánh Giá là vô địch !

88. Một nữ tu làm cho một toán lính không còn kể chuyện tục tĩu nữa

89. Hiện tại quá tốt đẹp trước mắt người có đức tin

90. Bạn độc nhất của linh mục

91. Mỗi người chúng ta là dụng cụ Chúa dùng để lo cho người khác

92. Trước khi chết, lấy máu viết hai chữ: “Tôi tin”!

93. Chính trị của ĐGH Piô X

94. Phóng viên truyền giáo !

95. Không thấy Chúa Giêsu nhưng cảm thấy có Chúa Giêsu một cách

96. Têrêxa Hài-Đồng Giêsu truyền giáo

97. Chết để cho đoàn chiên được sống

98. Liếc nhìn của người mẹ hấp hối biến người con tội lỗi thành một

99. Không săn sóc hoa nên hoa héo

100. Vị tù trưởng Phi Châu muốn chết trên Thánh Giá

51. Tuân phục đem lại an bình!

Đức Hồng Y Barôniô (+1607) là nhà nghiên cứu danh tiếng về lịch sử Giáo Hội Công giáo. Ngài nghiên cứu lịch sử Giáo Hội trong bốn mươi năm và đã viết ra Những Cuốn Niên Sử Giáo Hội. Trong đời mình, ngài đã gặp nhiều trường hợp tuân phục khó khăn, nhưng ngài đã lướt thắng được tất cả.

Lúc về già, Đức Hồng Y Barôniô thường đến viếng Đền Thờ Thánh Phêrô tại Rôma, quỳ cầu nguyện sốt sắng trước mộ Thánh Tông Đồ Phêrô. Và mỗi khi ra về, ngài đến nơi Tượng đồng Thánh Phêrô đặt gần cửa Đền Thờ, cung kính hôn chân Thánh Phêrô và thầm thì nói câu La Tinh: "Obedientia et Pax" (Tuân Phục đem lại An Bình).

52. Xin Cha giúp con nên thánh

Để thưởng các em ngoan ngoãn, thánh Bosco có sáng kiến:

- "Em nào muốn gì, cứ viết ra nơi giấy, Cha sẽ tìm cách cho các em."

MỤC LỤC

Khi đọc tờ giấy của em Saviô 11 tuổi, thánh Bosco sửng sốt vì trong giấy, Saviô viết: "Xin Cha giúp con nên thánh".

53. Có đủ mọi hạng thánh, ngay cả những vị thánh làm những nghề rất tầm thường

Giáo Hội muốn đánh tan quan niệm cho rằng nên thánh là điều khó, cho rằng phải đặc biệt lắm mới nên thánh, vì thế, Giáo Hội phong thánh nhiều vị đã sống cuộc đời rất tầm thường:

thánh Matt Talbot làm nghề bốc vác,

thánh Isidore làm ruộng,

thánh Paul de Verdun làm bánh mì,

thánh Marc làm nghề chăn nuôi,

thánh Aniane làm thợ giày,

thánh Alexandre de Comane làm nghề đốt than,

thánh Euphrosimos làm bếp, thánh Alpheé làm thợ rèn,

MỤC LỤC

thánh Ménigne làm nghề giặt áo,
thánh Phocas làm vườn,
thánh Antonin làm thợ nề,
thánh Nicostrate làm nghề đục đá,...

54. Sống thánh mới chữa trị được những làn sóng vô đạo và sa đọa

Lúc bấy giờ, đầu thế kỷ XVI, nhà quý tộc cai quản miền Alcantara, Tây Ban Nha, hỏi thánh Phêrô Alcantara phương pháp làm sao để miền Alcantara này khỏi bị tràn ngập bởi những làn sóng vô đạo và sa đọa. Thánh nhân thản nhiên trả lời:

- "Phương pháp thật là đơn sơ, đó là ông với tôi, cả hai chúng ta hãy trở nên những vị thánh."

55. Sống thánh thế nào?

Khi nghe thánh Phanxicô Salêsiô khuyên giáo dân hãy sống thánh giữa đời, một giáo dân hỏi:

- "Thưa Đức Cha, chúng con ở đời, phải trang điểm, phải đi ăn tiệc, phải ăn mặc cho tử tế, thì làm thế nào mà nên thánh được?".

Thánh nhân vui vẻ trả lời:

- "Trang điểm, tiệc tùng, sắc đẹp, những điều này, tự chúng, là tốt; chỉ có những gì chúng ta lạm dụng, mới thành xấu, thành tội. Nét đặc biệt của người tín hữu chúng ta không phải là sự thui thui cô độc một mình, sự yếm thế bi quan, hay là những điều kỳ dị trong cách ăn nét ở. Nét đặc biệt của người tín hữu chúng ta là sự thánh thiện, nghĩa là sự bằng an trong tâm hồn, sự vui lòng vâng theo thánh ý Chúa định, sự chịu đựng anh dũng các cơn đau khổ hồn xác, mỉm cười dầu trong lúc chua xót, vui lòng làm việc bổn phận tử tế, luôn yêu thương mọi người và vui sống trong lời cầu nguyện ".

56. Thời gian ở trong tay Chúa

Người giàu có kia sắp chết, cho mời bác sĩ danh tiếng nhất trên thế giới đến gặp và nói:

- "Bác sĩ tìm cách cho tôi sống thêm một thời gian nữa, bác sĩ muốn trả bao nhiêu, tôi cũng trả."

Vị bác sĩ này khiêm nhượng trả lời:

- "Ông muốn sống thêm một thời gian nữa, ông phải chấp tay cầu xin Chúa vì thời gian ở trong tay Chúa. Về điều này, bác sĩ chúng tôi bất lực."

57. Chết quá thành linh, dọn mình có kịp không ?

Thánh Tôma More khuyên bạn mình đừng vắng tục... Khi hai người đang đi ngựa qua cầu, ông bạn này bị ngựa trở chứng, hất lên. Thánh Tôma More thấy ông bạn bị ngựa hất xuống nước và nghe ông này vắng tục trước khi chết.

MỤC LỤC

Đại tướng Moltke, tại Berlin, trong một cuộc đưa đám, sau khi đọc bài diếu văn, liền ngã xuống chết ngay tại chỗ.

Đức Cha Trương Cao Đại, tại Madrid, chết trong lúc giảng lễ truyền chức linh mục ngày 29 tháng 6 năm 1969.

Tại Rôma, vừa lên ngôi Giáo-Hoàng được ba mươi ngày, Đức Giáo Hoàng Gioan-Phaolô I nằm chết trên giường mà không ai biết : sáng ấy, không thấy ngài vào làm lễ, và khi vào phòng ngài, người ta thấy đèn vẫn đỏ, nhưng Đức Thánh Cha đã chết từ lâu, trên ngực đang có cuốn sách Gương Phước.

58. Phương thế linh diệu để thắng các cơn cám dỗ

Một thanh niên trụ lạc đến gặp cha Philipê Nêri:

- "Lạy Cha, con muốn sửa mình mà không thể được. Các cơn cám dỗ mạnh quá, mạnh hơn con nhiều."

MỤC LỤC

Thánh Philiphê khuyên:

- "Con hãy can đảm. Mỗi ngày, con đọc một kinh Lạy Nữ Vương, và suy đến cái chết. Con tưởng tượng khi con chết, thân xác nằm dưới đất, đôi mắt con lúc đó thối tha, xác thịt con lúc đó hôi hám, lỗ miệng con lúc đó đầy sâu bọ, và con nói: "Vì những cái như thế này mà tôi mất thiên đàng sao?"

Thanh niên này vâng lời. Chàng thẳng được cơn cám dỗ một lần, hai lần, nhiều lần, và suốt đời nhờ thực hành lời khuyên vàng ngọc đó.

59. Các thánh chết vui vẻ

Đối với các thánh, chết là ngày sinh, ngày vui mừng, dies natalis.

Các bốn đạo đầu tiên cũng gọi như vậy.

Thánh Phaolô đã viết: "Đối với tôi, chết là được cuộc" (Pl 1,21); "Tôi ước ao chết để được kết hiệp với Đức Kitô" (Pl 1,23).

Thánh Inhaxiô thành Antiokia viết thư cho bốn đạo Rôma vài ngày trước khi chịu tử đạo:

MỤC LỤC

"Bao giờ Cha sẽ có hạn phúc được các thú dữ phanh thây ?.....Cha sẵn sàng tất cả, miễn là Cha được hưởng Chúa Giêsu Kitô."

Thánh nữ tử đạo Anê, khi bị dẫn ra pháp trường, xin phép được đội một mũ triều thiên để nói lên niềm vui sướng.

Thánh Phanxicô Khó Khăn, khi sắp chết, hát vang, và mời tất cả các tu sĩ cùng hát theo. Các thầy bỡ ngỡ : "Gần chết thì không được hát, nhưng phải khóc."

Thánh nhân chảy nước mắt và nói:

- "Cha không thể không hát được khi nghĩ rằng chút nữa Cha sẽ gặp được Chúa".

Thánh Luy Gôndaga tin cho mẹ biết mình sắp chết: "Mẹ hãy vui mừng với con vì cái tin hạnh phúc này." Vị thánh này để một số người chết trên bàn làm việc để luôn suy gẫm đến sự chết.

Chị thánh Têrêxa Hài-Đồng. khi được linh mục hỏi: "Con sắp chết, con nghĩ sao?", liền trả lời: "Thưa Cha, con cần phải nhẫn nại để

MỤC LỤC

sống...; còn đối với cái chết, con chỉ thấy lòng vui mừng ”.

60. Giờ chết, giờ hấp hối, là giờ nguy hiểm nhất⁶⁰

Đọc truyện các thánh, chúng ta không lạ gì khi thấy các ngài, trong giờ hấp hối, chân đá, tay múa như để tự vệ. Và có khi chúng ta nghe các ngài đối thoại với một kẻ vô hình, phi bác những lời tố cáo, khuôn mặt các ngài thoáng buồn, nước mắt từ từ lăn ra, rồi chúng ta thấy các ngài lặng đi lần lần, rồi bỗng các ngài mỉm cười và tắt thở. Đó là cuộc chiến đấu gay go cuối cùng của một số các thánh với ma quỷ !

61. Đến đây để nghỉ một ngày, nhưng rồi lại nằm xuống đây mãi mãi

Tại Côte d'Azur, một bãi biển nghỉ mát bên Pháp, có một tấm bia bên vệ đường ghi câu sau đây để cảnh cáo các tai nạn giao thông: "Đây là nơi an nghỉ của một kẻ đến đây một ngày, nhưng rồi lại nằm xuống đây mãi mãi".

62. Hãy cho tôi đủ tiền !

Trong cơn bắt đạo, một thanh niên 17 tuổi bị đem ra xử. Quan án thương muốn cứu:

- “Đạp Cây Thánh Giá, bỏ Đạo đi, ta sẽ cho một nén bạc”.

- “Bẩm quan, ít quá!”

- “Một nén vàng!”

- “Bẩm quan chưa đủ!”

- “Chưa đủ à?”

- “Bẩm quan, nếu quan muốn tôi đạp Cây Thánh Giá để bỏ Đạo, xin quan hãy cho tôi một số tiền thật lớn, đủ để tôi mua lấy một linh hồn khác, nhưng linh hồn tôi thì vô giá”.

Và người thanh niên này vui vẻ chịu chết vì Chúa.

63. Chúa muốn ta dâng tội lỗi cho Chúa để Chúa thứ tha

Một đêm Giáng Sinh kia, thánh Hiêrônimô được Chúa Giêsu Hài Đồng hiện ra hỏi có quà gì dâng cho Ngài không.

Thánh nhân rất ngạc nhiên:

- "Con đã dâng cho Chúa hết rồi, không có gì mà con không dâng cho Chúa. Chúa biết rồi!".

Chúa Giêsu Hài Đồng nói lại một câu làm cho thánh Hiêrônimô òa khóc:

"Ta muốn con dâng tội lỗi của con cho Ta để Ta có thể tha thứ cho con. Ta rất mong điều đó."

64. Chạy theo của cải để được bằng an ?

Polycrate, vua Samo, truyền đem một số tiền rất lớn để thưởng một nhà hiền triết. Ông này mừng quá, tự nghĩ: "Ta nên bỏ nghề dạy học bạc bẽo này để đi buôn cho giàu có."

MỤC LỤC

Từ đó, ông bắt đầu kinh doanh, xuôi ngược, tần tảo hết chợ này qua nơi khác. Ông tính toán đủ mọi kế hoạch. Đầu óc ông luôn luôn quay cuồng và không bao giờ ông ngủ được yên. Ông nói:’

- “Từ khi có đồng tiền vào nhà, ta không có sự bằng an.”

Ông liền đem tiền trả lại cho đức vua. Ông tâu:

- “Tâu bệ hạ, hạ thần xin trả lại đồng tiền này. hạ thần không muốn giữ lại cái của nợ làm cho hạ thần không còn ngủ yên được.”

65. Chúa muốn tôi sống để cứu ông.

Trong cuộc Cách Mạng Pháp, một tên khát máu đã hạ sát nhiều linh mục. khi đau nặng sắp chết, ông ta thề sẽ giết bất cứ một linh mục nào đến gần ông.

Cha sở nghe vậy, nhưng không sợ. Ngài đến.

- “Mau đem súng ra đây!””

MỤC LỤC

- “Ông lấy súng để giết tôi à? Tình yêu Chúa mà tôi đem đến cho ông là khí giới mạnh hơn khẩu súng của ông nhiều.”

- “Súng đâu? Súng đâu?”

Thấy người nhà không đưa súng, ông trợn mắt, giăng tay về phía cha sở:

- “Mày đứng đến gần đây. Cánh tay này đã bóp chết 12 đứa linh mục như mày.”

Cha sở cười. Ngài vén ngực ra:

- “Ông lầm. Ông mới giết có 11 linh mục. Linh mục thứ mười hai đang còn sống, là tôi đây. Chúa muốn tôi sống để cứu ông.”

Tên sát nhân nhe răng. Cha sở quỳ xuống, ôm ông ta và đem con chiên lạc dữ tợn này về cho Chúa.

66. Thánh Phanxicô Xaviê giảng đạo bằng gương tốt

Ngày kia, đang giảng đạo, thánh Phanxicô Xaviê thấy bạn mình bị người ta nhổ nước miếng

MỤC LỤC

vào mặt. Ngài làm gì? Ngài rút một cái khăn trong bọc ra, lau sạch cho bạn, rồi tiếp tục giảng đạo, chứ không nói một lời gì phản uất.

Một học giả thấy vậy, liền nói:

- "Họ giảng Đức Giêsu và họ chịu các điều sỉ nhục như vậy. Chắc là họ hơn người và Đạo họ rao giảng, là thật."

Và người đó xin trở lại.

Gương tốt làm cho người ngoại trở lại hơn một vạn bài giảng hay.

67. Có Chúa! Có Chúa !

Cho dù có những kẻ như Nietzsche tuyên bố: "Đã giết được Chúa rồi!", thì chúng ta vẫn tin mạnh mẽ vào Thiên Chúa toàn năng, đời đời bất diệt, đâu bị giết chết dễ dàng bởi tay một kẻ thế trần; mà nếu Ngài để cho người ta giết Ngài, là để Ngài tung mỡ sống lại, một việc vô tiền khoáng hậu, không ai làm được từ xưa đến nay, và từ nay cho đến tận thế, ngoại trừ Con Thiên Chúa xuống thế làm người cứu chuộc nhân loại.

MỤC LỤC

Cho dù có những kẻ như Camus nhận xét: "Quanh tôi, tôi thấy cái gì cũng có mặt: chết, nghèo, bệnh, dịch tả. Chỉ có Chúa là vắng mặt", thì chúng ta vẫn tin mãnh liệt rằng: Chúa có mặt khắp nơi, Chúa an bài mọi sự, Chúa quan phòng tất cả.

68. Ông không tin vào Lời Chúa, ông được những ích lợi nào ?

Một người kia không tin Chúa. Ông lên miền Bắc nước Anh để diễn thuyết bài bác Đạo Công giáo.

Sau diễn thuyết, có cuộc bàn luận. Một bà lớn tuổi nói:

- "Tôi góa chồng đã từ lâu. Nhờ tin vào Lời Chúa, tôi đã cố gắng nuôi sống và dạy dỗ con cái. Giờ đây, con cái tôi đứa nào cũng đã lớn khôn, đã nên người, biết sống đạo đức. Còn tôi thì đã già, thế nào tôi cũng chết trong một ngày gần đây. Nhưng hiện nay, tâm hồn tôi rất bằng an vui vẻ vì đã biết sống theo Lời Chúa. Đó là những ích lợi vô giá mà tôi đã được nhờ tin vào Lời Chúa. Còn ông, ông nói ông không tin vào

MỤC LỤC

Lời Chúa, vậy xin ông hãy kể cho tôi nghe nhờ vậy mà ông đã được những ích lợi nào?"

Diễn giả đánh trống lảng:

- "Điều này, tôi không thể trả lời cho bà được".

Nhưng bà già vẫn một mực đặt câu hỏi:

- "Tôi đã cho ông biết những ích lợi tôi được khi tôi tin vào Lời Chúa. Còn ông, ông hãy cho tôi biết ông đã được những ích lợi nào khi ông không tin vào Lời Chúa?"

Diễn giả này, kẻ đã phi bác Lời Chúa, lúng túng, ấp úng và bị khán giả cười rộ lên vì không trả lời được câu hỏi của một bà già đã biết tin và sống theo Lời Chúa.

69. Linh mục nổi bật về đức vâng phục

Trước mặt giáo dân trong giáo xứ mình, linh mục quản xứ nổi bật vì đức trinh khiết, vì đức khó nghèo, và nhất là vì đức vâng phục đối với Đấng Bản Quyền của mình.

MỤC LỤC

Đức tuân phục của linh mục đem lại nhiều ích lợi cho Giáo Hội, và ngược lại, sự bất tuân của linh mục gây cho Giáo Hội nhiều thiệt hại.

Khi còn tuân phục Giáo Hội, khi còn trung thành với Giáo Hội, linh mục Lammenais hứng khởi viết về Giáo-Hội là Mẹ của mình ở trên trần gian, cũng như Đức Trinh Nữ Maria là Mẹ của mình ở trên thiên đàng như sau:

- "Tôi có Hai Mẹ, một Mẹ dưới trần gian, một Mẹ trên thiên đàng".

Nhưng khi không còn tuân phục Giáo Hội nữa, linh mục này phản lại Giáo Hội và viết trong tờ trời một câu rùng rợn: "Khi chôn ta, không được đọc một kinh Kính Mừng nào trên mộ ta".

70. Những lời khuyên hay cho những ai đi truyền giáo

Một vị tu sĩ đạo đức kia gặp một số vị tu sĩ đang được sai đến thành Albi để giảng đạo cho bè rối trong thành này. Ông có lời khuyên các tu sĩ truyền giáo này như sau:

MỤC LỤC

- "Anh em hãy ra đi trong khiêm nhường, bắt chước gương Thầy chí ái của chúng ta. Anh em hãy giảng dạy, hãy hoạt động, hãy đi chân không, đừng mang vàng mang bạc, hãy bắt chước đời sống của các Tông Đồ trong mọi sự".

71. Tìm tòi và suy nghĩ

Khi vua ô tô nước Mỹ, Henry Ford, bất lực vì thấy máy điện của hãng mình cứ bị trục trặc hoài, liền mời kỹ sư người Đức, ông Meisser, đến sửa chữa.

Sau hai ngày sửa chữa cho máy điện chạy lại ngon lành, ông Meisser xin ông Ford trả một đôla cho công của ông đi mượn cái thang, trèo lên đầu máy, chặt bớt 16 vòng trong cuộn dây cảm ứng, nhưng hãy trả cho ông 9.999 đôla về cái công ông suy nghĩ, tìm tòi trong hai ngày để đi đến biện pháp sửa chữa này.

Tìm tòi, suy nghĩ, vạch đường lối làm việc cho hữu hiệu, đó là những công việc rất quan trọng trong đời sống của mỗi một người chúng ta.

MỤC LỤC

72. Nhưng anh cũng thuộc về Chúa của tôi

Gặp một người hấp hối sắp chết, cha Duffy cúi xuống tìm cách giúp đỡ. Biết cha là người công giáo, người hấp hối thì thào lắc đầu:

- "Tôi không thuộc về Giáo Hội công giáo của cha."

Cha Dufy nhẹ nhàng nói :

- " Nhưng anh cũng thuộc về Chúa của tôi."

73. Giáo Hội Việt Nam là Giáo Hội Tử Đạo

Trong suốt ba trăm năm bị bắt Đạo, trải qua sáu triều vua: Trịnh, Nguyễn, Tây Sơn, Minh Mạng, Thiệu Trị, Tự Đức, Giáo Hội Việt Nam đã có hơn một trăm ngàn Đấng Tử Đạo được ghi nhận trong sổ sách, trong sổ này, có năm mươi tám giám mục và linh mục thuộc nhiều nước như Pháp, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Hà lan, Italia, mười lăm linh mục Việt Nam, ba trăm bốn mươi Thầy Giảng, hai trăm bảy mươi nữ tu Dòng Mến Thánh Giá, chín mươi chín ngàn một trăm tám mươi hai giáo dân.

MỤC LỤC

Đó là chưa kể con số rất đông các tín hữu bị chết mất tích trong ácc cuộc Bắt Đạo vì phải bị lưu đày, vì phải trốn tránh trên rừng sâu, dưới biển cả.

Đó là cũng chưa kể rất nhiều tín hữu phải chết do cuộc Phân Sáp bốn trăm ngàn người công giáo dưới triều Vua Tự Đức.

Đó còn là chưa kể con số hơn mười mấy vạn người công giáo bị giết chết khi Phong trào Văn Thân nổi lên.

Như thế, con số các Vị Tử Đạo của Giáo Hội Việt Nam, trong ba trăm năm bị bắt đạo, phải tính lên đến ba trăm ngàn người trong vòng ba trăm năm.

Nếu tính theo tỷ lệ, thì trong ba trăm năm bắt Đạo, cứ một trăm năm thì có một trăm ngàn vị Tử Đạo. Và theo tỷ lệ này, cứ một năm, có một ngàn vị Tử Đạo, và đồ đồng, cứ mỗi ngày, có hơn hai vị Tử Đạo của Giáo Hội Việt Nam.

Cảm phục tấm lòng anh dũng phi thường của các vị Tử Đạo Việt Nam và của các vị Tử Đạo người ngoại quốc tại Việt Nam, các Đức

MỤC LỤC

Giáo Hoàng Lêô XIII, Piô X và Piô XII đã nâng 117 vị Tử Đạo tại Việt Nam lên hàng Á Thánh, và Đức Giáo Hoàng Gioan-Phaolô II đã nâng lên hàng Hiển Thánh vào ngày 19 tháng 6 năm 1988.

74. Cái giá trung thành của các Thánh Tử Đạo Việt Nam

Để trung thành với Chúa, các ngài đã vút bỏ nhà cửa ruộng đất, bồng bế con cái cháu chắt chạy trốn lên nơi rừng sâu nước độc, sống cô quạnh hiểm nguy.

Để trung thành với Chúa, các ngài đã sống bập bênh trên những con thuyền tạm bợ, lẩn lút dọc bờ sông ven biển, nhịn đói nhịn khát, bơ vơ không biết nương tựa vào đâu.

Để trung thành với Chúa, các ngài đã đành lòng chịu tịch thu gia sản, chịu cảnh phân sáp dã man, cha mẹ phải lìa xa con cái, vợ chồng không được sum họp với nhau, gia đình phải tan nát đau thương.

MỤC LỤC

Để trung thành với Chúa, các ngài đã vui lòng chịu những hình khổ bạo tàn độc ác như bị cạo trọc đầu, bị kẹp các ngón tay cho ra máu, bị chặt đứt các ngón tay rồi bị thả về tàn tật, bị vắn dẻ vào đầu các ngón tay để bị đốt cháy, bị đánh bách trượng, bị xẻo bá đao, bị cắt hai tay, bị chặt chân chặt tay, bị chém đầu, bị thắt cổ, bị khắc chữ Tả Đạo vào má, bị voi chà, bị treo ngược vào cột đê xé xác ra làm sáu mảnh, bị gươm đâm thấu hông, bị thả vào vạc dầu sôi, bị mang gông phơi nắng nhiều ngày, bị giam chết đói chết khát, v.v...

75. Kế hoạch Phân Sáp của Vua Tự Đức quá sâu độc !

Kế hoạch Phân Sáp được Vua Tự Đức cho thi hành vào năm 1851 và 1856.

Do sự thi hành kế hoạch Phân Sáp này mà gần bốn trăm ngàn giáo dân phải bị đi phân sáp, từ năm mươi ngàn đến sáu mươi ngàn giáo dân phải chêt nơi phân sáp, một trăm làng công giáo bị tàn phá bình địa, hai ngàn Họ Đạo bị tịch thu tài sản ruộng đất, một trăm mười lăm linh mục

MỤC LỤC

Việt Nam và mười giáo sĩ ngoại quốc bị giết, 80 Dòng Mến Thánh Giá bị phá tan, hai ngàn nữ tu Mến Thánh Giá phải tan tác, một trăm nữ tu Mến Thánh Giá chết vì Đạo.

Kế hoạch Phân Sáp gồm bốn mặt: mặt thứ nhất, không cho người công giáo ở trong làng công giáo của mình, nhưng phải đến ở trong các làng bên lương; mặt thứ hai, mỗi người công giáo phải bị năm người lương canh giữ cẩn mật; mặt thứ ba, các làng công giáo bị phá huỷ, của cải ruộng đất của người công giáo bị tịch thu và giao vào tay những người bên lương, những người này sử dụng và nộp thuế lại cho Nhà Nước; mặt thứ bốn, không cho người đàn ông công giáo ở một nơi với người đàn bà công giáo, không cho vợ chồng công giáo ở với nhau, mỗi người phải đi ở một nơi xa nhau, con cái của người công giáo thì phải để cho gia đình người lương nuôi.

Đây là một kế hoạch rất sâu độc, nhằm tiêu diệt Giáo Hội Việt Nam tận gốc rễ. Nhưng Bàn tay Chúa dẫn đưa lạ lùng: các triều đại Nhà Nguyễn không còn nữa, mà Giáo Hội Việt Nam, hiện nay, vẫn sống mạnh và vươn lên.

MỤC LỤC

76. Các thánh Tử Đạo Việt Nam thuộc đủ mọi thành phần trong xã hội

- nông dân (Lôrensô Ngôn, Đa Minh Ninh, Anrê Tường, Đa Minh Nhi),
- ngư phủ (Đinh Văn Dũng, Đinh Văn Thuần, Đa Minh Toại, Đa Minh Huyền),
- thợ mộc (Phêrô Đa),
- làm Trùm Họ, làm Câu Xứ (Giuse Túc, Phaolô Hạnh, An-rê Kim Thông, Nguyễn Văn Lựu),
- người vợ và người mẹ có sáu đứa con (Anê Lê Thị Thành),
- quân đội (Phan Viết Huy, Bùi Đức Thế, Phaolô Tống Viết Bường, Phanxicô Xavie Trung, thánh Giuse Lê Đăng Thị),
- quan trong triều nhà vua (Micae Hồ Đình Hy),

MỤC LỤC

- linh mục (An rê Dũng Lạc, Lê Bảo Tịnh, Nguyễn Bá Tuần, Nguyễn Văn Triệu, Đoàn Trinh Hoan),

- chủng sinh (Toma Thiện), - v,v...

77. Một vài lời của các Thánh Tử Đạo Việt Nam

- Thánh Mỹ thưa với quan Tổng đốc: "Tôi đã suy xét kỹ, và tin nhận đạo Thiên Chúa là đạo thật, nên tôi không chối bỏ bao giờ."

- Thánh Phêrô Cao cầu nguyện : "Xin cho con chịu đau khổ vì danh Đức Ki-tô, được đón nhận ngành lá tử đạo về tới bến thiên đàng."

- Thánh Kim Thông thưa với quan tỉnh : "Thánh giá tôi kính thờ, tôi giẫm lên sao được."

- Thánh Phêrô Truật phát biểu: "Ai khôn mới biết hiến mình cho chân lý, để chiếm hữu phần gia nghiệp muôn đời."

- Thánh Emmanuen Phụng để lại di chúc tinh thần: "Con ơi, hãy nhận lấy kỷ vật Cha trao lại: Đây là ảnh Đức Kitô, Chúa chúng ta, ảnh này quý hơn vàng bạc bội phần."

MỤC LỤC

- Thánh Phêrô Quý đồng dạy: “Dù trắng trối, gông cùm tù rạc/ Chén ngục hình xiềng tỏa chi nề / Miễn vui lòng cam chịu một bề / Cho trọn đạo trung thần hiếu tử.”

- Thánh Phaolô Tịnh can đảm thưa với quan án: “Thân xác tôi ở trong tay quan, quan muốn làm khổ thế nào tùy ý. Nhưng linh hồn là của Chúa, không có gì khiến tôi hy sinh nó được.”

- Thánh Phaolô Khoan hát lên lời nguyện hiến tế cuộc đời: “Vinh danh chúc tụng ngợi khen Thiên Chúa là Chúa Cả trời đất, chúng con xin dâng mạng sống cho Ngài.”

78. Các hoàng đế Rôma giết đạo, đều đã trải qua những cái chết dễ sợ

Caligula (bị bóp cổ chết), Nêron (bị đâm dao vào ngực), Đômixianô (bị người thân ám sát), Cômêđô (bị lật đổ), Valêrianô (bị ngoại quốc giết), Đioclêxianô (bị truất ngôi và chết đói), Giulianô (bị tên bản chết giữa trận mạc), ...

79. "Nếu điều đó có ích cho phần rỗi của con".

Xưa có một người mù lúc nào cũng kết thúc lời cầu nguyện bằng câu: "Nếu điều đó có ích cho phần rỗi của con".

Một hôm, người ta dẫn ông đến mồ của Thánh Thomas thành Cantobery để xin Thánh nhân làm phép lạ chữa lành đôi mắt.

Ông được nhận lời: đôi mắt vụt sáng lên ngay. Nhưng sau những giây phút vui mừng sung sướng, ông chợt nhớ mình quên kết thúc lời cầu nguyện bằng câu thường lệ: "Nếu điều đó có ích lợi cho phần rỗi của con", nên ông vội vàng trở lại trước phần mộ của thánh Thomas, xin được hóa mù lại, nếu điều đó có ích lợi cho phần rỗi của ông hơn là được sáng mắt.

Đôi mắt ông lại hóa nên mù như trước, nhưng đời ông từ đó trở nên sáng suốt lạ lùng: ông biết luôn luôn sống theo thánh ý Chúa!

80. Chết chắc, nhưng không chắc giờ chết !

Đồng hồ tháp nhà thờ chánh tòa Leipzig ở Đức có khắc chữ: Mors certa, hora incerta. (Chết thì chắc, nhưng giờ chết thì không chắc.)

81. Hai nguyên tắc của Thánh Gioan Lùn tu rừng

Nguyên tắc thứ nhất: Hãy lấy cho được cảm tình của người anh em trước khi nghĩ đến cách làm cho người anh em này trở lại.

Nguyên tắc thứ hai: Trước khi giảng dạy cho ai, hãy yêu mến họ.

82. Xin vâng theo thánh ý Chúa là khoẻ nhất !

Một người cha gả hai đứa con gái cho hai người đàn ông kia, một người làm ruộng, một người đi buôn.

Khi đến thăm gia đình người con gái lấy chồng làm ruộng, thì hai vợ chồng gia đình làm

MỤC LỤC

ruộng này xin cha cầu nguyện cho họ được trời mưa.

Khi đến thăm gia đình người con gái lấy chồng đi buôn, thì hai vợ chồng gia đình đi buôn này xin cha cầu nguyện cho họ được trời nắng.

Người cha không biết sao mà nhận lời, nên kết luận: “Cha chỉ xin cho các con biết vâng theo thánh ý Chúa là khoẻ nhất!”

83. Lễ Chúa Giêsu Kitô Vua

Một kẻ kiêu ngạo kia quả quyết: “Chúng ta đã tiêu diệt được tất cả các vua trên mặt đất này rồi. Giờ đây, chúng ta hãy tiêu diệt Chúa là vua trên trời ”.

Thế là có nhiều kẻ ủa nhau chủ trương tiêu diệt Thiên Chúa, trục xuất Thiên Chúa ra khỏi các linh hồn, ra khỏi các gia đình, ra khỏi xã hội, ra khỏi quốc gia. Nhưng họ vẫn thất bại. Vì sao? Vì trong khi họ thay nhau chết, nằm thúi tha và bị tan rã trong mồ, thì Chúa Giêsu Kitô, Con của Thiên Chúa, đã tung mồ sống lại, vẫn hằng

MỤC LỤC

sống, và ngôi báu của Ngài vẫn tồn tại cho đến ngày hôm nay, và cho đến tận thế.

Để phản lại chủ trương vô thần này, ngày 11 tháng 12 năm 1925, Đức Giáo Hoàng Piô Thứ Mười Một đã lập lễ kính CHÚA GIÊSU KITÔ VUA.

Đức Giáo Hoàng muốn nhắc nhở cho mọi người biết rằng: Chúa Giêsu Kitô, Con của Thiên Chúa, và là Thiên Chúa thật, chính Ngài là Vua vũ trụ, Vua muôn loài, không những là Vua của từng cá nhân, của từng gia đình, nhưng còn là Vua của tất cả mọi người, của tất cả mọi dân tộc. Vương quyền của Ngài chi phối tất cả trần gian, mặc dầu vương quyền này là linh thiêng và không lệ thuộc vào gian trần này.

84. Chúa Giêsu Kitô là Vua lạ lùng

- vua dẹp loạn bằng cái chết của mình: "Máu Thầy đổ ra để cho muôn người được tha tội" (Mt 26,28),

- vua rất khiêm nhượng: "Hãy học với tôi vì tôi có lòng khiêm nhượng" (Mt 12,29),

MỤC LỤC

- vua rất khó nghèo: “Con chồn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu” (Mt 8,20),

- vua rất bình dân: “Nhiều người thu thuế và người tội lỗi kéo đến, cùng ăn với Người và các môn đệ ” (Mt 9,10),

- vua đem lại bình an từ trên trời xuống cho loài người: “Thầy để lại bình an cho các con, Thầy ban bình an của Thầy cho các con ” (Ga 14,27).

85. Vua Giêsu Kitô đấng quang trong hội Thương Khó.

Quân dữ bắt Chúa Giêsu ngồi trên một bệ đá, giả đồ quỳ lạy ông vua lạ lùng này.

Quân dữ khoác cho Chúa Giêsu một chiếc áo choàng đỏ, xỉ vả, khạc nhổ, dày xéo ông vua đại dột này đang thình lạng không nói ra một lời.

Quân dữ bắt Chúa Giêsu đội một mũ gai để chỉ đây là một vị vua đau khổ : vua mà bị trói, bị đánh đòn, bị kéo lê từ tòa án này đến tòa

MỤC LỤC

án khác, bị đày lên Núi Sọ, bị đóng đinh chết trên thập giá.

Quân dữ cho Chúa Giêsu cầm một cây gậy nửa để nhạo báng một ông vua bất lực, khó nghèo, không có thần dân đến giúp đỡ, không có quân đội đến tiếp cứu.

Quân dữ treo Chúa Giêsu trên thập giá, có khắc chữ: "Giêsu Nadarét, Vua dân Do Thái", rồi đứng dưới mà nhạo báng ông vua lạ lùng này: vua dại dột, vua đau khổ, vua nhục nhã.

Nhưng những lời nhạo báng này lại là sự thật: Chúa Giêsu Kitô, chính là Vua !

Ba ngày sau khi chết, Chúa Giêsu tung mồ, sống lại sáng láng, thắng trận ma quỷ, thắng trận tội lỗi, đè bẹp sự chết, và lên trời ngự bên hữu Đức Chúa Cha, cai trị muôn loài, muôn vật. Và thánh Phaolô cung kính nói về Chúa Giêsu Kitô : "Khi vừa nghe Danh Thánh Giêsu, cả trên trời lẫn dưới đất, và ngay trong nơi âm phủ, mọi vật đều phải bái quỳ " (Pl 2,10).

86. Kẻ thù của Vua Giêsu

Có nhiều kẻ khiếp sợ ngôi vua của Chúa Giêsu. Và họ tìm đủ cách để ngăn trở Nước của Chúa Giêsu lập.

Trước hết, là ma quỷ. Ma quỷ là kẻ thù không đội trời chung của Chúa Giêsu vì chúng muốn một mình thống trị thế gian và lôi kéo mọi người xuống hỏa ngục để làm nô lệ chúng trong sự khốn nạn đời đời.

Sau ma quỷ, là những kẻ nghịch Đạo, chống Đạo, lơ Đạo, bỏ Đạo, chối bỏ Thiên Chúa, vì họ chỉ muốn xây dựng một nước trần gian mà không có Chúa.

87. Sức mạnh của Thánh Giá là vô địch !

Cha Jandel, dòng Đa-Minh tại Lyon, được một người thách đố đem Thánh Giá đến đuổi quỷ trong cuộc họp hăng đem của những kẻ bán linh hồn cho quỷ vì ông nghe cha giảng rằng: "Sức mạnh Thánh Giá là vô địch".

MỤC LỤC

Thấy mình cần phải suy nghĩ nhiều và cần phải cầu nguyện nhiều đối với lời thách đố này, cha xin đợi ba ngày để trả lời.

Cha đệ trình lời thách đố này lên Đức Hồng Y De Bonald ở Lyon để xin ý kiến. Đức Hồng Y họp bàn với với các nhà thần học trong giáo phận, và cuối cùng, chấp thuận cho phép cha Jandel đi duỗi quý.

Cha mặc đồ thường phục nhưng dấu cây Thánh Giá trong ngực.

Khi vào nhà họp ban tối, cha thấy quý hiện ra rõ ràng. Cha cầm Thánh Giá đưa lên làm một hình Thánh Giá. Một tiếng nổ lớn vang lên. Điện tắt. Quý biến mất. Và sau đó, cha kể, người thách thức đã từ bỏ ma quý để tin theo Chúa Giêsu.

88. Một nữ tu làm cho một toán lính không còn kể chuyện tục tĩu nữa

Trong trận chiến tranh Pháp-Phổ (1870), khi vây hãm thành Strasbourg, một số lính Đức bị thương và được đưa vào một bệnh viện dã

MỤC LỤC

chiến. Nữ tu Judith sẵn sóc toán binh sĩ bị thương này.

Chị nêu cao gương tận tụy hy sinh đối với họ. Toán binh sĩ này cảm phục chị nữ tu này, ngay cả kẻ đánh đá nhất.

Ngày kia, một binh sĩ trong toán này kể một câu chuyện tục tằn thô lỗ. Các binh sĩ khác thích thú và cười ồ lên rộn ràng. Bỗng cửa phòng mở ra. Nữ tu Judith xuất hiện. Mọi người im lặng. Nữ tu đau đớn nhìn từng người một, rồi lặng lẽ cầm lấy Thánh Giá mang trên ngực, đưa lên hôn Chúa với nước mắt lã xuống trên gò má. Rồi, nữ tu lặng lẽ ra khỏi phòng, đóng cửa lại, không nói một lời nào.

Thật giống như một cuộc hiện ra. Toàn phòng im lặng một lúc lâu. Sau đó, một tiếng hồi hận nổi lên: "Chúng ta kể chuyện tục tĩu, còn nữ tu thì chày nước mắt hôn Chúa Giêsu trên Thánh Giá để xin tha tội cho chúng ta." Và kể từ đó, đám lính này không còn kể chuyện gì tục tĩu cho nhau nghe nữa.

MỤC LỤC

Nhiều năm sau, người lính nói lên câu bênh vực nữ tu này, thú nhận: "Mỗi lần tôi bị cám dỗ kể một câu chuyện gì tục tĩu, tôi liền nhớ đến nữ tu Judith và Cây Thánh Giá, và tôi không còn kể chuyện gì tục tĩu nữa."

89. Hiện tại quá tốt đẹp trước mắt người có đức tin

Với con mắt đức tin, chúng ta thấy hiện tại đây tốt đẹp, đây hấp dẫn vì mọi cái đang xảy đến, đều do Chúa đây yêu thương an bài sắp đặt: tất cả đều là hồng ân của Chúa ban, "Tout est grâce!".

Một họa sĩ kia đi nghĩa vụ quân sự. Anh phụ trách một trục giao thông trên đường xe lửa. Ngày nào, anh họa sĩ này cũng ngồi trên đường rầy, say mê nhìn cảnh vật xung quanh. Những em chăn trâu chăn bò gần đó thường đến hỏi anh: "Anh thấy gì mà say mê đến thế! Chúng em chỉ thấy toàn trâu, toàn bò, toàn cỏ mà thôi".

Họa sĩ trả lời: "Anh thấy cảnh vật trước mắt quá đẹp! "

MỤC LỤC

Mỗi người chúng ta hãy là họa sĩ đức tin để thấy rõ khuôn mặt đẹp đẽ của Chúa trong mọi sự và trong mọi cái đang ở trước mặt mình, đang xảy ra xung quanh mình, đang xảy ra trong cuộc đời mình.

90. Bạn đọc nhất của linh mục

Cha Primo Reina kể lại biến cố cảm động này.

Sau một thời gian truyền giáo tại Bắc Cực trong hoàn cảnh quá lạnh lẽo và cô đơn, một số linh mục thừa sai đệ trình lên Đức Thánh Cha lời thỉnh nguyện sau đây: "Kính tâu Đức Thánh Cha, chúng con đang truyền giáo cho dân Étkimô ở Bắc Cực. Điều kiện thời tiết ở đây rất khắc nghiệt. Nhiều lần, chúng con bắt buộc phải đi hàng trăm cây số trên băng tuyết mà không tìm được một thôn xóm, một nhà nguyện hay một nơi trú ẩn để tạm nghỉ thể xác hoặc tinh thần. Có anh em trong chúng con nhiều khi đi lạc giữa sa mạc tuyết mênh mông, bị bão tuyết vùi dập, sống trong đêm tối Bắc Cực dài hàng mấy tháng, không hy vọng gì được cứu thoát.

MỤC LỤC

Kính tân Đức Thánh Cha, để đủ sức chống chọi lại những hoàn cảnh khắc nghiệt trên đây, chúng con xin Đức Thánh Cha cho phép chúng con mang trên ngực một hộp nhỏ đựng Mình Thánh Chúa để Chúa Giêsu Thánh Thể nuôi dưỡng linh hồn chúng con hằng ngày và ban sức mạnh cho chúng con”.

Đức Thánh Cha rất cảm động và ban phép đặc biệt đó cho các cha thừa sai Bắc Cực.

Kể từ ngày đó, các Cha Trắng, tên gọi của các linh mục thừa sai Bắc Cực, mang nơi ngực một hộp nhỏ đựng Chúa Giêsu Thánh Thể, người Bạn Độc Nhất của họ giữa sa mạc tuyết lạnh mênh mông.

91. Mỗi người chúng ta là dụng cụ Chúa dùng để lo cho người khác

Thấy một cậu bé vừa đói vừa lạnh run, đang ngồi ăn xin nơi chân cầu, một người bộ hành liền nghĩ : «Sao Chúa không làm gì để giúp cậu bé này nhỉ !” Tức thì ông ta nghe tiếng Chúa phán trong lòng: «Ta có làm rồi !” Người bộ hành thắc mắc: «Con có thấy Chúa làm gì đâu?”

MỤC LỤC

Và ông liền nghe tiếng Chúa phán : «Ta đã dựng nên con.»

Mỗi người chg ta phải là dụng cụ được Chúa dùng lo cho kẻ khác.

92. Trước khi chết, lấy máu viết hai chữ: "Tôi tin"!

Thánh Phêrô thành Verona đi về thàh Milano để giảng. Khi đi giữa đường, ngài bị một bọn nghịch đạo chạy ra đâm chém. Ngài ngã xuống đất, quần quai gần chết, nhưng vẫn cố lấy ngón tay nhúng vào máu mình, viết trên mặt đất hai tiếng trước khi chết: "Tôi tin".

93. Chính trị của ĐGH Piô X

Khi Đức Hồng Y Sarto vừa đắc cử lên ngôi Giáo Hoàng, một vị quan chức quan trọng hỏi ngài ngay:

- "Tâu Đức Thánh Cha, chính trị của Đức Thánh Cha thế nào? ".

MỤC LỤC

Đức Tân Giáo Hoàng Piô X này, tay cầm chặt Cây Thánh-Giá nơi ngực, mắt nhìn lên trời, nói rõ từng tiếng một:

- "Đây là Chính Trị của tôi! "

Ý Đức Tân Giáo-Hoàng muốn nói: Thánh-Giá là đường lối Đức Tin của ngài, theo đường lối Đức Tin này, ngài dẫn đưa Giáo Hội về Nước Trời, chứ không phải theo đường lối chính trị nào.

94. Phóng viên truyền giáo !

Trong một cuộc triều yết, thấy có một phóng viên nhà báo, Đức Giáo Hoàng Piô X liền chúc lành cho cây viết của ông ta. Ngài nói:

- "Ta chúc lành cho cây viết tượng trưng nghề nghiệp của con. Các vị tiền nhiệm của Ta đã chúc lành cho gươm giáo và vũ khí của các chiến sĩ kitô-hữu. Giờ đây, Ta rất hân hạnh chúc lành cho cây viết của một phóng viên kitô-hữu."

95. Không thấy Chúa Giêsu nhưng cảm thấy có Chúa Giêsu một cách đặc biệt

Bà mẹ kia hồi hả ra ga đón con đi lính bị bắt làm tù binh đã lâu, nay được tha về. gặp con. Bà nhận ra ngay, chạy đến đưa hai tay ra ôm lấy con, nhưng đưa con thì đưa hai tay ra quờ quạng. Bà mẹ nói to: "Con không thấy mẹ sao?". Đứa con đưa hai tay ra ôm chặt lấy mẹ mình: " Mẹ ôi, hai con mắt con đã bị quân địch bắn đui rồi. Con không thấy mẹ, nhưng con vẫn biết có mẹ rõ ràng ".

Chúa Giêsu nhấn mạnh: "Phúc cho những ai không thấy mà tin."

Chúng ta không bao giờ thấy được Chúa Giêsu, không bao giờ hiểu được những chương trình Ngài thực hiện, không bao giờ biết trước được những kế hoạch Ngài sắp đặt. Dù vậy, chúng ta vẫn cảm biết có Chúa Giêsu đang hiện diện khắp nơi, cảm biết Ngài có mặt trong bất cứ lúc nào, trong bất cứ hoàn cảnh nào, cảm biết Ngài luôn luôn đầy quyền năng, khôn ngoan và yêu thương chúng ta.

MỤC LỤC

Chính đức tin làm cho chúng ta cảm biết có Chúa Giêsu một cách đặc biệt như lời thố lộ của linh mục Foucauld: "Tôi ao ước được biết Chúa yêu tôi, nhưng Ngài không bao giờ chịu nói cho tôi biết điều ấy, và tôi chỉ còn một việc là tin mà thôi".

96. Têrêxa Hài-Đồng Giêsu truyền giáo

Gương chị thánh Têrêxa Hài Đồng Giêsu, trong một khoảng đời vắn vỏi, chú trọng về việc cầu nguyện truyền giáo và hy sinh truyền giáo cho kẻ có tội trở lại, cho kẻ ngoại được biết Chúa, được Giáo Hội tuyên phong là Bốn mạng các xứ truyền giáo, là một khích lệ lớn lao cho mọi người tín hữu chúng ta.

Chị thánh này thường nói: " Một lời cầu nguyện, một sự hy sinh nhỏ tại chỗ, cũng có thể làm cho nhiều người ở xa trở lại".

Bởi đó, trong giáo xứ, nếu có giáo dân nào biết thật sự cầu nguyện và hy sinh cho kẻ có tội được trở lại, cho kẻ ngoại đạo được biết Chúa, thì giáo dân đó có ích lợi cho linh mục quản xứ biết bao!

MỤC LỤC

97. Chết để cho đoàn chiên được sống

Tháng bảy năm 1914, quân Đức xâm chiếm nước Bỉ.

Khi quân xâm lăng tiến vào giáo xứ Pusay, một phát súng nổ, giết ngay một viên sĩ quan Đức.

Quân Đức tức tối, lùa ra trước sân nhà thờ Pusay tất cả những nam nhân từ 15 tuổi trở lên, trong đó có linh mục quản xứ Pusay.

Một lệnh rùng rợn được đưa ra: "Một kẻ trong các người đây đã bắn chết viên sĩ quan của chúng ta. Cứ lần lượt mười người bị bắn chết để đền tội, cho đến khi nó ra tự thú và bị bắn chết."

Tiếng các bà mẹ, tiếng các bà vợ, tiếng con cái khóc lóc vang lên thảm thiết.

Bỗng ai nấy im lặng vì có bóng một người tiến ra.

- "Chính tôi đã bắn. Hãy bắn tôi đi!"

MỤC LỤC

Người này bị bắn chết ngay tại chỗ.

Đám đông được tha và giải tán. Họ ra về lặng lẽ và khóc thầm. Họ không bao giờ quên ơn linh mục quản xứ Pusay đã liều chết để cứu họ, cứu gia đình họ, cứu đoàn chiên của giáo xứ ngài !

98. Liếc nhìn của người mẹ hấp hối biến người con tội lỗi thành một linh mục thánh thiện

Năm 1868, tại Aquisgrana, trong một tuần đại phúc, linh mục kể câu chuyện sau đây làm xúc động mọi người nghe.

“Cách đây không lâu, có một người mẹ nghèo sắp chết, nằm trên giường. Các con của bà tựa lại quanh giường, trừ ra một đứa con không có mặt. Nó đang bị giam tù năm năm vì một tội phạm. Mẹ nó, vì thế, đau khổ và mau chết. Nhiều người đã từng khuyên bảo nó hãy ăn năn hối cải, nhưng vô hiệu.

Bà mẹ đạo đức này đang nằm trên giường chết, muốn khuyên nó một lần cuối cùng. Bà xin quan cai tù cho mình gặp được đứa con tù nhân

MỤC LỤC

trước khi chết. Quan cai tù bằng lòng, cho quân lính dẫn nó đến giường mẹ nó sắp chết. Mẹ nó không còn sức để nói ra lời nào với con, chỉ còn đủ sức nhìn con một cách sâu lắng rồi chết. Và liếc nhìn của người mẹ đã làm phép lạ!

Đứa con bị dẫn đưa về lại nhà tù. Về đến nhà tù, nó quỳ gối xuống, nức nở khóc. Nó hết lòng ăn năn và xin xưng tội.

Ơn Chúa làm cho nó nhiều hơn nữa: khi mãn tù, nó xin đi tu làm linh mục. Và đứa con đó, chính là tôi đây!”

Và linh mục này khuyên thêm:

- “Anh chị em thân mến, hãy can đảm, hãy cậy trông! Tội ta có lớn đến đâu mặc lòng, nhưng lòng tốt lành và lòng thương xót của Chúa còn lớn hơn tội của ta nhiều.”

Mọi người nghe đều bồi hồi xúc động. Trong số này, có nhiều kẻ thêm lòng cậy trông vào lượng tử bi của Chúa, và có nhiều kẻ ăn năn trở về với Chúa.

MỤC LỤC

99. Không sẵn sóc hoa nên hoa héo

Bà kia sẵn sóc chậu hoa quý, ngày đêm nâng niu chăm bón, ban ngày, đem để gần cửa sổ cho có ánh nắng mặt trời.

Vì bận công việc, bà đi vắng vài ngày.

Không có ai chăm sóc chậu hoa trong những ngày này, nên hoa quý của bà tàn héo xác xơ.

Con cái của cha mẹ hiện nay trong hoàn cảnh Đất Nước chúng ta cũng vậy: chỉ cần một vài ngày không được cha mẹ quan tâm sẵn sóc dạy dỗ hướng dẫn, con cái sẽ hư thân mất nết khi nào không biết!

100. Vị tù trưởng Phi Châu muốn chết trên Thánh Giá

Tại Phi Châu, một linh mục truyền giáo kia đang kể chuyện Chúa Giêsu sống cuộc đời tốt đẹp, dạy những lời hay ho.

MỤC LỤC

Khi ngài đang kể Chúa Giêsu bị quân dữ đóng đinh, viên tù trưởng bỗng đứng dậy nói lớn:

– “Hãy đem Ngài xuống thập giá. Chính tôi là kẻ phải chịu đóng đinh trên đó”.

MỤC LỤC

101-150

mục lục

101. Cầu nguyện quá dễ vì chỉ cần bật đèn lòng mình lên

102. Ôn thiên triệu của linh mục

103. Sáu ngàn sáu trăm người bị cắt cổ nhưng không nghe họ vang lên một tiếng than

104. Họ đối xử với kẻ thù thế nào ?

105. Cái chối của Cha Lacordaire hơn những bài giảng của ngài

106. Con không ăn thịt cha

107. Dạy giáo lý trên xe lửa

108. Bốn mạng của các cha sở là một linh mục “vô tài”

109. Rối đạo trong hành động !

110. Nên thánh không khó như con tưởng.

111. Lạ thay cho sự trùng hợp !

112. Cuối cùng, phải thú nhận rằng mình nói sai.

113. Vợ vác chồng trên vai

114. Một bi kịch ba hồi, nhưng hồi thứ ba thì vui !

115. Giấy để lại của bà vợ trước khi chết

116. Lựa chọn trước cuộc đời

117. Mỗi người trong chúng ta phải giữ nhiều con mẫn thú.

MỤC LỤC

118. Tìm không ra sáu ni cô đồng trinh trong đế quốc La Mã

119. Biết ơn Chúa tốt lành !

120. Con đã biết Chúa rồi !

121. Chúa Giêsu ban sự bình an cho chúng ta

122. Một tu sĩ đầy tràn bình an của Chúa, làm cho thánh Anphongsô cảm phục

123. Đệ nhất thi sĩ nước Italia đi tìm bằng an

124. Đức Mẹ nhớ ơn.

125. Sự khiêm nhường lạ lùng của Đức Giáo Hoàng Piô X

126. “Tôi sẽ còn quả tim để yêu thương ông !”

127. “Ôi, nếu khi nhỏ, con gặp được một linh mục như cha!”

128. Linh mục đừng quên ơn giáo dân

129. “Khi lớn lên, em muốn trở thành linh mục”.

130. Phép lạ sông Marne

131. “Vua là kẻ ngu dại nhất trên đời!”

132. Thánh Vinh Sơn định thanh minh...

133. Chúng ta hãy nghe những người Cộng sản nói về Thiên Chúa

134. Yêu người trong ngày Chúa nhật

135. “Ông ta cần lời cầu nguyện hơn là hình phạt.”

MỤC LỤC

136. Kho tàng quý báu vô giá cho Giáo Hội

137. Cộng đoàn tu sĩ nào không thể tồn tại được ?

138. Bền chí cho đến cùng mới thành công

139. Một mạng nhện đơn sơ Chúa cho giăng ra đúng lúc, cũng đủ để cứu sống cả một mạng người

140. Giáo sư danh tiếng của một vị tiến sĩ thông thái

141. Ba người bạn

142. Một câu trả lời quá đúng và quá hay !

143. Một bà mẹ quá hạnh phúc !

144. Nhờ thấy đàn kiến kiên nhẫn mà thành công thắng trận

145. Ai cản trở ơn Chúa kêu gọi, sẽ bị Chúa phạt.

146. Không nghe được Lời Chúa nhưng vẫn hưởng được ơn của Lời Chúa

147. Bức gương soi của bác ái

148. Chúa lo cho một chiếc hoa, hương hồ là tôi !

149. Cả hai phải góp sức vào công việc giáo dục con cái

150. Biết nghe sẽ chiếm được lòng kẻ thù

101. Cầu nguyện quá dễ vì chỉ cần bật đèn lòng mình lên

Hãy cầu nguyện vì cầu nguyện quá dễ: chỉ cần bật đèn lòng mình lên.

Để cầu nguyện, chúng ta không cần phải tắt đèn dầu lên, không cần phải tắt đèn sáp lên, không cần phải bật đèn điện lên. Chúng ta chỉ cần tắt đèn bên trong lên, bật đèn lòng chúng ta lên với câu: "Lạy Chúa!".

Chúng ta chỉ cần tắt ngọn lửa trong lòng chúng ta lên, nghĩa là chúng ta chỉ cần đại độ mở cửa lòng chúng ta ra để đón nhận Chúa đến, và Chúa sẽ làm cho ngọn lửa lòng chúng ta sáng rực lên trong sự cầu nguyện.

Thống chế Foch hãnh diện nói:

- "Tôi đã cầu nguyện. Tôi đã luôn cầu nguyện. Tôi đã cầu nguyện khi trời lạnh cũng như khi trời nóng".

Khi vua Albert thấy thành Verdun sắp bị thất thủ vào tay quân địch, liền hỏi thống chế

MỤC LỤC

Foch tình hình thế nào, thống chế Foch bình tĩnh trả lời: "Tâu bệ hạ, chúng ta hãy cầu nguyện!"

102. Ơn thiên triệu của linh mục

Năm 1852, linh mục Duffo ở New Orleans, Hoa Kỳ, đi vào một cửa tiệm để mua đồ. Ngài gặp một thanh niên 17 tuổi đang đứng bán. Ngài hỏi anh một câu bất ngờ:

- "Anh có muốn làm linh mục không?"

Người thanh niên này buồn bã trả lời:

- "Thưa cha, con biết làm sao được. Con lo giúp việc đây suốt ngày. Con không rảnh được chút nào."

Cha Duffo động viên: "Nhưng ban đêm, con đến, cha dạy cho."

Người thanh niên đó, sau này, trở thành linh mục, giám mục, hồng y tổng giám mục Baltimore, với danh hiệu James Gibbons, được toàn thế giới biết tiếng.

MỤC LỤC

Người công giáo Việt nam chúng ta hiện nay luôn thao thức về ơn gọi linh mục trong hoàn cảnh khó khăn, nhưng chúng ta không ngã lòng, không bi quan vì đây là ơn thiên triệu chứ không phải đặc ân gì của loài người ban cho.

Ơn Chúa kêu gọi thật lạ lùng! Và hạnh phúc cho ai, trực tiếp hay gián tiếp, làm cho Giáo Hội có thêm được một kẻ đi bắt linh hồn người ta.

103. Sáu ngàn sáu trăm người bị cắt cổ nhưng không nghe họ vang lên một tiếng than

Một binh đoàn Rôma, gọi là binh đoàn "thébaïne", gồm sáu ngàn sáu trăm binh sĩ công giáo rất thiện chiến.

Hoàng đế Maximianô ra lệnh cho họ phải chối bỏ đức tin. Đoàn quân công giáo anh dũng này đều đồng thanh trả lời:

- "Tâu bệ hạ, những hạ thần đây là binh sĩ, nhưng cũng là những người phục vụ Thiên Chúa. Những hạ thần vâng lời hoàng thượng để ra trận chiến đấu, nhưng cũng phải vâng lời Thiên Chúa trong đức tin. Những hạ thần không

MỤC LỤC

thể vâng lời hoàng thượng bằng cách từ chối không vâng lời Thiên Chúa là Đấng Tạo Hoá, Đấng làm Chủ của những hạ thần và của hoàng thượng nữa.”

Hoàng đế Maximianô tức giận, truyền cắt cổ tất cả binh sĩ của binh đoàn này.

Sáu ngàn sáu trăm binh sĩ này bị cắt cổ một cách dã man và rùng rợn, nhưng người ta không nghe họ vang lên một tiếng than, chỉ nghe họ vang lên một lời cầu nguyện chung.

104. Họ đối xử với kẻ thù thế nào ?

Linh mục Jean Eudes truyền khắc tên những kẻ thù chống đối, những kẻ đã gây thiệt hại vào danh sách các ân nhân của Dòng để cầu nguyện cho họ như cầu cho những vị ân nhân của Dòng.

Một người Phi Châu kia rất tận tâm săn sóc một người bệnh. Được hỏi lý do, ông ta trả lời một cách đơn sơ:

MỤC LỤC

- “Người này là kẻ thù của tôi. Ông ta đã bán tôi làm nô lệ. Tôi sẵn sóc ông vì tôi vâng lời linh mục dạy: “Nếu kẻ thù của con đói, con hãy cho họ ăn; nếu kẻ thù của con khát, con hãy cho họ uống.”

105. Cái chổi của Cha Lacordaire hơn những bài giảng của ngài

Ngày kia, vào tu viện, thấy cha Lacordaire đang quét nhà, nhà báo Veuillot thú nhận rằng điều này đánh động ông hơn tất cả những bài giảng rất hay của ngài tại nhà thờ chánh tòa Đức Mẹ ở Paris.

106. Con không ăn thịt cha

Một vị thừa sai hỏi một người Phi Châu :

- “Con đang đọc sách gì đó? ”

- “Thưa cha, con đang đọc sách Phúc Âm.”

Và người Phi Châu vui vẻ nói tiếp :

MỤC LỤC

- “ Nhờ đọc sách này mà con không ăn thịt cha đó ! ”

107. Dạy giáo lý trên xe lửa

Cha Manzella, thuộc hội Linh Mục Thừa Sai, đi trên xe lửa. Trong vòng hai giờ, ngài giở sách giáo lý bằng hình ảnh ra và hướng dẫn giáo lý cho nhiều kẻ tò mò đến xem.

Ngài trình bày ba phần giáo lý: Tin (tín lý), Giữ (điều răn), Chịu (bí tích).

Nhiều kẻ nói : “ Chưa bao giờ trong đời, tôi học được giáo lý nhiều như lúc đi chuyển xe lửa này.”

108. Bốn mạng của các cha sở là một linh mục “vô tài”

Khi đặt thánh Gioan Maria Vianê, cha sở họ Ars, làm Bốn Mạng Các Cha Sở trong toàn thể Giáo Hội, Giáo Hội muốn mọi linh mục biết rằng kết quả tông đồ vô cùng tốt đẹp của vị linh mục xem ra vô tài này, là hoàn toàn phát xuất từ sự

MỤC LỤC

kết hiệp chặt chẽ với Chúa Giêsu trong một đời sống nội tâm sâu xa.

Vị linh mục Gioan Maria Vianê này, xem ra vô tài và không có những phương tiện hoạt động nào to tát, đã bỏ xa hàng vạn tông đồ tài ba lỗi lạc với những hoạt động lớn lao của họ lúc bấy giờ.

Nhiều vị cao cấp trong Giáo Hội toàn cầu, nhiều vị danh tiếng phần đời khắp nơi, nhiều nhà thế tộc giàu sang, nhiều kẻ thông thái, và nhất là nhiều người cùng khổ, dốt nát, tội lỗi, không ai bảo ai, đều chạy đến tìm một vị linh mục nghèo, thất học, sống heo hút trong giáo xứ Ars xa xôi của giáo phận Lyon, chỉ vì linh mục này, cha sở Gioan Maria Vianê, trỗi vượt bởi sự thánh thiện, cầu nguyện và hy sinh, trong một đời sống nội tâm sâu xa.

Một tối kia, theo lời nhà viết sử Trochu kể lại, ma quỷ hét đứng lên trong phòng ngủ của vị linh mục này:

MỤC LỤC

- "Mi đã ăn cắp của tao đến tám vạn linh hồn rồi. Nếu có bốn linh mục như mi, thì nước tao ở trần gian này sẽ bị tiêu diệt nhanh chóng!"

109. Rối đạo trong hành động !

Đức Hồng T Mermillod lên án thứ tội mà ngài gọi là rối đạo trong hành động. Đó là tội của người tông đồ hoạt động căn cứ theo khả năng cá nhân của mình, cho mình là vai chính, còn Chúa Giêsu chỉ là vai phụ, trong khi Chúa Giêsu phải là nguyên lý duy nhất của mọi sinh lực tông đồ.

110. Nên thánh không khó như con tưởng.

Ngày kia, cha Dan hỏi một người thợ làm nghề sắp chữ trong nhà in:

- "Có bao giờ con nghĩ rằng mình phải nên thánh không?"

Người thợ này vừa sắp chữ, vừa trả lời:

- " Thưa Cha, con không bao giờ dám nghĩ như vậy vì theo con, nên thánh khó quá. Cha

MỤC LỤC

xem: từ sáng đến tối, con phải sắp chữ để in. Con không có thời giờ nghĩ đến việc khác được."

Cha Dan ôn tồn nói:

- "Con đừng lằm, nên thánh không khó như con tưởng đâu. Để nên thánh, con không cần phải làm điều gì lạ. Khi con sắp chữ, con sắp chữ vì Chúa, vì lòng yêu mến Chúa là đủ."

Người thợ trả lời:

- "Dạ, xin Cha cho con thử xem. "

Vài ngày sau, người thợ này đến tìm cha Dan và nói một cách sung sướng:

- "Lạy Cha, bây giờ con mới biết, nên thánh không khó như con tưởng ".

111. Lạ thay cho sự trùng hợp !

Ông nghịch đạo khét tiếng Voltaire vung tay nói:

- "Ta không còn muốn nghe nói đến chuyện mười hai người làm bành trướng nước

MỤC LỤC

của ông Kitô. Một mình ta, ta sẽ tiêu diệt Giáo Hội.”

Và Voltaire nói tiên tri một cách huyền hoang lúc năm 1758:

- “Còn hai mươi năm nữa, Giáo Hội sẽ bị tiêu diệt.”

Lạ thay cho sự trùng hợp! Hai mươi năm sau, năm 1778, nhà tiên tri nghịch đạo khét tiếng Voltaire chết. Còn Giáo Hội mà ông lên án thì sao? Vẫn còn cho đến nay, và vẫn còn cho đến tận thế!

112. Cuối cùng, phải thú nhận rằng mình nói sai.

Đại hoàng đế nước Pháp, Nã Phá Luân, ngạo nghễ nói:

- “Ta sẽ nghiền nát Giáo Hội.”

Nhưng cuối cùng, đại hoàng đế kiêu căng này phải thú nhận:

MỤC LỤC

- “Trẫm đã xây dựng một nước trên gươm giáo và nước đó đã sụp đổ. Giêsu đã xây dựng nước ông trên tình yêu, và nước đó còn.”

113. Vợ vác chồng trên vai

Năm 1140, vua Corado III vây hãm thành Weinsberg.

Tức giận vì vây hãm quá lâu mà không chiếm được thành, vua ra lệnh khi nào chiếm được thành, sẽ giết sạch mọi người đàn ông, chỉ còn để lại đàn bà.

Khi chiếm được thành, vua ra lệnh thi hành quyết định. Các người đàn bà liền xin vua cho họ đem ra khỏi thành cái gì quý nhất. Vua bằng lòng.

Vua vô cùng ngỡ ngàng khi thấy các người đàn bà đi ra khỏi thành, vác chồng trên vai, tay thì ôm con, dắt con. Họ cho chồng là quý nhất nên mới vác trên vai. Vua cảm động và bằng lòng tha chết cho những người đàn ông.

114. Một bi kịch ba hồi, nhưng hồi thứ ba thì vui !

Hồi thứ nhất: Cuộc đời xem ra không có Chúa.

“Tao sống không tin có Chúa. Tao chết cũng không tin có Chúa”.

Đó là lời tuyên bố của một người thợ mộc ở vùng Seine et Marne, bên Pháp, năm 1860. Ông làm ăn phát đạt. Vợ con đầy đủ. Ông rất nghịch đạo, nghịch Giáo Hội, không tin có Chúa. Để ngạo mạn Giáo Hội, ngạo mạn Chúa, ông đóng cho mình một cái hòm thật đẹp. Ông tuyên bố với con cái:

- “Khi chết, tao muốn được bỏ trong cái hòm này. Tao sống không tin có Chúa. Tao cũng sẽ chết không tin có Chúa”.

Lúc này, ông 30 tuổi.

Hồi thứ hai: Cuộc đời mà không có Chúa, thì không thể sống nổi!

MỤC LỤC

Năm 1880, ông thợ mộc này quá buồn: vợ con chết hết, tiền của hao hụt, gia đình neo đơn. Ông sống thui thủi một mình.

Không tin có Chúa, con người sẽ rơi vào cảnh buồn phiền thất vọng.

Không tin có Chúa, con người sẽ rơi vào sự ngu dốt của loài vật vì không chịu nhận nguyên tắc đầu tiên và thiết yếu của mọi khoa học: “Vô nguyên nhân, bất thành hiệu quả”.

Không tin có Chúa, con người chối bỏ linh hồn vô cùng cao quý của mình của mình.

Không tin có Chúa, con người chối bỏ lương tâm của mình, vì thế mặc sức sống tội lỗi, sống sa đọa, sống hối lộ, tham nhũng...

Lúc này, ông 50 tuổi.

Hồi thứ ba: Cuộc đời không thể nào không có Chúa!

Năm 1900, ông thợ mộc này già yếu, bệnh tật, buồn phiền, cô đơn. Ông cảm thấy cuộc đời quá cay đắng. Lúc này, ông mới mở mắt linh

MỤC LỤC

hồn ra và thấy rằng: Không có Chúa, cuộc đời thật là vô nghĩa. Và mặc dầu già yếu, tay run lẩy bẩy, ông vẫn đi kiếm gỗ, đóng một cây Thánh Giá. Ông đi vào chỗ cất hòm, đóng chặt cây Thánh Giá đó lên nắp hòm. Và từ đó, gặp bất cứ ai, ông vui vẻ phân phó:

- “Khi chết, tôi muốn được đưa vào Nhà Thờ: tôi muốn chết với Chúa”.

Lúc này, ông 70 tuổi.

Cuộc đời đã dạy cho ông thợ mộc nghịch đạo xưa kia, và cũng dạy cho tất cả chúng ta hiện nay, biết rằng: người ta không thể sống hạnh phúc mà không tin có Chúa.

115. Giấy để lại của bà vợ trước khi chết

Một tờ báo ở Pas de Calais, Pháp, đăng một câu chuyện rùng rợn sau đây.

Một người thợ máy, có vợ và ba con.

Chiều đó, ông vào quán rượu: ông cười nhạo Chúa. Ông khoe mình là kẻ đã thành công

MỤC LỤC

trong việc làm cho vợ ông bỏ đạo, không còn giữ đạo nữa.

Khi về nhà, thấy người ta đứng rất đông trước cửa, ông vội rẽ đám đông để vào.

Một cảnh tượng rùng rợn: vợ và ba con ông đang nằm chết ngạt trên giường. Giấy để lại của bà vợ:

- “Bao lâu còn tin Chúa, tôi còn đủ sức mạnh để chịu đựng mọi sự cực khổ trong gia đình. Nhưng hiện giờ, chồng tôi là một tên lý hình. Ông đã bắt tôi bỏ Chúa nên tôi tuyệt vọng. Tôi không muốn con cái tôi cũng vô phước như tôi. Tôi đã cùng chúng nó tự tử.”

Ông chồng vô đạo và nghịch đạo này, rùng mình, há miệng, ngơ ngác. Ông thấy mình mất hết. Ông không còn đủ sức để cười nhạo như vừa rồi trong quán rượu nữa!

116. Lựa chọn trước cuộc đời

Hercule trở thành một thanh niên. Chàng đang lưỡng lự trước cuộc đời. Có hai thần nữ đến gặp chàng.

Thần nữ thứ nhất nói:

- "Hãy theo ta, ta sẽ dắt người đi trên con đường rộng, dễ dãi, vui cười, thoả thích, ăn ngon, ngủ kỹ, sung sướng, vô lo."

Hercule hỏi: "Người là ai?"

- "Ta là thần Khoái Lạc. Kẻ thù của ta gọi ta là Nết Xấu."

Thần nữ thứ hai - thần Nhân Đức – nói:

- "Hercule, hãy nghe ta. Tất cả những gì tốt đẹp, ngay chính, người phải làm việc chuyên cần mới chiêm được. Người muốn Tổ Quốc ghi ơn? hãy hy sinh vì Tổ Quốc. Người muốn đất sinh nhiều hoa trái, hãy trồng tưới nó."

MỤC LỤC

Câu chuyện của Hy Lạp này dạy các bạn thanh niên hãy khôn ngoan lựa chọn trước cuộc đời, như vậy, đời mới tốt đẹp, mới đáng sống!

117. Mỗi người trong chúng ta phải giữ nhiều con mãnh thú.

Chiều kia, cha bề trên hỏi một tu sĩ:

- "Hôm nay, con đã làm gì?"

Tu sĩ này liền thành thật trả lời:

- "Thưa cha bề trên, hôm nay, cũng như mọi ngày, con phải giữ hai con quạ, hai con chim sẻ, hai con nai, hai con diều hâu, một con cá sấu và một con gấu."

Cha bề trên lắc đầu, le lưỡi:

- "Ai bắt con phải giữ mệt như vậy?"

Tu sĩ này đơn sơ cắt nghĩa:

- "Thưa cha bề trên, con giữ hai con quạ, nghĩa là con phải giữ hai con mắt để chúng khỏi nhìn những sự xấu. Con giữ hai con chim sẻ,

MỤC LỤC

nghĩa là con phải giữ hai lỗ tai để chúng khỏi nghe những lời bậy. Con giữ hai con nai, nghĩa là con phải giữ hai chân con để chúng khỏi đi đến những nơi bậy. Con giữ hai con điều hâu, nghĩa là con phải giữ hai tay để chúng khỏi làm bậy. Con giữ một con cá sấu, nghĩa là con phải giữ lưỡi con để khỏi nói lời vô ích, lời làm bậy. Con giữ một con gấu, nghĩa là con phải giữ trái tim con để khỏi ích kỷ, yêu bậy, khoe khoang.”

118. Tìm không ra sáu ni cô đồng trinh trong đế quốc La Mã

Để gìn giữ lửa thiêng trong đền thánh thờ các vị thần, chính quyền La Mã ngày xưa dùng sáu ni cô đồng trinh. Họ được ban rất nhiều ân huệ: họ đi đâu, các binh sĩ phải chào, các tướng lãnh phải nhường bước; toà án xử ai, họ xin tha thì toà án phải tha ngay; ai bị chính quyền phạt nặng đến đâu mặc lòng, họ xin tha cũng được. Thế mà trong toàn đế quốc La Mã hằng trăm triệu người, chính quyền không tìm ra được sáu người thanh nữ tình nguyện. Sau cùng, chính quyền La Mã phải dùng vũ lực mà bắt ép: những cô này đi đâu, đều bị canh phòng cẩn mật.

MỤC LỤC

Để gìn giữ lửa thiêng của Nước Trời, Chúa Giêsu chọn những thanh niên thanh nữ đồng trinh. Ngài không ép: ai hiểu được thì hiểu, ai muốn đi theo Ngài thì đi. Thế mà có rất đông người đi theo Ngài: các linh mục, các nam nữ tu sĩ trong mọi nước và trên khắp thế giới.

119. Biết ơn Chúa tốt lành !

Ngày kia, thánh Phanxicô Assisi đi với một người bạn tên là Massée. Trưa đứng bóng, hai người liền dừng lại, tìm đến ngòi dưới một gốc cây, cạnh một giong suối. Họ lấy bánh mì cứng người ta mới cho, thấm nước cho mềm rồi ăn và uống nước suối.

Ăn xong, thánh Phanxicô Assisi chảy nước mắt. Massée lấy làm lạ vì không thấy cái gì ngon cả, chỉ có bánh và nước lạnh. Thánh Phanxicô Assisi cắt nghĩa:

- "Chúa tốt lành săn sóc chúng ta quá lạ lùng! Từ thuở đời đời, Chúa đã thấy trước một ngày kia, hai chúng ta sẽ đến đây khi mệt mỏi và đói khát. Ngài đã thương cho một cây mọc lên để cho ta có bóng mát. Ngài đã cho có một

MỤC LỤC

giòng suối chảy ngang qua đây. Nhờ vậy, chúng ta được nghỉ khoẻ. Chúng ta lại được ăn bánh mà người ta đã cho chúng ta vì lòng yêu Chúa.”

120. Con đã biết Chúa rồi !

Một linh mục người Anh kể rằng:

Tôi là một linh mục người Anh. Ngày kia, có một người Ấn Độ nói với tôi: “Lạy Cha, trước khi cha dạy con tin có Chúa thì con đã biết có Chúa rồi.” Tôi bỡ ngỡ: “Làm cách nào mà con biết được? Cha tưởng cha là người đầu tiên nói với con về Chúa.” Người Ấn Độ này gật đầu: “Dạ, đúng thế, nhưng con đã biết có Chúa rồi! Số là lúc còn thiếu niên, ngày kia, con mang cung tên đi vào rừng săn. Hôm đó, trời mùa hè, con đến bên một bờ hồ. Xung quanh hồ, có nhiều cây đẹp. Những con vịt trời đang nô đùa trên mặt nước. Mặt trời đang chiếu sáng trên bầu trời không mây. Xa xa, các ngọn núi nổi lên từng bậc. Con nhìn ngắm. Con thích thú quá. Bỗng con tự hỏi: “Ai làm ra được những cái này? Không ai làm ra được. Phải có Đấng nào làm ra! Giờ đây, cha dạy con đọc kinh Tin Kính: “Tôi tin

MỤC LỤC

kính Đức Chúa Trời là Cha phép tắc vô cùng dựng nên trời đất”, con liền hiểu ngay. Vì thế, con nói: “Đó rồi, chính Ngài đó rồi. Tôi đã biết Ngài.”

Thật đúng như lời nhà bác học Diderot nói: “Chỉ cần con mắt và cái cánh của con bướm cũng đủ diệt tan mọi lý lẽ của kẻ vô thần.”

121. Chúa Giêsu ban sự bình an cho chúng ta

Khi giáng sinh trong hang đá Bêlem, Chúa Giêsu cho thiên thần phát thanh chương trình bình an cho những ai có lòng ngay chính, cho những ai yêu Chúa và được Chúa yêu.

Khi bắt đầu rao giảng Tin Mừng Nước Trời, Chúa Giêsu tuyên bố tám mối phúc thật, tám điều đem lại bình an thật cho con người.

Khi ra hành đạo công khai, Chúa Giêsu sai các môn đệ đi rao giảng Tin Mừng cho các thành thị, làng mạc, gia đình và căn dặn họ khi bước vào nhà nào, hãy mở đầu câu truyện bằng cách chúc bằng an: “Bình an cho nhà này!”

MỤC LỤC

Khi sắp bước chân vào vòng tử nạn, Chúa Giêsu nhấn mạnh vào hai chữ bình an chân chính mà Ngài muốn trời lại cho môn đệ mình: “Thầy ban bình an của Thầy cho các con”.

Khi sống lại, Chúa Giêsu chúc bình an ngay cho các môn đệ: “Bình an cho các con.”

Và giờ đây, Chúa Giêsu luôn luôn dùng miệng các linh mục để chúc bình an của Ngài cho chúng ta.

122. Một tu sĩ đầy tràn bình an của Chúa, làm cho thánh Anphongsô cảm phục

Thánh Anphongsô kể câu chuyện sau đây để nói lên việc ngài hết sức cảm phục một tu sĩ đầy tràn bình an của Chúa, có đời sống nội tâm sâu xa. Ngài thuật.

Cha bề trên hỏi thầy:

- “Thầy chú ý làm việc đạo đức nào nhất?”

- “Dạ thưa cha bề trên, con không làm gì khác người ta. Con chỉ luôn luôn cố ý muốn điều Chúa muốn, và Chúa đã cho con được ơn đặc

MỤC LỤC

biệt này là: cho ý con hoàn toàn theo thánh ý Chúa. Giàu sang không đưa con lên, khổ cực không đè con xuống, vì cái gì, con cũng nhận do bàn tay của Chúa. Trong tất cả mọi lời cầu xin của con, con chỉ xin ý Chúa được thực hiện trong con mà thôi.”

Cha bề trên lại hỏi:

- “Mấy ngày nay, kẻ xấu đã làm thiệt hại dòng chúng ta. Họ đốt cháy trang trại của chúng ta, làm tiêu tan mùa màng và súc vật của chúng ta, thầy có buồn không?”

- “Lạy cha bề trên, con không buồn, trái lại, con cảm ơn Chúa vì con đã nhiều lần cảm ơn Chúa trong những tai họa như vậy rồi. Con biết Chúa chỉ cho xảy ra những gì làm vinh danh Chúa và đem lại ích lợi lớn lao cho chúng ta. Vì thế, con luôn luôn bằng an, cho dù việc gì xảy ra đi nữa.”

Và thánh Anphongsô góp ý thán phục:

- “Đây thật là sự bình an thăm sâu mà các thánh hưởng được.”

123. Đệ nhất thi sĩ nước Italia đi tìm bằng an

Có một người đi lang thang giữa trời đông tuyết lạnh. Ông là đệ nhất thi sĩ nước Italia lúc bấy giờ, danh tiếng lừng vang. Tên ông: Le Dante (đọc theo tiếng Italia: Lê Đăng Tê).

Tâm hồn đệ nhất thi sĩ này đầy rối loạn vì thời ông sống đang trải qua những tai họa lớn lao.

Đang đi, bỗng ông nghe tiếng chuông ngân lên từ xa. Ông tưởng đó là tiếng của người bạn đang an ủi ông. Ông đi lần theo tiếng chuông. Ông đến trước một tu viện. Ông gõ cửa. Một tu sĩ mở cửa, chào ông:

- "Chào ngài, xin chúc ngài được bằng an. Ngài muốn tìm gì?"

Sửng sốt vì thấy vị tu sĩ hỏi trúng tim, đệ nhất thi sĩ này liền trả lời:

- "Tôi tìm gì à? Tôi đang đi tìm chính sự bằng an mà thầy mới chúc cho tôi, sự bình an mà tôi không tìm được ở đâu cả."

124. Đức Mẹ nhớ ơn.

Một ngày nọ, thánh Gioan Maria Vianê, cha sở họ Ars, gặp trong nhà thờ một người đàn bà có vẻ đang đau khổ nhiều. Bà ta vừa trở thành quả phụ. Ông chồng đã rơi từ cầu xuống sông và bị chết đuối. Ông ta chết khi chưa kịp ăn năn thống hối, trở về với Chúa. Do đó, đối với bà, ông chồng chắc chắn đã mất linh hồn.

Được Chúa soi sáng, cha Vianê nhẹ nhàng đến gần bà và nói:

- “Chồng bà đã được cứu thoát.”

Quá ngạc nhiên và tỏ vẻ không tin, bà ta lại hỏi:

- “Thưa cha, làm sao có thể như vậy được?”

Cha Vianê cắt nghĩa:

- “Có Chúa ở giữa chiếc cầu và giòng sông. Chồng bà đã cùng rơi với Chúa. Và khi rơi, ông đã làm hoà với Ngài.”

MỤC LỤC

Bà vợ vẫn tỏ vẻ không tin:

- “Nhưng thưa cha, làm sao lại có thể như vậy được?”

Cha Vianê trả lời và cắt nghĩa tiếp:

- “Đó là một ơn của Đức Mẹ ban. Vì một hôm, trên đường từ đồng về nhà, chồng bà đã hái một đóa hoa đem chưng trước tượng Đức Mẹ ở bên đường. Đức mẹ có thể quên được cử chỉ tốt đẹp này sao?”

125. Sự khiêm nhường lạ lùng của Đức Giáo Hoàng Piô X

Đức Giáo Hoàng Piô X luôn luôn lắng nghe mọi người phát biểu ý kiến, luôn luôn lắng nghe những nhận xét của họ và xin họ cho mình những lời khuyên bảo.

Ngày kia, trong một cuộc triều yết, một đức ông nói thẳng lên Đức Giáo Hoàng những lời phê bình về một phán quyết của Đức Giáo Hoàng trong một vấn đề rất quan trọng. Đức Giáo Hoàng Piô X lắng nghe. Ngài im lặng suy nghĩ, rồi

MỤC LỤC

ngước mắt nhìn đức ông này và nói một câu làm cho đức ông vô cùng sửng sốt:

- “Đức ông đã hoàn toàn có lý!”

Đức ông này kinh khiếp và hết lòng ca tụng sự khiêm nhượng lạ lùng của một vị giáo hoàng.

126. “Tôi sẽ còn quả tim để yêu thương ông !”

Cha Vianê thành công trong việc làm cho bà vợ của một người Do Thái trở lại.

Chồng bà ta quá tức tối, chạy ngay đến nhà thờ gặp cha Vianê và nói to:

- “Cha đã làm cho gia đình tôi không còn bằng an nữa. Nay tôi đến đây để móc mắt cha.”

Cha Vianê bình tĩnh hỏi:

- “Ông móc còn mắt nào?”

Người Do Thái này quá ngạc nhiên trước thái độ lễ phép của cha Vianê. Ông do dự một chút rồi nói:

MỤC LỤC

- “Con mắt phải?”

Cha Vianê vui vẻ nói:

- “Vậy thì tôi còn con mắt trái để nhìn ông và yêu thương ông.”

Người Do Thái này không chịu thua. Ông nói ngay:

- “Nếu vậy, tôi móc cả hai con mắt của cha.”

Cha Vianê vẫn dửng dưng nói:

- “Tôi sẽ còn quả tim để yêu thương ông.”

Người Do Thái này liền quỳ xuống trước mặt cha Vianê và xin trở lại Đạo Công giáo. Bây giờ, ông mới chịu thua!

127. “Ôi, nếu khi nhỏ, con gặp được một linh mục như cha!”

Một thanh niên kia phạm tội sát nhân nặng nề. Anh ta bị lên án xử tử.

MỤC LỤC

Linh mục Cafasso được mời đến gặp anh sát nhân này trong tù trước khi anh ta bị điệu đi xử tử.

Gặp được một linh mục lúc sắp chết là một hồng ân lớn lao của Chúa.

Sau buổi gặp gỡ với cha Cafasso này, thanh niên sát nhân khóc nức nở, hôn tay cha và thổn thức nói:

- “Ôi, nếu khi nhỏ, con gặp được một linh mục như cha!”

Như vậy, thanh niên sát nhân này khi nhỏ đã gặp được nhiều linh mục, nhưng chưa có linh mục nào hiền lành, khiêm nhu, thông cảm và tử tế như linh mục Cafasso này.

128. Linh mục đừng quên ơn giáo dân

Tại Ấn Độ, cha Planchard đau dịch tả. Giáo dân Sossai lo cho cha lành.

Cha Planchard tiếp tục mắc bệnh thương hàn. Giáo dân Sossai lo cho cha lành.

MỤC LỤC

Cha Planchard lại mắc bệnh đậu mùa. Giáo dân Sossai lo cho cha lành.

Và giờ đây, giáo dân Sossai bị lây bệnh của cha Planchard.

Trong khi hấp hối sắp lìa đời, giáo dân Sossai sung sướng nói:

- “Cha sống là tuyệt vì cha cần cho các linh hồn.”

Nhiều khi anh em linh mục chúng ta quá nhấn mạnh đến sự chủ chăn hy sinh cho đoàn chiên, mà quên ơn đoàn chiên hy sinh rất nhiều cho chủ chăn.

129. “Khi lớn lên, em muốn trở thành linh mục”.

Cuối thế chiến thứ nhất tại Âu châu, trong một trường tiểu học ở Bỉ, thầy giáo ra đề: “Khi lớn lên, em sẽ làm gì?”

Một em nhỏ trả lời: “Khi lớn lên, em muốn trở thành linh mục.”

MỤC LỤC

Muốn biết vì sao một em tiểu học còn nhỏ lại có một tư tưởng lạ lùng như thế, thầy giáo hỏi em lý do và em đơn sơ cho biết như sau: “ Khi cha em đi lính, mẹ ở nhà không có gì ăn. Một ngày kia, mẹ em, em và em em quá đói. Cha sở già đến thăm nhà em, mang tặng mấy ổ bánh mì. Nhờ đó, mẹ em, em và em em khỏi chết đói. Vậy khi lớn lên, em cũng muốn làm linh mục để mang bánh lại cho những ai đói.”

130. Phép lạ sông Marne

Cầu nguyện luôn luôn là sức mạnh mang lại hy vọng cho những người con của Chúa và làm cho họ đứng vững được trong bất cứ hoàn cảnh nào.

Tháng 9 năm 1914, khi trận đê nhất thế chiến bắt đầu thì “Phép lạ sông Marne” cũng xảy đến.

Số là lúc đó, quân Đức tràn xuống phía bắc nước Pháp. Quân Pháp rút lui hỗn loạn. Quân Đức sắp tràn qua sông Marne. Thống chế Joffre than:

MỤC LỤC

- “Chúng ta mất hết rồi!”

Nhưng tướng Castelnau cãi chính:

- “Thưa thống chế, chúng ta chưa mất hết vì chúng ta còn hy vọng vào lời cầu nguyện.”

Thống chế Joffre tức tối, ngắt lời ngay:

- “Ông hãy cầu nguyện đi.”

Tướng Castelnau không chịu thua, ra lệnh:

“Thống chế hãy cùng tôi cầu nguyện.”

Thế rồi hai vị tướng chấp ta cầu nguyện trong hoàn cảnh tuyệt vọng.

Cầu nguyện xong, thống chế Joffre ra lệnh phản công: quân Pháp lên tinh thần, vùng dậy phản công mãnh liệt: quân Đức bị chặn lại bên kia bờ sông Marne, phải rút lui, không tràn xuống được phía bắc nước Pháp.

Sự kiện lịch sử này, những ai có đức tin, đều công nhận “Phép lạ sông Marne”.

131. “Vua là kẻ ngu dại nhất trên đời!”

Ông vua kia nói với tên hề trong cung điện: “Người là kẻ ngu dại nhất trên đời. Người hãy cầm chiếc gậy này. Khi thấy ai ngu dại hơn người, người hãy trao chiếc gậy này cho người đó.”

Khi vua sắp chết, tên hề hỏi vua:

- “Vua sắp đi đâu?”

- “Sắp đi qua thế giới khác.”

- “Khi nào về? Một tháng sao?”

- “Không.”

- “Một năm sao?”

- “Không! Không bao giờ trở về!”

- “Thế vua có chuẩn bị hành lý gì không?”

- “Không!”

- “Thế thì vua hãy cầm lấy chiếc gậy này. Vua là kẻ ngu dại nhất trên đời!”

132. Thánh Vinh Sơn định thanh minh...

Bị nghi oan, bị hồ nghi, bị nghi xấu, đến độ không thể chịu đựng được nổi, Vinh Sơn liền thảo ra một bức thư thanh minh.

Thảo xong, Vinh Sơn xé đi. Nhìn lên Thánh Giá, Vinh sơn tự nói với mình:

“Ờ Vinh Sơn hèn mọn, người hãy nhìn lên Chúa Giêsu trên thập giá, Ngài có thanh minh như người đâu?”

133. Chúng ta hãy nghe những người Cộng sản nói về Thiên Chúa

Người vô thần mà tự phụ, tự đắc thì khinh dễ Chúa. Chẳng hạn như khi biết được phi hành gia Gargarine của Nga bay lên không trung, một người vô thần đặc chí phát biểu: “Đó là thăng thiên không phải của một kẻ bịa đặt, nhưng là thăng thiên của một thanh niên 27 tuổi”. Chẳng hạn như phi hành gia Titov của Nga nói: “Máy móc trên phi thuyền không ghi được dấu hiệu gì về Thiên Chúa và về các thánh ở trên trời. BỐN

MỤC LỤC

đạo nói chết rồi mới lên trời được. Còn chúng ta, chúng ta lên trời khi đang còn sống.”

Còn người vô thần mà khiêm tốn thì lại khác. Chẳng hạn như bác sĩ Salmanoff, bác sĩ riêng của Lênin. Lúc 83 tuổi, ông cho xuất bản hai cuốn sách: “Sự Bí mật và sự Khôn ngoan của Thân Xác” (1958) và “Mâu nhiệm của sự sống” (1960). Trong một cuộc phỏng vấn, ông trả lời một cách xác tín như sau: “Môn sinh vật học và môn phân tích tâm lý đã làm cho tôi trở thành một kẻ hữu thần.”

134. Yêu người trong ngày Chúa nhật

Một người thợ công giáo kia, trong ngày Chúa nhật, sau khi đã tham dự thánh lễ về, giúp sửa các đồ cần kíp cho một người láng giềng.

Khi được trả tiền công, người thợ công giáo này liền từ chối một cách vui vẻ “Đây là ngày của Chúa. Tôi làm vì Chúa. Anh cũng là người anh em với tôi trong Chúa.”

135. “Ông ta cần lời cầu nguyện hơn là hình phạt.”

Moneta, một kẻ nghịch đạo, dùng một tên giả để viết một cuốn sách chống lại Đức Giám mục Sarto ở Mantova (sau này là Đức Giáo Hoàng Piô X). Ông ta bị lột mặt nạ. Giáo dân đòi kiện nhưng Đức Cha Sarto dịu dàng nói: “Ông ta cần lời cầu nguyện hơn là hình phạt.”

Khi biết được Moneta bị phá sản, Đức Cha Sarto nhờ một bà đạo đức đem đến giúp ông này một số tiền.

136. Kho tàng quý báu vô giá cho Giáo Hội

Tháng 3 năm 1960, dịp lễ Thánh Giuse, bốn mạng Công Đồng Vatican 2 (19.3.1960), Đức Thánh Cha Gioan XXIII tiếp năm ngàn bệnh nhân tại Đền Thờ Thánh Phêrô. Ba bệnh nhân, gồm một linh mục, một người đàn ông và một người đàn bà, được mang lên gần Đức Thánh Cha để nói lời đại diện cho bệnh nhân: “Con dâng sự đau khổ của con và sự bất toại của con để cầu xin cho Công Đồng Chung được kết quả.”

MỤC LỤC

Đức Thánh Cha Gioan 23 rất cảm động. Ngài nói: “Các con là kho tàng quý báu vô giá cho Giáo Hội.”

137. Cộng đoàn tu sĩ nào không thể tồn tại được ?

Mỗi lần gặp các tu sĩ, Đức Thánh Cha Gioan-Phaolô II luôn nhấn mạnh điểm này: “Một cộng đoàn tu sĩ mà không cầu nguyện thì không thể nào tồn tại được.”

138. Bền chí cho đến cùng mới thành công

Đại tướng Foch thắng trận thế chiến thứ nhất thế nào?

Binh sĩ mỏi mệt, sĩ quan nản nỉ, nhưng đại tướng Foch vẫn luôn thúc giục họ: “không nghỉ, không ngủ, không ngừng”.

Mặc cho cấp dưới oán thán và rên rỉ, đại tướng Foch vẫn làm lơ. Ông muốn đi ngược lại tất cả. Ông quyết dẹp lòng trặc ả. Ông kiên chí đến cùng. Và sự kiên chí đến cùng này đã đem

MỤC LỤC

lại cho ông cuộc thắng trận vẻ vang trong trận đê nhất thế chiến.

139. Một mạng nhện đơn sơ Chúa cho giăng ra đúng lúc, cũng đủ để cứu sống cả một mạng người

Thánh Félix de Nole chạy thoát quân dữ đang đuổi bắt ngài.

Thấy một cái hang, ngài liền liền lỉnh chui vào. Một con nhện liền giăng ngay một mạng nhện nơi cửa hang.

Quân dũcợt đuổi bắt ngài, dừng lại trước cửa hang vì thấy ngài biến mất vào trong đó. Chúng đoán thế nào ngài cũng có trong hang này. Dù vậy, chúng cười với nhau và nói: "Cửa hang có mạng nhện giăng. Ông này không thể trốn trong hang này được." Rồi chúng bỏ đi tìm ngài nơi khác, trong khi chính ngài đang nép mình im lặng trong cái hang đó.

Chúa chỉ cần cho có một mạng nhện đơn sơ giăng ra đúng lúc, cũng đủ để cứu sống cả một mạng người.

140. Giáo sư danh tiếng của một vị tiến sĩ thông thái

Cha Taulère là một vị tiến sĩ thông thái của Dòng Đa Minh. Trong tám năm liền, ngài xin Chúa cho ngài gặp được một thầy dạy cho mình con đường trọn lành thánh thiện.

Ngày kia, Chúa soi sáng cho ngài biết: tới nơi cửa nhà thờ, sẽ gặp được vị giáo sư đó.

Cha Taulère vui mừng, tới ngay cửa nhà thờ.

Cha đứng đợi vị giáo sư danh tiếng đến, vì cha chỉ thấy một người ăn mày mang áo rách vá, chân không mang dép, đang ngồi nơi cửa nhà thờ.

Cha Taulère vừa đợi vừa thất vọng vì thấy người ăn mày này đáng được mình cho của ăn để nuôi phần xác, hơn là giúp mình có những ý kiến cao siêu về đường trọn lành thánh thiện.

Để giết thời giờ, cha Taulère lân la hỏi chuyện người ăn mày. Và sau đây là những lời đối đáp.

MỤC LỤC

- “Chúc ông vui vẻ!”

- “Thưa cha, con không bao giờ buồn.”

- “Ừa, sao lạ vậy?”

- “Thưa cha, con không bao giờ sống cực khổ vì sống theo thánh ý Chúa thì luôn luôn hạnh phúc. Ngày giờ Chúa ban cho con sống thì luôn luôn tốt lành và mọi sự xảy ra trong đời là để ca tụng Chúa. Tuy con nghèo khổ, không nơi nương tựa, nhưng con luôn luôn hạnh phúc sung sướng vì khi con không xin được của gì ăn, phải nhịn đói, con cũng ngợi khen Chúa; vì khi người ta nhờm gớm con, khinh miệt con, con cũng ngợi khen Chúa. Ngày nào, giờ nào cũng tốt đối với con vì ngày nào, giờ nào, con cũng luôn sống theo thánh ý Chúa. Chúa là Cha vô cùng yêu thương con, con luôn sung sướng. Dù cho những sự gì xảy đến trong đời con, trái ý hay thuận ý con, kèm theo sung sướng hay pha lẫn đắng cay, có lợi hay có hại cho con, được người ta quý chuộng hay bị người ta khinh chê, trong mọi hoàn cảnh đó, con luôn luôn vui sướng hạnh phúc vì tất cả đều do Chúa mà ra.”

MỤC LỤC

Cha Taulère rất ngạc nhiên về sự khôn ngoan sâu xa của người ăn mày về con đường trọn lành thánh thiện. Cha hỏi thêm:

- “Con bởi đâu mà tới?”

- “Con bởi Chúa mà tới.”

- “Con gặp Chúa ở đâu?”

- “Con gặp Chúa trong tâm hồn sạch tội và thiện chí của con.”

Cha Taulère kính cẩn chào cảm ơn và từ giả người ăn mày.

Trên đường trở về dòng, cha Taulère sung sướng cảm ơn Chúa vì đã nhậm lời ngài cầu nguyện trong vòng tám năm để xin cho được gặp một vị giáo sư danh tiếng dạy cho mình con đường trọn lành thánh thiện, và nay, ngài đã gặp: đó là một người ăn mày!

141. Ba người bạn

Ông kia có ba người bạn. Người bạn thứ nhất và người thứ hai thì rất thân, còn người bạn thứ ba thì không thân lắm.

Ngày kia, bị toà xử án, ông liền xin ba người bạn đi theo để biện hộ cho ông.

Người bạn thân thứ nhất từ chối, viện cớ mắc việc không đi được. Người bạn thân thứ hai bằng lòng đi đến cửa quan nhưng lại sợ nên rút lui, không dám vào toà án để biện hộ cho ông. Chỉ có người bạn thứ ba, tuy không được ông yêu thích gì, nhưng lại tỏ ra hết sức trung thành, vào tận toà án biện hộ cho ông, làm cho ông không những được trắng án, mà còn được thưởng nữa.

Người bạn thân thứ nhất trong đời sống của ta, là TIỀN BẠC: khi ta chết, tiền bạc bỏ rơi ta ngay để vào tay người khác, họa may nó chỉ để lại cho ta một cái áo và một chiếc hòm.

Người bạn thân thứ hai trong đời sống của ta, là CHA MẸ, VỢ CHỒNG, CON CÁI, BẠN BÈ,

MỤC LỤC

...: khi ta chết, họ khóc lóc, nhưng cũng chỉ đưa ta đến cửa huyệt rồi về.

Người bạn thứ ba mà trong khi sống, ta thường ít ưa thích, đó là CÁC CÔNG VIỆC LÀNH: các công việc lành này theo ta đến Tòa Chúa phán xét, biện hộ cho ta và làm cho ta được Chúa thưởng vào nước thiên đàng.

142. Một câu trả lời quá đúng và quá hay !

Cuối thế kỷ XVIII, chính phủ cách mạng nghịch đạo ở Pháp tàn sát các linh mục, triệt hạ các nhà thờ. Ông La Raveillère Lepaux, một người trong chính phủ cách mạng của Pháp lúc đó, thaở miễn, xoa tay: "Đây là lúc phải thay thế ông Giêsu. Ta sẽ lập một đạo mới."

Ông hăng hái bắt ta vào việc lập một đạo mới để thay thế đạo Công giáo.

trong thời gian tìm cách lập đạo mới này, ông chỉ gặp thất bại và thất bại.

Ông quá sức chán nản. Ông thứ thật điều này với Nã Phá Luân lúc đó đang còn làm đại

MỤC LỤC

tướng. Đại tướng Bonaparte này trả lời: “Bạn muốn cạnh tranh với Đức Giêsu sao? Bạn chỉ có một cách: bạn để cho người ta đóng đinh bạn chết vào ngày thứ sáu, và sau đó, bạn tự mình sống lại vào ngày Chúa Nhật.”

Thật là một câu trả lời quá đúng và quá hay!

Ông tổ đạo nào trên trần gian này cũng chết rồi hết, không sống lại được vì ông lập một Đạo Đất: ông chỉ là một con người.

Đức Giêsu chết nhưng rồi sống lại vì Ngài lập một Đạo Trời: Ngài là Con của Đức Chúa Trời, Ngài chính là Thiên Chúa.

143. Một bà mẹ quá hạnh phúc !

Đó là bà Arthur Roy. Bà qua đời lúc 90 tuổi. Bà đã dâng cho Chúa 11 người con: hai con làm giám mục, năm con làm linh mục triều, một con làm tu sĩ nam, ba con làm nữ tu.

144. Nhờ thấy đàn kiến kiên nhẫn mà thành công thắng trận

Vua kia bại trận, phải chạy trốn thảm nã và nhục nhã.

Vua đi một mình thất thểu trong rừng vắng, và vì quá mệt, vua nằm vật xuống, ngủ say.

Khi tỉnh dậy, vua để ý đến mấy con kiến đang tha mồi gần đó. Vua thấy chúng trèo lên dốc rồi trượt xuống. Vua thấy chúng ngã lên ngã xuống, lăn xuống lỗ sâu rồi lại bò lên. Cuối cùng, vua thấy chúng tha mồi đi được rất xa.

Vua rất phục sự kiên nhẫn của những con kiến này.

Xét đến thân phận mình, vua tự nhủ: “Nếu ta cứ kiên nhẫn như mấy con kiến này, thế nào cuối cùng ta cũng sẽ thắng trận.”

Và thật y như ý vua nghĩ: thất trận này, vua cố gắng tìm cách đánh trận khác, chớ không chịu bỏ cuộc. và cuối cùng, nhờ kiên nhẫn, vua đã thắng trận.

145. Ai cản trở ơn Chúa kêu gọi, sẽ bị Chúa phạt.

Thánh Chiara đi tu. Em gái là Anê cũng xin đi theo.

Thấy hai con mình đi tu, cha mẹ tức tối, nên nhờ ông cậu Mônandô đem bốn binh sĩ đến lôi Anê ra khỏi dòng.

Bốn tên lính lôi Anê ra giữa đường, nhưng chúng le lười vì Anê quá nặng, chúng lôi đi không nổi.

Mônandô tức tối, xông vào lôi, bị Chúa phạt cho hai tay bị bại tức khắc.

Đau đớn quá, Mônandô xin hai cháu Chiara và Anê cầu nguyện.

Được lành bệnh khỏi bại tay, Mônandô không dám can thiệp vào ơn gọi của hai cháu mình nữa.

146. Không nghe được Lời Chúa nhưng vẫn hưởng được ơn của Lời Chúa

Ngày kia, giảng xong, thánh Anphôngsô được một kẻ tội lỗi xin xưng tội. Ban Phép Giải Tội xong, thánh Anphôngsô hỏi: "Điều gì trong Lời Chúa con nghe vừa rồi, đánh động con nhất?"

- "Thưa cha, con không nghe được Lời Chúa vì nhà thờ quá chật và vì con đứng ngoài nhà thờ thật xa, lời cha giảng không thấu đến tai con. Con chỉ thấy miệng cha nhóp nhép, tay cha đưa lên đưa xuống. Như vậy, con "thấy" Lời Chúa nơi cha và con được ơn ăn năn trở lại."

147. Bức gương soi của bác ái

Thánh Phanxica Chantal, bề trên Dòng Đi Viếng, cho viết nơi tường câu thánh Phaolô khen ngợi đức ái: "Người có đức ái thì nhẫn nại, nhân từ, không ghen tỵ, không khoe khoang, không hiểu kỳ, không tham lam, không tìm tư lợi, không mưu mô gian ác, không vui khi thấy sự bất công, chỉ vui khi thấy sự thật. Người có đức

MỤC LỤC

ái thì tha thứ mọi sự, tin tưởng mọi sự, trông cậy mọi sự, chịu đựng mọi sự " (1 Cr 13,4-7).

Khi có chị em nào trong dòng tự ý cáo mình về lỗi đức bác ái, thánh Phanxica Chantal xin chị đó đền tội bằng cách đọc câu Lời Chúa này trên tường.

Bà thánh này gọi câu đó là bức gương soi của bác ái.

148. Chúa lo cho một chiếc hoa, huống hồ là tôi !

Một giáo sư người Đức đi quan sát bờ biển Phi Châu. Itong nhiều ngày, ông hết lương thực và lâm cảnh đói khát cơ cực, chỉ chờ ngày chết. Bỗng ông thấy một bông hoa đẹp mọc lên giữa bãi cát khô cằn. Ông nói: "Chúa lo cho một chiếc hoa sống tử tế, huống hồ là tôi. Lẽ nào Chúa lại bỏ rơi tôi trong cơn hoạn nạn này."

Ông cố gắng tiến thêm lên. Bỗng ông thấy một Nhà Dòng. Ông bấm chuông. Ông được mời vào, và ông được thoát chết.

MỤC LỤC

149. Cả hai phải góp sức vào công việc giáo dục con cái

Người cha và người mẹ trong gia đình phải cộng tác chặt chẽ với nhau trong việc giáo dục con cái mình.

Ngày kia, có hai vợ chồng tìm cách làm đẹp lòng nhau. Người chồng thì bí mật cuốc một góc vườn cho sạch và trồng cải để tặng vợ. Người vợ cũng bí mật trồng ở đó những cây mè để làm đẹp lòng chồng. Cả hai đều chăm sóc giống mình đã gieo: người chồng tưởng cây mè của vợ là cỏ nên nhổ sạch; người vợ tưởng cây cải của chồng là cỏ nên cũng nhổ sạch. Rốt cuộc đám đất này không nảy nở được gì.

Trong gia đình, nhiều khi người mẹ dạy con cái nhưng gương xấu của người cha phá đổ tất cả cả công trình của người mẹ. Hoặc có khi là ngược lại.

150. Biết nghe sẽ chiếm được lòng kẻ thù

Khi có ai tức tối phản đối lại chúng ta, chúng ta hãy thành thật lắng tai nghe họ nói, và

MỤC LỤC

cuối cùng, thế nào họ cũng không còn thù hằn tức giận chúng ta nữa.

Người kia thuật câu chuyện sau đây.

Tôi mua một bộ áo về. Khi mặc, màu đen lan ra nhớp cả cổ áo trong. Tôi đem áo đến tiệm mua và phân phô.

Cô bán hàng thứ nhất, không chịu nghe tôi nói cho hết, trả lời xẵng: "Ai mua áo ở đây về cũng tốt cả, không thấy ai phàn nàn."

Cô bán hàng thứ hai, cũng không biết nghe, lên tiếng chê tôi: "Tại mới nhuộm như vậy đó, ông không biết sao?"

Tôi tức tối, định liệng bộ áo lại trước mặt hai cô bán hàng này và dùng dùng ra về. Thành tình, ông chủ đến. Ông xin tôi nói, và ông lắng nghe tôi từ đầu đến cuối, không ngắt một lời nào. Hai cô kia cũng nói xen vào nhưng ông bẻ lý họ và bênh vực tôi. Rồi ông xin lỗi tôi: "Xin ông cho chúng tôi biết ý ông thế nào để chúng tôi làm theo."

MỤC LỤC

Trước, tôi định sùng sộ, Nay, tôi mềm dịu:
“Tôi chỉ muốn hỏi ông nó còn ra màu đến lâu
mau nữa?”

Ông chủ khuyên tôi về bận thử một tuần.

Tuần sau, nó không còn ra màu nữa. Và từ
đó, tôi hết sức tín nhiệm tiệm này.

MỤC LỤC

151-200

mục lục

151. Các viên đá lấp lại: Amen! Amen!

152. Hiên ngang bày tỏ đức tin

153. Lời thú nhận của văn sĩ Francois Coppée

154. Ngày đẹp nhất trong đời linh mục của tôi !

155. Đức tin của con quý hơn mạng sống của con nhiều!

156. Đừng rắc rối trong việc giữ Đạo

157. Bầu khí cầu nguyện tại Lộ Đức

158. Kẻ đã từng bỏ thuốc độc giết mẹ, nay cảm thấy mình quá hạnh phúc!

159. Linh mục quản xứ và tinh thần giáo xứ

160. Hiệu quả khốc hại

161. Nhờ thấy gương đạo đức của người khác mà lên tinh thần

162. Một bài học quá đích đáng cho một kẻ vô thần

163. Nhà bác học Pasteur từ chối nhận một triệu đồng.

164. Tôi là người Kitô-hữu.

165. Người thuộc về Cicero.

166. “Ta thật vô phước nếu...”

167. Một kẻ thù của Chúa Giêsu đã đổi lòng.

MỤC LỤC

168. Lời Chúa làm cho chúng ta ăn năn trở lại và nên thánh
169. Tại sao các vua ít thánh ?
170. “Chúng cầu nguyện cho ông đó.”
171. “Kính mừng Maria và ta luôn tiến lên!”
172. Hãy nhìn lên cao để khỏi sợ! Hãy nhìn lên Chúa để khỏi run!
173. Chúng ta chỉ đề phòng đối với những ai không sợ Chúa mà thôi.
174. Em không sợ.
175. Lời Chúa đánh động lòng người nghe.
176. Khác nhau ở chỗ đi bằng hai chân và đi bằng bốn chân
177. Chủ chăn cần đạo đức thánh thiện trên hết
178. Nói nhỏ khi cầu nguyện và nói to khi giảng
179. Xưa: quá đẹp ! Nay: quá xấu !
180. Hãy cầu nguyện! Hãy cầu nguyện! Hãy cầu nguyện!
Đừng bao giờ ngưng cầu nguyện!
181. Hiệu quả của lời cầu nguyện và những sự hy sinh của các trẻ nhỏ.
182. Nơi nào có Phêrô, nơi đó mới có Giáo Hội!
183. Gương vâng phục của một vị tổng giám mục
184. Đừng bao giờ thất vọng, rút lui và đầu hàng.

MỤC LỤC

185. Can đảm là lẽ sống!

186. Đức Mẹ Lộ Đức với con một gia đình phạm pháp

187. Thánh trẻ Saviô làm gương cho con cái các bạn

188. Tại sao người ta chống đối Chúa Giêsu ?

189. Nhưng tôi còn sang trọng hơn nhiều!

190. Đêm cuối cùng tang thương trở thành đêm hạnh phúc thiên đường!

191. “Họ làm nhiều hơn tất cả những người khác đó!”

192. Mẹ bạn có khoẻ không ?

193. Vị cha phó tuyệt nhất của cha sở

194. Từ người thợ đến vị giám mục, ... phải làm công tác báo chí.

195. Thời giờ thuộc về Chúa

196. Thời giờ rất quý báu !

197. Chìa khóa nước thiên đàng

198. Tổng thống Lincoln nói lời cảm ơn trong nước mắt.

199. “Lòng đạo đức của bà quá ngắn!”

200. Cầu nguyện còn là cai trị nữa.

MỤC LỤC

151. Các viên đá lặt lại: Amen! Amen!

Thánh Bêđa rất sốt sắng trong việc rao giảng Lời Chúa, nhưng khi lớn tuổi, bị mù, ngài nhờ một thiếu niên dắt đi từ làng này qua làng khác để rao giảng Lời Chúa.

Ngày kia, đến một làng nhỏ, cậu thiếu niên này thấy có nhiều viên đá to, liền dừng lại, phỉnh thánh Bêđa: - "Có nhiều người đang đợi cha ở đây để nghe cha giảng."

Thánh Bêđa tạ ơn Chúa, cầm trí cầu nguyện, chọn một đoạn Phúc Âm ám họa rồi sốt sắng giảng: "Anh Chị Em thân mến, ...".

Giảng xong, ngài đọc một kinh Lạy Cha để cảm ơn Chúa.

Khi ngài vừa đọc xong, các viên đá liền thưa: "Amen! Amen!"

Cậu thiếu niên khiếp vía, quỳ xuống thú tội.

Thánh nhân bình tĩnh trả lời: - "Ớ con, con không đọc trong Phúc Âm thấy Chúa nói rằng: nếu người ta thình lạng trước Lời Chúa thì các

MỤC LỤC

viên đá sẽ lên tiếng ngợi khen Chúa sao?. Từ nay về sau, con đừng đùa giỡn với Lời Chúa: Lời Chúa là sự sống, là sức mạnh, là thần linh. Lời Chúa linh nghiệm hơn thanh gươm hai lưỡi."

Cậu thiếu niên này vâng vâng dạ dạ rồi rít và hứa với thánh Bêđa sẽ không còn "hoang" như thế nữa.

152. Hiên ngang bày tỏ đức tin

Trong một bữa tiệc có hoàng đế dự, đại tướng Drouot hiên ngang bày tỏ đức tin bằng cách không dùng thịt trong ngày thứ sáu. Các thực khách bỡ ngỡ. Ngay cả hoàng đế cũng ngạc nhiên. Đại tướng Drouot khẳng khái tâu lớn tiếng với hoàng đế, cốt để cho mọi người nghe:

- "Tâu Hoàng Thượng, hạ thần chỉ sợ Thiên Chúa. Hạ thần kiêng thịt là để vâng lời Giáo Hội, cũng như binh sĩ của hạ thần vâng lời hạ thần, dẫu hạ thần gởi họ đến nơi phải chết."

153. Lời thú nhận của văn sĩ Francois Coppée

Francois Coppée đã được Lời Chúa cảm hoá thấm thía, và sau đó, ông đã sống một đời sống đức tin mãnh liệt. Ông viết những câu thấm thía sau đây:

- "Trong những tuần, những tháng nằm trên giường bệnh trong phòng, tôi đã sống với sách Phúc Âm. Dần dần, những giòng chữ của Sách Thánh trở nên cái gì sống động cho tôi. Trong mỗi tiếng, tôi thấy sáng lên một chân lý như một vì sao. Tôi cảm thấy chân lý ấy rung động trong tôi như một quả tim. Làm sao từ nay tôi lại không tin có phép lạ, sau khi đã được phép lạ do sách Phúc Âm làm nơi tôi. Linh hồn tôi, trước kia mù tịt trước ánh sáng đức tin, bây giờ đã thấy ánh sáng này với tất cả vẻ huy hoàng của nó. Linh hồn tôi, trước kia điếc đặc trước Lời Chúa, nay đã nghe rõ ràng và vui sướng cảm phục. Linh hồn tôi, trước kia tê liệt vì không tìm hiểu tôn giáo, lúc này đã nóng nảy hăng hái bay lên trời. Quỷ thần dơ bẩn mà linh hồn tôi bị ám ảnh, nay đã bị đuổi đi rồi."

MỤC LỤC

154. Ngày đẹp nhất trong đời linh mục của tôi !

Cùng với việc dâng Thánh lễ, việc cử hành bí tích Giải tội là vinh dự lớn nhất của linh mục.

Đoàn chiên biết ơn linh mục quản xứ, nhất là biết ơn vì đã được ngài tha tội để sống bình an.

Nếu được hỏi ngày nào đẹp nhất trong đời linh mục của mình, chắc có nhiều linh mục trong chúng ta trả lời ngay: "Đó là ngày dâng Thánh Lễ mở tay đầu tiên." Nhưng linh mục sau đây không trả lời ngay. Ngài im lặng một chút rồi nói:

- "Ngày đẹp nhất trong đời linh mục của tôi, là ngày tôi thay mặt Chúa Giêsu đọc lời tha tội đầu tiên cho người đến xưng tội: "Ta tha tội cho con, nhân Danh Cha, và Con và Thánh Thần".

155.Đức tin của con quý hơn mạng sống của con nhiều!

Kỳ Giáo Hội Lễ Tây Cơ bị bách hại, người ta thấy quân nghịch đạo cột sau xe ô tô một chàng thanh niên công giáo. Chàng thanh niên này này chỉ có một tội: không chịu bỏ Đạo, không chịu từ chối đức tin của mình.

Chiếc xe ô tô lăn bánh mạnh và nhanh trên con đường gồ ghề.

Chàng cắn răng lại. Thịt chàng nát bằm. Máu tuôn ra lai láng, Bùn và đất lấp phủ cả mặt mũi.

Bỗng tiếng phanh rít lên và xe ô tô dừng phắt lại. Quân nghịch đạo nhảy xuống xe, lấy gươm dí vào đầu chàng thanh niên này và la lên một cách tức tối: “Mày hãy nói đi: đả đảo Giêsu Kitô. Nếu không, mày sẽ chết.”

Nghe tiếng rộn ràng trước nhà, một người đàn bà vội chạy ra. Bà như điên lên khi thấy con trai yêu quý của mình phải bị hành hạ quá sức dã man. Nhưng để bảo vệ đức tin của con mình, bà mẹ anh hùng này liều mình xông vào giữa

MỤC LỤC

đám linh, đến quỳ bên cạnh con đang hấp hối. Bà vừa khóc, vừa ôm đầu con, vừa nói rõ từng tiếng bên tai con:

- “Con ơi, con đừng bỏ Chúa nhé! Con đừng bỏ đức tin của con! Đức tin của con quý hơn mạng sống của con nhiều!”

Người con liền gật và chết trong tay mẹ mình, trước mặt đám quân lính độc ác, nghịch đạo, đang ngơ ngác, không hiểu vì sao hai mẹ con này lại anh dũng đến thế!

156. Đừng rắc rối trong việc giữ Đạo

Văn hào Nga Léon Tolstoi kể câu chuyện ngụ ngôn như sau:

Một ông chủ nọ giao cho các gia nhân một công việc và bảo họ chỉ chu toàn công việc ấy mà thôi. Ông hứa sẽ thưởng công cho họ, nếu họ làm tốt công việc.

Lúc mới bắt tay vào việc, ai cũng muốn làm vừa lòng ông chủ, cho nên để hết tâm trí vào công việc được giao. Thế nhưng, một thời gian

MỤC LỤC

sau đó, nhiều người cho rằng để làm vừa lòng ông chủ và để được phần thưởng bội hậu hơn, cần phải làm nhiều việc khác nữa. Vì thế, họ nghĩ ra nhiều việc khác và dần dần chú tâm vào những việc đó, đến độ quên bẵng đi những công việc được chủ giao cho lúc đầu.

Bạn bị với những công việc mới này, chẳng những họ không còn nhớ tới công việc đã được giao, mà cũng chẳng còn màng tới phần thưởng ông chủ đã hứa.

Cuối cùng, tưởng mình đã có thể tự túc với những công việc của mình, họ cũng gạt luôn ông chủ ra khỏi cuộc sống của họ.

Và Léon Tolstoi đưa ra kết luận: người ta thường thấy một thái độ như thế nơi các Kitô hữu: họ thay thế đạo của tình thương bằng vô số những nghi lễ trống rỗng vô hồn.

157. Bầu khí cầu nguyện tại Lộ Đức

Lộ Đức (Lourdes), nơi Đức Mẹ hiện ra năm 1858, là một trong những trung tâm hành hương cầu nguyện quan trọng nhất của Giáo Hội

MỤC LỤC

Công giáo. Và vẻ đẹp lôi cuốn nhất của Lộ Đức là bầu khí cầu nguyện tại đây.

Đám đông cầu nguyện thuộc mọi tiếng nói, đủ mọi màu da.

Người ta cầu nguyện khắp nơi trong linh địa Lộ Đức bao la.

Người ta cầu nguyện trong suốt 24 tiếng đồng hồ.

Người ta cầu nguyện chung từng đoàn thể.

Người ta cầu nguyện riêng từng nhóm.

Người ta cầu nguyện âm thầm từng cá nhân.

Thái độ cầu nguyện thì rất cảm động: quì, đứng, sấp mặt xuống đất, chắp tay, giơ tay, khoanh tay, lết bằng hai chân,

Bầu khí thiêng liêng, siêu nhiên và hồn nhiên của Lộ Đức thật là lôi cuốn: tất cả đều chìm đắm trong bầu khí thanh thản, tự do, linh thiêng, huyền diệu, yêu thương, giúp đỡ nhau.

158. Kẻ đã từng bỏ thuốc độc giết mẹ, nay cảm thấy mình quá hạnh phúc!

Chiều kia, trong một tuần đại phúc ở Torino, bắc nước Italia, cha Orione giảng về sự tội và lòng từ bi của Chúa tha tất cả tội lỗi cho chúng ta.

Xuất hứng, cha Orione nói: "Đầu trong anh chị em ở đây, có kẻ bỏ thuốc độc giết mẹ mình đi nữa, nhưng có lòng thật tình ăn năn thống hối và đi xưng tội, thì Chúa cũng thứ tha".

Giảng xong, cha Orione trở về nhà trong lúc trời đã nhá nhem tối. Một kẻ lạ mặt đứng núp trong hẻm tối, xông ra dè đầu cha xuống đất, vừa bóp cổ cha thật mạnh, vừa nói nhảm từng tiếng:

- "Sao mi cả gan nói chuyện xấu của tao trước mặt công chúng? ".

Cha Orione ú ớ:

- "Không...bao...giờ!".

MỤC LỤC

- "Chính mi vừa nói trong nhà thờ: có kẻ bỏ thuốc độc giết mẹ mình..."

- "À, tôi nhớ rồi ! Đó là tôi đưa ra một ví dụ giả sử thôi. Chính Chúa Giêsu cũng dạy tha thứ hết mà!".

Tên lạ mặt không còn hung dữ nữa. Trong bóng tối, nó thú tội: chính nó đã bỏ thuốc độc giết mẹ, và kể từ đó đến nay, hằng mấy chục năm rồi, lương tâm cứ bị cắn rứt mãi. Chiều nay, đi ngang qua nhà thờ, dừng lại nơi cửa, nghe lóm được một câu, tưởng cha Orione đã biết rõ câu chuyện của mình, nên núp rình, định bóp cổ giết cha để thủ tiêu.

Y nói: - "Tôi cần một chút bằng an mà mấy chục năm nay tôi không có được".

Thế rồi, cùng nhau đi trên đường tối, tên lạ mặt say sưa nghe cha Orione nói về Thiên Chúa Cha giàu lòng thương xót, nói về Chúa Giêsu là Người Cha nhân hậu, Đấng Chấn Chiên lành...

Ông xin chịu phép Giải Tội khi đang đi trên đường. Cha Orione đã cầu nguyện để chờ được giây phút này thôi.

MỤC LỤC

Nguồn bình an thật sự đến với người lạ mặt đã thao thức bồn chồn mấy chục năm trời vì đã giết mẹ mình. Y quá sung sướng và luôn miệng cảm ơn Chúa. Y xin cha Orione cứ đơn cử câu chuyện của ông khi cha giảng về lòng nhân từ của Chúa trong phép Giải Tội.

159. Linh mục quản xứ và tinh thần giáo xứ

Khi đến nhậm chức quản xứ tại giáo xứ Sainte-Suzanne, linh mục Ryckmans thổ lộ:

- "Tôi đã làm cha sở ở đây được 15 năm. Thời gian 15 năm trôi qua làm tôi ngạc nhiên không phải vì sự lâu dài của nó, mà chính vì sự xảy đến quá nhanh của nó. Cha ông chúng ta đã phải góp công vào hàng trăm năm, mới xây dựng được những nhà thờ chính tòa. Phần tôi, tôi nghĩ rằng: tạo được một tinh thần giáo xứ cho giáo xứ mình, thật là một công việc khó hơn xây dựng một nhà thờ chính tòa. Vì thế, tôi tưởng 15 năm làm linh mục quản xứ cũng không thấm gì. Nhưng tôi nhận thấy có một điều rất hay, là sau một vài năm đầu cố gắng, tôi đã thấy giáo xứ mình trở nên sống động, nhà thờ

MỤC LỤC

được sạch sẽ hơn, được trang hoàng đẹp đẽ hơn, và, mặc dầu luôn luôn có những cơn khủng hoảng, những cuộc thăng trầm, giáo xứ tôi vẫn không ngừng vươn lên. Một bà lớn tuổi đến từ giả tôi. Bà buồn tiếc vì phải đi theo con cháu đi xa khỏi giáo xứ "của bà". Bà nhấn mạnh hai chữ "của bà". Một người khác là một sĩ quan. Ông phải đi ra nước ngoài vì nhiệm vụ. Ông cảm động cầm tay tôi: "Thưa cha, ra đi, con chỉ tiếc hai điều: bỏ mẹ già ở lại và phải lìa xa giáo xứ của con". Và gia đình nào trong giáo xứ cũng nói với tôi: "Ở đây, ở trong giáo xứ này, có cha lo lắng cho chúng con".

160. Hiệu quả khốc hại

Chắc có nhiều kẻ vô phước đi sâu vào con đường tội lỗi đầu tiên, không do họ, nhưng do cha mẹ họ và do những người giáo dục họ. Vì, nếu được giáo dục tử tế ngay khi còn nhỏ, họ sẽ trở nên tốt lành; và trái lại, nếu không được giáo dục tử tế ngay khi còn nhỏ, họ sẽ trở thành thói nát cho xã hội.

MỤC LỤC

Ngày kia, toà án Paris tại Pháp lên án xử tử cậu Naquère mới 15 tuổi.

Khi nghe toà lên án xử tử mình, Naquère la lên:

- "Tôi tha cho các quan án. Tôi tha cho xã hội. Nhưng trong phòng này, có một người tôi không thể tha được, đó là cha tôi. Ông ta đã giáo dục tôi trong sự vô đạo. Nếu được giáo dục cách khác, chắc tôi sẽ không lên máy chém."

161. Nhờ thấy gương đạo đức của người khác mà lên tinh thần

Ngày kia, đang khi quá buồn phiền và thất vọng, Ozanam ghé vào nhà thờ Saint-Étienne-du-Mont.

Trong nhà thờ lúc đó, Ozanam thấy có một số phụ nữ đang lặng lẽ cầu nguyện. Ozanam cũng để ý thấy một người đàn ông đang quỳ im lặng cầu nguyện lúc đó trong nhà thờ.

Bỗng Ozanam giật mình khi biết rõ người đàn ông này là nhà vật lý danh tiếng nhất hiện

MỤC LỤC

nay của thế giới: nhà bác học Ampère. Nhà bác học này đang cung kính quỳ trước Minh Thánh Chúa, nhắm mắt, chìm đắm sâu xa trong sự cầu nguyện.

Thấy gương đức tin mạnh mẽ của nhà bác học Ampère này, Ozanam lên tinh thần. Chàng cảm thấy hổ thẹn về sự hèn nhát của mình khi để cho lòng mình buồn phiền, xao xuyến, mất lòng trông cậy vào Chúa. Chàng sốt sắng cầu nguyện và phó thác đời mình trong bàn tay nhân lành của Chúa.

Khi ra khỏi nhà thờ, Ozanam cảm thấy mình quá hạnh phúc và tràn đầy can đảm.

162. Một bài học quá đỗi đáng cho một kẻ vô thần

Tại một bữa tiệc sang trọng, người ta bàn cãi về sự hiện hữu của Thiên Chúa.

Một ông đại tướng ngạo mạn phát biểu:

- "Thời đại này mà còn tin những chuyện tầm phào như vậy nữa sao? Đối với tôi, tôi

MỤC LỤC

không bao giờ mừng tượng ra được cái ông màu nhiệm mà người ta gọi là Thiên Chúa.”

Nhà văn Alexandre Dumas, một trong những vị khách được mời dự tiệc này, trả lời một cách chua cay ngay:

- “Thưa đại tướng, tôi có nuôi trong nhà, hai con chó săn, hai con khỉ và hai con vẹt. Các con vật này cũng hoàn toàn đồng ý với đại tướng như vậy.”

Nhiều vị khách trong bữa tiệc này hả dạ mỉm cười vì thấy nhà văn Alexandre Dumas đã dạy cho kẻ vô thần này một bài học quá đích đáng.

163. Nhà bác học Pasteur từ chối nhận một triệu đồng.

Ngày kia, có người đề nghị mua nhà bác học Pasteur một triệu đồng nếu nhà bác học này bằng lòng bán bằng phát minh của mình.

Khi biết được chuyện này, nhà vật lý học Bertin, bạn của nhà bác học Pasteur, khuyên

MỤC LỤC

ông một câu tuyệt vời như sau: “Từ chối đi, Pasteur, hãy dành sự phát minh của bạn cho mọi người”.

Pasteur liền từ chối một triệu đồng trong tầm tay của mình vì ông muốn dành sự phát minh của mình cho Tổ Quốc và cho Thế Giới.

164. Tôi là người Kitô-hữu.

Thánh Concordiô bị bắt giam vì Đạo.

Trong phiên xử án, quan toà Torquatô hỏi:
- “Ông là ai? Và người ta gọi ông thế nào?”

Thánh Concordiô trả lời ngay: - “Tôi là ai? Bẩm quan, tôi là người Kitô-hữu”.

Quan toà tức tối, đập bàn, quát tháo: -“Ta không nói chơi đâu. Ta không hỏi người có đạo hay là không. Ta chỉ muốn biết tên người mà thôi.”

Thánh Concordiô thông thả trả lời một cách đầy xác tín: -“Tôi đã nói rồi: tôi là người Kitô-hữu. Tên tôi, do Chúa Kitô mà ra. Tôi thuộc về Chúa Kitô. Sống chết, tôi muốn phụng sự Ngài.”

MỤC LỤC

Quan toà quá tức, truyền lệnh bắt Concordiô chịu những cực hình ghê rợn.

Thánh Concordiô không nhượng bộ.

Trước khi tắt thở, thánh Concordiô còn nói lên một lần nữa: - "Tôi là người Kitô-hữu".

165. Người thuộc về Cicero.

Thánh Hiêrônimô say mê đọc nhà văn Cicero.

Ngày kia, trong một giấc mơ, ngài thấy mình được thiên thần dẫn đến trước Toà Chúa Giêsu phán xét.

- "Người là ai?"

- "Lạy Chúa, con là người Kitô-hữu".

Nhưng Chúa Giêsu nghiêm nghị lên án Hiêrônimô: - "Mentiris! Nam Ciceronianus non Christianus es." (Câu tiếng La Tinh này có nghĩa: "Người nói láo! Người thuộc về Cicero, chứ không phải là Kitô-hữu".

MỤC LỤC

166. “Ta thật vô phước nếu...”

Tướng Carreau bị thương nặng, sắp chết.

Sau khi được chịu Các Phép sau hết, ông cầm lấy Thánh Giá mà vợ ông đã treo vào cổ ông, nói với các bạn binh sĩ của mình:

- “Các bạn hãy can đảm lên! ... Giữa các sự cực nhọc và đau khổ của mình, các bạn đừng quên rằng cuộc đời là vắn vỏi và ta thật vô phước nếu khi chết, ta thấy rằng ta đã không hiểu biết, đã không thờ lạy và đã không bênh vực Chúa Giêsu Kitô”.

167. Một kẻ thù của Chúa Giêsu đã đổi lòng.

Nhà thông thái P. Tichmann đã viết rất nhiều sách chống lại Giáo Hội và chống lại Chúa Giêsu. Nhưng khi ông cố sức tìm kiếm những lý lẽ trong Cựu Ước để chứng minh Chúa Cứu Thế chưa đến thì ông đã đổi lòng. Vì sao? Vì ông thấy những lời các tiên tri trong Cựu Ước đã được hoàn toàn thực hiện trong Chúa Giêsu. Ông thốt lên: “Cái khăn bịt mắt của chúng ta

MỤC LỤC

thật là dày bởi vì chúng ta không nhận thấy một chân lý rõ ràng hơn mặt trời.”

Và P. Tichmann, kẻ thù của Chúa Giêsu, đã trở lại Đạo Công Giáo để trở nên một Phaolô mới của Ngài.

168. Lời Chúa làm cho chúng ta ăn năn trở lại và nên thánh

Dân thành Ninivê trụy lạc, đã bừng tỉnh dậy, nhận biết những lỗi lầm của mình, nên đã ăn năn trở lại, khi nào? – Khi nghe Lời Chúa qua miệng ngôn sứ Giônã.

Vua Đavít phạm hai tội quái gở, ngoại tình và giết người, nhưng đã ăn năn trở lại và đã trở nên một vị vua thánh thiện, khi nào? - Khi nghe Lời Chúa qua miệng ngôn sứ Nathan.

Augustinô bắt đầu xấu hổ về những lỗi lầm của tuổi trẻ, ăn năn trở lại với Chúa, và sau đó, đã trở nên một trong những giám mục danh tiếng nhất của Giáo Hội, khi nào? - Khi nghe thánh Ambrôsiô giảng Lời Chúa: “Phước cho ai

MỤC LỤC

có lòng trong sạch vì họ sẽ được nhìn xem Thiên Chúa.”

Phanxicô Xaviê từ bỏ những vinh sang của cuộc đời, ra đi truyền giáo đặc lược cho Giáo Hội, đã trở nên vị thánh bốn mạng các xứ truyền giáo, khi nào? – Khi nghe bạn Inhaxiô thủ thi Lời Chúa bên tai: “Được lời lãi cả thế gian mà mất linh hồn, nào được ích chi?”

169. Tại sao các vua ít thánh ?

Khi sắp chết, vua Charles VIII nước Pháp hỏi các quan thân cận: - “Tại sao ít thấy các vua trong số các thánh?”

Khi thấy không ai trả lời được, vua liền trả lời: - “Tại vì xung quanh các vua, có quá nhiều kẻ đua nịnh. còn kẻ dám nói sự thật, thì rất ít.”

170. “Chúng cầu nguyện cho ông đó.”

Hùng và Hoa luôn cầu nguyện: - “Lạy Chúa, xin cho cha chúng con đừng bỏ Chúa.”

MỤC LỤC

Lúc ấy, trong giáo xứ, có mở Phúc Chuyển. Mọi người đều đến nhà thờ nghe giảng và xưng tội, chỉ có một người cứng cổ, không chịu đi, đó là cha của Hùng và Hoa.

Chỉ còn một ngày nữa là hết Phúc Chuyển. Tối đó, khi đang ngủ, ông bỗng thức dậy vì nghe có tiếng con nít đọc kinh. Ông hỏi vợ: - "Sao các con mình chưa đi ngủ cho rồi?"

Vợ trả lời: - "Chúng cầu nguyện cho ông đó."

Ông cảm động.

Sáng mai, ông đến nhà thờ, dự Phúc Chuyển và đi xưng tội.

171. "Kính mừng Maria và ta luôn tiến lên!"

Khẩu hiệu của thánh Orione là: "Ave Maria e sempre avanti!" (câu tiếng Ý này có nghĩa là: "Đọc một Kinh Kính Mừng xong rồi, tôi luôn luôn tiến lên!")

Ý ngài muốn nói như sau: Mỗi lần gặp trở ngại chặn đứng tôi lại, mỗi lần gặp khó khăn cản

MỤC LỤC

trở bước tiến của tôi, mỗi lần gặp thử thách làm cho tôi dễ ngã quỵ, tôi dừng lại, sốt sắng đọc một Kinh Kính Mừng xin Đức Mẹ Maria ban ơn giúp sức, rồi tin tưởng vào sự hộ phù của Đức Mẹ, tôi luôn tiến lên, bất chấp trở ngại đang cản trở tôi, bất chấp khó khăn đang chặn đứng tôi, bất chấp thử thách tìm cách quật ngã tôi.

Đây thật là một khẩu hiệu nói lên lòng trông cậy mạnh mẽ của chúng ta đối với Đức Mẹ Maria: "Kính Mừng Maria, và ta luôn tiến lên!"

172. Hãy nhìn lên cao để khỏi sợ! Hãy nhìn lên Chúa để khỏi run!

Một em bé làm việc dưới tàu thủy. Ông thuyền trưởng hỏi em:

- "Con có biết trèo không?"

- "Thưa thuyền trưởng, con trèo rất giỏi. Con đã từng trèo những cây rất cao."

- "Vậy thì con thử trèo lên đỉnh cột buồm xem."

MỤC LỤC

Em bé nhanh nhẹn trèo lên cột buồm. Em trèo lên, trèo lên.

Con tàu bị sóng đánh, lắc qua lắc lại, chòng chành dữ dội.

Em bắt đầu run. Em nhìn xuống. Em chóng mặt. Em sợ rớt.

Thấy mặt em tái mét và toàn thân em run lẩy bẩy, ông thuyền trưởng nói to: - “Ớ con, con đừng nhìn xuống mà chóng mặt. Con hãy nhìn lên cao! Con cứ nhìn lên cao!”

Em bé nhìn lên cao. Em không còn bị chóng mặt nữa. Em không còn lo âu sợ hãi nữa. Và em leo lên đến tận đỉnh cột buồm.

Con thuyền đời củav mỗi một người chúng ta đang ở trên biển trần gian này, bị sóng gió của ma quỷ và thế gian vùi dập, tấn công. Chúng ta hãy nhìn lên Chúa. Chúng ta hãy nhìn lên Mẹ. Như vậy, chúng ta sẽ không bao giờ cam chịu đầu hàng, cam chịu thất bại. Vì sức mạnh của chúng ta từ trên cao mà xuống. Vì sức mạnh của chúng ta từ Chúa, từ Mẹ mà ra.

173. Chúng ta chỉ đề phòng đối với những ai không sợ Chúa mà thôi.

Ông kia đi dọc theo một sông lớn, trên con đường vắng vẻ.

Ông gặp một người rất ghét ông. Người này giăng mặt ông với câu nói sau đây: “Này, nếu ta không sợ Chúa thì ta đã quăng người xuống sông này rồi.”

Nghe vậy, ông này liền vui vẻ trả lời: “Bao lâu ông còn sợ Chúa, bấy lâu tôi không sợ ông.”

Câu trả lời của ông này dạy chúng ta một bài học quá hay: kẻ nào sợ Chúa thì không dám phạm tội, không dám làm điều dữ. Còn kẻ nào không sợ Chúa thì sẵn sàng phạm đủ mọi tội và làm tất cả mọi điều dữ bất cứ ở đâu và bất cứ lúc nào.

Vì thế, đối với ai kính sợ Chúa, chúng ta không cần đề phòng.

MỤC LỤC

Còn đối với những ai không kính sợ Chúa, chúng ta cần phải luôn luôn đề phòng.

174. Em không sợ.

Byron, thi sĩ người Anh, tả câu truyện có cảnh sau đây:

Sóng gió nổi lên dữ dội. Con tàu chắc chắn thế nào cũng chìm. Các thủy thủ, tuy đầy kinh nghiệm và hết sức gan dạ, cũng sợ tái mét. Thế mà vẫn có một em nhỏ ngồi dựa vào cột buồm, nhìn nước nhìn trời một cách thản nhiên.

Các thủy thủ hét to: - “Ê, mầy không sợ sao?”

Em bé mỉm cười: - “Em sợ gì? Cha em đang cầm lái con tàu này.”

Chúa toàn năng trên trời đang cầm lái con thuyền đời của chúng ta ở trần gian. Chúng ta lo sợ gì?

175. Lời Chúa đánh động lòng người nghe.

Thánh Antôn Padôva quả quyết: "Ai sốt sắng chăm chỉ nghe Lời Chúa, thế nào người đó cũng được rỗi linh hồn.

Trong khi giảng Lời Chúa, thánh Antôn Padôva nhiều lần phải dừng lại vì có những tiếng rầm rầm trong nhà thờ nổi lên: người thì than: "Lạy Chúa Giêsu, xin thương xót con!", kẻ thì than: "Lạy Chúa Giêsu, con sẽ không phạm tội nữa!"...

176. Khác nhau ở chỗ đi bằng hai chân và đi bằng bốn chân

Một người vô thần kia huyênh hoang nói rằng ông ta không có linh hồn.

Khi nghe vậy, một người liền hỏi ông. Chúng ta hãy lắng nghe cuộc đối thoại giữa hai người này.

- "Ông không có linh hồn phải không?"

- "Phải."

MỤC LỤC

– “Mấy con vật cũng không có linh hồn phải không?”

– “Phải.”

– “Vậy thì ông và các con vật giống nhau.”

- “Giống thế nào được? Tôi là con người. Con vật là con vật.”

– “Phải rồi. Ông là con người, con vật là con vật, nhưng hai bên giống nhau vì cả hai không có linh hồn, chỉ khác nhau ở chỗ là ông đi bằng hai chân, còn con vật thì đi bằng bốn chân.”

177. Chủ chẵn cần đạo đức thánh thiện trên hết

Phải vượt trội về mặt đạo đức thánh thiện, đây là điều kiện quan trọng hơn hết của một linh mục quản xứ.

Kinh nghiệm đau đớn của lịch sử Giáo Hội cho thấy: linh mục thông thái mà không đạo đức thánh thiện thì trước sau gì cũng phản lại Giáo Hội, hoặc không phản lại Giáo Hội thì cũng gây ra nhiều gương xấu nặng nề cho Giáo Hội.

MỤC LỤC

Đọc câu truyện sau đây, chúng ta thấy buồn cười nhưng nhận thức được chân lý quan trọng về người đứng ra phục vụ Giáo Hội phải là người đạo đức thánh thiện trước hết.

Năm 1904, khi Đức Hồng Y Xêlêxiô, Tổng Giám Mục Palermo, qua đời. Một phái đoàn đạo và đời của thành phố này đến Rôma, xin gặp Đức Thánh Cha Piô X để trình lên nguyện vọng có một tân Tổng Giám Mục Palermo có bằng tiến sĩ thần học.

Nhớ lại con đường ơn kêu gọi của mình, Đức Thánh Cha Piô X trả lời một cách gián tiếp:
- "Cha biết có một linh mục, khi được làm cha sở, thì không có bằng cấp gì; khi được đặt làm kinh sĩ, cũng không có bằng cấp gì; khi được đặt làm Giám Mục, cũng không có bằng cấp gì; khi được chọn làm Giáo Hoàng, cũng không có bằng cấp gì. Và đó, chính là Cha đang nói với các con đây".

Đức Giáo Hoàng Piô X muốn dạy cho mọi người biết: điều quan trọng trước nhất của một người đứng ra phục vụ Giáo-Hội và các linh hồn, phải là sự đạo đức thánh thiện.

MỤC LỤC

178. Nói nhỏ khi cầu nguyện và nói to khi giảng

Một giáo dân kia hỏi cha Vianê một câu tinh nghịch: - “Lạy cha, khi cha cầu nguyện thì chúng con nghe cha nói nhỏ, còn khi cha giảng thì chúng con nghe cha nói to.”

Cha sở họ Ars liền trả lời một cách vui vẻ: “Khi cha giảng, cha giảng cho những người điếc, cho những người ngủ gục. Còn khi cha cầu nguyện, cha cầu nguyện với Chúa là Đấng không điếc.”

179. Xưa: quá đẹp ! Nay: quá xấu !

Bà hoàng hậu Isabella cai trị triều đình Tây Ban Nha trong sự huy hoàng lộng lẫy. Nhiều quan hãnh diện trong việc phục vụ hoàng hậu, trong đó, có Phanxicô Borgia.

Ngày kia, bà hoàng hậu qua đời. Phanxicô Borgia được giao cho công việc: trước khi chôn, mở quan tài hoàng hậu ra để xem mặt một lần cuối cùng.

MỤC LỤC

Chào ôi ! Ghê tởm khủng khiếp: xưa, quá đẹp; nay, quá xấu.

Sau đó, Phanxicô Borgia bỏ mọi sự để đi tu.

Đó là thánh Phanxicô Borgia, bề trên Dòng Tên.

180. Hãy cầu nguyện! Hãy cầu nguyện! Hãy cầu nguyện! Đừng bao giờ ngưng cầu nguyện!

“Trong tất cả các bài tôi giảng và các bài tôi viết, tôi không bao giờ muốn làm việc gì khác, ngoài việc muốn thường xuyên lặp đi lặp lại rằng: “Hãy cầu nguyện! Hãy cầu nguyện!”

“Trong những sách mà tôi đã sáng tác, tôi không tin rằng có một cuốn sách nào ích lợi hơn cuốn “Phương thế vĩ đại của sự cầu nguyện”, và nếu có thể, tôi muốn in ra bao nhiêu cuốn sách này cho bấy nhiêu tín hữu trên mặt đất để có thể phân phát cho tất cả mọi người và để làm cho tất cả mọi người hiểu biết rằng điều cần thiết cho tất cả chúng ta là cầu nguyện để được rỗi linh hồn ... Tôi nói điều này, tôi lặp lại điều này và tôi lặp lại điều này suốt đời tôi: việc rỗi

MỤC LỤC

linh hồn tùy thuộc vào sự cầu nguyện; và tôi ao ước rằng tất cả các tác giả trong những cuốn sách của họ, tất cả những nhà giảng thuyết trong những bài giảng của họ, tất cả cả những linh mục giải tội nơi toà cáo giải đều nhấn mạnh về sự cần thiết của sự cầu nguyện, đều nói và lặp lại không ngừng rằng: Hãy cầu nguyện! Hãy cầu nguyện! Hãy cầu nguyện! Đừng bao giờ ngừng cầu nguyện!”

Đó là những lời đầy xác tín về sự cầu nguyện của thánh tiến sĩ giám mục Anphôngsô Liguori, đấng sáng lập Dòng Chúa Cứu Thế.

181. Hiệu quả của lời cầu nguyện và những sự hy sinh của các trẻ nhỏ.

Các trẻ nhỏ có một tâm hồn trong sạch và đơn sơ. Trong Phúc Âm, Chúa Giêsu khen các trẻ nhỏ, yêu thương đặc biệt các trẻ nhỏ. Lời cầu nguyện và sự hy sinh của các trẻ nhỏ, vì thế, rất đẹp lòng Chúa và làm cho Chúa ban nhiều ơn cho những người lớn, nhất là ơn ăn năn hối cải.

MỤC LỤC

Mỗi lần muốn xin Chúa ban một ơn trọng đại nào, như ơn hối cải cho một tội nhân, thánh Vianê thường hội các em nhỏ lại, dẫn các em này vào Nhà Thờ, đến trước Nhà Tạm, cùng các em giăng tay như hình Thánh Giá và cầu nguyện xin cho được ơn ấy.

Nhiều vị thánh cũng làm như vậy vì các ngài tin tưởng rằng sự hy sinh và lời cầu nguyện của các em nhỏ rất đẹp lòng Chúa và thế nào cũng được Chúa nhậm lời.

182. Nơi nào có Phêrô, nơi đó mới có Giáo Hội!

Hoàng đế Nã Phá Luân Đệ Nhất của nước Pháp muốn lập một Giáo Hội tự trị. Ông muốn Giáo Hội này độc lập khỏi Giáo Hội Rôma. Ông muốn Giáo Hội này có quyền định đoạt mọi vấn đề theo như ý muốn của ông, chứ không lệ thuộc vào Đức Giáo Hoàng tại Rôma.

Để thực hiện việc này, hoàng đế Nã Phá Luân Đệ Nhất ra lệnh triệu tập một hội nghị gồm tất cả các giám mục trong nước Pháp vào ngày 17 tháng 6 năm 1811.

MỤC LỤC

Các giám mục nước Pháp đến dự hội nghị này do hoàng đế triệu tập. Nhưng hội nghị này đã tan rã ngay trong phiên họp đầu tiên. Vì sao? Vì có một vị giám mục nước Pháp lúc đó, bất chấp lời đe dọa của hoàng đế, đã phát biểu mạnh mẽ ngay trong phiên họp đầu tiên này:

- “Phêrô ở đâu? Giáo Hội ở đâu? Nêu không có Phêrô, không thể nào có Giáo Hội ở đây, và chúng ta đang làm việc chống lại Chúa Kitô!”

Nghe lời phát biểu đầy cương quyết như trên, các giám mục Pháp liền tự động giải tán. Và hội nghị này thất bại.

183. Gương vâng phục của một vị tổng giám mục

Việc Đức Tổng Giám Mục Fénelon từng phục Đức Giáo Hoàng Inôsentê XII đã để gương vâng phục rạng rỡ lại cho hàng giáo sĩ.

Đức Cha Fénelon là Tổng Giám Mục danh tiếng của giáo phận Cambrai nước Pháp vào đầu thế kỷ XVIII. Ngài được mọi người thán phục và kính nể vì ngài đạo đức và thông thái.

MỤC LỤC

Ngài sáng tác cuốn sách thiêng liêng rất hay, nhan đề "Cắt nghĩa các câu châm ngôn của Các Thánh" (Explication des maximes des Saints).

Ngày kia, khi sắp lên tòa giảng để giảng một bài quan trọng trước một cử tọa đông người đang thán phục, ngài được tin Đức Giáo Hoàng Inôsentê XII đã lên án cuốn sách của ngài và cấm lưu hành.

Đến giờ giảng, ngài vẫn bình tĩnh bước lên tòa giảng, nhưng không phải để giảng bài ngài dọn, mà để giảng một bài về sự tuân phục đối với Giáo-Hội. Ngài nói: "Đức Thánh Cha đã lên án cuốn sách của cha. Cha xin hoàn toàn tuân phục quyền bính Giáo Hội cho đến chết để làm gương cho anh em".

Và để tỏ lòng tuân phục công khai một cách khiêm nhượng, ngài cho khắc cảnh thiên thần đang dày đập dưới đất những tác phẩm bị Giáo Hội lên án, trong đó có cuốn sách của ngài, nhan đề "Cắt nghĩa các câu châm ngôn của Các Thánh".

184. Đừng bao giờ thất vọng, rút lui và đầu hàng.

Một vị tướng thắng trận kia kể rằng: “Cánh quân bên hữu tôi đã bị đánh bật rồi. Cánh quân bên tả của tôi đã phải rút lui. Tôi chỉ còn lại cánh quân ở giữa. Tôi dùng cánh quân ở giữa này để tấn công. Tôi tấn công, và tôi thắng trận.

Các bạn cũng vậy. Đừng bao giờ thất vọng. Đừng bao giờ rút lui. Đừng bao giờ đầu hàng. Các bạn hãy tấn công tội lỗi, hãy tấn công trụy lạc, hãy tấn công biếng nhác, hãy tấn công sự sợ dư luận, hãy tấn công các cơ cán đổ, hãy tấn công các nghiêng chiều tình dục.

Cánh quân bên hữu của các bạn có thể đã bị tan rã.

Cánh quân bên tả của các bạn đã có thể bị hỗn loạn.

Nhưng các bạn vẫn còn cánh quân ở giữa: các bạn vẫn còn đức tin mạnh mẽ, các bạn vẫn còn lòng đạo đức sốt sắng, các bạn vẫn còn lòng hy sinh đại độ, các bạn vẫn có còn nhiều người đi theo lý tưởng như các bạn, các bạn vẫn còn

MỤC LỤC

Giáo Hội, các bạn vẫn còn có Chúa Giêsu và Mẹ Maria. Dùng cánh cửa giữa này để tấn công, để sống tốt đẹp, để vươn lên cao thượng, và các bạn sẽ thắng trận.

185. Can đảm là lẽ sống!

Khi tông du qua Mỹ, Đức Thánh Cha Gioan-Phaolô II có một cuộc gặp gỡ với giới trẻ tại Los Angeles. Khi kết thúc cuộc gặp gỡ này, một thanh niên Mỹ cụt hai tay, dâng lên Đức Thánh Cha một bài hát nhan đề: "Can đảm là lẽ sống. Khi tôi hát là khi tôi ngợi khen Chúa."

Anh ta vừa hát vừa đánh đàn bằng hai ngón chân.

Khi anh ta chấm dứt, Đức Thánh Cha cảm động đến ôm hôn anh ta và noi: "Tony, Tony, anh là một người vô cùng can đảm."

Giới trẻ đâu phải là giới hèn nhát. Giới trẻ say mê lý tưởng can đảm và anh hùng. Giới trẻ luôn hướng lên cao. Giới trẻ tận tâm, tận lực phục vụ Thượng Đế, Tổ Quốc và Đồng loại.

186. Đức Mẹ Lộ Đức với con một gia đình phạm pháp

Tại Lộ Đức hiện nay, bao nhiêu phép lạ đang còn xảy ra, đang còn tiếp diễn.

Một trong những điều lạ nhất tại Lộ Đức là tại sao Đức Mẹ lại chọn một em bé gái để chuyển lời của Ngài đến cho toàn thế giới. Mà em bé này, em Bernadette, lại nghèo nàn, vô danh, bất tài, đau yếu, thuộc về một gia đình mà trong dòng họ của gia đình này, có đến bảy người bị tù.

Đây là điều làm cho ông cảnh sát trưởng tại Lộ Đức, sau nhiều năm điều tra về Bernadette, vẫn còn nghi ngờ. Hỏi lý do tại sao ông không tin lời khai của Bernadette, ông đáp rằng thật khó cho ông tin được rằng một bé gái không biết đọc biết viết, thuộc một gia đình nghèo nhất làng, một gia đình có lý lịch phạm pháp, lại được Đức Mẹ hiện ra.

Thật là ngỡ ngàng: một bé gái có gương mặt xanh xao, má cúp vì suy dinh dưỡng, đau yếu bệnh hoạn, mù chữ, thuộc gia đình bị xã hội

MỤC LỤC

lên án, lại có một tâm hồn trong sạch và can đảm đến thế, đến nỗi đã được Đức Mẹ Chúa chọn làm đặc sứ của mình.

187. Thánh trẻ Saviô làm gương cho con cái các bạn

Khi được rước Chúa lần đầu, Saviô viết nơi một tờ giấy khẩu hiệu sống của mình: "La morte, ma non i peccati!" (câu tiếng Italia, có nghĩa là: "Thà chết chảng thà phạm tội!")

Khi được thánh Bosco hứa thưởng, Saviô viết trong tờ giấy xin thưởng: "Xin Cha giúp con nên thánh."

Tâm hồn của thánh trẻ Saviô quá đẹp.

Các bạn là bậc cha mẹ, hãy treo cao gương của thánh trẻ Saviô cho con cái mình bắt chước!

188. Tại sao người ta chống đối Chúa Giêsu ?

Đức Tổng Giám Mục Bossuet đưa ra ba lý do: "Vì kiêu ngạo, họ không muốn tỏ ra khiêm nhượng để tìm hiểu những điều cao siêu Chúa

MUC LUC

dạy; vì theo xác thịt và dục vọng, họ không muốn cởi bỏ xác thịt của mình để đi vào những điều tinh thần như Chúa muốn; vì tội lỗi và hư đốn, họ không thể chịu đựng được những lời quở trách của sự thật.”

189. Nhưng tôi còn sang trọng hơn nhiều!

Thánh Agata bị bắt vì đạo. Người ta điệu nàng đến toà án. Quan toà hỏi: - “Mày là ai?”

Agata hiên ngang đáp lại trước mặt mọi người: - “Bẩm quan, tôi là Agata, thuộc dòng dõi sang trọng. Nhưng tôi còn sang trọng hơn nhiều vì tôi là người Kitô-hữu.”

Quan toà ra lệnh xử tử cô thiếu nữ gan dạ này. Và Giáo Hội có một vị nữ thánh anh hùng: nữ thánh Agata đồng trinh tử đạo.

190. Đêm cuối cùng tang thương trở thành đêm hạnh phúc thiên đường!

Bà vợ làm ăn vất vả để nuôi đoàn con còn nhỏ vì chồng bà đã chết trong khi đang làm việc cho một công ty.

MỤC LỤC

Bà vợ này đang gặp một cơn hoạn nạn to lớn: công ty cáo buộc chồng bà tham nhũng, thụt két và kiện bà ra toà án.

Khi ra toà án, bà chịu thua vì chồng bà đã thâm lạm tài sản của công ty, mà bà không thể nào chứng minh ngược lại. Toà án ra lệnh tịch thu nhà cửa của bà để giao lại cho công ty.

Đêm cuối cùng tang thương đã đến vì ngày mai là hạn chót, bà cùng con cái phải xách gói ra đi.

Sau buổi đọc kinh tối như thường lệ, bà thúc giục các con đi ngủ. Về phần mình, bà thỉnh lặng cầu nguyện trong thốn thức và đau thương: ngày mai, không còn ở được trong ngôi nhà thân thương này nữa.

Bỗng có tiếng đứa con út réo lên:

- “Mẹ ơi, có con đồm đồm bay vào nhà mình. Mẹ bắt cho con đi, mẹ.”

- “Con ơi, đừng làm rộn mẹ, để mẹ im lặng cầu nguyện một chút.”

MỤC LỤC

Một lúc sau, tiếng đứa con út lại réo lên:

- “Mẹ ơi, bắt con đốm đốm cho con rồi con mới ngủ.”

Biết là không thể nào làm cho đứa con út mình yên được, bà dừng cầu nguyện lại, mở mắt ra, định bắt con đốm đốm cho đứa con út khỏi làm rộn.

Bà không thấy con đốm đốm đâu hết. Bà nói với đứa con út: “Không có con đốm đốm nào cả!”

Đứa con út liền lồm cồm ngồi dậy và chỉ tay về phía cái tủ: - “Thưa mẹ, con đốm đốm chui xuống dưới cái tủ.”

Chiều con, bà mẹ đau khổ này đi về phía tủ và đưa tay xuống dưới tủ để tìm bắt con đốm đốm cho con.

Bỗng bà lạnh người: bà lôi ra không những con đốm đốm, mà còn lôi ra được một đồng hồ sơ biên lai. Đây là những vật mà Toà Án đòi bà phải có để chứng minh chồng bà vô tội, nhưng bà đã tìm suốt mấy tháng trời không ra.

MỤC LỤC

Giao con đấm đấm cho con xong, bà ôm lấy đồng biên lai, nhìn lây Cây Thánh Giá, khóc ròn nước mắt. Bà sung sướng nghĩ đến ngày mai: thay vì bị Tòa Án ra lệnh tịch thu nhà cửa, bà sẽ được Tòa Án tuyên bố thắng cuộc, bà sẽ không còn mất nhà mất cửa nữa, bà sẽ được công ty đền bù tiền án phí...

Và trên giường ngủ, đêm cuối cùng tang thương đó bỗng trở nên đêm hạnh phúc thiên đường: bà thầm thì suốt đêm lời tạ ơn Chúa, Đấng không bao giờ bỏ rơi những ai hết lòng trông cậy, chạy đến cầu nguyện với Ngài.

Chúa thật tài tình! Chỉ cần một con đống đấm nhỏ cũng đủ làm thay đổi cả một tình thế tuyệt vọng!

191. “Họ làm nhiều hơn tất cả những người khác đó!”

Tại Tôrinô, miền bắc nước Italia, linh mục Cottolengo lập một nhà từ thiện phi chính phủ, với một mục đích quá liều lĩnh: bất cứ ai đau ốm gì, bất cứ ai mắc bệnh tật gì, mà bị hất hủi, bị bỏ rơi, bị thiếu thốn, thì cứ đem đến cho Piccola

MỤC LỤC

Casa Della Providenza (Nhà Nhỏ của Thiên Chúa Quan Phòng), nơi đây, họ sẽ được chăm sóc hết sức tận tâm và miễn phí. Đặc biệt là Nhà Từ Thiện này không có ai lo tài chánh, chỉ mong chờ vào sự giúp đỡ hảo tâm và nặc danh của các ân nhân, với điều kiện này là các ân nhân phải được giấu tên.

Một số người yếu đức tin, than phiền rằng Nhà Từ Thiện này chứa những kẻ già yếu, bệnh tật, không làm ích gì được, chỉ thêm gánh nặng cho người khác.

Có người đến can thiệp với linh mục Cottolengo: - "Những người khác thì có ích đôi chút, còn những người mà linh mục nhận vào thì..."

Linh mục Cottolengo cướp lời ngay: - "Thì làm gì à? Chắc chắn là họ không thể lao động, nhưng họ cầu nguyện. Họ cầu nguyện mà ông lại nói họ làm ít à? Họ làm nhiều hơn tất cả những người khác đó!"

MỤC LỤC

192. Mẹ bạn có khoẻ không ?

Trong thời gian đầu tiên của triều giáo hoàng, Đức Thánh Cha Piô X có tiếp một đoàn hành hương của thành Venezia, nơi ngài đã từng làm tổng giám mục.

Khi sắp ra gặp đoàn hành hương này, Đức Thánh Cha Piô X được báo cho biết là trong những người hành hương của phái đoàn này, có một viên chức của chính quyền thành Venezia mà ngày trước, rất thù nghịch với ngài khi ngài còn ở Venezia.

Mỉm cười một cách bí mật, Đức Thánh Cha Piô X kín đáo ra lệnh: "Tốt lắm! Hãy vào nơi bàn cha làm việc, lấy một tràng chuỗi bằng vàng, loại đẹp nhất."

Khi vào phòng tiếp tân, Đức Thánh Cha Piô X ân cần vui vẻ hỏi thăm từng người một. Khi đến nơi viên chức này, kẻ đã từng thù ghét ngài thậm tệ, Đức thánh Cha Piô X dừng lại lâu. Ngài vồn vã nói với ông:

- "Hoan hô bạn! Ngọn gió lành nào mang bạn đến đây? Sự hiện diện của bạn làm cho tôi

MỤC LỤC

sung sướng không thể tả được. Tại Venezia, những người trong gia đình bạn có mạnh khỏe không? Mẹ bạn thế nào? Đây là tràng chuỗi bằng vàng, tôi nhờ bạn nhân danh Đức Thánh Cha để trao cho mẹ bạn. Tôi muốn tràng chuỗi này có mặt trong gia đình bạn như kỷ niệm của cuộc hành hương này. Xin bạn hãy nói với mẹ bạn rằng Đức Thánh Cha chân thành chúc lành cho bà và Đức Thánh Cha chỉ mong muốn gia đình bạn được tốt đẹp.”

Nghe vậy, viên chức này sụt sùi khóc.

Khi viên chức này cùng với phái đoàn đi xuống thang lầu, nước mắt ông chảy xuống ròng ròng. Ai hỏi ông tại sao ông quá cảm động như vậy, ông chỉ trả lời một câu: “Piô X là một vị thánh.”

193. Vị cha phó tuyệt nhất của cha sở

Tại hội nghị của những người công giáo Đức ở Coblenz, một diễn giả phát biểu một cách xác tín rằng:

MỤC LỤC

- “Tờ báo là vị cha phó tuyệt nhất của cha sở. Cha sở chỉ giảng một lần trong tuần, và con chiên phải đến nghe. Còn tờ báo thì giờ nào cũng giảng, và chính tờ báo lại đi đến gặp các bạn.”

Góp ý của linh mục Emmanuen Nguyễn Vinh Gioang:

Đó là thời báo chí trong quá khứ, thời rất khó khăn và rất công phu mới làm được một tờ báo.

Hiện nay, với thời đại a còng (@), kỹ thuật số, điện thoại di động, nhắn tin, ôn lai (on line), blog, truy cập internet (internet), ngồi một chỗ mà biết mọi chỗ khắp nơi trên thế giới, tường lửa phai-uôn (firewall) chặn chỗ này thì ta vượt chỗ khác, máy móc càng ngày càng quá tối tân, càng dễ sử dụng,, các cha sở có “nhiều vị cha phó quá tuyệt”... Các cha sở hãy cảm đội ơn Chúa vì được Chúa cho sinh ra và làm việc trong một thời đại mà không ai có thể bịt mắt và bịt miệng chúng ta được.

MỤC LỤC

194. Từ người thợ đến vị giám mục, ... phải làm công tác báo chí.

Đức Tổng Giám Mục Gibbons đưa ra những lời tâm huyết sau đây:

- "Hiện nay, tất cả mọi người đều đọc. Vậy phải có những tờ báo tốt, những cuốn sách tốt để chống lại ảnh hưởng của những việc đọc sách báo xấu. Không nhận rõ sự cần thiết này là đi ngược lại với thế kỷ, là đi trong sự quờ quạng. Báo chí là một công tác, và người công giáo, từ người thợ đến vị giám mục, từ người giàu đến người nghèo, phải là những người làm công tác báo chí."

195. Thời giờ thuộc về Chúa

Tất cả thời gian đều nằm trong tay Chúa: quá khứ thuộc về Chúa, hiện tại thuộc về Chúa, tương lai thuộc về Chúa. Chỉ có Chúa là chủ thời gian vì Chúa là Đấng hằng có đời đời.

Ông tỳ phú kia đau nặng gần chết. Ông mời bác sĩ giỏi nhất thế giới đến và đưa ra đề nghị: "Bác sĩ hãy làm cho tôi sống thêm một thời

MỤC LỤC

gian nữa, tôi sẽ tặng bác sĩ một nửa gia tài kếch sù của tôi.”

Vị bác sĩ giỏi nhất thế giới này lắc đầu lia lịa: “Tôi kê toa thuốc để ông mua uống, hoạ may ông có đỡ chẳng. Còn nếu ông muốn sống thêm một thời gian nữa, ông hãy chấp tay cầu nguyện với Thiên Chúa.”

196. Thời giờ rất quý báu !

Thời giờ rất quý báu vì thời giờ là tiền mua được nước thiên đàng.

Thời giờ quý báu đến thế, thế mà vẫn có nhiều kẻ phí phạm thời giờ, không biết dùng thời giờ để sống đẹp lòng Chúa. Theo một cuộc điều tra được tiến hành tại một nơi có số người sống đạo lơ là, kết quả cho thấy rằng mỗi năm, họ có 8.760 giờ: họ đi lui đi tới, mất 260 giờ; họ nói chuyện với người khác, mất 310 giờ; họ tắm rửa và sửa sắc đẹp, mất 620 giờ; họ ăn, uống, mất 930 giờ; họ ngủ, mất 2.900 giờ; họ làm việc, mất 3.650 giờ; và họ dành cho các công việc đạo đức: 25 giờ!

MỤC LỤC

197. Chìa khóa nước thiên đàng

Một thầy dòng đạo đức kia, trước khi chết, xin các cha và các thầy đi lấy chìa khoá nước thiên đàng cho mình.

Người ta đem đến cho thầy cuốn sách Luật Dòng, thầy lắc đầu.

Người ta đem đến cho thầy cây Thánh Giá, thầy lắc đầu.

Người ta đem đến cho thầy tràng Hạt Mân Côi, thầy lắc đầu.

Người ta đem đến cho thầy một cây kim may, thầy vui vẻ gật đầu và nói trước khi chết: "Tôi đã làm việc bốn phận trong đời tôi vì Chúa. Đây là chìa khóa nước thiên đàng của tôi."

Thầy này là ai? Chắc bạn đoán biết: thầy này lo việc may vá trong dòng.

198. Tổng thống Lincoln nói lời cảm ơn trong nước mắt.

Mặc dầu có một thời khoá biểu rất bận rộn trong việc tiếp các nhân vật chính trị quan trọng trên thế giới, tổng thống Lincoln của nước Mỹ vẫn chấp thuận cho một bà kia vào gặp khi nghe được báo rằng có một người phụ nữ cao tuổi muốn gặp tổng thống nhưng không muốn nói lý do ra.

Khi bà vào văn phòng làm việc, tổng thống Lincoln đứng dậy chào và hỏi xem bà cần gì để tổng thống giúp đỡ cho.

Bà này nói rằng mình không đến để xin gì cả. Bà nói bà đã nướng một số bánh bích quy và đem đến dâng lên cho tổng thống vì bà nghe nói rằng tổng thống thích loại bánh bích quy này.

Tổng thống Lincoln vô cùng cảm động. Ông nói lời cảm ơn trong nước mắt: "Bà là người đầu tiên bước vào văn phòng tôi mà không xin gì, không đòi hỏi gì, nhưng lại đem cho tôi một món quà. Tôi xin hết lòng cảm ơn bà."

MỤC LỤC

199. “Lòng đạo đức của bà quá ngắn!”

Một bà kia than phiền với Đức Cha De La Mothe, giám mục thành Amiens, về thánh lễ ngày Chúa Nhật được cử hành quá dài. Đức Giám Mục này liền trả lời một câu sâu sắc: “Không phải thánh lễ ngày Chúa Nhật quá dài đâu, mà chính là lòng đạo đức của bà quá ngắn!”

200. Cầu nguyện còn là cai trị nữa.

Nhiều nhân vật quan trọng trong chính giới đang đợi Đức Hồng Y Ximenès đến để bàn những vấn đề có liên quan đến đất nước.

Khi đến gặp họ, Đức Hồng Y nói: “Quý vị đang sốt ruột sao? Vừa rồi, tôi cầu nguyện dưới chân Cây Thánh Giá của tôi. Quý vị nên nhớ rằng cầu nguyện còn là cai trị nữa.”

MỤC LỤC

201-250

mục lục

201. Một khuôn mặt có thể là một ánh sáng Chúa dùng

202. Sự đền tội của một em bé

203. Sớm hơn mặt trời mọc

204. Hãy phạm tội giữa công trường!

205. Giá trị của người bạn trăm năm

206. Không suy nghĩ gì về mục đích của đời mình

207. Giảng đạo rất đắc lực bằng đời sống của mình

208. Sức mạnh của ơn Chúa

209. Tướng La Morcière năng đi rước lễ

210. Đây là những thương tích!

211. Không xin được ơn bế mạc Công Đồng Vatican II

212. Quên tên Mẹ của Chúa nên chưa được vào nước thiên đàng.

213. Thánh Lễ đối với linh mục

214. Sợ Thánh Giá là nỗi khổ nhất của chúng ta.

215. “Bao lâu đại tá còn đứng đây thì con cũng đứng đây với đại tá.”

216. Tôi là đầy tớ của mọi đầy tớ!

217. Cách ăn nết ở hơn lời nói

MỤC LỤC

218. “Tám giờ sáng ngày Chúa Nhật, tôi mắc dự Lễ.”

219. Chúa mắc nợ tôi.

220. Thánh giá riêng của mỗi người chúng ta

221. Người mẹ: nhà giáo dục tuyệt vời nhất!

222. Bí quyết thắng trận của đại tướng Eisenhower

223. Hãy làm thay Chúa!

224. “Này anh yêu dấu, tôi tha cho anh nhé!”

225. “Tôi tìm được thiên đàng!”

226. Một hình ảnh của loài người vô ơn đối với Chúa Cứu Chuộc

227. Cái ngạo mạn của tàu Titanic: “No God! No Pope!”

228. “Tôi chỉ làm vì Chúa!”

229. Luôn nhớ cầu nguyện cho kẻ có tội trong nơi mình ở

230. “Con xin cảm ơn Chúa....Amen!”

231. “Con hãy luôn có Chúa trong lòng con.”

232. Thánh Phanxicô Khó Khăn bị người cha ruột loại bỏ

233. Có Chúa biết là được rồi!

234. Hãy ăn năn hối cải trở về với Chúa khi nào? - Một ngày trước khi chết !

235. Quý mà cũng biết giữ phép công bình !

MỤC LỤC

236. Hai mươi năm, thắm vào đầu với Đờ Đờ !

237. Triều thiên bằng vàng chói hay là triều thiên bằng gai nhọn ?

238. Lời cuối cùng của một em bé

239. Những giọt nước mắt của cha sở họ Ars

240. “Bây giờ được thấy như sở nguyện, con mừng quá mà khóc.”

241. Xin cho được can đảm bỏ Đạo Công giáo nếu ...

242. Không có đình công trong hãng của ông này.

243. Sống đời tạ ơn Chúa!

244. “Tất cả là ở đó!”

245. Đấng tạo Hoá thật tài tình: lớp khí bao quanh trái đất chúng ta!

246. “Đây là bình mực, đây là giấy giâm.”

247. “Tôi không muốn hụt chân như ông.”

248. Trong bọc, luôn có cuốn sách giáo lý

249. Một vị thánh run sợ Ngày Phán Xét Chung

250. Bao lời Chúa của chúng ta chắc là to lắm!

201. Một khuôn mặt có thể là một ánh sáng Chúa dùng

Một bà sang trọng kia đến Lộ Đức để xem chơi.

Thấy đoàn kiệu những người hành hương đi ngang qua, bà hết nhìn người này đến người khác. Bỗng cặp mắt của bà dừng lại trên khuôn mặt của một nữ tu đang đi kiệu. Sau đó, bà tìm gặp nữ tu này và tâm sự:

- “Sao tôi thấy khuôn mặt của sơ vui tươi thế?”

Nữ tu chưa kịp trả lời thì bà đã nói tiếp:

- “Ba mươi năm nay, tôi sống bê bối, tiêu xài, phung phí, nhưng không bao giờ được sự bằng an.”

Hai người này tâm sự một hồi lâu. Cuối cùng, bà này đi xưng tội, và bà được bằng an.

MỤC LỤC

202. Sự đền tội của một em bé

Nhà kỹ nghệ công giáo danh tiếng, Léon Harmel, thuật lại câu chuyện sau:

Một bà mẹ kia đánh thức con dậy. Bà thấy dưới gối con có một cục gỗ.

- “Con làm gì thế?”

- “Thưa mẹ, khi đi học giáo lý, con nghe dạy rằng mình phải hãm mình để kẻ có tội được trở lại. Con chọn cách hãm mình này. Con trông cậy Chúa nhậm lời con.”

Đó là gương một em bé trong sạch, biết đền tội thay cho những kẻ có tội mà không chịu đền tội.

203. Sớm hơn mặt trời mọc

Khi suy đến ngày mai, bạn hãy tin chắc rằng sự Chúa quan phòng sẵn sóc bạn sẽ hiện đến sớm hơn mặt trời.

MỤC LỤC

Bị giam cầm một cách rất tàn nhẫn, bà Isave, chị vua Lu-y XVI, vẫn luôn trông cậy vào sự Chúa quan phòng. Mỗi sáng, bà cầu nguyện:

- “Lạy Chúa, con không biết hôm nay sẽ xảy đến điều gì cho con. Con chỉ biết điều gì sẽ xảy đến là điều Chúa đã thấy trước từ thuở đời đời. Chúa ôi! Chừng ấy đủ làm cho con được bằng an... Con muốn tất cả! Con xin lãnh nhận tất cả!”

204. Hãy phạm tội giữa công trường!

Một người tội lỗi xúi giục thánh Ephrem phạm tội với mình. Thánh nhân liền tìm cách cải hoá linh hồn đó. Ngài tìm đủ cách nhưng vẫn không thu được kết quả gì. Bỗng ngài nghĩ ra một kế.

- “Thôi được! Tôi bằng lòng. Nhưng hãy để cho tôi lựa chỗ để phạm tội.”

- “Cứ lựa đi!”

- “Chúng ta hãy ra phạm tội giữa công trường thành phố.”

MỤC LỤC

Người kia trẽn quá, rút lui.

Thánh Ephrem lợi dụng cơ hội để dạy một bài học. Ngài nói theo cốt để cho người rút lui nghe:

- “Ớ người ngu dại! Người sợ con mắt của người trần như thế thì làm sao chịu nổi liếc nhìn của Chúa Kitô sẽ đoán xét người. Khi đó, tất cả mọi dân, mọi thành, từ xưa đến nay, sẽ nhìn thấy người, và khi đó, không phải chỉ có một tội, mà tất cả tội lỗi của người sẽ bị bại lộ.”

205. Giá trị của người bạn trăm năm

Một thanh niên tin cho thầy mình biết ngày thành hôn. Thầy hỏi:

- “Người vợ sắp cưới của con có những đức tính gì?”

- “Cô ta đẹp.”

Thầy viết một con dê-rô lên trên bảng.

- “Thế nào nữa?”

MỤC LỤC

- “Cô ta bởi dòng quý tộc.” (Thầy viết thêm một con dê-rô nữa.)

- “Thế nào nữa?”

- “Cô ta giàu.” (Thầy viết thêm một con dê-rô nữa.)

- “Thế nào nữa?”

- “Cô ta thông thái.” (Thầy viết thêm một con dê-rô nữa.)

- “Thế nào nữa?”

- “Cô ta rất đạo đức.”

Thầy sung sướng viết con số 1 trước những con dê-rô và nói với người học trò cũ của mình:

- “Ta chia vui với con. Con sẽ có một kho vàng.”

MỤC LỤC

206. Không suy nghĩ gì về mục đích của đời mình

Khi dạy giáo lý, một linh mục hỏi một em nhỏ:

- “Khi chết rồi, con sẽ thành gì?”
- “Thưa Cha, con sẽ thành một bộ xương.”

Nhiều người trên trái đất này cũng sống không khác gì câu trả lời của em bé đó.

207. Giảng đạo rất đặc lực bằng đời sống của mình

Ngày kia, một phụ nữ Anh giáo tò mò vào quan sát một nhà thờ ở Bruxelles bên Bỉ. Trong giây phút đó, cô quyết định trở lại với Giáo Hội Công giáo. Lý do rất giản dị: cô thấy ba thiếu niên mới tuổi 17,18 đang cầu nguyện sốt sắng ở cuối nhà thờ. Gương đó làm cho cô vô cùng cảm động.

Một kỹ sư kia xin trở lại Đạo Công giáo. Lý do: vì ông thấy cử chỉ của một anh lính vui vẻ. Anh lính này đêm nào cũng bị các bạn chế nhạo

MỤC LỤC

vì anh ta quỳ cầu nguyện trước khi đi ngủ. Mặc dầu bị các bạn cười nhạo một cách sỗ sàng, anh ta vẫn nghiêm trang quỳ gối cầu nguyện sốt sắng.

Những cậu thiếu niên kia và người lính này đâu có biết rằng mình đã giảng đạo một cách rất đặc lực bằng đời sống đạo của mình.

208. Sức mạnh của ơn Chúa

Ơn Chúa mạnh mẽ vô cùng!

Saolê cứng lòng và nghịch đạo hết sức, thế mà ơn Chúa đã biến đổi ông thành một vị tông đồ đầy tâm huyết.

Mađalêna đầy tội lỗi, thế mà ơn Chúa đã làm cho cô trở nên một vị thánh lớn.

Mathêô sống nghề thu thuế, bị mọi người xa lánh, thế mà ơn Chúa biến ông thành một thánh sử.

Phêrô quá yếu hèn và sợ hãi, thế mà ơn Chúa đã làm cho ông trở thành vị Giáo hoàng đầu tiên.

MỤC LỤC

Một tên trộm cướp đầy thành tích bất hảo, thế mà ơn chúa đã đưa anh ta vào nước thiên đàng trong số những vị thánh trước hết.

Nhờ ơn Chúa, có muôn vàn đấng anh hùng tử đạo, có rất nhiều thanh niên nam nữ tận hiến đời mình để lo cho các linh hồn, có biết bao nhiêu trẻ thơ vẫn cương quyết giữ mình sạch tội và tuyên xưng đức Tin.

Vậy bạn đừng ngã lòng. Bạn hãy đứng lên! Bạn hãy tin mạnh vào ơn Chúa.

Với thiện chí của bạn, ơn Chúa sẽ thay đổi hẳn cuộc đời của bạn.

209. Tướng La Morcière năng đi rước lễ

Tướng La Morcière có một cô con gái. Em này năng đi rước lễ. Ông dạy con:

- “Con đi rước Chúa hằng ngày như vậy là không được.”

- “Thưa cha, được lắm vì cha sở dạy con như vậy.”

MỤC LỤC

Hai cha con đến tìm cha sở. Tướng La Morcière trình bày đủ các lý do để nói rằng không nên đi rước Chúa nhiều quá. Cha sở cười và trả lời một câu:

- “Không ai trong chúng ta xứng đáng đi rước Chúa đâu. Dầu vậy, tất cả chúng ta đều rất cần Chúa. Phép Thánh Thể không phải là phần thưởng dành cho các nhân đức, song là để giúp chúng ta tập các nhân đức.”

Tướng La Morcière phục lý. Từ đó, vị tướng này rất năng đi rước lễ.

210. Đây là những thương tích!

Ngày kia, một người lính già khẩn khoản xin tướng Caesar đi dự một cuộc xét xử của mình. Tướng Caesar mượn người khác đi thay ông vì ông nói mình đang bận việc.

Người lính già liền cởi áo mình ra:

- “Thưa ngài Caesar, khi tôi thấy ngài gặp những nguy hiểm to lớn giữa trận mạc, tôi không mượn ai đi thế tôi để bảo vệ ngài, nhưng

MỤC LỤC

chính tôi đã đánh trận để che chở ngài. Đây là những thương tích tôi đã lãnh lấy vì ngài.”

Tướng Caesar vừa cảm động, vừa hổ thẹn. Ông đích thân đến dự buổi xét xử đó và bênh vực người lính già trung tín của mình.

Từ trên Cây Thánh Giá, Chúa Giêsu chỉ cho ta thấy những vết thương và phán: “Đây là những vết thương Ta đã chịu vì con. Lẽ nào con lại không làm gì cho Ta sao?”

211. Không xin được ơn bế mạc Công Đồng Vatican II

Công Đồng Vatican II là một mùa xuân làm rực rỡ Giáo Hội, một Lễ Hiện Xuống mới, làm cho Giáo Hội được tăng sức phi thường.

Người có công lớn nhất trong việc này, là Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII, Đấng đã khai mạc Công Đồng vĩ đại này.

Khi Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII sắp qua đời, Đức Cha Thư ký xin ngài làm sao cầu Chúa ban cho ơn bế mạc Công Đồng Vatican II một

MỤC LỤC

cách long trọng như thể ngài đã khai mạc long trọng Công Đồng này vào ngày 11/10/1962. Đức Thánh Cha bình tĩnh trả lời:

“Nêu Chúa nói với cha: Hãy xin ơn đó và Ta sẽ ban, thì cha sẽ thưa: “Lạy Chúa, con đã khai mạc Công Đồng nhưng con không xin bế mạc. Xin Chúa cho con trung thành với giáo lý Kinh lạy Cha mà Chúa đã dạy con phải sống theo suốt đời: “Vâng theo ý Cha” mà Chúa đã thực hiện từ Bêlem đến Núi Sọ”.

212. Quên tên Mẹ của Chúa nên chưa được vào nước thiên đàng.

Một ông già tân tòng, người Phi Châu, 95 tuổi, nói với cha truyền giáo:

- “Con sắp chết. Cha nói cha có thể làm cho con chết hạnh phúc. Vậy xin cha cho con chết hạnh phúc gấp đi.”

- “Được, nhưng trước hết, con hãy chịu phép Rửa Tội.

MỤC LỤC

Ông già sung sướng, xin cha dạy. Cha dạy gấp một vài ngày, rồi rửa tội.

Sau khi được rửa tội vài ngày, ông già xin gặp cha. Ông kể:

- “Thưa cha, đêm nay con mơ con đến cửa thiên đàng, nhưng khi bị hỏi: “Mẹ Chúa tên gì” thì con nói: “Cha chưa dạy tên đó.” Vì thế, cửa thiên đàng chưa mở ra cho con vào.”

Cha liền dạy ông già: MA RI A. Cha bắt ông lặp đi lặp lại hàng trăm lần cho nhớ.

Mai lại, ông già đòi gặp cha.

- “Thưa cha, hôm nay con mơ thấy con đến cửa thiên đàng. Con vừa đọc tên Maria thì cửa thiên đàng mở ra, nhưng Chúa cho con về lại trần gian vài ngày để dọn mình chết lành.”

Vài ngày sau, ông già qua đời. Nhưng trong những ngày đó, ông luôn lặp đi lặp lại Maria.

213. Thánh Lễ đối với linh mục

Thánh lễ là công việc quan trọng nhất của đời sống linh mục.

Làm linh mục, trước hết là để "làm lễ". Chúa Giêsu truyền cho các linh mục: "Hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy." (Lc 22,19), trước khi truyền các ngài: "Hãy ra đi khắp nơi rao giảng Tin Mừng cho mọi người." (Mc 16,15).

Nếu không làm gì được vì những lý do ngoài ý muốn của mình, mà chỉ "làm lễ" được, thì linh mục đã đạt được lý tưởng linh mục của mình rồi.

Trại tập trung Dachau ở Baviera, Đức, trong kỳ Đệ nhị Thế chiến, được mệnh danh là "Địa ngục trần gian". Lúc bấy giờ, trại này giam giữ 2529 linh mục thuộc 144 giáo phận của các nước đồng minh.

Trong trại tập trung kinh khủng này, có diễn ra một thánh lễ phong chức linh mục, và tân linh mục này chỉ dâng được một thánh lễ, rồi chết.

MỤC LỤC

Số là: Thầy Sáu Carlo Leisner, tù binh trong trại, sắp qua đời vì bệnh lao phổi nặng. Thầy ao ước được chết trong chức linh mục. Đức Cha Gabriel Picquet, cũng là tù binh, bằng lòng phong chức linh mục cho thầy. Các linh mục trong trại tập trung rủ tai nhau tổ chức một lễ phong chức linh mục trong trại, như trong Hang Toại Đạo.

Chiếc gậy Giám Mục bằng gỗ được khắc chữ: "Victor in vinculis" (Chiến Thắng Trong Gông Cùm).

Chịu chức xong, cha Carlo Leisner quá yếu, nằm liệt mê man hai tuần lễ.

Khi được hồi sức đôi chút, cha được giúp để kín đáo dâng Thánh Lễ mở tay, Thánh Lễ đầu đời và cũng là Thánh Lễ cuối đời của cha.

Thế mới hay: Thánh Lễ vô cùng cao sang!
Thánh Lễ vô cùng quý giá!
Thánh Lễ quá tuyệt vời!

Trong một số nhà thờ, người ta còn có thể đọc câu sau đây ở trên bàn thờ dọn đồ lễ: "Hỡi các linh mục đáng kính, các ngài hãy dâng

MỤC LỤC

Thánh Lễ này như thế là Thánh Lễ đầu tiên, như thế là Thánh Lễ cuối cùng, như thế là Thánh Lễ độc nhất! ”

214. Sự Thánh Giá là nỗi khổ nhất của chúng ta.

Thánh Vianê nói rằng sự sợ Thánh Giá là nỗi khổ nhất của chúng ta. Ngài nói như sau:

“Trên con đường của Thánh Giá, chỉ có bước đầu mới gay go. Sự Thánh Giá là nỗi khổ nhất của chúng ta. Phần đông loài người từ chối Thánh Giá và tìm cách chạy trốn. Nhưng họ càng chạy trốn thì Thánh Giá càng đuổi theo họ, càng tấn công họ, càng đè nặng trên mình họ, ... Vậy chúng ta hãy tiến lên để đón lấy Thánh Giá như thánh Anrê khi thấy cây Thánh Giá quân lý hình đang dựng lên trước mặt: “Kính chào Thánh Giá đáng yêu, đáng chuộng! Chớ gì Thánh Giá hãy đón nhận tôi và trao tôi về với Thầy tôi là Đấng sẽ dùng Thánh Giá để cứu chuộc tôi.”

MỤC LỤC

215. “Bao lâu đại tá còn đứng đây thì con cũng đứng đây với đại tá.”

Đại tá Cesare d' Azeglio kể câu chuyện cảm động về ông sau đây.

Trong một trận chiến, đại tá thua trận và bị bắt làm tù binh. Nhìn lui, đại tá thấy quân sĩ mình bỏ chạy hết, chỉ còn một tên lính trẻ đang đánh trống. Đại tá hỏi: “Con làm chi đây?” Tên lính đánh trống trả lời: “Thưa đại tá, bao lâu đại tá còn đứng đây thì con cũng đứng đây với đại tá.”

216. Tôi là đầy tớ của mọi đầy tớ!

Khi Đức Giám mục thành Constantinople ở Phương Đông, vì kêu ngạo muốn hơn Đức Giáo Hoàng ở Rôma, đã gửi thư cho Đức Giáo Hoàng Grêgôriô và ký tên: “Ta là Giám Mục của toàn thế giới.”, thì Đức Giáo Hoàng Grêgôriô viết thư trả lời lại và ký tên: “Tôi là đầy tớ của mọi đầy tớ.”

217. Cách ăn nết ở hơn lời nói

Cha sở một giáo xứ bên Italia kể câu truyện sau đây.

“Trong họ tôi, người ta sống rất là lơ, nhất là giới thanh niên nam nữ. Tôi liền mời một cha dòng Capucino đến giảng tuần đại phúc. Trước khi tới nghe giảng đêm khai mạc, thanh niên nam nữ đã cười bảo nhau: “Thế nào ông cha dòng này cũng lên án xinê, khiêu vũ, thể thao, ...” Nhưng họ ngỡ: điềm đạ và đoan trang, cha dòng giảng về tình yêu, về ơn nghĩa thánh, về các chân lý Đức Tin, không đả động gì đến những vấn đề ấy cả. Họ bảo nhau: “Chắc là mai, ông sẽ nói đến.” Mai lại, vẫn không. Rồi ngày mai lại nữa, cũng vẫn không. Cho đến khi bế mạc. Khi bế mạc tuần đại phúc xong, một nhóm thanh niên nam nữ đến tìm tôi và nói: “Bây giờ chúng con hiểu thế nào là phải đoan trang, đằm thắm, trong sạch nhờ thấy sự dịu dàng, đoan trang của cha dòng đã giảng cấm phòng, và chúng con biết thế nào là sự đoan trang làm đẹp lòng Chúa.”

MỤC LỤC

218. “Tám giờ sáng ngày Chúa Nhật, tôi mắc dự Lễ.”

Thủ tướng muốn gặp đại tướng Lamoricière vào lúc 08 giờ ngày Chúa Nhật để bàn việc quan trọng. Đại tướng Lamoricière khẳng khái trả lời: “Thưa Thủ tướng, 08 giờ ngày Chúa Nhật, tôi mắc dự Lễ.”

219. Chúa mắc nợ tôi.

Thánh Gioan Kim Khẩu chuộng ơn chịu đau khổ hơn quyền làm được phép lạ vì ngài nói rằng: “Khi tôi làm phép lạ, tôi mắc nợ Chúa. Còn khi tôi chịu đau khổ vì Chúa, Chúa mắc nợ tôi.” Và ngài nói thêm rằng ngài chuộng thánh Phaolô không phải vì thánh này được lên tầng trời thứ ba nhưng vì thánh này chịu mang xiềng xích đau khổ vì Chúa Giêsu Kitô.

220. Thánh giá riêng của mỗi người chúng ta

Thánh Giá Chúa cho chúng ta đang mang là Thánh Giá rất vừa sức chúng ta. Câu chuyện minh họa sau đây chứng minh điều này.

MỤC LỤC

Có một người luôn than van về những nỗi khổ cực của mình. Một tối kia, Chúa sai thiên thần hiện đến, phán bảo ông ta:

- “Con hãy theo ta ra nghĩa địa, nơi đó, người ta để lại thánh giá của mình rất nhiều. Con hãy mang thánh giá của con ra đó và hãy lựa một cây thánh giá khác cho vừa sức con.”

Ông ta vui mừng, đem thánh giá của mình ra quăng nơi nghĩa địa và quyết đổi lấy một cây cho vừa sức mình.

Ông hằng hái lựa chọn, nhưng lựa mãi vẫn không được: có cây quá dài, khó vác; có cây quá ngắn, cũng khó vác; có cây nhẹ nhưng lại sù sì, lờm chờm, khó vác; có cây trơn tru nhưng lại quá nặng.

Ông lựa suốt đêm mà không được. Cuối cùng, ông nói với thiên thần:

- “Thưa thiên thần, đối với con, cây nào cũng khó vác. Chỉ có cây con định vứt đi là vừa sức con mà thôi.”

Thiên thần gật đầu:

MỤC LỤC

- “Phải, Chúa đã trao cho con một cây thánh giá vừa sức con, con hãy cảm ơn Chúa và vui lòng vác nó. Chúa rất thương con. Từ nay con đừng than van nữa nhé!”

221. Người mẹ: nhà giáo dục tuyệt vời nhất!

Trên đời này, một trong những sự nghiệp cao quý nhất, là sự nghiệp của người mẹ.

Nhà họa sĩ vẽ cái đẹp lên bức tranh, nhà điêu khắc chạm vẻ đẹp trên đá gỗ, nhà văn sĩ, nhà thi sĩ diễn cái đẹp ra trong lời nói, nhà nhạc sĩ ghi cái đẹp ra trong nốt nhạc, còn người mẹ tạo nên những con người đẹp đẽ, tạo nên lịch sử tốt đẹp của loài người.

Một nhà giáo dục danh tiếng kia hỏi một bà góa:

- “Bà có 10 đứa con. Khi chồng chết, đứa con lớn nhất của bà chưa đầy 15 tuổi. Khi chồng bà chết, tiền của trong gia đình của bà lúc đó rất eo hẹp. Vậy sao bây giờ, các con trai của bà đều làm nên sự nghiệp, các con gái bà đều sống

MỤC LỤC

hạnh phúc vui vẻ. Cứ sự thường, giữa bao nhiêu khó khăn, buồn phiền, đau khổ, túng thiếu như vậy, tôi chắc bà đã phải thất vọng nhiều lần lắm chứ?”

Bà góa này trả lời đơn sơ: “Tôi tin vào Chúa. Tôi cầu nguyện với Chúa. Tôi thấy tôi phải tu chỉnh đời mình, phải cải tạo đời sống tôi cho đạo đức hơn, phải tập cho có nhiều đức tính. Nói tóm lại, tôi phải tự sửa mình.”

Nhà giáo dục kia hỏi tiếp:

- “Thế bà có làm gì khác nữa không, mà con cái bà nên tốt như vậy?”

Bà góa này cũng trả lời lại một cách đơn sơ:

- “Tôi tự cố gắng sửa mình, tôi cố gắng nên tốt, và tôi cũng không ngờ rằng con cái tôi cứ bắt chước tôi mà tốt theo lên.”

Bà góa này, người mẹ này truyền những đức tính tốt cho các con trai con gái của bà. Bà truyền mà bà không biết. Và bà này cũng không biết mình là một nhà giáo dục tuyệt vời nhất,

MỤC LỤC

một nhà giáo dục hết sức vĩ đại, đã tạo cho con cái mình có những đức tính và sức mạnh cần thiết để chúng trở nên những con người đáng phục.

222. Bí quyết thắng trận của đại tướng Eisenhower

Bí quyết này nằm trong câu bí mật mà đại tướng có lần đã tiết lộ: “Trù tính tới những chi tiết nhỏ nhất nhất, rồi đánh kịch liệt.”

Tôi thấy bí quyết này của đại tướng Eisenhower thật thấm thía: nhiều khi đại sự của chúng ta thất bại vì những chi tiết nhỏ mà chúng ta không chịu lưu ý. Tôi xin đan cử một ví dụ: chúng ta dùng người cho mục đích tốt của chúng ta, nhưng nếu có một vài cộng sự viên của chúng ta ăn nói thô lỗ, thái độ thô bạo, thì đại sự của chúng ta có thể vì thế mà bị hỏng.

Người lãnh đạo không nên tỉ mỉ, không nên để tâm quá mức vào những chi tiết nhỏ nhất, nhưng không một chi tiết nhỏ nhất nào có thể qua mặt được người lãnh đạo.

223. Hãy làm thay Chúa!

Sau khi cuộc thế chiến lần thứ hai kết thúc, có một toán lính đồng minh đi giúp những người dân xây dựng lại cuộc sống trên đồng gạch hoang tàn đổ vỡ. Họ làm lại nhà cửa cho dân.

Sau khi làm nhà cửa cho dân chúng xong rồi, họ quyết định sửa lại ngôi nhà thờ trong làng. Nhưng đến khi dựng tượng Chúa thì toán lính không tìm đâu ra hai bàn tay của pho tượng đã bị bom đạn cắt cụt.

Thấy toán lính của mình tìm kiếm suốt một ngày trong đồng gạch đá mà không thấy gì, viên sĩ quan ra lệnh dừng lại và cho phép dựng bức tượng Chúa cụt tay lên ngay.

Sau khi dựng bức tượng lên, viên sĩ quan dạy ghi lại một hàng chữ dưới bức tượng như sau: "Dân làng sẽ thay Chúa làm những công việc mà đáng lẽ hai bàn tay Chúa sẽ làm."

Vì không thể nào làm được gì hơn cho bức tượng này, viên sĩ quan đã đưa ra lời như trên. Không ngờ, lời này dạy cho dân làng một bài học quá hay: tay Chúa toàn làm những việc yêu

MỤC LỤC

thương, tay Chúa đưa lên để tha tội, tay Chúa đưa ra để ôm lấy những ai đau khổ, tay Chúa nâng lên những ai ngã quỵ, tay Chúa chúc lành cho mọi người, không trừ ai, ngay cả kẻ thù của Ngài.

Không những dân làng đó, mà bạn và tôi cũng phải ghi khắc câu này trong trái tim: “Giờ đây, hãy thay Chúa mà làm những công việc của hai bàn tay Chúa đã làm!”

224. “Này anh yêu dấu, tôi tha cho anh nhé!”

Năm 1936, một linh mục Tây Ban Nha bị quân nghịch đạo dẫn đi giết. Khi đến gần nơi xử bắn, ngài hỏi họ:

- “Ai trong các anh là người sẽ đứng ra bắn chết tôi?”

Một tên nghịch đạo hách dịch nói:

- “Chính ta.”

Linh mục Tây ban Nha này liền mỉm cười, âu yếm nhìn anh ta và nói:

MỤC LỤC

- “Này anh yêu dấu, tôi tha cho anh nhé!”

225. “Tôi tìm được thiên đàng!”

Lúc bấy giờ, quân Hồi giáo lan tràn khắp nước Tây Ban Nha. Một người công giáo bị quân Hồi giáo bắt. Họ giam chàng dưới hầm sâu và trói chàng trong một cột đá.

Khi chàng chết, người ta thấy nơi cột đá có khắc hình Chúa Giêsu chịu đóng đinh và có câu: “Tôi tìm được thiên đàng.”

Giữa muôn vàn đau đớn vì đức tin, chàng tin chắc Chúa Giêsu chịu đóng đinh sẽ đem chàng về trời.

226. Một hình ảnh của loài người vô ơn đối với Chúa Cứu Chuộc

Để nói lên sự vô ơn của loài người đối với Chúa Giêsu, thánh Anphongsô dùng một tỷ dụ sau đây.

Có một con trùn sắp chết vì nó nằm trên đồng đất bùn khô, thiếu nước cho nó sống.

MỤC LỤC

Vua đi ngang qua, thấy vậy, động lòng thương, truyền đi kiếm nước cho con trùn nhưng kiếm không có nước. Vua liền cho máu mình chảy ra để tưới đám bùn khô đó cho ướm hầu cứu sống con trùn. Nhờ vậy, con trùn được sống. Về phần vua, vì máu ra quá nhiều, nên vua phải chết.

Sau khi vua chết, con trùn lên tiếng ngạo mạn, mắng chửi vua thậm tệ.

Đó là một hình ảnh vô ơn của loài người đối với Chúa Giêsu, Đấng Cứu Chuộc của họ.

227. Cái ngạo mạn của tàu Titanic: “No God! No Pope!”

Ngày 10/4/1912, nhiều kẻ vô thần và nhiều kẻ giàu sang không tin Chúa lấy làm sung sướng và hãnh diện vì họ đã đóng xong một chiếc tàu thủy lớn nhất thế giới: trọng tải 56.000 tấn, chứa được 2201 hành khách, dài gần 100 thước, ngang 21 thước.

Nơi mạn tàu của con tàu Titanic này – tên họ đặt cho con tàu - họ cho đề những câu rất

MỤC LỤC

ngạo mạn: Ngay cả ông Kitô cũng không thể làm chúng ta chìm! - Dù trời dù đất cũng không thể làm chìm tàu chúng ta được! - Đả đảo Thiên Chúa (No God!); Đả đảo Giáo Hoàng (No Pope!);

Tàu nhổ neo tại Ái-Nhĩ-Lan với ý định vượt biển Đại Tây Dương mà qua Mỹ.

Tàu đi bốn ngày ngon lành: hân hoan, tiệc tùng, vui chơi trên tàu!

Bỗng đêm 14, rạng ngày 15/4/1949: rầm rầm, tàu đâm vào một tảng băng tuyết lớn, từ trên Bắc Cực trôi về.

Tàu chìm lần lần trong vòng hai giờ bốn mươi phút.

Mọi cái trên con tàu "ngạo mạn" này đều mất hết và chìm xuống tận đáy biển sâu.

Về số phận những hành khách trên con tàu "không có Chúa, không có Giáo Hoàng" này: trong số 2201 người, người ta chỉ cứu được 451 người, còn 1750 người phải chết tất tưởi trong hoảng sợ kêu la, tuyệt vọng!

MỤC LỤC

Không tin có Chúa, con tàu đời của chúng ta sẽ thế nào nhỉ!

228. “Tôi chỉ làm vì Chúa!”

Bác sĩ Cronin kể câu chuyện của mình trở lại với Chúa như sau.

Khi làm việc trong một bệnh viện, ông thấy một cô y tá rất tận tâm, rất yêu người bệnh, hầu như đêm nào cô cũng thức thật khuya để lo cho bệnh nhân. Dù vậy, ông biết rằng tiền lương của cô rất ít, chỉ vừa đủ để sống thôi.

Ngày kia, gặp cô y tá này, ông đề nghị:

- “Cô có công nghiệp lắm! Rất đáng được tăng lương.”

- “Tiền lương của tôi như vậy cũng đủ rồi.”

- “Nhưng cô đáng được nhiều hơn nữa. Chúa biết cô có nhiều công nghiệp.”

- “ Nếu Chúa biết ... thì tôi còn muốn gì hơn nữa. Tôi chỉ làm vì Chúa!”

MỤC LỤC

Và bác sĩ Cronin thú nhận:

- “Nghe cô nói như vậy, tôi rất cảm phục. Tôi thấy tâm hồn tôi bừng sáng lên. Tôi thấy cô y tá này có một tâm hồn quá cao trọng, còn tôi thì quá nghèo nàn. Và nhờ thế, tôi đã trở lại với Chúa.”

229. Luôn nhớ cầu nguyện cho kẻ có tội trong nơi mình ở

Bà thánh Mađalêna Pazzi không để trôi qua một giờ nào mà không cầu nguyện cho các linh hồn người tội lỗi. Bà than thở:

- “Lạy Chúa, con đau đớn khi con thấy con có thể có ích cho các linh hồn bằng cách hiến thân cho họ, nhưng con lại không thể làm được.”

Vì thế, trong các giờ thiêng liêng, bà luôn nhớ cầu nguyện cho kẻ có tội, và không có giờ nào trôi qua mà bà không trình lên Chúa những người tội lỗi trong nơi bà ở.

MỤC LỤC

230. “Con xin cảm ơn Chúa....Amen!”

Một vị giám mục già kia mang ba bệnh: đui, điếc và bại.

Những ai đến thăm ngài thì được nghe ngài nói:

- “Cha đau thật nhưng cha có một lời cầu nguyện làm cho cha được an ủi: Lạy Chúa, con đui, con xin cảm ơn Chúa. Lạy Chúa, con điếc, con xin cảm ơn Chúa. Lạy Chúa, con bại, con xin cảm ơn Chúa.

231. “Con hãy luôn có Chúa trong lòng con.”

Một họa sĩ Tây Ban Nha già yếu đang nằm trên giường bệnh. Ông sắp chết.

Dùng một cục than trong tay, ông họa sĩ già này vẽ ngay khuôn mặt của Chúa Giêsu nơi bức tường cạnh giường nằm của mình. Một em bé thấy vậy, liền nói lên một cách sung sướng: “Con cũng muốn vẽ hình ảnh của Chúa.” Vị họa sĩ già này liền đặt tay trên trán em và nói: “Nếu

MỤC LỤC

con muốn vẽ hình ảnh của Chúa, con hãy luôn có Chúa trong lòng con.”

Không ai biết tên vị họa sĩ già này, nhưng em bé đây, sau này lớn lên, trở thành một họa sĩ Tây Ban Nha hết sức danh tiếng mà không một họa sĩ nào mà không biết tên: họa sĩ Murillo.

232. Thánh Phanxicô Khó Khăn bị người cha ruột loại bỏ

Chàng Phanxicô thành Assisi bị cha ruột của mình từ chối không nhận làm con nữa vì Phanxicô cả gan đi tu và phân phát của cải cho người nghèo, trái lệnh của cha.

Thấy cha ruột từ chối không nhận mình làm con và không cho mình hưởng gia tài sẽ được trở lại, chàng Phanxicô không mất tinh thần, trái lại, chàng bình tĩnh nói rằng: “Vì tôi không còn cha trên trần gian này nữa, nên tôi có lý nhiều hơn mà hô to rằng: “Lạy Cha chúng con ở trên trời!””

MỤC LỤC

233. Có Chúa biết là được rồi!

Hai chị em nhỏ thấy một người nghèo khổ nằm ngủ trên đất.

Đứa em muốn thức người ăn mày dậy để tặng cho ông một số tiền nhỏ, nhưng người chị can:

- "Chúng ta hãy bỏ nhẹ nhàng mấy đồng tiền này vào trong bọc ông."

Đứa em ngạc nhiên, hỏi:

- "Vậy thì làm sao khi thức dậy, ông biết là hai chị em mình đã cho ông?"

Người chị trả lời một cách siêu nhiên: "Em ơi, có Chúa biết là được rồi!"

234. Hãy ăn năn hối cải trở về với Chúa khi nào? - Một ngày trước khi chết !

Một cha sở kia khuyên bốn đạo: "Hãy ăn năn hối cải trở về với Chúa một ngày trước khi chết."

MỤC LỤC

Bổn đạo chưa hiểu rõ lời khuyên của cha có ý nghĩa gì, thì cha cắt nghĩa:

- “Không ai biết mình chết khi nào. Có lẽ tối nay chẳng? Có lẽ ngày mai chẳng? Bởi thế, muốn cho chắc chắn, hãy ăn năn hối cải trở về với Chúa ngay bây giờ, ngay ngày hôm nay là một ngày trước khi chúng ta có thể chết mà chúng ta không biết.”

235. Quỷ mà cũng biết giữ phép công bình !

Ngày kia, thánh Antôninô, Tổng Giám mục thành Firenze, thấy một con quỷ trong nhà thờ trong lúc có nhiều người sắp vào tòa xưng tội.

Thánh nhân hỏi con quỷ:

- “Người làm gì ở đây?”

Quỷ trả lời:

- “Ta làm một việc tốt.”

- “Người mà làm một việc tốt sao?”

MỤC LỤC

- “Phải! Ta giữ phép công bình bằng cách trả lại cho người ta. Này nhé, khi ta cảm dỗ ai phạm tội, ta cất sự hổ thẹn của người đó để họ dễ phạm tội. Nay họ đi xưng tội, ta trả lại sự hổ thẹn cho họ để họ dấu tội, không xưng ra tội đó ra.”

236. Hai mươi năm, thắm vào đầu với Đờ Đờ !

Bất tuân lệnh vua nước Anh, quan thượng thư Tôma More không chịu rời bỏ Giáo Hội Công giáo. Quan bị bắt giam trong ngục, chờ ngày xử tử.

Vua truyền cho mọi người hãy tìm đủ cách để lung lạc đức tin của Tôma More, đặc biệt là những người thân yêu trong gia đình của quan thượng thư này.

Khi thấy người vợ yêu quý của mình vào trong tù, khóc lóc thảm thiết, van nài ông hãy tuân theo lệnh vua để đem lại hạnh phúc cho mình và cho gia đình, quan thượng thư Tôma More liền hỏi vợ: nếu vâng theo lệnh vua mà

MỤC LỤC

chối bỏ Giáo Hội công giáo, thì được sống thêm mấy năm nữa. Bà vợ liền vui vẻ trả lời:

- “Được hơn hai mươi năm nữa.”

Quan thượng thư Tôma More liền dạy cho vợ mình một bài học đích đáng:

- “Bà thật dại. Lấy hai mươi năm để đổi lấy sự đời đời. Sao tôi lại bán linh hồn tôi quá rẻ như thế?”

Quan thượng thư này bị vua ra lệnh giết ngay. Ông chết vì đức tin. Đó là thánh Tôma More, bổn mạng các nhà chính trị.

237. Triều thiên bằng vàng chói hay là triều thiên bằng gai nhọn ?

Bà thánh Catarina thành Siêna rất vui lòng chịu đau khổ hồn xác vì lòng yêu mến Chúa Giêsu.

Ngày kia, bà thánh này thấy Chúa Giêsu hiện ra với mình, tay cầm hai mũ triều thiên, một mũ bằng vàng chói và một mũ bằng gai

MỤC LỤC

nhọn. Chúa Giêsu cho bà chọn một trong hai mũ triều thiên này.

Bà thánh này chọn ngay mũ triều thiên bằng gai nhọn. Bà nói bà muốn giống Chúa Giêsu. Bà nói bà rất an bình và vui thích khi bà được nếm chịu những đau khổ vì Chúa Giêsu. Nghe vậy, Chúa Giêsu liền đội ngay mũ triều thiên gai nhọn lên đầu bà thánh này.

238. Lời cuối cùng của một em bé

Em này bị ung thư họng rất nặng, cần phải giải phẫu.

Các bác sĩ tham gia cuộc giải phẫu này hết sức thương hại em vì biết rằng sau ca mổ, em sẽ câm, không nói được nữa.

Trước khi em bị đánh thuốc mê, một bác sĩ âu yếm hỏi em:

- "Sau khi bị mổ, con sẽ câm suốt đời, không nói được nữa. Vậy giờ đây, con hãy nói lời cuối cùng nào mà con yêu thích nhất."

MỤC LỤC

Thật không ai ngờ! Em nhắm mắt, chấp tay lên ngực, nói lời cuối cùng một cách sốt sắng: "GIÊSU!"

239. Những giọt nước mắt của cha sở họ Ars

Linh mục Vianê, cha sở Ars, thích chào Chúa Giêsu Thánh Thể ban ngày cũng như ban đêm.

Trong tư thế thờ lạy, không dựa, ngài quỳ thẳng dưới chân Nhà Tạm, và như vậy trong nhiều tiếng đồng hồ. Khi thấy trong giáo xứ có một sự lộn xộn nào xảy ra, ngài quỳ như vậy, thốn thức và khóc.

Ngày kia, một giáo dân lớn tuổi thấy cha Vianê thốn thức và chảy nước mắt như vậy, liền đến nói nhỏ bên tai ngài:

- "Lạy cha, vì sao cha buồn thế? Không phải chúng con, những giáo dân của cha, đã làm cho cha cực lòng đâu vì tất cả chúng con đều hết lòng kính trọng và yêu mến cha."

Cha sở Vianê trả lời trong nước mắt:

MỤC LỤC

- “Cha khóc không phải vì cha bị xúc phạm mà vì Chúa tốt lành đã bị xúc phạm.”

Biết được điều này, các bốn đạo họ Ars chuyển tai nhau rằng họ đừng làm gì để gây đau buồn cho cha sở rất thánh thiện của họ.

240. “Bây giờ được thấy như sở nguyện, con mừng quá mà khóc.”

Ngày kia, cha Mathêô, vị tông đồ của Thánh Tâm Chúa Giêsu, giảng tại Bordeaux, nước Pháp, về lòng nhân từ và yêu thương vô bờ vô bến của Chúa:

- “Chúa Giêsu thương kẻ có tội hết lòng. Ngài không muốn cho người có tội phải mất linh hồn, dầu đó là người có tội đã 20 năm, 30 năm, 50 năm, ... Chúa vẫn thương và vẫn ban ơn hối cải. Chỉ khi nào họ sa xuống hoả ngục rồi, Chúa mới khoan tay.”

Khi cha Mathêô giảng xong, đi vào sau phòng nhà thờ, cha sở đã đứng sẵn ở đó tự bao giờ. Cha sở nhìn cha Mathêô, lắc đầu:

MỤC LỤC

- “Thưa cha, cha giảng thế, nhưng con không tin. Con không thể nào tin vào lòng Chúa nhân từ như thế được. Trong giáo xứ con, hiện giờ có một ông rất nghịch đạo đã từ mấy chục năm rồi. Ông đang đau. Nếu khuyên được ông ta trở lại, con mới tin điều cha giảng. Nhưng cha ơi, đến nhà đó, nguy hiểm lắm: thế nào cha cũng bị các con của ông đánh đập đuổi ra, thế nào cha cũng bị ông ta chửi rửa thậm tệ.”

Cha Mathêô mỉm cười trấn an cha sở. Ngài năn nỉ một hồi rất lâu mới được cha sở bằng lòng đưa đến nhà ông nghịch đạo này.

Hai cha đi.

Khi đến trước nhà ông nghịch đạo, cha sở lấm lét chỉ chỗ rồi nhanh chóng rút lui, ra về, để mặc cha Mathêô một mình.

Cha Mathêô vừa cầu nguyện vừa can đảm gõ cửa.

Một bà già giúp việc ra mở cửa. Cha Mathêô tự giới thiệu ngay:

MỤC LỤC

- “Xin bà vào nói với ông chủ rằng có một người bạn thân đến thăm.”

Bà già giúp việc vào hỏi ý kiến ông chủ, rồi ra mời ông bạn thân vào.

Cha Mathêô thản nhiên đi vào phòng ông chủ, gơ tay khoá chặt cửa lại ở phía sau.

Thấy một linh mục vào phòng mình, ông chủ dùng dùng nỗi giận, chửi rủa thậm tệ và đòi đuổi đi.

Cha Mathêô tiến đến sát giường người bệnh, cất cái chuông kêu ông chủ rung mà kêu đầy tớ vào, rồi cha bình tĩnh khuyên ông trở lại với Chúa,

Hơn một tiếng rưỡi đồng hồ, ông chủ mắng nhiếc và mạt sát cha Mathêô, cứ đòi đuổi cha đi, nhưng cha cứ khuyên ông: “Ông chỉ cần nói một câu: “Lạy Chúa, con yêu mến Chúa!”, rồi Chúa sẽ tha thứ mọi tội lỗi cho ông.”

Sau hai tiếng đồng hồ, ông chủ mới mềm lòng, thốt ra: “Vâng, lạy Chúa, con yêu mến Chúa!”. Thế rồi, ông phát oà lên khóc.

MỤC LỤC

Cha Mathêô khuyên ông ăn năn và xét mình xưng tội.

Ông chủ xưng tội một cách sốt sắng và rõ ràng.

Xưng tội xong, ông chủ kêu bốn người con lại:

- "Bấy lâu nay, cha đã ăn ở tệ bạc với các con vì Cha không lo phần rỗi cho các con, không cho các con học đạo để mến Chúa. Giờ đây, cha hết lòng ăn năn và xin các con hãy yêu mến Chúa cho nhiều."

Ngày mai, trong khi cha Mathêô dâng thánh lễ tại phòng ông chủ cho ông và bốn người con dự, ngài nghe tiếng khóc nức nở vang lên ở cuối phòng. Khi xây ra để nói: "Chúa ở cùng anh chị em", ngài thấy bà già giúp việc đang quỳ khóc xướt mướt.

Khi xong thánh lễ, cha chưa kịp hỏi lý do thì bà già giúp việc đã đến bên giường ông chủ. Bà vừa khóc vừa nói với ông chủ những lời xúc động:

MỤC LỤC

- “Đã hai mươi năm nay, được ông cho giữ đạo tử tế, tôi luôn luôn cầu nguyện cho ông trở lại. Nhưng khi thấy ông đau nặng gần chết mà không trông gì trở lại, tôi buồn, tôi khóc. Bây giờ được thấy như sở nguyện, tôi mừng quá mà khóc.”

241. Xin cho được can đảm bỏ Đạo Công giáo nếu ...

Ông Jean Guilton là giáo sư danh tiếng tại đại học Sorbonne, nước Pháp. Khi được chọn vào Hàn Lâm viện Pháp năm 1961, ông phát biểu một cách rất hãnh diện:

- “Nếu tôi có sự chắc chắn tuyệt đối rằng Đạo Công giáo nghịch lại với lý trí và với lịch sử, tôi thế nào cũng xin Chúa ban cho ơn can đảm để bỏ Đạo Công giáo.”

Một điều rất rõ ràng, không ai chối cãi được, là rất nhiều nhà thông thái dang tiếng hãnh diện mình là người thuộc về Đạo Công giáo.

242. Không có đình công trong hãng của ông này.

James F. Lincoln không bao giờ gặp sự buồn phiền trong hãng của mình vì ông năng họp các thợ với ban giám đốc để thảo luận các vấn đề trong hãng.

Thợ có điều gì than phiền, ban giám đốc khuyến khích họ nói ra hết. Chủ không để cho thợ đè nén điều gì trong lòng để rồi làm cho nổ bùng lên ngoài đường sau giờ làm việc.

Trong các buổi họp, ông James F. Lincoln để ý đến việc nghe hơn là nói. Nhờ thế, trong hãng ông, không có cuộc đình công nào nổi lên cả.

243. Sống đời tạ ơn Chúa!

Năm 35 tuổi, thánh Paxificô bị bệnh nặng khiến ngài bị điếc, bị mù và bị què. Ngài dâng sự đau khổ này để cầu cho người tội lỗi trở lại, Ngài luôn tạ ơn Chúa vì đã cho mình được sống trong hoàn cảnh xem ra vô phước này.

MỤC LỤC

Mẹ bề trên Angela có lần khuyên các nữ tu: “Một kinh Sáng Danh được cất lên khi gặp nghịch cảnh thì có giá trị gấp ngàn lần lời tạ ơn khi được thành công.”

244. “Tất cả là ở đó!”

Các vị sáng lập dòng rất sợ tu sĩ dòng mình lơ là việc giữ luật.

Thánh Anphongsô không sợ kẻ thù bắt bớ dòng mình, mà chỉ sợ con cái dòng mình lơ là việc giữ luật. Ngài nói:

- “Kẻ thù chỉ có thể làm hại ta khi Chúa cho phép, nhưng một sự bất tuân nhỏ trong lễ luật là bắt đầu phá hoại và làm tiêu tan hội dòng mình.”

Bà Sainte-Thais, lập dòng Các Nữ Tu Chúa Hài Đồng tại Digne, nói:

- “Một nữ tu có đủ mọi nhân đức nhưng bỏ qua những điều luật dạy, dù là những điều nhỏ mọn, thì dù chị ta có làm phép lạ đi nữa, chị ta cũng không có giá trị gì trước mặt Chúa.”

MỤC LỤC

Trước khi chết, bà bề trên này nói:

- "Ta truyền cho các chị giữ luật tử tế: tất cả là ở đó!"

245. Đấng tạo Hoá thật tài tình: lớp khí bao quanh trái đất chúng ta!

Lớp khí này dày một trăm cây số. Nó giống như một biển khổng lồ mà trái đất ta nổi lên bềnh trong đó.

Không có cái biển khí rộng lớn này, sẽ không có sự sống nào trên mặt đất vì sẽ không có gió, không có mây, không có mưa, không có lửa, không có tiếng động.

Không có cái biển khí rộng lớn này, ban ngày, trời nóng đến 110 độ, và vật gì cũng cháy cả; còn ban đêm thì trời lạnh 118 độ dưới không, mọi cái đều biến thành đá lạnh.

Ôi, Đấng Tạo Hoá thật tài tình khi cho con người được sống trên quả đất này!

MỤC LỤC

246. “Đây là bình mực, đây là giấy giặm.”

Vua Philippe II nước Tây Ban Nha rất hiền lành nhịn nhục.

Một đêm kia, vua thức rất khuya để viết một số thư và giao cho viên thư ký bỏ vào bì và đề địa chỉ.

Vì quá mệt, viên thư ký, thay vì giặm các thư cho khô mực trước khi bỏ vào bì, lại làm đổ bình mực lên các thư. Tất cả các thư của vua đều nhớp hết. Thấy vậy, vua không phàn nàn, chỉ nói một cách nhẹ nhàng với viên thư ký: “Đây là bình mực, đây là giấy giặm.” Rồi vua bắt đầu viết lại các thư.

247. “Tôi không muốn hựt chân như ông.”

Khi về hưu, đại tướng Lamoricière ngày nào cũng đem sách giáo lý ra đọc và học.

Ngày kia, một người đến thăm đại tướng, thấy ông đang học giáo lý, liền cười, nhưng đại tướng nghiêm nghị nói với ông này:

MỤC LỤC

- “Tôi không muốn hụt chân như ông. Tôi muốn đi về thiên đàng một cách chắc chắn.”

248. Trong bọc, luôn có cuốn sách giáo lý

Nữ tu Bertilla chết năm 1922. Năm 1952, chị được Đức Giáo Hoàng Piô XII phong thánh.

Khi còn nhỏ, Bertilla rất thích cuốn sách giáo lý. Bertilla năng đọc lớn tiếng sách giáo lý, nhất là vào ngày Chúa Nhật. Khi lên mười tuổi, Bertilla đã đi dạy giáo lý cho các trẻ nhỏ khác.

Khi chạy giặc thế chiến thứ nhất, nữ tu Bertilla chỉ đem theo cuốn sách giáo lý. Cuốn sách giáo lý này đáng lẽ được chôn với chị trong mồ nếu bà bề trên không cho thay một cái áo dòng mới cho chị khi chị qua đời. Vì sao? Vì trong bọc áo dòng của chị, luôn luôn có cuốn sách giáo lý.

249. Một vị thánh run sợ Ngày Phán Xét Chung

Bỏ tất cả giàu sang, vinh quang, danh vọng để qua sống tại Đất Thánh, ở tại hang đá Bêlem, ăn chay đánh tội thường xuyên, chăm chú học

MỤC LỤC

hỏi và suy niệm Thánh Kinh, thánh Hiêrônimô vẫn run sợ khi nghĩ đến Ngày Phán xét Chung và Ngày Tận thế. Ngài thường than: “Trong Ngày Phán Xét Chung, tôi sẽ ở đâu?” Đôi khi nửa đêm, tưởng mình nghe tiếng loa của thiên thần thổi, ngài giựt mình thức dậy, cào xé ngực đến rách nát...

Một vị thánh mà còn như vậy, huống nữa là chúng ta!

250. Bao lời Chúa của chúng ta chắc là to lắm!

Người ta kể chuyện có một kẻ hấp hối bị ma quỷ bày ra một kiểu cám dỗ làm cho ông ta rất run sợ: ma quỷ cho ông thấy một cái bao lớn đựng những hạt cơm mà ông làm rớt dưới bàn ăn, nhưng ông không chịu lượm lên...

Trong cuộc đời của chúng ta trước khi chết, chắc chúng ta làm rớt Lời Chúa rất nhiều. Như vậy, bao Lời Chúa của chúng ta chắc là to lắm!

MỤC LỤC

251-300

mục lục

251. Nên làm gì trước khi trả lời hoặc trước khi hành động?

252. Bài học của sự cố gắng không ngừng!

253. Phải làm việc lành, mới khôn ngoan

254. “Con biết Chúa là Con Đức Chúa Trời!”

255. Tìm sự bình an và niềm vui trong Chúa khi đau khổ

256. Em cũng muốn yêu Ngài hết sức em!

257. Sự Thánh Giá là nỗi khổ nhất của chúng ta

258. Chắp tay lại và làm Dấu Thánh Giá

259. “Sách Phúc Âm có nói Chúa chết và Chúa đã sống lại.”

260. “Chúa Kitô đã sống lại!”

261. Nhà vô địch xe đạp với Chúa Kitô

262. “Vì tôi là một người lính công giáo.”

263. Một kế hoạch vĩ đại

264. “Để có thêm một phòng dạy giáo lý!”

265. Bà mẹ quá cảm động, liền ôm con vào lòng!

266. Không sợ chết!

267. “Đây là lần đầu tiên mà Lời Hứa Vĩ đại của Thánh Tâm Chúa Giêsu không thực hiện!”

MỤC LỤC

268. Ngày Chúa Nhứt của người công giáo là ngày Đức
Giêsu của họ sống lại

269. Thái độ của người công giáo đối với Ngày Chúa Nhứt

270. Ý nghĩa Ngày Chúa Nhứt

271. “Khi nào bị treo lên khỏi đất, tôi sẽ kéo tất cả mọi
người đến với tôi.”

272. Bằng an trong lương tâm vì được Chúa tha tội trong Bí
Tích Giải Tội

273. Các Đức Giáo Hoàng và nền hòa bình thế giới

274. Những chuyện nhỏ làm nên sự trọn lành

275. Nhờ lời cầu nguyện, tên tử tội khét tiếng, trước khi bị
xử tử, chup lấy Thánh Giá và hôn ba lần.

276. “Đây là vấn đề lương tâm của tôi.”

277. Một trong những vị giám mục tuyệt vời nhất của Italia
đã trở lại thế nào?

278. Ảnh hưởng của giáo lý kéo dài...

279. “Tôi đã đến, tôi đã thấy, và Đức Mẹ Maria đã chiến
thắng!”

280. Người nghèo cho chúng ta nhiều hơn là chúng ta cho
họ

281. Ngay từ năm 1974, Kinh Thánh đã được dịch ra 1.500
ngôn ngữ

MỤC LỤC

282. Chúa Giêsu với Lời Chúa

283. Chúa Giêsu là Thầy dạy đặc biệt về Sách Thánh

284. Mẹ tôi hoặc Chúa Giêsu Kitô phán xét tôi, tôi chọn ai?

285. Ba ý trong ba câu trả lời

286. Gian phòng này chưa đầy đủ, còn thiếu một đồ vật.

287. “Hãy kêu cha giải tội trước, rồi mới kêu bác sĩ sau.”

288. Những em học sinh giáo lý này quá ngoan!

289. Không gì dễ cho bằng phạm tội!

290. Người khôn là người đợi chết!

291. Danh GIÊSU với các thánh

292. Lời cầu nguyện của chúng ta được thiên thần ghi chép thế nào?

293. Thánh Vianê năng nhấn mạnh về Ngày Chúa Nhứt

294. Kinh Amen!

295. Tôi chăm sóc chúng quá nhiều!

296. Không phải nhờ may rủi mà lên thiên đàng được

297. Học đời chưa đủ, nhất là phải học Đạo

298. Tai hại của rượu

299. Giây phút cuối đời của nhà đại thi hào Victor Hugo

300. Giây phút cuối đời của nhà đại văn hào Chateaubriand

MỤC LỤC

251. Nên làm gì trước khi trả lời hoặc trước khi hành động?

Xưa có một triết gia cầm một giây xích nhỏ gồm một trăm vòng. Ông tự ép mình đếm cho xong một trăm vòng của giây xích này trước khi định trả lời hoặc định làm một việc gì mà ông cảm thấy nôn nao, bức xúc, mất bình tĩnh. Nhờ đó, ông tránh được phát ngôn nhiều lời chưa kịp suy nghĩ kỹ, cũng như tránh được nhiều hành động bộc phát, bất thần, thiếu chuẩn mực.

Nếu bạn và tôi không có mang trong mình một giây xích có một trăm vòng như vậy, chúng ta vẫn có mười ngón tay để đếm cũng được: đếm từng ngón tay cho đến khi cảm thấy con người của mình bình tĩnh, sáng suốt thì mới trả lời, mới hành động.

252. Bài học của sự cố gắng không ngừng!

Chắc bạn đã biết cuộc đời của thi sĩ vĩ đại Milton, của nhạc sĩ vĩ đại Beethoven, của nhà bác học vĩ đại Pasteur, của tiểu thuyết gia vĩ đại Stevenson.

MỤC LỤC

Và chắc bạn cũng lấy làm khâm phục khi biết rằng người thứ nhất: đui, người thứ hai: điếc, người thứ ba: bất toại, người thứ tư: ho lao.

Thế mà cuộc đời của họ rất lạ lùng, làm say mê nhân loại!

Cũng như bạn và tôi, họ gặp rất nhiều trở ngại trong đời mình. Những trở ngại của họ nhiều khi quá lớn lao, tưởng không thể nào vượt qua được. Nhưng họ đã thâm được nhiều thành công đáng phục trong cuộc đời khó khăn của mình. Họ không cam phận sống cảnh dờ dang. Họ không để cho bất cứ khó khăn nào chặn đứng họ lại. Họ đã cố gắng đủ cách để lật nhào những trở ngại to tát. Họ dạy cho bạn và tôi một bài học vô cùng quan trọng khi chúng ta đứng trước những trở ngại nhỏ nhoi hoặc to tát đang chặn đứng cuộc đời mình: bài học của sự cố gắng không ngừng!

253. Phải làm việc lành, mới khôn ngoan

Một thành phố Hy Lạp có tục lệ lạ lùng như sau: mỗi năm, họ tìm một người lạ mặt để tôn

MỤC LỤC

lên làm vua; xong năm đó, họ hạ bệ ông vua này, đày ông ra ngoài một hoang đảo mà không cho ông đem theo một cái gì cả.

Ngày kia, một người lạ mặt được bầu lên làm vua. Ông này thật khôn. Ông truyền cho đem áo quần, đồ ăn, vật dụng ra ngoài hoang đảo, để khi bị truất phế, ông sẽ có đủ mọi thứ để sống một cách vui vẻ nơi hoang đảo này.

Đó là một câu chuyện do thánh Đamascênô đã thuật lại.

Vua một năm, đó là chúng ta. Sống trong cuộc đời vắn vỏi này, chúng ta sẽ về đảo đời đời. Nếu chúng ta đã tích trữ những công việc lành, chúng ta mới có phước. Còn nếu không, chúng ta sẽ vô phước.

254. “Con biết Chúa là Con Đức Chúa Trời!”

Khi cha Durien đang làm việc trong một xứ truyền giáo tại Phi Châu, có một em bé tuy còn nhỏ nhưng cứ đòi xin cho được rước lễ. Mỗi lần em đòi, cha Durien luôn trả lời câu sau đây: “Con còn nhỏ quá, chưa hiểu gì đâu.”

MỤC LỤC

Mỗi lần nghe cha Durien trả lời như vậy, em tỏ ra rất buồn.

Một trưa kia, em vào nhà thờ, tưởng không có ai trong đó, liền nói to lên cho Chúa Giêsu trong Nhà Tạm nghe:

- “Lạy Chúa, cha sở nói rằng con không thể rước Chúa được vì con không biết Chúa. Điều đó không đúng. Con biết Chúa lắm vì con biết Chúa là Con Đức Chúa Trời, là Hài Nhi do Đức Mẹ đã sinh ra tại Bêlem, là Đấng đã sống ở Nadarét. Chúa đã chọn ác Tông Đồ, đã chịu chết trên Thánh Giá vì chúng con và đã sống lại. Chúa xem như vậy mà bảo con không biết Chúa sao? Xin Chúa soi trí cha sở cho con được rước Chúa.”

Cha Durien lúc đó có mặt trong nhà thờ mà em không hay. Cha quá cảm động. Từ đó, cha liệu cách dọn mình cho em được rước lễ vỡ lòng.

255. Tìm sự bình an và niềm vui trong Chúa khi đau khổ

Denise Legris sinh ra, không tay, không chân, nhưng chị vẫn quyết chí sống. Chị đã trở

MỤC LỤC

thành hoạ sĩ kiêm văn sĩ có biệt tài, và đã được giải thưởng Albert Schweitzer.

Trong những cơn đau đớn thể xác và tâm hồn, chị tìm được bình an và vui vẻ trong Chúa. Chị nói:

- “Trong cơn đau đớn, tôi thầm nguyện phó mình cho Thiên Chúa. Từ ấy, tôi cảm thấy tâm hồn thư thái và vui hẳn lên.”

256. Em cũng muốn yêu Ngài hết sức em!

Thánh nữ Magarita, hoàng hậu xứ Écosse, lúc bốn tuổi, thấy một cây Thánh Giá, liền hỏi. Người chị cắt nghĩa cho Magarita biết vì sao Chúa Giêsu đã chịu chết. Magarita cảm động, la lên:

- “Chúa Giêsu đã yêu em như vậy. Em cũng muốn yêu Ngài hết sức em!”

257. Sự Thánh Giá là nỗi khổ nhất của chúng ta

Thánh Vianê, bốn mạng các linh mục quản xứ, suy niệm về Thánh Giá như sau:

MỤC LỤC

- “Trên con đường của Thánh Giá, chỉ có bước đầu mới gay go. Sợ Thánh Giá là nỗi khổ nhất của chúng ta. Phần đông loài người từ chối Thánh Giá và tìm cách chạy trốn. Nhưng họ càng chạy trốn thì Thánh Giá càng đuổi theo họ, càng tấn công họ, càng đè nặng trên mình họ ... Vậy chúng ta hãy tiến lên để đón lấy Thánh giá như thánh Anrê khi thấy Cây Thánh Giá quân lý hình đang dựng lên trước mặt: “Kính chào Thánh Giá đáng yêu, đáng chuộng! Chớ gì Thánh Giá hãy đón nhận tôi và trao tôi về với Thầy tôi là Đấng sẽ dùng Thánh Giá để cứu chuộc tôi.”

258. Chắp tay lại và làm Dấu Thánh Giá

Thánh nữ Anê bị bắt vì Đạo lúc 15 tuổi.

Quan dỡ, cô không nghe. Quan dọa, cô không sợ. Quan không ngã lòng: ông truyền dẫn Anê đến đền thờ bụt.

Khi đến đền thờ bụt, quan truyền mở trói cho Anê để cô được tự do lấy một tí hương rắc vào lửa. Nếu cô làm như thế, cô sẽ được tha vì làm như vậy, cô tỏ dấu tôn kính bụt thần.

MỤC LỤC

Thấy hai tay được tự do, Anê liền cung kính chấp lại và sốt sắng làm Dầu Thánh Giá. Cô biết mình yếu đuối. Cô biết quan sẽ căm tức. Cô biết quân lính sẽ giết chết mình. Nhưng với Thánh Giá Chúa Giêsu, cô được tràn đầy sức mạnh để chiêm lấy vòng hoa tử đạo.

259. “Sách Phúc Âm có nói Chúa chết và Chúa đã sống lại.”

Bà thánh Magarita đồng trinh đã được phước tử đạo như sau.

Bà bị quan cai thành Antioche xử án.

Thấy đức tin của bà quá mạnh, quan án liền nói:

- “Tin một kẻ bị đóng đinh sỉ nhục, thật không có điều gì đại đột bằng.”

Magarita liền hỏi vặn lại ngay:

- “Thưa ngài, sao ngài lại biết Chúa Giêsu bị đóng đinh?”

MỤC LỤC

- “Ta đọc trong sách Phúc Âm mà người cho là Sách Thánh.”

- “Thưa ngài, sách Phúc Âm là Sách Thánh, nhưng sách Phúc Âm có nói Chúa chết và Chúa đã sống lại. Ngài đã chết như một người. Ngài đã sống lại như Thiên Chúa. Cho nên chúng tôi thờ lạy Ngài và chúng tôi hát Alleluia trong ngày Ngài phục sinh. Vì thế, chúng tôi ngợi khen Danh Ngài và chúng tôi không ngần ngại liều mình chết để tin điều đó.”

Lý luận chặt chẽ đã làm cho mọi người ngỡ ngàng, nhưng quan án tức tói và truyền xử tử thánh nhân.

260. “Chúa Kitô đã sống lại!”

Dịp Lễ Phục Sinh năm 1918, một đám người Nga vô thần đã tổ chức một cuộc diễn thuyết chống đạo Công giáo.

Spitzberg, người danh tiếng nhất trong nhóm này, đã chứng minh một cách hùng hồn rằng Giêsu không thể nào sống lại được.

MỤC LỤC

Sau bài diễn thuyết, Spitzberg được dân chúng vỗ tay hoan nghênh nhiệt liệt.

Trong khi mọi người đang còn tán thưởng Spitzberg thì có một người đứng dậy. Đó là một vị linh mục già. Vị linh mục này nói:

- "Cho tôi trả lời ông Spitzberg."

- "Được, đồng chí cứ nói, nhưng nói cho vắn tắt, đừng quá năm phút."

- "Tôi chỉ xin chừng một phút."

Vị linh mục già liền ra trước mặt dân chúng, làm Dấu Thánh Giá, hôn Cây Thánh Giá đeo trên ngực, rồi cúi đầu chào khán giả. Mọi người quá ngạc nhiên nên hết sức lắng tai nghe linh mục phát biểu ý kiến. Nhưng linh mục già này chỉ nói có mấy chữ, mà nói một cách mạnh mẽ: "Chúa Kitô đã sống lại!"

Dân chúng, như bị một luồng điện giật, đều đứng dậy đồng thanh đáp:'

- "NGÀI ĐÃ SỐNG LẠI!"

MỤC LỤC

Vị linh mục già này liền làm Dấu Thánh Giá trên dân chúng để ban phép lành cho họ. Xong, ngài thông thả ra về.

Bọn vô thần đỏ mặt. Và bài diễn thuyết công phu của ông Spitzberg không còn giá trị gì nữa.

(Cũng nên biết rằng dân Nga thời ấy có một tục lệ rất cảm động là trong Tuần Phục Sinh, họ chào nhau bằng câu: " Chúa Kitô đã sống lại!" và người kia liền thưa: "Ngài đã sống lại thật!")

261. Nhà vô địch xe đạp với Chúa Kitô

Tay đua xe đạp Eddy Merckx, người Bỉ, là một nhà siêu vô địch nổi tiếng thế giới với 4 lần đoạt giải Tour de France (Vòng Quanh Nước Pháp).

Được Đài Phát Thanh Vatican phỏng vấn, anh trả lời như sau.

- "Xin anh cho biết anh có tin Đức Kitô không?"

MỤC LỤC

- “Đức Kitô luôn luôn hiện diện trong cả đời tôi. Tôi tin Ngài một cách sâu xa. Ngài có thật trong lịch sử. Ngài là Thiên Chúa.”

- “Có phải Ngài là nhân vật vĩ đại nhất lịch sử không?”

- “Không, không thể đem so sánh Ngài với các nhân vật khác. Ngài là Con Thiên Chúa. So sánh là vô lý... Nếu tiếng tăm của tôi có thể giúp cho Đạo Chúa được biết nhiều hơn, thì tôi sẵn sàng đi làm công đồ bằng xe đạp trên khắp thế giới.”

262. “Vì tôi là một người lính công giáo.”

Người công giáo là người cầu nguyện luôn: cái gì, người công giáo cũng có thể bỏ được, nhưng sự cầu nguyện, thì người công giáo không bao giờ bỏ.

Khi đi quan sát mặt trận, một vị tướng kia nghe tiếng cầu nguyện của một người lính trẻ đang bị thương, nằm quằn quại. Vị tướng hỏi tại sao đau như vậy mà vẫn cầu nguyện, người lính trẻ bị thương trả lời:

MỤC LỤC

- “Kính thưa đại tướng, hôm qua, khi lâm trận, tôi vừa chiến đấu vừa cầu nguyện. Giờ đây, bị thương, tôi không còn lâm trận nữa, nhưng tôi vẫn cầu nguyện vì tôi không phải là một người lính thường, nhưng vì tôi là một người lính công giáo.”

263. Một kế hoạch vĩ đại

Ngày kia, các binh sĩ trẻ tuổi của thống chế Turenne than phiền vì mình phải đi băng qua một bãi sình lầy rất sâu. Các binh sĩ lớn tuổi liền động viên những binh sĩ trẻ tuổi này:

- “Thống chế Turenne, đối với chúng ta, là một người cha rất chân thành. Các em phải tin chắc rằng nếu thống chế bắt chúng ta phải mệt mỏi như thế này, thì ông đang có một kế hoạch vĩ đại mà giờ đây, chúng ta chưa hiểu đó thôi.”

Thiên Chúa là Cha chúng ta trên trời. Ngài có những kế hoạch rất vĩ đại đối với mỗi người chúng ta. Chúng ta hãy hoàn toàn tin thác vào Cha toàn năng, toàn tri và toàn ái của chúng ta trên trời.

MỤC LỤC

264. “Để có thêm một phòng dạy giáo lý!”

Một vị giám mục kia khuyên các linh mục một câu như sau:

-“Hãy bớt đi một chén thánh để có thêm một phòng dạy giáo lý!”

Các linh mục quản xứ chúng ta hãy xem thử mình có thể bớt được những cái gì để có thêm một nhà dạy giáo lý, để có thêm được nhiều phương tiện hữu hiệu để dạy giáo lý ...

265. Bà mẹ quá cảm động, liền ôm con vào lòng!

Một bà mẹ kia dạy con mình về bài học so sánh.

Để kiểm tra, bà mẹ hỏi con đưa ra ví dụ. Người con suy nghĩ một chút rồi đưa ra ví dụ cảm động sau đây:

- “Nếu con nói con tốt, thì con nói một cách tích cực. Nếu con nói ba tốt hơn con, thì con so sánh. Nếu con nói mẹ là người mẹ tốt nhất trên

MỤC LỤC

trần gian này, thì con nói mẹ là người mẹ tuyệt vời nhất của con, không ai sánh được.”

Bà mẹ quá cảm động, liền ôm con vào lòng!

266. Không sợ chết!

Một vị thánh tu rừng kia được hỏi:

- “Vì sao gần chết rồi mà thầy còn vui vẻ như vậy?”

Vị thánh tu rừng này trả lời:

- “Vì tôi hằng nhớ đến sự chết trước mắt. Nếu nay sự chết đến, tôi không thấy sợ gì cả.”

Người công giáo chúng ta không sợ chết vì chúng ta biết chết không phải là hết như kẻ vô thần hay duy vật nghĩ, mà chết là bắt đầu sống một cuộc đời sống mới: đời sống của sự Phục Sinh huy hoàng!

267. “Đây là lần đầu tiên mà Lời Hứa Vĩ đại của Thánh Tâm Chúa Giêsu không thực hiện!”

Một thiếu niên kia, học trong một trường ở Bắc nước Italia, có thói quen đạo đức dự thánh lễ Ngày Thứ Sáu Đầu Tháng cùng các bạn học sinh nhân đức.

Khi ra đời làm việc, anh ta sống đời bê tha, tội lỗi. Ngân hàng mà trong đó anh ta đang làm việc, cất chức anh và cho anh làm người hầu bàn mà thôi. Sau một năm, anh ta bị đuổi thẳng. Về lại quê nhà, anh nghèo nàn xơ xác, bệnh tật nguy hiểm, và chờ chết một cách bất hạnh. Lúc này, anh ta mới 23 tuổi.

Vì quá cố chấp trong sa đọa và tội lỗi, anh ta nói rõ cho mọi người biết là anh ta không muốn giao hòa lại với Chúa.

Một người bạn cũ, giờ đây là linh mục, nghe vậy, liền tìm đến thăm anh.

Thấy bạn cũ vào thăm, anh nói chuyện, nhưng khi nghe bạn cũ nói về việc ăn năn trở về với Chúa để khỏi mất linh hồn đời đời, anh liền sùng sộ và đuổi ngay:

MỤC LỤC

- “Tôi tiếp rước anh như một người bạn, chứ không phải như một linh mục. Tôi không muốn có linh mục ở đây. Đi ra! Đi ra!”

Người bạn linh mục trả lời:

- “Nếu bạn muốn tôi đi ra khỏi đây ngay, thì tôi đi. Thôi, vĩnh biệt bạn, người bạn khổ nạn của tôi.”

Trước khi ra khỏi cửa, người bạn linh mục đau buồn, nói với lui một câu:

- “Đây là lần đầu tiên mà Lời Hứa Vĩ Đại của Thánh Tâm Chúa Giêsu không thực hiện!”

Người bệnh sắp chết liền hỏi ngay:

- “Anh nói gì vậy?”

- “Tôi nói khi chúng ta còn học chung ở trường, chúng ta có dự thánh lễ và rước Chúa trong Ngày Thứ Sáu Đầu Tháng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu để xin Chúa ban cho chúng ta được chết lành. Trước khi chết, bạn được nhắc nhở về lòng thương xót vô biên của Chúa, thế mà bạn vẫn chống cự lại.”

MỤC LỤC

Người bạn sắp chết khóc và thổn thức van nài:

- “Xin bạn giúp tôi! Xin bạn giúp tôi. Tôi thật là một đứa vô ơn khốn nạn. Xin đừng bỏ tôi. Cho tôi gặp ngay linh mục đang ở nhà thờ gần đây...”

Người tội lỗi này chịu Các Phép Sau Hết một cách sốt sắng. Anh ta còn sống thêm vài ngày nữa. Ngày nào, anh cũng xin cho được rước Chúa. Anh chết vào ngày 04 tháng giêng năm 1912 trong sự thánh thiện và an bình.

268. Ngày Chúa Nhựt của người công giáo là ngày Đức Giêsu của họ sống lại

Ngày Chúa nhựt là ngày mà người công giáo mừng Đức Giêsu Kitô phục sinh sống lại.

Biến cố Đức Giêsu phục sinh sống lại sau khi đã chết ba ngày, là một trong những tín điều quan trọng nhất của người công giáo. Vì thế, ngày Chúa nhựt như người công giáo nói, hoặc ngày chủ nhật như người ngoài công giáo nói, là ngày trọng nhất đối với người công giáo. Trong

MỤC LỤC

ngày Chúa nhật này, người công giáo nào cũng có bốn phận phải đi dự Thánh Lễ tại Nhà Thờ.

Hiện nay, dưới chế độ Cộng sản này, nhiều học sinh công giáo phải chơi với trong ngày Chúa nhật vì các em bị bắt buộc phải đi học trong ngày đó.

Tôi có tâm sự với các bạn linh mục quản xứ về vấn đề này. Một linh mục quản xứ đưa ra nhận xét sau đây:

- "Hiện giờ, các em học sinh công giáo của chúng ta rất dễ trở thành "vô đạo". Vì sao? Vì trong các ngày thường, các em phải đi học "chính đạo". Trong ngày Chúa nhật, các em phải đi học "phụ đạo". Vậy, một tuần bảy ngày, từ thứ hai cho đến ngày Chúa nhật, các em học sinh của chúng ta không có ngày nào để "giữ đạo" được. Vậy các em học sinh của chúng ta, trong cái xã hội cộng sản này hiện nay, rất dễ trở thành "vô đạo" là cái chắc."

Các linh mục chúng tôi, những mục tử chăn dắt đoàn chiên, nghe thì cười mỉm: cười mà tim đau hơn bị đâm thấu!

MỤC LỤC

Điều này làm tôi sực nhớ tình trạng của người công giáo tại Ba Lan khi chính quyền cộng sản còn cai trị. Số là lúc đó, nhiều phương sách bó buộc được đem ra thi hành về những công tác dành riêng cho giới thanh niên trong ngày chủ nhật. Như vậy, việc thanh niên tham dự Thánh Lễ ngày chủ nhật đã bị ngăn trở một cách xảo diệu.

Không biết chính quyền Cộng Sản Việt Nam hiện giờ thì thế nào đây?

269. Thái độ của người công giáo đối với Ngày Chúa Nhật

Từ ngày Chúa Kitô phục sinh hiện ra lần đầu tiên với các tông đồ đang hội họp cho đến ngày nay – đã hai ngàn năm rồi - mỗi ngày đầu tuần, ngày Chúa Nhật, ngày Chúa phục sinh hiện ra lần đầu tiên đó, người công giáo luôn luôn họp nhau lại để nghe Lời Chúa Hằng Sống và để tham dự Thánh Thể Hằng Sống. Đây là cuộc tuyên xưng Đức Tin quan trọng nhất đối với người công giáo, vì thế, người công giáo sẵn sàng chịu chết vì những cuộc tập họp này. Và

MỤC LỤC

lịch sử đã chứng minh rằng nhiều người công giáo đã chết vì niềm tin này.

Các thánh công nhận: ngày chết của người công giáo là bản sao của ngày Chúa nhật họ đã sống. Nói một cách khác, người công giáo sống ngày Chúa nhật thế nào, thì ngày chết của họ cũng giống như vậy: ngày Chúa nhật, họ đến gặp Chúa; ngày họ chết, Chúa đến gặp họ.

270. Ý nghĩa Ngày Chúa Nhật

Các linh mục quản xứ luôn dạy cho giáo dân biết những ý nghĩa của Ngày Chúa Nhật để giáo dân tìm đủ mọi cách giữ Ngày Chúa Nhật cho thật hoàn chỉnh và sốt sắng.

Có 9 ý nghĩa của Ngày Chúa Nhật như sau:

1. Ngày của Chúa (ngày Chúa Nhật là ngày dành riêng cho Chúa để thờ phượng Ngài / đây là ngày Chúa hẹn gặp loài người, không phải gặp từng cá nhân, nhưng gặp tất cả mọi người trong cộng đoàn)

MỤC LỤC

2. Ngày ghi nhớ Đức Giêsu Kitô sống lại (ngay từ đầu Giáo Hội, các môn đồ đã tập họp trong ngày Chúa nhật để kỷ niệm việc Chúa sống lại)

3. Ngày của đức tin (đức tin của người công giáo dựa trên sự phục sinh của Chúa Kitô)

4. Ngày của sáng tạo mới (thế giới trong cuộc sáng tạo thứ nhất đã ra như chớp và tan rã vì tội lỗi. Trong ngày Chúa nhật, Chúa phục sinh đã chiến thắng tội lỗi và sự chết, đem lại một cuộc sáng tạo mới)

5. Ngày Tạ ơn (việc cộng đoàn họp nhau quanh bàn thờ để tạ ơn Chúa là điều quan trọng: biết bao nhiêu ơn lành hồn xác Chúa đã ban cho họ trong tuần vừa qua...)

6. Ngày của Thánh Thể (Qua Thánh thể, Chúa Kitô gập lại những kẻ thuộc về Ngài, làm cho họ thông hiệp với nhau, làm cho họ chung nhau xây dựng

MỤC LỤC

Giáo Hội, đưa họ dần dần vào những điều kiện Phục Sinh)

7. Ngày của cộng đoàn (ngày sống chung với nhau trong Chúa, ngày đồng lòng và hoà hợp, bỏ qua tất cả những gì bất đồng với nhau trong tuần, ngày hiệp nhất yêu thương nhau quanh bàn tiệc Lời Chúa và bàn tiệc Thánh Thể Chúa)

8. Ngày của niềm vui (ngày các môn đệ vui mừng tìm gặp lại Thầy của mình đã sống lại trong ngày Chúa nhật. Không gì vui bằng khi có Chúa ở giữa chúng ta)

9. Ngày của sự sống đời đời (ngày Chúa nhật loan báo và hình dung thế giới mới của đời sống vĩnh cửu: nhờ sự Phục sinh và Thăng Thiên của Chúa Kitô, chúng ta được bảo đảm sống lại trong vinh quang đời đời của Nước Chúa sau này)

MỤC LỤC

271. “Khi nào bị treo lên khỏi đất, tôi sẽ kéo tất cả mọi người đến với tôi.”

Đức Giêsu chết trên thập giá. Trên đầu, có tấm bảng đề “Giêsu Nadarét, Vua Dân Do Thái” bằng ba ngôn ngữ: Hy Bá, Hy Lạp và La Tinh.

Đức Giám mục Bossuet suy niệm như sau:

“Vương quyền của Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, được phổ biến bằng tiếng Hy Bá là tiếng của Dân Chúa, bằng tiếng Hy Lạp là tiếng của các nhà bác học, các triết gia, các bậc khôn ngoan; bằng tiếng La Tinh là tiếng của đế quốc thế giới, tiếng của các nhà chinh phục và của các nhà chính trị.

Vậy, ở những người Do Thái, những người được thừa hưởng những lời Chúa hứa, cũng như những người Hy Lạp, phát minh ra các nghệ thuật, cũng như các người Roma, những kẻ làm chủ thế giới, hãy đến gần đây. Hãy đến và đọc tấm bảng lạ lùng này. Các người hãy quỳ gối xuống để thờ lạy Vua trên hết các vua!”

MỤC LỤC

Thật như lời Chúa Giêsu đã nói tiên tri: “Khi nào bị treo lên khỏi đất, tôi sẽ kéo tất cả mọi người đến với tôi.”

272. Bằng an trong lương tâm vì được Chúa tha tội trong Bí Tích Giải Tội

Năm 1927, chính quyền nước Na Uy ban tặng huy chương bạc cho nhà khoa học danh tiếng Lars Eckeland.

Trong một bữa tiệc được tổ chức mừng ông Lars Eckeland, có người hỏi vì sao ông từ bỏ Đạo Tin lành để theo Đạo Công Giáo. Sau đây là câu trả lời của nhà khoa học Na Uy này.

- “Lúc đó, tôi muốn nhận lãnh Bí Tích Giải Tội làm cho tôi chắc chắn rằng những tội của tôi đã được tha. Tôi đã tin rằng những tội của tôi đã được tha, và như vậy, tôi đã giải quyết được vấn đề lớn nhất của đời tôi.”

273. Các Đức Giáo Hoàng và nền hòa bình thế giới

Năm 1889, ĐGH Lêô XIII khen ngợi và khuyến khích Hội Nghị đầu tiên về Hòa Bình, và năm 1896, ngài chúc lành cho Hội Nghị Hoà Bình họp tại Budapest, nước Hungary.

Năm 1906, ĐGH Piô X chúc lành cho Hội Nghị Quốc Tế thứ 15 về Hòa Bình, và năm 1911, ngài khen ngợi Tổ chức Trợ Cấp Carnegie có mục đích lo cho hòa bình thế giới.

ĐGH Bênêđictô XV luôn suy nghĩ về nền hòa bình kitô-hữu. Ngài ngỏ lời an ủi những chiến binh năm 1915. Ngài nhắc nhở những vị lãnh đạo của các quốc gia lâm chiến (1.8.1917), và thông điệp của ngài, tháng 8 năm 1917, vẫn còn trong đầu óc của mọi người. Nước Thổ đã dựng bia kỷ niệm ngài tại Istanbul. Sau đó, ngài còn cho công bố thông điệp Pacem Dei (1920).

ĐGH Piô XI, khi lên ngôi giáo hoàng, ra thông điệp đề cao nền hòa bình của Đức Kitô.

ĐGH Piô XII chống lại chiến tranh thế giới lần thứ hai bằng cách thúc giục mọi người tham

MỤC LỤC

gia vào công việc xã hội và bác ái để lo cho các tù nhân, các người chạy trốn, các người tỵ nạn, các trẻ em, những người nghèo khổ, người người bị thiên tai. Trong thời Đệ Nhị Thế Chiến, ngài gửi những sứ điệp đặc biệt trong Mùa Giáng Sinh để kêu gọi hoà bình.

ĐGH Gioan XX III ra thông điệp Pacem in terris (1963) kêu gọi nhân loại hãy hãy sống bình an huynh đệ với nhau. Đây là thông điệp đầu tiên không những gửi cho người Công giáo, mà còn gửi đến "tất cả những người thiện chí". Nhà lãnh đạo Sô viết Khrouchchev từng tuyên bố trong tờ Izvestia là ông đã đọc thông điệp ấy "một cách thích thú, vì Đức Gioan XXIII lắng nghe được tiếng nói của lẽ phải". Và đây cũng là lần đầu, một vị lãnh đạo Sô viết biết khen Giáo hoàng! Thông điệp này tạo nên một biến cố quan trọng và gây chú ý đến giáo huấn của Giáo hội về hòa bình.

Năm 1968, Đức Phaolô VI thiết lập Ngày Hòa bình thế giới. Ngày này được cử hành hàng năm vào ngày 1 tháng giêng.

274. Những chuyện nhỏ làm nên sự trọn lành

Một người bạn đến thăm nhà họa sĩ và điêu khắc lừng danh nhất thế giới, Michelangelo, người Italia. Khi vào thăm, ông thấy Michelangelo đang làm việc trước một pho tượng.

Một tháng sau, khi đến thăm lại, ông cũng thấy Michelangelo đang làm việc trước pho tượng này. Và ông cũng thấy pho tượng này không khác gì mấy cách đây một tháng. Ông ngạc nhiên và hỏi tại sao một tháng rồi mà pho tượng vẫn chưa xong. Nhà họa sĩ và điêu khắc lừng danh nhất thế giới này trả lời một cách say sưa:

- “Anh xem kìa, tôi đã làm việc không ngưng nghỉ, dầu vậy tôi vẫn làm chưa xong. Anh hãy quan sát cho kỹ: tôi đã làm cho pho tượng này được diễn tả sống động thêm, tôi vẽ đi vẽ lại các bắp thịt, tôi làm cho các đường gân nổi lên, tôi tô đi tô lại các móng tay, móng chân,.. ..

Nghe vậy, người bạn liền cười và góp ý:

- “Những chuyện đó là chuyện nhỏ!”

MỤC LỤC

Michelangelo nghiêm nghị trả lời:

“Tuy là chuyện nhỏ nhưng anh hãy nhớ rằng những chuyện nhỏ làm nên sự trọn lành và sự trọn lành không phải là một chuyện nhỏ!”

275. Nhờ lời cầu nguyện, tên tử tội khét tiếng, trước khi bị xử tử, chụp lấy Thánh Giá và hôn ba lần.

Lời cầu nguyện của thánh Têrêxa Hài Đồng Giêsu lúc 14 tuổi đã làm cho một tên tử tội khét tiếng, trước khi bị xử tử, chụp lấy Thánh giá và hôn ba lần.

Chúng ta hãy đọc câu chuyện này trong nhật ký của Têrêxa: “Truyện Một Linh Hồn.”

Số là năm 1887, tên tội phạm khét tiếng dữ tợn là Pranzini bị kết án tử hình. Trước khi bị điệu đi ra pháp trường xử tử, anh ta vẫn khẳng khẳng không chịu ăn năn. Biết được như vậy, Têrêxa rất đau buồn. Chị quyết nhận anh ta làm người con thiêng liêng đầu tiên. Chị cầu xin với Chúa như sau:

MỤC LỤC

- “Lạy Chúa con, con tin hết sức chắc chắn rằng Chúa muốn tha thứ cho Pranzini bất hạnh này. Mặc dầu anh ta không chịu xưng tội và không tỏ ra dấu gì ăn năn, nhưng con vẫn trông cậy vào lòng thương xót của Chúa. Vì anh ta là người tội lỗi đầu tiên của con, con xin Chúa cho con một dấu chỉ chắc chắn, cốt là để nâng đỡ con.”

Trong khi đó, ngoài pháp trường, Pranzini bị dẫn lên đoạn đầu đài để bị chém đầu. Trước khi chém đầu Pranzini, lý hình cời trói cho anh ta. Được tự do hai tay, anh chụp lấy Cây Thánh Giá của vị linh mục đang đứng gần đó và hôn Thánh Giá ba lần.

Têrêxa vô cùng sung sướng khi biết được tin này. Chị hết lòng tạ ơn Chúa nhân lành.

276. “Đây là vấn đề lương tâm của tôi.”

Nhà thi sĩ và trí thức người Pháp, François Coppée, cộng tác cho tờ báo Journal de Paris. Mỗi bài của ông đăng, được trả rất bội hậu lúc đó (cuối thế kỷ thứ 18 và đầu thế kỷ thứ 19).

MỤC LỤC

Khi thấy tờ báo này cho đăng những bài nghịch đạo và chống đạo Công giáo, ông xin ông giám đốc tờ báo cho ông ngưng cộng tác. Ông giám đốc tưởng là vấn đề tiền bạc, liền nói:

- "Tôi sẽ trả cho ông 25 ngàn quan tiền Pháp mỗi năm."

Francois mỉm cười và trả lời:

- "Thưa ông, đây không phải là vấn đề tiền bạc đâu. Tôi biết ông luôn luôn tốt lành, tế nhị và hào phóng đối với tôi. Nhưng đây là vấn đề lương tâm của tôi."

277. Một trong những vị giám mục tuyệt vời nhất của Italia đã trở lại thế nào?

Thế kỷ thứ 18, tại Rôma, có một thanh niên chỉ biết ăn chơi, không màng gì đến giáo lý và đạo đức.

Một ngày kia, vì tọc mạch, anh ta ghé vào một nhà thờ và nghe được một câu của linh mục giảng: "Đời đời sẽ không bao giờ chấm dứt!"

Lạ thay, câu này cứ ám ảnh anh ta mãi.

MỤC LỤC

Chịu không nổi, anh ta quyết đi xưng tội.

Sau khi chịu Phép Giải Tội, anh ta được bằng an vui vẻ, không còn bị ám ảnh bởi câu đó nữa. Từ đó, anh ta quyết sống một cuộc đời mới.

Anh ta xin đi tu, và sau đó, làm linh mục.

Linh mục này về sau, được chọn làm giám mục. Đó là một trong những vị giám mục tuyệt vời nhất của Italia: Đức Cha Đôminicô Mansi, tổng giám mục thành Lucca (+1769)

278. Ảnh hưởng của giáo lý kéo dài...

Các thanh thiếu niên ở Ars ngu dốt về giáo lý.

Ngay từ sáu, bảy tuổi, các em đã phải ra đồng ruộng làm việc.

Chỉ có những ngày mùa đông lạnh lẽo âm u, các thanh thiếu niên này mới rảnh được. Lại thêm một vấn đề rất bất lợi cho giáo lý: không ai biết đọc, biết viết.

MỤC LỤC

Linh mục quản xứ mới của Ars, cha Vianê, liền đưa ra thời khoá biểu thuận lợi cho đàn chiên của mình về việc đi học giáo lý: mỗi ngày, học một giờ giáo lý từ lúc 6 giờ sáng; mỗi ngày Chúa nhật, học một giờ giáo lý từ lúc 13 giờ trưa.

Và linh mục quản xứ Vianê này giữ giờ giáo lý này một cách đều đặn trong vòng 27 năm.

Về sau, từ giám mục đến linh mục trong giáo phận Lyon, ai ai cũng công nhận rằng giáo dân Ars hiểu biết giáo lý và được dọn mình rất kỹ trước khi lãnh nhận các Phép Bí Tích.

279. “Tôi đã đến, tôi đã thấy, và Đức Mẹ Maria đã chiến thắng!”

Sau khi chiến thắng Farnace, vua của Ponto, tại Zela, Cesar kiêu căng gửi về Rôma bản tin danh tiếng: “Tôi đã đến, tôi đã thấy, và tôi đã chiến thắng!” (Veni, vidi, vinci!)

Ngược lại với sự kiêu căng này, Sobieski, vua nước Ba Lan, sau khi chiến thắng quân Thổ để giải phóng thành Vienna, kinh đô của nước

MỤC LỤC

Áo, đã khiêm nhượng gởi về cho Đức Giáo Hoàng tại Rôma, bản tin sau đây: "Tôi đã đến, tôi đã thấy, và Đức Maria đã chiến thắng!" (Venni, vidi, Maria vinse!"

280. Người nghèo cho chúng ta nhiều hơn là chúng ta cho họ

Người nghèo cho chúng ta nhiều hơn là chúng ta cho họ. Khi yêu thương, thông cảm và giúp đỡ người nghèo, chúng ta thấy đời mình có ý nghĩa, chúng ta nếm được sự vui vẻ thanh cao, chúng ta hưởng được sự bình an quý giá.

Mẹ Têrêsa, người đã được trao tặng giải Nobel Hòa Bình năm 1979, đưa ra nhận xét đầy kinh nghiệm sau đây:

"Người nghèo không cần chúng ta thương hại, họ cần tình yêu và thông cảm. Họ cho chúng ta nhiều hơn là chúng ta cho họ. Trong thời gian khó khăn của Ấn Độ, chúng tôi yêu cầu một số người tình nguyện từ khắp nơi đến giúp. Nhiều ngàn người đã đến và khi họ ra về, nhận xét chung của họ là họ đã đem về nhiều hơn là đem cho. Có một lần ở Calcutta, chúng tôi nhặt

MỤC LỤC

được 5 người đang chết, trong đó, có một người phụ nữ bệnh quá nặng. Tôi muốn ngồi với bà trong giờ phút cuối cùng. Tôi đặt tay tôi lên tay của bà. Bệnh nhân tỉnh ra, nhìn tôi, không than đói, không than khát, chỉ miệng cười và nói 'cám ơn' trước khi nhắm mắt lại từ giã cuộc đời."

281. Ngay từ năm 1974, Kinh Thánh đã được dịch ra 1.500 ngôn ngữ

Hãng tin Kipa, ngày 02.01.1974, đăng tin rằng Ban Liên Lạc của Pháp về Kinh Thánh cho biết hiện nay Kinh Thánh đã được dịch ra 1.500 ngôn ngữ, gồm 255 ngôn ngữ dịch trọn bộ Kinh Thánh, 346 ngôn ngữ dịch Tân Ước, 899 ngôn ngữ trích dịch Kinh Thánh.

282. Chúa Giêsu với Lời Chúa

Ai đọc Sách Thánh, ai đọc Lời Chúa, - ngay chỉ đọc một Lời Chúa mà thôi, - thì chính Đức Giêsu đang nói với họ rằng: "Chính Thánh Kinh làm chứng về Thầy" (Ga 5,39).

MỤC LỤC

Chúa Giêsu là Lời trên hết mà Thiên Chúa nói với chúng ta sau khi đã nhiều lần nhiều cách, phán dạy cha ông chúng ta qua các ngôn sứ (x.Dt 1,1).

Chính nhờ hướng về Đức Giêsu, mà các sách thánh Cựu-Uớc có được đầy đủ ý nghĩa của mình: "Tất cả các Sách Thánh, chỉ là một Cuốn Sách Độc Nhất, và cuốn Sách Độc nhất này, là Đức Kitô "(Hughes de Saint-Victor).

Trong thời kỳ giảng đạo, điều Chúa Giêsu lo lắng nhất, là làm sao cho người ta được nghe Lời Chúa, vì chỉ Lời Chúa mới làm cho người ta được sống đời đời, như lời Ngài phán: "Con người sống không phải bằng của ăn mà thôi, nhưng còn sống bằng Lời từ miệng Chúa phán ra" (Mt 4,4). Vì thế, sau khi rao giảng Lời Chúa chỗ này xong, Chúa Giêsu liền đi đến chỗ khác để rao giảng Lời Chúa. Nếu có nơi nào cầm giữ Ngài lại, thì Ngài từ chối: "Thầy còn phải đi rao giảng Tin Mừng cho nhiều nơi khác nữa" (Lc 4,43).

Trước khi về trời, Chúa Giêsu ra lệnh quan trọng nhất cho các tông đồ và môn đệ của Ngài:

MỤC LỤC

"Các con hãy đi khắp thế gian mà rao giảng Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo" (Mc 16.15).

283. Chúa Giêsu là Thầy dạy đặc biệt về Sách Thánh

Chúa Giêsu nói ai muốn hiểu Lời Chúa thì hãy đến với Ngài: "Ai nghe lời Cha mà muốn tìm hiểu lời ấy, thì hãy đến với tôi" (Ga 6,45).

Trước khi về trời, Chúa Giêsu dành nhiều thời giờ quý báu để dạy Thánh Kinh cho các môn đệ: "Rồi Người bảo: " Khi còn ở với các con, Thầy đã từng nói với các con rằng tất cả những gì Sách Luật Môsê, các Sách Ngôn Sứ và các Thánh Vịnh đã chép về Thầy đều phải được ứng nghiệm". Bấy giờ Người mở trí cho các ông hiểu Kinh Thánh" (Lc 24,44-45).

Sau khi đã dạy hết mọi điều trong Thánh Kinh cho các môn đệ, Chúa Giêsu mới ra lệnh cho họ ra đi rao giảng Lời Chúa (x. Lc 24,47), và sau đó, Ngài mới an tâm bay về trời (x. Lc 24,51).

MỤC LỤC

284. Mẹ tôi hoặc Chúa Giêsu Kitô phán xét tôi, tôi chọn ai?

Một giáo dân hỏi Đức Giám Mục Phanxicô Salêsiô một câu như sau:

- "Kính lạy Đức Cha, sau khi qua đời, Đức Cha muốn ai phán xét Đức Cha, Chúa Giêsu Kitô hay là mẹ của Đức Cha?"

Mặc đầu thương mẹ mình hết sức và hoàn toàn tin cậy vào mẹ mình, thánh Phanxicô Salêsiô trả lời ngay, không chút ngập ngừng:

- "Cha chọn Chúa Giêsu Kitô phán xét cha!"

285. Ba ý trong ba câu trả lời

Ba người thợ kia đang làm việc để xây cất một ngôi thánh đường.

Được hỏi anh đang làm gì, ba người thợ này trả lời ba cách khác nhau.

Người thợ thứ nhất trả lời: "Tôi đang đục đá."

MỤC LỤC

Người thợ thứ hai trả lời: “Tôi đang làm việc để kiếm tiền.”

Người thợ thứ ba trả lời: “Tôi đang làm Nhà Thờ.”

Ba người, tuy làm một việc như nhau, nhưng lại có ba ý khác nhau: ý người thợ thứ nhất nói đến sự cực nhọc mình phải chịu trong khi làm việc; ý người thợ thứ hai nhắm đến lợi nhuận mình sẽ lãnh được sau khi làm việc; còn ý người thợ thứ ba nói đến việc xây dựng Nhà Chúa, xây dựng Nhà Cầu Nguyện, xây dựng Nhà Thờ.

286. Gian phòng này chưa đầy đủ, còn thiếu một đồ vật.

Khi có dịp đến thăm một ngôi nhà giàu sang của hai vợ chồng cứ hằng ngày cãi lộn nhau mãi, nhà chính trị Wintorsh liền đưa ra nhận xét như sau:

- “Nhà này đang thiếu một đồ đạc.”

Những người nghe, đều cãi chính:

MỤC LỤC

- “Nhà này giàu sang, nhà này đầy đủ cả, nhà này không thiếu một cái gì.”

Nhà chính trị Wintorsh liền xác quyết:

- “Nhà này thiếu một bàn quỳ để cầu nguyện.”

Câu trả lời này ngụ ý sâu xa: lý do mà hai vợ chồng trong ngôi nhà giàu sang này hằng ngày cứ cãi lộn nhau mãi, là vì họ thiếu cầu nguyện chung với nhau.

287. “Hãy kêu cha giải tội trước, rồi mới kêu bác sĩ sau.”

Năm 1832, một cơn dịch tả nổi lên tại Paris, thủ đô nước Pháp, cướp đi sinh mạng rất nhiều người.

Lúc bấy giờ, đang còn là sinh viên, Frederic Ozanam ở trọ trong ngôi nhà của nhà bác học Ampère.

Phòng ngủ của nhà bác học ở trên lầu. Mỗi tối, trước khi lên giường ngủ, Ampère nhắc nhở Ozanam một câu như sau:

MỤC LỤC

“Bạn thân mến, nếu bệnh dịch tả tấn công tôi đêm nay, tôi sẽ dùng gậy mà khỏ khỏ nơi sàn nhà. Khi đó, tôi không xin bạn lên lầu giúp tôi đâu, nhưng tôi xin bạn hãy đi mời ngay tức khắc cha giải tội cho tôi, rồi sau đó mới đi kêu bác sĩ.”

288. Những em học sinh giáo lý này quá ngoan!

Một cô giáo lý viên kia dạy một lớp giáo lý cho các em tiểu học.

Vì có một việc rất cần, cô đi ra khỏi lớp dạy mà quên dặn các em phải làm gì.

Khi về lại, cô tưởng các em trong lớp sẽ lộn xộn lắm. Không ngờ, cô thấy lớp học im lặng và rất có trật tự. Cô rất bằng lòng với các em học sinh của mình, nhưng cô vẫn thắc mắc hỏi:

- “Tại sao không có cô trong lớp mà các em vẫn thình lạng và có trật tự tuyệt vời như vậy?”

Một em gái nhỏ thưa:

- “Thưa chị, khi chị không thấy các em, thì Chúa vẫn thấy các em.”

289. Không gì dễ cho bằng phạm tội!

Để sống không phạm tội như một vị thánh, một trăm năm cũng khó đạt được. Nhưng để phạm tội như một người tội lỗi, chỉ cần một giây, một phút là đủ.

Ý thức được sự nguy hiểm này, những người đạo đức cũng như các vị thánh, mỗi sáng thức dậy, đều khiêm nhường than thở với Chúa rằng:

- “Lạy Chúa, nếu ngày hôm nay Chúa không thương giúp con, con sẽ chối Chúa như Phêrô và bán Chúa như Giuda rất dễ!”

290. Người khôn là người đợi chết!

Một người kia đi du lịch qua nước Pháp. Ông đến bờ biển Côte d’Azur để nghỉ mát. Tại đây, ông bị tai nạn giao thông và chết tại chỗ. Bộ giao thông của nước Pháp liền đặt nơi này một tấm bảng có ghi câu: “Nơi đây, một người đến nghỉ một ngày nhưng rồi phải ở lại đây luôn mãi.”

MỤC LỤC

Thật đúng như lời thánh Bênêđô cảnh cáo: “Sự chết đợi con mọi nơi, thì con cũng đợi nó mọi chốn. Như vậy, mới là người khôn.”

Như vậy, người khôn là người đợi chết!

291. Danh GIÊSU với các thánh

Thánh Gioan tông đồ: 24 lần trong các thư của ngài.

Thánh Phaolô: 154 lần trong các thư của ngài.

Thánh Bênêđô: trước khi làm gì như mở sách, uống nước, ...đều kêu Danh Chúa Giêsu: “Lạy Chúa Giêsu!”

Thánh Phanxicô Khó Khăn năng kêu tên Giêsu. Và mỗi lần kêu như vậy, ngài nghe ngọt như có mật ong trong miệng lưỡi.

Thánh Ephrem mỗi lần thấy có tên Giêsu thì hôn một cách cung kính.

MỤC LỤC

Thánh Bernadino khi giảng thì viết tên Giêsu trên một cái bảng nhỏ và đưa cho giáo dân thờ lạy.

Thánh Léonard de Port Maurice dạy bốn đạo viết tên Giêsu nơi cửa nhà để được ơn thiêng che chở.

Thánh Inhaxiô Loyola đặt tên Giêsu cho dòng mình lập.

Thánh Phanxicô Xaviê ao ước thấy tên Giêsu được vinh hiển, nên gặp ai cũng chào câu: "Chớ gì Chúa Giêsu Kitô được ngợi khen!"

Thánh Phanxicô Salêsiô mỗi lần đọc tên Giêsu là mỗi lần nghe sốt sắng lạ lùng.

Bà thánh Phanxica Chantal, lập Dòng Đi Viếng, lấy thanh sắt đỏ, khắc tên Giêsu trên ngực.

292. Lời cầu nguyện của chúng ta được thiên thần ghi chép thế nào?

Người ta truyền miệng câu chuyện sau đây về thánh Bênadô.

MỤC LỤC

ăn năn thống hối thì không được ghi bằng gì hết.

293. Thánh Vianê năng nhấn mạnh về Ngày Chúa Nhựt

Thánh Vianê, cha sở họ Ars, năng nói cho giáo dân về Ngày Chúa Nhựt như sau.

“Ngày Chúa Nhựt là Ngày của Chúa. Mọi ngày trong tuần đều do Chúa làm ra. Chúa có thể giữ tất cả các ngày trong tuần cho Ngài. Nhưng Chúa lại cho các con sáu ngày. Ngài chỉ giữ lại một ngày của Ngài. Các con có quyền gì mà lấy của kẻ khác. Các con biết rằng của ăn trộm không đem lại ích lợi gì cho các con đâu. Ngày của Chúa mà các con ăn cắp thì các con đâu có được lợi gì. Cha biết có hai cách làm cho mình ra nghèo khổ: một là làm việc trong Ngày Chúa Nhựt, hai là đi ăn trộm.”

MỤC LỤC

294. Kinh Amen!

Đức Giám Mục thành Mende, Đức Cha Foulquier, sắp chết. Vị linh mục đến giúp ngài dọn mình chết, động viên ngài như sau:

- “Chắc là Đức Cha đau nhiều lắm. Xin Đức Cha hãy can đảm lên, chúng con cầu nguyện nhiều cho Đức Cha.”

Đức Cha Foulquier liền khiêm nhượng trả lời:

“Cám ơn cha, cám ơn cha. Vâng, đau thì tôi đau đã từ lâu rồi nhưng tôi có một lời kinh rất vắn, tôi nhờ Đức Mẹ dâng lên cho Chúa. Kinh này an ủi tôi mỗi lần tôi đau. Tôi đọc cho cha nghe. Cha sẽ thấy kinh này hay.

Lạy Chúa Giêsu, con mù. Amen!

*Lạy Chúa Giêsu, con đau nhức nơi gân.
Amen!*

Lạy Chúa Giêsu, con điếc. Amen!

MỤC LỤC

Lạy Chúa Giêsu, con không dâng được Thánh Lễ, con cũng không đọc được Kinh Nhật Tụng. Amen!"

Rồi Đức Cha sắp chết này vui vẻ mỉm cười, nói với vị linh mục:

- " Cha hãy đọc Kinh Amen này đi. Kinh này sẽ có ích cho cha đó!"

295. Tôi chăm sóc chúng quá nhiều!

Tại Mã Lai, có một trại hoa rất đẹp. Nhiều người hỏi ông chủ trại hoa này, tại sao những cây hoa của ông trồng thì quá đẹp. Ông chủ trại hoa này liền ngây ngất trả lời:

"Tôi chăm sóc chúng quá nhiều, đến đôi trong giấc ngủ, tôi cũng mơ thấy chúng."

Gia đình là trại hoa đẹp nhất: con cái là cây hoa Chúa nhờ cha mẹ trồng. Các bậc cha mẹ có chăm sóc con cái mình nhiều không? Các bậc cha mẹ, trong giấc ngủ, có mơ thấy con cái mình không?

296. Không phải nhờ may rủi mà lên thiên đàng được

Lên thiên đàng không phải như một cuộc trúng số nhờ may rủi, nhưng phải biết chuẩn bị lâu ngày.

Một người kia ở làm đầy tớ cho một chủ giàu có. Ngày nọ, người đầy tớ này đi vắng thì ông chủ giàu có này qua đời. Khi người đầy tớ về, người ta nói cho anh ta biết ông chủ của anh đã về trời. Người đầy tớ này liền lắc đầu:

- "Chủ tôi không về trời được đâu. Khi còn sống, ông ta muốn đi đâu thì ông ta nói đến điều đó nhiều lần và chuẩn bị rất kỹ lưỡng. Còn chuyện ông đi về trời thì không bao giờ tôi nghe ông nói tới và tôi thấy ông cũng không chuẩn bị gì cả. Vì thế, tôi không tin rằng ông chủ tôi đã về trời đâu."

297. Học đời chưa đủ, nhất là phải học Đạo

Nhà toán học lừng danh thế giới, Ampère tự nói với mình rằng:

MỤC LỤC

“Hãy học những sự vật của thế giới này, đó là bốn phần của tình trạng người, nhưng chỉ nhìn những sự vật này bằng một con mắt mà thôi. Chớ gì con mắt kia của người không ngừng dán chặt vào ánh sáng vĩnh cửu. Người hãy nghe các nhà thông thái, nhưng chỉ nghe một lỗ tai mà thôi, còn lỗ tai kia, hãy luôn luôn sẵn sàng nhận lấy những sự quan trọng dịu dàng của Bạn người ở trên trời. Người chỉ viết một tay thôi, còn tay kia hãy nắm chặt lấy tà áo của Thiên Chúa, giống như người con nắm chặt tà áo của cha mình. Không có sự cẩn mật chú ý đó, chắc chắn cái đầu của người sẽ bị bể ra vì va vào đá.”

298. Tai hại của rượu

Ông Gladstone phát biểu câu sau đây về rượu.

“Ngày nay, rượu tàn phá chúng ta hơn cả nạn đói, dịch tả và chiến tranh. Hơn cả nạn đói và dịch tả, rượu làm cho chúng ta suy yếu. Hơn cả chiến tranh, rượu tàn sát chúng ta. Và nhất là,

MỤC LỤC

rượu làm cho chúng ta không còn danh giá gì nữa.”

299. Giây phút cuối đời của nhà đại thi hào Victor Hugo

Nhà đại văn hào này vùng lên một cách tuyệt vọng. Ông giơ những ngón tay nhọn lên trời. Ông hét vang lên: “Đi tìm một linh mục cho ta gặp. Đi tìm một linh mục cho ta gặp.” Nhưng không ai đi cả.

Người chứng kiến cảnh hấp hối này lúc đó, vội rút lui, kêu con gái mình lại, rồi nói nhỏ bên tai con: “Cha không muốn chết như thế. Nếu cha lâm bệnh, con hãy đi mời linh mục Monsabré đến cho cha.”

300. Giây phút cuối đời của nhà đại văn hào Chateaubriand

Đó là những ngày cuối tháng 6 năm 1848. Cuộc nội chiến xảy ra ác liệt trên những đường phố của kinh thành Paris. Tiếng la hét om sòm vang lên khắp nơi.

MỤC LỤC

Nằm trên giường bệnh, Chateaubriand nghe rõ mồn một. Ông cầm lấy Cây Thánh Giá, và cầu nguyện:

- “Lạy Chúa Giêsu Kitô! Chỉ có Chúa mới cứu vãn được xã hội hiện tại này.”

Rồi dán chặt đôi mắt một cách trìu mến vào Chúa Giêsu chịu chết trên Cây Thánh Giá, Chateaubriand thốt ra những lời cuối cùng đầy xúc động:

- “Đây chính là Chúa của con! Đây chính là Vua của con!”

301-350

301. Chúng ta thường ít trông cậy vào Chúa

302. Người chết đó, ... là tôi.

303. Quyết giữ vững ngọn đèn đức tin

304. Khi người dạy giáo lý có đời sống nội tâm, chính Chúa Giêsu hướng dẫn họ

305. Chết thành linh, không kịp ăn năn tội

306. Quyết đôi đá cha bể đầu, nhưng sau đó đổi ý

307. Những chiếc tàu này trên biển không khác chi những ngôi nhà thờ

308. “Nhưng trái tim Người vẫn còn ở giữa chúng ta.”

309. Bạch Sơn và những con chuột

310. “Đây là viên đá đầu tiên của một đền thờ tôi muốn xây ở đây.”

311. Những nhận xét của Đức Cha Dupanloup trong tuần tĩnh tâm

312. Phần thưởng giáo lý là phần thưởng quý giá nhất!

313. “Có một Đấng sẽ chịu vì tôi!”

314. Các linh mục quản xứ làm cách nào cho người ngoại đạo được biết Chúa?

315. Tính xấu của chúng ta nuốt sống chúng ta

MỤC LỤC

316. Tập chí can trường mạo hiểm để cho tuổi trẻ được trưởng thành

317. Chị thánh Têrêxa Hài Đồng Giêsu sống đời vui vẻ trong hy sinh

318. Cái gì ngăn trở bạn thấy Chúa?

319. “Này con, con đã trở nên thánh chưa?”

320. “Một quốc gia được thành lập thế nào được khi không có Thiên Chúa nâng đỡ?”

321. Chúa Giêsu nhấn mạnh rất nhiều về Thiên Đàng

322. Tả cảnh thiên đàng không nổi

323. “Góc trời đó là nguồn an ủi của tôi.”

324. “Đó chính là bí quyết của tất cả sức mạnh của tôi.”

325. “Cho đến khi cái chết thấy con đứng thẳng.”

326. Ba kinh Kính Mừng

327. Trước mặt Chúa, ai cũng ngang nhau

328. Con ong và con nhện

329. Thánh Anphongsô lần hột lúc già thế nào?

330. “Ngày nay, chúng ta có rất nhiều máng chuyền nước, nhưng lại có rất ít thùng chứa nước.”

331. Đức Chúa Thánh Thần mangƠn Cứu Chuộc đến cho loài người

332. Thiên đàng và hỏa ngục

MỤC LỤC

333. Hát kinh Đức Chúa Thánh Thần trước khi chịu tử hình

334. Ớn Khôn Ngoan

335. Ớn Hiểu Biết

336. Ớn Day Bảo

337. Ớn Mạnh Mẽ

338. Ớn Thông Minh

339. Ớn Kính Sợ

340. Trong cô gái 19 tuổi, Chúa Thánh Thần đã tác động một cách lạ lùng

341. Có Chúa Ba Ngôi ngự trong lòng ta

342. Thánh Augustinô với Màu Nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi

343. Tử đạo vì màu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi

344. Cánh cửa độc nhất đưa ta vào Đạo Chúa

345. Chúa Giêsu nói rất rõ và rất kỹ về màu nhiệm vô cùng cao siêu, là màu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi

346. Giáo Hội bắt con cái mình nhìn thẳng vào màu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi

347. Màu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi là mặt trời chói chang ánh sáng

348. Các bốn đạo đầu tiên sống màu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi

349. Nhẫn giám mục còn thua nhẫn của ai?

MỤC LỤC

350. Gương của một linh mục quản xứ giữ được ba điều

301. Chúng ta thường ít trông cậy vào Chúa

Khi đến gần Mũi Bão Táp (Cap des Tempêtes), con tàu của thuyền trưởng Jean d'Albuquerque bị một cơn bão mạnh, đánh cho sắp chìm. Ai cũng hết sức lo sợ.

Bỗng thấy một em bé đang nằm ngủ trong vòng tay của một bà mẹ, nhà thuyền trưởng này liền xin bà mẹ cho ông bồng đứa bé. Ông giơ đứa bé lên cao và hét to:

- “Lạy Chúa, vì em bé này, xin hãy tha cho tất cả chúng con. Những cơn sấm sét của sự công bình của Chúa lẽ nào lại trừng phạt sự vô tội này?”

Thiên Chúa cho biển lặng.

Con tàu được cập bến bình an.

Em bé được trao lại cho mẹ mình.

302. Người chết đó, ... là tôi.

Nhà báo Mathieu Danzelot đang làm phóng sự một trận đánh nhau ở gần điện Panthéon. Một viên đạn từ đâu không biết, bay thật sâu vào đầu ông. Thấy ông quần quại đau đớn, một bác sĩ quân y liền chạy đến hỏi. Ông thều thào trả lời:

- "Tôi bị thương rồi. Tôi không viết được nữa."

Nhưng vì có lương tâm nhà nghề, nhà báo Danzelot nài nỉ vị bác sĩ quân y:

- "Xin ông viết giúp tôi để gửi mẫu tin này về cho toà soạn: "Trong trận đánh này, có ba người bị thương và một người chết."

Vị bác sĩ quân y liền hỏi: "Người chết đó, là ai?"

Danzelot rán nhìn vị bác sĩ quân y một lần cuối cùng, rồi nhắm mắt lại, nói trước khi tắt thở:

- "Là tôi!"

303. Quyết giữ vững ngọn đèn đức tin

Thời Thập Tự Quân (Croisade), một kỵ sỹ bị quân nghịch đạo tấn công, sắp chết.

Trong cơn nguy hiểm đó, ông nhìn lên trời và khẩn:

- “Lạy Chúa, nếu con đánh trận còn sống, con sẽ thắp một cây sáp nơi Mồ Chúa và đem nó đở về tận nhà.”

Ông được thoát nạn.

Giữ lời hứa, ông thắp một cây sáp đở nơi mồ Chúa và tìm cách mang nó về tận nhà.

Trên đường về, ông luôn che cho cây nến khỏi tắt vì gió mạnh. Sắp hết cây nến này, ông thắp cây nến khác.

Cứ thế, ông đem cây nến đở về tận nhà như lời đã hứa với Chúa.

Thật là một gương anh dũng!

Cây đèn Đức Tin của chúng ta, trên con đường về Quê Trời, phải luôn được chúng ta

MỤC LỤC

thấp sáng. Ma quỷ, xác thịt, thế gian là những luồng gió độc địa đối với Đức Tin. Chúng ta phải luôn che chở Đức Tin cho khỏi những luồng gió độc này làm hại.

304. Khi người dạy giáo lý có đời sống nội tâm, chính Chúa Giêsu hướng dẫn họ

Một giáo sĩ điều khiển Hội Dòng Nữ Tu dạy giáo lý, ngày kia nói với bà bề trên sở tại:

- “Thưa bà, tôi nghĩ nên cho chị X...nghỉ dạy giáo lý ít nhất là một năm.”

Bà bề trên không đồng ý:

- “Nhưng thưa Cha, Cha quá rõ. Chị X... là người có biệt tài chỉ huy. Với tài khôn khéo, chị đã lôi kéo được các trẻ khắp vùng ngoại ô đấy. Không cho chị ấy dạy giáo lý, tức là bỏ rơi một số lớn thiếu nhi.”

Vị giáo sĩ này liền đưa ra nhận xét:

- “Tôi đã ngồi dự lớp giáo lý của chị này dạy rồi. Chị làm cho thiếu nhi ham thích, nhưng bằng phương pháp quá nhân loại. Sau một năm

MỤC LỤC

tập lại để được huấn luyện kỹ về đời nội tâm hơn, chị đó sẽ thánh hoá bản thân, và nhờ lòng nhiệt thành, nhờ tài khéo léo, sẽ thánh hoá thiếu nhi. Nhưng hiện tại, tôi dám chắc chị ấy là trở lực cho tác dụng trực tiếp của Chúa Giêsu nơi linh hồn các em đang sửa soạn rước lễ lần đầu. Chắc bà lấy điều tôi yêu cầu làm phiền lòng. Vậy được! Tôi dàn xếp thế này... Tôi biết chị N... là một linh hồn có đời nội tâm khá, nhưng kém tài. Bà hãy xin Bề Trên Cả sai chị đó đến đây ít lâu. Rồi mỗi giờ dạy giáo lý, cho chị X... đến dạy 15 phút để cho bà khỏi lo các em bỏ học, sau đó, chị X... sẽ rút lui hoàn toàn. Lúc đó, bà sẽ thấy các em biết cầu nguyện, ca hát cách sốt sắng hơn nhiều. Sự cầm trí và vâng lời của chúng sẽ phản chiếu tính cách siêu nhiên hơn. Đó là hàn thử biểu để đo lường.”

Nửa tháng sau, bà bề trên cũng nghiệm thấy chị N... dạy giáo lý một mình và số trẻ em lại đông hơn. Lúc này, chính Chúa Giêsu dạy giáo lý qua lời chị. Từ cặp mắt, cử chỉ, tính hiền lành, dịu dàng, cho tới cách làm Dấu Thánh Giá, điệu giọng, tất cả đều phản chiếu Chúa Giêsu.

MỤC LỤC

Chị X... có tài tô điểm, làm những gì buồn tẻ nhất thành ra vui vẻ. Nhưng Chị N... còn đi xa hơn. Đành rằng chị vẫn cố gắng sửa soạn bài, cắt nghĩa và giảng hết sức rõ rệt, nhưng bí quyết trỗi vượt trong lời chị giảng bảo là nhiệm cảm. Chính nhờ nhiệm cảm này, các linh hồn thấy mình được tiếp xúc với Chúa Giêsu.

Trong lớp giáo lý của chị N..., có kém phần vui vẻ nhộn nhịp, ít có những cái nhìn sững sốt, ít sự say mê thường được gây nên do những bài diễn thuyết vô cùng hấp dẫn của những nhà hùng biện hay là câu truyện rất cảm kích về một cuộc chiến đấu gay go.

Trái lại, với một thái độ chăm chỉ, trầm tĩnh, các em thiếu nhi ngồi trong lớp như ngồi trong thánh đường. Không cần áp dụng phương thể nhân loại nào để giúp các em khỏi chia trí, chán nản nữa. Vậy ở giữa các em, phải chăng có một sức hấp dẫn huyền nhiệm nào? Chúng tôi dám quả quyết đó là ảnh hưởng do Chúa Giêsu trực tiếp gây ra. Vì một linh hồn nội tâm cắt nghĩa giáo lý, chính là cái đàn huyền cầm vang âm thanh dưới ngón tay nhạc sĩ thần linh. Và không một nghệ thuật gia nào, dầu xuất sắc đến

MỤC LỤC

đâu, có thể so sánh với tác dụng của Chúa Giêsu được. (x. Hồn Tông Đồ)

305. Chết thành linh, không kịp ăn năn tội

Thánh Tôma More có một người bạn sang trong nhưng đạo đức lơ là. Thánh khuyên ông này ăn năn trở về với Chúa nhưng ông này cứ nói: "Khi sắp chết, tôi sẽ nói: "Lạy Chúa, xin tha cho con"" và tôi sẽ được tha thứ."

Ngày kia, khi hai người đang cưỡi hai con ngựa đi ngang qua cầu Luân Đôn, thánh Tôma More thấy con ngựa của ông bạn hất ông ta vào thành cầu, làm cho đầu ông bị đập, Lúc đó, thánh Tôma More nghe ông bạn thốt ra lời: "Đồ quý!", và chết tươi ngay.

Cái chết thường xảy đến rất thành linh. Ta không kịp sửa soạn gì đâu. Và nếu ai đã được sửa soạn, thì đó là một ơn Chúa ban rất quý!

306. Quyết đôi đá cha bể đầu, nhưng sau đó đổi ý

Ngày kia, một vị linh mục đứng giữa công trường của thành phố Philadelphia bên Mỹ. Ngài cố động cho người ta giúp một công việc từ thiện.

Nghe giảng xong, dân chúng liền cảm động. Nhiều người đem tiền đến dâng cúng.

Một người trạc độ ba mươi tuổi, tiến đến gần vị linh mục, vừa quỳ xuống dưới chân ngài, vừa đặt trên mặt đất 12 hòn đá và một vài đồng bạc:

-“Thưa cha – ông đau đớn nói – xin cha hãy nhận lấy của lễ con dâng và xin cha tha tội cho con. Con đến đây với ý định dùng mấy hòn đá này để đánh bể đầu cha. Nhưng Lời Chúa mà cha giảng, đã đánh động lòng con.”

MỤC LỤC

307. Những chiếc tàu này trên biển không khác chi những ngôi nhà thờ

Ông Kha Luân Bõ, nhà hàng hải danh tiếng đã tìm ra được Tân Thế Giới, là một người công giáo rất đạo đức, biết kính sợ Thiên Chúa. Trong Ngày Chúa Nhật hoặc trong những ngày lễ trọng, ông không bao giờ ra lệnh nhổ neo. Ngay cả khi tàu đang lênh đênh trên biển cả, gặp Ngày Chúa Nhật hoặc ngày lễ trọng, ông cũng tổ chức các buổi cầu nguyện và hát thánh ca sốt sắng. Vì thế, những con tàu của ông được người ta sánh như những ngôi nhà thờ trôi lênh bênh trên biển cả.

308. “Nhưng trái tim Người vẫn còn ở giữa chúng ta.”

Năm 1800, đại úy La Tour d’Auvergne đã chết một cách oanh liệt nơi chiến trường Neubourg, bên dòng sông Danube.

Quân lính đếm xác đại úy về, mổ ngực lấy quả tim, ướp thuốc thơm và cất trong một hộp vàng.

MỤC LỤC

Một tên lính mang cờ danh dự, treo hộp vàng đó trước ngực.

Mỗi khi muốn kích thích tinh thần binh sĩ, viên tướng hô: “Đại úy La Tour d’ Auvergne!”, tức thì tất cả quân sĩ đồng thanh đáp lại: “Người đã chết anh dũng trên chiến trường, nhưng trái tim Người vẫn còn ở giữa chúng ta!”

309. Bạch Sơn và những con chuột

Ngày kia, cha Cambalot giảng trong một ngôi nhà thờ lớn ở Lyon. Ngài đã kích những kẻ nghịch đạo luôn rêu rao rằng Giáo Hội đã hết thời và đến lúc Giáo Hội xuống mồ.

Giảng xong, ngài bước chầm chậm xuống toà giảng. Bỗng ngài dừng lại rồi quay lên toà giảng. Thính giả sửng sốt lắng tai nghe:

- “Từ thành Lyon, anh chị em thấy ngọn núi Bạch Sơn phải không? Tôi nói với anh chị em rằng những con chuột sẽ không ăn quả núi đó được.”

MỤC LỤC

Thính giả mỉm cười. Họ hiểu rằng ngọn núi Bạch Sơn của Chúa là Giáo Hội, không bao giờ sợ những con chuột nghịch đạo.

310. “Đây là viên đá đầu tiên của một đền thờ tôi muốn xây ở đây.”

Cho đến năm 1896, vùng Cayenne ở Saint-Ouen, nước Pháp, không bao giờ thấy bóng một chiếc áo dòng đen. Nhưng một ngày trong năm đó, một vị linh mục cả gan xâm nhập vùng này.

Một người trong vùng này, thấy vậy, liền ném mạnh một hòn đá vào đầu vị linh mục.

Vị linh mục cúi xuống nhặt viên đá vấy đầy máu đỏ của mình và nói:

- “Xin cảm ơn ông. Đây sẽ là viên đá đầu tiên của một đền thờ tôi muốn xây cất ở đây.”

Và sự thật, viên đá ấy là viên đá đầu tiên của đền Thờ Môi Khôi được xây lên ở đó.

311. Những nhận xét của Đức Cha Dupanloup trong tuần tĩnh tâm

Lời ghi chú của Đức Cha Dupanloup trong một dịp cấm phòng đáng cho mọi người công giáo lưu ý, nhất là các linh mục và tu sĩ:

“Tôi đã hành động quá đáng đến nỗi làm thiệt hại đến sức khỏe, đến lòng sốt sắng và không được ích chi cho nền học thức của tôi cả. Tôi cần phải cải thiện lại. Chúa đã soi sáng cho tôi biết điều làm ngăn cản đời nội tâm yên tĩnh và phong phú của tôi là vì tôi đã theo tính tự nhiên, thích hoạt động rộn rã quá đà. Tôi cũng nhận thấy rằng sự thiếu sót đời nội tâm, chính là nguồn mạch phát sinh bao nhiêu khuyết điểm khác, làm cho tôi lo lắng bối rối, khô khan nguội lạnh, chán nản và kiệt sức. Vì vậy, tôi đã quyết tâm xuất toàn lực, luyện tập đời nội tâm còn thiếu sót. Và để đạt được kết quả mong muốn, tôi sẽ nhờ ơn Chúa giúp, chấn chỉnh lại những điểm sau đây:

1). Tôi sẽ để ra nhiều thì giờ hơn một chút để thi hành công tác, và đó là phương pháp giúp tôi khỏi làm vội vàng, hấp tấp.

MỤC LỤC

2). Thường bao giờ tôi cũng có nhiều công tác phải thực hiện, mà lại có ít thời giờ, điều này làm cho tôi băn khoăn bối rối, vì vậy, tôi sẽ không để ý nghĩ đến công việc phải làm, nhưng sẽ quan tâm đến thời giờ phải lợi dụng. Tôi sẽ lợi dụng hết thời giờ, không để qua đi vô ích, bằng cách thi hành những việc cần thiết hơn, còn bao nhiêu, tôi sẽ không để tâm lo lắng nữa..." (x. Hồn Tông Đồ)

Một vị giám mục đạo đức, thông thái mà còn than phiền về đời sống nội tâm thiếu sót của mình, thì huống hồ là bạn và tôi!

312. Phần thưởng giáo lý là phần thưởng quý giá nhất!

Ngày kia, một em học sinh công giáo đem phần thưởng môn giáo lý về nhà và khoe thành tích giáo lý này cho cha mình.

Vì là người không sốt sắng đạo đức, cha em không vui gì, nên nói với con rằng:

- "Con hãy cố gắng làm sao cho được những phần thưởng về những môn đời vì những

MỤC LỤC

môn đời sẽ giúp con mở được cánh cửa để đi vào tương lai.”

Người con này, được ơn Đức Chúa Thánh Thần soi sáng, liền trả lời lại một câu rất hay:

- “Thưa cha, cha nghĩ như vậy không đúng. Phần thưởng giáo lý là phần thưởng quý giá nhất vì phần thưởng này giúp con mở được cánh cửa nước thiên đàng để vào hưởng hạnh phúc đời đời với Chúa.”

313. “Có một Đấng sẽ chịu vì tôi!”

Khi ở trong tù, đọi phiên bị đem ra đấu trường để cho thú dữ phanh thây, thánh nữ Fêlixitê được người lính canh hỏi:

- “Chị làm sao đủ sức mà chịu được?”

Thánh nữ bình tĩnh trả lời:

- “Trong tôi, có một Đấng sẽ chịu vì tôi. Đấng đó, là Đấng tôi sẵn sàng chết cho Ngài.”

MỤC LỤC

314. Các linh mục quản xứ làm cách nào cho người ngoại đạo được biết Chúa?

Văn sĩ Louis Veillot đưa ra nhận xét:

- " Nếu nhóm nhỏ các tín hữu thường đi nhà thờ mà biết sống đạo tình thương bác ái như Chúa dạy, thì họ sẽ thay đổi cả thế giới."

Và văn sĩ này nhấn với các linh mục quản xứ:

- "Nếu các cha làm cho con chiêm bốn đạo của mình sống đạo cho thật tử tế, các cha sẽ làm cho người ngoại đạo trở lại."

315. Tính xấu của chúng ta nuốt sống chúng ta

Tính xấu của chúng ta sẽ nuốt sống chúng ta, sẽ làm cho chúng ta chết.

Khi chúng ta không chịu sửa chữa tính xấu mới ló ra, thì sau này chúng ta sẽ bị tính xấu đó làm cho chết.

Bà hoàng hậu độc ác Giêsaben nuôi một bầy chó rất dữ. Ai cũng sợ bầy chó này. Nhưng

MỤC LỤC

chính bầy chó dữ mà bà hoàng hậu này nuôi, đã ăn thịt bà. Bởi vì khi chết, bà bị vất xác ra giữa đồng, và chính bầy chó này đến ăn thịt xác bà.

Khi chúng ta không chịu bỏ các tính xấu, thì chính các tính xấu này sẽ làm hại đời ta.

Thời Trung Cổ, có một bác thợ rèn rất giỏi: bác rèn được những giây xích bằng sắt rất kiên cố, không ai phá nổi.

Ngày kia, bác bị bắt đi tù. Người ta xích bác lại bằng một sợi giây xích sắt. Bác ngồi quan sát giây xích, tìm cách bẻ gãy để thoát thân. Nhưng bỗng bác thở dài, thất vọng khi biết rằng giây xích sắt này là giây xích do bác làm ra!

316. Tập chí can trường mạo hiểm để cho tuổi trẻ được trưởng thành

Có nhiều dân tộc như dân tộc Zoulous, Suazi, Matabélé huấn luyện thanh niên của họ gần tuổi trưởng thành một cách gắt gao. Họ dùng một thứ sơn trắng, khó rửa, phải đến mấy tuần mới phai được, để sơn vào người trẻ, giao cho anh ta một cây giáo, rồi đuổi anh ta vào

MỤC LỤC

rừng. Từ lúc đó, người trẻ này phải tìm cách tự sống trong vài tuần.

Trong những tuần này, anh ta phải theo dõi các dấu vết của thú rừng để săn thịt mà ăn, phải biết cạo xát hai miếng gỗ để lấy lửa, phải tìm cách ẩn núp thật kín đáo vì ai gặp anh ta khi còn lớp sơn trắng thì cũng có thể giết anh ta.

Ai thắng cuộc, trở về lại làng, sẽ được hoan nghênh và được xem là người trưởng thành.

317. Chị thánh Têrêxa Hài Đồng Giêsu sống đời vui vẻ trong hy sinh

Ngày kia, chị thánh Têrêxa đố các chị em trong dòng:

- "Các chị có biết ngày lễ vui mừng của em là ngày nào không?"

Vừa hỏi xong, chị thánh này liền nhanh lạ trả lời:

- "Đó là ngày Chúa thử thách em nhiều nhất. Đó là ngày Chúa để cho em chịu nhiều đau khổ nhất."

MỤC LỤC

Một hôm kia, bà bề trên hỏi chị:

- “Sáng nay, sao em vui thế?”

Chị thánh thưa lại một cách thành thật:

- “Dạ, con vừa làm được hai việc hy sinh.”

Chị thánh Têrêxa thú nhận là chị đã tập được một thói quen rất anh hùng, đó là luôn mỉm cười. Chị nói:

- “Tôi đã tập được thói quen mỉm cười trong mọi lúc, trong mọi nơi, trong mọi trường hợp, trong mọi hoàn cảnh.”

318. Cái gì ngăn trở bạn thấy Chúa?

Ngày kia, Đức Hồng Y Wiseman tiếp một người bạn đang còn ở ngoài Đạo Công giáo.

Hai người bàn luận lâu giờ về các điều trong Đạo.

Thấy bạn mình vẫn còn cứng lòng, đức hồng y liền lấy một tờ giấy trắng, viết lên đó một tiếng, rồi lấy một đồng bạc che lại.

MỤC LỤC

- “Bạn thấy gì đây?”
- “Tôi thấy một đồng bạc.”
- “Bạn có thấy gì khác nữa không?”
- “Không.”

Đức hồng y liền cất đồng bạc đi và hỏi:

- “Bây giờ, bạn thấy gì?”
- “Tôi thấy: “Chúa”.
- “Vậy lúc này, có cái gì đã làm cho bạn không thấy Chúa?”

Ông bạn lúnh quýnh, không biết trả lời làm sao.

Nhiều kẻ chỉ dùng đôi mắt của mình để thấy tiền bạc, vì thế, họ không còn thấy Chúa, không còn thấy lẽ luật của Ngài, không còn thấy ân sủng của Ngài.

MỤC LỤC

319. “Này con, con đã trở nên thánh chưa?”

Một tu sĩ kia kể về cuộc đời tu của mình như sau.

Lúc 17 tuổi, chàng nói cho cha mình biết chàng muốn đi tu, muốn dâng mình cho Chúa.

Khi biết rõ con của mình muốn đi tu thật, chứ không phải nhẹ dạ, người cha liền trả lời dứt khoát: “Đó là ý Chúa. Cha không thấy có điều gì trở ngại. Nhưng cha chỉ xin con nhớ điều này là: con đi tu là để trở nên một vị thánh.”

Và sau đó, cứ mỗi lần đến thăm chàng, người cha vừa vui cười, vừa hỏi chàng một câu như sau: “Này con, con đã trở nên thánh chưa?”

320. “Một quốc gia được thành lập thế nào được khi không có Thiên Chúa nâng đỡ?”

Năm 1787, để lập hiến pháp đầu tiên cho Hợp Chúng Quốc, là nước Mỹ bây giờ, các đại biểu họp nhau lại để bàn luận. Trong dịp này, đại biểu Franklin đứng lên nói một câu rất cảm động:

MỤC LỤC

- “Thưa các bạn, chúng ta hãy nguyện kinh trước đã. Sống lâu năm, và càng sống thêm, tôi càng nhận rõ điều này là: có Thiên Chúa điều khiển mọi sự. Nếu một con chim sẻ không rớt xuống đất khi Thiên Chúa không cho phép, thì một quốc gia được thành lập thế nào được khi không có Ngài nâng đỡ?”

321. Chúa Giêsu nhấn mạnh rất nhiều về Thiên Đàng

Chúa Giêsu nói Ngài bởi trời mà xuống.

Chúa Giêsu dạy cho chúng ta biết có Cha của Ngài và Cha của chúng ta ở trên trời, ở trên thiên đàng.

Chúa Giêsu đưa ra nhiều hình ảnh về thiên đàng: tiệc cưới, kho vàng quý báu, viên ngọc quý.

Chúa Giêsu nói phần thưởng đời đời trên thiên đàng dành cho những ai theo Ngài trên trần gian này.

MỤC LỤC

Chúa Giêsu nói ngài về trời, về thiên đàng để dọn chỗ cho chúng ta.

Chúa Giêsu nói những của cải không bao giờ hư nát của chúng ta ở trên thiên đàng.

Chúa Giêsu dạy chúng ta đừng đại dột chạy theo những của cải chóng qua ở trần gian này mà mất nước thiên đàng ở đời sau.

322. Tả cảnh thiên đàng không nổi

Một người bạn thân yêu của thánh Augustinô yêu cầu ngài viết một cuốn sách về thiên đàng.

Thánh Augustinô vào phòng, đóng cửa lại, cố suy nghĩ để viết. Ngài viết thư xin thánh Hiêrônimô giải đáp một vài thắc mắc. Bỗng thánh Augustinô nghe một giọng nói vang lên:

- “Hỡi Augustinô, anh muốn gì đó? Anh muốn dùng ngòi bút để hiểu sự bao la của trời đất sao? Anh tự hào muốn thấy điều con mắt phàm trần không bao giờ thấy được sao? Anh muốn hiểu điều anh không thể hiểu được sao?”

MỤC LỤC

Đó là giọng của Hiêrônimô. Hôm đó chính là ngày thánh Hiêrônimô qua đời.

Từ đó, thánh Augustinô bỏ ý định viết cuốn sách về Thiên Đàng.

323. “Góc trời đó là nguồn an ủi của tôi.”

Một vị tu rừng tìm cách sống trong một cái hang nhỏ và tối tăm, đêm ngày ăn chay, đánh tội, hãm mình.

Ngày kia, một đoàn người, gồm những kẻ mộ mến tài đức của ngài, lên rừng đến thăm.

Thấy cách sống của vị tu rừng này, họ bỡ ngỡ hỏi:

- “Làm sao ngài có thể ở trong này một ngày mà thôi?”

- “Quý vị hãy vào, nhìn qua cái lỗ này, quý vị sẽ rõ.”

Họ vào và thấy: nơi tường hang rêu phủ, có một lỗ hồng, để lộ ra một góc trời.

MỤC LỤC

Họ không hiểu. Vị tu rừng liền cắt nghĩa:

- “Góc trời đó là nguồn an ủi của tôi. Những khi tôi buồn chán, tôi nhìn ra góc trời đó và kêu lên: “Ôi Thiên Đàng! Ôi Thiên Đàng!” Hai tiếng này làm cho linh hồn tôi được bằng an vui vẻ.”

324. “Đó chính là bí quyết của tất cả sức mạnh của tôi.”

Trong khi rút lui khỏi Mátcôva, quân Pháp của đại tướng Napoléon phải trải qua nhiều ngày trong lạnh buốt, mệt nhọc và thiếu thốn.

Một đêm kia, khi đi thị sát, Napoléon thấy xa xa, trong sương mù, có ánh lửa. Ông bảo viên sĩ quan cận vệ đến xem.

Viên sĩ quan này trở về, báo cáo:

- “Thưa tướng quân, đó là đại tá Drouot. Ông đang làm việc và đang cầu nguyện trong trại mình.”

Napoléon lấy làm cảm phục.

MỤC LỤC

Sau này, khi gặp đại tá Drouot, Napoléon thành thật cảm ơn đại tá đã treo cao gương anh dũng cho toàn thể quân đội nước Pháp đang rút lui khỏi nước Nga trong đêm kinh khủng đó. Đại tá Drouot trả lời trong niềm tin mạnh mẽ của mình:

- “Thưa tướng quân, Tôi không sợ chết. Tôi không sợ đói. Tôi chỉ sợ Thiên Chúa mà thôi. Đó chính là bí quyết của tất cả sức mạnh của tôi.”

325. “Cho đến khi cái chết thấy con đứng thẳng.”

Một thanh niên kia đến thú thật với một linh mục đầy kinh nghiệm:

- “Thưa cha, con phải làm gì khi con sa ngã phạm tội?”

- “Con hãy chỗi dậy và đứng lên.”

- “Thưa cha, con đã từng chỗi dậy, nhưng rồi con cứ sa ngã lại.”

Linh mục này kết thúc một câu đầy thông cảm:

MỤC LỤC

- “Mỗi lần ngã xuống là con hãy cố gắng đứng dậy ngay, cho đến khi cái chết...thấy con đứng thẳng và không còn ngã xuống nữa.”

326. Ba kinh Kính Mừng

Thánh Anphôngsô Ligôri giải tội cho một thanh niên. Thanh niên này cứ sa đi ngã lại mãi trong tội dâm ô nặng đến nỗi ngài thấy không thể nào ban phép giải tội cho anh ta được. Trước khi anh ta ra khỏi toà giải tội, ngài chỉ khuyên anh ta mỗi ngày đọc Ba Kinh Kính Mừng.

Một thời gian sau, một thanh niên đến xin xưng tội với ngài. Anh ta chỉ xưng một vài tội nhẹ thôi. Khi xưng xong, anh ta nói:

- “Cha có nhận ra con không? Con chính là người thanh niên mà cha đã từ chối, không ban phép giải tội trước đây. Sáng nào, con cũng đọc Ba Kinh Kính Mừng. Chúa đã giải thoát con khỏi những cơn cám dỗ. Con xin cha cứ nói ra chuyện này cho mọi người nghe.”

327. Trước mặt Chúa, ai cũng ngang nhau

Turenne là vị thống chế danh tiếng của nước Pháp ở thế kỷ 17.

Ngày kia, trong khi dự thánh lễ, ông lên rước Chúa. Trước mặt ông là người giúp việc của ông. Người giúp việc này thấy ông chủ dang tiếng của mình đang đứng sau lưng, liền định nhường chỗ, nhưng thống chế Turenne nói:

- "Ông cứ đứng trước tôi như thường. Chúng ta chỉ có một Chúa mà thôi. Ngài là Đấng kêu mời tất cả mọi người và hai chúng ta đây lên rước Chúa vào lòng."

328. Con ong và con nhện

Thánh Phanxicô Salêsiô dạy về ý ngay lành như sau:

- "Hãy làm các công việc lành không phải như những con nhện, nhưng như những con ong. Con nhện dệt màng nhện của nó trước mặt mọi người. Nó giăng màn nhện từ cây này qua cây khác, giăng trong nhà, nơi các cửa sổ, trên

MỤC LỤC

những bàn ăn. Nói tóm lại, nó luôn luôn lao nhọc trước công chúng. Nó là hình ảnh của những tâm hồn kiêu căng, làm gì cũng để cho người ta khen. Nhưng những con ong thì dịu dàng hơn và khôn ngoan hơn. Con ong sản xuất mật một cách kín đáo. Nó sản xuất trong tổ của mình, nơi đó, không ai thấy được. Nó là hình ảnh của tâm hồn khiêm nhường, không tìm lời ngợi khen nơi trần thế, nhưng làm việc gì cũng làm vì Chúa”.

329. Thánh Anphongsô lần hột lúc già thế nào?

Lúc về già, nhiều khi thánh Anphongsô không nhớ rõ mình đã lần hột trong ngày hay chưa.

Thánh nhân hỏi thầy giúp kẻ liệt. Thầy này cười và cho thánh nhân quá lo lắng. Thánh nhân liền nghiêm nghị trả lời:

- “Thầy đừng cười chơi. Thầy không biết rằng chuỗi Mối Khôi làm cho tôi được rỗi linh hồn.”

330. “Ngày nay, chúng ta có rất nhiều máng chuyền nước, nhưng lại có rất ít thùng chứa nước.”

Người tông đồ không phải chỉ là máng chuyền nước, nhưng nhất là, phải là thùng chứa nước.

Thánh Augustinô nói: “Trước khi ra mặt giảng dạy thiên hạ, vị tông đồ phải nâng lòng khát khao lên cao để uống cho đầy nước trước đã, rồi mới nên thông cho kẻ khác phần dư thừa tràn trụa.”

Vì vậy, những ai có bốn phận phân phát hồng ân của Thiên Chúa cho các linh hồn, tiên vàn phải được tham gia và tràn đầy các ơn Thiên Chúa muốn dùng họ như trung gian để phân phát cho kẻ khác. Có như thế, họ mới đủ khả năng phân phối cho các linh hồn.

Thánh Bênadô nói với các vị tông đồ rằng:

- “Nếu là người khôn ngoan sáng suốt, bạn hãy lo cho mình trở nên thùng chứa nước trước khi là máng chuyền nước cho kẻ khác. Biết bao nhiêu người dám lặn xả vào những hoạt động

MỤC LỤC

tông đồ trong khi họ chỉ là máng chuyền nước chảy, rồi lại khô ráo!”

Tình trạng này đã làm cho thánh Bênadô hết sức phàn nàn:

- “Ngày nay, chúng ta có rất nhiều máng chuyền nước, nhưng lại có rất ít thùng chứa nước.” (x. Hồn Tông Đồ)

331. Đức Chúa Thánh Thần mang Ơn Cứu Chuộc đến cho loài người

- Đức Chúa Cha đã ấn định chương trình cứu chuộc.
- Đức Chúa Con đã thực hiện chương trình cứu chuộc.
- Đức Chúa Thánh Thần lấy Ơn Cứu Chuộc và ban cho chúng ta.

Có một cái giếng đầy nước ở giữa một vườn hoa cỏ, nhưng không có ai đến để lấy nước tưới cho hoa cỏ, nên hoa cỏ quanh chiếc giếng này, vì thế, phải héo khô.

MỤC LỤC

Ngày kia, một người bộ hành đến, cất nắp giếng và đem nước ra tưới hoa cỏ. Hoa cỏ liền trở nên tươi thắm rực rỡ.

Chúa Giêsu chết Ngày Thứ Sáu Tuần Thánh.

GiếngƠn Cứu Chuộc đã đầy, nhưng vẫn còn đầy lại. Chính Đức Chúa Thánh Thần cất nắp và đem NướcƠn Cứu Chuộc ra để tưới cho loài người.

332. Thiên đàng và hỏa ngục

Chúng ta hãy tưởng tượng một đoàn người đi lên thiên đàng và đi xuống hỏa ngục để tìm hiểu.

Phỏng vấn các thánh trên thiên đàng: "Tại sao các ngài được Chúa thưởng trên thiên đàng?"

Trả lời: "Tại vì chúng tôi đã vâng nghe lời của Đức Chúa Thánh Thần."

MỤC LỤC

Phỏng vấn các kẻ bị phạt trong hoả ngục:
“Tại sao các người bị Chúa phạt trong hoả ngục?”

Trả lời: “Tại vì chúng tôi đã chống lại Đức Chúa Thánh Thần.”

333. Hát kinh Đức Chúa Thánh Thần trước khi chịu tử hình

Năm 1793, tại Compiègne, nước Pháp, 17 nữ tu bị bắt vì đạo và bị đem đi giết.

Đoàn nữ tu này bị quân nghịch đạo chở đến pháp trường bằng xe bò.

Khi đến nơi xử tử, các nữ tu vây quanh bà bề trên, khấn lại ba lời hứa và thề dâng toàn thân cho Chúa. Sau đó, họ vừa bước lên đoạn đầu đài vừa hát kinh Đức Chúa Thánh Thần. Bà bề trên đi sau cùng.

Từng nữ tu bị chặt đầu. Và cuối cùng là phiên bà bề trên.

334. Ơn Khôn Ngoan

Thánh Têrêxa Avila, lúc mới bảy tuổi, đã bàn luận với em mình về những sự cao cả của Thiên Chúa. Bé Têrêxa lúc đó quy tất cả mọi sự về Chúa và nói: "Đời đời! Đời đời! Đời đời!"

335. Ơn Hiểu Biết

Thánh nữ Jeanne de Chantal bác bỏ lý lẽ của một người Tin Lành khi nói về Phép Thánh Thể. Thánh nữ nói rất chí lý. Mà lúc đó, thánh nữ mới năm tuổi.

336. Ơn Dạy Bảo

Trước khi để cho đứa con út của mình chịu tử đạo, bà mẹ của bảy anh em Macabê, nhờ Đức Chúa Thánh Thần soi sáng, khuyên bảo con mình như sau: "Con đừng hèn nhát mà làm cho mẹ trở nên mẹ của một đứa bỏ đạo."

337. Ơn Mạnh Mẽ

Thánh Anê được phước tử đạo lúc 13 tuổi.

MỤC LỤC

Anê cử tỏ ra vui vẻ giữa những cơn đau đớn.

Anê còn trách khéo tên lý hình sao lại thi hành lệnh của quan một cách quá chậm.

338. Ơn Thông Minh

Thánh nữ Germaine Cousin làm nghề chăn chiên. Thánh nữ nhận biết Chúa khi nhìn những bông hoa hoặc khi nghe tiếng chim hót.

339. Ơn Kính Sợ

Sợ nhuộm tội lỗi, thánh Bênêđô đã từ bỏ kinh thành Rôma, vào tu trong một hang sâu ở trên núi Subiacô để cầu nguyện và hãm mình đền tội

340. Trong cô gái 19 tuổi, Chúa Thánh Thần đã tác động một cách lạ lùng

Chị Jeanne d' Arc, người Pháp, 19 tuổi, vì lòng yêu tổ quốc, đứng ra chỉ huy quân đội trong vòng 15 tháng để cứu tổ quốc. Sau đó, chị

MỤC LỤC

bị bắt, bị giam tù 12 tháng, đôi tay luôn bị xiềng lại.

Trong tù, chị phải chịu rất nhiều nỗi cực khổ vì đói khát, vì lạnh lẽo.

Chị tìm cách vượt ngục hai lần, nhưng lần nào cũng bị bắt lại. Lần vượt ngục thứ hai, chị bị bổ, bể thận.

Không những chị cực về phần xác, chị còn cực về phần hồn: chị bị coi như kẻ lạc đạo, rồi đạo, nên không được dự lễ, không được rước Chúa.

Cuộc xử chị nơi tòa án, kéo dài ba tháng: ngày, bị dẫn ra tòa; tối, bị dẫn về ngục lại. Ba tháng này cũng hết sức đau đớn cơ cực đối với chị.

Khi ra trước tòa án để bị xét xử, chị không được trạng sư nào bênh vực.

Chị không biết đọc, không biết viết.

Tại tòa án, chị một mình, trong khi đó, có 62 quan tòa tìm cách lên án chị. Một số là quan

MỤC LỤC

tòa của Chính Quyền, cố khép án chị vào tội phản quốc; một số quan tòa khác, là những nhà thần học có ác ý, cố khép chị vào tội lạc đạo, rồi đạo để lên án xử tử chị. Nhưng đây ơn Chúa Thánh Thần, chị vẫn đứng vững được trước tòa án hiểm hóc này.

Chúa Thánh Thần hướng dẫn chị suốt cuộc đời.

Chị nghe tiếng Chúa Thánh Thần thúc đẩy: "Ở người con gái của Thiên Chúa, hãy ra đi cứu nước và cứu Giáo Hội." Và Chúa Thánh Thần đặc biệt hướng dẫn chị trong cuộc xử án này.

Chính chị đã nói rõ cho các quan tòa biết vai trò hướng dẫn của Chúa Thánh Thần: "Các ông đã bàn với ban chỉ đạo của các ông trong việc xử án tôi; về phần tôi, tôi cũng bàn với ban lãnh đạo của chúng tôi." Ý chị muốn nói: "Tôi cũng bàn với Chúa."

Khi tòa án bắt chị thề nói sự thật, chị không thề vì chị nói chị là người ngay thẳng, không bao giờ nói gì hoặc làm điều gì mất lòng Chúa.

MỤC LỤC

Khi các quan tòa gài bẫy chị, đưa chị vào tội phạm chính trị, phản động, chị luôn đưa lại về mặt thiêng liêng: "Các việc tôi đã làm, tôi đã làm vì Chúa. Tôi chỉ mong được phần thưởng cuối cùng, là được rỗi linh hồn."

Khi các quan tòa nói cho chị biết chị phản bội Giáo Hội, chị liền nói lên câu châm ngôn của đời mình: "Tôi phụng sự Chúa trên hết!" Và chị tuyên bố trung thành với Giáo Hội vì theo chị: "Chúa Giêsu với Giáo Hội là một."

Khi các quan tòa hỏi câu hiểm hóc lắt léo: "Cô có ơn thánh sủng trong mình không?" Chị trả lời: "Nếu tôi đang có, thì Chúa gìn giữ tôi trong ơn nghĩa Chúa; nếu tôi không có, thì Chúa sẽ ban ơn đó cho tôi."

Khi các quan tòa đọc cho chị nghe những tài liệu mà chị có ký vào, chị lắng nghe, và mặc dầu không biết đọc, nhưng chỗ nào các quan tòa cố ý đọc sai, chị liền sửa lại được ngay.

Khi tòa án dọa giết chị, chị vẫn bình tĩnh nói: " Dẫu bị cắt cổ, tôi vẫn giữ lập trường của mình."

MỤC LỤC

Chị vẫn giữ lập trường kiên cố của mình cho đến chết, đó là lập trường đức tin: "Việc gì tôi làm, cũng là do Chúa truyền cho tôi làm"

Cuối cùng, vì không thắng nổi được người con gái của Chúa Thánh Thần, nên tòa án đã bất công lên án xử tử hỏa thiêu chị.

Trước khi tắt thở trên giàn hỏa thiêu, đây ơn Chúa Thánh Thần, chị thốt ra, một lần cuối cùng, tiếng mà chị hết sức yêu mến: "Giêsu!"

Về sau, một số quan tòa hồi hận và tuyên bố mình đã xét xử bất công. Còn Giáo Hội thì tuyên phong chị là một vị thánh: Thánh nữ Jeanne d' Arc.

Trong cô gái 19 tuổi, Jeanne d'Arc, Chúa Thánh Thần đã tác động một cách lạ lùng !

341. Có Chúa Ba Ngôi ngự trong lòng ta

Thánh Léonidas cúi xuống hôn ngực con của mình khi em này vừa được chịu phép Rửa Tội. Ngài nói:

MỤC LỤC

- “Tôi thờ lạy Chúa đang ngự trong lòng con tôi mới được chịu phép Rửa Tội.”

Đức Tin của thánh Léonidas phải là Đức Tin của chúng ta. Đức Tin này làm cho chúng ta biết có Chúa Ba Ngôi ngự thật trong lòng chúng ta khi chúng ta chịu phép Rửa Tội, và sau đó, khi chúng ta sống trọn Ơn Nghĩa Thánh của Chúa, nghĩa là khi chúng ta không mang một tội trọng nào trong mình.

Chúa Ba Ngôi đang ngự thật trong linh hồn và thân xác của kẻ lành.

Các thánh ví kẻ lành như máng cỏ sống động, như bình thánh sống động, như đèn thờ sống động (lời thánh Phaolô: “Anh em là đèn thờ Chúa ngự”), như thiên đàng trên trần gian (lời thánh Augustinô: “Chúng ta mang Chúa trong mình nên chúng ta là thiên đàng.”)

342. Thánh Augustinô với Mầu Nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi

Người ta kể rằng: thánh Augustinô, một hôm đi bách bộ dọc bờ biển Địa Trung Hải, vừa

MỤC LỤC

đi vừa suy nghĩ về Mầu Nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi.

Đang vừa đi, vừa suy nghĩ liên miên, bỗng nhiên thánh nhân gặp một em nhỏ cứ lấy vỏ sò mà múc nước biển đổ vào một cái lỗ nhỏ.

Thấy cảnh em nhỏ này cứ làm lui làm tới công việc đổ nước biển vào một lỗ nhỏ, thánh nhân rất ngạc nhiên về công việc luống công vô ích và không thể nào thực hiện được của em nhỏ này. Nhưng em nhỏ bỗng ngược mắt lên, nhìn thánh nhân và nói một cách chắc chắn:

- “Việc em múc hết nước biển mà đổ vào cái lỗ nhỏ này thì còn dễ hơn điều mà ngài đang suy nghĩ về mầu nhiệm Chúa Ba Ngôi.”

Rồi em nhỏ biến đi.

343. Tử đạo vì mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi

Gương thánh Euplius de Catane tử đạo vì mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi năm 304, thật cảm động.

MỤC LỤC

Thấy thánh nhân bị tra tấn cực khổ và quần quai trong đờn đau, quan toà vẽ cho thánh nhân một phương cách để khỏi đau đờn:

- “Ờ kẻ khốn khôe kia, hãy cầu nguyện với thần linh đi. Hãy thờ lạy thần Mars, thần Apollo, thần Esculape, ...”

Ngắt lời quan toà, thánh nhân đáp lại trước khi chết:

- “Tôi cầu nguyện với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Chúa Thánh Thần. Tôi cầu nguyện với Đức Chúa Trời Ba Ngôi. Ngoài Đức Chúa Trời Ba Ngôi ra, không có Chúa nào khác nữa.”

344. Cánh cửa độc nhất đưa ta vào Đạo Chúa

Cánh cửa độc nhất đưa ta vào Đạo Chúa, là Mầu Nhiệm đức Chúa Trời Ba Ngôi. Chính Chúa Giêsu đã mở rộng cửa này khi ngài nói: “Hãy đi giảng dạy mọi dân thiên hạ và rửa tội cho họ nhân Danh Cha, và Con, và Thánh Thần.”

MỤC LỤC

Muốn trở thành người Kitô-hữu, ta phải chịu phép Rửa Tội.

Muốn được chịu Phép Rửa Tội, ta phải tin vào mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi.

Và khi được rửa tội, ta phải được rửa tội nhân Danh Đức Chúa Trời Ba Ngôi.

345. Chúa Giêsu nói rất rõ và rất kỹ về mầu nhiệm vô cùng cao siêu, là mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi

Mặc dù là mầu nhiệm cao siêu tuyệt đối, huyền nhiệm vô cùng, trí khôn loài người không thể nào hiểu được, trí tưởng tượng loài người không thể nào tưởng ra nổi, nhưng mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi này lại được Chúa Giêsu nói đến rất rõ và rất kỹ.

Chúa Giêsu nói đến Thiên Chúa độc nhất mà mọi người phải thờ lạy. Rồi Ngài nói cho chúng ta biết Thiên Chúa độc nhất đó, là Cha của Ngài, và vì vâng lời Cha ngài mà Ngài xuống thế cứu chuộc nhân loại.

MỤC LỤC

Chúa Giêsu lại nói rõ về một Đấng mà sau khi Ngài về trời, Đấng đó sẽ đến – do Cha Ngài và Ngài sai đến – đó là Đức Chúa Thánh Thần. Chính Đức Chúa Thánh Thần sẽ soi sáng, ban sức mạnh cho những ai tin vào Chúa Giêsu, và gìn giữ cùng dẫn đưa Giáo Hội mà Chúa Giêsu lập, về bến Thiên Đàng.

Chúa Giêsu nói rất rõ về mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi vì mầu nhiệm này là căn bản của đạo Ngài truyền. Nếu không có tín điều về mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi, đạo Chúa Giêsu truyền là một đạo không thể nào hiểu được, không thể nào cắt nghĩa được vì tất cả con người của Chúa Giêsu, tất cả cuộc đời của Ngài, tất cả giáo lý của Ngài, tất cả những đau khổ Ngài chịu, đều thấm nhuần lòng tin vào Đức Chúa Trời Ba Ngôi.

346. Giáo Hội bắt con cái mình nhìn thẳng vào mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi

Mẹ chúng ta là Giáo Hội, mặc dầu thấy đức tin của con cái mình còn non nớt, nhưng vẫn bắt

MỤC LỤC

con cái mình tin ngay vào mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi vô cùng huyền nhiệm này.

Giáo Hội đưa thẳng chúng ta vào mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi: khi được mẹ bồng trên tay để được chịu Phép Rửa Tội, đôi tai non nớt của chúng ta đã nghe nói đến mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi vô cùng cao siêu này.

347. Mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi là mặt trời chói chang ánh sáng

Mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi, mầu nhiệm vô cùng cao siêu mà loài người không thể nào hiểu được, không phải là đêm tối làm chúng ta không thấy được gì, nhưng trái lại, đây là mặt trời chói chang làm cho chúng ta thấy rõ được mọi sự.

Khi nhìn thẳng vào mặt trời, chúng ta bị chói mắt, không thấy được gì. Nhưng dưới ánh sáng mặt trời, chúng ta lại thấy rõ tất cả mọi sự.

Mầu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi là mặt trời chói chang đó!

348. Các bốn đạo đầu tiên sống mâu nhiệm Đức Chúa Trời Ba Ngôi

Các bốn đạo đầu tiên trong Giáo Hội là những người lớn trở lại. Họ học Kinh Tin Kính của các Thánh Tông Đồ. Kinh này chia làm ba phần chính yếu: "Tôi tin Đức Chúa Cha. Tôi tin Chúa Giêsu Kitô. Tôi tin Chúa Thánh Thần."

Lúc được chịu phép Rửa Tội, họ tuyên xưng vào Chúa Ba Ngôi theo như lời Chúa Giêsu đã dạy các Tông Đồ: "Hãy đi giảng dạy muôn dân và rửa tội cho họ nhân Danh Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Chúa thánh Thần."

Ngày rửa tội, đối với của họ, là ngày không thể nào quên được: đó là ngày họ từ bỏ ma quỷ, thế gian, tội lỗi để trở thành con của Đức Chúa Trời Ba Ngôi, con trong sạch, con sáng láng.

Đời sống của họ lúc bấy giờ thường là rất vất vả vì hễ ai theo Đạo, thế nào cũng bị giết, nhưng họ vẫn bình tĩnh, luôn cầu nguyện với Đức Chúa Trời Ba Ngôi, luôn kết hiệp với Đức Chúa Trời Ba Ngôi.

MỤC LỤC

Đối với họ, Dấu Thánh Giá không phải là cử chỉ hay lời nói máy móc, nhưng là tất cả Đức Tin của họ vào Đức Chúa Trời Ba Ngôi.

349. Nhẫn giám mục còn thua nhẫn của ai?

Lần kia, khi Đức Cha Giuseppe Sarto (sau này là Đức Giáo Hoàng Piô X) mới được thụ phong giám mục, đem về khoe với mẹ mình chiếc nhẫn giám mục. Bà cụ đã 80 tuổi này liền nhẹ nhàng nói với con mình:

- “Nếu không có nhẫn cưới này của mẹ, thì làm sao con có nhẫn giám mục này được?”

350. Gương của một linh mục quản xứ giữ được ba điều

Sau thế chiến thứ nhất, một linh mục trẻ người Pháp được sai đi đến một giáo xứ rất tồi tàn vì nhà thờ nơi đó chỉ còn duy nhất một bức tường xiêu vẹo.

Linh mục tân quản xứ này không ngã lòng. Ngài kêu gọi giáo dân tích cực xây lại ngôi nhà thờ đổ nát bên ngoài.

MỤC LỤC

Sau khi đã có tạm được một ngôi nhà thờ bên ngoài khang trang rồi, linh mục quản xứ này dốc mọi sức lực để xây dựng nhà thờ tâm hồn bên trong của giáo dân, chứ không đại phí sức vào những công việc xây cất khác.

Nhờ đời sống đạo đức gương mẫu, nhờ biết lo lắng tận tâm dạy giáo lý cho giáo dân, linh mục quản xứ này đã làm cho cả đoàn chiên của mình biết sống đức tin mạnh mẽ và sốt sắng.

Vì quá tận tình trong việc bổn phận của mình, linh mục quản xứ này lâm bệnh nặng. Dầu vậy, ngài vẫn thản nhiên vui vẻ phó thác.

Trên giường bệnh, khi hấp hối sắp chết, linh mục quản xứ này hé lộ bí mật:

- "Giờ đây tôi vui mừng vì tôi đã trung thành giữ được lời nhủ bảo của thân phụ tôi trong ngày tôi chịu chức linh mục: "*Nay con làm linh mục của Chúa, cha chỉ cầu ước cho con ba điều: điều thứ nhất, lúc con chết, con đừng nợ ai xu nào; điều thứ hai, khi qua đời, con cũng chẳng còn có xu nào; điều thứ ba, lúc lâm*

MỤC LỤC

chung, con đừng vướng mắc một chút tội nào với Chúa".

Linh mục này thật đáng làm gương cho anh em linh mục quản xứ chúng ta.

MỤC LỤC

351-400

mục lục

351. Thái độ vô cùng quyết liệt của Chúa Giêsu khi mặc
khải Mầu Nhiệm Thánh Thể

352. Gương một nữ tu sống đời Thánh Thể

353. Tìm cách gặp Chúa Giêsu Thánh Thể hai mươi lần

354. Chúa Giêsu Thánh Thể làm cho đời sống tông đồ của
ta đắc lực

355. Người yêu của họ, chính là Chúa Giêsu Thánh Thể

356. Các thánh đều tôn sùng Chúa Giêsu Thánh Thể

357. Trong số hai trăm ngàn em mồ côi, có sáu trăm em
làm linh mục

358. Cần thiết của sự Rước Chúa Giêsu Thánh Thể

359. Giá trị vô song của sự Rước Chúa Giêsu Thánh Thể

360. Chúa Giêsu có thật trong Phép Thánh Thể

361. Chúa Giêsu sống đức vâng lời một cách đặc biệt

362. Chúa Giêsu nhấn mạnh về sự vâng lời

363. Chúa phạt nặng những ai bất tuân, không vâng lời

364. Chúa thưởng bội hậu những ai vâng lời

365. Linh mục Renan: bất phục, mục sư Newman: vâng
phục

366. Đây là viện trưởng của một đại học!

MỤC LỤC

367. Đừng bao giờ bỏ cuộc!

368. “Nếu vua trên trời không thể tin cậy ông, thì vua dưới đất còn có lý hơn để nghi ngờ ông.”

369. “Tôn giáo làm chúng ta bức bối.”

370. “Sau cùng, nó đã đẩy tôi xuống hố truy lạc.”

371. Trong Thánh Kinh, chúng ta thấy tội lỗi có mặt khắp nơi

372. Thà mắc bệnh phung hủ hơn là phạm một tội trong

373. Tôi không sợ bệnh phung hủ, tôi chỉ sợ tội.

374. Chúa Giêsu ôm cứng tên trộm

375. Thật tình ăn năn trở về với Chúa

376. Vì sao khi sắp chết, người tông đồ run sợ?

377. Mẹ Têrêxa bắt đầu cuộc đời của mình khi nào?

378. Tôi thắng trận được là nhờ sự can đảm của các binh sĩ công giáo

379. Nếu tôi đã phục vụ Chúa như đã từng phục vụ vua...

380. Ca sĩ danh tiếng dẫu miệng rộng và răng vấu

381. Đi theo Chúa Giêsu để truyền giáo

382. Gia đình công giáo truyền giáo

383. Truyền giáo bằng phát triển

MỤC LỤC

384. Chúa dùng kẻ cầu nguyện nhiều để mở mang nước Chúa

385. Trong việc truyền giáo, sự cầu nguyện là quan trọng nhất

386. Tương lai truyền giáo rạng rỡ nhờ sự cầu nguyện

387. Cầu nguyện trước, ra tay hoạt động sau

388. Điều độ, bình tĩnh và vui vẻ làm ta thoát khỏi bệnh

389. Khi bị chỉ trích, ta hãy cảm ơn người chỉ trích ta và ta hãy tìm cách sửa mình

390. Đức Giáo Hoàng Lêô XIII vừa khóc vừa ôm một em bé bị cắt chân

391. Khoa học chấp tay thờ lạy Thiên Chúa

392. Đời hạnh phúc là do chúng ta quyết định

393. Không cần cầu nguyện

394. Cái gì thuyết phục

395. Tại sao sợ ?

396. Ba, Má

397. Điều thế giới cần

398. Giá trị phải trả

399. Chúa luôn thấy tôi

400. Gia tài của người cha trời lại

351. Thái độ vô cùng quyết liệt của Chúa Giêsu khi mặc khải Mầu Nhiệm Thánh Thể

Sau bài giảng về Phép Thánh Thể, mặc dầu biết toàn thể dân chúng đang xầm xì phản đối, cho là điều chối tai, không thể nào chấp nhận được, Chúa Giêsu vẫn cương quyết tiếp tục khẳng định điều mầu nhiệm này. Ngài không rút lui lời Ngài vừa tuyên bố về Mầu Nhiệm Thánh Thể, trái lại, còn nhấn mạnh rõ thêm về Mầu Nhiệm này.

Sau khi dân chúng bỏ Ngài mà đi hết, Chúa Giêsu không mất tinh thần. Đứng trước 12 môn đệ còn lại, chưa bỏ đi theo dân chúng, Chúa Giêsu bắt họ chọn lựa dứt khoát: một là không tin vào Mầu Nhiệm Thánh Thể mà Ngài vừa mặc khải, thì hãy bỏ Ngài mà đi theo dân chúng, hai là muốn ở lại với Ngài thì phải tin vào Mầu Nhiệm Thánh Thể. Lúc đó, được Chúa Thánh Thần soi sáng, Phêrô nói lời thay mặt Nhóm Mười Hai: "Bò Thầy, chúng con biết đến với ai? Thầy mới có những lời đem lại sự sống đời đời. Phần chúng con, chúng con đã tin và nhận biết rằng: Chính Thầy là Đấng Thánh của Thiên Chúa" (Ga 6,68-69).

MỤC LỤC

352. Gương một nữ tu sống đời Thánh Thể

Mẹ bề trên Gertrude chú trọng tất cả đời sống bên trong của mình vào Chúa Giêsu Thánh Thể. Bà viết:

- “Bây giờ, tôi sống đời Thánh Thể, một đời sống thật sống động, do Chúa Giêsu luôn luôn làm cho tôi trở nên trọn lành, còn tôi thì hoàn toàn kết chặt với Ngài, biến tan trong Ngài bằng tình yêu... như thế là tôi luôn sống trong sự cầu nguyện, luôn sống trước mặt Chúa. Đạt đến đời sống này cũng khá dễ dàng. Đó chính là sự thánh thiện.”.

353. Tìm cách gặp Chúa Giêsu Thánh Thể hai mươi lần

Một chị kia sống đời tội lỗi nhưng sau đó, trở lại và đi tu.

Mỗi ngày, chị tìm cách gặp Chúa Giêsu Thánh Thể hai mươi lần.

Khi tay chân nhớt, khi đang mắc làm việc, chị kính trọng Chúa Giêsu, không dám vào nhà

MỤC LỤC

thờ, nhưng chỉ nhìn qua ổ khoá và nói: “Lạy Chúa Giêsu, con thấy Chúa rõ ràng, con yêu mến Chúa!”

354. Chúa Giêsu Thánh Thể làm cho đời sống tông đồ của ta đặc lực

Các linh mục và các tu sĩ già yếu, về hưu, không hoạt động gì được, nhưng các vị cầu Mình Thánh Chúa, sống trước Mình Thánh Chúa. Ai dám bảo những năm âm thầm bên cạnh Chúa Giêsu Thánh Thể này lại có ít kết quả hơn những năm các ngài hoạt động bên ngoài?

Một linh mục quản xứ trẻ kia điều khiển ba giáo xứ, mà giáo xứ nào cũng khô đạo, không đếm xỉa gì đến những lời cha sở giảng dạy.

Trong nhà thờ vắng lặng, một mình trước Chúa Giêsu Thánh Thể, vị linh mục quản xứ trẻ này đọc tất cả những giờ của Kinh Nhật Tụng. Ngài nói: “Đây là những giây phút đẹp nhất trong ngày của đời tôi.”

355. Người yêu của họ, chính là Chúa Giêsu Thánh Thể

Khi trái tim ta yêu ai, thì lòng ta luôn nghĩ đến người đó, trí ta luôn nhớ đến người đó. Bà thánh Têrêxa Avila nhận xét: "Kẻ nào yêu thật thì nơi nào cũng yêu và người yêu của họ, họ luôn luôn nhớ trước mặt."

Người yêu của các linh hồn đạo đức, chính là Chúa Giêsu Thánh Thể.

Bà thánh Catarina Siêna luôn rạng rỡ và vui vẻ giống như một vị hôn thê hạnh phúc. Khi thì bà cầu nguyện, khi thì bà ca hát. Trong quả tim và trên môi miệng mình, bà chỉ có Chúa Giêsu. Khi đi đường, bà tin rằng bà đang đi bên cạnh Chúa Giêsu. Đôi mắt bà chỉ tìm Chúa Giêsu. Bà chỉ để ý đến những gì có thể đưa bà đến với Chúa Giêsu mà thôi.

Thật đúng như lời Sách gương Phước dạy: "Sống và chết, bạn hãy luôn ở gần Chúa Giêsu."

356. Các thánh đều tôn sùng Chúa Giêsu Thánh Thể

Những lúc được ở bên Chúa Giêsu Thánh Thể, các thánh cho là quá ít, quá ngắn ngủi.

Các ngài đến với Chúa Giêsu để thờ phượng, chúc tụng, cầu nguyện như Mađalêna ngồi dưới chân Chúa, nhìn ngắm Chúa vô tận, yêu mến Chúa vô vàn.

Vua thánh Wenceslas viếng Chúa Giêsu Thánh Thể vào ban đêm.

Thánh Louis Gonzague cầu nguyện hằng giờ trước Thánh Thể.

Thánh Foulcauld, trong vùng sâu hút của sa mạc Sahara, thức những đêm dài để thờ lạy Chúa Giêsu Thánh Thể.

Thánh Gérard Majella, vì luật nhà dòng nên phải thôi chầu Chúa Giêsu Thánh Thể, vì thế, khi ra về, cứ ngoái lui nhìn Nhà Tạm.

MỤC LỤC

Nữ tu Marie Eustelle, biệt danh “Thiên Thần của Phép Thánh Thể”, lúc nào rảnh được đôi chút thì đi viếng Chúa Giêsu Thánh Thể.

Nữ tu Aimée de Jésus, thuộc Dòng Kín Paris, thổ lộ: “Khi nào có thể được, tôi đều làm các việc thiêng liêng trước Mình Thánh Chúa.”

Khi còn là sinh viên, đi gặp nhà thờ nào, Đức Hồng Y Bellarmin cũng vào viếng Chúa Giêsu Thánh Thể. Hỏi thì ngài đáp: “Đi ngang qua nhà Bạn Hữu mà không vào chào hỏi sao?”

357. Trong số hai trăm ngàn em mồ côi, có sáu trăm em làm linh mục

Thánh Bosco, trong thế kỷ thứ mười chín, điều khiển hai trăm ngàn em mồ côi. Phương pháp giáo dục quan trọng nhất của ngài là đem các em đến với Chúa Giêsu Thánh Thể. Ngài luôn luôn thúc giục các em lên rước Chúa Giêsu Thánh Thể. Nhờ vậy, ngài đã làm cho các em trở thành những người đạo đức chắc chắn.

MỤC LỤC

Trong số hai trăm ngàn em mồ côi này, do thánh Bosco giáo dục, có sáu trăm em sau này trở thành linh mục.

358. Cần thiết của sự Rước Chúa Giêsu Thánh Thể

Thánh Bônaventura khuyến khích:

- “Anh em rước lễ khô khan sao? Anh em hãy cứ rước lễ mà tin tưởng ở lòng thương xót của Chúa. Càng đau yếu, càng cần thầy thuốc.”

Thánh Phanxicô Salêsiô cũng thúc giục:

- “Có hai hạng người phải năng rước lễ: hạng trọn lành và hạng không trọn lành. Hạng trọn lành thì để giữ đức trọn lành, hạng không trọn lành thì để tiến đến bậc trọn lành, chỉ buộc một điều là hết lòng mong ước tiến tới trên đường kính mến Chúa.”

Tại một nhà thờ ở Tôrinô, Italia, sớm mai nào cũng có một ông đi dự lễ.

Ông là một người thợ. Ông đến dự lễ và rước lễ trước khi đi làm.

MỤC LỤC

- “Nếu tôi không đi rước Chúa - lời ông nói – thì tôi cứ say rượu hoài. Đó là tính xấu tôi mắc từ lâu. Nó làm cho tôi tàn rụi sức khoẻ, sạch hết tiền của và gia đình bất hoà. Cách đây sáu tháng, tôi nghe một linh mục giảng rằng muốn từ bỏ tính xấu, phải năng đi rước Chúa. Tôi đã thực hành điều đó và giờ đây, tôi đã thấy mình khác hẳn. Lòng tôi được bằng an và gia đình tôi hiện nay là một gia đình nhỏ. Tôi đã kinh nghiệm rồi: nếu hôm qua tôi không hứa mai nay đi rước Chúa thì chắc chắn hôm nay, tôi sẽ say sưa lại. Và nếu hôm nay, tôi không quyết ngày mai đi rước Chúa lại, thì chiều nay, chắc chắn tôi sẽ lại say sưa.”

359. Giá trị vô song của sự Rước Chúa Giêsu Thánh Thể

Công Đồng Tridentinô dạy: “Rước lễ là một phương thế rất hiệu nghiệm để chữa ta khỏi các tội nhẹ, và giữ ta khỏi phạm tội trọng.”

Thánh Vixentê Ferrier nói: “Một lần rước lễ thì ích lợi cho linh hồn hơn một tuần lễ ăn chay chỉ bằng cơm với nước lã.”

MỤC LỤC

360. Chúa Giêsu có thật trong Phép Thánh Thể

Một mục sư kia có một con gái nhỏ.

Thấy Nhà Thờ Tin Lành của mình chỉ có ngày Chúa Nhật là có kẻ đến nghe giảng, còn bên Nhà Thờ Công Giáo thì ngày nào cũng có người đến, nên thiếu nữ này lấy làm lạ. Cô hỏi cha thì mục sư cứ nói lảng đi chuyện khác, hoặc chỉ trả lời cho qua chuyện mà thôi.

Chiều ngày Chúa Nhật nọ, hai cha con đi dạo ngang qua một nhà thờ công giáo đang có buổi Cầu Phép lành. Đứa con gái níu tay cha lại:

- “Cha, vào xem họ đang làm gì?”

Mục sư không bằng lòng, cứ tiếp tục đi. Nhưng cô gái cứ nói to lên:

- “Cha, vào xem họ đang làm gì?”

Sau cùng, mục sư cực chẳng đã phải đem con vào nhà thờ.

Vào nhà thờ, cô gái cứ hỏi cha mãi:

MỤC LỤC

- “Cha, cái gì trắng ở giữa cái hộp vàng mà họ đang lạy kia?”

Mục sư miễn cưỡng trả lời:

- “Họ cho đó là Chúa Giêsu. Xác Chúa Giêsu thật đang ở đó. Nhưng không phải vậy đâu, con ạ.”

Trên đường về, cô gái vẫn luôn thắc mắc:

- “Có phải thật vậy không cha? Chúa không có thật ở trong ấy sao?”

Và ở trong nhà, cô con gái, mỗi lần gặp cha mình, cứ đưa ra câu hỏi thắc mắc đó mãi.

Mục sư thấy lòng mình khó chịu, nửa chắc, nửa không.

Ông nghiên cứu lại sâu xa Phúc Âm và ông đã hiểu rõ: Chúa Giêsu có thật trong Phép Thánh Thể vì những lời trong Phúc Âm nói về Phép Thánh Thể thì quá rõ ràng, không thể nào chối cãi được.

361. Chúa Giêsu sống đức vâng lời một cách đặc biệt

Chúa Giêsu vâng lời trước khi xuống trần gian: “Của lễ toàn thiêu và của lễ đền tội không còn đẹp lòng Cha nữa. Vì thế, con xin đến để làm theo thánh ý Cha.” Sau này, khi ra giảng đạo, Chúa Giêsu nói rõ điểm này: “Tôi từ trời xuống không phải để làm theo ý tôi, nhưng để làm theo ý Đấng đã sai tôi.”

Khi còn sống trong gia đình, Chúa Giêsu hết dạ vâng lời Đức Mẹ và thánh Giuse như Phúc Âm thánh Luca ghi lại: “Đoạn cậu theo cha mẹ trở về Nadarét. Cậu vâng phục cha mẹ.”

Khi ra giảng đạo, Chúa Giêsu luôn nổi bật trong sự vâng lời Đức Chúa Cha. Ngài nói Ngài không bao giờ làm theo ý riêng của mình: “Tôi không bao giờ làm theo ý riêng của tôi, nhưng tôi làm theo ý Đấng đã sai tôi.” Sợ Thầy mệt, các môn đệ giục Chúa Giêsu ăn nhưng Ngài nói đã ăn rồi: “Lương thực Thầy dùng, là thi hành ý Đấng sai Thầy và làm xong công việc Ngài giao.”

MỤC LỤC

Chúa Giêsu rất hãnh diện vì đã vâng lời Cha Ngài một cách hoàn toàn: “Lạy Cha, con đã tôn vinh Cha dưới thế, con đã hoàn thành công việc Cha dạy con phải làm.”

Chúa Giêsu quyết vâng lời cho đến tận cùng dầu khi cảm thấy rất đau khổ và trong tình huống quá buồn tủi: “Giờ đây, linh hồn Thầy xao xuyến. Nhưng biết nói làm sao? Phải chăng là: “Lạy Cha, xin cứu con khỏi giờ này. Nhưng chính giờ này mà con đã đến.” - “Lạy Cha, nếu có thể được, xin cha cho con khỏi uống chén này, nhưng xin đừng theo ý con, một theo ý Cha mà thôi.” Và Chúa Giêsu đã phải cầu nguyện như thế đến ba lần.

Thánh Phaolô đã nói về việc Chúa Giêsu vâng lời một cách lạ lùng, và vâng lời như vậy cho đến chết:

- “Ngài hạ mình xuống vâng phục cho đến chết, và chết trên thập giá.”

Và cũng chính thánh Phaolô làm nổi bật một cách đặc biệt đức vâng lời lạ lùng của Chúa Giêsu trong hồi Thương Khó và Tử Nạn:

MỤC LỤC

- “Vào những ngày còn trong thân xác, Ngài đã dâng lên cho Đấng có thể cứu Ngài khỏi chết những lời cầu xin khẩn nguyện với lớn tiếng kêu van cùng nước mắt, và Ngài đã được nhậm lời thoát khỏi sợ hãi. Dầu là Con của Thiên Chúa, Ngài đã phải đau khổ dãi dầu mà học cho biết vâng phục.”

362. Chúa Giêsu nhấn mạnh về sự vâng lời

Chúa Giêsu dạy chúng ta phải luôn luôn cầu mong cho được vâng theo thánh ý của Chúa Cha trên trời: “Các con hãy cầu nguyện như thế này: lạy Cha chúng con ở trên trời, chúng con nguyện Danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến, Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời.”

Ai vâng lời Ngài, Chúa Giêsu nhận họ làm môn đệ của mình: “Nếu các con giữ lời Thầy, các con sẽ là môn đệ của Thầy; các con sẽ biết sự thật và sự thật sẽ giải thoát các con.”

Ai vâng lời Ngài, Chúa Giêsu nhận họ làm bạn hữu của mình: “Các con có giữ điều Thầy truyền dạy, các con mới là bạn hữu của Thầy.”

MỤC LỤC

Ai vâng lời Ngài, Chúa Giêsu xem họ là bà con của mình: “Chúa Giêsu còn đang nói với đám đông thì có mẹ và anh em Ngài đến đứng ở ngoài, muốn nói chuyện với Ngài. Có người thưa với Chúa: “Mẹ Thầy và anh em Thầy đang đứng ngoài kia, muốn nói chuyện với Thầy.” Chúa trả lời cho người đó: “Ai là Mẹ Tôi, ai là anh em tôi?” Rồi đưa tay chỉ các môn đệ, Ngài nói tiếp: “Đây là Mẹ và anh em Tôi vì hễ ai làm theo ý Cha Tôi trên trời, kẻ đó là anh chị em, là mẹ Tôi.”

Ai vâng lời Chúa Giêsu, kẻ đó mới yêu mến Ngài và được Đức Chúa Trời Ba Ngôi đến ngự trong lòng họ: “Ai yêu mến Thầy thì tuân giữ lời Thầy. Cha Thầy sẽ yêu quý người đó. Và Chúng Ta sẽ đến ngự trong lòng nó.”

Ai vâng lời Chúa Giêsu thì được hạnh phúc lớn lao: “Khi Chúa Giêsu còn đang nói, một người đàn bà ở giữa dân chúng cất lớn tiếng: “Phúc thay dạ đã cư mang Thầy và vú đã cho Thầy bú.” Nhưng Chúa Giêsu đáp lại: “Đúng hơn là phúc cho những ai nghe và giữ Lời Chúa.”

363. Chúa phạt nặng những ai bất tuân, không vâng lời

Chúa đuổi ông Adam và bà Eva ra khỏi vườn Đieu Quang vì tội không vâng lời.

Vì tội không vâng lời, dân Hi Bá bị Chúa phạt đi lang thang trong Rừng Vắng bốn mươi năm thay vì bốn mươi ngày, và nhiều người trong số họ bị Chúa phạt không cho vào Đất Hứa.

Ngay cả Môsê, người được Chúa khen là thánh thiện nhất trong dân của Ngài, vì sơ ý lỗi đức vâng lời một chút, vẫn bị Chúa phạt một cách đau khổ: cho nhìn thấy Đất Hứa, chứ không cho vào Đất Hứa.

Còn vua Saul thì bị Chúa truất quyền làm vua, bị Chúa cho bại trận cũng vì tội không vâng lời.

364. Chúa thưởng bội hậu những ai vâng lời

Vì vâng lời, Abraham được Chúa thưởng cho dòng dõi trường tồn và đầy hạnh phúc.

Các tông đồ bủa lưới suốt đêm nhưng không bắt được con cá nào, nhưng vì vâng lời Chúa mà bủa lưới lại khi mặt trời đã lên cao, nên chỉ trong nháy mắt, bắt được rất nhiều cá.

365. Linh mục Renan: bất phục, mục sư Newman: vâng phục

Linh mục Renan kiêu hãnh, bất tuân, tự ý lìa bỏ chủng viện Xuân Bích và lìa bỏ cả Giáo Hội nữa. Linh mục này ra đi trong sự ngạo ngược và bất phục.

Trong lúc đó, mục sư Newman, danh tiếng nhất của Anh giáo lúc bấy giờ, lại xin trở về với Giáo Hội trong vâng phục. Vì vâng phục, Newman phải vào lại ngôi ghế chủng sinh ở trường Truyền Giáo Rôma để được tẩy não lại vì bị nghi ngờ đang còn lạc đạo, trong lúc những

MỤC LỤC

tác phẩm thần học của Newman đã hết sức danh tiếng khắp Âu châu và Mỹ châu.

Vào học lại tại trường Truyền Giáo Rôma, Newman đã dẹp bỏ lòng tự ái một bên, chỉ xin bề trên đặc ân cho mình một phòng nhỏ gần Nhà Nguyện để ngày đêm suy niệm về mầu Nhiệm Thánh Thể.

Newman thổ lộ:

- "Số phận tôi, là bị người ta không hiểu. Nhờ đó, tôi được dịp nhìn vào tôi hơn, nhìn vào tận thâm cung của hồn tôi, và như thế, tôi được kết hiệp thân thiết với Chúa hơn. Lúc ấy, tôi mới hiểu rằng chỉ có Chúa Giêsu Thánh Thể là nguồn an ủi độc nhất của tôi."

MỤC LỤC

366. Đây là viện trưởng của một đại học!

Tôi còn nhớ một thanh niên, lúc đó, gặp tôi ngoài đường và dừng lại thảo luận với tôi một vài vấn đề. Bỗng anh ta xin lỗi tôi rồi chạy ra giữa đường và chào đón một người đang đẩy xe ba gác. Anh vòng tay cung kính nói chuyện với người đó, không quan tâm gì đến những khách qua đường.

Khi về lại với tôi, anh này nói: “Đó là cha của em.”

Người thanh niên này, hiện nay, là viện trưởng của một đại học. Vị viện trưởng này thường nói về nguồn gốc tầm thường của mình. Và ông luôn luôn hãnh diện về nguồn gốc đó. (theo lời kể của một linh mục)

367. Đừng bao giờ bỏ cuộc!

Năm 1931, có một nhà thầu khoán vừa mới ra trường nhưng lại gặp nạn kinh tế khủng hoảng, nên đi xin việc ở đâu cũng bị từ chối.

MỤC LỤC

Đứng trước sự bạc bẽo này, ông tự nhủ: “Mình xin công việc không được thì mình tự tạo ra công việc mà làm.” Ông liền đi vay 500 mỹ kim và đứng ra tự mình lãnh thầu cất nhà.

Không ai chịu giao công việc cất nhà cho một người chưa có tiếng tăm gì như ông. Nhưng ông vẫn đeo đuổi quyết định của mình như con đĩa đói. Cuối cùng, ông cũng được giao một vài công việc.

Trong việc giao kèo xây cất đầu tiên của mình, ông bị lỗ 200 mỹ kim. Ông quyết gỡ lại trong những giao kèo sau vì ông quyết không bỏ cuộc.

Giai đoạn khó khăn nào rồi cũng qua. Và dần dần, ông đi từ thành công này đến thành công khác.

Đó chính là một nhà thầu khoán giàu có tại Honolulu: ông Paul N.Morihara, người đã chủ trương: quyết không bao giờ bỏ cuộc, quyết không bao giờ bỏ công việc mình đã quyết định và lựa chọn.

368. “Nếu vua trên trời không thể tin cậy ông, thì vua dưới đất còn có lý hơn để nghi ngờ ông.”

Hoàng đế Constance Chlore, thân phụ của Constantin Đại Đế sau này, muốn thử thách các sĩ quan công giáo. Ông ra lệnh cho họ phải đến dự cuộc lễ tế thần, nếu không, họ sẽ bị bãi chức.

Chỉ có một sĩ quan công giáo đến tham dự lễ tế thần, hy vọng rằng sẽ được hoàng đế ban đặc ân.

Không ngờ hoàng đế chỉ tay vào mặt ông này và nói: “Nếu vua trên trời không thể tin cậy ông, thì vua dưới đất còn có lý hơn để nghi ngờ ông.”

Sau đó, viên sĩ quan này bị hoàng đế bãi chức.

369. “Tôn giáo làm chúng ta bực bội.”

Thời Công xã Paris, cuối thế kỷ thứ mười chín, linh mục Miquel bị quân nghịch đạo bắt.

MỤC LỤC

Linh mục Miquel hỏi:

- “Tôi có tội gì mà bị bắt?”

Quân nghịch đạo hăm hù trả lời:

- “Tội gì à? Điều đó không quan trọng. Chúng ta muốn bài trừ tôn giáo. Đã 1800 năm nay, tôn giáo làm chúng ta bức bối.”

370. “Sau cùng, nó đã đẩy tôi xuống hố truy lạc.”

Trong ngày khai mạc tuần tĩnh tâm kia, chúng tôi có yêu cầu một vị tông đồ kiểm điểm lương tâm và tìm hiểu lý do tình trạng bi đát của ngài.

Sau đó, ngài đã nhận xét rất đúng và cho chúng tôi biết cảm tưởng riêng, mà khi vừa mới nghe, coi như không thể tin được.

Ngài nói:

- “Chính lòng nhiệt thành đã làm cho tôi hư đi như thế này. Tôi có tính tự nhiên thích hoạt động và sung sướng mỗi khi được thương giúp

MỤC LỤC

kẻ khác. Thêm vào đó, ma quỷ còn giúp cho những hoạt động của tôi có vẻ thành công rực rỡ trong vòng nhiều năm qua để đánh bẫy tôi và kích thích trong tôi sự say mê hoạt động, đến nỗi làm cho tôi đâm ra chán ngán đời nội tâm, sau cùng, nó đã đẩy tôi xuống hố trụy lạc.” (x. Hồn Tông Đồ).

371. Trong Thánh Kinh, chúng ta thấy tội lỗi có mặt khắp nơi

Trong thời ông Noê, tội lỗi của loài người quá làm mất lòng Chúa. Chúa cho lụt hồng thủy tiêu diệt, lúc đó, chỉ có tám người được cứu thoát vì không rơi vào sa đọa chung.

Trong thời ông Abraham, cả hai thành Xôđôma và Gômôra đông đúc nhưng không tìm ra được mười người lành thánh, vì thế, cơn thịnh nộ của Chúa nổi lên, và hai thành này phải bị tiêu diệt.

Trong sa mạc, mặc dầu được Thiên Chúa đặc biệt nâng đỡ bảo vệ, mặc dầu được Ngài ban cho muôn vàn ân huệ, Dân Riêng của Chúa vẫn phạm nhiều tội lỗi, đến nỗi Chúa phải than

MỤC LỤC

rằng: “Trong bốn mươi năm trường, Ta đã chán dòng giống ấy.”

372. Thà mắc bệnh phong hủi hơn là phạm một tội trọng

Ở đời này, có lẽ điều đáng ghê tởm nhất, là bệnh phong hủi.

Người mắc bệnh phong hủi là kẻ sống cũng như chết. Mình mảy họ đầy máu mủ hôi thối. Họ dần dần mất tay mất chân. Lỗ mũi của họ cũng bị đục khoét thành một lỗ sâu. Lỗ miệng của họ dần dần biến thành một lỗ hồng to lớn. Đôi mắt của họ dần dần biến thành hai lỗ to sâu hoắm. Hai lỗ tai của họ cũng dần dần biến mất.

Ôi thật là gớm ghiếc, ghê tởm!

Thế mà, một ngày kia, khi đi dạo chơi với một quan cận thần thân tín, tình cờ gặp một người phong hủi giữa đường, vua thánh Lu-y cất tiếng hỏi:

MỤC LỤC

- “Này khanh, khanh ứng gì? Ứng phạm tội trọng làm mất lòng Chúa hay là ứng mắc bệnh phung hủi?”

Quan cận thần này không suy nghĩ gì, đáp lại ngay:

- “Tâu bệ hạ, hạ thần thà phạm ba mươi tội trọng còn hơn là phải mắc bệnh phung hủi gớm ghiếc đó.”

Vua thánh Lu-y liền quở trách ông quan này rằng:

- “Khanh nói gì như một người điên vậy. Đối với trẫm, trẫm thà mắc bệnh phung hủi ba mươi lần, còn hơn là phạm một tội trọng làm mất lòng Chúa. Khanh nên nhớ rằng đối với linh hồn chúng ta, tội lỗi là bệnh nặng nề và ghê tởm hơn bệnh phung hủi đối với phần xác muôn ngàn lần.”

MỤC LỤC

373. Tôi không sợ bệnh phung hủi, tôi chỉ sợ tội.

Trong vòng bốn tháng, thánh nữ Françoise de Chantal tự tay săn sóc một bệnh nhân phung hủi nghèo.

Người ta can ngăn thánh nữ vì sợ thánh nữ lây bệnh phung. Thánh nữ xác tín trả lời:

- "Tôi không sợ bệnh phung, tôi chỉ sợ tội."

374. Chúa Giêsu ôm cứng tên trộm

Trong một ngôi đền thờ ở miền Bayern, Đức, có một tượng Thánh Giá rất lạ: đôi tay Chúa Giêsu không giăng ra để bị đóng đinh nhưng lại xoè ra như muốn ôm lấy một cái gì.

Người ta truyền tụng câu chuyện sau đây.

Số là vào một đêm âm u tối tăm, trong khi nhà thờ đã đóng hết cửa và chỉ có chút ánh sáng leo lét của cây đèn Nhà Tạm, thì một tên trộm đào ngạch chun vào nhà thờ. Nó chăm chăm nhìn lên Chúa Giêsu đang bị treo trên Cây Thánh Giá, không phải vì nó tỏ lòng ăn năn tội

MỤC LỤC

lỗi nó đã phạm nhưng vì nó thấy trên đầu Chúa Giêsu, người ta có đặt một mũ triều thiên bằng vàng chạm ngọc.

- “Ta sẽ lấy chiếc mũ triều thiên này – nó nói - ta sẽ được giàu sang sung sướng.”

Tên trộm trèo lên bàn thờ, vói tay định lấy mũ triều thiên, thì hãi hùng làm sao, trong khi tên trộm đưa tay ra định lấy, thì hai tay của Chúa Giêsu cũng rời khỏi hai lỗ đinh và ôm chàng lấy nó.

Bị ôm thành linh, tên trộm không kịp phản ứng, và dấu rất mạnh, nó vẫn không thể nào vùng vẫy được vì hai tay của Chúa Giêsu ôm nó quá chặt.

Tên trộm nhìn vào cặp mắt của Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu cũng nhìn vào cặp mắt của tên trộm.

Ba giờ trôi qua: ba giờ Chúa Giêsu và tên trộm nói chuyện thì thào với nhau trên Cây Thánh Giá.

MỤC LỤC

Sau cùng, tên trộm khóc. Nó đau buồn vì đã phạm tội làm mất lòng Chúa. Nó hứa chừa tội. Nó xưng tội với Chúa Giêsu. Nó ôm chặt Chúa Giêsu để tỏ lòng ăn năn thống hối. Chúa Giêsu ôm chặt lấy nó để tỏ lòng yêu thương tha thứ...

375. Thật tình ăn năn trở về với Chúa

Sau khi phạm tội, nếu ta thật tình ăn năn trở về với Chúa, ta sẽ được Chúa thứ tha.

Thật tình ăn năn tội mình đã phạm, là có lòng chê ghét tội lỗi và cương quyết chừa bỏ tội lỗi.

Kẻ ăn năn tội mình đã phạm, rồi sau đó phạm lại một cách dễ dàng, không chịu cố gắng sửa mình cho tốt hơn, không cương quyết xa lánh tội lỗi, kẻ đó chưa có lòng ăn năn tội thật.

Thánh Ixiđôrô dạy: "Ta giả hình, ta không ăn năn tội cho thật, nếu ta tiếp tục làm điều xấu mà ta đã hối tiếc."

MỤC LỤC

Thánh Bênadô dạy: “Kẻ thật tình trở về với Chúa, là kẻ biết dứt bỏ lòng mình khỏi những điều trần gian tội lỗi chóng qua này.”

Gương của kẻ đã phạm tội rất nặng, làm mất lòng Chúa rất nhiều, nhưng đã có lòng ăn năn tội thật, là vua Đavít.

Vua Đavít không tìm cách bào chữa tội mình đã phạm: “Con nhận biết tội mình, và lỗi lầm con hiện ra luôn trước mắt. Con đã phạm tội đến Chúa, con đã làm điều ác trước thiên nhan Ngài.”

Vua Đavít hết lòng trông cậy vào lượng từ bi hải hà của Chúa: “Lạy Chúa, xin thương xót con theo lượng từ bi của Chúa, xin xóa sạch tội con theo lòng nhân từ bao la của Chúa.”

Vua Đavít thành thật ăn năn thống hối bên trong: “Chúa không thích gì lễ vật con dâng lên Chúa, lễ vật toàn thiêu, Chúa cũng chẳng màng; lễ dâng lên Chúa, phải là tâm hồn thống hối ăn năn, chính tâm hồn thống hối ăn năn này là điều Chúa muốn”.

MỤC LỤC

Vua Đavít không những cầu xin Chúa tha tội cho mình, mà còn cầu xin Chúa cho mình được nên trong sạch, được nên thánh hơn, được nên mạnh mẽ hơn: “Lạy Chúa, xin tạo cho con một tấm lòng trong sạch, xin ban cho con một thần trí vững vàng.”

376. Vì sao khi sắp chết, người tông đồ run sợ?

Nếu người tông đồ biết sống đời nội tâm, họ chắc chắn sẽ tránh được những sa phạm đáng tiếc. Chỉ khi nào phớt bỏ đời sống nội tâm, họ mới sa xuống hố trụy lạc mà thôi.

Linh mục Lallement đã tìm hiểu lý do phát sinh những tấm thảm kịch của người tông đồ khi nói:

- “Có một số tông đồ hình như không biết hoạt động vì Chúa, họ chỉ biết tìm mình, hể làm việc chi là họ tìm tư lợi hơn là vinh danh Thiên Chúa, vì vậy, hoạt động của họ đã diễn ra trong sự pha trộn hai đời sống thiên nhiên và siêu nhiên. Nhưng khi tử thần xuất hiện, họ mới mở mắt ra, biết mình đã lạc đường sai hướng và bắt đầu run sợ vì thấy mình sắp sửa phải điếu đến

MỤC LỤC

trước Tòa án chí công của Thiên Chúa.” X. Hồn Tông Đồ)

377. Mẹ Têrêxa bắt đầu cuộc đời của mình khi nào?

Mẹ Têrêxa đã không bắt đầu cuộc đời của mình với công việc cứu giúp người nghèo. Thực vậy, bà đã trải qua suốt hơn hai mươi năm dạy dỗ các trẻ em của người gia đình giàu có nhất ở Calcutta, Ấn Độ. Hằng ngày, bà vẫn đi qua những khu ổ chuột chung quanh vùng dân cư khá giả của thành phố mà bà làm việc, nhưng bà không bao giờ nghĩ đến chuyện vượt ra khỏi tầm ảnh hưởng nhỏ bé hiện có của mình.

Một đêm, khi bà đang đi trên phố, bà nghe tiếng kêu cứu của một phụ nữ. Chính giây phút người phụ nữ này hấp hối trong tay bà là lúc đã mãi mãi thay đổi cuộc đời của Mẹ Têrêxa.

Nhận thấy tình trạng nguy kịch của người đàn bà kêu cứu, Mẹ đưa vội chị ta đến bệnh viện. Nhân viên bệnh viện bảo Mẹ ngồi đợi. Mẹ biết rằng người phụ nữ này sẽ chết nếu không được cấp cứu, nên Mẹ phải đưa chị ta đến một

MỤC LỤC

bệnh viện khác. Ở đây cũng thế, người ta bảo Mẹ đợi, đẳng cấp xã hội thấp của người phụ nữ đã khiến người ta coi chị không quan trọng bằng những bệnh nhân khác. Cuối cùng, Mẹ Têrêxa thất vọng, đưa chị về nhà mình. Ngay đêm hôm đó, chị đã chết an bình trong vòng tay yêu thương của Mẹ Têrêxa.

‘Thời điểm quyết định’ cuộc đời của Mẹ Têrêxa đã điểm: đó là giây phút Mẹ quyết định với mình rằng trong khả năng của Mẹ, Mẹ sẽ không còn để cảnh này diễn ra cho một người nào khác nữa.

Từ giây phút đó trở đi, Mẹ đã quyết định sẽ hiến trọn đời mình để xoa dịu nỗi khổ đau của những người đau khổ quanh Mẹ, và dù họ sống hay chết, họ sẽ sống hay chết xứng với phẩm giá con người. (x. Đánh thức con người phi thường trong bạn – Anthony Robbins – Lưu Văn Hy)

MỤC LỤC

378. Tôi thắng trận được là nhờ sự can đảm của các binh sĩ công giáo

Công tước Wellington là người thắng trận Waterloo danh tiếng: đánh bại Nã Phá Luân.

Một ngày kia, trong Hạ Viện Anh, vị tướng này đứng lên, phát biểu những lời mạnh mẽ như sau:

- "Kính thưa quý ngài, quý ngài đã đặt lên đầu tôi những vòng nguyệt quế vinh hiển nhưng các ngài đừng quên rằng chính nhờ vào sự can đảm của các binh sĩ công giáo mà tôi có được những cuộc thắng trận mà vì đó, tôi được các ngài thưởng rất bội hậu."

Lời phát biểu của một vị tướng hết sức dang tiếng và đầy công nghiệp nghiệp này làm cho các nghị viên Tin Lành cảm động. Và từ đó, Hạ Viện Anh không còn đưa ra những gì làm thiệt hại cho đời sống các binh sĩ công giáo nữa.

MỤC LỤC

379. Nếu tôi đã phục vụ Chúa như đã từng phục vụ vua...

Một vị bộ trưởng của triều đình vua Lu-y XIV đau nặng và sắp chết.

Nằm trên giường hấp hối, ông suy nghĩ về cuộc đời của ông và ông run sợ khi biết mình sẽ ra trình diện trước toà Chúa phán xét.

Lúc đó, được tin vua Lu-y sẽ đến thăm ông, ông liền nói rằng:

- "Hãy tâu với vua rằng hãy để cho tôi yên tĩnh vì nếu tôi đã phục vụ cho Chúa như tôi đã phục vụ cho vua, thì thế nào giờ đây, tôi cũng chắc chắn hưởng được sự hạnh phúc đời đời."

380. Ca sĩ danh tiếng dẫu miệng rộng và răng vấu

Chị Cass Daley muốn trở nên một danh ca, nhưng tai hại thay, miệng chị thì rộng, răng chị thì vấu, vì thế, lần đầu tiên hát trước công chúng, chị bị người ta cười chê chọc ghẹo.

MỤC LỤC

May thay, có một khán thính giả nhận thấy chị có tài ca hát, nên tìm cách gặp chị và khuyên chị từ này về sau, khi trình diễn, chị đừng chú ý đến mình, đến lỗ miệng rộng của mình, đến cái răng vẩu của mình, nhưng chỉ tập trung chú ý đến khán thính giả, cố gắng ca hát hết tình vì họ.

Từ đó, mỗi khi lên sân khấu trình diễn, Cass Daley chỉ nghĩ tới khán thính giả đang ở trước mặt mình, nên cô trình diễn hết tình vì họ, trình diễn một cách hết sức tự nhiên, không để ý gì đến cái miệng rộng và cái răng vẩu của mình: cô say sưa và vui vẻ hát ca vì các khán thính giả đang ở trước mặt cô. Và Cass Daley đã trở nên một ngôi sao hết sức sáng chói trong làng điện ảnh cũng như trên đài phát thanh. Ai ai cũng ngưỡng mộ cô, thán phục cô và muốn bắt chước cô.

381. Đi theo Chúa Giêsu để truyền giáo

Ngày xưa, Chúa Giêsu đi khắp miền Giuđêa và Galilêa, kêu gọi nhiều người theo Ngài.

MỤC LỤC

Mặc dầu Chúa Giêsu đưa ra lời kêu gọi một cách nhẹ nhàng: “Hãy theo tôi!”, nhưng những điều kiện Ngài kèm theo, thật là quyết liệt: hãy đi theo ngay lập tức, không được trở về chôn cất cha mình, không được trở về từ giả gia đình; nếu có trở về lại gia đình, là để bán hết tất cả gia tài sự nghiệp để rảnh rang mà đi theo; mà khi đi theo, không phải chỉ từ bỏ những gì bên ngoài, nhưng còn phải từ bỏ ngay chính bản thân mình bên trong, ngay chính cả mạng sống mình nữa.

Thật quá lạ lùng!

Đã hai ngàn năm rồi, Con Người bị chết treo tất tưởi trên hai miếng gỗ lạnh lùng, vẫn luôn luôn đưa ra lời kêu gọi: “Hãy theo tôi!”, và rất nhiều người ở khắp nơi, trên bất cứ lục địa nào, trong bất cứ dân tộc nào, vào bất cứ thời nào, vui vẻ nghe theo tiếng gọi của Ngài để đi rao giảng Tin Mừng cho muôn dân, muôn nước.

MỤC LỤC

382. Gia đình công giáo truyền giáo

Một linh mục quản xứ kia chia sẻ kinh nghiệm về gia đình công giáo truyền giáo như sau.

Trong giáo xứ của tôi, có những gia đình công giáo, gồm thành phần vợ chồng, hoặc cha mẹ, con cái và anh chị em, được tôi luôn khuyến bảo sống đời truyền giáo.

Trước hết, đời sống của những gia đình công giáo này cần phải là gương mẫu trong đời sống kitô-hữu.

Với đời sống gương mẫu như vậy, các thành phần trong gia đình công giáo này được khuyến khích sốt sắng cầu nguyện cho việc truyền giáo.

Các gia đình công giáo này cần phải để ý cầu nguyện ngày đêm cho ba gia đình ngoài công giáo đang ở gần họ để những gia đình này được biết Chúa.

Với sự để ý cầu nguyện này, họ hãy tìm đủ cách để năng lui tới với ba gia đình đó trong tình

MỤC LỤC

thân hữu, nhưng với mục đích tìm cách đem Chúa đến cho họ.

Đó là những gia đình công giáo truyền giáo. Và có những gia đình truyền giáo như vậy trong giáo xứ của tôi.

383. Truyền giáo bằng phát triển

Tin Mừng được rao giảng cho thế giới, nhưng trên thế giới này, nhiều nơi chưa được phát triển đầy đủ, nhiều dân tộc đang còn quá nghèo khổ, lạc hậu. Trong những nơi này, sự phát triển là yếu tố cần thiết để Tin Mừng được loan báo. Vì thế, Đức Giáo Hoàng Phaolô VI đã đưa ra một khẩu hiệu truyền giáo về mặt phát triển: "Sự phát triển là danh hiệu mới của hoà bình."

384. Chúa dùng kẻ cầu nguyện nhiều để mở mang nước Chúa

Ai cầu nguyện nhiều thì họ được Chúa dùng một cách đặc lực để mở mang nước Chúa.

MỤC LỤC

Marie de Valence là một nữ tu Dòng Kín. Chị được Chúa cho biết rằng: chị phải hy sinh cầu nguyện để làm cho năm vạn người có tội được trở lại, ba vạn người ăn năn hối cải được ơn chữa cải cho vững, một vạn người công chính và một ộtan hai ngàn người thánh thiện được bền đỗ trong sự trọn lành.

385. Trong việc truyền giáo, sự cầu nguyện là quan trọng nhất

Trong khi tuyên bố thánh nữ Têrêxa Hài Đồng là quan thầy các xứ truyền giáo, Giáo Hội muốn chúng ta noi gương vị thánh trẻ này để chinh phục toàn thể nhân loại cho Chúa bằng quả tim yêu Chúa, bằng cuộc sống hy sinh, và nhất là bằng sự cầu nguyện đêm ngày cho Nước Chúa trị đến.

386. Tương lai truyền giáo rạng rỡ nhờ sự cầu nguyện

Trong Hội nghị Truyền giáo tại Lisieux năm 1929, Đức Cha De Guébrian, bề trên Dòng Paris Thừa Sai, quả quyết rằng: 'Nếu được chọn giữa

MỤC LỤC

một vạn người tân tòng trở lại và việc thiết lập một dòng tu cầu nguyện, thì tôi chọn ngay việc thiết lập một dòng tu cầu nguyện vì như vậy, tương lai sau này mới rạng rỡ.”

387. Cầu nguyện trước, ra tay hoạt động sau

Trước khi bước lên toà giảng, linh mục Lacordaire đã cầu nguyện trong âm thầm. Khi giảng xong, ngài trở về phòng riêng, đánh tội phạt xác.

Trước khi bước chân lên toà giảng trong Nhà Thờ Đức bà Paris, linh mục Monsabré quỳ gối đọc hết một tràng kinh Mân Côi. Một người bạn hỏi ngài về thái độ đó, ngài trả lời cách khôi hài rằng: “Tôi có ý uống nước trước khi giảng.”

Cả hai linh mục đó đã sống theo nguyên tắc của thánh Bônaventura: “Bí quyết việc tông đồ phong phú phát sinh bởi Cây Thánh Giá hơn là bởi tài đức của vị tông đồ.”

Thánh Bênêđô nói: “Có ba điểm này: lời giảng, gương sáng và cầu nguyện, nhưng cầu nguyện là hơn cả.”

MỤC LỤC

Câu nói này cho ta nhận thấy lý do sự quyết định của những vị tông đồ biết hoãn lại hoạt động bên ngoài để có đủ thời giờ cầu nguyện: tiên vàn phải cầu nguyện, rồi mới ra tay hoạt động. (x, Hồn Tông Đồ)

388. Điều độ, bình tĩnh và vui vẻ làm ta thoát khỏi bệnh

Tác phẩm “Gulive phiêu lưu ký” là một cuốn sách rất nổi tiếng trong văn chương Anh. Tác giả của cuốn sách này là ông Swift. Ông này lại có tính rất bi quan. Ông thường mặc đồ đen để nói lên sự buồn phiền đen tối trong cuộc sống. Khi đến lễ sinh nhật của mình, ông nhất định nhịn đói chứ không tổ chức ăn uống vui vẻ.

Thế mà về sau, ông Swift bi quan này phải thú nhận rằng liều thuốc bổ nhất cho sức khỏe của con người là tính tình vui vẻ và sự vui sống, và khi ông quả quyết: “Những bác sĩ hay nhất thế giới, đó là sự điều độ, sự bình tĩnh và sự vui vẻ.”

MỤC LỤC

389. Khi bị chỉ trích, ta hãy cảm ơn người chỉ trích ta và ta hãy tìm cách sửa mình

Công ty Ford xin các người làm công hãy cứ chỉ trích Công ty vì Công ty rất muốn biết những gì Công ty sơ sót và lỗi lầm để tìm cách hoàn thiện.

Những người chỉ trích ta, nếu họ thành tâm, là những ân nhân rất quý giá của ta. Họ là những vị thầy dạy ta biết rất nhiều điều, nhưng đó là những vị thầy mà ta không tốn tiền để trả.

390. Đức Giáo Hoàng Lêô XIII vừa khóc vừa ôm một em bé bị cưa chân

Năm 1891, một linh mục thừa sai tại Phi Châu mang một đoàn trẻ nhỏ Phi Châu đến Rôma và có mặt trong một buổi triều yết Đức Giáo Hoàng Lêô XIII. Trong đoàn trẻ nhỏ này, có một em bị cưa chân.

Đức Giáo Hoàng nhìn em và nói:

- “Con đã bị người ta cưa chân, chắc là con không ngoan.”

MỤC LỤC

Cậu bé Phi Châu lắc đầu:

- "Tâu Đức Thánh Cha, con ngoan. Người ta đã chặt chân con vì con không chịu bỏ Đạo."

Đức Giáo Hoàng Lêô XIII bỡ ngỡ, muốn hiểu rõ sự thật, nên ra hiệu cho em đến gần để kể cho ngài nghe câu chuyện của em.

Đức Giáo Hoàng vừa nghe em kể, vừa khóc.

Khi nghe xong, Đức Giáo Hoàng liền ôm em vào lòng và cảm động nói trước mặt mọi người:

- "Cha chưa bao giờ được hân hạnh ôm một vị tử đạo, nhưng ngày hôm nay, Cha có được hân hạnh này."

391. Khoa học chấp tay thờ lạy Thiên Chúa

Nhà toán học vĩ đại nhất của thế kỷ thứ mười chín, Augustin Cauchy (1789-1857), nói:

- "Tôi là người kitô-hữu, tôi là người công giáo cùng với tất cả những nhà thiên văn học vĩ

MỤC LỤC

đại, những nhà vật lý học vĩ đại, những văn sĩ vĩ đại đã từng làm vinh danh các Hàn Lâm viện.”

Một trong những nhà bác học vĩ đại, ông Chevreul (1786-1889), đã từng nói: “Tôi không thấy Thiên Chúa trông chính Thiên Chúa được vì ngài là Đấng hoàn toàn thiêng liêng, nhưng tôi đã thấy Thiên Chúa trong các công trình tạo dựng của Ngài.”

Một trong những nhà bác học vĩ đại của nhân loại, đến đời ai nghe đến tên ông, cũng tỏ lòng khâm phục, đó là Pasteur. Pasteur đã từng khiêm nhường nói rằng:

- ‘Nhờ học biết giáo lý mà tôi đã có được đức tin của một người đàn ông nông dân xứ Bretagne. Nếu tôi học giáo lý nhiều hơn nữa, thế nào tôi cũng sẽ có đức tin của một người đàn bà nông dân xứ Bretagne.’”

392. Đòi hạnh phúc là do chúng ta quyết định

Chúng ta được hạnh phúc hay là chúng ta bất hạnh, điều này không do Thiên Chúa định đặt, nhưng do chúng ta quyết định: chính chúng

MỤC LỤC

ta quyết định chúng ta có hạnh phúc hay là chúng ta bất hạnh.

Một người kia sống rất hạnh phúc. Được hỏi, ông nói:

- “Thật quá đơn giản! Mỗi sáng mở mắt ra, tôi có hai lựa chọn trong ngày sống hôm đó: một là tôi sống vui vẻ hạnh phúc, hai là tôi sống buồn phiền, bất hạnh. Tôi xin Chúa cho tôi chọn điều thứ nhất. Và tin tưởng vào Chúa thương tôi, ban ơn giúp sức cho tôi, tôi chọn điều thứ nhất, và tôi quyết sống theo điều này trong ngày sống hôm đó của tôi.”

393. Không cần cầu nguyện

Một triết gia kia buồn vì người học trò xuất sắc của mình ngày càng ham suy tư hơn nhưng càng bớt cầu nguyện đi. Khi ông hỏi lý do thì người học trò đáp :

- Thứ nhất, Chúa biết hết mọi sự, không cần chúng ta nói. Thứ hai Chúa tốt lành vô cùng, Ngài sẽ cho chúng ta mọi thứ chúng ta cần. Thứ

MỤC LỤC

ba Ngài là Đấng vĩnh cửu, lời cầu nguyện của chúng ta chẳng thay đổi Ngài gì cả.

Triết gia không nói gì. Ông đến ngồi dưới bóng cây, mặt buồn bã. Người học trò hỏi :

- Tại sao Thầy buồn thế ?

- Người bạn của Thầy có một thửa ruộng rất tốt, hằng năm sản xuất rất nhiều hoa màu. Nhưng bây giờ ông ta bỏ mặc không chăm sóc gì cho nó nữa.

- Bộ ông ta khùng ư ?

- Không đâu. Ông còn khôn nữa là đằng khác. Ông nói : Chúa yêu thương vô cùng. Ngài sẽ lo cho tôi mọi thứ cần để sống nên chẳng cần làm ruộng nữa. Chúa quyền phép vô cùng, dù tôi không cày xới, Ngài vẫn thừa sức cho nó sinh sản hoa màu.

- Như thế nghĩa là thử thách Chúa rồi còn gì nữa ?

- Thì con cũng thế thôi. (Đức Cha Tihamer Toth).

MỤC LỤC

394. Cái gì thuyết phục

Vị khách đến ủy lạo một thương binh trong bệnh viện

- Anh thuộc giáo hội nào ?
- Tôi thuộc giáo hội của Chúa Kitô.
- Cái gì thuyết phục anh vào giáo hội đó ?

- Thuyết phục ư ? Rồi nhìn lên tượng chịu nạn, anh tiếp : phải, tôi bị Ngài thuyết phục đến độ ngay cả sự sống sự chết, thần quyền thế quyền... không gì có thể tách tôi ra khỏi lòng mến Thiên Chúa trong Đức Giêsu Kitô."

395. Tại sao sợ ?

Một người nói chuyện với bạn là một Kitô-hữu già cả : "Tôi sợ rằng anh gần đất xa trời rồi !" Người kia nhẹ nhàng đáp : "Tôi biết chứ, nhưng nhân danh Chúa, tôi không sợ, mà tôi còn đặt hi vọng vào đó."

396. Ba, Má

Có bao giờ bạn thử đi tìm ngữ căn của các tiếng "ba, má" ? Nếu bạn tìm trong các sách văn phạm, ngữ pháp, sẽ chẳng thấy đâu. Những tiếng đó đến từ tự nhiên. Khi đứa trẻ bập bẹ tập nói, thì đó là các âm vị đơn giản nhất và chúng thường lập đi lập lại : ba ba, má má...

Thiên Chúa cũng cho ta làm nghĩa tử để ta dễ dàng kêu lên : "abba", nghĩa là : ba ơi, cha ơi...

397. Điều thế giới cần

Một chiều đông lạnh lẽo, triết gia Thomas Carlyle đang ngồi trước lò sưởi trong phòng khách. Cửa mở, cha xứ mới của giáo xứ bước vào. Sau mấy câu xã giao, cha xứ hỏi : "Theo ngài, lúc này giáo xứ mình cần cái gì nhất ?" Không chút ngập ngừng, triết gia đáp ngay : "Cái mà giáo xứ cần nhất lúc này, đó là người ta nhận biết một Thiên Chúa không phải chỉ trong lí thuyết."

398. Giá trị phải trả

Chiếc tàu hoả tốc hành đi từ Chicago đến bờ biển miền tây. Trên tàu hôm đó có mặt ông chủ tàu. Tàu đang ngon trớn, bỗng xảy ra tai nạn, vì trời quá tối. Ông chủ vội chạy lên phía trước : viên kỹ sư bị đầu tàu đè lên ! Nhìn người lâm nạn thấy đôi môi mấp máy, ông liền ghé tai xem anh nói gì. "Tôi biết tôi đã tin vào ai và tôi chắc rằng Ngài đủ quyền năng giữ gìn điều Ngài trao phó cho tôi cho tới Ngày đó". Ông chủ thốt lên : "Anh Jim ơi, ước gì tôi có được đức tin như anh. Dù có phải cho đi cả đời tôi cùng những gì tôi có, tôi cũng sẵn lòng"

Anh Jim thều thào : "Ông chủ ơi, đó chính là cái giá phải trả cho đức tin đó !"

399. Chúa luôn thấy tôi

Ngày nọ, một người bạn đến tìm nhà giảng thuyết Mc-Leod Campbell trong tâm trạng bối rối : "Này anh, xin anh nói cho tôi hay ; làm thế nào mà anh luôn tìm thấy Chúa ?" Nhà giảng thuyết trầm ngâm một lúc rồi nói : "Làm thế nào mà tôi luôn tìm thấy Chúa ư ? Không đâu, tôi

MỤC LỤC

không luôn tìm thấy Chúa đâu, nhưng tôi biết là Chúa luôn tìm thấy tôi !”

400. Gia tài của người cha trối lại

Cô Elsa Maxwell kể chuyện khi chết, cha cô trối lại gia tài cho cô như sau: thứ nhất, đừng bao giờ sợ tiếng “thiên hạ” nhưng hãy hiên ngang sống trong lập trường chính đáng của mình; thứ hai, đừng lo thu góp những đồ vật vô tri là những vật làm nô lệ đời ta; thứ ba, hãy luôn tự cười mình trước: “Con hãy cười chê con trước tiên, và con sẽ thấy rằng con không bao giờ dám cười chê kẻ khác, trừ phi con mang một bộ mã giáp bằng vàng.”

401-450

401. Chúa Giêsu dạy các môn đệ đừng sợ

402. Điểm nổi bật nhất của Nhóm Mười Hai Tông Đồ là sự sợ hãi

403. Tuy tính tình nhút nhát, tiên tri Giêrêmia vẫn quyết không sợ

404. Lời đầu tiên Đức Mẹ Fatima phán: “Các con đừng sợ!”

405. Một gương bình tĩnh, không hốt hoảng sợ sệt

406. Chúa Giêsu với sự quan phòng của Đức Chúa Cha

407. Vài ví dụ về sự Chúa quan phòng trong Thánh Kinh Cựu Ước

408. Mọi sự đều do thánh ý Chúa quan phòng sắp đặt

409. Chúa quan phòng kỳ lạ cho con lạc đà

410. Vì tông đồ phải đúc hình ảnh Chúa Giêsu trong mình trước

411. Con người của Phêrô

412. Phêrô, trước: hoảng sợ chối Thầy Giêsu!

413. Phêrô, sau: yêu Chúa Giêsu không ai bằng!

414. Phaolô, trước: ghét Chúa Giêsu hết sức thâm tề

415. Phaolô, sau: yêu Chúa Giêsu không ai bằng!

416. Giáo Hội Công giáo luôn tươi trẻ, luôn mới mẻ

417. Lấy hy sinh và đau khổ để làm việc tông đồ

MỤC LỤC

418. Không cần tìm lý do đích thực ở đâu xa!

419. Hoàn cảnh tạo chúng ta, hay chúng ta tạo nên hoàn cảnh?

420. Hoặc làm việc hoặc chết!

421. Đức Giêsu được ví như Con Chiên của Thiên Chúa

422. Đức Giêsu ví mình như người chủ chăn hiền lành

423. Đời sống hiền lành của Đức Giêsu

424. Trên Thánh Giá, nổi bật sự hiền lành của Con Thiên Chúa

425. Các thánh tập sống hiền lành

426. Ông chủ đạo đức kia dạy tôi tớ sống nhin nhục hiền lành

427. Gương sáng là phương pháp truyền giáo hữu hiệu nhất

428. Vua thì cho mình là bất hạnh, còn người đui, điếc, câm thì cho mình là hạnh phúc.

429. Khi giáo dục một đứa trẻ, hãy nghĩ đến điều gì?

430. Người ta chỉ lo phát triển tài năng của tôi!

431. Phải nghe chính lời của Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa

432. Thái độ khi nghe giảng Lời Chúa

433. Giáo Hội được Chúa Giêsu trao sứ mạng rao giảng Lời Chúa

MỤC LỤC

- 434. Lời Chúa làm cho chúng ta thuộc về gia đình của Chúa
- 435. Lời Chúa làm cho người ta ăn năn trở lại và được rỗi linh hồn
- 436. Con hãy yêu Chúa Giêsu hơn yêu mẹ!
- 437. Bí quyết đời sống nội tâm, đời sống thầm lặng
- 438. Nếu tôi có hai linh hồn!
- 439. Gương vươn lên của nhà đại thi hào Gandi
- 440. Biến giấc mơ thành hiện thực
- 441. Kẻ thù không đội trời chung với loài người chúng ta là ma quỷ
- 442. Chúa Giêsu nói nhiều về những hoạt động của ma quỷ
- 443. Thánh Gioan Tông Đồ nói về Ma Quỷ
- 444. Các Tác Giả Phúc Âm Nhất Lãm nói về Ma Quỷ
- 445. Ma quỷ là con Mãng xà có nhiều quyền năng
- 446. Người tông đồ nào thu hút được quần chúng?
- 447. Cha cất mũ khi đứng trước mặt con
- 448. Mỗi tuần cố gắng thắng một tật xấu
- 449. Các bậc vĩ nhân là những người biết vươn lên
- 450. Điều mà con tôi cần nhất!

MỤC LỤC

401. Chúa Giêsu dạy các môn đệ đừng sợ

Trong đời mình, Chúa Giêsu có rất nhiều kẻ nghịch. Trước hết là ma quỷ. Tiếp đó, là những kẻ độc ác, như vua Erode. Rồi đến những hạng kiêu căng, cố chấp như những người biệt phái, luật sĩ, ký lục.

Chúa Giêsu biết trước những kẻ nghịch của Ngài hiện nay và sau này, thế nào cũng đối xử tàn nhẫn với những ai theo Ngài. Vì thế, Chúa Giêsu khuyên các môn đệ của Ngài đừng sợ vì những kẻ nghịch này chỉ có thể làm hại được phần xác mà thôi, chứ không thể nào làm hại phần hồn được.

Chúa Giêsu cũng động viên lòng tin cậy của các môn đệ. Ngài khuyên họ tin vào sự quan phòng của Chúa Cha trên trời hằng lo lắng cho từng sợi tóc của con cái Ngài.

Chúa Giêsu chỉ nhấn mạnh về một cái sợ đích thực, là sợ Chúa. Lý do là vì chỉ có Chúa là Đấng có thể phạt cả xác lẫn hồn chúng ta bằng cách ném cả xác lẫn hồn chúng ta xuống hỏa ngục.

402. Điểm nổi bật nhất của Nhóm Mười Hai Tông Đồ là sự sợ hãi

Mặc dầu được sống tam cùng với Chúa Giêsu: cùng ở, cùng ăn, cùng làm với Ngài, mặc dầu được thấy biết bao nhiêu phép lạ Thầy mình làm trước mắt, nhưng các tông đồ sợ thì vẫn sợ: sợ không có gì ăn, sợ bão táp làm cho thuyền chìm, sợ quân dữ đến bắt Thầy nên đã bỏ chạy hết, sợ đến nỗi chối Thầy, sợ bị liên lụy nên không dám đi theo Thầy lên tận Núi Sọ.

Vì thế, chúng ta có thể gọi Nhóm Mười Hai này là "Nhóm Sợ."

Sau này, Nhóm Mười Hai này được gọi là "Nhóm Không Sợ". Lý do thế nào thì Sách tông Đồ Công Vụ đã nói rõ rồi.

403. Tuy tính tình nhút nhát, tiên tri Giêrêmia vẫn quyết không sợ

Bản tính Giêrêmia thì hiền lành, nhút nhát, ưa sống thình lặng một mình. Nhưng khi được Chúa giao cho sứ mạng đi cảnh cáo Dân Chúa

MỤC LỤC

tội lỗi, Giêrêmia liền gồng mình lên, tin tưởng vào Chúa và ra đi thi hành sứ mạng.

Thế là nhà tiên tri Giêrêmia bị người ta chế nhạo, thóa mạ, bắt bớ. Cả những người bạn thân tín nhất của ông cũng quay ra chống đối ông.

Dẫu vậy, ông vẫn vững tâm tin vào Chúa và làm trọn phận sự Chúa giao cho đến chết.

404. Lời đầu tiên Đức Mẹ Fatima phán: “Các con đừng sợ!”

Không ai mà không biết hoặc không nghe nói về sự lạ Đức Mẹ hiện ra tại Fatima vào đầu thế kỷ thứ hai mươi này.

Khi hiện ra tại Fatima lần đầu tiên, Đức Mẹ phán ngay: “Các con đừng sợ!”

Chúng ta hãy nghe tóm lược câu chuyện Đức Mẹ hiện ra tại Fatima lần đầu tiên như sau.

Ba em nhỏ tên là Luxia, Phanxicô và Giaxinta đang chăn đoàn chiên trên đồi, liền

MỤC LỤC

cùng nhau đọc kinh Truyền Tin khi nghe chuông đánh.

Đọc kinh xong, ba em định chơi một trò chơi thì thấy trời có chớp lóe. Ba em sợ, nên lùa chiên chạy xuống chân đồi. Trời vẫn chớp sáng nên các em tìm cách chạy thật nhanh.

Khi xuống lưng chừng đồi, ba em kinh hãi vì thấy rõ có một bà rất xinh đẹp đang đứng trên ngọn cây sồi gần đó, chỉ cách xa chỗ ba em đứng chừng một thước rưỡi.

Bà đẹp nói với ba em những lời an ủi như sau:

“Các con đừng sợ. Ta không làm gì hại các con đâu...”

Lời đầu tiên của Đức Mẹ hiện ra tại Fatima là lời lặp lại của Chúa Giêsu đã từng nói: “Các con đừng sợ!”.

Và Giáo Hội cũng luôn luôn lặp lại với con cái mình ở khắp nơi, trong mọi hoàn cảnh và trong mọi thời đại, nhất là trong thời đại bây giờ: “Các con đừng sợ!”

405. Một gương bình tĩnh, không hốt hoảng sợ sệt

Ông George Washington Carver có được một số tiền bốn vạn mỹ kim. Ông đã rất cực khổ, tìm đủ mọi cách để dành dụm, mới được một số tiền lớn như vậy.

Ngày kia, khi đang dạy học, ông được người ta báo cho biết ông đã mất hết số tiền đó vì ngân hàng ông gửi tiền, nay đã vỡ nợ, không có gì để trả lại cho khách.

Nghe vậy, ông George Washington Carver vẫn thản nhiên và bình tĩnh dạy học như thường, không chút gì sợ sệt hoảng hốt. Ông chỉ trả lời vắn gọn với người đưa tin: “Phải! Tôi cũng nghe nói như vậy!”

406. Chúa Giêsu với sự quan phòng của Đức Chúa Cha

Chúa Giêsu hoàn toàn tin tưởng vào Đức Chúa Cha quan phòng.

MỤC LỤC

Sự quan phòng của Đức Chúa Cha vẫn không miễn cho Chúa Giêsu những cơn thử thách rất nặng nề, đến nỗi Ngài khiếp sợ trong Vườn Dầu, và trên Cây Thánh Giá, cảm thấy như bị Đức Chúa Cha ruồng bỏ, Ngài phải than lên câu của Thánh Vịnh: “Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con?”

Nhưng Chúa Giêsu vẫn một lòng trung thành trong những cơn thử thách, vì thế, Ngài vẫn vui lòng vâng lời cho đến chết, và hết lòng tin thác hiểu thảo vào Đức Chúa Cha: “Lạy Cha, con xin phó thác hồn con trong tay Cha.”

Những ai theo Chúa Giêsu, đều sẵn sàng vượt qua đêm tối của cuộc đời, trong đó, sự dữ, sự ác ý, sự bất hạnh thường xảy đến và tìm cách nhận chìm họ, nhưng họ vẫn luôn vững tiến trên những con đường mầu nhiệm của Chúa quan phòng, luôn tin tưởng vào Tình Yêu vô bờ vô bến của Chúa mà họ đã hoàn toàn phó thác. Miệng họ luôn lặp đi lặp lại lời của Dân Chúa đang lê bước trong sa mạc với lòng tin tưởng vào Chúa: “Vì tình Chúa yêu ta không bờ không bến! Vì tình Chúa yêu ta bền vững muôn đời!”

MỤC LỤC

407. Vài ví dụ về sự Chúa quan phòng trong Thánh Kinh Cựu Ước

Giuse bị anh em bắt đem đi bán. Nhờ thế, Giuse mới được qua Ai cập, được làm tể tướng để cứu dòng dõi Giacóp của Chúa khỏi bị tiêu diệt.

Khi Dân Chúa thoát ra khỏi Ai Cập, Chúa cho Biển Đỏ rẽ ra để họ vượt qua.

Khi Dân Chúa gặp bóng tối, Chúa cho cột lửa soi sáng dẫn đường.

Khi Dân Chúa không có gì ăn, Chúa ban manna nuôi sống họ.

Khi Dân Chúa không có gì uống, Chúa ban cho họ có nước uống giữa sa mạc khô cằn.

408. Mọi sự đều do thánh ý Chúa quan phòng sắp đặt

Sau khi dựng nên mọi loài, Chúa tiếp tục dựng nên mãi.

MỤC LỤC

Nếu không có sự can thiệp này của Chúa, mọi loài đều bị tan biến. Đây chính là việc Chúa quan phòng, mà thần học gọi là một công cuộc tạo dựng kéo dài.

Chúa quan phòng mọi sự. Chúng ta đừng bao giờ cho rằng điều này điều kia xảy đến cho mình là do ma quỷ, hoặc do người này người khác có ác ý, hoặc do người nọ người kia sắp đặt, nhưng chúng ta hãy luôn tin rằng tất cả mọi sự xảy đến, đều do Chúa là căn nguyên.

Gương thánh Gióp: khi mất hết của cải, mất hết con cái, thánh Gióp nói: 'Giavê đã cho. Giavê đã lấy lại. Đáng chúc tụng thay Danh Giavê!'

Thánh Gióp nói Chúa đã ban cho ông, giờ đây Chúa lấy đi. Thánh Gióp không nói Chúa ban cho ông, nhưng giờ đây, ma quỷ lấy đi.

Mọi sự xảy đến, đều do thánh ý Chúa quan phòng sắp đặt, chứ không theo như ý của ai hoặc của ma quỷ muốn xảy ra.

MỤC LỤC

409. Chúa quan phòng kỳ lạ cho con lạc đà

Con lạc đà có một cục bướu trên lưng: đây là nơi con lạc đà chất chứa đồ ăn để nó có thể đi qua sa mạc Sahara lâu ngày.

Sa mạc là nơi đầy cát nóng bỏng ban ngày, nơi không có cây, nơi không có nước. Thế mà lạc đà cứ chậm rãi đi cả tháng trời, trong khi đó, trên lưng, nó phải chở nhiều người và nhiều hàng hoá rất nặng.

Sức lực lạ lùng của lạc đà là do tiêu thụ những thức ăn và nước uống nơi mấy cục bướu trên lưng của nó mà nó đã dự trữ.

Thật Chúa quan phòng kỳ lạ cho con lạc đà, cũng như Chúa quan phòng kỳ lạ cho tất cả mọi loài Chúa đã dựng nên.

410. Vị tông đồ phải đúc hình ảnh Chúa Giêsu trong mình trước

Đức Thánh Giáo Hoàng Piô X nói:

- “Để canh tân mọi sự trong Chúa Giêsu bằng việc tông đồ, cần phải có ơn Chúa.”

MỤC LỤC

Vị tông đồ chỉ có thể lãnh nhận ơn Chúa nếu ngài liên kết mật thiết với Chúa Giêsu.

Chỉ khi nào chúng ta đúc thành hình ảnh Chúa Giêsu trong mình trước, chúng ta mới có thể đúc thành hình ảnh ấy trong các gia đình và xã hội cách dễ dàng.

Vậy tất cả các vị tông đồ đều phải có lòng đạo đức chân chính. (x. Hồn Tông Đồ).

411. Con người của Phêrô

Tên Ximong. Con của ông Giona. Chủ một chiếc đò. Làm nghề chài lưới.

Chúa Giêsu kêu gọi Phêrô và Phêrô bỏ thuyền, bỏ lưới, bỏ gia đình để theo Chúa.

Chúa Giêsu đến nhà Phêrô và chữa bà gia ông lành bệnh. Ngài sống trong nhà ông Phêrô một thời gian để làm việc. Ngài cho ông một tên mới, gọi là "Đá" vì con người cứng rắn của ông.

Phêrô có tư cách thủ lĩnh: ông điều khiển được Nhóm Mười Hai.

MỤC LỤC

Phêrô có tính tình thẳng thắn, bộc trực. Ông thường nói toạc ra trước khi suy nghĩ: “Con không bỏ Thầy đâu?”....

Khi mọi người im lặng, sợ sệt, Phêrô cả gan nói lớn: “Lạy Thầy, con sẽ đi với ai vì Thầy là Đấng có lời hằng sống.”

Chúa Giêsu yêu đặc biệt Phêrô vì thấy Phêrô có nhiều tư cách đáng phục: đưa lên Núi Tabôrê, đưa vào Vườn Giết-sê-mani.

412. Phêrô, trước: hoảng sợ chối Thầy Giêsu!

Nhưng cuối cùng vì hoảng sợ, Phêrô đã phản bội Thầy Giêsu một cách phũ phàng: chối Thầy đến ba lần liên tiếp, chối phăng phắc, chối không chút ngập ngừng, chối không chút do dự.

Và khi gà gáy, liếc nhìn của Thầy Giêsu đầy buồn bã đã rơi đúng trên khuôn mặt sợ sệt của Phêrô.

MỤC LỤC

413. Phêrô, sau: yêu Chúa Giêsu không ai bằng!

Khi gà sắp gáy lần thứ ba, liếc nhìn của Chúa Giêsu đầy yêu thương tha thứ, - nhưng cũng rất buồn - rơi đúng trên khuôn mặt đầy sợ sệt của Phêrô, và lạ lùng thay, Phêrô bắt được luồng sáng tình yêu của Thầy và tin chắc rằng Thầy không bao giờ loại bỏ mình, nên Phêrô đáp lại, không phải bằng sự tuyệt vọng của Giuđa, nhưng bằng một lòng hy vọng lớn lao. Phêrô tin rằng Thầy đã hoàn toàn tha thứ cho mình.

Thế rồi một bóng người ra đi loạng choạng giữa đêm khuya vắng, vừa thất thểu, vức mếu máo, dấm ngực ăn năn khóc lóc thảm thiết, đến đến đổi từ đó, cho đến cuối đời, giọt lệ thống hối làm cho đôi má Phêrô phải mòn đi thấy rõ.

Khi sống lại, hai Thầy trò gặp nhau. Chúa Giêsu thấy Phêrô quả thật là một con người mới mẻ, có tình yêu khiêm tốn nhưng sâu đậm. Chúa Giêsu không ngần ngại cử Phêrô chính thức làm vị chủ tịch tối cao của Giáo Hội. Và vị Giáo Hoàng đầu tiên này đã không phụ lòng mong mỏi của Thầy mình.

MỤC LỤC

Phêrô hằng hái ra đi khắp nơi, chinh phục các linh hồn cho Chúa Giêsu. Bị tù đày, vẫn vui mừng; bị đánh đập, vẫn hân hoan; luôn bình tĩnh, chịu đựng, can đảm, không còn sợ sệt nữa. Và tù ra khám, bị đánh bị đuổi, Phêrô vẫn một mực cương quyết điều khiển Giáo Hội sơ khai một cách tận tụy.

Đến tận Rôma, dưới thời bạo chúa Nêrông, trong lúc Đạo của Thầy mình bị bắt bớ ghê rợn, Phêrô tìm đủ cách để rao giảng Tin Mừng, lén lút sống trong các hang Toại Đạo với các bốn đạo, nâng đỡ đức tin của đoàn chiên mẹ, chiên con.

Phêrô vui lòng để cho quân nghịch đạo bắt, sau khi biết rõ ý Chúa là phải hy sinh mạng sống cho Giáo Hội.

Phêrô bị bắt và bị giam trong ngục sâu, 9 tháng ròng rã, đói, khát, lạnh lẽo, cô đơn, nhưng vẫn vui lòng chịu đựng vì yêu Thầy.

Khi bị lôi ra khỏi ngục để bị đóng đinh như Thầy, Phêrô khiêm nhượng xin cho được đóng đinh ngược, để kính trọng Thầy Giêsu của mình.

MỤC LỤC

Như vậy, trước khi chết, Phêrô vẫn còn khiêm nhường cho mình không xứng đáng đóng đinh trên thập giá trong tư thế như Thầy của mình.

Chúa Giêsu đã đặt tất cả vận mạng của Giáo Hội Ngài lập, vào tay Phêrô.

Con người hèn yếu, hèn nhát và bất toàn này, tên là Phêrô, vẫn được Chúa Giêsu dùng để làm nên một vị thánh, vị Giáo Hoàng tiên khởi, cột trụ của Giáo Hội.

Và Giáo Hội Công giáo luôn hiên ngang về Vị Giáo Hoàng đầu tiên này của mình.

414. Phaolô, trước: ghét Chúa Giêsu hết sức thậm tệ

Phaolô, trước, có tên là Saolê. Lúc còn ăn học tại Giêrusalem, Saolê rất gắn bó với Đạo Do Thái, vì thế, khi biết được có những kẻ cả gan đứng lên rao giảng đạo của một người đã chết tên là Giêsu, ông liền nổi cơn tức giận đến cực điểm và quyết tiêu diệt cho kỳ được những kẻ theo đạo mới này.

MỤC LỤC

Phaolô tìm cách tiêu diệt đến 3 lần những kẻ theo Chúa Giêsu.

Lần thứ nhất: Để thủ tiêu thánh Stêphanô là một kẻ trung thành theo Chúa Giêsu, Saolô đã xúi giục dân chúng ném đá thánh Stêphanô cho đến chết. Chính Saolô sốt sắng giữ áo cho bọn ném đá này, để tay họ được thành thơi mà ném cho mạnh.

Lần thứ hai: Giết được thánh Stêphanô, Saolô chưa hả giận. Như chó sói hung dữ đi tìm mồi, Saoô tình nguyện dẫn đầu quân đội pháp đình Do hái, đi lục soát các gia đình ở Giêrusalem, xem có ai theo ông Giêsu thì bắt đem về, hành hạ, tra tấn và gết chết.

Lần thứ ba: Bắt bớ và tiêu diệt các môn đạo ở Giêrusalem, Saolô chưa thoả lòng, nên còn muốn đi bắt xa hơn nữa. Ông xung phong đem quân lính đi đến thành Đamas, thủ đô nước Syria, cách Giêrusalen 250 cây số, để vây bắt, tra tấn, hành hạ và giết chết những ai theo ông Giêsu ở đó.

415. Phaolô, sau: yêu Chúa Giêsu không ai bằng!

Đang khi đi bắt Đạo lần thứ ba, Phaolô, lúc đó đang còn mang tên Saolê, đã được Chúa Giêsu làm cho trở lại một cách lạ lùng.

Chúng ta hãy nghe chính thánh Phaolô kể lại biến cố lạ lùng này: "Đang khi tôi đi đường và đến gần Đamát, thì vào khoảng trưa, bỗng nhiên có một luồng ánh sáng chói lọi từ trời chiếu xuống bao phủ lấy tôi. Tôi ngã xuống đất và nghe có tiếng nói với tôi: "Saun, Saun, tại sao ngươi bắt bớ Ta?" Tôi đáp: "Thưa Ngài, Ngài là ai?". Người nói với tôi: "Ta là Giêsu Nadarét mà ngươi đang bắt bớ." (Cv 22, 6-8)

Saolê đi bắt Chúa Giêsu, nhưng Chúa Giêsu phục kích bắt lại Saolê, và Saolê đầu hàng Chúa Giêsu.

Saolê rút lui vào sa mạc ba năm để ăn năn để ăn ăn, cầu nguyện và dọn mình làm tôi Chúa. Sau đó, Saolê đổi tên thành Phaolô, đi giảng đạo trong 30 năm.

MỤC LỤC

Phaolô yêu mến Chúa Giêsu đến nỗi ngài nói: không phải tôi sống

Phaolô thách đố ai có thể tách ngài ra khỏi tình yêu của Chúa Kitô được: gian trần, khổ cực, bắt bớ, đói khát, trần truồng, nguy hiểm, gươm giáo. "Không gì có thể tách tôi ra khỏi tình Chúa Giêsu yêu tôi được!" (x.Rô 8,35).

Trong ba mươi năm đi loan báo Tin Mừng, Phaolô đi đây đi đó được hai vạn cây số: bị đánh đòn năm lần, bị tra tấn a lần, bị ném đá một lần, bị đắm tàu ba lần, bị trôi chơi vơi giữa biển một ngày một đêm, bị đói, bị khát, bị mình trần, nếm đủ mọi nguy hiểm do sông ngòi, do trộm cướp, do người đồng hương, do người dân ngoại, do những anh em giả, nguy hiểm nơi thành thị, trên rừng vắng, trên biển cả. Và cuối cùng, được đổ máu ra, để làm chứng cho Chúa Giêsu, Đấng mà trước đây, ngài ghét thậm tệ, nhưng sau đó, lại yêu Ngài không ai bằng!

416. Giáo Hội Công giáo luôn tươi trẻ, luôn mới mẻ

Giáo Hội Công giáo, mà trong quá khứ cũng như trong hiện tại, thường bị bắt bớ, bị xâm xé, nhiều phen xem ra sắp ngã xuống bờ diệt vong, nhưng vẫn luôn vững đứng, vì cũng như Thầy Giêsu của mình, Giáo Hội Công giáo luôn tái sinh, luôn phục sinh, luôn mới mẻ.

Có thể có kẻ cho Giáo Hội Công giáo là già nua, là lỗi thời. Đối với họ, Giáo Hội Công giáo là một tổ chức tuy đáng kính, nhưng điều này đã thuộc về quá khứ, đã thuộc về đời trước, vì hiện nay, Giáo Hội Công giáo không còn hợp thời nữa, vì hiện nay, Giáo Hội Công giáo đã hết thời rồi: nhiều người bỏ Giáo-Hội Công giáo mà đi, ít người còn theo Giáo Hội Công giáo nữa. ...

Những kẻ chủ trương như vậy là lầm vì Giáo-Hội Công giáo vẫn luôn tươi trẻ, vẫn luôn mới mẻ, vẫn luôn có mặt khắp nơi, vẫn luôn hằng say hoạt động khắp chốn, vẫn thu hút nhiều kẻ trở lại đó đây, đây đó.

MỤC LỤC

Có thể có kẻ cho Giáo Hội Công giáo là một tổ chức mà thế nào thời gian cũng làm cho ra úa tàn, kiệt quệ và tiêu tan. Họ giống như những Napôlêôn, những Vôn-te,.. ...Nhưng họ đã thất vọng! Vì càng đi sâu vào thời gian, kẻ khác thì tan, tổ chức khác thì tàn, còn Giáo Hội Công giáo thì bất chấp sức tiêu diệt của thời gian, càng lâu trong thời gian, càng trẻ thêm trong thời gian; càng nhiều trong thời gian, càng rực rỡ thêm mãi trong thời gian.

Thời gian không làm cho Giáo-Hội Công giáo trở nên già cỗi, héo khô; trái lại, với thời gian, Giáo Hội Công giáo càng sinh động, càng lột xác, càng có nhiều Công Đồng như Công Đồng Vatican Hai để làm cho mình luôn ở trong một mùa xuân tươi trẻ. Vì thế, hoàng đế Napôlêôn, sau khi đã ngạo nghễ tuyên bố: "Trẫm sẽ nghiền nát Giáo-Hội", thì cuối cùng, trước khi chết, cũng đã phải thú nhận: "Trẫm đã xây dựng một nước trên gươm giáo, và nước đó đã sụp đổ. Đức Giêsu đã xây dựng nước Ngài trên tình yêu, và nước đó vẫn còn". Và nhà văn hào vô thần Vôn-te vung tay múa ngón găm đê Giáo Hội Công giáo: "Ta đã chán nghe câu

MỤC LỤC

chuyện 12 tông đồ bành trướng nước ông Kitô. Một mình ta, ta sẽ tiêu diệt Giáo-Hội". Lúc đó là năm 1758. Vôn-te nói tiên tri: "Còn 20 năm nữa, Giáo Hội sẽ bị tiêu diệt ". Và lịch sử đã chứng minh, một cách lạ lùng, lời ông này nói: đúng vào năm 1778, là 20 năm sau, Vôn-te già, yếu, chết, còn Giáo Hội Công giáo vẫn trẻ, mạnh, và sống mãi, sống cho đến bây giờ, và cho đến tận thế.

417. Lấy hy sinh và đau khổ để làm việc tông đồ

Người ta có thể chịu đau khổ như người ngoại giáo, như người bị trầm luân hoả ngục hoặc như một đấng thánh.

Để được chịu đau khổ như Chúa Giêsu, tiên vàn phải tập chịu đau khổ như đấng thánh. Chốc ấy, đau khổ sẽ làm ích cho bản thân chúng ta, rồi mới đem áp dụng mẫu nhiệm đau khổ trên các linh hồn: "Tôi bổ khuyết sự Thương Khó Chúa Giêsu còn thiếu trong xác thịt tôi và vì nhiệm thể của Chúa là Giáo Hội" (Cl 1,24)....

Linh mục Faber nói: "Đau khổ là Bí Tích cao cả hơn hết". Vị tôn sư này đã nhấn mạnh vào sự

MỤC LỤC

cần thiết và vinh dự của đau khổ. tất cả các lý lẽ ngài nêu ra, đều có thể áp dụng vào sự phong phú của hoạt động tông đồ do sự liên kết mật thiết đau khổ của vị tông đồ với hy sinh của Chúa Cứu Thế trên đồi Gôngôta, nhờ đó, ngài mới được tham gia ơn ích bởi Máu Thánh Chúa (x.Hồn Tông Đồ).

418. Không cần tìm lý do đích thực ở đâu xa!

Tại Hàn Lâm Viện Các Khoa học luân lý và chính trị, các viện sĩ bàn về những nguyên nhân gây ra sự nghèo đói, túng cực.

Mỗi viện sĩ đều có bài tham luận.

Để kết thúc, ông Renouard tóm lại một câu như sau: “Không cần tìm nguyên nhân đích thực ở đâu xa. Nguyên nhân này có trong sách giáo lý, nơi chương nói về Bảy Mối Tội Đầu.”

419. Hoàn cảnh tạo chúng ta, hay chúng ta tạo nên hoàn cảnh?

Hai phụ nữ vừa mừng thọ 70, nhưng mỗi người nhìn biến cố này một cách khác.

MỤC LỤC

Một bà “biết” rằng đời mình đã xế bóng. Đối với bà, 70 năm sống đã làm tàn tạ cơ thể bà và bà nên nghĩ tới cái chết.

Bà kia thì lại tin rằng con người làm được gì là tùy ở niềm tin của mình, và vì thế, bà đã đề ra một lý tưởng cao hơn cho mình. Bà tin rằng leo núi là một loại thể thao thích hợp ở tuổi của bà.

Suốt 25 năm sau đó, bà đã dẫn mình vào cuộc mạo hiểm mới này, và bà đã chinh phục được một số đỉnh núi cao nhất thế giới, khi bà ở tuổi 90.

Đây là bà Hulda Crooks.

Hulda Crooks đã trở thành người phụ nữ già nhất thế giới leo tới đỉnh núi Phú Sĩ. (x. Đánh thức con người phi thường trong Bạn)

420. Hoặc làm việc hoặc chết!

Đô đốc Byrd sống 5 tháng trong cô độc, giữa băng tuyết mê mông của Nam Cực. Xung quanh, không có một sinh vật nào hết. Trời lạnh đến đôi ông thấy hơi thở của ông đóng băng

MỤC LỤC

mỗi lần ông thở ra. Trong 5 tháng này, tại nam Cực, ngày cũng tối như đêm.

Ông kiểm việc làm để cho tinh thần ông khỏi rối loạn, để ông khỏi phải phát điên.

Ông kể lại trong cuốn nhật ký như sau: “Đêm tối, trước khi tắt đèn, ông tập thói quen vạch rõ công việc hôm sau: một giờ đào hầm ra, nửa giờ san phẳng đồng tuyết, một giờ chêm đóng thùng xăng cho được vững, một giờ đục những ngăn chứa sách trong bức tường hầm dựng thức ăn, và hai giờ để thay một cây ngang gãy trong chiếc xe. Nhờ đó, tôi thấy tự chủ được mình. Không thể, thì chuỗi ngày của tôi không có mục đích, mà không có mục đích thì đời tôi chắc đã tàn luôn vậy.”

Thật đúng như lời thơ tự thú của thi sĩ Tennyson: “Tôi phải cặm cụi làm việc, nếu không, thất vọng và chán nản sẽ giết tôi mất.”

MỤC LỤC

421. Đức Giêsu được ví như Con Chiên của Thiên Chúa

Được ơn Chúa Thánh Thần soi sáng, Thánh Gioan Tẩy Giả so sánh Chúa Giêsu như Con Chiên của Thiên Chúa, được sát tế để xóa tội lỗi loài người chúng ta: "Đây Chiên Thiên Chúa! Đây Đấng xóa tội trần gian!".

Chiên là con vật rất hiền lành: nó đứng yên để cho người ta xén lông để làm đồ len; khi bị dẫn đem đi giết, nó vẫn ngoan ngoãn đi theo người dắt nó, chứ không để cho người ta lôi đi; khi người ta mài dao giết nó, nó vẫn đứng yên tại chỗ để cho người ta giết.

Chiên là con vật tượng trưng cho sự hiền lành. Chúa Giêsu được gọi là Con Chiên của Thiên Chúa để nói lên sự hiền lành của Thiên Chúa đối với loài người chúng ta.

422. Đức Giêsu ví mình như người chủ chăn hiền lành

Chúa Giêsu tự ví mình như người chủ chăn hiền lành.

MỤC LỤC

Người chủ chăn hiền lành biết rõ từng con chiên một để sẵn sóc kỹ lưỡng: "Chiên tôi thì nghe tiếng tôi. Tôi biết chúng và chúng biết tôi."

Người chủ chăn hiền lành hết sức yêu thương đoàn chiên, không bỏ rơi một con nào, nên khi thấy con nào đi lạc thì quyết tìm đem về cho được.

Người chủ chăn hiền lành sẵn sàng thí mạng sống mình để cho đoàn chiên được sống.

423. Đời sống hiền lành của Đức Giêsu

Trong đời mình, Chúa Giêsu luôn sống hiền lành dịu dàng.

Khi mới giáng sinh, bị vua Erode độc dữ bắt bớ một cách bất công, Chúa Giêsu, tuy là Con Thiên Chúa toàn năng, làm gì cũng được, nhưng vẫn hiền lành nép mình trong ngực mẹ, để thánh Giuse đưa hai mẹ con đi lánh nạn qua Ai-Cập.

Khi ra giảng đạo, nhiều lần bị chống đối, bị xua đuổi khước từ, Chúa Giêsu vẫn bỏ qua, vẫn

MỤC LỤC

tha thứ, vẫn im lặng rút lui, không tức tối, không dọa nạt, không lên án, không trừng phạt.

Chúa Giêsu quả trách tính nóng nảy của các tông đồ khi họ cấm các bà mẹ bỗng con đến với ngài, khi họ đòi xin lửa bởi trời xuống đốt miền Samaria vì dân miền này không chịu tiếp rước Chúa.

Để tỏ ra hiền lành, Chúa Giêsu ngồi trên lưng con lừa để con lừa chở Ngài đi một cách hiền từ chậm rãi vào thành Giêrusalem, trong khi dân chúng thì rầm rộ tiếp đón Ngài nhưng ngài vẫn không để ý đến.

Trong hồi Thương Khó, bị sỉ vả nhục nhã ê chề, bị đánh đập hành hạ tàn nhẫn, Chúa Giêsu vẫn im lặng tha thứ.

Và trước khi tắt thở trên cây thập giá, muốn cho những kẻ đối xử độc ác với mình cũng được rồi linh hồn, Chúa Giêsu đã lớn tiếng cầu xin Cha Ngài tha tội cho họ: "Lạy Cha, xin Cha tha cho họ vì họ không biết việc họ làm." (Lc 23,34)

424. Trên Thánh Giá, nổi bật sự hiền lành của Con Thiên Chúa

Khi nhìn lên Thánh Giá, chúng ta thấy nổi bật sự hiền lành của Con Thiên Chúa:

đôi mắt nhắm lại để không nhìn thấy những tội lỗi, những ác độc của quân dữ;

miệng ngậm lại để không nói những lời lên án quân dữ;

đôi tay giăng rộng ra để tha thứ và sẵn sàng đón tiếp những kẻ thù của mình.

425. Các thánh tập sống hiền lành

Để có thể sống hiền lành, thánh Phanxicô Salêsiô đã tập thẳng mình trong hai mươi năm vì bản tính tự nhiên của ngài là nóng nảy. Chính ngài phát biểu một câu danh tiếng như sau: "Với một chút mật ngọt, người ta bắt được nhiều con ruồi hơn là với một trăm thùng tôn nô dấm chua."

Để sống hiền lành, thánh Inhaxiô, nguyên là sĩ quan đại úy, tính tình rất nóng nảy của một

MỤC LỤC

quân binh vào sinh ra tử ở chiến trường, đã phải cố gắng tập sống hiền lành hết sức mới có thể chế ngự được tính nóng nảy của mình.

426. Ông chủ đạo đức kia dạy tôi tứ sống nhịn nhục hiền lành

Ông chủ đạo đức kia luôn khuyên nhủ các tôi tớ đang làm việc cho mình, hãy sống hiền lành nhịn nhục nhau.

Trong số các tôi tớ này, có một người rất nóng nảy. Ông chủ nói với anh là nếu ngày hôm nay, anh sống nhịn nhục hiền lành, không gây lộn ai, không to tiếng với ai, ông sẽ thưởng cho một số tiền.

Tối đến, anh đây tớ này được lãnh tiền thưởng.

Sau khi trao tiền thưởng cho anh, ông chủ khuyên: "Vì để hưởng được đôi chút lợi lộc vật chất, anh đã kiềm chế được con người của anh, sống hiền lành nhịn nhục, không tỏ ra nóng nảy. Vậy anh hãy cố gắng sống hiền lành nhịn nhục

MỤC LỤC

để được Chúa ban phần thưởng đời đời cho anh sau này ở trên nước thiên đàng.”

427. Gương sáng là phương pháp truyền giáo hữu hiệu nhất

Đạo Công giáo không được truyền bá bằng những cuộc tranh biện dài dòng liên tiếp diễn ra, cho bằng tấm gương trong trắng đi ngược với tính ích kỷ, bất công, thương luân bại lý của người đời.

Trong cuốn sách thời danh “Fabiola”, Đức Hồng Y Wiseman đã đề cao hấp lực vô cùng mạnh mẽ của gương sáng giáo dân hồi Giáo Hội phôi thai đối với các linh hồn có ác cảm với Công giáo hơn hết.

Trong cuốn sách đó, chúng ta nhận thấy bước đi cương quyết của một linh hồn tới gần ánh sáng. Đó là Fabiola, cô con gái của ông Fabiô.

Cô con gái của ông Fabiô hết sức ngỡ ngàng khi thấy những tình cảm cao thượng, những nhân đức anh hùng nơi một số người thuộc mọi

MỤC LỤC

tầng lớp xã hội. Nhưng cô càng đổi lòng, càng được ơn soi sáng hơn nữa khi cô dần dần khám phá ra tất cả những người cô ca tụng là bác ái, xả kỷ, nhã nhặn, ngọt ngào, tiết độ, tôn trọng công bình, trinh tiết kia, đều theo thứ tôn giáo mà trước đây, người ta đã rĩ rón vào tai cô rằng: đó là một thứ tà đạo!

Từ giây phút đó, cô xin gia nhập Công giáo.
(x. Hồn Tông Đồ)

428. Vua thì cho mình là bất hạnh, còn người đui, điếc, câm thì cho mình là hạnh phúc.

Hoàng đế Napôlêon có đủ mọi thứ mà loài người mơ tưởng: tiền tài, danh vọng, chức quyền. Nhưng vua này đã than lên trong những ngày cuối đời của mình: “Trong đời tôi, tôi không có được tới sáu ngày sung sướng.”

Còn người đui, điếc, câm kia, bà Hellen Keller, lại viết một câu quá hạnh phúc: “Đời sống sao mà đẹp thế!”

429. Khi giáo dục một đứa trẻ, hãy nghĩ đến điều gì?

Có hai người cãi nhau về vấn đề: khi giáo dục đứa trẻ, hãy nghĩ đến điều gì?

Người thứ nhất chủ trương: đứa trẻ cần phải được hạnh phúc ở đời này, nên khi giáo dục đứa trẻ, hãy nghĩ đến tuổi già của nó.

Người thứ hai cho rằng chủ trương này là chưa đủ: đứa trẻ cần phải được hạnh phúc ở đời sau nữa, vì thế, khi giáo dục đứa trẻ, hãy nghĩ đến sự đời đời của nó.

430. Người ta chỉ lo phát triển tài năng của tôi!

Bá tước Walsli kể câu chuyện thương tâm sau đây.

Khi vào thăm nhà tù ở Mont Saint-Michel, ông muốn vẽ một vài chi tiết ở trong nhà tù. Trong khi ông lúng túng, không biết vẽ thế nào cho đúng, thì một tù nhân thanh niên đến sửa đường vẽ của ông lại. Ông rất thán phục về

MỤC LỤC

chuyện điều chỉnh này. Ông nói với người tù nhân thanh niên:

- “Anh là họa sĩ phải không?”

Người tù nhân thanh niên gật đầu một cách chua chát:

- “Người ta chỉ lo phát triển tài năng của tôi. Vì thế, bá tước thấy tôi bị tù như thế này đây!”

431. Phải nghe chính lời của Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa

Khi Chúa Giêsu đang đứng nơi bờ sông Giođan để chịu phép Rửa của thánh Gioan Tẩy Giả, bỗng trên trời vang lên lời trang trọng của Đức Chúa Cha: “Đây là Con Ta rất yêu dấu. Các người hãy nghe lời Người. ”

Đức Chúa Cha cố ý dạy chúng ta rằng: nếu muốn lên trời, chúng ta phải nghe lời Chúa Giêsu dạy ở dưới đất này.

MỤC LỤC

432. Thái độ khi nghe giảng Lời Chúa

Thánh Têrêxa Hài Đồng Giêsu có lập trường rõ ràng khi nghe giảng Lời Chúa: “Chúng ta chỉ có một việc là chăm chú nghe linh mục giảng”.

Đức Giáo Hoàng, Đức Giám Mục, linh mục là những kẻ thay mặt Chúa để giảng Lời Chúa. Vì thế, khi nghe giảng Lời Chúa, chúng ta đừng để ý đến ai giảng, nhưng hãy chú tâm vào việc được nghe Lời Chúa rao giảng mà thôi.

433. Giáo Hội được Chúa Giêsu trao sứ mạng rao giảng Lời Chúa

Chúa Giêsu đã chết, đã sống lại và đã về trời. Như vậy đang còn sống trên mặt đất này, chúng ta làm sao nghe được lời của Chúa Giêsu giảng?

Chúa Giêsu đã tiên liệu chuyện này.

Trước khi về trời, Chúa Giêsu đã giao cho Giáo Hội tất cả những điều Ngài đã giảng dạy.

MỤC LỤC

Chúa Giêsu muốn cho chúng ta cũng được hạnh phúc như dân Do Thái ngày xưa, là nghe được những lời chính Chúa đã giảng dạy. Ngài phán với các tông đồ: "Hãy đi giảng dạy muôn dân... Ai nghe những điều các con dạy là nghe Ta... Ai khinh dể những điều các con dạy, là khinh dể Ta."

Như vậy, Chúa Giêsu giao cho Giáo Hội toàn quyền giảng dạy Lời Chúa. Và ai nghe lời Giáo Hội giảng, là nghe lời Chúa giảng.

434. Lời Chúa làm cho chúng ta thuộc về gia đình của Chúa

Trong khi Chúa Giêsu giảng dạy, Mẹ và bà con đến tìm Ngài có việc cần. Người ta vội vàng báo tin cho Chúa Giêsu biết: Mẹ Ngài và anh chị em Ngài đang đứng ngoài, muốn gặp.

Lúc đó, dân chúng hết sức ngỡ ngàng khi nghe Chúa Giêsu không trả lời cho những người báo tin, mà lại đưa ra một nhận định hết sức quan trọng về Lời Chúa: "Mẹ tôi và anh em tôi, chính là những ai nghe Lời Thiên Chúa và đem ra thực hành" (Lc 8,21)

MỤC LỤC

Lời Chúa làm cho chúng ta thuộc gia đình của Chúa.

Khi nghe Lời Chúa và đem ra thực hành, chúng ta trở nên những kẻ thân tình của Chúa Giêsu, những kẻ thuộc về gia đình của Chúa Giêsu.

Trên đời này, chúng ta thấy nhiều kẻ tìm đủ cách để làm cho mình được trở thành con cha cháu ông, được thuộc về gia đình sang trọng, thần thế. Nhưng trên đời này, có gia đình nào cao sang thần thế cho bằng gia đình của Chúa Giêsu. Và chính Lời Chúa làm cho chúng ta trở nên những kẻ thuộc về gia đình vô cùng cao sang và thần thế này.

435. Lời Chúa làm cho người ta ăn năn trở lại và được rỗi linh hồn

Nhờ nghe Lời Chúa, dân thành tội lỗi Ninivê ăn năn trở lại và được cứu rỗi.

Nhờ nghe Lời Chúa, vua Đavít bắt đầu nhận thấy tội lỗi nặng nề của mình và ăn năn thống hối, trở thành một vị vua thánh thiện.

MỤC LỤC

Nhờ nghe Lời Chúa, Augustinô bắt đầu xấu hổ về những tội mình đã phạm trong hồi còn trẻ, ăn năn hối cải trở lại với Chúa, và trở thành một vị giám mục thông thái, thánh thiện.

Nhờ nghe Lời Chúa, Phanxicô Xaviê đã từ bỏ những đeo đuổi vinh sang trần tục, ra đi làm việc tông đồ để trở thành một trong những nhà truyền giáo danh tiếng nhất của Giáo Hội.

436. Con hãy yêu Chúa Giêsu hơn yêu mẹ!

Cha Bernard Vangan luôn biết ơn mẹ ngài đã dạy ngài yêu mến Chúa Giêsu ngay khi còn nhỏ.

Ngài thuật chuyện khi còn nhỏ, ngài được mẹ ngài nói: "Mẹ yêu con lắm, nhưng này con, có một Đấng yêu con hơn mẹ."

Nói vừa xong câu này, mẹ ngài cầm lấy Cây Thánh Giá và nói tiếp: "Con thấy không? Chúa Giêsu bị treo trên Cây Thánh Giá, còn mẹ thì không. Tay chân Chúa Giêsu bị đóng thủng vì yêu con, còn tay chân mẹ thì không. Tim Chúa

MỤC LỤC

Giêsu bị đâm thủng vì yêu con, còn tim mẹ thì không.”

Và mẹ ngài thúc giục ngài yêu mến Chúa Giêsu: “Vậy con hãy yêu Chúa Giêsu hơn yêu mẹ!”

437. Bí quyết đời sống nội tâm, đời sống trầm lặng

Những cuộc trở lại phi thường do các thánh tạo nên nhờ danh thơm nhân đức: những đoàn người khát khao sự thánh thiện thi đua xin đi tu, đều nói lên bí quyết đời trầm lặng.

Nhờ thánh Antôn, các sa mạc Đông phương đã chật ních những người.

Thánh Bênêđictô đã gây lên một phong trào tu sĩ cải tiến văn minh Âu Châu.

Thánh Bênêđô đã gây ảnh hưởng vô song trong Giáo Hội trước mặt các vua quan và các dân tộc.

MỤC LỤC

Thánh Vixentê Ferrier đã khích lệ lòng nhiệt thành khôn tả của quần chúng trên đường ngài đi qua, và đã lôi cuốn nhiều người trở lại.

Dưới cờ thánh Inhaxiô, một đoàn quân anh dũng đang rầm rộ tiến bước.

Chỉ một mình thánh Phanxicô Xaviê đã đủ để tái sinh hàng trăm ngàn người ngoại giáo.

Chỉ có quyền lực Thiên Chúa phản chiếu qua các vị Tông Đồ ấy mới có thể giải thích lý do những biến cố phi thường đó.

Đáng tiếc thay khi giữa đám người chỉ huy các công việc quan trọng, không tìm thấy được bóng dáng một linh hồn nội tâm.

Sức siêu nhiên hình như bị lấn át và quyền lực Thiên Chúa như bị trói buộc.

Theo lời các thánh, đó là lúc các dân tộc thoái hoá, là lúc Chúa Quan Phòng hình như để cho kẻ dữ được tự do tác hại! (x. Hồn Tông Đồ)

MỤC LỤC

438. Nếu tôi có hai linh hồn!

Một vua kia yêu cầu Đức Giáo Hoàng Benoît XII ban cho mình một điều mà Đức Giáo Hoàng thấy là trái lương tâm.

Không cần suy nghĩ lâu, Đức Giáo Hoàng Benoît XII liền trả lời ngay:

- “Nếu tôi có hai linh hồn, tôi sẽ hy sinh cho vua một linh hồn, nhưng vì tôi chỉ có một linh hồn, nên tôi không được phép liều mình bị Chúa phạt đời đời để làm vừa lòng vua.”

439. Gương vươn lên của nhà đại thi hào Gandi

Khi còn nhỏ, Gandi là một trẻ không lấy gì làm gương mẫu: tính tình nhút nhát, lười biếng học hành, nghiện thuốc lá, nên nhiều lúc ăn cắp tiền để mua thuốc hút.

Thế mà sau này, Gandi trở nên đại thi hào danh tiếng lẫy lừng, đến đời ai cũng say mê đọc những bài thơ của ông. Ông còn là một vị anh hùng của dân tộc Ấn Độ.

MỤC LỤC

Chúng ta hãy thúc giục con em, chúng ta bắt chước gương vươn lên của nhà đại thi hào này.

440. Biến giấc mơ thành hiện thực

Thomas Edison mơ ước làm sao chế tạo ra được một ngọn đèn thắp sáng bằng điện.

Ông say mê ngày đêm tìm cách thực hiện ước mơ này.

Ông thất bại nhiều lần để thực hiện ước mơ này phải không?

Không! Ông thất bại không phải nhiều lần, nhưng ông thất bại hơn cả một ngàn lần.

Nhưng nhờ kiên trì mãi, ông đã thành công sau hơn một ngàn lần thất bại!

441. Kẻ thù không đội trời chung với loài người chúng ta là ma quỷ

Ma quỷ được gọi là Satan.

MỤC LỤC

Trước kia, ma quỷ là thiên thần ở trên trời, nhưng vì nổi loạn chống lại Thiên Chúa nên bị Thiên Chúa đuổi ra khỏi thiên đàng và bị phạt xuống hoả ngục.

Bị đuổi ra khỏi thiên đàng, ma quỷ rất căm thù Thiên Chúa và trút tất cả cơn giận dữ của chúng trên đầu loài người chúng ta.

Chính thánh Phêrô, kẻ đã bị ma quỷ vật ngã ba lần, căn dặn chúng ta phải luôn đề phòng ma quỷ: “Ma quỷ như con sư tử đói mồi, đi rình quanh ta để tìm cách cắn xé ta.”

Sách Thánh cho chúng ta biết ma quỷ đã có mặt ngay trong vườn Địa Đàng. Chúng đã thành công trong việc cám dỗ hai Ông Bà Tổ Tiên chúng ta phạm tội và làm cho hai vị này bị đuổi ra khỏi vườn Địa Đàng.

Cũng trong Sách Thánh, chúng ta biết được rằng ma quỷ tìm cách cất Lời Chúa khỏi chúng ta, gieo sự xấu vào lòng chúng ta, xúi giục chúng ta sống gian dối, ám hại thân xác và linh hồn chúng ta, quyết đè bẹp chúng ta bằng cách rủ thêm nhiều quỷ khác đến tấn công chúng ta.

MỤC LỤC

442. Chúa Giêsu nói nhiều về những hoạt động của ma quỷ

- “Còn bà này là con cháu của Abraham, bị Satan trói buộc đã mười tám năm nay, thì chẳng lẽ lại không được cởi xiềng xích đó trong ngày sabát sao?” (Lc 13,16).

- “Simon, Simon ơi, kìa Satan đã xin được sàng anh em như người ta sàng gạo. Nhưng Thầy đã cầu nguyện cho anh để anh khỏi mất lòng tin” (Lc 22,32).

- “Anh em hãy cầu nguyện kéo sa chước ma quỷ cám dỗ” (Lc 22,40).

- “Sao anh em lại ngủ? Dậy mà cầu nguyện kéo sa chước ma quỷ cám dỗ” (22,46)

443. Thánh Gioan Tông Đồ nói về Ma Quỷ

Satan là Thủ Lãnh của Nước Ma Quỷ chống lại Nước Chúa.

Thánh Gioan nhắc lại những lời Chúa Giêsu tố cáo Satan, Thủ lãnh của thế gian: “Thầy sẽ

MỤC LỤC

không còn nói nhiều với anh em nữa vì Thủ lãnh thế gian đang đến” (Ga 14,30).

Thánh Gioan nói đến Satan, thủ lãnh của thế gian, đặt ách thống trị lên thế gian: “Chúng ta biết rằng chúng ta thuộc về Thiên Chúa, còn tất cả thế gian đều nằm dưới ách thống trị của Ác Thần” (1 Ga 5,19).

Vì xét thế gian dưới khía cạnh bị ma quỷ thống trị, nên thánh Gioan nói lên những lời Chúa Giêsu lên án thế gian: “Nếu thế gian ghét anh em, anh em hãy biết rằng nó đã ghét Thầy trước” (Ga 15,18); “Khi Người đến, Người sẽ chứng minh rằng thế gian sai lầm” (Ga 16,8).

444. Các Tác Giả Phúc Âm Nhất Lãm nói về Ma Quỷ

Thánh Mathêô gọi ma quỷ là kẻ thù: “Kẻ thù đã gieo cỏ lùng là Ma Quỷ” (13,39).

Theo thánh Luca, vì biết Chúa Giêsu trừ ma quỷ, đuổi ma quỷ, nên ma quỷ rất cố gắng hiệp nhất với nhau để chống lại Chúa Giêsu như lời nhận xét của chính Chúa Giêsu: “Nếu Satan

MỤC LỤC

cũng tự chia rẽ chống lại chính mình, thì nước nó tồn tại sao được?" (11,18).

445. Ma quỷ là con Mãng xà có nhiều quyền năng

Sách Khải Huyền nói đến Ma Quỷ như con Mãng xà có nhiều quyền năng: "Từ miệng, Con Rắn phun nước ra đằng sau bà như một dòng sông, để cuốn bà đi" (12,15).

Tác giả sách Khải Huyền tố cáo Ma Quỷ bắt bớ những người Kitô-hữu:

- "Đừng sợ các nỗi đau khổ người sắp phải chịu: này ma quỷ sắp tổng một số người trong các người vào ngục để thử thách các người" (2,10).

- "Con Mãng xà nổi giận với Người Phụ Nữ và đi giao chiến với những người còn lại trong dòng dõi bà, là những người tuân theo các điều răn của Thiên Chúa và giữ lời chứng của Đức Giêsu" (12,17).

MỤC LỤC

446. Người tông đồ nào thu hút được quần chúng?

Thánh Gioan Tẩy Giả không làm phép lạ nào, mà cũng thu hút được quần chúng.

Tiếng nói của thánh Gioan Vianê nhỏ quá, lũ lê dân chen chúc quanh ngài không nghe được, nhưng họ có thể nhìn xem con người của Thiên Chúa, và chỉ một sự nhìn xem đó cũng đủ chinh phục, cải thiện họ rồi.

Một luật sư ở Ars về, người ta hỏi ông cái gì làm ông xúc động nhất, ông chỉ đáp: "Tôi đã thấy Thiên Chúa hiện thân trong một người." (x. Hồn Tông Đồ)

447. Cha cất mũ khi đứng trước mặt con

Ông De Bonald có một người con trai làm linh mục.

Mỗi lần gặp người con trai hoặc đứng trước mặt người con trai này, ông De Bonald đều cất mũ một cách kính trọng.

MỤC LỤC

Ông xác tín cắt nghĩa cho mọi người hiểu thái độ cung kính của ông qua lời sau đây: “Từ khi con tôi chịu chức thánh, con tôi cao trọng hơn tôi nhiều.”

448. Mỗi tuần cố gắng thắng một tật xấu

Không ai trọn lành thánh thiện toàn diện được đâu.

Ai ai cũng có tật xấu, không nhiều thì ít.

Người lành thánh mỗi ngày ít nhất cũng có bảy tám lần lỡ lầm, sai sót.

Chúng ta hãy bắt chước Benjamin Franklin. Mỗi khi đêm về, ông xét mình về từng tật xấu của ông, rồi ông lập chương trình đánh tĩa từng tật xấu: mỗi tuần, ông quyết thắng cho được một tật xấu.

Chúng ta hãy quyết chữa tính xấu, quyết diệt tính xấu, nhất là những tính xấu nổi bật nhất của mình.

MỤC LỤC

Và chúng ta đừng bao giờ dặt dột để rước thêm một tính xấu mới nào vào trong cuộc đời của mình.

449. Các bậc vĩ nhân là những người biết vươn lên

Vĩ nhân Shakespeare: lúc nhỏ, một học sinh quá nghèo túng.

Vĩ nhân Laplace: thuộc về một gia đình ở chốn thôn quê nghèo nàn.

Vĩ nhân Franklin: một thanh niên làm công cho một nhà in và làm nghề bán sách để kiếm thêm chút ít tiền.

450. Điều mà con tôi cần nhất!

Bà mẹ kia, khi đem con mình đến cho một cô giáo dạy học, thành thật nói với cô giáo này như sau:

– “Thưa cô, điều mà con tôi cần nhất, không phải là những kiến thức mà cô sẽ dạy cho nó, nhưng chính là sự giáo dục mà cô sẽ làm

MỤC LỤC

cho nó trở nên một con người tốt. Chính sự giáo dục này là điều cần thiết nhất cho con tôi.”

MỤC LỤC

mục lục

451-500

451. Hoả ngục là nơi có lửa đời đời, không bao giờ tắt

452. Hoả ngục là nơi khóc lóc nghiêng răng

453. Như vậy, mới thật là Chúa!

454. “Tôi đặt sự thẳng chức của tôi cao hơn.”

455. “Tôi muốn làm con ngựa của ông hơn là làm linh hồn của ông.”

456. “Tôi đến để hâm nóng lại đức tin.”

457. Thiên Chúa đang làm gì ở trên trời?

458. Ai cầu nguyện, kẻ đó có thể thắng được Thiên Chúa.

459. Ba chữ để thành công!

460. Hãy cười!

461. “Ở Ars, cha không có việc gì để làm đâu.”

462. “Thiên Chúa còn là Tình Yêu.”

463. Các Thánh đều tôn sùng Chúa Giêsu Thánh Thể

464. Dọn mình rước Chúa Giêsu Thánh Thể

465. Gương một nữ tu sống đời Thánh Thể

MỤC LỤC

466. Đừng tin vào ai hết, ngay cả con cái thân yêu của mình!

467. Chăm trí và chú ý khi làm việc

468. Có người quan sát con chim khi thức dậy mà biết sống một ngày thanh thản

469. Phải xây đời mình cho chắc chắn

470. Khoa vạn năng, làm gì cũng thành công, là đức kiên tâm

471. Gương cầu nguyện của Chúa Giêsu

472. Gương cầu nguyện của Đức Mẹ

473. Các thánh luôn yêu thích đời sống cầu nguyện

474. Các thánh luôn thúc đẩy người ta cầu nguyện

475. “Con hãy đi cầu nguyện trước đã!”

476. Vui vẻ sống an phận

477. Ba bác sĩ giỏi nhất thế giới

478. Một tay, mà rất nổi tiếng về nghề chơi dương cầm!

479. Hãy suy tư để có thêm sáng kiến!

480. Đặt vấn đề cho rõ, thế nào ta cũng sống bằng an.

MỤC LỤC

491. “Hoặc là chịu đau khổ hoặc là chết”

492. Ba hạng người trước Thánh Giá

493. Ba hạng người đón nhận Thánh Giá

494. Thánh Giá dạy chúng ta bài học hy sinh

495. Sống theo nguyên tắc nhưng vẫn tỏ lòng nhân từ

496. Tướng Charles de Gaulle treo gương hy sinh cho các nhà lãnh đạo quốc gia

497. Không ngừng cố gắng mới đem lại thành công

498. Vấp ngã không đáng sợ. Điều đáng sợ là không có dũng khí để đứng lên.

499. Hãy luôn hoạt động bằng trí não hay thể chất!

500. Khích lệ và tán thưởng là sức mạnh giúp con người vươn lên

451. Hoả ngục là nơi có lửa đời đời, không bao giờ tắt

Trong ngày phán xét chung, Chúa Giêsu nói về những người dữ bị phạt vào hoả ngục là nơi có lửa đời đời: “Quân bị nguyên rửa kia, đi đi cho khuất mắt Ta mà vào lửa đời đời, nơi dành sẵn cho tên Ác Quỷ và các sứ thần của nó” (Mt 25, 41).

Trong Sách Thánh, Thiên Chúa dùng hình phạt lửa để phạt tan rụi hai thành tội lỗi là Sôđôma và Gômôra. Nhưng lửa trong hoả ngục khủng khiếp vô cùng: lửa đời đời, không bao giờ tắt; lửa không những đốt thân xác, mà còn đốt cả linh hồn; lửa tuy đốt cháy nhưng vẫn không phát ra ánh sáng, vì thế, hoả ngục vẫn đời đời là nơi tối tăm u ám.

452. Hoả ngục là nơi khóc lóc nghiến răng

Chúa Giêsu nói về hoả ngục là nơi kẻ dữ phải khóc lóc nghiến răng: “Ở đó, chúng sẽ phải khóc lóc nghiến răng” (Mt 13,50).

MỤC LỤC

Ở đời này, chúng ta thấy những kẻ điên cuồng, tức tối, thường nghiến răng, tru trếu, vạt vãi khóc lóc.

Ở trong hoả ngục, những kẻ dữ điên cuồng, tức tối, đau đớn đến chừng nào, vì thế, chúng càng khóc lóc, càng nghiến răng.

Thật quá ghê sợ: đời sống trong hoả ngục!.

453. Như vậy, mới thật là Chúa!

Một linh mục truyền giáo tại Phi Châu, nói với viên tù trưởng về Chúa.

Ngài nói Chúa tốt lành, Chúa yêu thương. Viên tù trưởng vẫn không chút gì cảm động.

Ngài xoay qua nói về hoả ngục là nơi Chúa phạt những kẻ có tội.

Nghe vậy, viên tù trưởng sáng mắt lên và nói:

- "Như vậy, mới thật là Chúa. Một ông vua mà không phạt những kẻ nổi loạn, thì không phải là một ông vua."

MỤC LỤC

454. “Tôi đặt sự thăng chức của tôi cao hơn.”

Khi còn là một sĩ quan cấp dưới, đại tướng Aveline được đề nghị che dấu những xác tín tôn giáo của mình thì mới mong được thăng chức. Aveline thẳng thắn trả lời một cách rõ ràng:

- “Tôi đặt sự thăng chức của tôi cao hơn. Sự thăng chức này không phải ở trên mặt đất này.”

455. “Tôi muốn làm con ngựa của ông hơn là làm linh hồn của ông.”

Một linh mục truyền giáo hỏi một người dân bản xứ về con ngựa của ông ta:

- “Để cho con ngựa của ông được khoẻ đẹp, ông để bao nhiêu thời giờ để săn sóc nó mỗi ngày?”

Người dân bản xứ trả lời: “Gần hai tiếng đồng hồ.”

Vị linh mục truyền giáo liền góp ý:

MỤC LỤC

- “Vì ông săn sóc con ngựa của ông thật cẩn thận, còn linh hồn của ông thì ông lơ là, cho nên tôi muốn làm con ngựa của ông hơn là làm linh hồn của ông.”

456. “Tôi đến để hâm nóng lại đức tin.”

Đại úy Gabriel, một thầy trợ sỹ Dòng Trappe, trong khi phụ trách nhà cơm, đã làm cho bao du khách thêm đức tin hơn là linh mục tuy thông thái nhưng lời nói không ảnh hưởng tới trái tim.

Tướng De Miribel năng lui tới gặp thầy. Ông thường nói:

- “Tôi đến để hâm nóng lại đức tin.” (x. Hồn Tông Đồ)

457. Thiên Chúa đang làm gì ở trên trời?

Notker là một tu sĩ đạo đức và thông thái, thường được hoàng đế Charles-Le-Gros tìm đến hỏi ý kiến.

MỤC LỤC

Ngày kia, trong khi hoàng đế đến tìm vị tu sĩ, một quan cận thận, muốn làm nhục Notker, đặt một câu hỏi công khai:

- “Thưa ngài, Thiên Chúa đang làm gì ở trên trời?”

Tu sĩ Notker trả lời:

- “Thiên Chúa nâng người khiêm nhường lên và hạ người kiêu ngạo xuống.”

Vị quan này, ngày hôm đó, bị ngã ngựa và gãy chân.

458. Ai cầu nguyện, kẻ đó có thể thắng được Thiên Chúa.

Thánh Clémentê Hofbauer hết lòng tin tưởng vào hiệu quả của lời cầu nguyện.

Ngài quyết xin cho được một điều quan trọng đối với ngài.

Ngài thách thức Chúa Giêsu:

MỤC LỤC

- “Lạy Chúa Giêsu, con sẽ cầu nguyện cho tới khi nào Chúa nhậm lời con. Chúng ta sẽ thấy ai trong chúng ta nhượng bộ.”

459. Ba chữ để thành công!

Dale Carnegie khuyên các học sinh sinh viên hãy thực hiện ba chữ quan trọng để thành công chính đáng trong cuộc đời của mình. Ba chữ đó, nhưng tựu trung, chỉ là một chữ: “Work!” “Làm việc!”

“Work! Work! Work!”

“Làm Việc! Làm Việc! Làm Việc!”

460. Hãy cười!

Thống chế Joffre luôn luôn cười vui vẻ, cười khi khi, dầu đang ở trong hoàn cảnh rất nguy kịch như khi bị quân địch tấn công ác liệt.

Thanh niên Guy Larigaudie cũng luôn khuyên các bạn sinh viên của mình câu sau đây: “Khi gặp việc gì không xuôi, bạn hãy cười!”

MỤC LỤC

Cười để thanh thản. Cười để tỏ lòng khiêm nhường. Cười để chấp nhận thánh ý Chúa. Cười để tích tụ năng lực mà vươn lên.

461. “Ở Ars, cha không có việc gì để làm đâu.”

Tân linh mục Gioan Maria Vianê được “vớt” để làm linh mục vì bề trên xét là kém về mặt học hành. Vì thế, bề trên được cố vấn góp ý hãy đưa cha Vianê đến một giáo xứ nhỏ và hẻo lánh.

Giáo xứ Ars được chọn: một giáo xứ nhỏ bé, tồi tàn, xa hút, không có cha quản xứ, không mấy ai biết đến.

Có người nói với linh mục tân quản xứ Ars khi ngài đi nhậm chức (đi một mình, đi bộ, không ai đưa đi, đi mà không biết giáo xứ Ars ở đâu, phải vừa đi vừa hỏi): “Ở Ars, cha không có việc gì để làm đâu.” Cha Vianê trả lời lại một câu rất khó hiểu: “Thế là tôi có mọi chuyện phải làm.”

Ngay ngày đầu tiên đến giáo xứ Ars, cha Vianê làm ngay “mọi chuyện phải làm” như sau: dậy lúc hai giờ sáng, vào nhà thờ gặp Chúa

MỤC LỤC

Giêsu Thánh Thể nơi Nhà Tạm. Đọc kinh Thần Vụ trước Nhà Tạm Thánh Thể. Nguyên gấm. Dọn mình dâng Thánh Lễ.

Sau Thánh Lễ, cha Vianê cầu nguyện tại nhà thờ cho tới trưa: quỳ gối trên nền nhà, không tựa vào đâu hết, tay lần hạt, mắt chăm chú nhìn lên Chúa Giêsu Thánh Thể trong Nhà Tạm.

Đời sống yêu mến và tôn thờ Thánh thể của cha Vianê, trong một thời gian vắng, lôi kéo nhiều tâm hồn đến với giáo xứ nghèo nàn của ngài. Thế là nhà thờ đầy ắp các tín hữu khắp nơi tuôn đến. Vô vàn hồi nhân chen chúc trước toà giải tội, nơi mà thường mỗi ngày, cha Vianê ngồi từ 15 đến 18 tiếng đồng hồ.

“Phép lạ” Ars do đâu?

Do sức mạnh của Chúa Giêsu Thánh Thể từ Nhà Tạm Nhà Thờ Ars toả ra và lôi cuốn.

Do đời sống của một linh mục quản xứ nghèo nàn, được đánh giá là “không có tài giỏi gì”, chỉ có tài giỏi một điều, là: say mê Chúa Giêsu Thánh Thể.

462. “Thiên Chúa còn là Tình Yêu.”

Ngày kia, hoàng tử Ả Rập Abd-ed-Kader cùng với một vị quan nước Pháp, đi thăm hải cảng Marseille.

Khi thấy trên đường có một linh mục đang đem Mình Thánh Chúa đến cho một bệnh nhân, vị quan nước Pháp này liền cung kính cất mũ và quỳ gối ngay trên đường để thờ lạy Chúa Giêsu Thánh Thể đi ngang qua.

Vị quan này đứng lên khi linh mục đã đi qua rồi. Ông trả lời cho vị hoàng tử Ả Rập đang hết sức thắc mắc về cử chỉ lạ lùng này: “Tôi thờ lạy Chúa mà linh mục đem đi cho bệnh nhân.”

Vị hoàng tử Ả Rập liền đưa ra nhận xét ngay:

- “Sao lại có chuyện như vậy được? Ông tin Chúa Trời là Đấng cao cả, mà lại làm cho mình ra tầm thường, đến ở nhà người nghèo khó sao? Người Hồi giáo chúng tôi ý thức rằng Thiên Chúa là Đấng rất cao cả.”

Vị quan nước Pháp trả lời một cách xác tín:

MỤC LỤC

- “Thiên Chúa tuy rất cao cả, nhưng Ngài còn là Tình Yêu.”

463. Các Thánh đều tôn sùng Chúa Giêsu Thánh Thể

Các ngài, những lúc được ở bên Chúa Giêsu Thánh Thể, đều cho là quá ít, quá ngắn ngủi.

Các ngài đến với Chúa Giêsu Thánh Thể để thờ phượng, chúc tụng, ngợi khen, cầu nguyện, như Mađalêna dưới chân Chúa, nhìn ngắm Chúa Giêsu vô tận, yêu mến Chúa Giêsu vô vàn.

Thánh Foucauld, trong vùng sâu hút của sa mạc Sahara, thức những đêm dài để thờ lạy Chúa Giêsu Thánh Thể.

Thánh Gérard Majella, vì luật nhà dòng nên phải thôi chào Chúa Giêsu Thánh Thể, khi ra về, cứ ngoái lui, ngoái lui nhìn Nhà Tạm.

Nữ tu Marie Eustelle, biệt danh là “Thiên Thần của Phép Thánh Thể”, khi nào có đôi chút thời giờ rảnh, vào nhà thờ viếng Chúa Giêsu Thánh Thể.

MỤC LỤC

Nữ tu Aimée de Jésus, thuộc Dòng Kín Paris, thổ lộ: “Khi nào có thể được, tôi đều làm các việc thiêng liêng trước Mình Thánh Chúa.”

464. Dọn mình rước Chúa Giêsu Thánh Thể

Linh hồn Thánh Thể không chỉ chuẩn bị một chút trước khi lên rước Chúa. Chuẩn bị như thế, ít được ơn ích.

Cần phải dọn mình xa thật sốt sắng như các thánh, khi đó, ta mới được hưởng những hiệu quả tuyệt diệu của Chúa Giêsu Thánh Thể ban.

Thánh Phanxicô Salêsiô thú nhận: “Nếu bây giờ thiên thần đặt tay trên vai tôi và hỏi tôi đang làm gì, tôi trả lời ngay là tôi đang dọn mình làm lễ.”

Ai hỏi đang làm gì, linh mục hãy trả lời ngay: “Tôi đang dọn mình dâng Thánh Lễ.”

Ai hỏi đang làm gì, giáo dân hãy trả lời ngay: “Tôi đang dọn mình rước Chúa Giêsu Thánh Thể.”

465. Gương một nữ tu sống đời Thánh Thể

Mẹ bề trên Gertrude chú trọng tất cả đời sống bên trong của mình vào Chúa Giêsu Thánh Thể.

Bà viết: " Bây giờ tôi sống đời Thánh Thể, một đời sống thật sống động, do Chúa Giêsu luôn luôn làm cho tôi trở nên trọn lành, còn tôi thì hoàn toàn kết chặt với Chúa, biến tan trong Chúa bằng tình yêu... Như thế là tôi luôn sống trong sự cầu nguyện, luôn sống trước mặt Chúa. Đạt đến đời sống này cũng khá dễ dàng. Đó chính là sự thánh thiện."

466. Đừng tin vào ai hết, ngay cả con cái thân yêu của mình!

Trước khi chết, một người cha troĩ điều quan trọng này cho người con trai: "Sau khi cha chết, con hãy tìm cách trả số nợ cho người đó."

Cha qua đời lâu rồi mà người con không tìm cách trả số nợ đó. Ai nhắc thì anh ta trả lời như sau:

MỤC LỤC

- “Nếu cha tôi lên thiên đàng, thì cần gì tôi phải trả. Nếu cha tôi xuống hoả ngục, thì tôi trả cũng vô ích. Nếu cha tôi ở trong lửa luyện ngục, thế nào cha tôi cũng ra khỏi đó mà lên thiên đàng.”

467. Chăm trí và chú ý khi làm việc

Có người khi làm việc thì chăm trí và chú ý lâu giờ. Điều này đáng khen, nhưng không phải là cần thiết tuyệt đối cho sự thành công trong khi làm việc.

Nếu vì thời giờ hạn hẹp, nếu vì hoàn cảnh hạn chế, nếu vì sức khoẻ và bệnh tật không cho phép, bạn hãy chăm trí và chú ý làm việc một chút, rồi nghỉ. Rồi khi nghe khoẻ, bạn hãy tiếp tục làm việc.

Nếu bạn kiên trì làm việc theo cách này, bạn cũng đạt được thành công.

Nhiều người sức khoẻ yếu kém, hay đau bệnh, nhưng nhờ làm việc kiểu này mà trở thành những người đáng phục như Pascal, Spencer, Poincaré.

468. Có người quan sát con chim khi thức dậy mà biết sống một ngày thanh thản

Đây là một kỹ nghệ gia giàu có, nhưng ông ta sống đời quá căng thẳng: sáng thức dậy, ăn sáng vội vàng như ăn cướp, rồi hấp tấp làm việc suốt ngày.

Một sáng kia, ông quan sát một con chim đang ngủ trên cây. Đầu nó rút dưới cánh, lông xù ra. Lúc nó thức dậy, nó rút mỏ khỏi cánh, nhìn dáo dác xung quanh, duỗi dài một chân ra, đồng thời xòe một bên cánh che cho chiếc chân đang duỗi ra. Hết chân bên này, nó duỗi đến chân bên kia, động tác cũng như thế. Rồi nó lại rúc đầu vào rìa lông. Sau đó, nó nhìn xung quanh, rồi lại xòe cánh và chân một lần nữa, rồi cất tiếng hót rất trong trẻo như ca mừng một ngày mới. Sau đó, nó nhảy xuống hồ, uống một hơi nước lạnh rồi bay đi kiếm mồi.

Thấy cảnh tượng con chim hạnh phúc này, ông kỹ nghệ gia này bắt chước sự thanh thản của nó.

MỤC LỤC

Từ đó, ông không còn căng thẳng, hấp tấp nữa. Ông ca, ông hát. Ông bình tĩnh. Và ông lại càng làm được nhiều việc hơn nữa. (x. Tư tưởng tích cực)

469. Phải xây đời mình cho chắc chắn

Không gì phủ phàng bằng cuộc đời của mình: thế nào sóng gió của biển đời – sóng gió ác cảm, sóng gió ghen tỵ, sóng gió bất công, sóng gió hận thù, sóng gió thất bại - thế nào cũng đánh phủ đầu con thuyền đời của chúng ta.

Bởi vậy, chúng ta phải xây đời mình cho thật chắc chắn, xây trên những nền tảng vững chắc của sự bình tĩnh, vui vẻ, đại độ, thanh cao, can đảm và cương quyết.

Kim Tự Tháp đứng vững vì được xây trên nền đá vững chắc. Người ta không thể nào xây Kim Tự Tháp trên đất cát bùn lầy. Mà nếu tìm cách xây được, thì Kim Tự Tháp này sẽ bị lún sâu và sụp đổ.

MỤC LỤC

Vì thế, đại thi hào Goethe rất có lý khi đòi buộc cuộc đời chúng ta phải giống như một Kim Tự Tháp, nghĩa là phải có nền tảng chắc chắn.

470. Khoa vạn năng, làm gì cũng thành công, là đức kiên tâm

Nghe đồn thầy này danh tiếng, có người đến xin học cho được khoa vạn năng, khoa làm gì cũng được.

Thầy này làm thợ rèn. Thầy nhận người đến xin học khoa vạn năng. Thầy nói phải nhiều năm mới học được. Người này bằng lòng, mấy năm cũng được, miễn là học được khoa vạn năng. Thầy nói ngày nào cũng thợ ổng bẽ.

Sau hơn mười năm, thấy người học trò này cứ kiên trì thợ ổng bẽ, thầy liền nói: "Con đã học được khoa vạn năng rồi, đó là đức kiên tâm."

471. Gương cầu nguyện của Chúa Giêsu

Chúa Giêsu để gương lại cho chúng ta về sự cầu nguyện khắp mọi nơi: ngài cầu nguyện

MỤC LỤC

một mình, cầu nguyện công khai, cầu nguyện nhiều lần, cầu nguyện ban ngày, cầu nguyện ban đêm, khắp nơi: trong hội đường, trong Đền Thờ, tại tư gia, giữa lòng sông, nơi bờ biển, trên đồi núi, trong Nhà Tiệc Ly, trong Vườn Giết-sê-ma-ni, trên Cây Thánh Giá.

Chúa Giêsu để gương lại cho chúng ta về sự cầu nguyện trong mọi lúc: trước khi ra giảng Đạo, trước khi chọn các tông đồ, trước khi làm các phép lạ lớn, trước khi đi chịu Thương Khó, trước khi chết.

Giờ đây, đang ngự trên trời cũng như đang ngự trong Nhà Tạm Thánh Thể, Chúa Giêsu liên lý cầu nguyện với Chua Cha và cho chúng ta.

472. Gương cầu nguyện của Đức Mẹ

Ngay khi còn nhỏ, mới lên ba, Đức Mẹ đến sống trong Đền Thờ Giêrusalem để sống đời cầu nguyện.

Chính trong lúc Đức Mẹ cầu nguyện sốt sắng mà Ngài được thiên sứ Gabirie truyền tin trọng đại làm Mẹ Thiên Chúa.

MỤC LỤC

Đức Mẹ cầu nguyện ngợi khen Chúa khi đi viếng thăm bà thánh Isave.

Dưới Cây Thánh Giá, Đức Mẹ đứng vững cầu nguyện, chứ không buông xuôi thất vọng.

473. Các thánh luôn yêu thích đời sống cầu nguyện

Thánh Gioan Maria Vianê nói:

- "Cầu nguyện, đó là tất cả hạnh phúc của con người ở trên mặt đất."

Khi điều tra phong thánh, Ủy Ban Điều Tra ghi lời của một giáo dân Ars lặp lại lời cha sở của mình thường nói:

- "Điều sung sướng nhất của tôi, là được cầu nguyện một mình trước mặt Chúa."

474. Các thánh luôn thúc đẩy người ta cầu nguyện

Mặc dầu là một nữ tu Dòng Kín, thánh Têrêxa thành Avila vẫn nuôi cao vọng như sau:

MỤC LỤC

- “Nếu tôi được làm linh mục và có thể đi khắp mặt đất, tôi luôn luôn giảng đi giảng lại đề ta: Hãy cầu nguyện! Hãy cầu nguyện!”

475. “Con hãy đi cầu nguyện trước đã!”

Một linh mục linh hướng đầy kinh nghiệm kia, khi thấy ai đến xin mình ý kiến, liền đặt ngay câu hỏi:

- “Trước khi đến đây, con đã cầu nguyện chưa?”

Nếu trả lời: “Con đã cầu nguyện rồi”, thì linh mục này lắng nghe và góp ý.

Nếu trả lời: “Con chưa cầu nguyện”, thì linh mục này nói: “Con hãy đi cầu nguyện trước đã, rồi về đây gặp cha sau.”

Thỉnh thoảng linh mục này nhắc nhở người đến gặp ngài:

- “Nếu con đã không cầu nguyện, thì hoặc là con không hiểu những gì cha nói, hoặc là con chỉ nghe cha nói những điều không có giá trị gì.”

MỤC LỤC

476. Vui vẻ sống an phận

Ông Tarkington sợ nhất là đui. Ông nói: “Tai họa gì, Trời bắt tôi chịu, tôi cũng chịu được hết, chỉ trừ một tật đui thôi. Không bao giờ tôi chịu cảnh ấy.”

Khi đến tuổi sáu mươi, ông bị đui thật.

Chữa mấy cũng không lành, ông vui vẻ an phận và cho lời sau đây của thi sĩ mù Milton là rất đúng:

- “Đui không phải là khổ. Không chịu được cảnh đui, mới là khổ.”

477. Ba bác sĩ giỏi nhất thế giới

Văn sĩ Jonathan Swift là tác giả của tác phẩm lừng danh “Gulive phiêu lưu ký”. Ông hết sức bi quan trong cuộc sống. Nhưng cuối cùng, ông cũng đã phải nhận xét một cách chí lý rằng:

- “Bác sĩ tài ba của toàn thế giới là: bác sĩ Tiết Độ, bác sĩ Thanh Tĩnh và bác sĩ Vui Tươi.”

MỤC LỤC

478. Một tay, mà rất nổi tiếng về nghề chơi dương cầm!

Do một tai nạn lúc đi săn, quận công Zichy, người Hungary, bị gãy một cánh tay.

Thấy mình thành phế nhân, quận công này sinh ra chán nản, cho đời mình đã tàn. Nhưng sau đó một thời gian, ông muốn làm sao cho đời mình có ý nghĩa: ông nghĩ đến việc đánh đàn dương cầm.

Ông quyết tập luyện một tay.

Cuối cùng, quận công Zichy này đã rất nổi tiếng về nghề chơi dương cầm, dầu chỉ chơi một tay.

479. Hãy suy tư để có thêm sáng kiến!

Để có một cuốn sách, người ta phải chép tay, hoặc phải khắc từng bản, từng trang, rồi khi đem ra dùng để in, chỉ in được cuốn sách đó mà thôi. Muốn in một cuốn sách khác, người ta phải làm lại từ đầu.

MỤC LỤC

Thấy vậy, ông Gutenberg suy nghĩ: “Tại sao không đúc những chữ rời, để có thể dùng lại những chữ đúc này cho những lần in các sách sau?”

Thế là phát minh ngành in do sáng kiến của ông Gutenberg ra đời: sách báo nhờ thế mà được sản xuất nhiều và dễ dàng, làm cho nhân loại tiến bộ văn minh rất vĩ đại.

480. Đặt vấn đề cho rõ, thế nào ta cũng sống bằng an.

Ta lo sợ, lo buồn, lo phiền vì ta thấy vấn đề không rõ ràng.

Thống chế Foch không bao giờ cuống quýt vì ông luôn đặt vấn đề thật rõ: “Cái gì đây?”. Sau đó, ông nhìn thẳng vào thực tế của vấn đề và tìm cách giải quyết trong hoàn cảnh của nó. Ông chế ngự hoàn cảnh trong sự bình tĩnh và sáng suốt. Vì thế, ông luôn bình tĩnh và bình an.

MỤC LỤC

491. “Hoặc là chịu đau khổ hoặc là chết”

Đó là khẩu hiệu của nữ thánh Têrêxa thành Avila (1515-1582).

Têrêxa sống cuộc đời rất hy sinh. Têrêxa muốn dạy mọi người chúng ta bài học: sống không hy sinh thì không đáng sống. Vì thế, vị nữ thánh này đưa ra khẩu hiệu sống cho mình: “Hoặc là chịu đau khổ hoặc là chết.”

492. Ba hạng người trước Thánh Giá

Hạng thứ nhất là hạng người chạy trốn Thánh Giá.

Hạng thứ hai là hạng người đi tìm Thánh Giá và gặp Thánh Giá.

Hạng thứ ba là hạng người hăm hở đi tìm Thánh Giá mà không gặp Thánh Giá.

493. Ba hạng người đón nhận Thánh Giá

Hạng bằng lòng (không phàn nàn khi gặp Thánh Giá Chúa gửi đến)

MỤC LỤC

Hạng quý chuộng (gìn giữ Thánh Giá một cách cẩn thận, cất giấu Thánh Giá một cách kín đáo)

Hạng yêu thích (trau tía Thánh Giá cho đẹp thêm, luôn mang Thánh Giá theo mình, hãnh diện về Thánh Giá Chúa cho mình lãnh nhận)

494. Thánh Giá dạy chúng ta bài học hy sinh

Tay Chúa bị đóng đinh dạy chúng ta bài học hy sinh: về mặt tiêu cực, hãy loại trừ tay phạm tội, đó là những tội biếng nhác, ăn cắp, tức giận và dâm ô; về mặt tích cực, hãy chấp tay để cầu nguyện, hãy dùng tay để làm việc, hãy giăng tay ra để giúp đỡ kẻ khác, hãy đưa tay ra để bố thí cho người khác.

Chân Chúa bị đóng đinh dạy chúng ta bài học hy sinh: về mặt tiêu cực, hãy loại trừ chân phạm tội, đó là chân đi phạm tội, chân đi xúi người ta phạm tội, chân đi vô ích, chân đi đến những nơi nguy hiểm cho phần linh hồn; về mặt tích cực, chân đi làm việc lành, chân đi làm việc bác ái, chân đi làm việc hữu ích.

495. Sống theo nguyên tắc nhưng vẫn tỏ lòng nhân từ

Một trong những Giám mục nước Pháp, vốn có tính cương quyết trên phương diện bảo toàn các nguyên tắc, mới đây đã đích thân thăm viếng các gia đình có tang vì chiến cuộc trong thị xã.

Tự đồng hoá với mọi người, ngài an ủi một tín đồ Thệ Phản giáo đang khóc sướt mướt vì đưa con tử trận. Ngài nói với ông những lời cảm kích, phân ưu.

Xúc động tâm lý sâu xa vì cử chỉ bác ái khiêm nhượng đó, người rồi đạo phải thú nhận:

- "Sao một vị Giám Mục dòng dõi sang trọng, học thức uyên thâm như thế, lại chiếu cố tới ngôi nhà hèn hạ chúng tôi, không kể chi tôn giáo bất đồng. Cử chỉ ngôn ngữ của ngài khiến tôi rất cảm động."

Trong khi thuật lại câu truyện này, một kỹ nghệ gia còn nói thêm:

MỤC LỤC

- “Đối với tôi, người Thệ Phản đó đã trở lại được một nửa rồi; dầu sao, nhờ đức nhân từ, vị Giám Mục đã chinh phục được nhân tâm mau chóng hơn những lời tranh luận sôi nổi nhiều phần.” (x. Hồn Tông Đồ)

496. Tướng Charles de Gaulle treo gương hy sinh cho các nhà lãnh đạo quốc gia

Sau khi hết nhiệm kỳ làm tổng thống, tướng Charles de Gaulle (1890-1970) được Chính phủ Pháp đài thọ mỗi tháng là 19.500 quan.

Tuy nhiên, tướng Charles de Gaulle từ chối không nhận số tiền nguyệt bổng này để nêu cao tấm gương cần kiệm hy sinh.

497. Không ngừng cố gắng mới đem lại thành công

Có một người chơi đàn vi-ô-ông nổi tiếng: ngay từ hồi lên bốn tuổi, đã được gọi là thần đồng âm nhạc.

MỤC LỤC

Có người nói anh ta là thiên tài âm nhạc, nhưng anh kiên quyết phủ nhận.

Có người hỏi anh, yếu tố bẩm sinh chiếm tỷ lệ bao nhiêu phần trăm trong thành công của anh, anh suy nghĩ rồi trả lời, chưa đầy hai mươi phần trăm. (x. Chi tiết nhỏ, thành công lớn)

498. Vấp ngã không đáng sợ. Điều đáng sợ là không có dũng khí để đứng lên.

Một người cha quyết tâm rèn luyện con mình trở thành một chàng trai khoẻ mạnh.

Điều làm ông thất vọng, là con ông ta đã hai mươi tuổi mà không có một chút khí thế nào tỏ ra là một trai tráng.

Ông đành tìm đến một ông thầy dạy võ nổi tiếng, để nhờ rèn luyện cho con trai.

- “Chỉ cần cậu ta ở đây với tôi nửa năm, tôi bảo đảm sẽ rèn luyện để cậu ta trở thành một chàng trai thật sự!” Thầy dạy võ nói.

MỤC LỤC

Sau nửa năm, người cha đến đón con trai. Thầy dạy võ nói ông hãy nhìn xem con trai ông đang đấu võ với một thầy dạy võ trẻ.

Cuộc đấu bắt đầu khi thầy dạy võ trẻ ra tay, con trai ông mấy lần bị đánh ngã, song cậu ta đứng dậy ngay và tiếp tục thi đấu, lại bị đánh ngã, cậu lại đứng dậy. Cứ như thế, đấu đến 36 hiệp.

- “Con tôi không thể trở thành trai tráng được. Rõ ràng, hễ đánh là ngã!” Người cha cảm thấy quá xấu hổ.

- “Ông chỉ nhìn thấy cậu ấy ngã, song ông không để ý tới khi mỗi lần ngã, cậu đều đứng dậy. Sau mỗi lần ngã, lại dám tiếp tục nghênh chiến, đó là một chàng trai thật sự!” Thầy dạy võ khẳng định, (x. Những đạo Lý Mà Thanh Thiếu Niên cần phải có)

499. Hãy luôn hoạt động bằng trí não hay thể chất!

Nguyên tắc “luôn hoạt động” liên quan đến quy tắc “không dùng thì sẽ mất”.

MỤC LỤC

Chúng ta hiểu rất rõ quy tắc hoạt động của thiên nhiên. Chuyện gì sẽ xảy ra khi một con sông ngừng chảy. Dĩ nhiên, mọi chuyện sẽ trở nên tồi tệ. Giống như vậy với con người khi ngừng hoạt động trí não hay thể chất...

George Bernard Shaw đoạt giải Nobel khi gần 70 tuổi.

Benjamin Franklin đã cho ra đời những tác phẩm hay nhất của ông ở tuổi 84.

Danh họa Picasso để lại cho thế giới những bức họa có giá trị ở tuổi 80....

Một điều bổ ích khi tuân thủ nguyên tắc “luôn hoạt động” này, là khi chúng ta hoạt động, chúng ta không lo lắng gì cả. (x. Đời Thay Đổi Khi Chúng Ta Thay Đổi)

MỤC LỤC

500. Khích lệ và tán thưởng là sức mạnh giúp con người vươn lên

Một hôm, đài truyền hình phát một phóng sự như sau: một con cá voi nặng 8.6 tấn có thể nhảy lên khỏi mặt nước 6.6 mét, biểu diễn các tiết mục khác nhau cho người xem.

Phóng viên truyền hình hỏi người huấn luyện cá voi, làm thế nào để tạo ra kỳ tích này.

Người huấn luyện cá voi đã tiết lộ bí mật với người xem truyền hình: lúc mới bắt đầu, ông căng một sợi giây thừng ở dưới nước, nghĩ cách làm cho cá voi bơi qua phía trên sợi dây. Mỗi khi cá voi bơi qua sợi giây, ông động viên và khích lệ nó bằng cách thưởng cho nó vài con cá hoặc khế vồ lên mình nó. Khi số lần cá voi bơi phía trên sợi giây dần dần nhiều hơn số lần nó bơi phía dưới sợi giây, người huấn luyện nâng cao sợi dây lên, chỉ có điều không được quá cao so với lần trước, tránh để cho cá voi vì thất bại quá nhiều mà nản chí.

Một con cá voi nặng 8.6 tấn có thể nhảy lên khỏi mặt nước 6.6 mét, kỳ tích này chỉ dựa vào

MỤC LỤC

sự khích lệ và tán thưởng liên tục của người huấn luyện cá voi.

Con người chúng ta cũng thế: khích lệ và tán thưởng, chính là sức mạnh giúp con người vươn lên. (x. Những Bài Học Cuộc Đời)

501-550

mục lục

501. Chúa Giêsu vẫn ở lại với chúng ta mọi ngày cho đến tận thế

502. Những cách hiện diện của Chúa Giêsu sau khi Ngài về trời:

503. Ở tù với Chúa Giêsu

504. Đấng quyền năng đang ngủ trong thuyền đời của chúng ta

505. Cứu đời hiện nay bằng cách gì?

506. Bảy mươi phần trăm số bệnh nhân tìm đến các bác sĩ, có thể tự mình chữa khỏi...

507. Làm thế nào để duy trì mãi được ý chí?

508. “Hãy biến mỗi ngày thành một kiệt tác!”

509. Hãy tận dụng “những mẫu thừa của thời gian”!

510. Đừng bao giờ khinh thường những việc nhỏ!

511. Cây Thập Giá thật

512. Chúa Giêsu chết trên thập giá

513. Chúa Giêsu chịu đóng đinh, bị giết, chết, nhưng chưa hết!

514. Nàng công chúa kia đi tu được nhờ Cây Thánh Giá

515. Các thánh với Cây Thánh Giá

516. Đời nội tâm đem lại ích lợi tông đồ

MỤC LỤC

517. Con người sở dĩ vĩ đại là ở chỗ tôn trọng người khác

518. Tất cả mọi việc trong đời sống đều bắt đầu bằng suy nghĩ

519. Sự hài lòng

520. Câu chuyện ba con ếch

521. Bốn phân của những người thợ được gọi vào làm vườn nho (Mt 20,1-16)

522. Gương bốn phân của Chúa Giêsu

523. “Chớ gì suốt đời tôi được giống như đời của Thầy.”

524. Người tông đồ của Chúa chu toàn bốn phân của mình hết sức tử tế

525. Không vâng lời để thi hành bốn phân thì sẽ bị phạt

526. Đoàn kết là sức mạnh

527. Coi chừng báo chí. . và báo chí!

528. Luôn vươn lên trước mọi thử thách

529. Chỉ có toàn tâm, toàn ý, mới làm việc tốt

530. Cười là liều thuốc tốt

531. Vâng lời trọng hơn của lễ!

532. Chúa phạt Samuen vì không vâng phục

533. Lời khẩn vâng phục của Đức Mẹ

534. Gương vâng lời của Chúa Giêsu

535. Phải vâng lời Chúa hơn vâng lời người ta!

MỤC LỤC

536. Huấn luyện giáo dân là điều rất quan trọng cho Giáo Hội hiện nay

537. Một trong những nghệ thuật đàm phán: chọn lựa từ một menu-giới-hạn

538. Người thành công đều biết xin lỗi

539. Bài học của sai lầm cũng như của thành công

540. Nơi đâu có ý chí, nơi đó có lối đi.

541. Trận thắng Lépantê năm 1571

542. Thánh Grignon de Monfort và tràng Chuối Mân Côi

543. Ba người danh tiếng cùng nhau lần hột

544. Xin một ý lễ đặc biệt

545. Huấn luyện giáo dân làm tông đồ

546. Biết điều hành công việc

547. Toàn tâm, toàn ý với công việc là liều thuốc hữu hiệu để trị bệnh và phòng bệnh

548. Hết sức hoàn thành các việc nhỏ

549. Luôn ở thế chủ động để sẵn sàng ứng phó

550. Vợ giúp chồng thành công trong sự nghiệp

MỤC LỤC

501. Chúa Giêsu vẫn ở lại với chúng ta mọi ngày cho đến tận thế

Chúa Giêsu lên trời không có nghĩa là Ngài chấm dứt sự hiện diện với chúng ta hay là vĩnh viễn xa lìa chúng ta.

Chúa Giêsu không bao giờ để chúng mình mồ côi đâu!

Khi Chúa Giêsu lên trời, Ngài chỉ thay đổi cách hiện diện của Ngài mà thôi: Ngài không còn ở lại với chúng ta bằng chính thân xác Phục Sinh vinh hiển của Ngài, nhưng Ngài vẫn ở lại qua cách thể hiện diện mới với chúng ta mọi ngày cho đến tận thế.

502. Những cách hiện diện của Chúa Giêsu sau khi Ngài về trời:

- hiện diện trong Bí tích Thánh Thể: "Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì ở lại trong tôi, và tôi ở lại trong người ấy" (Ga 6,56).

- Hiện diện trong Giáo Hội: "Ai nghe các con là nghe Ta" (Lc 10,16).

MỤC LỤC

- hiện diện trong Cộng đoàn: “Ở đâu có hai ba người họp lại nhân danh Thầy, thì có Thầy ở đấy, giữa họ” (Mt 18,20).

- hiện diện trong những hành vi bác ái: “Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy” (Mt 25, ` ` 40).

- hiện diện trong những người nghèo khổ, cô đơn, thất thế, bé mọn, ...

503. Ở tù với Chúa Giêsu

Dưới đây là lời tuyên bố của một tù nhân, đăng trong tạp chí Notre Cité, số 239, tháng 1 năm 1973.

Tôi vừa ở tù ra.

Tôi đã ở tù tám năm. Thật không có gì là vẻ vang. Thế nhưng ở tù ra, tôi có cảm tưởng là tôi đã lớn hẳn.

MỤC LỤC

Tám năm bị cầm tù đã giúp tôi khám phá ra một con người kỳ diệu, một con người đã đổi hẳn cuộc sống của tôi: đó là Chúa Giêsu Kitô.

Ta có thể gặp Ngài bất cứ nơi nào có khổ, bất cứ nơi nào người ta đang đau khổ.

Chính trong tù ngục, nơi hai ngày mới được ăn một lần, mà tôi đã gặp Ngài. Ngài đã chờ tôi ở đó, trong cảnh cô đơn, đói lạnh. Vâng, chính trong hoàn cảnh này mà tôi đã gặp được Chúa Giêsu Kitô.

Chính lúc ta không còn gì nữa, không thể làm gì nữa, là lúc Ngài làm được mọi sự. Chỉ cần nhìn lên thập giá của Ngài để hiểu. (x. Tìm hiểu đạo Chúa Kitô)

504. Đấng quyền năng đang ngủ trong thuyền đời của chúng ta

Chúa Giêsu đang ngủ trong thuyền đời của chúng ta.

Khi thuyền đời chúng ta chòng chành nguy hiểm, sắp bị gió bão đánh chìm, chúng ta hãy

MỤC LỤC

cùng nhau cầu nguyện để đánh thức Chúa Giêsu dậy. Ngài sẽ ngấm đê gió bão và ra lệnh cho sóng biển – sóng buồn phiền, sóng đau khổ, sóng bất công, sóng thất vọng - phải im để chúng ta, gia đình chúng ta, cộng đoàn chúng ta, giáo xứ, giáo phận và Giáo Hội chúng ta được bằng an.

505. Cứu đời hiện nay bằng cách gì?

Trong khi thánh Phanxicô Khó Khăn im lặng đi qua các phố, giảng mầu nhiệm Thánh Giá bằng gương sáng, thì vị tông đồ thiếu hy sinh, mặc dầu có mượn những bài diễn văn hùng hồn về Núi Sọ của Bossuet, cũng bằng vô bổ.

Thế gian đã được củng cố bằng tinh thần lạc thú, đến nỗi muốn triệt hạ thành trì của nó, những lý lẽ thông thường, cả đến những hiện tượng hùng vĩ, cũng không lay chuyển nổi: phải có đau khổ tái diễn bằng xả kỷ hy sinh của môn đệ Chúa mới làm được việc đó. (x. Hồn Tông Đồ)

506. Bảy mươi phần trăm số bệnh nhân tìm đến các bác sĩ, có thể tự mình chữa khỏi...

Cách đây vài năm, tôi (Dale Carnegie) có đi nghỉ mát bằng xe mô tô qua Texas và New Mexico cùng với bác sĩ Gobler, một bác sĩ y khoa của tuyến xe lửa Santa Fe. Ông đúng hơn là bác sĩ chủ chốt của hiệp hội Santa Fe.

Chúng tôi đã nói chuyện với nhau về những ảnh hưởng của lo lắng. Ông nói:

- "Bảy mươi phần trăm số bệnh nhân tìm đến các bác sĩ, thật ra, họ có thể tự chữa khỏi cho mình nếu như họ tháo bỏ những lo sợ vây quanh. Ông đừng nghĩ là họ giả vờ bệnh. Họ có bệnh thật sự, thậm chí rất trầm trọng. Tôi hay gọi đó là sự căng thẳng quá mức, loét bao tử, rối loạn nhịp đập tim, mất ngủ, nhức đầu, tê liệt.

Những triệu chứng này là có thật bởi tôi từng bị loét bao tử trong mười hai năm liền. Sự hãi gây ra lo lắng. Lo lắng làm bạn căng thẳng, ảnh hưởng đến thần kinh màng bụng, làm thay đổi dung dịch từ bình thường sang bất thường.

MỤC LỤC

Triệu chứng sau cùng là bị loét.” (x. Giảm Bớt Lo Âu)

507. Làm thế nào để duy trì mãi được ý chí?

Muốn thành công trong bất cứ việc gì, chúng ta phải có ý chí để quyết làm cho được việc đó.

Nhưng ý chí không phải có một lần là đủ. Ý chí là ngọn lửa. Ngọn lửa sẽ tàn rụi nếu không được nuôi dưỡng.

Để nuôi dưỡng ý chí và để duy trì lâu dài ý chí, ông William Bennett khuyên chúng ta phương pháp dễ dàng sau đây: mỗi ngày, chúng ta hãy làm cho được hai điều mà chúng ta không muốn, không thích.

Đó là cách đốt ngọn lửa ý chí bùng lên mỗi ngày và duy trì mãi được ý chí.

508. “Hãy biến mỗi ngày thành một kiệt tác!”

John Wooden là huấn luyện viên bóng rổ ở đại học, thành công nhất trong mọi thời đại. Đội

MỤC LỤC

UCLA của ông đã mười lần vô địch quốc gia trong khoảng mười hai năm.

Wooden đã biết được tầm quan trọng trong việc huấn luyện và triết lý sống từ một câu nói riêng lẻ cảm nhận được từ người cha khi Wooden là một cậu bé: "Hãy biến mỗi ngày thành một kiệt tác!"

Trong khi những huấn luyện viên khác cố gắng kiểm soát cầu thủ của họ hướng tới những giải đấu quan trọng trong tương lai thì Wooden luôn tập trung vào ngày hôm nay: những bài luyện tập tại UCLA hoàn toàn quan trọng như bất kì giải vô địch nào.

Trong triết lý của Wooden, không có lý do nào để không nỗ lực ngay hôm nay, ngày tự hào nhất trong đời bạn. Không có lý do nào mà bạn không chơi cật lực trong quá trình luyện tập giống như khi bạn đang thi đấu. Ông ta muốn mỗi cầu thủ khi đi ngủ mỗi tối, đều phải nhớ rằng: "Hôm nay, tôi đã làm được điều tôi thấy hài lòng nhất." (x. 97 Cách Thăng Tiến Trên Đường Đời)

509. Hãy tận dụng “những mẩu thừa của thời gian”!

Bạn nên nhớ, những người thành đạt ở trên thế giới này là những người thông minh trong sử dụng “những mẩu thừa của thời gian.”

Thomas Edison lúc còn là một báo vụ viên, tiền lương ít ỏi đáng thương, công việc hằng ngày là gõ ma-níp. Nhưng ông không bao giờ coi thường “Những mẩu thời gian thừa”. Ông suy nghĩ, vạch kế hoạch. Giữa các khoảng thời gian phát tín hiệu xong, ông làm thí nghiệm. Và Edison đã làm được một số việc.

Sản phẩm phụ của việc gõ ma-níp của Edison là những phát minh phong phú. Những phát minh này của ông không những làm cho bản thân ông có thu nhập cao, mà còn đóng góp trí tuệ, tạo ra những phát minh mới của nhân loại về ngành điện và điện tử. (x. Thái Độ Quyết Định Tất Cả)

MỤC LỤC

510. Đừng bao giờ khinh thường những việc nhỏ!

Việc bỏ mặc những việc nhỏ nhặt, bất luận bạn đang làm gì, có thể trở thành một thảm họa.

Edison đã đánh mất bằng sáng chế của mình chỉ vì bất cẩn đặt sai một số thập phân trong con toán.

Chắc bạn còn nhớ rõ những lời của Benjamin Franklin đã nói chú: "Vì muốn một chiếc móng mà thua cuộc đôi giày; vì muốn một đôi giày mà thua cuộc một con ngựa; vì muốn một con ngựa mà thua cuộc người cưỡi ngựa; vì muốn người cưỡi ngựa mà thua cả trận đấu." (x. Hướng Dẫn Cuộc Đời Tươi Đẹp)

511. Cây Thập Giá thật

Thánh Giá là Cây Thập Giá thật vì chính Chúa Giêsu đã chịu chết trên đó.

Nhưng làm sao tìm ra được Thập Giá thật. Đây là một điều không thể nào làm được theo

MỤC LỤC

sức tự nhiên của con người. Vậy thì chỉ nhờ sức Chúa mà thôi! Và thật sự, Cây Thập Giá thật đã được tìm ra bằng sức Chúa.

Số là bà thánh Hêlêna, mẹ của hoàng đế Constantinô, sai đào trên Núi Sọ, thì tìm được ba cây thập tự. Đây là lúc đầu thế kỷ thứ tư.

Bà thánh Hêlêna lúc bấy giờ đã 80 tuổi. Bà đến gặp Đức Giám Mục của thành Giêrusalem lúc bấy giờ là thánh Macariô để xin ngài xác nhận Cây Thập Giá thật của Chúa Giêsu.

Thánh Macariô truyền đem ba cây thập tự đến giường của một người phụ nữ đau nặng, sắp chết: đưa cây thứ nhất và cây thứ hai đụng đến người bệnh, người bệnh không không may bị ảnh hưởng gì. Nhưng khi cây thứ ba đụng đến người bệnh sắp chết, người bệnh liền lành hẳn bệnh ngay và có lại sức khỏe như trước.

Phép lạ này chứng minh cây thứ ba là Cây Thập Giá thật của Chúa Giêsu, và từ đó, được gọi là Cây Thánh Giá để tín hữu tôn kính và ngợi khen.

MỤC LỤC

512. Chúa Giêsu chết trên thập giá

Chúa Giêsu đã trải qua một cái chết thật trên thập giá.

Không phải vì tình cờ mà Chúa Giêsu chết bởi vì Ngài biết trước cái chết của mình: ba lần, Ngài báo trước cuộc tử nạn cho các môn đệ.

Chúa Giêsu không phải chết vì bệnh tật già yếu vì Ngài đang ở tuổi rất sung sức.

Chúa Giêsu không phải chết vì bị người ta ám sát.

Chúa Giêsu cũng không phải vì chán đời mà tự tử.

Cái chết của Chúa Giêsu xảy ra thật rõ ràng: người ta đã bàn bạc lâu ngày để tìm cách giết Ngài. Khi bắt được Ngài, người ta đã lên án, tra tấn, bắt vác thập giá, và đã đóng đinh chết trên đó: Ngài chết tại nước Do Thái, chết thời quan Philatô thay mặt hoàng đế Rôma, cai trị nước Do Thái.

MỤC LỤC

Nhưng cái chết của Chúa Giêsu không phải là một cái chết thường như chúng ta, nhưng là cái Chết-Sống-Lại. Chúa Giêsu chết và sống lại để làm cho chúng ta sống lại và đưa chúng ta vào nước Thiên Đàng.

513. Chúa Giêsu chịu đóng đinh, bị giết, chết, nhưng chưa hết!

Nietzsche (1844-1900), một triết gia người Đức, sống cuộc đời đầy thù hận với Chúa. Ông tuyên bố một câu rùng rợn sau đây: "Ông Chúa già đã chết. Chúng ta đã giết ông Chúa rồi!"

Chúa là Đấng hằng có đời đời, nên Ngài để cho Nietzsche tự do nói lộng ngôn trong một thời gian. Và Nietzsche đã chết trong một cơn điên cuồng loạn trí.

Nietzsche chết.

Và Chúa Giêsu và Giáo Hội của Ngài vẫn còn sống mãi.

514. Nàng công chúa kia đi tu được nhờ Cây Thánh Giá

Thấy một nàng công chúa kia đến xin vào tu, bà bề trên định từ chối vì nghĩ rằng một người con của vua, giàu sang sung sướng, không thể nào sống nổi đời tu.

Bà bề trên cho nàng công chúa biết rằng trong nhà ăn, các nữ tu ăn uống kham khổ; trong nhà ngủ, các nữ tu không có nệm ấm giường êm.

Nàng công chúa đơn sơ hỏi lại bà bề trên: nơi nhà ăn và nơi nhà ngủ, có treo Cây Thánh Giá không. Bà bề trên trả lời ngay: "Nơi nào cũng có treo Cây Thánh Giá."

Nàng công chúa trả lời làm bà bề trên phải chấp nhận cho vào tu:

- "Khi con ăn cực, con nhìn lên Cây Thánh Giá, thấy Chúa Giêsu đau khổ trên đó, thì con ăn ngon. Khi con khó ngủ, con nhìn lên Cây Thánh Giá, thấy Chúa Giêsu đau khổ trên đó, thì con ngủ ngon."

MỤC LỤC

515. Các thánh với Cây Thánh Giá

Thánh Casimirô yêu Chúa Giêsu đến nỗi mỗi lần nhìn Cây Thánh Giá là ngài khóc.

Thánh Phanxicô Khó Khăn được in Năm Dấu Thánh Chúa Giêsu.

Thánh Tôma tiến sĩ nghe lời Chúa Giêsu phán từ trên Cây Thánh Giá: - "Con viết về Ta rất hay. Con muốn được gì?"

Thánh Tôma thưa: - "Con chỉ muốn Chúa!"

516. Đời nội tâm đem lại ích lợi tông đồ

Chỉ có đời nội tâm mới có thể nâng đỡ chúng ta trong việc gieo vãi cách khó nhọc, thầm kín, và bề ngoài coi như thất bại.

Chỉ có đời nội tâm mới làm cho chúng ta hiểu sự vất vả cầu nguyện hy sinh sẽ nâng cao khả năng hoạt động; sự cố gắng bắt chước các nhân đức Chúa Giêsu sẽ tăng lên gấp bội sức linh nghiệm của công cuộc tông đồ...

MỤC LỤC

Đã có lần chúng tôi vô cùng ngạc nhiên khi nghe thuật chuyện về một hiệp hội trong quân khu Normandie. Lúc đầu, chúng tôi không tin là có kết quả như vậy. Thí dụ, có đời nào lại thấy anh em quân nhân tham gia các buổi Châu Thánh Thể để phạt tạ những lời lộng ngôn, những tội lỗi của chúng bạn, đông hơn là khi dự các buổi hoà nhạc hoặc diễn kịch?

Đến sau, chúng tôi mới hiểu rõ. Và chúng tôi không còn ngạc nhiên nữa khi nghe biết Cha Tuyên úy của trại quân đội này là người thấu hiểu Nhà tạm, đây sinh lực tông đồ. (Hồn Tông Đồ)

517. Con người sở dĩ vĩ đại là ở chỗ tôn trọng người khác

Một buổi sáng sớm sương mù dày đặc, một mình Washington ra khỏi doanh trại, trên người khoác chiếc áo dài đến đầu gối. Các binh sĩ ông gặp, không người nào nhận ra ông (là thượng tướng).

MỤC LỤC

Ở một địa phương, ông thấy một hạ sĩ đang chỉ huy những binh lính dưới quyền, xây lô cốt ngoài phố.

Người hạ sĩ hai tay đút túi áo, luôn miệng hò hét chỉ huy các binh sĩ đang vất vả khiêng những tảng đá to.

Mặc cho người hạ sĩ hò hét, các binh sĩ trải qua nhiều lần cố gắng, song vẫn không đặt được các tảng đá vào đúng vị trí.

Khi các binh lính đã quá mệt mỏi, thì các tảng đá có nguy cơ lăn xuống.

Lúc này, Washington đã vội xông tới, dùng đôi cánh tay lực lưỡng của mình, đỡ những tảng đá.

Sự giúp đỡ kịp thời này khiến các tảng đá cuối cùng được đặt vào đúng vị trí.

Các binh lính ngẩng đầu lên nhìn, rồi ôm chặt lấy ông và nói những lời cảm ơn.

Washington hỏi viên hạ sĩ:

MỤC LỤC

- “Tại sao cậu cứ hò hét anh em mà mình lại đút tay túi áo?”

- “Lẽ nào anh không biết tôi là hạ sĩ ở đây sao?”

Viên hạ sĩ tỏ vẻ kiêu ngạo trả lời, còn cố ý không hài lòng vì sự chỉ trích của người lạ mặt.

Nghe người hạ sĩ nói, Washington cởi áo khoác, để lộ bộ quân phục cho viên hạ sĩ kiêu ngạo kia biết, rồi nói:

- “Theo quân hàm, tôi là thượng tướng. Song nếu lần sau còn phải khiêng vác nặng như thế, thì cậu gọi tôi đến.” (Những Đạo Lý Mà Thanh Thiếu Niên Cần Phải Có)

518. Tất cả mọi việc trong đời sống đều bắt đầu bằng suy nghĩ

Một bé trai tám tuổi bước đến gần ông cụ già có bề ngoài rất thông thái, rồi ngược nhìn ông, bé nói:

MỤC LỤC

- "Cháu biết ông là người rất sáng suốt, biết nhiều. Xin ông cho cháu biết về bí ẩn của cuộc sống."

Ông già nhìn đứa bé, đáp:

- "Suốt đời mình, ông đã suy ngẫm rất nhiều về điều này và có thể nói gọn chỉ trong 8 chữ 4 quy tắc.

1. Suy nghĩ. Hãy nghĩ về những giá trị mà con sống vì chúng.

2. Tự tin. Hãy tin tưởng vào bản thân bằng cách dựa trên những giá trị con nghĩ rằng vì chúng mà con sẽ sống.

3. Mơ ước. Mơ ước những gì có thể thành hiện thực, dựa vào sự tự tin và những giá trị mà ta sẽ theo đuổi trong cuộc sống.

4. Dám làm. Hãy dám thực hiện để biến ước mơ thành sự thật bằng chính niềm tin và giá trị của chúng ta.

Ông cụ già đó, chính là họa sĩ Walt Disney.
(Hạnh Phúc Trong Tâm Tay)

519. Sự hài lòng

Hôm qua, tôi đáp xe lửa quay về sau chuyển đi công tác.

Thời gian tàu chạy rút ngắn hơn trước rất nhiều. Thái độ phục vụ chu đáo, lịch sự của nhân viên soát vé làm hành khách rất hài lòng.

Lúc đó, một hành khách ngồi trước tôi, đang dùng bữa, nhân viên tàu lịch sự nói với anh ta: "Thật ngại đã làm dở bữa ăn của ông." Sau đó, vừa xem vé, vừa cười nói: "Cám ơn, giờ đến của ông là 8 giờ 06 phút."

Tiếp đó, anh ta đến bên tôi, soát vé. Cũng vẫn giữ thái độ hoà nhã, lễ phép, ân cần như vậy.

Sau đó, tôi phát hiện nhân viên này đối xử với các hành khách, đều tươi cười đón tiếp, còn cho biết thời gian đến của từng người, làm cho không khí trong toa tàu luôn thoải mái. Mọi người đều có ấn tượng rất tốt về anh nhân viên này.

MỤC LỤC

Trong thời đại khoa học kỹ thuật phổ biến, điều kiện vật chất rõ ràng mang lại cho con người nhiều tiện lợi. Tuy nhiên, chính thái độ phục vụ của nhân viên mới có thể làm cho khách hàng có thực sự hài lòng hay không. (200 Cách Hành Xử Trong Cuộc Sống)

520. Câu chuyện ba con ếch

Dân tộc Do Thái lưu truyền một câu chuyện như sau.

Ba con ếch cùng bị rơi vào một chiếc thùng đựng đầy sữa.

Con ếch thứ nhất nghĩ: đây là ý trời. Thế là nó nhắm mắt lại, co chân sau không nhúc nhích. Cuối cùng, nó bị chết ngạt

Con thứ hai nghĩ: mình căn bản không có cơ hội thoát khỏi nơi đây. Chiếc thùng gỗ, chắc như thế kia, cho dù mình có gắng sức đến mấy cũng không có tác dụng gì. Chi bằng hãy chấp nhận sự an bài của số phận. Vì thế, cuối cùng, nó cũng chết.

MỤC LỤC

Con ếch thứ ba nghĩ: tại sao mình không thử sức nhỉ! Chỉ cần chân mình vẫn còn sức lực, thì sẽ cố gắng đạp để cho đầu nhô lên. Thế là nó cứ đạp, cứ đạp mãi, sau đó, chân của nó bỗng chạm vào vật gì cứng cứng. Nó thử giẫm chân lên vật cứng đó, dồn sức nhảy thật mạnh. Thật bất ngờ, nó nhảy ra được khỏi chiếc thùng sữa. Thì ra, trong quá trình nó liên tục vung vẩy, sữa tươi bị khuấy động mạnh và trở thành sữa chua. Nhờ vậy, nó thoát được nghịch cảnh nguy hiểm chết người....

Câu chuyện ba con ếch nhắc nhở chúng ta rằng, tuy không thể thay đổi được nghịch cảnh, nhưng con người có thể thay đổi bản thân: đừng bao giờ buông xuôi, đừng bao giờ chịu sự bó buộc của hoàn cảnh, nhưng phải dũng cảm thử sức. (Những Bài Học Cuộc Đời)

521. Bốn phận của những người thợ được gọi vào làm vườn nho (Mt 20,1-16)

Ông chủ kia ra đường mướn thợ vào làm việc trong vườn nho của mình.

MỤC LỤC

Đối với ông, điều quan trọng không phải là lúc nào ông kêu thợ vào làm việc, nhưng điều quan trọng đối với ông là lúc nào ông kêu thợ vào làm việc, thì thợ đó phải làm việc đến tận hết sức mình

Bốn phận là ý Chúa trong giây phút hiện tại.

Ai chu toàn bốn phận hiện tại của mình, người đó được Chúa thưởng, người đó được tấm vé đi vào Nước Trời.

522. Gương bốn phận của Chúa Giêsu

Kiệt lực và tàn sức rồi, Chúa Giêsu vẫn xê vai vác lấy thập giá nặng nề, trèo lên Đồi Sọ, và trước khi tắt thở trên hai miếng gỗ lạnh lùng, đã thốt ra hai tiếng bốn phận: “Đã hoàn tất rồi!”

523. “Chớ gì suốt đời tôi được giống như đời của Thầy.”

Đức Hồng Y d’Amboise rất quyền thế về mặt đạo cũng như mặt đời dưới thời vua Lu-y XII của nước Pháp (1462-1515).

MỤC LỤC

Khi hấp hối sắp chết, thấy Thầy Gioan, y tá, hết lòng tận tâm săn sóc cho mình, Đức Hồng Y này liền ao ước:

- “Thầy Gioan ơi, Thầy Gioan ơi! Chớ gì suốt đời tôi được giống như đời của Thầy!”

Thầy y tá Gioan luôn luôn thi hành bốn phận y tá của mình một cách hết sức tử tế và đạo đức, đó là sự ao ước của một hồng y được trở nên giống như thầy khi nằm hấp hối trên giường bệnh, sắp lìa cõi đời này.

524. Người tông đồ của Chúa chu toàn bốn phận của mình hết sức tử tế

Người tông đồ của Chúa là người, như lời nhận xét của thánh Giuse Calasanz: “nói ít, làm nhiều và không bao giờ than van.”

Trong khi nhiều người khác cho rằng họ sống trên đời để hưởng sự sung sướng khoái lạc, thì người tông đồ của Chúa nói rằng họ sống trên đời này là để yêu mến Chúa Giêsu và để cứu rỗi các linh hồn. Đó là bốn phận của họ mà họ chu toàn một cách hết sức tử tế.

MỤC LỤC

525. Không vâng lời để thi hành bốn phận thì sẽ bị phạt

Năm 1910, Đức Giáo Hoàng Piô X phong chức giám mục cho một linh mục và chỉ định cho vị giám mục mới này lo địa phận Bovino.

Vị giám mục mới này từ chối đi nhậm chức tại địa phận Bovino vì cho rằng mình đang gặp nhiều khó khăn, trở ngại.

Được tin như vậy, Đức Giáo Hoàng Piô X ngạc nhiên. Ngài khuyên vị giám mục mới này hãy vâng lời. Vị giám mục mới này cứ đưa ra những lý do để trì hoãn sự vâng lời.

Cuối cùng, Đức Giáo Hoàng Piô X dùng biện pháp mạnh: nếu không vâng lời đi nhậm chức giám mục tại địa phận Bovino, thì sẽ bị treo chức giám mục và bị xem như một linh mục thường.

Đứng trước sự cương quyết của Đức Giáo Hoàng Piô X, vị giám mục mới này sợ. Ngài liền lên đường đi nhậm chức tại địa phận Bovino.

526. Đoàn kết là sức mạnh

Sói là loài thú sống theo bầy đàn. Sói có móng sắc răng nhọn, nhưng vẫn là con vật nhỏ yếu trong thiên nhiên hoang dã...

Để có thể sinh tồn, loài sói chỉ có thể dựa vào tinh thần và biện pháp đoàn kết hợp tác...

Trên thảo nguyên rộng mênh mông, không một bóng người qua lại, bầy sói là chúa tể thực sự. Ngay đến hổ, được coi là chúa tể của rừng xanh, nếu gặp bầy sói, cũng phải nhường bước vì loài sói hung dữ, hoạt động theo bầy đàn.

Sói dũng cảm, sống theo bầy đàn có kỷ luật, đã ngang dọc trên thảo nguyên.

Các loài vật nhỏ bé như con ong, cái kiến, cũng nhờ vào sức mạnh của bầy đàn để duy trì sự sống....

Sức của cá nhân thì có hạn. Nhiều người hợp lại thành tập thể, tổ chức thành đoàn đội, có thể đào núi lấp biển...

MỤC LỤC

Sức mạnh của đoàn kết có thể làm nên các thành tích diệu kỳ. (Trí Tuệ và Kiên Nhẫn)

527. Coi chừng báo chí. . và báo chí!

Có thể nói cái gọi là thế lực của văn tự mà ảnh hưởng mạnh ở quần chúng, nằm trong tay của báo chí.

Adolf Hitler nói đúng: “Nhật báo để dành cho đại chúng.”...

Ở Việt Nam, sau chính biến 1-11-63, mấy tờ báo của mấy đạo lớn chiếm quán quân độc giả.

Báo chí được quần chúng dùng như cặp kính màu để nhìn các vấn đề thời cuộc.

Còn nói báo chí mà cổ vũ chế độ này, mặt sát chế độ nọ, đưa nhân vật này lên trời xanh, hạ nhân vật kia xuống đất đen, thì thôi, khỏi bàn.

Vua Farouk của Ai Cập, hồi bị hạ bệ, lúc vừa tới Ý Đại Lợi, đã van nài nhà cầm quyền sở tại bằng một câu nói lên tâm trạng khiếp đảm

MỤC LỤC

của mình đối với báo chí: “Yêu cầu quý vị bảo trợ cho tôi khỏi các ký giả.”

Rồi bạn tưởng tượng cho tôi cái rùng báo chí sau các năm cách mạng 1789, 1917, 1920, coi dư luận thay đen đổi trắng thế nào.

Cút Xếp đã dùng cái gì hạ bệ Xích Ta Linh và cái gì đã bôi lọ Cút Xếp.

Jouvenel nói báo chí là “đệ tứ quyền”. Phải. Phải lắm và có khi nó khuyễn đảo cả ba quyền đứng trước nó, là các quyền lập, hành và tư pháp nữa. (Thuật Gây Ảnh Hưởng hay là Truyền Bá Tư Tưởng)

528. Luôn vươn lên trước mọi thử thách

Trong cuộc đời, bất kể phải trải qua bao nhiêu nghèo khó, bao nhiêu khổ đau, bao nhiêu thất bại, chỉ cần cuối cùng đạt được thành công, thì tất cả những cái đó có đáng gì?

Nghèo túng, chính là khổ đau và cay đắng, nhưng có thể biến thành liều thuốc kích thích, thúc đẩy bạn hướng tới phía trước, có thể

MỤC LỤC

chuyển hoá thành nguồn năng lượng to lớn cần có để tiến lên.

Nhà văn lớn người Pháp Ban-Dắc đã từng phải vay tiền để sống cuộc sống vô cùng quẫn bách.

Khi còn trẻ, ông làm bất cứ cái gì cũng đều thất bại. gần như không thành công được việc gì cả. Có một độ, nợ nần chồng chất.

Nhưng điều này không làm ông nản lòng, ngược lại, nó đã trở thành chất xúc tác khiến ông phấn đấu vươn lên.

Ông miệt mài sáng tác. Những tác phẩm bán chạy của ông lần lượt ra đời ...

Đời người chỉ sống một lần, cho nên chúng ta cần phải có những lý tưởng càng cao xa càng tốt, và đừng do dự đón nhận thách thức. (10 Suy Nghĩ Không Bằng 1 Hành Động)

529. Chỉ có toàn tâm, toàn ý, mới làm việc tốt

Hai thanh niên đang nói chuyện thì đi tới ngã ba.

MỤC LỤC

Ở một hướng khác, có một người khiếm thị đi tới, tay cầm một chiếc gậy lộc cộc dò đường.

Ba người đi cùng một hướng.

Hai thanh niên vừa đi vừa trò chuyện, dốc bầu tâm sự về những khó khăn và không hài lòng.

- “Ôi, người khiếm thị đi đâu mất rồi? ” Một thanh niên bỗng phát hiện.

Cậu thanh niên kia nói: “Ông ấy đã đi vào đường bên kia từ lâu rồi.”

Cậu thanh niên vừa hỏi, ngạc nhiên nói:

- “Không thể như thế được! Một người khiếm thị làm sao có thể đi nhanh hơn người bình thường?”

Cậu thanh niên kia chợt hiểu ra, nói:

- “Làm sao mà không thể? Chúng ta vừa đi, vừa nhìn đông nhìn tây, dềnh dàng, vừa đi vừa nói chuyện thì đi chậm, còn ông ấy lại chỉ chăm chú đi, nên nhanh hơn chúng ta.”

MỤC LỤC

Một đạo lý đơn giản, lại sâu sắc: chỉ có một lòng, một dạ, mới làm việc được tốt. (Những đạo Lý Mà Thanh Thiếu Niên Cần Phải Có)

530. Cười là liều thuốc tốt

Hơxtơ là người phụ trách của một bệnh viện.

Bệnh viện này, trên thực tế, là một viện nghiên cứu y học thông qua hài hước để phục hồi sức khoẻ. Ở đây, khi bệnh nhân ăn mỗi bữa cơm, đều có thể nhận được một mảnh giấy trên đó, ghi một câu chuyện cười hoặc ghi một bức tranh hài hước.

Bác sĩ và nhân viên công tác ở đây cũng được khuyến khích thường xuyên cười đùa với bệnh nhân hoặc kể cho bệnh nhân nghe những câu truyện hài hước.

“Cười chính là một liều thuốc quý,” Hơxtơ viết về điều cảm nhận của mình trong khi chữa trị: “Lấy cười làm một phần của quá trình điều trị, có thể làm cho con người có cảm giác tốt, có

MỤC LỤC

khi còn có thể làm cho họ hồi phục sức khoẻ nhanh hơn.”

Theo các nhân viên ở đây nói, nhiều bệnh nhân, sau khi hồi phục rồi, vẫn thường quay lại viện nghiên cứu y học này, mục đích chỉ là để cảm nhận lại niềm vui. (Đơn Giản Cuộc Sống)

LM Nguyễn Vinh Gioang

531. Vâng lời trọng hơn của lễ!

Samuen nói với Saun: “Phải chẳng Giavê vui nơi thượng hiến và lễ tế bằng vâng nghe tiếng của Yavê? Đây, vâng nghe tốt lành hơn lễ tế, và tuân lệnh thì quý hơn mỡ béo của dê.” (1S 15,22)

532. Chúa phạt Samuen vì không vâng phục

Samuen nói: “Bởi người đã chẳng nghe tiếng Yavê mà thi hành án lòi đình thịnh nộ của Người trên Amalek, cho nên hôm nay Yavê đã xử với người thế này. Yavê sẽ phó nộ người với cả Israen nữa trong tay quân Philitin.”...

MỤC LỤC

Tức khắc, Saun ngã lặn sóng sướt trên đất.
(1S 28,18-20)

533. Lời khẩn vâng phục của Đức Mẹ

Khi được tin làm Mẹ Đức Chúa Trời, Đức Mẹ khẩn ngay đức vâng phục: "Này tôi là tôi tớ Đức Chúa Trời." (Lc 1,38)

Lời khẩn đức vâng phục là lời khẩn thứ hai của Đức Mẹ, vì lời khẩn khiết tịnh là lời khẩn thứ nhất của Đức Mẹ khi Ngài đã nói ra cho thiên thần biết: "Việc ấy sẽ xảy ra cách nào được vì tôi không biết đến việc vợ chồng." (Lc 1,34)

534. Gương vâng lời của Chúa Giêsu

Chúa Giêsu vâng lời trước khi xuống trần gian: "Lạy Thiên Chúa, này con đây, con đến để thực thi ý Ngài." (Dt 10,7)

Chúa Giêsu vâng lời trong gia đình: "Sau đó, Người đi xuống cùng với cha mẹ, trở về Nadarét và hằng vâng phục các ngài." (Lc 2,51)

MỤC LỤC

Chúa Giêsu vâng lời trong đời sống công khai hành đạo: “Lương thực của Thầy là thi hành ý muốn của Đấng đã sai Thầy và hoàn tất công trình của Người” (Ga 4,34)

Chúa Giêsu rất hãnh diện vì đã vâng lời Cha Ngài một cách hoàn toàn: “Phần con, con đã tôn vinh Cha ở dưới đất khi hoàn tất công trình Cha đã giao cho con làm.” (Ga 17,4)

Chúa Giêsu quyết tâm vâng lời dầu đang ở trong hoàn cảnh quá đau đớn: “Lạy Cha, nếu chén này không thể rời khỏi con, nhất định con phải uống, thì xin cho ý Cha được thể hiện.” (Mt 26,42)

Chúa Giêsu vâng lời một cách quá tuyệt vời, đến nỗi thánh Phaolô phải nhận xét: “Người lại còn hạ mình vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự.” (Pl 2, 8). Và tác giả Thư Do Thái cũng nói đến điểm này: “Dầu là Con Thiên Chúa, Người đã phải trải qua nhiều đau khổ mới học được thế nào là vâng phục.” (Dt 5,8)

MỤC LỤC

535. Phải vâng lời Chúa hơn vâng lời người ta!

Họ điệu các ông đến giữa Thượng Hội Đồng; vị thượng tế hỏi các ông rằng:

- “Chúng tôi đã nghiêm cấm các ông không được giảng dạy về danh ấy nữa, thế mà kìa các ông đã làm cho Giêrusalem ngập đầy giáo lý của các ông, lại còn muốn cho máu người ấy đổ trên đầu chúng tôi!”

Bấy giờ ông Phêrô và các Tông Đồ khác đáp lại rằng: “Phải vâng lời Thiên Chúa hơn là vâng lời người phàm.” (Cv 5, 27-29)

536. Huấn luyện giáo dân là điều rất quan trọng cho Giáo Hội hiện nay

Với sự thấu hiểu các nhu cầu của Giáo Hội, Đức Thánh Cha Piô X (1903-1914) thường có những nhận xét rất đúng.

Báo L’Ami du Clergé (1921) thuật lại mẩu truyện lý thú giữa Đức Giáo Hoàng và một số Hồng Y. Đức Thánh Cha hỏi:

MỤC LỤC

- “Hiện nay, cái gì là cần thiết hơn cả để cứu vãn tình trạng thối nát của thế giới?”

- “Tâu Đức Thánh Cha - một vị Hồng Y thừa – con nghĩ phải xây nhiều học đường công giáo.”

- “Không!”

- “Tâu Đức Thánh Cha - vị khác nói - phải xây thêm rất nhiều thánh đường.”

- “Cũng không phải!”

- “Con nghĩ - vị thứ ba nói - phải khuyến khích công việc tuyển trạch hàng giáo sĩ.”

- “Không! Điều cần thiết nhất lúc này là mỗi xứ phải có một nhóm giáo dân vừa đạo đức, vừa biết rộng, trông xa, cương quyết và có tinh thần tông đồ thực thụ.” (Hồn Tông Đồ)

537. Một trong những nghệ thuật đàm phán: chọn lựa từ một menu-giới-hạn

Đừng bao giờ để cho phía bên kia không có lựa chọn nào khác.

MỤC LỤC

Đừng bao giờ tuyên bố: “Hoặc là cái này, hoặc không có gì cả!” Thay vào đó, hãy để họ có một lựa chọn tốt hơn hẳn – ít nhất là khi so sánh với các lựa chọn khác....

Tháng 8/1977, người Croatia cướp một chiếc máy bay TWA trên lộ trình từ sân bay La Guardia, New York tới O'Hare, Chicago.

Để kéo dài thời gian, máy bay bay theo một lộ trình ngoằn ngoèo qua Montreal, Newfoundland, Shannon, London và cuối cùng, đến sân bay Charles de Gaulle, nơi nhà chức trách Pháp đã bắn nổ lốp.

Chiếc máy bay nằm trên đường băng trong ba ngày.

Cuối cùng, cảnh sát Pháp... đưa ra một tội hậu thư menu-giới-hạn mà tôi diễn đạt lại như sau:

- “Xem đây... các anh có thể làm bất cứ cái gì mình muốn. Tuy nhiên, cảnh sát Mỹ đã đến. Nếu các anh đầu hàng và quay lại liên bang với họ bây giờ, các anh sẽ bị tù từ hai đến bốn năm,

MỤC LỤC

tối đa. Nghĩa là các anh có thể sẽ được thả ra trong vòng 10 tháng.”

Chờ một lúc cho những từ này thấm, cảnh sát Pháp tiếp tục:

- “Nhưng nếu chúng tôi phải bắt các anh, hình phạt sẽ là tử hình theo luật của Pháp. Bây giờ, ... các anh muốn thế nào?”

Những kẻ không tặc quyết định đầu hàng và thử cơ hội với hệ thống toà án Mỹ. (Bạn Có Thể Đàm Phán Bất Cứ Điều Gì)

538. Người thành công đều biết xin lỗi

Ông Abraham Lincoln là một trong những tổng thống nổi tiếng nhất của Mỹ.

Ông có thói tính không mấy tốt đẹp. Khi còn nhỏ, ông nổi tiếng là người ăn nói cay nghiệt. Khi làm luật sư, ông đã rèn luyện cho mình có tài biện luận, hầu như ít ai cãi được hơn ông.

Do tuổi trẻ hăng hái, tính tình thẳng thắn bộc trực, nên ông có nhiều kẻ thù.

MỤC LỤC

Một hôm, có người bị ông mắng, họ tức giận, thách quyết đấu với ông. Nhưng nhờ ăn nói lợi hại, không ai ăn nói hơn, và cũng nhờ mọi người can ngăn, ông đã xin lỗi đối phương, cuối cùng, không xảy ra cuộc quyết đấu nữa...

Sau này, trong một cuộc va chạm tranh cãi, Lincoln không tự chủ được mình, đã mắng té tát một nghị viên trước mặt mọi người. Những câu nói cay độc, xúc hồng, như con dao nhọn đâm vào đối phương, không thương tiếc.

Lincoln mắng nghị viên này đến nỗi ông ta phải khóc.

Mắng xong, Lincoln cảm thấy hối hận. Một mặt, ông oán trách mình phạm phải sai lầm cũ, một mặt, nghĩ cách làm sao giải quyết thỏa đáng vấn đề này.

Sau một cuộc vật lộn đấu tranh tư tưởng, Lincoln quyết định vứt bỏ tự ái, đến nhà xin lỗi viên nghị viên kia.

Ngay đêm hôm đó, ông đến nhà viên nghị viên, thành khẩn xin lỗi, và tỏ ra xấu hổ về chuyện va chạm của mình trong ngày.

MỤC LỤC

Tuy viên nghị viện chưa tỏ ra chấp nhận xin lỗi của Lincoln ngay, nhưng thái độ cử chỉ của ông ta chứng tỏ mâu thuẫn giữa hai người đã được hòa hoãn, và Lincoln đã tránh được một kẻ thù ghê gớm về chính trị....

Bài học dạy đời là phải biết xin lỗi, thừa nhận sai lầm, và được nhiều người giúp đỡ, nên Lincoln đã bước tới thành công. (Sức Mạnh Của Lời Xin Lỗi)

539. Bài học của sai lầm cũng như của thành công

Có một anh chàng than rằng Thượng Đế không bao giờ nói cho anh ta biết cái gì cả.

Anh ta đi hỏi bạn bè:

- "Tại sao Thượng Đế không gửi cho tôi một thông điệp nào cả như từng gửi cho người khác?"

Bạn thân của anh ta trả lời dứt khoát:

- "Thượng Đế làm như vậy với anh qua những sai lầm của anh đó."

MỤC LỤC

Sai lầm là những thông tin phản hồi chúng ta nhận được và cần phải học hỏi từ chúng.

Kẻ chiến thắng phạm sai lầm nhiều hơn kẻ thất bại. Đó là lý do họ chiến thắng. Họ sẽ nhận được nhiều thông tin phản hồi khi họ cố gắng thử nghiệm nhiều khả năng khác nhau.

Vấn đề vướng mắc của những người thất bại là ở chỗ họ coi sai lầm là một gánh nặng mà không nhìn thấy những mặt tích cực của nó.

Chúng ta học hỏi nhiều điều lúc thất bại hơn là lúc thành công.

Khi chúng ta thất bại, chúng ta suy ngẫm, phân tích, tập hợp lại và thảo ra một chiến lược mới.

Khi chúng ta chiến thắng hay thành công, chúng ta chỉ đơn giản ăn mừng những gì chúng ta đã làm, vì thế, chúng ta học hỏi được rất ít khi thành công. Đó là lý do nữa để chúng ta sẵn sàng vui vẻ đón nhận những sai lầm. (Đời Thay Đổi Khi Chúng Ta Thay Đổi)

MỤC LỤC

540. Nơi đâu có ý chí, nơi đó có lối đi.

Chúng ta không nên hoảng sợ trước tầm quan trọng của vấn đề.

Thỉnh thoảng, chúng ta lại đánh giá thấp năng lực của chính mình và tự gây trở ngại bằng tầm quan trọng của vấn đề.

Một lần, cậu trai nọ ngồi góc tối của ngôi làng với một ngọn đèn nhỏ trong tay. Ngọn đèn chỉ có thể tỏa ánh sáng trong vòng một mét rưỡi, trong khi cậu phải đi bộ sang làng bên, cách đó ba dặm.

Một cụ già, người tình cờ đi ngang qua, hỏi tại sao cậu phải ngồi một mình trong góc tối của ngôi làng với ngọn đèn trong tay?

Cậu trai trả lời:

- "Cháu phải đi ba dặm trong bóng tối và cây đèn mà cháu có, chỉ có thể tỏa ánh sáng trong vòng một mét rưỡi. Vì vậy, cháu ngồi đây để qua đêm và sẽ bắt đầu chuyển đi vào lúc trời sáng."

MỤC LỤC

Cụ già cười và nói:

- “Cháu đúng là một đứa trẻ ngu ngốc. Đúng là cây đèn chỉ có thể tỏa ánh sáng trong vòng một mét rưỡi, nhưng khi cháu vượt qua quãng đường đó, cây đèn tỏa ánh sáng thêm một mét rưỡi nữa, và vì thế, cháu có thể đi bất cứ đâu trong đêm với cây đèn này.”

Chỉ khi đó, cậu trai mới nhận ra sự khờ khạo của mình và bắt đầu chuyển đi với ngọn đèn cháy sáng trên đường theo cách giải thích của cụ già...

Rất thường, chúng ta không ý thức được năng lực của mình và không biết cách sử dụng chúng, giống như cậu trai nhỏ với chiếc đèn, đã bị bóng tối mênh mông cản trở.

Nếu cậu ta bắt đầu chuyển đi, cậu sẽ phát hiện ra chiếc đèn đủ để soi sáng đường cậu đi, vượt qua cả quãng đường dài.

Trừ khi chúng ta quyết định hành động, nếu không, vấn đề sẽ không được giải quyết; và để hành động, chúng ta phải có ý chí cần thiết.

MỤC LỤC

Một khi đã có ý chí, chắc chắn sẽ có lối đi.
(Tự Tin Để Thành Công)

541. Trận thắng Lépantê năm 1571

Làm chủ toàn Địa-Trung-Hải, đoàn binh thuyền rất hùng mạnh của người Hồi giáo đe dọa sẽ chiếm những quốc gia Âu châu theo Kitô giáo, nhất là các nước Ý Đại Lợi, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Đức, Áo.

Ngày 17 tháng 9 năm 1571, Đức Giáo Hoàng Piô V truyền cho toàn thể người công giáo hãy lần hạt Mân Côi, xin Đức Mẹ phù hộ che chở cho khỏi bị tiêu diệt bởi người Hồi giáo.

Tại vịnh Lépantê, Hy Lạp, các binh sĩ Công giáo, gồm 65 ngàn người, trong vòng ba tiếng đồng hồ, xưng tội, chịu lễ, lần hạt Mân Côi để cầu nguyện với Đức Mẹ trước khi khai mạc cuộc chiến trên biển Địa-Trung-Hải với quân Hồi giáo.

Cuộc chiến xảy ra rất ác liệt cho đến quá trưa thì quân Hồi bại trận.

MỤC LỤC

Toàn thể binh sĩ Công giáo của nhiều nước tham chiến lúc bấy giờ, đều đồng thanh công nhận: không phải tướng tài, binh giỏi hay vũ khí đã làm cho họ thắng trận, nhưng chính nhờ Nữ Vương Rất Thánh Mân Côi qua việc lần hạt Mân Côi theo nhue lệnh truyền của Đức Giáo Hoàng Piô V.

542. Thánh Grignon de Monfort và tràng Chuỗi Mân Côi

Thánh Grignon de Monfort luôn đem chuỗi Mân Côi theo mình.

Cùng với những kinh Kính Mừng, ngài đi khắp mọi nơi trên đất Pháp, đi hơn 100 ngàn cây số, đem Tin Mừng đến cho mọi người, đem tình thương của Chúa và Mẹ Maria đến cho mọi người. Nhờ thế, rất nhiều người biết Chúa, và rất nhiều người ăn năn hối cải.

Ngài hãnh diện nói: “Không một tội nhân nào thoát khỏi tay tôi khi tôi lấy chuỗi Mân Côi tròng vào cổ họ.”

MỤC LỤC

543. Ba người danh tiếng cùng nhau lần hột

Đó là ba người danh tiếng của nước Ý Đại Lợi: triết gia Rosmini, văn hào Manzoni và bộ trưởng Bonghi.

Lúc đó, vào một đêm thu của năm 1850, ba người này gặp nhau tại Stresa. Họ đang bàn với nhau về những vấn đề triết học và tôn giáo.

Bồng Rosmini nhắc: - “Đây là giờ chúng ta lần hột Mân Côi.”

Ba người danh tiếng của nước Ý Đại Lợi lúc bấy giờ, không đợi ai thúc giục, rút chuỗi ra và cùng nhau lần hột Mân Côi.

544. Xin một ý lễ đặc biệt

Trong một nhà thờ tại Rôma, linh mục đang cử hành thánh lễ mừng Đức Mẹ Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội.

Trong số các người dự lễ, có một bà già.

Lễ xong, bà đến gặp vị linh mục và giao cho vị này năm ngàn quan tiền Ý để xin dâng

MỤC LỤC

một thánh lễ. Linh mục bỡ ngỡ vì số tiền quá lớn. Bà già cắt nghĩa: đó là số tiền bà đã dành dụm trong vòng 5 tháng. Ý xin lễ của bà: tạ ơn Chúa vì Chúa đã làm cho Đức Mẹ trở quá đẹp đẽ, quá tuyệt vời

545. Huấn luyện giáo dân làm tông đồ

Khi đã về già, Đức Thánh Cha Piô X chỉ đặt hết hy vọng cứu vãn thế giới vào việc các linh mục nhiệt tâm huấn luyện giáo dân để họ biết truyền thông tinh thần tông đồ bằng lời nói, việc làm và nhất là gương sáng.

Trong những địa phận Ngài coi sóc trước khi làm Giáo Hoàng, Ngài không chú trọng đến cuốn sổ ghi tình trạng các linh hồn cho bằng chú trọng đến danh sách những giáo dân có thể làm tông đồ. (Hồn Tông Đồ)

546. Biết điều hành công việc

Jennifer là nhân viên môi giới cho vay thế chấp ở một công ty thương mại ăn nên làm ra.

MỤC LỤC

Trở trêu thay! Một trong những trở ngại lớn lao nhất của cô là sự đa năng, đa tài trong mọi mặt!

Cô luôn tự tin vào bản thân, và luôn cảm thấy bất an khi phải giao bất cứ việc gì cho ai. Dù là gọi điện thoại, trao đổi với bên cho vay, liên hệ với khách hàng, hay điền vào các mẫu giấy tờ, cô đều tự làm lấy và hoàn thành tốt.

Cô điều khiển êm xuôi trong một thời gian.

Tuy nhiên, từng ngày qua, công việc càng chồng chất, sự ôm đồm, không muốn san sẻ trách nhiệm, đã bắt đầu có tác dụng ngược: càng ngày, cô phạm sai lầm nhiều hơn, luôn cúi gắt, nói trước quên sau, và lộ vẻ mệt mỏi.

Đồng nghiệp than phiền cô bản tính và cư xử hách dịch.

Trong một buổi họp nội bộ được tổ chức nhằm thúc đẩy công việc tiến triển khả quan hơn, mọi người đều cho rằng khuyết điểm về chuyên môn lớn nhất của cô là sự bất hợp tác và san sẻ trách nhiệm chung.

MỤC LỤC

Cô đã nhìn ra vấn đề: không ai có thể chu toàn và làm tốt mọi việc từ A đến Z.

Cô bắt đầu cắt đặt công việc - từ việc nhỏ đến việc lớn – và điều hành một cách suôn sẻ.

Cô dần ổn định và lấy lại sự quân bình.

Cô ý thức việc sử dụng thời gian và chuyên môn của mình hợp lý hơn. Cô nói với tôi (Richard Carison): “Tôi đang tìm lại chính mình.” (Đừng Quá Lo Lắng Về Những Việc Nhỏ)

547. Toàn tâm, toàn ý với công việc là liều thuốc hữu hiệu để trị bệnh và phòng bệnh

Khi ông Kawasaki Shouzou sáng lập hãng đóng tàu Kawasaki, thì ngành đóng tàu không được hưng thịnh.

Một chiếc tàu mới do hãng ông đóng, bị bão nhấn chìm xuống biển.

Vấn đề vẫn chưa được giải quyết thì hai đứa con trai của ông lần lượt bệnh, rồi qua đời.

MỤC LỤC

Một loạt tai họa ập xuống và ông ngã bệnh.

Bác sĩ trị liệu nói với ông: “Nếu một người làm việc say mê, mà không làm việc, thì sẽ ngã bệnh. Chỉ cần lao vào công việc, bệnh của ông sẽ khỏi ngay.”

Quả nhiên, khi ông trở lại công ty làm việc, thì không chỉ hồi phục sức khoẻ, mà ông còn gặt hái được rất nhiều thành công.

Lời của vị bác sĩ đó quả không sai. Khi toàn tâm toàn ý làm việc, thì rất ít bị bệnh tật tấn công. Có thể nói “toàn tâm toàn ý với công việc” là liều thuốc hữu hiệu để trị bệnh, phòng bệnh.

Ngược lại, những người lúc nào cũng oán thán, cho rằng công việc không có ý nghĩa, không có niềm say mê, thì rất dễ sinh bệnh.

“Một tinh thần minh mẫn trong một cơ thể khoẻ mạnh”.

Mỗi ngày, giữ cho tinh thần minh mẫn, nỗ lực tìm kiếm niềm vui trong công việc, không chỉ có thể duy trì sự khoẻ mạnh, mà còn có thể giúp

MỤC LỤC

nâng cao chất lượng cuộc sống. (200 Cách Hành Xử Trong Cuộc Sống)

548. Hết sức hoàn thành các việc nhỏ

Lúc biên soạn cuốn "Tự Điển Vĩ Nhân Quốc Tế", tôi (Hoàng Xuân Việt) thấy ai làm nên sự nghiệp vĩ đại, đều theo nguyên tắc hoàng kim này: làm một cách vĩ đại các việc cực tiểu và làm liên tục, mãi miết.

Mommsen đoạt giải Nobel văn chương năm 1902, có viết nổi mấy pho sử khổng lồ của ông không, nếu ông không tập trung tinh thần ráo riết vào mục tiêu thành sử gia của ông?

Hệ trọng là bạn phải kiên trì theo đuổi quyết định của bạn sau khi đã suy nghĩ và lựa chọn. Bạn là hậu thuẫn của bạn trước nhất.

Đời ta không muốn hy vọng làm vĩ nhân đâu. Ai được tốt số như vậy, thì họ nên cảm ơn riêng Tạo Hoá. Ta chỉ nhắm những giá trị tối thiểu thôi: ta nhất định làm cái gì thì làm kỹ, làm với nỗ lực tối đa.

MỤC LỤC

Thành công không, không biết, mà thấy mình làm tận nhân lực, là được cái vui thú thiêng liêng nó làm mình ham sống rồi....

Là một nhà văn, một nhà thơ, một họa sĩ, một khoa học gia gì cũng được, tối hệ là làm cách vĩ đại bất cứ một việc nhỏ nhặt nào, và làm liên tục, trường kỳ. Nguyên tắc này, tôi cam quyết không phản bội bạn. Bạn sẽ nhờ nó mà có một đời sống giá trị hơn. (Chạy Mồ Hôi Tim Ốc)

549. Luôn ở thế chủ động để sẵn sàng ứng phó

Lần nọ, một cơn bão lớn xảy đến khi tôi (Keith D. Harrell) có việc phải đi công tác.

Lẽ ra, tôi có thể chọn chuyến bay khởi hành sớm một ngày để tránh bị kẹt lại sân bay, nhưng tôi đã không thực hiện được điều đó. Thế nên, khi tôi đến sân bay, toàn bộ các chuyến bay đều đã bị hoãn. Tuy nhiên, để tránh bị động và hao tổn sức lực, tôi quyết định gọi ngay đến khách sạn để đặt phòng. Nếu không thể bay ngày hôm đó thì tôi vẫn có thể qua đêm yên ổn, thoải mái tại khách sạn.

MỤC LỤC

Tôi rời sân bay trong khi những hành khách khác vẫn còn đứng đó kêu gào.

Khi tôi quay lại ngày hôm sau, họ vẫn tiếp tục khiêu nại. Đêm qua, họ phải ngủ trên ghế và dưới sân vì toàn bộ các khách sạn đều đã kín phòng.

Nhờ chủ động, tôi đã được ăn no ngủ kỹ, tinh thần phấn chấn để tiếp tục cuộc hành trình.
(Thay Thái Độ - Đổi Cuộc Đời)

550. Vợ giúp chồng thành công trong sự nghiệp

Đại văn hào Hawthorne nước Mỹ, nếu không có được sự ủng hộ toàn tâm toàn ý của vợ mình là Sophia, thì có thể ngày hôm nay, không có một hoàng đế trong diễn đàn văn thơ.

Trước khi Hawthorne chưa thành danh, ông chỉ là một viên chức nhỏ trong ngành hải quan.

Vào một ngày nọ, ông buồn bã, ủ rũ trở về nhà nói với vợ của mình rằng ông bị đuổi việc rồi. Vợ ông nghe xong, không những không biểu hiện bất mãn, mà trái lại, còn reo lên sung

MỤC LỤC

sống: “Như vậy, anh có thể chuyên tâm viết sách được rồi.”

- “Thế à?”, Hawthorne cười một cách đau khổ, trả lời: “Anh chỉ viết sách mà không làm việc, chúng ta lấy cái gì mà sống đây chứ?”

Lúc này, Sophia mở ngăn kéo, lấy ra một số tiền không nhỏ.

- “Số tiền này, ở đâu, em có vậy?” Hawthorne há hốc mồm, hỏi một cách kinh ngạc.

- “Em luôn luôn tin rằng anh là một thiên tài văn học.” Sophia giải thích: “Em tin một ngày nào đó, anh sẽ trở thành một nhà văn nổi tiếng. Cho nên, mỗi tuần, em đều tiết kiệm một ít trong số tiền chi tiêu của gia đình. Bây giờ thì số tiền này có thể nuôi sống chúng ta trong vòng một năm.”

Có một người vợ luôn luôn ủng hộ mình cả về tinh thần lẫn vật chất, Hawthorne sau này, quả thật đã trở thành một nhà văn nổi tiếng trong lịch sử văn học nước Mỹ. (Lựa Chọn Để Quyết Định Cuộc Sống)

MỤC LỤC

551-600

mục lục

551. Chính bạn định đoạt cho mình lên thiên đàng hoặc xuống hoả ngục

552. Được ơn chết lành vì sợ sa xuống hoả ngục!

553. Cây nến dưới lỗ mũi

554. “Hai giờ nữa, ông sẽ biết thế nào là đời đời!”

555. Đức tin chắc chắn là nhờ được hướng dẫn kỹ càng

556. Biết cách sử dụng nhân tài mới là người lãnh đạo giỏi

557. “Tôi có quyền tự hào về chính mình.”

558. Cám ơn những ai chỉ trích và biết lợi dụng những lời chỉ trích để xét mình

559. Người có ý chí mạnh nhất, là người dám nói sự thật

560. Mong ước cho Đất Nước Việt Nam lớn mạnh, thật sự đoàn kết, thật sự tốt đẹp!

561. “Chúa biết tên con. Điều này đủ cho con rồi.”

562. Từ chối của ăn để có thể nói về Chúa

563. Nữ tu truyền giáo Têrêxa Hài Đồng Giêsu

564. Bán mồ hôi cho Chúa rồi

565. Đi dự thánh lễ ngày Chúa Nhật một cách kỳ lạ

566. Gương tự lập và vươn lên từ hai bàn tay trắng

567. Biến thù oán thành tình hữu nghị

MỤC LỤC

568. Khi bạn bị vướng trong cái vòng tuần hoàn của sự tức giận

569. Cần phải ngủ 7-8 tiếng mỗi ngày

570. Muốn trở thành người thành đạt trong cuộc sống, cần phải có trái tim nhân hậu

571. Cụ già 86 tuổi yêu Chúa, không chiu bỏ Chúa.

572. Các thánh không để ai yêu Chúa hơn mình.

573. Chúa không đòi gì. Chúa chỉ đòi ta yêu Chúa.

574. Chúa Giêsu để lại bức gương hoàn toàn về đức yêu người

575. Gương yêu người của thánh Stêphanô

576. Người Công giáo không “công giáo” cho đủ.

577. Tình cảm và hình ảnh gia đình quá tuyệt vời!

578. Trẻ sơ sinh đã biết bắt chước.

579. Thấy ai thành công, người bi quan tức tối, chứ không chịu xét mình lại.

580. Chỉ biết chuyện ngày hôm nay!

581. Người thánh có thể là người không có gì lạ lùng.

582. Người thánh là người biết vươn lên.

583. Nên thánh không khó như con tưởng

584. Cầu nguyện cho các linh hồn trong Luyện ngục

585. Chỉ một mình Chúa Giêsu là Đấng đã thắng cái chết.

MỤC LỤC

- 586. Phương thể linh diệu để thắng các cơn cám dỗ
- 587. Thời giờ ở trong tay Chúa.
- 588. Hãy để người khác thắng chúng ta trong những việc nhỏ nhỏ.
- 589. Sai lầm thường đến khi nào?
- 590. Làm sao để có lợi cho người lãnh đạo đưa ra quyết sách?
- 591. Nhà Thờ trong Cựu Ước
- 592. Nhà Thờ trong Tân Ước
- 593. Thái độ của Chúa đối với Đền Thờ
- 594. Quý trọng Nhà Thờ giáo xứ
- 595. Trong Nhà Thờ, Chúa Giêsu ngự thật trong Phép Thánh Thể trong Nhà Tạm.
- 596. Quyền năng Thiên Chúa trong yếu đuối của bạn
- 597. Ai cho ta kinh nghiệm gấp 3 lần kinh nghiệm sống của mình?
- 598. Cách dạy trẻ của Montessori rất tài tình khéo léo
- 599. Những cô gái này thật đáng quý!
- 600. Năm phương pháp giúp điều chỉnh thái độ

MỤC LỤC

551. Chính bạn định đoạt cho mình lên thiên đàng hoặc xuống hoả ngục

Để cho giáo dân ý thức việc lên thiên đàng hoặc xuống hoả ngục là do trách nhiệm của riêng mình, một linh mục quản xứ kia giảng rằng:

- “Việc Chúa chọn chúng ta lên thiên đàng hay việc Chúa để cho chúng ta sa xuống hoả ngục là một cuộc bỏ thăm bằng đa số. Có ba nhân vật bỏ thăm: Chúa, ma quỷ và bạn. Bạn biết rằng Chúa luôn bỏ thăm cho bạn lên thiên đàng. Bạn cũng biết rằng ma quỷ luôn bỏ thăm cho bạn xuống hoả ngục. Vậy lá thăm của bạn sẽ định đoạt đa số: bỏ thăm thiên đàng, bạn sẽ lên thiên đàng; bỏ thăm hoả ngục, bạn sẽ xuống hoả ngục.”

552. Được ơn chết lành vì sợ sa xuống hoả ngục!

Ngày kia, thánh Bênadô đến thăm một người đau rất nặng. Ông này đã sống một cuộc đời xa Chúa, nhưng trên giường bệnh hấp hối, ông vẫn không tỏ dấu gì ăn năn trở lại.

MỤC LỤC

Nằm trên giường bệnh, ông ta vùng vằng la hét: "Tôi đau đớn kinh khủng! Tôi không thể nào chịu đựng được nữa! Cho tôi chết mau cho rồi!"

Đứng bên cạnh người bệnh đang quằn quại, thánh Bênêđô chảy nước mắt ròng ròng.

Người bệnh thì thào, hỏi thánh Bênêđô:

- "Cha thương con vì thấy con đau đớn."

Thánh Bênêđô lắc đầu, vừa khóc vừa nói:

- "Bệnh tình con thì đáng thương, nhưng cha khóc không phải vì tình trạng thân xác của con, mà khóc vì tình trạng linh hồn của con. Cha nghĩ rằng một chút nữa, linh hồn con sẽ lìa bỏ thân xác con và tức thì, bị sa xuống hoả ngục vì khi sống trên mặt đất này, con đã không phụng sự Chúa. Cha tưởng tượng lúc đó, cha nghe những lời con nói đây: "Tôi không thể nào chịu đựng được nữa!" Nhưng đời đời, con sẽ chịu những nỗi đau đớn vô cùng lớn lao hơn những gì con đang chịu đau đớn bây giờ. Ôi, con thật là người quá vô phước!"

MỤC LỤC

Nghe vậy, người bệnh liền sợ. Ông ta xin được ăn năn trở về với Chúa.

Thánh Bênadô dọn mình cho ông được giao hòa với Chúa và ông được chết lành.

553. Cây nến dưới lỗ mũi

Ngày kia, tại trường võ bị quân sự Saint-Cyr (Pháp), một cha tuyên úy quân đội giảng cho binh sĩ nghe về hoả ngục.

Sau khi nghe giảng xong, một viên đại úy đã lớn tuổi, đến gặp cha tuyên úy và nói một cách nhạo báng: "Cha quên nói trong hoả ngục, chúng con bị lửa nướng cháy, đốt cháy hay nấu sôi."

Cha tuyên úy đang cầm một cây nến cháy. Ngài để cây nến cháy dưới lỗ mũi của viên đại úy già nầy và chỉ trả lời gọn vắn: "Rồi ông sẽ biết!"

Hai mươi năm sau, một ông già đến thăm cha tuyên úy nầy. Ông nói ông chính là viên đại úy đã cười nhạo về lửa hoả ngục, nhưng câu cha

MỤC LỤC

tuyên úy nói lúc đó: “Rồi ông sẽ biết!” cứ ám ảnh ông mãi trong mười năm, và sau đó, ông đã ăn năn và sống đạo chính chắn. Ông hết lòng cảm ơn cha tuyên úy đã đem lại hạnh phúc đức tin cho ông vì đã giảng cho ông nghe một bài về hoả ngục.

554. “Hai giờ nữa, ông sẽ biết thế nào là đời đời!”

Một vị tổng giám mục người Đức được mời đến gặp một triết gia đang hấp hối. Triết gia này hỏi đức tổng giám mục thế nào là đời đời.

Đức tổng giám mục nhìn đồng hồ và trả lời: “Hai giờ nữa, ông sẽ biết.”

Biết mình sắp chết, triết gia này khiếp quá, xin xưng tội để được giao hoà với Chúa.

Đúng hai giờ sau, ông ta qua đời.

MỤC LỤC

555. Đức tin chắc chắn là nhờ được hướng dẫn kỹ càng

Chúng tôi hết sức ngạc nhiên trong khi tới đất Nhật 15 năm trước đây (15 năm trước năm 1915).

Chúng tôi được hân hạnh tiếp xúc với mấy gia đình Công giáo đã được khám phá tại Nagasaki chừng 50 năm trước.

Một sự kiện chưa hề nghe biết: một lớp giáo dân sống giữa lương dân, phải giữ đạo cách lén lút, không có linh mục từ ba thế kỷ nay, thế mà không những họ đã thừa hưởng ở cha ông một đức tin sắt đá, mà còn thừa hưởng cả một lòng sốt sắng nữa.

Bởi đâu mà có nguồn sinh lực khởi điểm cho sức mạnh bền bỉ của một truyền thống phi thường đó? Câu trả lời rất dễ: là vì Tổ tiên họ đã được thánh Phanxicô Xaviê truyền giáo và hướng dẫn cách chắc chắn.

556. Biết cách sử dụng nhân tài mới là người lãnh đạo giỏi

Một chương trong cuốn sách đó đã để lại cho tôi (Phúc Điền Kiến) ấn tượng sâu sắc, có nội dung như sau: trên mộ của một nhà kinh doanh nổi tiếng trong giới sắt thép, có khắc câu: “Người biết dùng người tài giỏi hơn mình, yên nghỉ tại đây.” Ý nói ông này biết dùng người tài, hiểu được những nhu cầu của họ, đồng thời giúp họ phát huy tất cả năng lực của mình để trợ giúp “vua sắt thép”.

Thần kinh doanh của Nhật – ông Matsushita Kounosuke, cũng giống như vậy. Ông luôn chú ý đến việc sử dụng điểm mạnh của nhân viên, bồi dưỡng nhân tài, để tạo nên một thương hiệu nổi tiếng với quy mô rộng lớn như hiện nay: không ai không biết đến “National”.

Người không biết cách sử dụng nhân tài thì không xứng đáng làm người lãnh đạo. (200 Cách Hành Xử Trong Cuộc Sống)

MỤC LỤC

557. “Tôi có quyền tự hào về chính mình.”

Tôi (Maria Shriver) ước được biết cách hoà thuận với chính mình sớm hơn.

Tôi chưa bao giờ thật sự tự hào về mình cho đến một ngày tháng 4 năm 1999, khi tôi được biết cùng lúc cả hai tin: được trao tặng giải Peabody dành cho Phóng viên Truyền hình và cuốn sách viết cho thiếu nhi của tôi được đưa vào danh sách bán chạy nhất của tờ New York Times.

Tôi ngồi trong phòng khách sạn và khóc.

Sau bốn mươi ba năm tồn tại trên hành tinh này, tôi mới cảm thấy mình đạt được điều gì đó.

Tôi được công nhận không phải vì gia đình tôi, vì chồng tôi, hay vì nhan sắc, mà vì bản thân và sự nỗ lực làm việc của tôi. Nó cho tôi biết tôi có quyền tự hào về chính mình.

Rất cuộc là thế! (Mười Điều Tạo Nên Số Phận)

558. Cảm ơn những ai chỉ trích và biết lợi dụng những lời chỉ trích để xét mình

Xin bạn nhớ rằng đời ta có thể lầm lỗi và cần luôn tự cải thiện.

Ví nhân như Einstein mà đã có lúc nhận trong 100 lần tư tưởng, đến 99 lần sai lầm, thì chúng tôi và bạn chắc không trúng luôn.

Chúng ta không nên tự phụ rằng nói cái gì, làm cái gì, mình cũng phải bởi vì mình già rồi, học cao, có quyền chức, có tiền bạc!

Nên có thái độ tinh thần khiêm tốn, thích kiểm điểm cuộc sống của mình. Chúng tôi muốn bạn tự chỉ trích mình đó....

Nên lợi dụng lời chỉ trích của kẻ khác để canh tân đời sống của mình ngày càng tốt đẹp.

Khi nào ai chỉ trích bạn, bạn đừng có cảm tưởng rằng người ấy sai lầm. Hãy kiểm điểm các hành vi, lời nói của mình coi có điều gì quấy như người ta nói không?

MỤC LỤC

Tổng thống Abraham Lincoln có lần bị Stanton mắng là lão ngốc. Nếu đứng trường hợp của ông, chắc chúng ta “nổi cáu” và lo trả đũa kẻ thù.

Chúng ta thì làm vậy, nhưng Lincoln thì khôn hơn. Ông chịu khó đi bàn công việc với người chỉ trích mình, và sau cùng, vâng theo ý kẻ ấy.

Vậy, bạn đừng quên trên đời, có nhiều người chỉ trích với lương tri và thiện tâm.

Tự mãn quá khích, đến đời không kể gì những lời chỉ trích chính đáng, nếu không đủ sáng suốt, có thể làm những việc vụng dại không tha được. (Rèn Nhân Cách)

559. Người có ý chí mạnh nhất, là người dám nói sự thật

Aristide không bao giờ nói láo.

Hình như cả đời, Gandhi chỉ nói láo một lần thôi.

MỤC LỤC

Nhạc Chính Tử nhất định không nghe lời vua Lỗ để đem Đỉnh giả mà nộp cho vua Tề, rồi bảo là Đỉnh thật.

Toàn là những gương ta có thể noi theo để rèn ý chí của mình.

Ta nên tin chắc rằng mỗi khi ta kiêng việc nói láo, và khi cần nói, nói sự thật, thì ý chí của ta sẽ gia tăng rất nhiều. (Để Thành Công Trên Đường Đời)

560. Mong ước cho Đất Nước Việt Nam lớn mạnh, thật sự đoàn kết, thật sự tốt đẹp!

Trong một cuộc họp tại Hà Nội ngày 20 tháng 9 năm 2008 với Ủy Ban Nhân Dân Thành Phố Hà Nội, Đức Giám Mục Giuse Ngô Quang Kiệt, Tổng Giám Mục Hà Nội, với lòng khiêm tốn, đã phát biểu một câu đầy tâm tình ái quốc như sau:

- "Còn người Việt Nam chúng ta, thì tôi cũng mong Đất Nước lớn mạnh lắm và làm sao thật sự đoàn kết, thật sự tốt đẹp, để cho Đất

MỤC LỤC

Nước chúng ta mạnh, đi đâu, chúng ta cũng được kính trọng.”

Ba điều mong ước hiện nay cho Tổ Quốc Việt Nam, là một Nước Việt Nam lớn mạnh, một Nước Việt Nam thật sự đoàn kết, một Nước Việt Nam thật sự tốt đẹp, do Đức Tổng Giám Mục Hà Nội phát biểu, là ba điều rất tâm đắc của tôi (linh mục Nguyễn Vinh Gioang, Hạt trưởng Hạt Quảng Trị) và tôi tin chắc đó cũng là ba điều mong ước của toàn dân Việt Nam hiện nay.

Hết lòng cảm ơn Đức Tổng Giám Mục Giuse Ngô Quang Kiệt, Tổng Giám Mục Hà Nội, đã công khai phát biểu ba điều mong ước rất thiết tha và đầy tâm tình ái quốc này của người dân Việt Nam hiện nay, trong đó, có tôi.

LM Nguyễn Vinh Gioang

561. “Chúa biết tên con. Điều này đủ cho con rồi.”

Một phụ nữ nghèo kia, ban đêm, làm thêm việc lau dọn các văn phòng.

MỤC LỤC

Tiền thân được do làm công việc này nhiều năm, bà xin một linh mục gửi đến cho các nhà truyền giáo. Linh mục này khuyên bà giữ lại một ít cho mình nhưng bà cứ năn nỉ xin linh mục cứ gửi hết số tiền.

Cuối cùng, linh mục bằng lòng nhận số tiền bà trao để gửi cho các nhà truyền giáo.

Khi linh mục hỏi tên bà để báo cáo cho biết ai gửi, người phụ nữ nghèo này liền kín đáo trả lời:

- "Tên con à? Xin cha đừng bận tâm làm gì? Xin cha cứ gửi số tiền này cho các nhà truyền giáo. Chúa biết tên con. Điều này đủ cho con rồi."

562. Từ chối của ăn để có thể nói về Chúa

Cha Mátthêu Su là một linh mục trẻ, người Trung Hoa. Cha bị Cộng Sản Tàu bắt giam vì việc truyền đạo của ngài. Dù bị tra hỏi, dù phải bị đày lao động dưới trời mưa nắng, dù bị nhiều hình phạt khác, cha vẫn không ngừng nói về Chúa cho các bạn tù nghe.

MỤC LỤC

Cuối cùng, Cộng Sản Tàu đe dọa cha không cho cha ăn nếu cha cứ tiếp tục nói về Chúa. Cha trả lời một cách khẳng khái:

- “Thế thì đừng cho tôi ăn nữa. Tôi vẫn tiếp tục nói về Chúa.”

Cộng Sản Tàu không cho ngài ăn 6 ngày.

Qua ngày thứ bảy, Cộng Sản Tàu đưa đồ ăn đến cho ngài, nhưng ngài từ chối. Ngài nói:

- “Nếu tôi dùng đồ ăn của các ông đưa đến, thì các ông không để cho tôi nói về Chúa. Tôi chỉ mong ước của ăn từ trời.”

Vì bảy ngày không ăn, cha Mátthêu Su kiệt sức và hấp hối. Ngài chết sau khi đọc xong kinh Tin Kính.

563. Nữ tu truyền giáo Têrêxa Hải Đồng Giêsu

Tuy là một nữ tu Dòng Kín, nhưng Têrêxa vẫn ao ước được làm linh mục để đi truyền giáo khắp nơi, làm cho dân ngoại trở lại. Và chị ao ước làm linh mục truyền giáo như thế cho đến tận thế.

MỤC LỤC

Chị luôn sống đời cầu nguyện và hy sinh cho các linh hồn được trở lại.

Cuộc đời cầu nguyện và hy sinh của chị Têrêxa, tuy rất vất vả vì qua đời lúc 24 tuổi (1873-1897), nhưng đã làm cho vô số người trở lại, đến nỗi Giáo Hội tặng phong chị thánh này là **Bổn Mạng** các vị truyền giáo và **Bổn Mạng** các xứ truyền giáo.

564. Bán mồ hôi cho Chúa rồi

Một thầy kia thấy thánh Phanxicô Assisi làm việc một cách rất cật lực, liền sai một em nhỏ đến hỏi chọc ngài:

- “Ngài có bán mồ hôi không?”

Thánh Phanxicô vui vẻ trả lời:

- “Hãy về nói cho thầy ấy biết rằng mồ hôi của tôi, tôi đã bán cho Chúa rồi, và bán với một giá rất đắt.”

MỤC LỤC

565. Đi dự thánh lễ ngày Chúa Nhật một cách kỳ lạ

Một linh mục truyền giáo tại Uganda kể chuyện việc đi dự thánh lễ Ngày Chúa Nhật một cách kỳ lạ như sau.

Hai vợ chồng Benedetto và Filomena là mù. Họ sống cạnh một thiếu nữ bị bại hai chân, tên là Formosa. Mỗi sáng Chúa Nhật, ba người này đi dự thánh lễ tại nhà thờ cách xa hai cây số.

Cách họ đi dự lễ như sau: Formosa thấy đường nhưng không đi được, nên phải bò hai tay. Filomena đi, đi sau Formosa, cầm chân của Formosa lên. Còn Benedetto thì vừa vịn vào vai vợ, vừa đi.

Cả ba người, hai đi, một bại, giúp nhau đi dự thánh lễ mỗi Ngày Chúa Nhật như vậy!

566. Gương tự lập và vươn lên từ hai bàn tay trắng

Nhà doanh nghiệp số 1 của Ý, Leonardo del Vecchio, chủ nhân công ty sản xuất gọng kính

MỤC LỤC

lừng danh nhất thế giới Luxottia, là một người nêu cao tấm gương tự lập sáng ngời.

Là một đứa trẻ mồ côi cha từ khi còn trong bụng mẹ, Leonardo del Vecchio trải qua thời kỳ ấu thơ khốn cùng vì bà mẹ nghèo không đủ sức nuôi đàn con nhỏ dại.

Cậu bé Leonardo phải vào sống nhờ ở trong viện mồ côi nhiều năm dài. Sau đó, trong tuổi thiếu niên, phải đi làm mướn, phụ thợ điêu khắc, nhưng nhờ thông minh và có ý chí, mười sáu tuổi, đã trở thành nghệ nhân và trưởng thợ. Năm hai mươi tuổi, lập gia đình và lập nghiệp kinh doanh với số vốn liếng dành dụm ít ỏi.

Cùng với sự trợ giúp của người vợ hiền, Leonardo phải làm việc hai mươi giờ mỗi ngày đêm, ròng rã như thế suốt ba mươi năm liền.

Giờ đây, đã có cơ ngơi đồ sộ và vang lừng cả thế giới. (Ý Chí: Quyền Lực Sinh Tồn)

MỤC LỤC

567. Biến thù oán thành tình hữu nghị

Khi giới thiệu tác giả của tác phẩm “Người Vợ Nhỏ” trên đài truyền thanh, Dell Carnegine vô tình nói nhầm vị trí địa lý. Nhưng một thính giả đã viết thư và mắng ông gay gắt.

Lúc đó, ông thật sự muốn viết thư nói cho cô ta biết: “Tôi đã nói nhầm vị trí khu vực, nhưng từ trước đến giờ, tôi chưa gặp người phụ nữ nào thô lỗ như cô.”

Tuy vậy, ông ta đã không chế được bản thân, không viết thư lại. Ông còn khích lệ bản thân biến thù oán thành tình hữu nghị. Ông tự hỏi: “Nếu tôi là cô ấy, tôi sẽ phản nộ như vậy không?”

Ông cố gắng đứng trên lập trường của cô ta để suy nghĩ về việc này.

Ông đã gọi điện ba lần cho cô ta, thừa nhận lỗi lầm của mình, đồng thời mong cô ta tha thứ.

Qua đó, người phụ nữ này lại cảm thấy vô cùng kính phục ông, hy vọng có thể phát triển

MỤC LỤC

mối quan hệ với ông. (50 Điều Quan Trọng Làm Thay Đổi Cuộc Đời Bạn)

568. Khi bạn bị vướng trong cái vòng tuần hoàn của sự tức giận

Ông chủ công ty đang tức giận. Ông ta lớn tiếng quát nạt giám đốc công ty.

Ông giám đốc công ty trở về nhà, lớn tiếng quát nạt vợ, nói bà ấy quá lãng phí bởi vì ông thấy món ăn trên bàn rất thịnh soạn.

Bà vợ lớn tiếng quát nạt cậu con trai bởi vì con trai bà làm gì cũng chậm chạp, lề mề.

Cậu con trai lớn tiếng quát nạt người giúp việc bởi vì bà ấy đánh vỡ một cái đĩa.

Người giúp việc không quát nạt được ai, nên quăng mạnh chiếc đĩa. Nào ngờ, làm cho người đi đường bị thương. Người đi đường là một phụ nữ.

Sau một hồi cãi vã với người gây ra vết thương cho mình, bà ta vội vàng chạy đến bệnh viện để băng bó vết thương. Bà lớn tiếng quát

MỤC LỤC

nạt cô y tá bởi vì cô ấy rắc thuốc làm cho bà bị đau.

Cô y tá trở về nhà, lớn tiếng quát nạt mẹ cô bởi vì mẹ cô nấu ăn không hợp với khẩu vị của cô.

Mẹ cô không hề tức giận, mà nhẹ nhàng nói với cô: “Con gái, ngày mai, nhất định mẹ sẽ nấu ăn hợp với khẩu vị của con. Con bận rộn suốt cả ngày, chắc chắn con rất mệt mỏi, phải không? Ăn cơm xong rồi đi ngủ nhé! Mẹ đã thay chiếc khăn trải giường mới cho con rồi đấy.”

“Sự tức giận tuần hoàn” cuối cùng được hoá giải trong tình cảm nồng ấm của người mẹ.

Trong cuộc sống, khó tránh khỏi những lúc tức giận.

Sự tức giận rất dễ lan truyền và tuần hoàn.

Khi gặp phải “sự tức giận mang tính tuần hoàn”, bạn hãy thử dùng sự khoan dung và tình yêu thương để hoá giải nó. (Những Bài Học Cuộc Đời)

569. Cần phải ngủ 7-8 tiếng mỗi ngày

Giấc ngủ rất cần thiết cho con người bởi nó giúp phục hồi phần năng lượng đã mất sau những giờ làm việc mệt nhọc, nhất là về sức khỏe tinh thần. Đó cũng là lý do các nhà khoa học khuyên chúng ta cần phải ngủ 7-8 tiếng mỗi ngày.

Một cuộc điều tra tại Hoa Kỳ cho thấy có đến 40% số người gây ra tai nạn trong khi làm việc hay thao tác sai, có nguyên nhân từ việc thiếu ngủ hay buồn ngủ trong khi làm việc.

Ngoài ra, tình trạng thiếu ngủ cũng làm giảm sút sự tư duy và sức sáng tạo, và thiếu sáng suốt trong các quyết định.

Đã có thời kỳ Bill Gates có thể làm việc say mê ba ngày liên tục không nghỉ ngơi, mỗi khi có việc khẩn cấp. Thế nhưng cũng từ lâu rồi, ông không còn làm việc theo kiểu ấy nữa.

Khi tuổi càng lớn, Bill Gates nhận thấy rằng phải ngủ đủ 7 hoặc 8 tiếng mỗi ngày để có được sự minh mẫn cần thiết.

MỤC LỤC

Chính Bill Gates cũng thú nhận: “Tôi quen làm việc thật khuya trong văn phòng, nhưng cũng từ lâu lắm rồi, tôi đã bỏ thói quen chỉ chớp mắt một chút khi nào quá mệt. Tôi phải ngủ đủ giấc mỗi tối để có thể giữ được cho mình sự nhạy bén, sáng tạo và lạc quan để có thể ứng phó với những biến động và tình huống phức tạp. Khi bạn căng thẳng hay mệt mỏi, bạn sẽ không sáng suốt để có thể đưa ra những quyết định đúng nhất.” (100 Bí Quyết Của Những Người Thành Công)

570. Muốn trở thành người thành đạt trong cuộc sống, cần phải có trái tim nhân hậu

Một ông già cô đơn sống ở Anh. Ông không có con trai cũng như không có con gái. Cơ thể ốm o, nhiều bệnh. Ông quyết định đến sinh sống ở viện dưỡng lão.

Trước khi đi, ông tuyên bố bán căn nhà đẹp đẽ của mình, đó là căn nhà nổi tiếng. Cho nên, sau khi nghe ông bán nhà, số người tìm đến mua rất đông.

MỤC LỤC

Giá sàn đưa ra là 80 ngàn bảng Anh, nhưng đã mau chóng được trả tới 100 ngàn bảng. Hơn nữa, còn nhiều người muốn trả giá cao hơn nhiều.

Ông cụ ngồi lệt thềm trong phôtơ, lưỡng lự. Nếu không phải do tình hình sức khỏe không tốt, ông cũng chẳng muốn bán căn nhà ông đã sống quá nửa đời người với bao nhiêu kỷ niệm.

Một chàng trai ăn mặc giản dị, đến gặp ông cụ, nói nhỏ: “Thưa ông, cháu cũng muốn mua căn nhà này, nhưng cháu chỉ có 10 ngàn bảng Anh.”

- “Song giá sàn lại là 80 ngàn bảng Anh” – ông cụ nhặt nhổ nói – “Hơn nữa, bây giờ nó lại tăng lên 100 ngàn bảng rồi.”

Cậu thanh niên không tỏ ra thất vọng, thành khẩn nói:

- “Nếu ông bán nhà này cho cháu, cháu xin đảm bảo để ông vẫn sống như trước tại đây, cùng với cháu uống trà, đọc báo, đi bách bộ. Cháu sẽ chăm sóc ông hết sức chu đáo. Xin ông cứ tin ở cháu.”

MỤC LỤC

Ông cụ đứng dậy, khua tay ra hiệu mọi người im lặng:

- “Các bạn ơi, chủ nhân mới của căn nhà này đã có, đó là chàng trai này đây!” (Những Đạo Lý Mà Thanh Thiếu Niên Cần Phải Có)

571. Cụ già 86 tuổi yêu Chúa, không chịu bỏ Chúa.

Đồ đệ của thánh Gioan tông đồ là thánh Pôlycarpô. Ngài làm giám mục thành Smyrna.

Người ta cáo Pôlycarpô theo tà đạo.

Pôlycarpô bị dẫn đến trước mặt quan án thành Rôma. Quan truyền bày những dụng cụ cực hình rùng rợn trước mặt Pôlycarpô. Xong, ông cười nham hiểm và đồng dục nói:

- “Này ông lão, ông hãy lắng mạ Giêsu Kitô của ông đi!”

Thánh Pôlycarpô vẫn điềm tĩnh lạ lùng. Ngài ngẩng đầu tóc bạc phơ lên, nhìn thẳng vào mặt quan án và chậm rãi nói:

MỤC LỤC

- “Chối Chúa Giêsu Kitô sao? Đã 86 năm nay, tôi phụng sự Ngài và Ngài đã không làm gì thiệt hại cho tôi. Tôi làm sao lẳng mạ được Chúa là Vua và là Đấng Cứu Chuộc của tôi được?”

Sau những lời đầy cảm động này, người ta thấy đôi mắt của vị thánh tử đạo 86 tuổi lóng lánh những giọt lệ:

- “Ôi! Tôi làm sao chối bỏ Chúa tôi được vì Ngài là Đấng đã yêu tôi quá chừng!”

572. Các thánh không để ai yêu Chúa hơn mình.

Thánh Têrêxa Avila đầy lòng sốt mến Chúa trong lời nói cũng như trong hành động.

Vị nữ thánh này tuyên bố một câu quá dũng mãnh và cương quyết:

- “Ở trên thiên đàng, nếu có ai vinh hiển hơn tôi, thì tôi chịu được. Nhưng ở dưới trần gian này, nếu có ai yêu Chúa hơn tôi, thì tôi không chịu được.”

MỤC LỤC

573. Chúa không đòi gì. Chúa chỉ đòi ta yêu Chúa.

Chúa không trông đợi gì ở linh hồn và cũng không bắt buộc linh hồn làm gì. Chúa chỉ trông đợi và bắt buộc linh hồn yêu mến Ngài mà thôi. Đó là điều Chúa tỏ ra cho nữ tu chơn phước Angèle de Foligno.

Khi biết được điều này, chị thánh sung sướng thốt lên:

- “Ôi, mênh mông thay những lời Chúa dạy! Chúa không đòi hỏi gì ở linh hồn. Ngài chỉ bắt buộc linh hồn yêu mến Ngài mà thôi.”

574. Chúa Giêsu để lại bức gương hoàn toàn về đức yêu người

Người thế gian không có bức gương nào về hoàn toàn về đức yêu người để bắt chước. Trái lại, người công giáo có bức gương hoàn toàn nào về đức yêu người để noi theo, đó là Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa xuống thế làm người, như lời Ngài phán rõ: “Các con hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương các con.”

MỤC LỤC

Khi giáng sinh, Chúa Giêsu tha thứ cho vua Hêrôđê đã dã tâm tìm cách giết Ngài.

Tất cả những ai đui mù, què quặt, câm điếc, bất toại, phung hủi, quỷ ám, hoang đàng, tội lỗi, đều đặt hết lòng tin tưởng vào Chúa Giêsu khi Ngài ra giảng Đạo, chạy đến xin Ngài nâng đỡ, ủi an.

Chúa Giêsu ân cần đón tiếp tất cả những ai đau khổ hồn xác, với một lòng yêu thương vô hạn: "Hỡi những ai lao khổ nhọc nhằn, hãy đến với Ta. Ta bổ sức lại cho." Và để chứng minh lời nói của mình, Chúa Giêsu sẵn sàng làm đủ mọi phép lạ để nâng đỡ họ.

Chúa Giêsu không bao giờ nói những lời sâu độc chua cay làm mất lòng ai, trái lại, Ngài luôn bịt miệng, không muốn nghe những lời chua chát đó phát xuất ra từ một ai. Vì thế, Chúa Giêsu rất cực lòng khi thấy các tông đồ, vì thiếu lòng thương yêu nhau thật, nên thường sống cay cú, xoi bóí nhau. Ngài luôn cầu xin Đức Chúa Cha ban ơn cho họ được hiệp nhất và yêu thương nhau.

MỤC LỤC

Khi còn sống cũng như lúc sắp chết, Chúa Giêsu chỉ biết yêu thương và tha thứ.

Khi Giuđa đến ra hiệu để quân dữ bắt Chúa Giêsu, Ngài vẫn yêu thương tha thứ: 'Bạn ơi, bạn đến đây làm chi?'

Khi quân dữ nhổ nước miếng vào mặt Chúa Giêsu, đội mào gai nhọn sắc trên đầu Ngài, đánh đập Ngài tàn nhẫn, nhạo báng Ngài đủ cách, Ngài vẫn hiền lành như con chiên, im lặng không mở miệng ra nói một lời tức tối.

Và khi hấp hối trên thập giá, thấy những thái độ vô ơn, nghe những lời phỉ báng thậm tệ, Chúa Giêsu vẫn cầu nguyện cho những ai đã xử tệ với Ngài.

575. Gương yêu người của thánh Stêphanô

Thầy Phó tế Stêphanô rao giảng Đạo Chúa và làm nhiều phép lạ.

Quân Do Thái tìm gặp ngài để tranh luận. Stêphanô trả lời một cách khôn ngoan và chắc

MỤC LỤC

chấn, nên quân nghịch phải thua. Quân này liền cáo gian và tìm cách bắt ngài để giết.

Stêphanô quỳ ở giữa các quân nghịch. Họ cởi áo ngài ra, giao cho Saolô – sau này là thánh Phaolô - giữ. Họ tàn nhẫn và không thương tiếc, ném những hòn đá to vào ngài để cho ngài chết bẹp.

Giữa cảnh dã man rùng rợn đó, Stêphanô nhìn lên trời, cầu nguyện:

- “Lạy Chúa, xin tha tội cho họ, xin đừng phạt họ!”

576. Người Công giáo không “công giáo” cho đủ.

Nói đến Đạo Công giáo, ai cũng nghĩ đến Đạo Bác ái vì danh từ Công giáo được mặc nhiên thừa nhận là danh từ Bác ái.

Như vậy, điều người Công giáo phải có nhiều nhất, là bác ái. Nhưng người Công giáo cũng phải khiêm nhượng thú nhận rằng điều họ thiếu nhiều nhất, lại là bác ái. Vì thế, một người nghịch Đạo Công giáo kia thẳng thắn nhận xét:

MỤC LỤC

- “Điều tôi trách các ông, người Công giáo, không phải vì các ông là người Công giáo, nhưng vì các ông không công giáo cho đủ.”

Không công giáo cho đủ, nghĩa là không có bác ái cho đủ.

577. Tình cảm và hình ảnh gia đình quá tuyệt vời!

Lúc đó là khoảng thời gian tôi (Richard Carlson) thật sự gặp một vài khó khăn và con gái út của tôi, Kenna, đã cảm nhận được điều đó. Cháu vòng tay ôm chặt lấy tôi và nói rằng:

- “Bố ơi, mọi chuyện sẽ ổn thôi mà!”

Lúc đó, cháu được bốn tuổi.

Gần hai năm sau đó, như thể tôi vẫn còn cảm nhận vòng tay và lời khích lệ của con bên tai.

Sau đó là khoảng thời gian con gái Jazzy và tôi cùng bị nhiễm bệnh cúm nặng.

MỤC LỤC

Buổi tối, hai bố con cùng ngồi bên nhau, an ủi, khuyến khích lẫn nhau mau chóng hết bệnh. Nhưng có một lúc, cháu bỗng nhìn tôi trìu mến, dịu dàng như chưa từng bao giờ như thế, và nói với tôi bằng giọng yếu ớt, nhẹ nhàng rằng:

- “Bố ơi! Con sẽ không bao giờ quên điều này. Con cảm ơn bố đã ở bên cạnh con.”

Cháu sẽ không bao giờ quên kỷ niệm đó, và tôi cũng thế.

Một trận cúm tồi tệ nhất đời, nhưng lại vô cùng tuyệt diệu, để tôi có thể nghe những lời chia sẻ này. (Đừng Quá Lo Lắng Về Những Việc Nhỏ)

578. Trẻ sơ sinh đã biết bắt chước.

Trẻ sơ sinh biết bắt chước ư? Đương nhiên rồi!

Bắt chước là một trong những động cơ mang tính xã hội, mạnh nhất, là ở trẻ.

Trẻ học tập, trưởng thành, từ chính việc bắt chước đó.

MỤC LỤC

Khả năng bắt chước ở trẻ bắt đầu từ thời kỳ mới sinh. Có thể bạn không tin, nhưng trẻ sơ sinh đã có khả năng bắt chước làm người ta kinh ngạc.

Theo báo cáo, một vị bác sĩ, sau khi nhìn thẳng vào mắt của một đứa trẻ sơ sinh mới ra đời được 8 tháng, đã từ từ lè lưỡi ra. Nửa tiếng trôi qua, đứa trẻ này cũng làm người ta ngạc nhiên bằng việc há miệng ra và lè lưỡi.

Một người mẹ, sau khi sinh nở, đã ngáp liên tiếp mấy lần. Đứa con, nhìn một lúc, cũng mở miệng ngáp y hệt mẹ nó. (Nghệ Thuật Giáo Dục Con Trẻ)

579. Thấy ai thành công, người bi quan tức tối, chứ không chịu xét mình lại.

Một nghiệp chủ nọ có một khu vườn lớn trồng nho tại một nơi đất tốt. Tuy vậy mỗi năm, ông thất mùa trong khi người láng giềng thâu hái kết quả tốt đẹp.

MỤC LỤC

Ông bèn nuôi một lòng ghen ghét tàn ác chống với người láng giềng. Ông oán trách số phận ngược đãi ông.

Khỏi cần lý luận: sự thật, người láng giềng sẵn sóc cây cối cẩn thận, còn ông thì xao lãng, không chịu khó nhọc, lại còn tiết kiệm phân bón.

Ông không ngớt oán thán: “Mùa màng của y mỹ mãn hơn của tôi.” Thế rồi, sanh ra cừ hận, oán hờn dai dẳng.

Một ví dụ khác. Một sinh viên mỗi năm mỗi thi rớt trong khi bạn của anh học cùng lớp, cùng một trường Đại Học, thâm hoạch được kết quả. Thế là anh phát sanh ra lời oán thán và lòng cay đắng: “Y gặp tất cả những may mắn, còn mình gặp tất cả những xui xẻo.”

Người ta có giải thích cho sinh viên ấy rằng bạn cậu học hành có phương pháp và chuyên cần, còn cậu thì lười biếng. Lời giải thích chẳng có ích gì. Cậu vẫn ghen ghét bạn cậu.

Thành công do cố gắng: đó là một định luật phổ quát.

MỤC LỤC

Kẻ bi quan nhìn nhận rằng định luật này phải sử dụng với người khác, còn anh thì bất bình không chịu tuân theo. (Sống Lạc Quan)

580. Chỉ biết chuyện ngày hôm nay!

Tôi (Dorothy Dix) từng chìm ngập trong cái nghèo đói và bệnh tật.

Khi có người hỏi tôi làm thế nào vượt qua được, tôi nói:

- "Tôi biết gạt bỏ chuyện ngày hôm qua. Tôi chỉ biết chuyện ngày hôm nay. Tôi cũng sẽ không cho phép mình nghĩ về chuyện của ngày mai."...

Tôi không hề cảm thấy tội nghiệp cho cái ngày xa xưa đó. Tôi cũng không thấy gì là ganh tỵ với những kẻ làm tiền nhiều của mà tôi từng chìa tay xin họ ban bố. Đã qua rồi! Chúng chỉ tồn tại! Tôi đã uống cạn chén đắng đó, cạn tới đáy rồi, nên không còn gì vương vấn. Chúng còn chẳng, chỉ là những chiếc bong bóng nhỏ phập phồng trên miệng cốc....

MỤC LỤC

Tôi học cách để sống mỗi ngày mà không phải lo nghĩ, sợ sệt những điều chưa đến. Chính mông đên trong bức tranh cuộc sống ấy khiến ta trở nên hèn nhát. Tôi dẹp bỏ sự sợ hãi qua một bên bởi tôi biết rằng nếu thời gian mang nó đến, thì đồng thời, tôi cũng có thêm một nghị lực mới để chiến đấu với nó". (Giảm Bớt Lo Âu)

581. Người thánh có thể là người không có gì lạ lùng.

Đức Mẹ là Nữ Vương Các Thánh nhưng Ngài đã sống một cuộc đời bên ngoài không có gì lạ lùng.

Có nhiều vị đại thánh, khi sống, không được ai chú ý gì cả. Đức Giáo Hoàng Piô XI nói:

- "Nếu chị thánh Têrêxa không viết tiểu sử của mình trong "Truyện Một Linh Hồn", thì chắc chắn không ai biết được một bậc thánh lớn nhất của thời đại chúng ta."

582. Người thánh là người biết vươn lên.

Bạn đừng tưởng các thánh đã tử tế ngay khi mới chào đời. Họ cũng phạm tội, cũng có nhiều khiếm khuyết, nhưng họ đã biết cố gắng sửa mình, cố gắng vươn lên.

Hãy xem gương thánh Phanxicô Salêsiô. Lúc nhỏ, ngài vung văng nóng giận rất dễ dàng. Về sau, ngài nổi tiếng là một người rất hiền lành.

Bạn cũng đừng nghĩ lầm rằng các thánh không có tình dục hỗn loạn.

Thánh Augustinô thú nhận:

- “Ai có thể nhớ lại các tội lỗi tôi đã phạm trong thời thơ ấu? Chúa ôi! Ai có thể trong sạch trước mặt Chúa, dẫu em bé mới sinh một ngày?”

Thánh Canisiô cũng thú nhận:

- “Hồi đó, tôi đã có đủ mọi tính xấu... Tôi đã lao mình theo các sự đam mê như con lừa bất kham.”

MỤC LỤC

Dầu vậy, Augustinô và Canisiô đã nên thánh rất lớn.

583. Nên thánh không khó như con tưởng

Ngày kia, cha Dan nói chuyện với một người thợ sắp chữ in. Cha đặt câu hỏi:

- “Con có bao giờ nghĩ rằng mình phải nên thánh không?”

Người thợ đơn sơ trả lời:

- “Thưa cha, khó quá vì từ mai đến tối, con phải sắp chữ để in, không có thời giờ để nghĩ đến việc nên thánh.”

Cha Dan động viên:

- “Nên thánh không khó gì đâu. Nên thánh không cần phải làm điều chi lạ. Khi con sắp chữ, con sắp vì Chúa, con làm vì lòng kính mến Chúa.”

Người thợ thuận lời:

- “Dạ, để con thử.”

MỤC LỤC

Vài ngày sau, người thợ đến tìm cha Dan và nói:

- “Thưa cha, nên thánh không khó như con đã tưởng.”

584. Cầu nguyện cho các linh hồn trong Luyện ngục

Giáo Hội dạy chúng ta hãy cầu nguyện cho các linh hồn trong Luyện ngục vì các linh hồn này đã hết thời ăn năn đền tội, nên cần đến sự cầu nguyện, hy sinh và các việc lành của chúng ta.

Nhưng còn một lý do khác mà các thánh thúc đẩy chúng ta cầu nguyện cho các linh hồn trong Luyện ngục, là vì các linh hồn này cầu nguyện cho chúng ta.

Thánh nữ Gertrudê rất thương mến các linh hồn trong Luyện ngục. Ngày kia, Chúa Giêsu hiện ra, phán với vị thánh này:

-“Hỡi con, con hãy vui mừng. Con sẽ không qua Luyện tội. Và tất cả những linh hồn con đã

MỤC LỤC

cứu khỏi Luyện tội, sẽ đến rước con vào thiên đàng.”

585. Chỉ một mình Chúa Giêsu là Đấng đã thắng cái chết.

Khi còn sống, Chúa Giêsu nói rõ:

- “Mạng sống của tôi, không ai lấy đi được, nhưng chính tôi tự ý hy sinh mạng sống mình.”
(Ga 10,18)

Và Chúa Giêsu còn đưa ra một lời tiên tri táo bạo về sự sống lại của Ngài:

- “Thầy bị giết, nhưng ngày thứ ba, Thầy sẽ sống lại.” (Mt 16,21)

Trên núi Canvariô, quân nghịch nhạo cười Chúa Giêsu đang hấp hối trên thập giá:

- “Ông Kitô vua Israen ấy, cứ xuống khỏi thập giá ngay bây giờ đi, để chúng ta thấy và tin.” (Mc 15,32)

Chúa Giêsu im lặng, không trả lời.

MỤC LỤC

Đối với Chúa Giêsu lúc đó, xuống khỏi thập giá cũng dễ dàng như khi Ngài ra lệnh cho bão táp lặng im, cho người bất toại bước đi, cho Ladarô sống lại sau khi đã chôn nhiều ngày trong mồ.

Nhưng Chúa Giêsu muốn dành cho loài người chúng ta một sự lạ lùng vĩ đại hơn nhiều: Ngài muốn chết như mọi người trong chúng ta, bị đem chôn chặt trong mồ, để rồi từ trong ngôi mộ - ngôi mộ mà từ xưa đến nay, và từ nay cho đến tận thế, đè bẹp tất cả những ai nằm trong đó, không cho ai ngóc đầu chỗi dậy – Ngài tung mồ sống lại sau khi chết chôn ba ngày trong đó.

Vì Chúa Giêsu là Con Đức Chúa Trời!

586. Phương thế linh diệu để thắng các cơn cám dỗ

Một thanh niên truy lạc đến gặp cha Philipê Nêri và thú thật:

- “Lạy cha, con muốn sửa mình mà không thể được. Các cơn cám dỗ mạnh quá, mạnh hơn con nhiều.”

MỤC LỤC

Cha Philipê khuyên:

- “Con hãy can đảm. Mỗi ngày, con đọc một kinh “Lạy Nữ Vương”, và suy đến cái chết. Con tưởng tượng khi con chết, thân xác nằm dưới đất, đôi mắt con lúc đó thối tha, xác thịt con lúc đó hôi hám, lỗ miệng con lúc đó đầy sâu bọ, và con nói: “Vì những cái như thế này mà tôi mà tôi mất thiên đàng à!”

Chàng thanh niên vâng lời.

Chàng giữ lời hứa. Chàng thẳng được các cơn cám dỗ một lần, hai lần, nhiều lần, và suốt đời.

587. Thời giờ ở trong tay Chúa.

Một ông chủ nhà băng người Anh rất giàu. Ông đau bệnh màng óc.

Bác sĩ danh tiếng đến khám bệnh, lạnh lùng nói:

- “Ngài không sống được ba giờ nữa!”

Người bệnh yêu cầu:

MỤC LỤC

- "Xin bác sĩ làm thế nào cho tôi sống được tới mai để tôi thanh toán các công việc. Tôi sẽ thưởng bác sĩ mười vạn đồng."

Bác sĩ danh tiếng, lắc đầu, bất lực:

- "Thưa ngài, bác sĩ chúng tôi có thể cho toa để ngài đi mua thuốc, nhưng bác sĩ chúng tôi không bán thời giờ được. Thời giờ ở trong tay Chúa."

588. Hãy để người khác thắng chúng ta trong những việc nhỏ.

Constant, người hầu phòng thân cận nhất của Hoàng đế Nã Phá Luân, thường hầu bi da Hoàng hậu Joséphine.

Trong cuốn "Ký ức về đời tư của Nã Phá Luân", ông viết: "Tuy tôi chơi bi da rất giỏi, nhưng tôi cũng cố ý nhường cho Hoàng hậu thắng tôi, mà được vậy, Hoàng hậu rất vui lòng."

Ta nên luôn luôn nhờ bài học đó: ta hãy để cho khách hàng, bạn bè, người yêu và bạn trăm

MỤC LỤC

năm của ta thắng ta trong những cuộc tranh biện nho nhỏ mà không tránh được. (Đắc Nhân Tâm: Bí Quyết Thành Công)

589. Sai lầm thường đến khi nào?

Một người đàn ông nổi tiếng về tài trèo cây, hướng dẫn cho chàng trai trẻ trèo lên một cây cao. Ông yêu cầu chàng trai trèo lên chặt ngọn cây này.

Trong suốt thời gian đó, khi chàng trai đang ở trong tình huống cực kỳ nguy hiểm, ông vẫn giữ im lặng, không nói một lời nào.

Chỉ đến khi chàng trai xuống được một nửa, ông mới nói lớn:

- "Cẩn thận! Hãy coi chừng!"

Quá đổi ngạc nhiên, tôi (Kenkô) hỏi ông:

- "Ông nói vậy để làm gì? Ở độ cao này, an toàn hơn nhiều khi này chứ?"

- "Đó mới là vấn đề." - ông nói - "Khi cậu ta trèo lên đến độ cao nguy hiểm như lúc này và có

MỤC LỤC

thể ngã bất cứ lúc nào, thì cậu ta khắc biết cách để cẩn thận hơn, nên tôi không cần phải nhắc nhở. Nhưng sai lầm thường đến khi người ta đã ở những vị trí tưởng chừng như an toàn.” (Khám Phá Sức Mạnh Bản Thân)

590. Làm sao để có lợi cho người lãnh đạo đưa ra quyết sách?

Một công ty Mỹ thực hiện một quy tắc gọi là “quy tắc năm phút.”, “bất cứ ai cũng có thể đưa ra kiến nghị”, tham dự quyết sách.

Trong hội nghị, không cho phép ai được đàn áp ý kiến người khác. Người chủ trì, đặc biệt là người lãnh đạo, không phát biểu ý kiến để tránh gây trở ngại cho bầu không khí tự do của hội nghị.

Cách làm này rất hữu hiệu ở phương diện tìm kiếm ý tưởng mang tính sáng tạo và quan niệm mới. Người lãnh đạo có thể lắng nghe các loại ý kiến khác nhau. Điều này rõ ràng có lợi cho việc đưa ra quyết sách. (Lòng Tự Tin)

MỤC LỤC

591. Nhà Thờ trong Cựu Ước

Trong thời đầu của Cựu Ước, các Tổ Phụ của Dân Chúa, vì sống đời du mục, nên khi dừng lại đâu, họ kiếm một viên đá lớn để làm bàn thờ tế lễ.

Khi vào được Đất Hứa, Dân Chúa sống đời định cư, nên Thiên Chúa buộc họ phải có một đền thờ để thờ phượng Ngài. Vì thế, năm thứ 480 sau khi xuất hành ra khỏi nước Ai Cập, vua Salomon khởi công xây dựng đền thờ.

Đền thờ Giêrusalem này được hoàn thành trong vòng 7 năm.

Trong Lễ cung hiến Đền Thờ Giêrusalem, chính Thiên Chúa phán với vua Salomon:

- "Ta đã nghe lời người khấn nguyện van xin trước nhan Ta. Ta đã tác thành Nhà này, Nhà mà người đã xây để đặt Danh Ta ở đó mãi mãi: mắt Ta và lòng Ta sẽ có ở đó mọi ngày." (1 Vua 9, 3).

MỤC LỤC

592. Nhà Thờ trong Tân Ước

Con Thiên Chúa giáng sinh trong một hang đá thô hèn. Hang đá này đã được thánh Giuse quét dọn sạch sẽ trước đó. Nơi Hang Đá có Con Vua Cả Trời Đất ngự này, Đức Mẹ và thánh Giuse sốt sắng cầu nguyện và thờ lạy Chúa. Các mục tử cũng được các thiên nhân hướng dẫn đến thờ lạy Chúa trong Hang Đá này. Hang Đá này chẳng phải là hình ảnh đầu tiên của Các Nhà Thờ Công giáo sao?

Nhà thờ đầu tiên của Đạo Công giáo được miêu tả rõ ràng trong Phúc Âm, đó là Nhà Tiệc Ly: một phòng ăn ở trên tầng lầu, nơi đó, Chúa Giêsu và Các Tông Đồ dâng Thánh Lễ đầu tiên.

Sau khi Chúa về trời, thánh lễ được diễn ra trong các tầng lầu theo kiểu Nhà Tiệc Ly như vậy, nhưng kích thước rộng hơn.

Trong thời kỳ Bắt Đạo, đi vào những phòng như vậy để dự lễ thì dễ bị bại lộ, nên các nhà thờ được đưa về những vùng quê hẻo lánh.

Trong những lúc Bắt Đạo quá gắt gao, các bốn đạo đầu tiên đào những hang núp thật sâu

MỤC LỤC

dưới đất và ở trong những hang này để tránh bị bắt và để tham dự thánh lễ một cách an toàn. Bàn thờ được đặt trên mộ các thánh tử đạo được chôn cất trong các hang đó. Lịch sử gọi những hang này là Hang Toại Đạo. Hiện nay, vẫn còn nhiều hang danh tiếng loại này tại Rôma.

Vào đầu thế kỷ thứ tư, khi các cuộc Bắt Đạo không còn nữa, nhiều nhà thờ phượng được xây cất lên, gọi là Nhà Thờ, Đền Thờ, Nhà Chúa, Thánh Đường, Đền Thánh, Vương Cung Thánh Đường như chúng ta thấy hiện nay.

593. Thái độ của Chúa đối với Đền Thờ

Trong Cựu Ước, Đền Thờ được dành riêng đặc biệt cho Thiên Chúa. Thiên Chúa Giavê thường áp dụng những hình phạt rất nặng đối với những ai phạm đến Đền Thờ. Hai đứa con trai của thầy cả Hêli, vì không chịu sống nghiêm trang xứng đáng trong Đền Thờ, đã bị Chúa phạt nặng.

Trong Tân Ước, ngày kia vào Đền Thờ, Chúa Giêsu nổi giận vì thấy một số người tổ

MỤC LỤC

chức buôn bán và đổi tiền. Ngài thịnh nộ, đuổi họ ra hết, và tuyên bố Nhà Chúa là Nhà Cầu Nguyện, chứ không phải là sào huyệt của bọn trộm cướp.

594. Quý trọng Nhà Thờ giáo xứ

Hoàng đế Louis, vua nước Pháp, tuy sinh ra trong cung điện nguy nga, nhưng lại được chịu phép rửa tội trong nhà thờ giáo xứ Poissy.

Ngày kia, có người hỏi vua:

- "Tâu bệ hạ, đây là cung điện hoàng gia ở kinh đô Paris, có chiếc nôi vàng bệ hạ đã nằm trong lúc ấu thơ, kia là nhà thờ nhỏ của giáo xứ Poissy, nơi bệ hạ đã được chịu phép rửa tội. Vậy bệ hạ chọn nơi nào?"

Nhà vua không ngần ngại trả lời:

- "Trên trần gian này, trẫm yêu thích nhà thờ nhỏ bé ở Poissy nhất vì nơi đó trẫm đã được chịu phép rửa tội."

Và khi viết thư cho ai, nếu không phải là thư ngoại giáo hoặc chính trị, vua thánh Louis

MỤC LỤC

này không ký tên “Louis, Hoàng đế nước Pháp”, nhưng lại ký tên: “ Louis, người được rửa tội tại Poissy”.

595. Trong Nhà Thờ, Chúa Giêsu ngự thật trong Phép Thánh Thể trong Nhà Tạm.

Kết quả nhiều hay ít của việc tông đồ nhất định phải tùy ở mức độ của sự sống Thánh Thể trong một linh hồn.

Khi nào vị tông đồ làm được cho các linh hồn khao khát đến dự Bàn Tiệc Thánh, đó là dấu rõ rệt kết quả khả quan của việc tông đồ. Ngài chỉ có thể thâm lượm được kết quả đó nhiều ít tùy theo mức độ chính ngài đã sống thực tế bởi sự sống Chúa Giêsu Thánh Thể mà thôi.

Ngày xưa, thánh Tôma đã vùi đầu vào Nhà Tạm để khám phá ra lời giải thích những vấn đề hóc búa về Phép Thánh Thể, thì ngày nay, vị tông đồ cũng phải biết phó thác mọi sự trong tay Vị Thượng Khách của mình trong Nhà Tạm, rồi mới bắt tay vào việc theo những lời mình đã bàn hỏi với chính Nguồn sinh lực, là Chúa Giêsu Thánh Thể.

MỤC LỤC

Đức Piô X khả kính của chúng ta vừa là Giáo Hoàng cổ võ việc rước lễ hằng ngày, vừa là Giáo Hoàng có đời sống nội tâm rất dồi dào. Lời đầu tiên Ngài nói với các cán bộ chuyên môn hoạt động, là lời sau này: “Cải Tạo lại Mọi Sự Trong Chúa Kitô: Instaurare omnia in Christo.” Đó là chương trình của vị tông đồ chỉ biết sống bởi Thánh Thể.

Ngài căn cứ vào sự tiến triển của các linh hồn trong đời sống Thánh Thể để nhận xét những kết quả thực tiễn của Giáo Hội. (Hồn Tông Đồ)

596. Quyền năng Thiên Chúa trong yếu đuối của bạn

Nhà truyền giáo lừng danh Hudson Taylor nói:

- “Tất cả những người khổng lồ của Chúa đều là những người yếu đuối.”

Điểm yếu của Môisen là sự nóng nảy. Nó khiến ông giết chết một người Ai Cập, đánh vào tảng đá thay vì nói với nó, và đập vỡ bia Mười

MỤC LỤC

Điều Răn. Nhưng Thiên Chúa đã biến Môisen thành "người hiền lành nhất đời" (DS 12,3).

Điểm yếu của Giđêôn là thiếu tự tin và rất bất an, nhưng Thiên Chúa đã biến ông thành "người chiến sĩ can trường" (TL 6,12).

Điểm yếu của Abraham là sợ hãi. Không chỉ một lần, nhưng tới hai lần, ông gọi vợ mình là em gái để tự bảo vệ. Nhưng Thiên Chúa đã biến ông thành "cha của mọi kẻ tin" (Rm 4,11).

Một Phêrô bốc đồng, nhụt chí, trở nên "tảng đá" (Mt 16,18), một Đavít ngoại tình trở nên "một người đẹp lòng Thiên Chúa" (Cv 13,22), và Gioan, một trong "những người con của Sấm Sét" đầy kiêu ngạo, trở thành người "Môn đệ của Tình yêu". (Sống Có Định Hướng)

597. Ai cho ta kinh nghiệm gấp 3 lần kinh nghiệm sống của mình?

Bà nội tôi đã qua đời cách đây vài năm. Bà đã sống trong viện dưỡng lão những năm cuối cuộc đời. Tôi (Richard Carlson) thích viếng thăm bà và có cơ hội để ngồi trước bà. Chúng tôi

MỤC LỤC

không cần nói bất cứ điều gì, chỉ giữ chặt bàn tay.

Tôi cũng thích thú khi viếng thăm một số người khác sinh sống tại viện. Họ có nhiều hiểu biết và sẵn sàng chia sẻ. Tôi nhận ra chính mình cần những lời khuyên bảo và học hỏi từ những người đó. Sau cùng, những người này đã cho tôi kinh nghiệm gấp 3 lần kinh nghiệm sống của tôi!

598. Cách dạy trẻ của Montessori rất tài tình khéo léo

Tôi (Montessori) đã nhận thấy trẻ rất vui vẻ theo kỷ luật. Tôi gọi các trẻ nhìn vào tôi. Tôi đứng im ở giữa phòng như không có tôi ở đây. Các trẻ theo tôi mà im phăng phắc.

Chúng tôi nhận thấy sự yên tĩnh khác thường. Bao nhiêu sinh hoạt rộn rịp trong phòng đều dần dần tiêu tan, thành như một phòng không có người.

Khi ấy, chúng tôi nghe tiếng đồng hồ tích tắc trên vách. Tiếng ấy càng ngày càng cao lên khi sự im lặng đã đến tuyệt đối.

MỤC LỤC

Ngoài sân bay vào những tiếng chim, tiếng bước đi của một trẻ nhỏ.

Các trẻ của tôi đều ngạc nhiên và cảm động vô cùng.

Tôi ra hiệu: "Hãy nhắm mắt lại và nghe một tiếng gọi!"

Tôi đi nhẹ qua bên kia phòng và dùng một tiếng gọi tí ty mà xa xăm để gọi tên của một trẻ. Trẻ nào nghe được tên, liền rón rén qua bên kia phòng và ôm tôi sung sướng quá sức.

Cách chơi ấy tinh hảo đến những trẻ ba tuổi mà cũng vui lòng yên tĩnh để chờ gọi đến tên mình giữa một phòng 40 trẻ.

Với bài học yên tĩnh, tôi nhận thấy tâm hồn của trẻ cũng thích những cuộc chơi có vui thú về tinh thần. (Giáo Dục Con Trẻ)

599. Những cô gái này thật đáng quý!

Xưa, Thuần Vu Ý làm quan ở Tề Trung, bị tội nặng nên sắp đem hành hình ở Trường An.

MỤC LỤC

Gia đình ông chỉ sinh được năm cô con gái, mà không có một mụn con trai nào. Điều này làm ông đau khổ vì con gái trước sau, cũng đi lấy chồng. Nếu không có con trai thì lấy ai thay mình làm chủ gia đình này? Vì vậy, trước khi rời khỏi nhà, ông quay lại nhìn năm cô con gái, rồi than thở:

- “Không con trai thì gặp cảnh này, lấy ai đứng ra lo liệu việc nhà?”

Cô con gái út, là nàng Đễ Oanh, nghe cha than thở như vậy, thì rất thương cha. Cô lén theo cha đến Trường An, dâng một lá thư lên quan phủ sở tại, trong đó, đại ý nói: “Cha tôi là một vị quan thanh liêm ở đất Tề Trung, nhân dân ai cũng biết tiếng. Nay cha tôi bị hàm oan, nên sắp bị thọ hình. Tôi trộm nghĩ người đã chết, không thể sống được, dù có muốn đổ lỗi cũng không có cách nào nữa. Nay tôi xin bán mình làm tỳ nữ cho quan phủ hầu xin chuộc tội cho cha...”

Viên tri phủ nhận được thư, thấy lời lẽ cảm động, liền dâng lên vua.

MỤC LỤC

Kết cuộc, vua tha tội cho Thuần Vu Ý và ra lệnh bỏ hản các nhục hình.

Trong xã hội ta đang sống, thật không thiếu những nàng “Đề Oanh” như vậy. Tuy các cô không “chuộc tội cho cha” như Đề Oanh, nhưng chịu khó tảo tần làm ăn buôn bán để nuôi nấng cha mẹ già yếu và giúp đỡ các em ăn học thành tài. (Đạo Lý Gia Đình)

600. Năm phương pháp giúp điều chỉnh thái độ

Tôi (Keith D.Harrell) đã bỏ được tật nói lắp, và tôi đã không còn thấy sợ hãi mỗi khi đứng nói trước mọi người.

Ngày hôm đó, tôi mới biết thế nào là sức mạnh của sự khẳng định.

Sự khẳng định cho thấy niềm tin vào các ước mơ, mục tiêu và khả năng làm chủ hoàn cảnh của chúng ta. Chúng là một phần của Năm Phương Pháp giúp điều chỉnh thái độ mà chúng ta có thể sử dụng để giúp mình tập trung trong cuộc sống, xây dựng niềm tin ở bản thân, loại bỏ

MỤC LỤC

sự hồ nghi, nỗi sợ hãi và những ý nghĩ tiêu cực khác.

Phương pháp thứ nhất: Củng cố lòng tin bằng những lời khẳng định.

Phương pháp thứ hai: Xây dựng chí tiến thủ bằng cách khám phá các động lực.

Phương pháp thứ ba: Khai thác sức mạnh của tự kỷ ám thị tích cực.

Phương pháp thứ tư: Nâng cao tinh thần lạc quan và óc khôi hài.

Phương pháp thứ năm: Luyện tập thể dục, thể thao. (Thay Thái Độ - Đổi Cuộc Đời)

601-650

601. Có ba lần Chúa đến.

602. Phúc Âm và Ngày Tân Thế

603. Thánh Xyprianô run sợ Chúa phán xét.

604. Thánh Hiêrônimô run sợ Phán Xét Chung.

605. Đó là một tai hại lớn lao!

606. Đừng lãnh đạ!

607. Hãy nắm bắt thời cơ! Hãy nắm lấy cơ hội!

608. Thành công là kết quả của 99 phần trăm mồ hôi.

609. Nước Nhật biết phòng ngừa, lo xa!

610. Nhân viên cao cấp ở phòng rất thấp bé và hẹp.

611. Chúa Giêsu Kitô là Vua!

612. Không thể nào hiểu được lịch sử nhân loại nếu không có Đức Giêsu.

613. Đức Kitô mới là ánh sáng!

614. Ai không tin Đức Giêsu Kitô là Chúa, kẻ đó không đáng ta tin cậy.

615. Ngợi khen Đức Giêsu Kitô!

616. Hãy quý trọng sức khỏe của mình! Hãy quan tâm đến sức khỏe của mình!

617. Đừng bỏ qua một cơ hội nào!

MỤC LỤC

618. Nhờ một người vợ lạc quan mà người chồng bi quan được nổi tiếng.

619. Chỉ mất tiền, chứ không phải mất tất cả.

620. Chúa hãy tha thứ cho con khi con than thở nỉ non!

621. Chúa Giêsu dạy hãy tỉnh thức thế nào?

622. Chúa Giêsu trách các tông đồ không tỉnh thức được một giờ với Ngài.

623. Các thánh Tông Đồ dạy chúng ta hãy tỉnh thức.

624. Nhấn mạnh về sự xét mình riêng

625. “Chúng ta đã mất tất cả cả!”

626. Lập trường cho vững, mặc ai chê trách chỉ trích.

627. Thất bại là bài học tốt nhất.

628. Thêm một chút nỗ lực

629. Cách giải quyết của người Nhật

630. Bạn là người rất giàu có.

631. Đồng thời với Chúa Giêsu, có một người thật lạ lùng.

632. Thánh Gioan Tẩy Giả làm chứng Chúa Cứu Thế bằng lời nói

633. Thánh Gioan Tẩy Giả làm chứng Chúa Cứu Thế bằng việc làm và đời sống thánh thiện

634. Vì tội hàng giáo phẩm mà Chúa phạt nặng

MỤC LỤC

635. Nhờ được cầu nguyện mà trở về với Chúa trước khi chết

636. Một cách tuyển nhân viên

637. Lập kế hoạch trong ngày

638. Muốn được nghe

639. Chịu đựng: bài học lớn

640. Hãy nhìn lại mình trước tiên, bạn nhé!

641. Gương tốt của các bốn đạo đầu tiên trong Giáo Hội sơ khai

642. Cách ăn ở hơn lời nói

643. “Tôi cầu nguyện cho ông đó!”

644. Gương tốt làm cho người ta trở lại hơn một vạn bài giảng hay

645. Noi gương

646. Muốn thành công trong cuộc sống, không nên có nhiều “giả thiết”.

647. Đứng trước đại cục, phải biết “bỏ lính cứu chúa”.

648. Câu lạc bộ những người thích cười

649. Dù có thuận buồm xuôi gió, thì cũng cần phải sẵn sàng đối mặt với khó khăn.

650. Đừng coi nhau như đối thủ không đội trời chung! Hãy ngồi lại với nhau và lắng nghe nhau để tìm ra giải pháp tốt đẹp cho cả đôi bên.

MỤC LỤC

601. Có ba lần Chúa đến.

Chúa đến lần thứ nhất: đến để Nhập Thể làm người. Đây là lần Chúa đến trong sự yếu hèn.

Chúa đến lần thứ hai: đến để ban ơn cho chúng ta khi chúng ta cầu nguyện, khi chúng ta lãnh nhận các Phép Bí Tích, khi chúng ta sống đức yêu người như Chúa dạy.

Chúa đến lần thứ ba: đến trong oai vang để phán xét kẻ sống (người lành) và kẻ chết (người dữ).

602. Phúc Âm và Ngày Tận Thế

Phúc Âm tả rất rõ về Ngày Tận Thế.

Đó là ngày mặt trời sẽ sầm tối lại, mặt trăng không còn chiếu rạng, tinh tú từ trời sa xuống, các ngôi sao trên trời bị lay chuyển (x. Mt 24,29).

Đó là ngày Chúa Giêsu hiện đến trên đám mây đầy quyền năng và vinh quang, làm cho

MỤC LỤC

mọi người trên mặt đất khiếp sợ và đấm ngực (x. Mt 24,30).

Đó là ngày Chúa Giêsu sai thiên thần thổi loa cho kẻ chết sống lại, cho mọi người phải tụ họp trước mặt Ngài để Ngài phán xét chung thẩm (x. Mt 24,31).

Đó là ngày Chúa Giêsu thưởng phạt rất công thẳng (x. Mt 16,27).

Đó là ngày Chúa Giêsu phân chia loài người ra làm hai, kẻ lành bên hữu, kẻ dữ bên trái, với hai số phận khác nhau, thiên đàng đời đời và hoả ngục muôn kiếp (x. Mt 25,31-46).

603. Thánh Xyprianô run sợ Chúa phán xét.

Thánh Xyprianô, giám mục thành Carthage, bị quan thủ trấn Galêriô bắt xử tử vì Đạo: chặt đầu. Nghe vậy, thánh nhân sung sướng cất lời tạ ơn Chúa.

Nhưng khi ra pháp trường và sắp bị chặt đầu, thánh Xyprianô lại run sợ quá chừng, hai

MỤC LỤC

tay ôm mặt lại và than lên: “Khốn cho tôi vì tôi sắp phải ra trước Tòa Chúa phán xét!”

Thánh nhân sốt sắng cầu nguyện, mới cảm thấy đủ sức mạnh mà chịu tử đạo.

604. Thánh Hiêrônimô run sợ Phán Xét Chung.

Thánh Hiêrônimô tin rằng Thánh Địa là nơi sẽ xảy ra cuộc Phán Xét Chung, vì thế, ngài hy sinh qua ở ngay tại Thánh Địa, đêm ngày ăn chay, cầu nguyện, suy niệm Lời Chúa, nhớ đến Ngày Tận Thế, Ngày Chúa phán xét chung, để nhắc nhở mình phải luôn luôn sống trong sự ăn năn thống hối và đền tội.

605. Đó là một tai hại lớn lao!

Người ta thường khen giáo dân xứ họ kia là tốt, khi thấy con chiên có thói quen kính chào vị linh mục, thưa gửi câu truyện cách lễ phép, có thiện cảm, sẵn sàng giúp đỡ ngài, nhưng trên thực tế, phần đông giáo dân lại bỏ xem lễ Chúa Nhật để đi làm việc xác, không mấy khi chịu các Phép Bí Tích, không chịu khó tìm

MỤC LỤC

hiểu giáo lý, đàn ông khác, lại thích ăn uống chơi bời, nói phạm thượng và ăn ở bê tha.

Thật là đáng tiếc! Những người như thế, không đáng gọi là giáo hữu nữa mới phải! Thế mà người ta lại ca tụng rùm beng!

Hỡi các vị tông đồ, chúng ta phàn nàn than trách vì những kết quả đó, nhưng đáng lẽ chúng ta phải tự trách vì đã không lui tới Trường Cao Đẳng Chúa Cứu Thế đã tổ chức để huấn luyện các nhà truyền giáo.

Chúng ta đã không biết đến mức nước bởi chính nguồn sinh lực là Phép Thánh Thể để học biết Lời Hằng Sống. Vì thế, Thiên Chúa đã không muốn dùng miệng lưỡi chúng ta để nói lên những Lời Hằng Sống. Đó là một tai hại lớn lao! (Hồn Tông Đồ)

606. Đừng lãnh đạm!

Bạn có tinh thần siêu thoát, không bận rộn vì những cuộc tranh đua vật chất. Hay lắm! Nhưng bạn đừng lãnh đạm với người xung quanh.

MỤC LỤC

Téhérence nói: “Không có điều gì ăn thua đến con người mà xa lạ đối với tôi!” Xin bạn hãy khắc tận đáy não nhớ của bạn cho chúng tôi những lời vàng ngọc ấy.

Qua mọi thời gian, ở mọi không gian, con người tự nhiên cho mình là quan trọng, muốn làm cho mình vang hiển, và khi được ai quan tâm đến, thì có cảm tình với người đó ngay.

Bởi kẻ xung quanh ta có thứ tâm lý cố hữu ấy, nên khi ta lãnh đạm, rút vào bản ngã của mình, không kể gì cuộc sinh hoạt của kẻ khác, thì chúng ta bị ác cảm....

Tổng thống Theodore Roosevelt, ngoài những giờ bận về phận sự, hay hỏi thăm, nói chuyện cùng người làm bếp của ông. Người làm bếp của ông quý mến ông như cha ruột.

Thiệt, những vĩ nhân thường thấu đáo tâm lý người đời hơn ai. Có bọn thường nhân như chúng ta, vì không chế ngự tính ích kỷ, nên chỉ biết nghĩ đến mình, không quan tâm đến ai khác. Cuộc đời của chúng ta, vì đó, gặp nhiều

MỤC LỤC

giây phút cô độc, sầu buồn, và thiên hạ không tận tâm giúp đỡ ta. (Rèn Nhân Cách)

607. Hãy nắm bắt thời cơ! Hãy nắm lấy cơ hội!

Trong cuộc sống, nắm bắt thời cơ hoàn toàn có thể quyết định bạn có thể thành công hay không. Cho nên, bạn phải nắm lấy cơ hội, cho dù chỉ một phần trăm thành công.

Khi Descartes bị bệnh, phải nằm nghỉ trên giường, ông vô tình nhìn thấy mạng nhện trên trần nhà. Ông đã nảy ra một ý kiến mới mẻ, lập ra một ngành mới trong toán học, - hình học giải tích.

Galileo nhìn thấy đèn treo đung đưa nhẹ theo gió, phát hiện ra quy luật đung đưa theo thời gian nhất định của đèn treo, từ đó, chế tạo ra đồng hồ.

Đằng sau những cơ duyên may mắn này, là nền tảng tri thức vững chắc, tinh thần tìm kiếm không biết mệt mỏi của các nhà khoa học. Tất nhiên, còn có cả thói quen suy nghĩ và khả năng quan sát tinh tế.

MỤC LỤC

Nếu nói rằng đèn treo đúng đưa và mạng nhện trên tường ẩn chứa cơ duyên hay cơ hội, thì tại sao các nhà nghiên cứu khoa học khác không phát hiện ra? Có thể nguyên nhân là trí tuệ không nhạy bén bằng. Sở dĩ như vậy là bởi trí thức của họ không vững chắc, thiếu tư duy khoa học nhạy bén và tinh tế, không thật sự chuyên tâm vào những gì liên quan đến ngành nghề mà mình nghiên cứu. Trong khi đó, tất cả kiến thức, khả năng tư duy và sự chuyên tâm vào chuyên môn đều không thể tách rời với sự luyện tập trau dồi trong một thời gian dài.

Có một câu cách ngôn như sau:

- “Thần may mắn quan tâm tới tất cả mọi người trên thế giới. Nhưng nếu Thần phát hiện thấy ai đó không chuẩn bị đón tiếp tốt, Thần sẽ đi vào bằng lối cửa lớn và đi ra bằng lối cửa sổ.”
(50 Điều Quan Trọng Làm Thay Đổi Cuộc Đời Bạn)

608. Thành công là kết quả của 99 phần trăm mồ hôi.

Edison đã thành công với nhiều phát minh của ông: nào là chế tạo thành công bóng đèn điện, đĩa hát, máy quay phim, ... Những phát minh của ông có tầm quan trọng rất lớn trên hành tinh nầy.

Rõ ràng, ai cũng thấy được cái tài của ông, nhưng trên hơn hết, sự tận tâm hết mình và sức làm việc phi thường của ông là yếu tố hết sức quan trọng cho sự thành công của những phát minh của ông.

Và người đời phải lắng người suy gẫm về điều nầy. Edison cho rằng:

- “Thành công là kết quả của 99 phần trăm mồ hôi và một phần trăm cảm hứng. Không có một phát minh hay một việc có giá trị nào đến với tôi một cách ngẫu hứng, tình cờ, mà đến với tôi qua công việc.” (Đời Thay Đổi Khi Chúng Ta Thay Đổi)

MỤC LỤC

609. Nước Nhật biết phòng ngừa, lo xa!

Nhật Bản nằm trong vùng núi lửa, động đất, sóng thần xảy ra nhiều nhất trên thế giới. Tính đến nay, theo tài liệu đã ghi chép được, ở Nhật Bản đã có hàng chục lần xảy ra động đất trên 7 độ richter.

Đứng trước thực tế luôn luôn bị thiên tai rình rập, người Nhật có ý thức lo xa, cảnh giác cao, bao giờ cũng có các giải pháp và phương án phòng tránh chu đáo.

Nước Nhật có hệ thống dự báo sóng thần và động đất tiên tiến nhất trên thế giới, nhằm bảo đảm đủ thời gian thông báo cho mọi người di chuyển khỏi vùng nguy hiểm trước khi tai họa xảy ra.

Trẻ con Nhật Bản đi học, được giáo dục về cách phòng tránh các tai nạn do thiên nhiên gây ra, như sóng thần, động đất, núi lửa, bão, ... Một số thành phố ở Nhật, hằng năm, đều tổ chức diễn tập phòng tránh động đất.

Các nhà cửa và công trình xây dựng ở Nhật Bản hầu hết phải xử lý phòng tránh động đất

MỤC LỤC

một cách nghiêm chỉnh, thiết thực, có thể chịu được các trận động đất mạnh. Do đó, nước Nhật hiện đại chịu nhiều cơn động đất nhưng thiệt hại về người đều giảm bớt nhiều so với ngày trước.

Trong đời sống hằng ngày, người Nhật biết phòng ngừa, lo xa, biết lo liệu trước. Do đó, hiểm họa thiên tai ập đến, họ đỡ bị động, lúng túng và hoảng loạn.

Không lo xa, nước đến chân mới nhảy, là đối phó bị động, dễ lúng túng, sai sót. (Trí Tuệ Và Kiên Nhẫn)

610. Nhân viên cao cấp ở phòng rất thấp bé và hẹp.

Ở các công ty lớn của Nhật, phòng làm việc của các nhân viên hành chính cao cấp rất thấp bé và hẹp.

Có lẽ bạn sẽ nghĩ rằng đó là do giá đất ở Tôkiô đắt đỏ.

Bạn nhầm rồi. Đó là họ cố ý làm như vậy, mục đích là làm cho các nhân viên hành chính

MỤC LỤC

cao cấp, không vì lý do yên ổn, dễ chịu thoải mái mà ở lâu trong phòng làm việc, nhưng cần phải thỉnh thoảng bước ra khỏi phòng làm việc, đi lại quan sát các bộ phận trong công ty, tiếp xúc với nhân viên và khách hàng, giúp họ hiểu cụ thể tình hình công ty hơn một chút. (Nhìn Thấu Lòng Người)

611. Chúa Giêsu Kitô là Vua!

Một kẻ kiêu ngạo kia quả quyết: “ Chúng ta đã tiêu diệt được tất cả các ông vua trên mặt đất này rồi. Giờ đây, chúng ta hãy tiêu diệt Chúa là ông vua trên trời”.

Thế là có nhiều kẻ ùa nhau chủ trương tiêu diệt Thiên Chúa, trục xuất Chúa ra khỏi các linh hồn, ra khỏi các gia đình, ra khỏi xã hội, ra khỏi quốc gia.

Nhưng họ vẫn thất bại. Vì sao ? Vì trong khi họ thay nhau chết, nằm thúi tha và bị tan rã trong mồ, thì Chúa Giêsu Kitô, Con của Thiên Chúa, đã tung mồ sống lại, vẫn hằng sống, và ngôi báu của Ngài vẫn tồn tại cho đến ngày hôm nay, và cho đến tận thế.

MỤC LỤC

Để phản lại chủ trương vô thần này, ngày 11 tháng 12 năm 1925, Đức Giáo Hoàng Piô XI đã lập lễ kính CHÚA GIÊSU KITÔ VUA.

Đức Giáo Hoàng Piô XI muốn nhắc nhở cho mọi người biết rằng: Chúa Giêsu Kitô, Con của Thiên Chúa, và là Thiên Chúa thật, chính Ngài là Vua vũ trụ, Vua muôn loài, không những là Vua của từng cá nhân, của từng gia đình, nhưng còn là Vua của tất cả mọi người, của tất cả mọi dân tộc. Vương quyền của Ngài chi phối tất cả trần gian, mặc dầu vương quyền này là linh thiêng và không lệ thuộc vào gian trần này.

612. Không thể nào hiểu được lịch sử nhân loại nếu không có Đức Giêsu.

Ernest Renan (1823-1892) là một văn sĩ danh tiếng người Pháp. Mặc dầu là một linh mục đã hồi tục, nhưng Renan, sau nhiều năm chuyên nghiên cứu về lịch sử các ngôn ngữ và các tôn giáo, đã nói về Chúa Giêsu như sau:

- "Ngài là danh dự của tất cả những gì mang lấy một trái tim của con người. Toàn thể lịch sử nhân loại không thể nào hiểu được nếu

MỤC LỤC

không có Ngài. Ngài sẽ không bao giờ bị vượt qua.”

613. Đức Kitô mới là ánh sáng!

Victor Hugo (1802-1885) là một nhà văn và nhà thơ rất danh tiếng của Pháp. Mặc dầu ông công kích Giáo Hội Công giáo, nhưng ông phát biểu như sau về Đấng sáng lập Giáo Hội Công giáo:

- “ Các bậc vĩ nhân như Pythagore, Épicure, Platon chỉ là những bó đuốc, còn Đức Kitô mới là ánh sáng ban ngày.”

614. Ai không tin Đức Giêsu Kitô là Chúa, kẻ đó không đáng ta tin cậy.

Hoàng đế Nã Phá Luân có lần nói với đại tướng Bertrand rằng:

- “Nếu đại tướng không hiểu rằng Đức Giêsu Kitô là Chúa, thì tôi thật có lỗi khi phong chức đại tướng cho ông.”

615. Ngợi khen Đức Giêsu Kitô!

Tại thành phố Bonn của nước Đức, một người nông dân công giáo sắp bị bác sĩ giải phẫu cắt một phần lưỡi vì lưỡi ông ta ung thư.

Trước khi giải phẫu, bác sĩ nhẹ nhàng nói với bệnh nhân:

- "Ông hãy cố gắng chịu đựng vì sau cuộc giải phẫu này, ông sẽ câm, không nói được. Vậy giờ đây, ông muốn nói lời cuối cùng, thì ông hãy nói ra vì sau khi mổ, không không nói được nữa đâu."

Người bệnh nhắm mắt, nghiêng đầu suy nghĩ. Đoàn giải phẫu im lặng lắng nghe. Bỗng người bệnh mở mắt ra, chấp tay lại, và sốt sắng nói những lời cuối cùng:

- "Ngợi khen Chúa Giêsu Kitô!".

Nghe vậy, những người trong phòng mổ, từ bác sĩ đến y tá, đều vô cùng cảm động.

616. Hãy quý trọng sức khoẻ của mình! Hãy quan tâm đến sức khoẻ của mình!

Ở Học viện công trình Mashenri, có một học sinh tốt nghiệp xuất sắc.

Khi nói chuyện trước đám đông của đồng môn, hầu như anh ta chỉ xoay quanh chủ đề: “Tâm quan trọng của việc giữ gìn sức khoẻ.”

Anh nói, sở dĩ tôi nhấn mạnh đến vấn đề sức khoẻ vì bản thân tôi đã chứng kiến không biết bao nhiêu người, đến ngày hái quả sau bao phần đấu gian khổ, thì cũng chính lúc đó, họ không có đủ sức khoẻ, nên sự thành đạt cũng bị tiêu vong.

Giữ cho mình có sức khoẻ, không phải là điều gì khiến người ta bực dọc. Bạn hãy chăm sóc sức khoẻ của bạn như chăm sóc chính chiếc xe hơi hay con chó của bạn. Điều này không có gì khó....

Sức khoẻ không có gì là thần bí cả. Nó là cảm giác thoải mái, lành mạnh rất thông thường.

MỤC LỤC

Thân thể của bạn cũng giống như một cỗ máy. Không định kỳ bảo dưỡng, tra dầu mỡ, thì làm sao bạn có thể yêu cầu nó liên tục công tác được.

Có lẽ bạn không bao giờ nhốt một con chó hay một con ngựa trong chuồng liên tục ngày này qua ngày khác, không cho chúng hoạt động. Vậy nếu bạn đối xử với cỗ máy vô giá của mình theo cách đó, làm sao nó có thể tránh khỏi trục trặc. (Thái Độ Quyết Định Tất Cả)

617. Đừng bỏ qua một cơ hội nào!

Một đại gia trong ngành bách hoá của Mỹ, khi bàn về kinh nghiệm thành công, đã từng nói:

- “Đừng bỏ qua một cơ hội nào, cho dù chỉ có một phần trăm khả năng.

Nhà văn Tây Ban Nha XecvanTec thì lại cho rằng:

- “Chọn con đường đợi chờ, mãi mãi vẫn chỉ là bước vào căn phòng không.”

MỤC LỤC

Trong quá trình theo đuổi sự nghiệp, có những lúc sơ ý, đứng tại chỗ quan sát, bước chân không đi về phía trước, có thể sẽ đánh mất cơ hội....

Nhà thơ William Blake có một bài thơ như sau:

“Nếu thời cơ chín muồi mà bạn không nắm được,

Bạn sẽ có những giọt nước mắt hối hận.

Nhưng nếu bạn bỏ qua thời cơ,

Bạn sẽ khóc cả đời vì dẫn vật đau khổ.”

Cơ hội đi qua rất nhanh, khi đã mất rồi thì không dễ gì có được. (50 Điều Quan Trọng Làm Thay Đổi Cuộc Đời Bạn)

618. Nhờ một người vợ lạc quan mà người chồng bi quan được nổi tiếng.

Có thể bạn từng nghe đến Jules Verne, tác giả đã từng gây sốc cả thế giới với kiệt tác khoa

MỤC LỤC

học viễn tưởng: “Vòng Quanh Thế Giới Trong 80 Ngày”, vốn là tác phẩm đầu tay của ông.

Là nhà văn nam tiên phong trong lĩnh vực khoa học viễn tưởng, Verne đã gửi bản thảo đến rất nhiều nhà xuất bản, nhưng tất cả đều từ chối.

Ông quá chán nản, đến độ ném luôn bản thảo vào trong đồng lửa.

May thay, vợ ông không đến nỗi quá bi quan như vậy, và ngăn không cho ông làm điều đó.

Bà đã tiếp cận một nhà xuất bản. Họ nhận ra được giá trị của tác phẩm và sau đó, tiến hành xuất bản.

Quyển sách trở thành một best seller và được tái bản rất nhiều lần.

Jules Verne, sau một đêm, trở thành một tác giả danh tiếng khắp toàn cầu, và sau đó, ông viết thêm nhiều tác phẩm về thể loại này.

MỤC LỤC

Hãy nhớ cho: vợ của Verne đã không nản lòng vì bản thảo của chồng không được xuất bản. Do đó, bà ấy đã đạt thành công trong việc giúp chồng được thế giới biết đến như một tác giả có sức sáng tạo vĩ đại.

Bà có cái nhìn lạc quan, và điều đó được trả công bằng những kết quả tốt đẹp. (Tự Tin Để Thành Công)

619. Chỉ mất tiền, chứ không phải mất tất cả.

Một người kia mất một số tiền lớn. Ông hết hoảng, cho mình là đã mất tất cả. Ông gọi điện cho Tiến sĩ Robert Schuller.

Cuộc đối thoại như sau:

Người đàn ông nói: "Thế là hết! Tôi xong đời rồi. Tất cả tiền đã hết. Tôi đã mất tất cả."

Tiến sĩ Schuller hỏi: "Anh vẫn còn nhìn thấy chú?"

Người đàn ông trả lời: "Vâng, tôi vẫn còn sáng mắt."

MỤC LỤC

Schuller hỏi: “Anh còn đi được không?”

Người đàn ông trả lời: “Vâng, tôi còn đi được.”

Schuller hỏi: “Dĩ nhiên, anh còn nghe được, nếu không, anh đã không gọi điện cho tôi.”

- “Vâng, tôi vẫn còn nghe được.”

- “Vậy thì ...” - Schuller nói – “Tôi cho là cái gì anh cũng còn. Chỉ có tiền là mất.” (Đời Thay Đổi Khi Chúng Ta Thay Đổi)

620. Chúa hãy tha thứ cho con khi con than thở nỉ non!

Hôm nay, trên một chuyến xe buýt, tôi trông thấy một cô gái dễ thương với mái tóc vàng óng, tôi ganh tỵ với cô ta... Cô ta dường như rất vui... Và tôi ước gì mình cũng được như thế.

Đột nhiên cô ta đứng dậy và bỏ đi. Tôi trông thấy dáng đi tập tễnh của cô ta dọc theo lối đi giữa hai dãy ghế. Cô ta chỉ còn một chân và

MỤC LỤC

mang nặng. Nhưng khi cô ta bước qua chỗ tôi... một nụ cười.

Ôi, lạy Chúa, Chúa hãy tha thứ cho con mỗi khi con than thở nỉ non. Con có hai chân. Thế giới này là của con!

Tôi đứng lại để mua một vài thanh kẹo. Người bán hàng trông có vẻ rất duyên dáng. Tôi trò chuyện cùng anh ta. Anh ta có vẻ rất vui. Và khi tôi bỏ đi, anh ta nói với tôi rằng: "Cám ơn cô. Cô thật tử tế. Tôi rất vui khi được trò chuyện cùng với những người như cô. Cô thấy đấy", anh ta nói, "Tôi bị mù."

Ôi, lạy Chúa, xin tha thứ cho con mỗi khi con than thở nỉ non. Con có hai mắt. Thế giới này là của con.

Sau đó, trong khi bước đi trên phố, tôi trông thấy một đứa bé với đôi mắt xanh trong. Nó đứng đó và xem các bạn vui đùa. Nó không biết phải làm gì.

Tôi ngừng chân một lúc, sau đó, nói: "Này cháu bé, sao cháu không tham gia vui đùa cùng các bạn?". Nó ngược mắt nhìn tôi, không nói

MỤC LỤC

một lời, và sau đó, tôi biết rằng nó không thể nghe được.

Ôi, lạy Chúa, xin hãy tha thứ cho con mỗi khi con than thở nỉ non. Con có hai tai. Thế giới này là của con.

Với đôi chân có thể đưa tôi đến nơi tôi muốn đến, với đôi mắt có thể giúp tôi nhìn thấy ánh mặt trời, với đôi tai giúp tôi nghe được những gì tôi muốn biết

Ôi, lạy Chúa, xin hãy tha thứ cho con mỗi khi con than thở nỉ non.

Con thật sự quá may mắn!

Con thật sự quá sung sướng!

Thế giới này là của con. (Khuyết Danh)
(Hướng Đến Cuộc Đời Tươi Đẹp)

621. Chúa Giêsu dạy hãy tỉnh thức thế nào?

- Hãy tỉnh thức, chứ đừng lơ là như những người thời ông Nô-ê: "Vì trong những ngày trước nạn hồng thủy, thiên hạ vẫn ăn uống, cưới vợ

MỤC LỤC

lấy chồng, mãi cho đến ngày ông Nô-ê vào tàu. Họ không hay biết gì cho đến khi nạn hồng thủy ập tới, cuốn đi hết thảy.” (Mt 24,38-39)

- Hãy tỉnh thức như người chủ đề phòng kẻ trộm đến ban đêm: “Anh em hãy canh thức vì anh em không biết ngày nào Chúa của anh em đến. Anh em hãy biết điều này: nếu chủ nhà biết vào canh nào, kẻ trộm sẽ đến, hẳn ông đã thức, không để nó khoét vách nhà mình đâu.” (Mt 24,42-43)

- Hãy tỉnh thức để chống lại ma quỷ cám dỗ: “Anh em hãy canh thức và cầu nguyện để khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng say, nhưng thể xác lại yếu hèn.” (Mt 26,41)

622. Chúa Giêsu trách các tông đồ không tỉnh thức được một giờ với Ngài.

Bấy giờ Chúa Giêsu nói với các ông: “Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức với Thầy.” Người đi xa hơn một chút, sấp mặt xuống, cầu nguyện rằng: “Lạy Cha, nếu có thể được, xin cho con khỏi phải uống chén này. Tuy vậy, xin đừng theo ý con,

MỤC LỤC

mà xin theo ý Cha.” Rồi Người đến chỗ các môn đệ, thấy các ông đang ngủ, liền nói với ông Phêrô: “Thế anh em không thể canh thức nổi với Thầy một giờ sao?” (Mt 26,38-40)

623. Các thánh Tông Đồ dạy chúng ta hãy tỉnh thức.

- Thánh Phêrô dạy hãy tỉnh thức để chống lại ma quỷ: “Anh em hãy sống tiết độ và tỉnh thức vì ma quỷ, thù địch của anh em, như sư tử gầm thét, rảo quanh tìm mồi cắn xé. Anh em hãy đứng vững trong đức tin mà chống cự, vì biết rằng toàn thể anh em trên trần gian đều trải qua một loại thống khổ như thế.” (5,8-9)

- Thánh Phaolô dạy hãy tỉnh thức để đón chờ Ngày Chúa đến: “Thưa anh em, anh em không ở trong bóng tối để Ngày ấy như kẻ trộm bắt chợt anh em. Vì tất cả anh em là con cái ánh sáng, con cái của ban ngày. Chúng ta không thuộc về đêm, cũng không thuộc về bóng tối. Vậy chúng ta đừng ngủ mê như những người khác, nhưng hãy tỉnh thức và sống tiết độ.” (1Th 5,4-6)

MỤC LỤC

- Thánh Phaolô dạy hãy tỉnh thức để có thể đứng vững trong đức tin và đức ái: “Hãy tỉnh thức, hãy đứng vững trong đức tin, hãy sống cho đáng bậc nam nhi và ăn ở kiên cường. Hãy làm mọi sự vì đức ái.” (1Cr 16,13-14)

- Thánh Phaolô dạy hãy tỉnh thức để cầu nguyện và tạ ơn: “Anh em hãy siêng năng cầu nguyện; hãy tỉnh thức mà cầu nguyện và tạ ơn.” (Cl 4,2)

624. Nhấn mạnh về sự xét mình riêng

Với tất cả lòng nhiệt thành mưu ích cho các vị tông đồ, chúng tôi xin nhấn mạnh vào sự xét mình riêng.

Khi nêu ra vấn đề này, chúng tôi sợ rằng sẽ phải nói dài dòng văn tự quá đáng, tuy nhiên, đọc qua các sách của Casianô, của nhiều thánh Giáo phụ, cũng như của các thánh Phanchicô đê Salê, của Vicentê đê Phaolô, chúng tôi nhận thấy các ngài đều cho sự xét mình chung và riêng như hai điểm bắt buộc phải thi hành cuối giờ nguyện gẫm và thuộc về sự thủ tâm rất cần cho đời sống nội tâm.

MỤC LỤC

Sau khi đã có sự thoả thuận của Cha linh hướng, trong khi nguyện gẫm và thỉnh thoảng trong một ngày, linh hồn sẽ đặc biệt quan tâm trực tiếp một khuyết điểm hoặc một nhân đức nào làm căn cứ chính sinh ra các khuyết điểm hoặc các nhân đức khác trong mình.

Khi có nhiều con ngựa kéo một cái xe, thì con mắt người cầm cương vẫn luôn luôn kiểm soát chúng, tuy nhiên, người này phải đặc biệt chú ý đến con ngựa đi giữa vì nếu nó chạy quá thiên về bên trái hay bên phải, thì các con khác cũng theo đó mà chạy theo...

Trong khi xét mình riêng, linh hồn sẽ phân tích tỉ mỉ để biết được mình có tiến hay thoái, hoặc dừng lại về một điểm nào nhất định. Việc này tùy thuộc về sự "thủ tâm". (Hồn Tông Đồ)

625. "Chúng ta đã mất tất cả cả!"

Vua Henri VIII đã phân nước Anh ra khỏi Giáo Hội Công giáo để lập Giáo Hội Anh giáo. Ông vua này cưới năm bà vợ, nhưng sau đó, lần lượt đưa năm bà vợ này lên đoạn đầu đài để xử tử.

MỤC LỤC

Người ta kể rằng trên giường sắp chết, ông vua này nhìn những người xung quanh và buồn bã nói: “Chúng ta đã mất tất cả: mất quốc gia, mất danh tiếng, mất lương tâm và mất thiên đàng.”

626. Lập trường cho vững, mặc ai chê trách chỉ trích.

Tổng thống Lincoln chắc không thể đảm nhận nổi những trọng trách của ông trong trận nội chiến nếu ông không nhận định rằng kiêu hãnh và điên rồ mà đi đối đáp với hàng trăm kẻ đối nghịch, thì rất tai hại cho công cuộc.

Chính ông đã tuyên bố:

- “Nếu phải đọc tất cả những lời chống lại tôi và rồi lại phải trả lời, chắc không còn thì giờ để lo những vấn đề nghiêm trọng nữa. Tôi làm những việc mà tôi có thể làm được, không tiếc công tiếc lực, và tôi sẽ làm cho kỳ được.

Nếu kết quả chứng tỏ việc tôi làm phải, thì mọi lời chỉ trích đối với tôi sẽ lố bịch.

MỤC LỤC

Còn nếu tôi đã lầm, thì thiên thần sẽ chứng giám cho thiện ý của tôi và lịch sử sẽ lên án tôi.”

Mỗi khi bạn bị chỉ trích một cách bất công, bạn nên nhớ điều này:

- “Hãy cố gắng làm hết sức mình. Sau, hãy mũ nỉ che tai mà đi theo con đường đã vạch sẵn, mặc những lời thị phi của người đời.”
(Quảng Gánh Lo Đi Và Vui Sống)

627. Thất bại là bài học tốt nhất.

Thomas J.Watson, người sáng lập IBM, nói rằng:

- “Bạn có muốn thành công không? Vậy thì phải chấp nhận nhiều thất bại. Thành công là dựa trên thất bại.”

Nhớ rằng không bao giờ bạn mãi thất bại. Thất bại chỉ là bài học bạn cần có để hướng tới thành công mà thôi.

Điều duy nhất nỗi sợ thất bại có thể đảm bảo cho bạn là thất bại cuối cùng trong cuộc đời.

MỤC LỤC

Tất cả những người thành đạt đều tập thói quen đối mặt với nỗi thất bại, hành động bất chấp nỗi sợ hãi, cho tới khi thói quen được khuyến khích trở thành một phần trong tính cách của họ.

Bạn vượt qua nỗi sợ thất bại bằng cách hướng niềm tin của bạn vào những mong ước và hành động như thể, bạn không thể thất bại được. Như Henry Ford đã nói:

- “Thất bại chỉ là cơ hội khác để bắt đầu lại một cách thông minh hơn mà thôi.” (Quyết tâm, Thành Công sẽ tới).

628. Thêm một chút nỗ lực

Nhà sử học Charles Kendall, từng là Chủ tịch trường Đại học Cornell, và sau này, là Đại học Wisconsin, nhận xét:

- “Không ai đạt được thành công xuất chúng khi chỉ làm những gì mình được yêu cầu. Chính sự xuất sắc của việc vượt qua và vượt xa những gì được yêu cầu, quyết định sự vĩ đại.”

MỤC LỤC

Tất cả các thành tựu đều bắt đầu với mong muốn cố gắng, và sau đó, chỉ còn là một số thành tựu.

Sự khác biệt giữa người bình thường và người xuất chúng là thêm một chút.

Thêm một chút nỗ lực luôn cho người ta một mốc giới.

Art Williams, người sáng lập Công Ty Dịch Vụ Tài Chính Primerica, từng nói với tôi (John C.Maxwell):

- “Anh đánh bại 50% số người ở Mỹ bằng cách làm việc chăm chỉ. Anh đánh bại 40% tiếp theo khi anh là một người trung thực, chính trực và đại diện cho một điều gì đó. Và 10% còn lại là một cuộc hỗn chiến trong cơ chế thị trường tự do.”

Nếu bạn muốn chiến thắng trong trận chiến đó, hãy nỗ lực thêm một chút nữa. (Tài Năng Thôi, Chưa Đủ)

629. Cách giải quyết của người Nhật

Người Nhật rất thích ăn cá tươi, nhưng biển gần bờ đã không còn cá nữa.

Để đáp ứng nhu cầu, người Nhật đóng tàu to hơn và chuyển sang đánh bắt xa bờ.

Càng xa bờ, càng tốn nhiều thời gian hơn để mang cá về. Nếu chuyển đi mất vài ngày, cá không còn tươi nữa.

Người Nhật không thích ăn cá ươn. Các công ty đánh bắt bèn lắp đặt tủ đông trên tàu đánh cá. Cá được làm đông ngay tại chỗ. Tủ đông giúp tàu đi xa hơn và đánh bắt lâu hơn. Tuy nhiên, vị thịt cá đông lạnh không thể ngon như cá tươi sống.

Cá đông lạnh bị sụt giá. Các công ty liền đưa các bể nuôi lên tàu. Họ bắt cá và nhốt vào bể. Sau một thời gian dồn lắ chặt chội, lữ cá mệt lử nhưng vẫn còn sống.

Người tiêu dùng Nhật phát hiện sự khác biệt cá bị nhốt trong nhiều ngày, thịt của chúng mất đi vị tươi ngon. Các công ty Nhật đã làm thế

MỤC LỤC

nào để giải quyết chuyện này? Họ thả thêm một con cá mập nhỏ vào bể trên tàu. Cá mập chén một số cá trong đó. Số cá còn lại vẫn sống khỏe, và thịt vẫn rất thơm ngon khi vào đến bờ.

Thử thách là những gì giữ cho chúng ta luôn tươi mới.

Thay vì tránh né chúng, hãy nhảy vào cuộc và đối mặt với thách thức.

Nếu thách thức quá nhiều hoặc quá lớn, hãy sắp xếp lại, kết lại thành một khối, huy động tối đa các nguồn lực và không chịu đầu hàng.

Nếu bạn đã đạt được mục tiêu, hãy đặt ra mục tiêu lớn hơn.

Nếu bạn đã đáp ứng được nhu cầu của bản thân, của gia đình mình, hãy chuyển hướng sang nhóm của bạn, cho xã hội và cho loài người.

Đừng tạo thành công, rồi dừng lại và ru mình trong đó.

Bạn có nội lực, kỹ năng và hoàn toàn có khả năng để tạo nên điều khác biệt.

MỤC LỤC

Hãy thả cá mập vào bể nước của bạn và xem bạn thật sự có thể bơi xa đến đâu? (Phạm Thu Giang, từ Internet – Tài Sản Quý Nhất Ở Đâu?)

630. Bạn là người rất giàu có.

Một thanh niên luôn mồm ca thán mình có số không may, khômh phát tài, suốt ngày buồn tủi.

Một hôm, có một ông già đi qua, hỏi:

- “Anh bạn trẻ, sao có vẻ buồn thế?”

Chàng thanh niên đáp:

- “Tôi chẳng hiểu tại làm sao mà tôi cứ nghèo mãi như thế này?”

- “Nghèo? Tôi thấy anh rất giàu có!”

- “Ông nói vậy, nghĩa là như thế nào?”
Chàng thanh niên hỏi lại.

Ông già không trả lời thẳng vào câu hỏi, mà nói:

MỤC LỤC

- “Giả dụ hôm nay, tôi chặt đứt của anh một ngón tay, rồi cho anh 1.000 đồng, anh có đồng ý không?”

- “Không.”

- “Nếu tôi chặt đứt một cánh tay của anh, rồi cho anh 10.000 đồng, anh có đồng ý không?”

- “Không.”

- “Nếu giả dụ tôi cho anh một triệu đồng để anh biến thành một ông già tám mươi tuổi, anh có đồng ý không?”

- “Không.”

- “Đúng rồi, anh đã có trị giá trên một triệu đồng rồi, mà anh không thấy vui mừng ư?”

Ông già nói xong, ha hả cười bước đi, để lại chàng thanh niên đang suy ngẫm.

Đúng thế, bạn không chỉ là người có thể làm ra của cải, mà bản thân bạn cũng là người có nguồn của cải đó.

Cuộc sống là của bạn.

MỤC LỤC

Mọi cái đều do bạn quyết định. (3 Điều Nên Biết)

631. Đồng thời với Chúa Giêsu, có một người thật lạ lùng.

Lạ lùng vì được thụ thai trong lòng một bà giá đã quá tuổi sinh con.

Lạ lùng vì khi đang còn ở trong bụng mẹ, đã được sạch tội tổ tông.

Lạ lùng vì khi đang còn thanh niên, đã lên núi, sống cuộc đời thanh vắng avf khắc khổ.

Lạ lùng vì khi được dân chúng khoan hô khen ngợi như Đấng Cứu Thế, thì vẫn khiêm nhượng xưng mình chỉ là kẻ dọn đường cho Đấng Cứu Thế đến.

Lạ lùng vì cái chết đầy anh dũng để bảo vệ Luật Chúa: chết mà bị các kẻ dâm ô chặt đầu bỏ trên đĩa để cười chơi.

Đó là thánh Gioan Tẩy Giả mà Giáo Hội muốn chúng ta bắt chước ngài để sống thánh thiện trong đầu Mùa Vọng.

632. Thánh Gioan Tẩy Giả làm chứng Chúa Cứu Thế bằng lời nói

Trước khi Chúa Cứu Thế đến, thánh Gioan đã lớn tiếng rao giảng cho mọi người biết và yêu mến Chúa Giêsu, và dọn lòng mọi người tiêhành phố rước xứng đáng Chúa Giêsu.

Thánh nhân nói:

- “Hãy triệt hạ các đồi núi!” (nghĩa là: hãy sống khiêm nhường và hiền lành)

- “Hãy sửa thẳng những đường quanh co!” (nghĩa là: hãy có ý ngay lành vì Chúa trong mọi công việc mình làm)

- “Hãy san bằng những đường gập ghềnh!” (nghĩa là: hãy tránh xa những trở ngại làm chúng ta xa Chúa, như chạy theo danh vọng, ham mê tiền bạc, mê đắm dục vọng)

- “Hãy lấp đầy những hố sâu!” (nghĩa là: hãy sống thánh thiện để đưa mình lên ngang hàng với địa vị cao sang của người con của Chúa)

MỤC LỤC

Mặc dầu được dân chúng quý trọng và xem như Đấng Cứu Thế, thánh Gioan vẫn khiêm nhượng, cho mình chỉ là tiếng kêu thúc giục mọi người dọn đường cho Chúa Cứu Thế đến mà thôi: "Tôi là tiếng kêu trong rừng: hãy dọn đường cho Chúa Cứu Thế đến."

Thánh Gioan còn xem mình như người đầy tớ của Chúa Cứu Thế: "Sau tôi, sẽ có một Đấng đã có trước tôi. Ngài cao trọng hơn tôi, đến đâu dù cởi dây giày cho Ngài, tôi cũng không xứng đáng."

Và khi thấy Chúa Cứu Thế đến, thánh Gioan Tẩy Giả hô to lên để giới thiệu Ngài cho mọi người: "Đây Chiên của Thiên Chúa! Đây Đấng xoá tội trần gian!"

633. Thánh Gioan Tẩy Giả làm chứng Chúa Cứu Thế bằng việc làm và đời sống thánh thiện

Thánh Gioan Tẩy Giả sống đời rất thánh thiện đến nỗi dân chúng cho ngài là chính Đấng Cứu Thế đang đến. Ngay cả những hạng biệt phái, luật sĩ, tư tế cũng ngạc nhiên, sai người đến hỏi ngài có phải là Đấng Cứu Thế không.

MỤC LỤC

Mặc dầu người ta kính nể, thánh Gioan Tẩy Giả vẫn luôn khiêm nhượng, áo thì mặc lông lạc đà, của ăn là châu chấu và mật ong rừng, tự xưng mình chỉ là tiếng kêu trên rừng, là người đầy tớ hèn mọn nhất của Đấng Cứu Thế.

Mặc dầu bị người biệt phái, luật sĩ, tư tế từ chối không tin, thánh Gioan Tẩy Giả vẫn nêu cao con đường ngay chính của Chúa và nói cho họ biết cơn giận của Chúa sẽ đến tiêu diệt những hạng người cố chấp và kiêu ngạo.

Mặc dầu vua Erode có trong tay toàn quyền sinh tử, nhưng khi thấy vua lỗi luật Chúa về hôn nhân bất khả ly và làm gương xấu, thánh Gioan Tẩy Giả vẫn lên án tội của vua dù bị giam tù và phải chết thê thảm.

634. Vì tội hàng giáo phẩm mà Chúa phạt nặng

Nếu các tiên tri đã ngãm đe Sion vì những tội của nhân dân và các nhà cầm quyền đã phạm, thì các ngài đã nói rõ đến những hình phạt nặng nề do tội các linh mục phạm:

MỤC LỤC

- “Thiên Chúa đã thịnh nộ đến cực độ và Người sẽ nổi cơn lôi đình; Chúa sẽ cho lửa xuống thiêu đốt Sion, phá đổ bình địa vì những tội hàng giáo phẩm đã phạm.” (Yr 6,11,13)

635. Nhờ được cầu nguyện mà trở về với Chúa trước khi chết

Trong cuộc chiến khốc liệt giữa Pháp và Đức năm 1870, tại một bệnh viện Pháp, có một thương binh vốn là sĩ quan người Đức đang bị bắt làm tù binh.

Một hôm, bác sĩ cho biết anh sẽ không qua khỏi vì vết thương ngày càng trầm trọng. Viên sĩ quan tỏ ra bất cần một cách ngạo nghễ và can đảm chờ đợi cái chết.

Chị y tá nữ tu Dòng Nữ Tử Bác Ái Vinh Sơn vốn chăm sóc anh từ lâu, ân cần ngỏ ý khuyên anh nên xin gặp một vị linh mục để dọn mình trước khi chết. Anh nhận mình là người Công giáo nhưng đã bỏ đạo từ lâu, nên một mục tử chối lời đề nghị chân thành này.

Chị nữ tu vẫn dịu dàng nói:

MỤC LỤC

- “Nếu vậy, tôi sẽ cầu nguyện xin Chúa cho ông mau hồi tâm trở về với Người.”

Viên sĩ quan mỉa mai:

- “Chỉ cực nhọc vô ích mà thôi!”

Chị nữ tu vẫn kiên nhẫn thuyết phục:

- “Thú thật với ông, đã 16 năm nay, các chị em trong Dòng vẫn luôn cầu nguyện cho một người trở về cùng Chúa.”

Viên sĩ quan ngạc nhiên:

- “16 năm rồi cơ à? Thế người được các chị cầu nguyện chắc phải là ân nhân của nhà Dòng?”

Chị nữ tu trả lời:

- “Cách đây rất lâu, mẹ tôi là người hầu cho một nữ Nam tước người Đức. Trong một lần tôi tới thăm mẹ, bà Nam tước biết tôi là nữ tu nên đã xin cầu nguyện cho con trai bà. Anh đã mất đức tin, sống phóng túng, đam mê danh vọng và

MỤC LỤC

quyền lực. Đã 16 năm qua, tôi và cả nhà Dòng vẫn luôn cầu nguyện cho anh.”

Người sĩ quan gặng hỏi:

- “Thế mẹ của chị có phải là bà Béate không?”

Chị nữ tu vô cùng ngạc nhiên:

- “Nhưng tại sao ông lại biết tên mẹ tôi?”

Đến đây thì viên sĩ quan nghẹn ngào thú nhận:

- “Thưa chị, tôi chính là Nam tước Charles, con trai của nữ Nam tước mà mẹ chị đã tận tụy hầu hạ bấy lâu. Chính tôi là người mà chị và Nhà Dòng đã cầu nguyện cho suốt 16 năm qua.”

Có nhiều người sống như không bao giờ phải chết.

Có nhiều người sống như thể trái đất sẽ vô tận.

Có nhiều người sống như thế gian này đã là thiên đàng.

MỤC LỤC

Họ bị ru ngủ bởi những hoan lạc trần thế. Trái tim họ “ra nặng nề, vì chè chén say sưa”.

Họ bị chìm ngập trong những tính toán làm ăn, lo toan cho cuộc sống hiện tại, mà quên tìm lẽ sống thật. Họ bị cuốn hút bởi đam mê danh vọng, quyền lực mà quên đi có những cái bất ngờ sẽ đến. Viên sĩ quan trong câu chuyện trên đây là một điển hình.

Cuộc sống con người không thiếu những bất ngờ: Có những bất ngờ thú vị làm cho chúng ta vui sướng khôn nguôi. Có những bất ngờ bi thảm khiến chúng ta đau khổ tột cùng.

Mùa Vọng nhắc lại lần đến đầu tiên của Con Thiên Chúa, và kêu gọi chúng ta chuẩn bị lần đến cuối cùng của Người. Ngày đó khi nào xảy đến, chẳng ai biết được. Nó đến bất ngờ như “chiếc lưới chụp xuống mọi người sống trên mặt đất” (Lc 21,35).

Giữa hai lần ấy, có biết bao lần Người bất ngờ đến. Đó là ngày tận cùng của mỗi người chúng ta. (Thiên Phúc)

MỤC LỤC

636. Một cách tuyển nhân viên

Một khách sạn nổi tiếng tuyển dụng chức danh giám đốc bộ phận.

Người tham gia thì rất đông.

Sau nhiều vòng tuyển chọn, chỉ còn lại 10 ứng cử viên. Đích thân ông chủ tịch hội đồng quản trị sẽ phỏng vấn họ.

Anh trung hồi hộp bước vào phòng phỏng vấn. Anh chưa kịp ngồi xuống ghế thì ông chủ tịch hội đồng quản trị đã mừng rỡ chạy lại ôm lấy anh: "Cuối cùng, tôi cũng tìm được anh." Rồi ông quay lại nói với cô thư ký: "Cũng may, tuần trước, nhờ anh này mà con gái tôi đặc không bị chết đuối ở bể bơi. Sau khi cứu sống con tôi, anh ấy đã bỏ đi mà không để lại địa chỉ gì cả. Hôm nay, thật may mắn gặp được anh ấy ở đây."

Anh Trung nóng bừng hết cả mặt. Anh cảm thấy nữ thần số phạn đang mỉm cười với anh, nhưng anh lấy lại bình tĩnh và nghĩ bụng rằng thành thật phải chăng quan trọng hơn chuyện được tuyển dụng:

MỤC LỤC

- “Không thưa ông, ông nhận nhầm người rồi.”

- “Nhận nhầm người ư? Không, không, tôi còn nhớ rõ trên gương mặt người thanh niene đó, cũng có một nốt ruồi rất to.”

Anh Trung càng tỏ ra dứt khoát hơn:

- “Đúng là ông đã nhận nhầm người rồi. Tuần trước, tôi không đi bơi.”

Hai ngày sau, anh Trung đến khách sạn nhận việc. Anh nghe nói, trong số mười người trong vòng phỏng vấn cuối, chỉ có ba người được tuyển dụng.

Trong giờ nghỉ giải lao, anh Trung hỏi cô thư ký của ông chủ tịch hội đồng quản trị:

- “Ông chủ tịch hội đồng quản trị đã tìm thấy ân nhân cứu mạng sống cho con gái mình chưa?”

Cô thư ký cười rất to:

MỤC LỤC

- “Anh nói cái gì cơ? Ông chủ tịch hội đồng quản trị làm gì có con gái?”

Đừng bao giờ quên rằng thành thật là một tài sản quý giá trong cuộc đời của bạn. Thành thật là đức tính tốt đẹp, là sự thể hiện của lòng tốt. Nó không chỉ làm cho người khác tin tưởng vào bạn, mà nó còn đem đến cho bạn nhiều cơ hội hơn.

Cũng như vậy, khi tuyển dụng nhân viên, nhà lãnh đạo phải biết cách làm cho họ bộc lộ đức tính đó. (Biết Người - Biết Mình)

637. Lập kế hoạch trong ngày

Cách đây một vài năm, tôi (Richard Carlson) đã kinh qua phương pháp này và đã nhận thấy rằng bất cứ khi nào tôi thực hiện, chắc chắn tôi sẽ có một ngày khá tốt đẹp. Điều gì hơn thế nữa, nó thật sự dễ dàng và chỉ mất vài giây.

Ý tưởng ở đây là bỏ ra một chút thời gian trong mỗi buổi sáng để quyết định kế hoạch cho ngày đó.

MỤC LỤC

Hành động đơn giản của sự bày tỏ mục tiêu dường như để gieo trồng hạt giống tinh thần và có sức mạnh gợi nhớ để làm nó xảy ra, ít nhất ở vài mức độ.

Nếu bạn thử nó, tôi nghĩ bạn sẽ ngạc nhiên ở kết quả. Dường như bạn sẽ nhận thấy mình kiên nhẫn hơn. (Đừng Quá Lo Lắng Về Những Việc Nhỏ)

638. Muốn được nghe

Isaac Marcosson, nhà quán quân về môn phỏng vấn các danh nhân, nói rằng phần đông phỏng vấn viên không thành công chỉ vì quá chăm chú tới những câu vấn, thành ra không chú ý nghe những câu đáp...

Nhiều danh nhân nói với Marcosson rằng họ ưa gặp một người biết nghe hờa nội là một người biết nói chuyện.

Tai hại thay! Khả năng biết nghe đó, hình như lại là khả năng hiếm thấy nhất.

MỤC LỤC

Không phải chỉ các danh nhân mới thích được người ta nghe mình nói đâu. Về phương diện đó, thường nhân cũng như họ. Một văn sĩ đã nói: “Nhiều người mời lương y tới chỉ để kể lễ tâm sự thôi.” (Đắc Nhân Tâm – Bí Quyết Thành Công)

639. Chịu đựng: bài học lớn

Một nhân vật chính trị, khi trả lời phỏng vấn của phóng viên đài truyền hình rằng “Ngài dựa vào cái gì mà uy thế của ngài trên chính trường cứ từng bước, từng bước tăng lên như vậy?”, có một câu một câu nói rất hay như sau: “Chịu đựng.”

Ông ta không nói đến điều kiện của bản thân mình, mà chỉ nhắc tới hai từ “chịu đựng”, chắc phải có cái lý của nó.

Hai từ “chịu đựng” chẳng phải là cái đạo để làm quan, nhưng ít ra, cũng là cái đạo để làm việc. (3 Điều Nên Biết)

640. Hãy nhìn lại mình trước tiên, bạn nhé!

Một ông lão có thói quen ngủ ngày.

Ông có một đứa cháu cực kỳ ranh mãnh.

Một ngày nọ, nhân lúc ông đang ngủ say, cậu bé đã lén lấy một chút bột cà ri bôi vào hàng râu mép dài và rất đẹp của ông.

Loại bột cà ri này do một người bạn của bố cậu mới mang về từ Ấn Độ.

Đối với một số người, cà ri rất thơm, nhưng nhiều người lại thấy nó hôi kinh khủng.

Đang ngủ say, đột nhiên ông lão tỉnh giấc vì một mùi quá khó chịu. Ông nghĩ sao giường mình hôm nay lại hôi như thế nhỉ, và đi ra phòng khách cho đỡ khó chịu.

Chừng năm phút, ông lão nói: "Ôi, phòng khách hôm nay hôi thế này, có khác tới thì biết làm sao!"

Vừa nói, ông vừa đi vào bếp thì thấy nhà bếp cũng hôi kinh khủng. Ông đi ra hàng hiên và

MỤC LỤC

vẫn thấy cái mùi nồng nồng hăng hăng đó quanh mình.

Không thể ở trong một căn nhà mà mọi nơi đều bốc mùi, ông lão quyết định đi xuống phố.

Ông lão thong dong bước và cố hít tác thật sâu để mong có được một hơi thở trong lành, nhưng ông đã đi đến một kết luận làm ông đau đớn vô kể: “Trời ơi, sao cả thế giới này lại hôi đến thế nhỉ?”

Có bao giờ bạn thấy xung quanh mình đều là những điều không vui, là những bất hạnh, đối trá, khó khăn, không có một chút hy vọng nào cả?

Hay đơn giản hơn, bạn thấy ai xung quanh bạn cũng xấu, cũng sai phạm, cũng cần phải sửa cái này cái kia, ai cũng cần phải hoànm thiện nhiều hơn nữa....

Hãy nhớ đến câu chuyện này và hãy nhìn lại mình trước tiên, bạn nhé! (Một Nụ Cười – Internet) (Tài Sản Quý Nhất Ở Đâu?)

MỤC LỤC

641. Gương tốt của các bốn đạo đầu tiên trong Giáo Hội sơ khai

Các bốn đạo đầu tiên trong Giáo Hội sơ khai thiếu tất cả mọi yếu tố để thành công: thông thái, giàu sang, chức quyền, lợi khẩu, Họ chỉ có một điều: sống đời sống Đức Tin rất gương mẫu. Nhờ đó, họ đã đem được rất nhiều người ngoại giáo trở lại Đạo Chúa.

Gương tốt đánh tan bóng tối, đem lại ánh sáng linh động và vạch rõ con đường ngay chính.

Gương tốt làm cho người ta giữ luật Chúa và xa lánh tội lỗi.

Tertulianô viết về các bốn đạo đầu tiên này:

- "Chỉ có sự hiện diện của mình, các bốn đạo đầu tiên cũng đủ làm cho tính xấu phải hổ thẹn."

642. Cách ăn ở hơn lời nói

Cha sở một giáo xứ kia bên Italia kể lại câu chuyện về gương tốt như sau.

Trong giáo xứ tôi, người ta sống rất là lời, nhất là giới trẻ. Tôi liền mời một cha dòng Capucin đến giảng tuần đại phúc.

Trước khi tới nghe giảng đêm khai mạc, giới trẻ cười bảo nhau: thế nào cha dòng này cũng lên án xinê, khiêu vũ, thể thao, ...

Nhưng họ bỡ ngỡ. Điềm đạm và đoan trang, cha dòng giảng về tình yêu, về ơn nghĩa, về các chân lý đức tin, không đả động gì đến những vấn đề như họ tưởng.

Họ bảo nhau: chắc là ngày mai, thế nào cha dòng này cũng nói đến....

Mai lại, vẫn không.

Rồi ngày mai nữa, cũng vẫn không. Cho đến khi bế mạc.

MỤC LỤC

Sau khi bế mạc tuần đại phúc, một nhóm thanh niên thanh nữ đến tìm tôi và nói: “Bây giờ, chúng con hiểu thế nào là phải đoan trang, đằm thắm, trong sạch nhờ thấy sự dịu dàng, sự đoan trang của cha dòng đã giảng cấm phòng, và chúng con hiểu thế nào là sự đoan trang làm đẹp lòng Chúa.”

643. “Tôi cầu nguyện cho ông đó!”

Tôi đau nặng, phải vào bệnh viện. Không ai săn sóc tôi cả, ngoài ra một nữ y tá. Chị tỏ ra tốt lành và nhẫn nại hết sức.

Một đêm kia, tôi thấy chị quỳ thỉnh lặng ở trong phòng. Tôi ngạc nhiên hỏi chị:

- “Chị quỳ làm gì đó?”

- “Tôi quỳ cầu nguyện cho ông.”

Chùng ấy tiếng đủ làm cho linh hồn nguội lạnh của tôi gặp lại được Chúa.

Hôm đó, giữa sự đau khổ, nhờ lời cầu nguyện đầy yêu thương của một người, tôi đã gặp được Chúa.

MỤC LỤC

(Theo lời một người nghịch đạo kể lại với cha Sanson là vị giảng thuyết ở Đền Thờ Đức Bà ở Paris. Cha Sanson kể lại câu chuyện này để chứng minh gương tốt lời và lời cầu nguyện lời kéo người ta trở lại.)

644. Gương tốt làm cho người ta trở lại hơn một vạn bài giảng hay

Ngày kia, đang giảng đạo, thánh Phanxicô Xaviê thấy một bạn của mình bị người ta nhổ nước miếng vào mặt.

Thánh Phanxicô Xaviê làm gì? Ngài rút khăn trong bọc ra, lau sạch mặt của người bạn, rồi tiếp tục giảng đạo, không nói một lời gì phản đối.

Một học giả thấy vậy, liền nói lớn tiếng:

- “Họ giảng Đức Giêsu và họ chịu các điều sỉ nhục như vậy, chắc là họ hơn người, và đạo họ là thật.”

Và người học giả này xin trở lại.

645. Noi gương

“Noi gương” là một cá tính của con người.

“Noi gương” không phải là một cái xấu, trừ phi ta bỏ cái hay để bắt chước cái dở, như chuyện “Con ếch muốn to bằng con bò” trong ngụ ngôn La Fontaine, hoặc như “Đàn cừu của chàng Panurge” (Les Moutons de Panurge): thấy con đầu đàn nhảy xuống, cả đàn cừu đều nhảy theo.

Điển chếp: Diễm Tân Vương ngày xưa có nuôi một con loan ba năm, không hót một tiếng.

Tân Vương liền dùng tấm gương chiếu vào con loan, cốt ý cho nó nhìn vào gương, tưởng là đồng loại đang hót, cũng sẽ bắt chước mà hót theo.

Quả thế, con loan thật đã bắt chước con loan giả, gân cổ lên mà hót, hót mãi cho đến lúc đứt hơi giấy chết mới thôi.

Đời bây giờ: “thuyền đua thì lái cũng đua”, nào có thiếu gì những mẫu người bạ cái gì cũng

MỤC LỤC

bắt chước, in hệt con loan trong chuyện: hay, họ chê là dở; dở, họ bảo là hay. (Thiên Lý Kính)

646. Muốn thành công trong cuộc sống, không nên có nhiều “giả thiết”.

Bạn tôi, sau khi tốt nghiệp đại học, hùn với vài người khác, mở một công ty bán sản phẩm điện tử. Nhưng bởi vì mới bước chân vào chốn thương trường, thiếu kinh nghiệm, nên một năm sau, công ty của họ buộc phải tuyên bố phá sản. Vì thế, bạn tôi (tôi: Lê Văn Bình) nợ một khoản tiền khá lớn, lên đến trăm triệu.

Không còn cách nào khác, anh ta đành phải xin vào một công ty vận tải đường biển, làm nhân viên kiểm tra đường dây.

Nhưng làm việc chưa được hai tháng, chân phải của anh giẫm vào một chiếc đinh trên boong tàu và bị thương rất nặng.

Anh tập tễnh rời khỏi công ty đó, về nhà chữa trị vết thương.

MỤC LỤC

Tôi động viên anh hãy dũng cảm đứng dậy, làm lại từ đầu. Nhưng anh nản chí, nói:

- “Nếu trước đây mình đừng “ngựa non háu đá” như thế, thì sẽ không rơi vào tình cảnh túng quẫn như hôm nay. Nếu mình không làm việc cho công ty vận tải đường biển ấy, thì chân của mình cũng không bị thương nặng như thế này.”

Sau đó, trong một lần xem một triển lãm tranh của một họa sĩ già tàn tật, tôi và bạn tôi tình cờ gặp người họa sĩ già ấy - một cụ già ngồi trên xe lăn.

Sau khi nghe bạn tôi kể về cảnh ngộ “bất hạnh” của mình, người họa sĩ cười lên rất to. Sau đó, ông mới nói:

- “Vừa nãy, từ trong câu truyện anh kể, tôi nghe thấy có ít nhất năm từ “nếu”. “Nếu” khi mới ra trường, anh không vội vàng bước chân vào chốn thương trường, thì anh không phải nợ một khoản tiền nhiều như thế; “nếu” anh không làm việc cho công ty vận tải đường biển ấy, thì chân của anh không bị thương. Nhưng bây giờ, anh có thể thoát ra những giả thiết ấy không?”

MỤC LỤC

Bạn tôi lắc đầu.

Người họa sĩ già nói tiếp:

- “Thực ra, mười năm trước đây, khi mới bị tai nạn giao thông, tôi cũng từng có những ý nghĩ tuyệt vọng. Nhưng sau này, sự tự đầy đoạ và chối bỏ bản thân này chỉ làm cho tôi lâm vào tình trạng khốn quẫn và bi quan hơn, vì thế, tôi dùng hội họa để giải tỏa những đau khổ trong lòng. Khi đối mặt với bất hạnh trong cuộc sống, nên dùng tinh thần dũng cảm, quyết đoán, để đương đầu với chúng. Hãy luôn nhắm đọc nhiều lần câu: “Chỉ cần..., thì...” Chỉ cần anh nỗ lực cố gắng, thì chắc chắn anh sẽ có thu hoạch.”

Câu nói của người họa sĩ già làm chúng tôi suy ngẫm rất nhiều. Đúng thế, trong cuộc sống, chúng ta nên có tinh thần dũng cảm.

Không lâu sau, bạn tôi làm nhân viên tiêu thụ cho một công ty điện tử chuyên nghiệp.

Bạn tôi hăng say làm việc.

Khi thành tích trong công việc mỗi ngày một nhiều, thì đãi ngộ của công ty dành cho bạn

MỤC LỤC

tôi cũng tăng lên. Bây giờ, bạn tôi được cất nhắc lên chức giám đốc nghiệp vụ với mức lương hàng trăm triệu đồng một năm.

Lãng phí tâm trí và sức lực để hối hận về những ngày tháng trong quá khứ là một lỗi lầm chúng ta thường mắc phải trong cuộc sống. Chính suy nghĩ tiêu cực này làm cho chúng ta trở nên do dự, thiếu tự tin trong cuộc sống.

Muốn thành công, thì trong cuộc sống, không nên có quá nhiều giả thiết. (Những Bài Học Cuộc Đời)

647. Đứng trước đại cục, phải biết “bỏ lính cứu chúa”.

Trong cờ tướng, có nước cờ “xả cư bảo soái”. Lúc chơi, chỉ cần một bên mất con tướng, coi như thua. Vì thế, trong giờ khắc quan trọng, phía đang lâm nguy sẽ hy sinh lính để bảo đại soái. Sự hy sinh này có mục đích, thực ra, đó cũng là một kế sách. Có thoái, mới có tiến. Những người không biết từ bỏ, cuối cùng cũng trắng tay. Vì thế, trước đại cục, vì lợi ích quan

MỤC LỤC

trọng, biết từ bỏ lúc thích hợp, là điều rất cần thiết.

Những năm cuối Đông Hán, Hán Hiến Đế bị phản quân giam ở Trường An.

Một hôm, ông đã tìm được cơ hội để bỏ trốn. Nhưng khi bỏ chạy về phía Lạc Dương, phản quân cưỡi ngựa đuổi sát theo. Khó khăn lắm, ông mới có thể thoát khỏi bàn tay của chúng. Nhưng trước mắt, dường như đã không còn đường chạy. Đám người đang bỏ chạy, không biết làm như thế nào.

Lúc đó, lão thần Đổng Thừa đề nghị đem tất cả vàng bạc trên người bỏ hết, ngay cả trang sức của hoàng hậu cũng bỏ lại.

Bọn binh lính truy đuổi, khi thấy trên đường toàn là vàng bạc châu báu, lập tức nhả xuống ngựa và giành giật lẫn nhau. Lúc này, trước mặt họ, toàn là châu báu, thì việc truy đuổi phạm nhân coi như tan thành mây khói.

Bạn coi, giữa sinh mệnh và châu báu, cái gì quý hơn? Đương nhiên là sinh mệnh quan trọng hơn rồi.

MỤC LỤC

“Giữ được rừng xanh, sợ gì không có củi đốt.” “Xả cư bảo soái” của Hán Hiến Đế trong thờ khắc quan trọng, đã giữ lại tính mạng cho bản thân ông ta và bầu đoàn thể tử. Họ dễ dàng bỏ trốn đến Lạc Dương.

Nhiều lúc, phải biết từ bỏ những vật ít quan trọng, mới có thể đổi lấy những thứ quan trọng hơn. (11 Giải Pháp Giải Trừ Nguy Cơ Khủng Hoảng Tinh Thần)

648. Câu lạc bộ những người thích cười

Bạn sẽ cảm thấy tâm hồn mình nhẹ nhõm hơn khi có thể bật lên tiếng cười trong những tình huống nặng nề, căng thẳng nhất.

Các nghiên cứu khoa học cho thấy rằng tiếng cười giúp tăng cường hệ miễn dịch, giảm căng thẳng, do khi cười, bộ não giải phóng chất endorphin - một loại hormone có tác dụng giảm đau.

Sau khi áp dụng liệu pháp cười để chữa bệnh cho bệnh nhân, bác sĩ người Ấn là Madan

MỤC LỤC

Kataria đã thành lập câu lạc bộ những người thích cười đầu tiên vào năm 1995.

Một bài báo đăng tải trên tạp chí Health cho biết đến năm 2003, chỉ riêng ở Hoa Kỳ, đã có hơn sáu mươi câu lạc bộ những người thích cười. (Hạnh Phúc Ở Trong Ta)

649. Dù có thuận buồm xuôi gió, thì cũng cần phải sẵn sàng đối mặt với khó khăn.

Tương truyền có một thiếu niên, con nhà khá giả, rất thích ăn bánh giò. Miệng lúc nào cũng tóp tép nhai bánh giò. Mỗi lần ăn, chỉ thích ăn nhân bánh, còn vỏ ngoài thì lén bỏ sọt rác.

Song ý thích đó không được bao lâu. Một hôm, nhà cậu bị hoả hoạn rất lớn. Bố mẹ cậu bị chết và tổn thất nặng nề của cải. Cậu thiếu niên phải sống vất vưởng, Không biết đường đi ăn xin, cậu trở nên ngờ ngác đại khờ.

Có người hàng xóm thương tình, mỗi bữa, cho cậu một bát cháo.

MỤC LỤC

Sau này, cậu cố gắng học hành, dù mài kinh sử, nên đã thi đỗ trạng nguyên.

Khi cậu vinh quy về làng, liền đến trả ơn người hàng xóm tốt bụng. Bà hàng xóm nói:

-“Thực ra, tôi chưa cho anh cái gì cả. Tôi chỉ lấy vỏ bánh mà trước đây anh vớt đi, đem phơi khô, bỏ vào mấy chiếc bao tải để làm lương thực lúc cần. Đúng lúc anh cần, tôi lại nấu lên cho anh!” (Những đạo Lý Mà Thanh Thiếu Niên Cần Phải Có)

650. Đừng coi nhau như đối thủ không đội trời chung! Hãy ngồi lại với nhau và lắng nghe nhau để tìm ra giải pháp tốt đẹp cho cả đôi bên.

Giữa những năm 1940, bộ phim điện ảnh The Outlaw (Kẻ Sống Ngoài Vòng Pháp Luật) của Howard Hughes ra đời. Vai nữ chính của bộ phim thuộc về diễn viên Jane Russell....

Lúc đó, Hughes bị ấn tượng trước lối diễn xuất của Jane, đến mức đã ký với cô diễn viên

MỤC LỤC

này một hợp đồng trị giá một triệu đô-la, kéo dài một năm.

Mười hai tháng sau, Jane thông báo: -"Tôi muốn nhận được khoản tiền theo đúng hợp đồng." Song Howard cho biết ông không thể thanh toán, nhưng có rất nhiều tài sản khác. Nhưng Jane chỉ muốn được thanh toán bằng tiền mặt....

Họ quyết định giải quyết mâu thuẫn thông qua luật sư của mình.

Mỗi quan hệ đồng nghiệp khăng khít trước đây, trở thành một cuộc chiến một mất một còn....

Nếu vụ tranh chấp phải đưa ra trước tòa, ai sẽ chiến thắng? Có lẽ, các luật sư là những người duy nhất chiến thắng.

Vậy, vụ tranh chấp này đã được giải quyết như thế nào?

Trên thực tế, Russell và Hughes đều khôn ngoan.... Họ điều chỉnh hợp đồng ban đầu thành

MỤC LỤC

hợp đồng có thời hạn 20 năm với điều khoản thanh toán 50.000 đô-la mỗi năm.

Giá trị hợp đồng trên vẫn không đổi, nhưng phương thức đã khác đi.

Kết quả là Hughes đã giải quyết được vấn đề tài chính và tiếp tục thu được khoản tiền lớn, còn Russell có thể chia nhỏ khoản thu nhập phải trả thuế của mình qua các năm, nhờ thế, tiền thuế thu nhập của cô cũng giảm xuống. Với khoản thu nhập năm trong 20 năm, cô cũng giải quyết được vấn đề tài chính sinh hoạt của mình....Nghịệp diễn của cô không thể bảo đảm chắc chắn cho cuộc sống. Hơn nữa, cô không chỉ giữ được thể diện của mình, mà còn là người chiến thắng: hãy nhớ rằng khi đàm phán với một người như Howard Hughes, dù bạn đúng, bạn vẫn không thể chiến thắng.

Xét trên phương diện nhu cầu cá nhân, cả Russell và Hughes đều là những người chiến thắng. (Bạn Có Thể Đàm Phán Bất Cứ Điều Gì)

651-700

- 651. Hai lời khẩn của Đức Mẹ Maria
- 652. Đức Mẹ Maria bằng Chúa Hải Nhi
- 653. Gương Đức Mẹ Maria vâng phục
- 654. Đến với Chúa Giêsu qua Mẹ Maria! Ad Jesum per Mariam!
- 655. Đức Mẹ Maria là Mẹ của chúng ta!
- 656. Kiến và chim bồ câu
- 657. Qua sống bên Mỹ, chắc đâu đã được hạnh phúc.
- 658. Cửa hàng như thế, liệu có đáng để khách hàng tín nhiệm không?
- 659. Biết sống chung với đau khổ
- 660. Gương của một người phụ nữ thất học
- 661. “Mỗi ngày, tôi thử thỉ một lời khuyên vào tai nó.”
- 662. Ai đã làm nên những vị thánh này?
- 663. “Đó là mẹ tôi!”
- 664.. “Tôi thà chết túng thiếu...”
- 665. “Anh yêu em!” - “Em cũng yêu anh!”
- 666. Ai làm tổn thương ta, ta hãy quên!. Ai giúp đỡ ta, ta hãy nhớ!
- 667. Hãy dũng cảm lãnh trách nhiệm về mình!

MỤC LỤC

668. “Lúc đó, .., tôi đã sai.”

669. Đừng lo lắng thái quá và không cần thiết

670. Hoà hợp hai yếu tố tinh thần và vật chất

671. Gương cuộc đời lạ lùng của Ba Vua

672. Gương đức tin mạnh mẽ và can đảm của Ba Vua

673. Vin đủ lý do để không đi gặp Chúa!

674. Nhìn vào tình trạng trước và sau của hai cô nhi viện

675. Đến gần Nhà Tạm Thánh Thể chừng nào, càng tốt chừng đó!

676. Đừng phẫn nộ chỉ trích ai, nhưng hãy thành tâm khuyên bảo họ.

677. Luôn giữ thái độ vui vẻ khi làm việc

678. Muốn thành công trong bất cứ lãnh vực nào, phải đọc sách.

679. Hãy nhớ tên của chúng tôi!

680. Đừng bao giờ sống căng thẳng!

681. Hết lòng quý trọng Phép Rửa Tội

682. Ngày nào là ngày cao quý nhất trong đời người công giáo?

683. Quý trọng thánh đường, nơi ta chịu Phép Rửa Tội

684. Già rồi mà nói: “Tôi mới có hai tuổi.”

685. Linh mục đang giảng, cúi đầu sâu chào giáo dân.

MỤC LỤC

686. Ai là người thắng lợi sau cùng?

687. Người vợ xây nắm mồ chôn hạnh phúc gia đình mình.

688. Một ý chí sắt đá lạ lùng!

689. Vui với định mạng

690. Bạn hãy tự tin!

691. Chịu khổ vì yêu Chúa Giêsu

692. Tầm quan trọng của Đức Giêsu Nadarét

693. Đức Giêsu lôi cuốn kẻ khác một cách lạ lùng

694. Liếc nhìn của Chúa Giêsu rất đặc biệt

695. Không có thể làm được như Chúa Giêsu.

696. Họ thành công hơn bạn vì họ dám làm hơn bạn.

697. Cửa hàn muốn thành công, hãy quý chuộng khách hàng.

698. Phải biết dựa vào bản thân mình.

699. Hãy không ngừng kiểm tra và chỉnh sửa mục tiêu của bạn.

700. Tư duy bằng cách đọc to một mẫu chuyện

MỤC LỤC

651. Hai lời khẩn của Đức Mẹ Maria

Khi biết mình là Mẹ của Con Đức Chúa Trời, Đức Maria xưng mình là tôi tớ của Đức Chúa Trời.

Khi nói mình là tôi tớ của Đức Chúa Trời, Đức Maria nói một cách chân thành, khiêm cung, xác tín, chứ không phải nói một cách giả hình giả bộ.

Khi nói lên sự vâng phục của mình như người tôi tớ của Chúa: "Này tôi là tôi tớ Đức Chúa Trời", Đức Maria nói lên lời khẩn thứ hai của mình, lời khẩn Đức Vâng phục. Lời khẩn thứ nhất của Đức Maria là lời khẩn khiết tịnh, lời khẩn mà Đức Maria đã nói ra cho thiên thần biết: "Việc ấy sẽ xảy ra cách nào được vì tôi không biết đến việc vợ chồng."

652. Đức Mẹ Maria bồng Chúa Hài Nhi

Hình ảnh Đức Mẹ bồng Chúa Hài Nhi có giá trị rất hấp dẫn đối với nền văn hóa Á Đông.

MỤC LỤC

Người Á Đông trân trọng người mẹ, xem người mẹ là hạnh phúc của đời mình: phúc đức tại mầu, được hạnh phúc, được đạo đức, đó là nhờ bà mẹ của mình. Bởi đó, khi nghe các nhà truyền giáo nói về Đức Mẹ là “Mẹ của Đức Chúa Trời”, “Mẹ của Con Thiên Chúa”, “Mẹ của loài người”, người Á Đông chấp nhận dễ dàng, vì qua những tước hiệu này, tâm hồn của người Á Đông gợi lên được những hình ảnh về gia đình, về tôn giáo mà họ ôm ấp triu mến.

Gương thánh Phanxicô Xaviê giảng đạo: khi nói về Chúa Giêsu, mà nói thêm về Mẹ Maria nữa, thì người Á Đông nghe một cách chăm chú và sung sướng.

653. Gương Đức Mẹ Maria vâng phục

Khi nói lên lời khấn Vâng Phục “Này tôi là tôi tớ Đức Chúa Trời”, Đức Mẹ muốn nói lên cho Thiên Chúa biết rằng Ngài sẽ tuyệt đối vâng phục, vâng phục như một người tôi tớ.

Qua lời chào của thiên sứ “Kính chào bà đầy ơn phước”, qua lời ngợi khen của bà thánh Isave “Bởi đâu tôi được Mẹ Thiên Chúa đến

MỤC LỤC

viếng thăm”, Đức Maria biết rõ địa vị của mình trước mặt Thiên Chúa thật là cao sang. Dầu vậy, Đức Maria vẫn không bao giờ vịn vào một lý do nào để gạt Chúa ra một bên. Trái lại, Đức Maria luôn tìm cách vâng phục thánh ý Thiên Chúa một cách tối đa, trọn vẹn.

Biết Con của mình là Con Thiên Chúa toàn năng yêu thương mình, mình muốn gì thì Con Thiên Chúa cũng cho, Đức Maria vẫn không ý chức làm Mẹ của mình để bắt Chúa Giêsu vâng phục. Trái lại, Đức Maria luôn tìm cách vâng phục Chúa Giêsu và đề cao Con Thiên Chúa trước mặt mọi người.

Tại Cana, khi thấy gia đình đám cưới hết rượu, Đức Maria sốt sắng xin Chúa Giêsu can thiệp. Và sau khi chỉ dẫn cách thức để các người giúp việc thực hiện mệnh lệnh của Con mình, Đức Mẹ rút lui ngay vào trong bóng tối để Chúa Giêsu nổi bật lên trong phép lạ làm cho nước lã hoá thành rượu ngon, phép lạ đầu tiên tỏ ra vinh quang của Chúa và để làm cho các môn đệ tin vào Thầy của mình.

MỤC LỤC

654. Đến với Chúa Giêsu qua Mẹ Maria! Ad Jesum per Mariam!

Thánh Louis-Marie Grignion de Monfort nói:

- “Chúa đã muốn đến với chúng ta nhờ Mẹ Maria thì Ngài cũng muốn chúng ta đến với Ngài nhờ Mẹ Maria.”

Và thánh này chọn khẩu hiệu cho mình là: “AD JESUM PER MARIAM!” (Đến với Chúa Giêsu nhờ Mẹ Maria!)

Nhìn vào cách hành động của Chúa Giêsu tại thế, chúng ta thấy rõ Ngài muốn nhờ Mẹ của mình để nhập thế làm người, để ban ơn phước cho người khác (thánh Gioan Tẩy Giả được sạch tội tổ tông trong bụng mẹ; phép lạ đầu tiên tại tiệc cưới Cana).

655. Đức Mẹ Maria là Mẹ của chúng ta!

Ngày kia, thánh Gioan Bosco rao giảng về vinh quang của Đức Mẹ Maria tại nhà thờ chính tòa Torino.

MỤC LỤC

Đang lúc giảng về đề tài này, ngài bỗng dừng lại, thình lảng một hồi lâu, rồi đặt câu hỏi với cộng đoàn phụng vụ đang nghe ngài giảng: "Ai trong anh chị em có thể nói cho tôi biết Đức Mẹ là ai?"

Có người thưa:

- "Thưa Cha, Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa".

Thánh Gioan Bosco gật đầu, nói tiếp:

- "Đúng thế, Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa. Nhưng nói thế, vẫn chưa đủ. Tôi muốn anh chị em kể hết những tước hiệu của Đức Mẹ".

Liên sau đó, bốn đạo thi nhau kể ra tất cả những tước hiệu của Đức Mẹ: Mẹ là cửa Thiên Đàng, Mẹ là Đấng phù trợ các tín hữu, Mẹ là Đấng an ủi kẻ âu lo, v.v...

Sau khi nghe kể hết những tước hiệu mà người ta gán cho Đức Mẹ Maria, thánh Gioan Bosco mỉm cười nói tiếp:

- "Đức Mẹ là tất cả những gì anh chị em vừa kể ra, nhưng vẫn chưa hết. Tôi muốn nói

MỤC LỤC

thêm về một tước hiệu đặc biệt của Đức Maria Mẹ."

Chờ mãi vẫn không thấy có câu trả lời nào, thánh nhân mới nói:

- "Tôi xin được nói với anh chị em Đức Mẹ Maria là ai. Ngài là Mẹ chúng ta. Phải, Mẹ chúng ta. Đó là điều đáng nói nhất về Đức Mẹ Maria. Trên trần gian này, không ai có thể gần gũi thiết thân với chúng ta cho bằng mẹ chúng ta, không ai yêu thương chúng ta hơn mẹ chúng ta. Cũng thế trên Thiên Đàng, không có vị thánh nào yêu thương chúng ta và sẵn sàng lắng nghe chúng ta cho bằng Đức Mẹ Maria, Mẹ của chúng ta."

656.Kiến và chim bồ câu

Một con kiến khát nước, liền đến bên bờ suối để uống nước, bất ngờ, một trận gió thổi qua, cuốn nó xuống suối.

Chim bồ câu đang đậu trên cành gần đấy, thấy kiến đang gặp nguy hiểm, liền vút một lá cây xuống suối.

MỤC LỤC

Kiến cố sức bò lên để vào bờ an toàn. Nó rất biết ơn bồ câu, nhưng không biết làn thế nào để báo đáp.

Ngay lúc đó, bên đường, có một người thợ săn nhìn thấy chim bồ câu, bèn giơ súng bắn.

Trong lúc đặc ý, nghĩ chắc chắn mình sẽ bắn được, thì kiến nhanh chóng bò lên tay anh ta và đốt một cái thật đau.

Người thợ săn đau quá, làm rơi súng xuống. Thấy động, chim bồ câu bay đi, thoát thân.

Khi chúng ta giơ tay giúp đỡ người khác một cách không toan tính, thì khi ta gặp khó khăn, cũng sẽ được giúp đỡ như vậy. (Truyện Nhỏ - Đạo Lý Lớn)

657. Qua sống bên Mỹ, chắc đâu đã được hạnh phúc.

Có một cụ già Việt Nam đã được người con trưởng bảo lãnh qua Mỹ.

MỤC LỤC

Cụ có ba người con. Người con gái có chồng là người Nhật. Người con trai thứ ở cách cụ một tiểu bang. Cả hai chưa một lần thăm cha già, kể từ ngày cụ qua Mỹ tới giờ.

Suốt năm năm qua, cụ như chiếc bóng câm nín trong nhà. Con dâu cho ăn chi, cụ ăn nấy, không bao giờ xin một đồng bạc, và con cái cũng không bao giờ hỏi xem cụ có thiếu thốn gì?

Ngày ngày, dù mưa hay nắng, cụ cũng nhất định ra Hội Người Già, ở đó, cụ gắp gỡ đồng hương và thỉnh thoảng cụ cũng được chia sót năm, ba đồng để tiêu xài.

Một lần ngủ dậy, trong ngày nọ, con cái trong nhà đi hết, cụ leo qua chiếc cổng ... và bị ngã tẹo chân. (Lẽ Sống II)

658. Cửa hàng như thế, liệu có đáng để khách hàng tín nhiệm không?

Nhiều trường hợp khách hàng đến yêu cầu cửa hàng sửa chữa thì được nghe trả lời như sau:

MỤC LỤC

- “Đúng đấy ạ! Cái này là mua ở chỗ chúng tôi. Chúng tôi sẽ sửa chữa lại cho ông (bà). Nhưng giấy bảo hành của ông (bà) đâu ạ.

- “Mất rồi!” - Khách hàng trả lời.

- “Thật quá không dám. Nhưng đã mất rồi, thì chúng tôi chẳng thể nào làm khác được ạ.” - Cửa hàng trả lời.

Cửa hàng đã thừa nhận sản phẩm mua ở cửa hàng mình. Thế thì tại sao lại từ chối không sửa chữa? Có lẽ cửa hàng muốn nói phải có chế độ. Nhưng cái chế độ đó nói lên điều gì? Chẳng qua họ muốn mượn cái cơ giấy bảo hành để đẩy trách nhiệm cho người tiêu dùng. Cho dù người tiêu dùng đã tự trách mình tại sao không giữ tốt giấy bảo hành, nhưng trong lòng, họ vẫn cảm thấy ấm ức, khó chịu, vẫn oán trách cửa hàng.

Rõ ràng biết là hàng mua tại đây, thế mà vẫn cố ý không chịu sửa.

Cửa hàng như thế, liệu có đáng để khách hàng tin nhiệm không? (Sức Mạnh Của Lời Xin Lỗi)

659. Biết sống chung với đau khổ

Sarah Bemhardt là một minh chứng điển hình về một người biết sống chung với đau khổ.

Trong gần nửa thế kỷ, bà là một nữ hoàng trên màn bạc – được mọi người trên trái đất này hết mực yêu mến.

Ở tuổi 71, bà mất hết tiền tài. Bác sĩ nói bà sẽ bị cắt bỏ đôi chân.

Khi băng qua vùng Đại Tây Dương, trong một cơn bão, bà rơi xuống khoang tàu, hai chân bà bị thương. Bệnh viêm tĩnh mạch bắt đầu hành hạ bà. Hai chân co rút. Cơn đau khiến bà phải cắt bỏ hai chân!

Ngay khi thông báo tin dữ này, bác sĩ sợ bà sẽ kích động và chết trước khi giải phẫu. Nhưng ông đã lầm. Sarah nhìn vị bác sĩ hồi lâu và khẽ nói: “Nếu sự việc đến nông nỗi này, thì cứ để nó tự nhiên.” Đó chính là số phận!

Khi trên đường đến phòng mổ, con trai bà đứng bên cạnh, khóc nức nở. Bà vẫy hai tay mà

MỤC LỤC

lòng vô cùng thoải mái: “Đừng đi đâu nhé con, ta sẽ trở lại ngay thôi!”

Cũng trên đường đến phòng mổ, bà còn ngân nga một đoạn trích trong một vở diễn của mình.

Một người thắc mắc có phải bà làm thế là để trấn an tinh thần mình hay không, bà nói:

- “Tôi làm thế để trấn an bác sĩ và y tá đấy chứ. Dù sao, đây cũng là một sự kiện căng thẳng đối với họ.”

Sau đó, cuộc phẫu thuật diễn ra thành công.

Sarah tiếp tục lưu diễn và phục vụ công chúng bảy năm nữa. (Giảm Bớt Lo Âu)

660. Gương của một người phụ nữ thất học

Có một phụ nữ nhiều năm sống nhờ vào nhặt rác để nuôi ba đứa con ăn học, trong đó, có một đứa con trai vào Đại Học, một người chuẩn bị thi nghiên cứu sinh.

MỤC LỤC

Nhận thấy những gian lao cực khổ của mẹ, tư tưởng của người con này đã dao động. Nào ngờ, người mẹ này nói:

- “Chỉ cần con thi đậu. Hãy an tâm mà học! Còn mẹ đây thì các con sẽ không phải chịu thiệt thòi! Không những con phải học, mà ngay em trai con đang học trung học, mẹ cũng muốn nó lên đại học.”

Câu chuyện này rất điển hình nên thu hút sự chú ý của giới báo chí.

Khi có một số phóng viên hỏi người mẹ nghĩ gì, bà rất thật thà nói:

- “Tôi thất học, nên không thể để con tôi cũng thất học. Có học vấn, tương lai bất kể là đối với xã hội hay đối với bản thân, đều hữu dụng!”

Lại có phóng viên hỏi bà từ sáng đến tối, quanh năm suốt tháng tiếp xúc với rác, bà có cảm giác khổ sở không, bà nói:

MỤC LỤC

- “Nhìn thấy ba đứa con tôi ngoan ngoãn, biết nghe lời, hiếu thuận, trong lòng tôi đã cảm thấy rất hạnh phúc, rất mãn nguyện rồi.”

Những người đang mưu cầu hạnh phúc, có ý kiến gì từ thân phận người phụ nữ thất học này? (Lòng Tự Tin)

661. “Mỗi ngày, tôi thủ thỉ một lời khuyên vào tai nó.”

Mới đây, một cụ già ở Milanô kể lại rằng cụ đã được đánh động bởi câu nói của ông Arturô Toscanini, một nhạc trưởng vĩ đại: trong một cuộc gặp gỡ thân hữu, sau khi nói về cha mẹ và gia đình, ông Toscanini đột nhiên hỏi những người hiện diện:

- “Các bạn thân mến, nếu có thể ban cho con cái một món quà, các bạn sẽ cho cái gì?”

Người trả lời cái này, kẻ trả lời cái kia, nhưng Toscanini làm mọi người phải ngạc nhiên khi ông nói:

MỤC LỤC

- “Tôi sẽ ban cho con tôi một hứng khởi, và mỗi ngày, tôi thủ thỉ một lời khuyên vào tai nó.”
(Giáo Dục Theo Gương Don Bosco)

662. Ai đã làm nên những vị thánh này?

Ai đã làm nên thánh Bênêđô rất trong sạch, rất mạnh mẽ, đầy lòng yêu mến Chúa đến thế? Đó là người cha tên là Tescelin và người mẹ tên là Aleth.

Và bà thánh Chantal? Ôi! vị thánh này không còn mẹ nữa, nhưng vị thánh này lại có một người cha hay một người mẹ, hoặc có cả hai, trong một vị quan tòa không ai sánh kịp, đó là ông chủ tịch Frémyot.

Và thánh Symphorien rất là anh dũng trong cuộc sống cũng như trước cái chết, đó là nhờ bà mẹ can trường tên là Augusta.

Và thánh Gioan Kim Khẩu, và thánh Atanasiô, và thánh Ambrôsiô, và thánh Grêgôriô Cả? Và sau này, thánh Lu-y, thánh Êđu-a, thánh Phanxicô thành Asisiô? Và trong thời hiện nay, thánh Phanxicô Salêsiô, thánh Têrêxa?

MỤC LỤC

Có lẽ phải kể ra tất cả các vị anh hùng và tất cả các vị thánh, vì người ta hầu như không bao giờ thấy xuất hiện một vị nào mà Thiên Chúa đã không ban cho họ một người cha hay một người mẹ thật xứng đáng, một người đi trước đã có thể chuẩn bị cho họ có những vận mệnh cao cả. (Bougaud)

663. “Đó là mẹ tôi!”

Có người hỏi thi sĩ François Coppée, người Pháp:

- “Ai làm cho ông nên tốt lành như thế?”

Thi sĩ này trả lời ngay, không chút do dự:

- “Đó là mẹ tôi!”

664.. ”Tôi thà chết túng thiếu...”

Đại tướng De Sonis rất ý thức bổn phận nặng nề và cao cả của một người làm cha đối với con cái. Ông xác tín nói rằng:

MỤC LỤC

- “Tôi thà chết túng thiếu còn hơn sống mà thấy con tôi vô đạo hoặc những nhưng với đạo.”

665. “Anh yêu em!” - “Em cũng yêu anh!”

Hai vợ chồng kia, sau một thời gian dài chung sống, bỗng sinh ra cãi cọ nhau mãi.

Cuối cùng, họ đi đến một quyết định: hãy viết ra trên hai trang giấy tất cả những điều gì mà họ bất bình với nhau, sau đó, trao cho nhau xem, rồi thôi, đừng cãi nhau nữa, để dành sức hơi mà lo cho gia đình, cho con cái.

Người vợ viết hai trang giấy dày đặc, rồi trao cho chồng.

Người chồng nhận lấy, nhưng đốt đi, không đọc. Sau đó, người chồng trao cho vợ hai trang giấy, nhưng trên hai trang giấy này, người chồng chỉ viết ba chữ: ‘Anh yêu em!’

Đọc xong, người vợ khóc và nói: “Em cũng yêu anh!”

Tình yêu chân thành làm cho hai vợ chồng xóa bỏ được tất cả những khó khăn và trở ngại

MỤC LỤC

trong cuộc sống gia đình để cùng nhau xây dựng hạnh phúc cho chính mình và cho con cái.

666. Ai làm tổn thương ta, ta hãy quên!. Ai giúp đỡ ta, ta hãy nhớ!

Trong kho tàng truyền thuyết Ả Rập, có một câu chuyện như sau.

Có hai người bạn đi du lịch trên sa mạc. Trong chuyến đi, họ cãi nhau chỉ vì một chuyện nhỏ. Kết quả là một người đã tát cho người kia một cái.

Người bị tát, cảm thấy như mình bị sỉ nhục, liền đi ra ngoài lều, chẳng nói câu nào, và viết lên cát rằng: "Hôm nay, người bạn tốt của tôi đã tát tôi một cái."

Sau đó, họ lại hòa hợp với nhau và tiếp tục cuộc hành trình.

Một hôm, họ đi đến một ốc đảo. Cả hai dừng lại đó và uống nước. Không may, người hôm trước bị tát, rơi xuống suối, suýt nữa thì

MỤC LỤC

chết đuối, may nhờ có người kia kịp thời cứu giúp nên mới thoát chết.

Anh bạn, sau khi được cứu, đã cầm thanh kiếm và khắc vào hòn đá: "Hôm nay, người bạn tốt nhất của tôi đã cứu mạng tôi."

Người kia thấy vậy, liền hỏi:

- "Hôm trước, sau khi tôi đánh cậu, cậu đã viết chuyện đó xuống cát. Còn hôm nay, sau khi tôi cứu cậu, cậu lại khắc vào đá. Thế là làm sao?"

Anh chàng kia cười và nói:

- "Khi bị bạn làm tổn thương, nên ghi vào chỗ nào dễ quên, gió sẽ có trách nhiệm xóa đi. Nhưng ngược lại, nếu như được bạn giúp đỡ, chúng ta nên khắc ghi nó vào nơi sâu thẳm trong tâm hồn, dù có gió mưa, bão tố, chúng ta cũng không thể quên điều đó được." (315 Đạo Lý Giúp Bạn Thành Công)

MỤC LỤC

667. Hãy dũng cảm lãnh trách nhiệm về mình!

Ông vua ngành đường sắt Carnegie là một người rất dũng cảm, dám chịu trách nhiệm về những việc làm của mình.

Khi còn trẻ, Carnegie làm nhân viên điện báo cho một công ty đường sắt. Một hôm, vào ngày chủ nhật, lại đứng vào phiên trực của Carnegie, ông nhận được một bức điện khẩn rằng: "Một đoàn tàu hỏa chở đầy hàng hóa, bị trật bánh khi đi qua đoạn đường sắt ở gần công ty, và đề nghị công ty thông báo cho tất cả những đơn vị có liên quan, tìm cách giải quyết, tránh xảy ra những sự cố đáng tiếc."

Vì hôm đó là ngày chủ nhật nên, dù đã gọi rất nhiều cuộc điện thoại, nhưng Carnegie không thể tìm được vị chủ quản công ty.

Thời gian không chờ đợi con người. Từng phút từng giây trôi qua là nỗi nguy hiểm lại càng gần kề hơn. Nếu có một đoàn tàu nào đó đi ngang qua nơi xảy ra sự cố thì hậu quả thật khó lường.

MỤC LỤC

Trong tình thế đó, Carnegie đành phải đưa ra một quyết định táo bạo: ông thay mặt giám đốc công ty, ra lệnh cho tất cả những người lái tàu hỏa sắp đi ngang qua đoạn đường có sự cố, yêu cầu họ chuyển hướng hoặc dừng cuộc hành trình lại.

Ông hiểu rất rõ hậu quả việc làm của mình vì công ty đã có quy định rằng tất cả những nhân viên trực điện báo, nếu tự ý dùng chức danh của chủ quản để thông báo một mệnh lệnh nào đó khi chưa có lệnh chính thức, đều sẽ bị sa thải.

Sau khi thông báo mệnh lệnh trên, Carnegie đã tự động viết đơn xin thôi việc. Ông trình bày lại đầu đuôi sự việc trong lá đơn đó, rồi để nó lại trên bàn làm việc của chủ quản.

Ngày hôm sau, Carnegie không đến công ty.

Ông nhận được điện thoại của chủ quản, yêu cầu ông đến văn phòng.

MỤC LỤC

Sau khi đến văn phòng công ty, Carnegie thấy vị chủ quản đã xé vụn lán xin thôi việc của mình, cười nói:

- “Tôi được điều đến phụ trách một bộ phận khác trong công ty, còn anh đã được cấp trên bổ nhiệm làm chủ quản bộ phận của chúng ta. Lý do là vì anh đã đưa ra được một sự lựa chọn đúng đắn vào thời điểm cần thiết nhất, lại rất dũng cảm chịu trách nhiệm về việc làm của mình.”

668. “Lúc đó, .., tôi đã sai.”

Khi sơ tuyển tổng thống nước Mỹ năm 1912, trong một thị trấn nhỏ ở New Jersey, có một cuộc mít tinh, ở đó Roosevelt đang diễn giảng cho cho nhân dân thôn quê.

Trong buổi diễn giảng, Roosevelt đề cập đến việc phụ nữ hưởng những lợi ích gì khi có quyền tuyển cử.

Lúc đó, trong đám đông, có một giọng nói lớn vang lên từ phía sau:

MỤC LỤC

- “Thưa ông, năm năm trước, ông không hề có chủ trương như thế này!”

Câu trả lời của Roosevelt đã biểu hiện nhân cách của ông. Ông nói:

- “Đúng vậy, lúc đó học thức của tôi còn hạn hẹp, tôi đã sai. Bây giờ, tôi đã tiến bộ rồi.”

Ông tuyệt không nói đến những từ “nhưng”, “giả như”, hoặc là những từ né tránh. Ông đã phát biểu một cách kiên cường, một con người có đầu óc thẳng thắn, dũng cảm nói ra những sai lầm của mình. Ông đã biểu hiện một tinh thần là ông có thể đi cùng với thời đại. (Lựa Chọn Để Quyết Định Cuộc Sống)

669. Đừng lo lắng thái quá và không cần thiết

Tạp chí Time có đăng câu chuyện về một viên trung sĩ bị thương ở Guadalcanal.

Cổ họng anh ta bị một mảnh vỏ đạn đâm xuyên qua, nên anh phải truyền máu đến bảy lần.

MỤC LỤC

Anh viết một mẫu giấy hỏi bác sĩ: “Tôi sẽ sống phải không?”

Bác sĩ trả lời: “Phải.”

Anh lại viết vào mẫu giấy khác: “Toi sẽ có thể nói chuyện bình thường trở lại phải không?”

Câu trả lời vẫn là “Phải”.

Sau đó, anh viết vào mẫu giấy nữa: “Vậy tôi đang lo lắng về cái quái gì thế?”

Ngay lúc này, tại sao chúng ta không dừng lại để tự hỏi: “Ta đang lo lắng về cái quái gì thế?” Có lẽ chúng ta sẽ nhận ra mình đã luôn lo lắng một cách thái quá và không cần thiết.

Khoảng chín mươi phần trăm những sự việc xảy ra trong cuộc sống của chúng ta là tốt đẹp. Chỉ mười phần trăm là những việc làm ta không hài lòng.

Nếu muốn tận hưởng một cuộc sống hạnh phúc, chúng ta nên tập trung vào chín mươi phần trăm những điều tốt đẹp kia và lờ đi mười phần trăm những điều bất hạnh.

MỤC LỤC

Còn nếu bạn muốn luôn luôn lo lắng, đau khổ và bị loét dạ dày, thì cứ làm ngược lại. (Vui Sông và Làm Việc)

670. Hoà hợp hai yếu tố tinh thần và vật chất

Cô bạn của tôi (tôi: Debbie Gisonni) điều hành việc kinh doanh các thiết bị viễn thông, vừa chỉ đạo các nhân viên, vừa nuôi dạy năm đứa con gái từ ba đến mười bốn tuổi.

Vì công việc và khách hàng của cô đòi hỏi rất khắt khe và chiếm rất nhiều thời gian. Do đó, để có thời gian dành cho gia đình, cô đã phải sử dụng đến kỹ năng quản lý tuyệt vời của mình và vận dụng nó vào cuộc sống gia đình. Vì vậy, cô luôn có thể thu xếp được thời gian dành cho các con và những sinh hoạt gia đình.

Dù là việc học đàn cùng với một trong năm đứa con hay lên kế hoạch cho cả nhà cùng đi du lịch, đều được cô xếp vào lịch làm việc hằng ngày.

Nếu cứ đợi khi xong công việc (mà công việc của cô thì biết bao giờ mới xong), thì chắc

MỤC LỤC

cô sẽ không còn thời gian dành cho gia đình yêu quý của mình.

Cuộc sống luôn tồn tại những vòng tròn xoay chuyển với các công việc nối tiếp nhau.

Trong sự biến đổi không ngừng đó, chúng ta cần nhớ rằng con người thật của chúng ta không phải là địa vị hay công việc mà chúng ta đang tất bật lao vào.

Vấn đề then chốt để có được sự cân bằng trong cuộc sống là chúng biết kết hợp hài hòa giữa đời sống tinh thần và vật chất.

Chỉ khi nào chúng ta biết cách dung hợp hai yếu tố ấy, chúng ta mới có một đời sống tròn đầy, hạnh phúc. (Hạnh Phúc Ở Trong Ta).

671. Gương cuộc đời lạ lùng của Ba Vua

- ra đi (để lại sau lưng vợ con, của cải, ...)
- lên đường (mặc cho ai chê cười)
- giữa đường (cứ tiến mãi, không lùi)

MỤC LỤC

- đến nơi (lạc mất sao hướng dẫn, tự mình xoay sở, đi hỏi lung tung)
- tìm được (dâng lên những gì quý báu nhất)
- ra về (tự vạch một con đường mới để đi)
- về lại quê hương (sống đời loan báo Tin Mừng và đổ máu đào để minh chứng Đấng Cứu Thế mình đã gặp)

672. Gương đức tin mạnh mẽ và can đảm của Ba Vua

Tất cả xem ra chận đứng lòng tin của Ba Vua:

- trong gia đình, vợ con nheo nhóc phản đối
- ngoài xã hội, mọi người chê cười chế nhạo
- giữa đường, thời tiết khắc nghiệt, trèo đèo lặn suối, trộm cướp tấn công, các quốc gia gây khó khăn khi đi ngang qua biên giới

MỤC LỤC

- khi đến nơi được chỉ định, ngôi sao hướng dẫn lại biến mất

- tìm được đến nơi ở thì không thấy dấu vết gì chứng minh: không cờ xí trang hoàng, không kèn trống tiếp đón, nơi ở thì nghèo xác nghèo xơ

- ra về, không được thưởng gì cả, phải tìm một con đường mới để chạy thoát thân cho mau kẻo bị bắt giết

- về lại quê nhà, hãnh diện về cuộc hành trình và mục tiêu của mình và đem tìm đủ mọi cách để cao rao đức tin của mình vào Đấng Cứu Thế mặc dầu phải bị bắt, bị lên án, bị giam tù, bị xử tử.

Đức tin của Ba Vua thật mạnh mẽ và can đảm là dường nào!

Đức tin mạnh mẽ và can đảm này treo cao gương cho mọi người công giáo trong mọi thời, nhất là trong thời hiện nay.

MỤC LỤC

673. Vịn đủ lý do để không đi gặp Chúa!

Lúc bấy giờ, có thể có nhiều kẻ cũng thấy ngôi sao lạ như Ba Vua, nhưng họ không đại độ lên đường để đi gặp Chúa Cứu Thế như Ba Vua của chúng ta.

Thường chúng ta vịn rất nhiều lý do để không đi gặp Chúa:

- lý do về thời giờ (không có thời giờ, không đủ thời giờ, không kiếm ra được thời giờ để đi dự thánh lễ, để cầu nguyện, để làm việc tông đồ, ...),

- lý do về thời tiết (trời lạnh, trời mưa, trời nóng, ...),

- lý do về công việc (bận việc, không thu xếp được, ...), lý do về sức khỏe (đang mệt, đang kho chịu, đang đau đầu, ...), ...,

trong khi đó, chúng ta thường không vịn lý do gì để đi "gặp người ta"!...

MỤC LỤC

674. Nhìn vào tình trạng trước và sau của hai cô nhi viện

Trong vòng 30 năm nay, chúng tôi (Dom J.B. Chautard, O.C.) đã theo dõi cách xa xa đà tiến triển của hai cô nhi viện do hai Hội Dòng phụ trách.

Cả hai tổ chức này đều phải trải qua thời kỳ sa sút rõ ràng. Chúng tôi phải nói trắng ra như thế này: trong số 16 em cô nhi đã lớn tuổi bỏ nhà ra đi lập nghiệp với những hoàn cảnh tương tự giống như nhau, thì có 5 em trong vòng từ 8 đến 15 tháng đầu, đã dần dần bỏ sự rước lễ hằng ngày để đi xuống dốc đến bậc hạ đẳng trong xã hội! Còn sót lại 11 em, nhưng trong số này, chỉ có một em tiến hành phứt tục giữ đạo suốt sáng mà thôi. Thế mà tất cả khi bỏ cô nhi viện ra đi, đã được chuẩn bị đàng hoàng...

Trong vòng 11 năm nay, chỉ có bà bề trên ở một trong hai nhà đó thay đổi. Thế mà, sau 6 tháng, người ta đã cảm thấy tinh thần nhà ấy thay đổi hoàn toàn.

MỤC LỤC

Ba năm sau, người ta cũng đã thấy sự cải thiện tiếp diễn tại nhà kia vì đã thay đổi cha tuyên úy, mặc dù bề trên và chị em là những người cũ.

Từ ngày đó, không thấy có em nào khôn lớn bỏ nhà ra đi lập nghiệp mà bị sa đọa xuống hố trụy lạc của Satan. Tất cả đều giữ đạo sốt sắng.

Lý do những kết quả đó, rất đơn sơ dễ hiểu: con người chỉ huy trong nhà hoặc trong toà cáo giải kkhông phải là người nội tâm. Đó là lý do đánh bại hay ít là giảm sức hoạt động của ơn thánh sủng....

Quan sát viên tinh nhanh cũng nhận thấy những kết quả tương tự trong các lưu xá, học đường, bệnh viện, địa sở, chủng viện, tu viện là do cũng một duyên cớ nói trên. (Hồn Tông Đồ)

675. Đến gần Nhà Tạm Thánh Thể chừng nào, càng tốt chừng đó!

Các thánh luôn dạy ta bằng gương sáng và lời nói, tuân giữ những tập tục tốt đẹp khi vào

MỤC LỤC

thánh đường, khi làm Dầu Thánh Giá với lòng sùng mộ bằng nước thánh, cung kính bái gối, và trên hết, thờ kính Chúa Giêsu trong Phép Thánh Thể cùng với các thiên thần và các thánh vây quanh bàn thờ.

Nếu ta dừng lại để cầu nguyện, ta phải chú ý và giữ mình trang nghiêm kính cẩn.

Một điều nữa cũng tốt, là đến gần (giữ giới nhà nội vừa phải) bàn thờ đặt Mình Thánh Chúa bao nhiêu có thể.

Chân phúc Gioan Don Scotus minh chứng rằng ảnh hưởng thể lý của Nhân Tính Rất Thánh Chúa Giêsu sẽ mãnh liệt hơn khi ta gần gũi với Mình Máu Chúa hơn.

Thánh nữ Gemma Gigani nói rằng đôi khi bà không thể đến gần bàn thờ Thánh Thể Chúa hơn vì như vậy, lửa tình yêu trong trái tim sẽ đốt cháy áo trên ngực bà. (Mến Yêu Thánh Thể)

MỤC LỤC

676. Đừng phần nộ chỉ trích ai, nhưng hãy thành tâm khuyên bảo họ.

George B. Johnston là điều phối viên về an toàn lao động của một công ty thiết kế, xây dựng và điều hành máy móc ở Enid, bang Oklahoma.

Ông có trách nhiệm giám sát việc đội mũ bảo hộ của các công nhân làm việc trên công trường.

Mỗi khi bắt gặp các công nhân không đội mũ bảo hộ, ông đều giảng giải về những quy định bắt buộc của công ty mà họ phải tuân thủ.

Kết quả, ông chỉ toàn nhìn thấy họ làm theo với bộ mặt ủ rũ, thái độ miễn cưỡng, và thường thì ngay khi ông vừa đi khỏi, những công nhân này lại bỏ mũ ra ngay.

Thế là ông quyết định thử cách khác.

Lần nọ, khi bắt gặp vài công nhân không đội mũ bảo hộ, ông liền hỏi họ có phải những cái mũ này đội không thoải mái hoặc không vừa vặn không. Rồi ông nhẹ nhàng nhắc nhở rằng

MỤC LỤC

mũ bảo hộ được thiết kế để bảo vệ họ không bị thương và khuyên họ nên đội mũ khi làm việc.

Kết quả là mọi người đều làm theo mà không hề bực tức hay khó chịu. (Vui Sống và Làm Việc)

677. Luôn giữ thái độ vui vẻ khi làm việc

Bạn mỉm cười với công việc thì công việc cũng sẽ mỉm cười với bạn.

Chỉ cần luôn luôn giữ được thái độ vui vẻ và hoàn thành tốt mọi công việc, thì bạn sẽ có cơ hội thăng tiến nhanh.

... Một buổi chiều mùa đông ẩm ướt, một bà cụ bước chân vào cửa hàng bách hóa, nhưng dường như bà không có ý mua gì cả, chỉ lặng lẽ đi dạo qua những giá bày hàng.

Khi cô nhân viên kia nhìn thấy bà, cô đã chủ động chạy lại và chào hỏi niềm nở, hỏi xem bà có cần giúp gì không.

Bà cụ nói mình chỉ ghé vào bách hóa để trú mưa thôi, chứ không định mua gì cả.

MỤC LỤC

Tuy lúc đó đã đến giờ giao ca và cô nhân viên kia hoàn toàn có thể ra về, nhưng cô không làm thế, mà chủ động ở lại nói chuyện cùng bà cụ và luôn tươi cười, ân cần, lễ độ.

Khi bà ra về, cô đi cùng bà một quãng đường, che ô cho bà.

Bà cụ hỏi xin một tấm danh thiếp của cô, rồi về nhà.

Một tháng sau, cô nhân viên kia được cấp trên gọi vào văn phòng và đưa cho một bức thư, nói rằng đó là thư của bà cụ vào cửa hàng đạo nọ gửi đến.

Trong lá thư, bà đã đề nghị cô đến nước Anh, tiếp nhận công việc quản lý một khu bán hàng lớn ở đó.

Thì ra, bà cụ đó, chính là mẹ của ông vua ngành thép Carnegie. Bà đã quyết định giao công việc với lượng giao dịch lớn như vậy, cho cô nhân viên bán hàng tình cờ gặp một tháng trước đây, mang đến cho cô cơ hội được thăng tiến nhanh.

MỤC LỤC

Sở dĩ cô nhân viên bán hàng có được cơ hội tốt như vậy, là vì bà cảm nhận được ở cô một tinh thần làm việc tích cực, vui vẻ, nhiệt tình và thái độ nghiêm túc với công việc.

... Cho dù tình hình như thế nào, thì chúng ta cũng nên giữ thái độ tích cực để đối diện với mọi công việc.

Hãy luôn vui cười, vui cười cả với những khó khăn, trở ngại trong công việc. Chắc chắn thái độ tích cực ấy của bạn sẽ được đền đáp xứng đáng. (81 Cách Để Thăng Tiến Nhanh)

678. Muốn thành công trong bất cứ lãnh vực nào, phải đọc sách.

Sách là một loại dụng cụ, nó có thể ngấm ngấm từng ngày cổ vũ khuyến khích bạn, giúp bạn dũng cảm bước vào những cảnh giới riêng biệt khác thường, giúp bạn có những điều kiện cần thiết để thích ứng với cảnh giới này.

Avisona, nhờ đã trị hết tật bệnh cho vua nước Sudan, nên vua muốn thưởng tiền bạc và mỹ nữ cho ông, nhưng ông năm lần bảy lượt

MỤC LỤC

bày tỏ mình không muốn những thứ đó. Ông chỉ mong cầu cho phép ông đến thư viện Vương Cung để xem sách.

Edison bán báo trên xe lửa. Khi xe lửa dừng nghỉ ở thành phố, ông lập tức đi đến thư viện lớn nhất thành phố để xem sách.

So với lựa chọn tiền bạc và mỹ nữ, lựa chọn sách quan trọng hơn nhiều vì trong sách, tự có vàng bạc, tự có màu sắc như ngọc.

Do vào sự tầm bổ của sách, chúng ta mới có thể trưởng thành một cách khoẻ mạnh.

Khi bạn đã lựa chọn phương hướng cho cuộc sống, lựa chọn lý tưởng cho cuộc sống, thì để thực hiện lý tưởng đó đi đến thành công, bạn nhất định phải ghi nhớ câu:

- “Cái đói của đầu óc càng đáng sợ hơn sự đói bụng thông thường.” (Lựa Chọn Để Quyết Định Cuộc Sống)

MỤC LỤC

679. Hãy nhớ tên của chúng tôi!

Có một công ty chuyên phát nhanh quảng cáo trên báo như sau:

- “Chúng tôi phải ghi nhớ tên của cư dân cả thành phố, cũng để cư dân toàn thành phố nhớ tên chúng tôi.”

Ý chính của quảng cáo này là bắt đầu từ “ghi nhớ tên”.

Công việc của nhân viên tiêu thụ và nhân viên kinh doanh là mỗi ngày phải tiếp xúc với khách hàng, nhưng chẳng phải mỗi người chỉ nỗ lực bán hàng mà xem nhẹ sự giao lưu tình cảm với khách hàng.

Thực ra, muốn duy trì quan hệ tốt đẹp với khách hàng, chẳng khó tí nào.

Điểm khởi đầu để thiết lập mối quan hệ tốt đẹp với khách hàng là “nhớ tên khách hàng” và “để khách hàng nhớ tên của bạn”.

MỤC LỤC

Ngày nay, lấy sự hài lòng của khách hàng để chiếm lấy thị trường tiêu thụ, là vô cùng quan trọng. (200 Cách Hành Xử Trong Cuộc Sống)

680. Đừng bao giờ sống căng thẳng!

Thời kỳ thế chiến thứ hai, Churchill đến Bắc Phi, gặp Montgomery.

Trong lúc trò chuyện, Montgomery nói:

- "Tôi không uống rượu, không hút thuốc, tối đến, đi ngủ đúng giờ, vì thế, tôi hiện nay vẫn khoẻ mạnh một trăm phần trăm."

Churchill nói:

- "Tôi lại ngược hẳn với ông. Tôi vừa hút thuốc, vừa uống rượu và đi ngủ không đúng giờ, nhưng sức khoẻ của tôi lại ở mức hai trăm phần trăm."

Nhiều người cho đó là chuyện (đùa) vì Churchill là một nhà chính trị đảm nhiệm hai cuộc đại chiến thế giới, công việc luôn luôn căng thẳng, sinh hoạt lại không điều độ, như vậy làm

MỤC LỤC

sao giữ được sức khoẻ mà lại đạt tới hai trăm phần trăm?

Thực ra, chỉ cần chú ý một chút thì có thể thấy ngay, Churchill khoẻ được là nhờ thường xuyên luyện tập và tâm hồn luôn luôn thoải mái.

Bạn chẳng thấy ông ta, trong lúc chiến sự đang căng thẳng, nhưng vào những ngày cuối tuần, vẫn đi bơi lội ư?

Bạn không nhìn thấy ông ta, đang lúc tranh cử vào hội gay go, vẫn đi câu cá ư?

Không nhìn thấy ông ta, vừa mới bị hạ bệ, đã đi vẽ tranh ư?

Không nhìn thấy trên khoé miệng của ông ta luôn luôn mỉm cười thoải mái ư? (3 Điều Nên Biết)

681. Hết lòng quý trọng Phép Rửa Tội

Vua thánh Lu-y của nước Pháp quý trọng ngôi làng Poissy, nơi vua được chịu Phép Rửa Tội, hơn là thành Reims, nơi vua được phong vương.

MỤC LỤC

Trong dịp rửa tội một người Do Thái, vua có mời một số người đến dự. Những người này là những người đi theo hầu một ông hoàng vô đạo.

Sau khi xong nghi thức rửa tội, vua nói với những người này:

- "Hãy về trình bày với ông hoàng của các người rằng trăm thà bị tù suốt đời trong những căn ngục tối tăm nhất, nếu vì phải như vậy mà trăm có thể làm cho ông hoàng và dân của ông nhận được ơn chịu phép Rửa Tội.

682. Ngày nào là ngày cao quý nhất trong đời người công giáo?

Đức Thánh Cha Piô XI đã ném những giây phút hạnh phúc của ngày chịu chức linh mục, đã trải qua những hồi rục rở của ngày thụ phong giám mục, đã hưởng những cảnh uy nghi của ngày đăng quang giáo hoàng, nhưng ngài quý trọng Phép Bí Tích Rửa Tội hơn hết.

MỤC LỤC

Ngày 01 tháng 6 năm 1930, dịp giáp năm ngày chịu Phép Rửa Tội, ngài sung sướng nói với 1500 thanh niên Rôma:

- “Ngày Cha chịu Phép Rửa Tội là ngày cao quý nhất của đời Cha. Cũng như ngày các con chịu phép Rửa Tội là ngày cao quý nhất của đời các con.”

683. Quý trọng thánh đường, nơi ta chịu Phép Rửa Tội

Hằng năm, thánh Vinh Sơn Fe-rê mừng lễ giáp năm ngày rửa tội. Trong dịp này, ngài dâng thánh lễ tạ ơn Chúa trong ngôi thánh đường ngài đã được chịu Phép Rửa Tội trước kia.

Thân mẫu thánh Phanxicô Salêsiô tỏ thể với con khi đứng trước nhà thờ con mình đã được chịu phép Rửa Tội:

- “Con ơi, tước hiệu cao cả nhất của con không phải cung điện tổ tiên để lại, nhưng là thánh đường trong đó, con đã được trở nên Kytô-hữu.”

MỤC LỤC

684. Già rồi mà nói: “Tôi mới có hai tuổi.”

Một cụ già 80 tuổi được cha De Smet de Termonde rửa tội.

Bắt đầu từ đó, cụ sống cuộc đời rất gương mẫu.

Hai năm sau, cụ hấp hối.

Có người muốn biết cụ mấy tuổi, cụ đành đạ trả lời:

- “Tôi mới có hai tuổi. Tám mươi năm trước khi rửa tội, là những năm chết. tôi mới bắt đầu sống thật khi tôi chịu Phép Rửa Tội.”

685. Linh mục đang giảng, cúi đầu sâu chào giáo dân.

Linh mục Mac Carthy giảng về Phép Rửa Tội.

Lúc đang nói về người chịu Phép Rửa Tội được trở nên Con của Thiên Chúa, ngài bỗng dừng bài giảng lại và nói lớn tiếng một cách sững sốt:

MỤC LỤC

- “Chúa ôi! Tôi thấy gì đây? Mắt xác thịt cho tôi thấy trước mặt tôi, những thương gia, những công chức, những công nhân, những người giúp việc, những người nghèo, những người giàu, những hạng thông, những người dốt, nhưng nhờ ánh sáng đức tin, con mắt linh hồn cho tôi thấy toàn là những hoàng tử và công chúa thực sự.”

Vừa dứt lời, linh mục Mac Carthy làm một cử chỉ mà chắc chúng ta chưa thấy một vị linh mục nào làm trên toà giảng: ngài cúi sâu đầu và cung kính nói:

- “Nhân Danh Thiên Chúa trên trời, tôi xin kính chào quý ngài.”

686. Ai là người thắng lợi sau cùng?

Trong cuộc sống, việc dễ nhất, thường cũng là việc khó làm nhất; việc khó làm nhất, cũng là việc dễ nhất.

Nói nó dễ, là vì chỉ cần muốn làm, thì bất kỳ ai cũng có thể làm; nói nó khó, là vì nó thực sự có thể làm được nếu chúng ta phải kiên trì

MỤC LỤC

đến cùng. Chỉ là một số ít người thực hiện được điều này.

Hơn phần nửa dân số thế giới thường nói rằng: “Như thế đã đủ rồi!”, “Việc này không đáng.”, “Sự việc có thể thay đổi theo chiều hướng xấu.”, “Làm như thế, không có ý nghĩa.”

Còn những người có thể kiên trì lâu dài, sẽ nói: “Phải làm được tốt nhất!”, “Phải cố hết sức!”, “Hãy kiên trì một chút!”

Câu chuyện rùa và thỏ chạy thi, đã cho chúng ta biết rằng: người thắng lợi, là một con rùa vụng về, mà không phải là một con thỏ nhanh nhẹ, khéo léo. Điều đó là vì trong sự cạnh tranh, con thỏ đã thiếu đi sự kiên trì và nhẫn nại.

Có được thành công lớn nhất, cái chúng ta dựa vào, không phải là sức mạnh, mà là sự dẻo dai.

Cạnh tranh, thường là những cuộc cạnh tranh về sức chịu đựng, tính kiên trì.

MỤC LỤC

Người có lòng kiên trì, luôn là người có thắng lợi sau cùng. (100 Triết Lý Sống Làm Thay Đổi Vận Mệnh)

687. Người vợ xây năm mồ chôn hạnh phúc gia đình mình.

Sau khi bàn cãi trong 11 năm ở toà chuyên xử các vụ lỗi thôi trong gia đình ở New York, bà luật sư Bessie Hamburger nói:

- “Đàn ông phải xa rời vợ vì họ chán nghe vợ rầy rà, gây gổ.”

Như một văn sĩ đã nói:

- “Rất nhiều bà vợ, mồm không ngớt đay nghiến chồng, và mỗi lần một ít, họ đã hoàn thành xong năm mồ chôn hạnh phúc gia đình mình.” (Cuộc Sống Tươi đẹp Để Luôn Trần Đây Sức Sống)

688. Một ý chí sắt đá lạ lùng!

Mới đây, chúng ta thấy nhà vô địch G.Paillot có nhiều điểm hết sức khác thường:

MỤC LỤC

ông đi vòng quanh thế giới theo kiểu đi bộ, và đã đi được 95.000 cây số.

Đó là một sự lạ lùng!

Lạ lùng hơn nữa, là ông chỉ có một chân: chiếc chân thứ hai là chân gỗ! (ông bị tai nạn xe cán gãy chân trái lúc 6 tuổi...)...

Chí cương quyết của ông đã làm cho những người lành lặn phải suy nghĩ. (Luyện Chí ĐỂ Thành Công)

689. Vui với định mạng

Một hôm, tôi (Dale Carnegie) gặp ở Nữ Ước, 30 đứa nhỏ tàn tật, chống gậy hay nạng, lết bết leo lên những bậc của một nhà ga lớn. Có đứa phải cõng, mới lên nổi.

Tôi ngạc nhiên nghe chúng vui cười giòn giã.

Một người coi sóc chúng, giảng cho tôi:

- "Khi một em đó hiểu rằng mình sẽ tàn tật suốt đời, thì mới đầu, như rụng rời, rồi bình tĩnh

MỤC LỤC

lại, cam lòng với định mạng, rồi cảm thấy sung sướng hơn những đứa trẻ mạnh.”

Tôi kính phục những em nhỏ đó. Các em đã cho tôi bài học mà tôi sẽ ghi nhớ suốt đời. (Đắc Nhân Tâm: Bí Quyết Thành Công)

690. Bạn hãy tự tin!

Theo lời kể, có một người thợ mộc cần cù hiếu học.

Một hôm, anh ta đi sửa cái ghế cho một vị quan tòa. Anh không những chăm chú, tỉ mỉ sửa chiếc ghế, mà còn cải tiến nó.

Có người hỏi nguyên nhân, thì anh ta giải thích:

- “Tôi muốn sửa nó thật bền vững, chắc chắn cho đến khi tôi là một quan tòa ngồi lên chiếc ghế ấy.”

Và điều này đã trở thành hiện thực: người thợ mộc đã trở thành một quan tòa, ngồi vào chiếc ghế ấy.

MỤC LỤC

Tự tin là động lực không bao giờ cạn kiệt trong cuộc sống. Nó có thể giúp bạn chiến thắng tư tưởng buông xuôi, cam chịu. Bạn tin tưởng mình sẽ trở thành người như thế nào và thực hiện theo thế ấy, thì bạn sẽ trở thành người như mong muốn. (50 Điều Quan Trọng Làm Thay Đổi Cuộc Đời Bạn)

691. Chịu khổ vì yêu Chúa Giêsu

Khi đang bị giam trong tù, đợi phiên bị dẫn ra đấu trường cho thú dữ ăn thịt, thánh nữ Phêlixitê được người lính canh hỏi:

- "Chị làm sao đủ sức mà chịu được?"

Thánh nữ trả lời:

- "Trong tôi, có một Đấng sẽ chịu vì tôi. Đấng đó là Đấng tôi sẵn sàng chết cho Ngài."

692. Tầm quan trọng của Đức Giêsu Nadarét

Đã có nhiều nhân vật kỳ tài xuất hiện trong lịch sử nhân loại, nhưng từ xưa đến nay, và từ nay cho đến tận thế, sẽ không có một nhân vật

MỤC LỤC

nào sánh kịp với Đức Giêsu Kitô, Con của Thiên Chúa Cha, Ngôi Hai trong Thiên Chúa Ba Ngôi, Chúa thật mà người công giáo đang thờ lạy, và là Người thật, đang ở giữa chúng ta và đang ở giữa loài người hôm qua, hôm nay và mãi mãi.

Đức Giêsu Nadarét là một nhân vật lịch sử rõ ràng, không ai có thể chối cãi được. Mà nếu phủ nhận không có Đức Giêsu Nadarét, thì lịch sử nhân loại sẽ sụp đổ, nền văn minh và văn hoá của nhân loại sẽ tiêu tan.

Đây là những điểm lịch sử rõ ràng về Nhân Vật Kỳ Diệu này.

Tên: Giêsu

Sinh tại Bêlem, miền Giuđêa, nước Palestina, vào năm 784 kể từ ngày lập quốc Rôma, dưới triều hoàng đế Xêdarê Augustô, trong lúc vua Erode đang trị vì tại xứ Palestina dưới quyền kiểm soát chặt chẽ của chính quyền đế quốc Rôma, chính quyền lúc đó đang chế ngự tất cả vùng Địa Trung Hải.

Sống thời thơ ấu và thanh niên tại Nadarét, miền Galilêa, nước Palestina.

MỤC LỤC

Lúc 30 tuổi, ra truyền đạo, đúng vào năm thứ 15 của triều đại hoàng đế Tibêriô.

Ba năm sau, bị xử tử thập giá vào ngày thứ sáu, 14 tháng Nisan năm 30, tức là ngày mồng 7 tháng 4 Dương lịch năm 30, dưới thời quan tổng trấn Pônxiô Pilatô thay mặt hoàng đế Roma, cai trị xứ Palestina.

693. Đức Giêsu lôi cuốn kẻ khác một cách lạ lùng

Dân chúng, quên ăn, quên uống, quên công việc nhà cửa, say mê đi theo Chúa Giêsu để nghe lời Ngài giảng dạy.

Các bà mẹ ngợi khen ai đã sinh ra được một người con như thế.

Giới trẻ theo Chúa Giêsu và mong được Ngài chỉ cho con đường thẳng tiến.

Các em bé ùa chạy đến với Chúa Giêsu và đòi cho được Ngài bồng ẵm.

MỤC LỤC

694. Liếc nhìn của Chúa Giêsu rất đặc biệt

Khi dụ dỗ: nhìn kẻ có tội biết ăn năn thống hối

Khi phân nộ: nhìn người Biệt phái kiêu căng.

Khi khen ngợi: nhìn bà góa đại độ

Khi trách móc: nhìn các môn đệ đang gây gổ nhau

Khi vui vẻ: nhìn chim bay, nhìn cảnh đẹp

Khi đau buồn: nhìn Phêrô đã chối Thầy, nhìn Giuđa đang sa lầy.

695. Không có thể làm được như Chúa Giêsu.

Hiện nay, cũng như trước đây, hằng triệu triệu người nam nữ trên khắp thế giới, thuộc đủ mọi quốc gia, mọi sắc tộc, mọi nền văn hoá, mọi

MỤC LỤC

thành phần trong xã hội, dù không bao giờ thấy mặt Chúa Giêsu tận mắt, nhưng lạ thay, vẫn yêu Ngài, và luôn tìm đủ mọi cách để sống theo lý tưởng Ngài dạy.

Những người theo Chúa Giêsu này hết tình lao mình vào săn sóc những người đau khổ, tù đày, đui điếc, phung hủi, ung thư, sida, điên loạn, cô nhi, già lão, mà không vì trục lợi, không mong được đền ơn, không muốn được ghi tên trên mặt báo, không muốn được chiếu hình trên tivi.

Họ hiên ngang mang trên mình Cây Thánh Giá, nguyên là một hình khổ kinh tởm của người Rôma bày ra ngày xưa để xử tử Đấng họ thờ lạy.

Họ thực hành những giáo lý rất khó thực hiện của Đấng họ yêu mến, như phải yêu kẻ thù, phải làm ơn cho những ai làm hại mình, phải luôn luôn tha thứ và tha thứ không điều kiện, không giới hạn.

Họ làm như vậy vì yêu Đức Giêsu, Đấng đã kêu gọi họ đi vào con đường rất khó khăn: phải

MỤC LỤC

từ bỏ mọi sự, phải vác thập giá hằng ngày, không được chạy theo tiền bạc, danh vọng, chức tước của thế trần này. Bị người đời bắt bớ và ghét bỏ thì vẫn phải luôn luôn vui vẻ, phải luôn luôn đem Tin Mừng đến cho mọi người, đến cho từng người, đến cho dân tộc và đất nước mình, đến cho mọi dân tộc trên khắp hoàn cầu.

Lôi kéo nhiều người đến với mình một cách lạ lùng như vậy, sau cái chết đã hai ngàn năm, thử hỏi ai trong nhân loại có thể làm được như vậy.

Đức Giêsu đã làm được những điều này vì Ngài là Con của Thiên Chúa, vì Ngài là chính Thiên Chúa.

696. Họ thành công hơn bạn vì họ dám làm hơn bạn.

Từ nghèo khổ đi đến giàu có, điều cần thiết là phải nắm lấy cơ hội. Vì cơ hội trải đều trên con đường trước mặt mọi người.

MỤC LỤC

Những người quá an phận, thường lần lượt làm mất đi cơ hội được của cải vật chất. Cho nên, mọi người nên nắm chặt những cơ hội đến nhanh, mà mất cũng nhanh. Quá thận trọng, sẽ đánh mất nó.

Có lẽ bạn đã nghe câu chuyện cười này:

‘Tối hôm qua, cơ hội đến gõ cửa nhà tôi khi tôi nhanh chóng bấm chuông cảnh báo, mở khoá bảo hiểm, lôi được công chống trộm ra: nó đã chạy mất rồi.’

Ngụ ý câu chuyện này là: Nếu bạn sống quá cẩn thận, bạn sẽ có thể mất đi những cơ hội tốt.

Bên cạnh chúng ta, nhiều người thành công không nhất thiết “biết” làm hơn bạn. Quan trọng là họ dám làm hơn bạn....

Thực tế, ông Ha-mơ trở thành người thành công, đã mách bảo chúng ta:

“Rủi ro và lợi nhuận lớn, nhỏ, tỷ lệ thuận với nhau: rủi ro lớn có thể đem lại hiệu quả lớn.”

MỤC LỤC

“ Vận may thích đến với những người dũng cảm. Mạo hiểm là một thứ khí phách, và dũng khí thể hiện ở mỗi người.”

“Mạo hiểm và sự thành đạt thường đi đôi với nhau. Trong hiểm, có may; trong nguy, có lợi. Nếu muốn có kết quả vượt trội thì phải dũng cảm đối nguy hiểm.” (19 Suy Nghĩ Không Bằng Một Hành Động)

697. Cửa hàn muốn thành công, hãy quý chuộng khách hàng.

Mục đích của doanh nghiệp là tranh thủ khách hàng và thắt chặt mối dây quan hệ.

Tổng Giám đốc Công ty Điện khí nổi tiếng của Mỹ, Jake Welch, nói:

-“Một khách hàng tốt nhất, là một người có khả năng gợi mở tốt nhất cho doanh nghiệp. Họ cũng là người dẫn dắt và đưa ra yêu cầu giúp doanh nghiệp vượt qua những khả năng vốn có, để nâng cao khả năng phục vụ khách hàng, từ

MỤC LỤC

đó, có thể khuất phục được những khách hàng khó tính khác...”

Kyrel, người sáng lập ra công ty Diel, người đã được sách kỷ lục Guinness ghi nhận là “Chuyên viên bán hàng vĩ đại nhất thế giới”, nói:

“Sau lưng của một khách hàng, thường có khoản 250 người khác. Do vậy, nếu chúng ta có được cảm tình của một người thì sẽ có thể có thêm 250 người khác. Vì thế, chúng ta tuyệt đối không được phép làm mất lòng bất kỳ một người nào đến với chúng ta”. (Bạn Là Người Giỏi Nhất)

698. Phải biết dựa vào bản thân mình.

Ông vua dầu mỏ Mỹ, Rockefeller, trong một lần dẫn con nhỏ leo cầu thang chơi, nhưng khi con ông leo đến chỗ cầu thang không cao quá cũng như không thấp quá, ông buông tay ra, đứa bé liền bị ngã lộn xuống.

MỤC LỤC

Đó không phải là do ông lỡ tay; càng không phải ông có muốn đùa ác với con trai mình, mà chính là để tâm hồn ngây thơ của con mình cảm nhận được một điều rằng: làm bất cứ việc gì, cũng phải dựa vào chính mình vì đôi khi, ngay cả sự giúp đỡ của người thân, cũng không giúp được gì cả.

Con người nhất thiết phải dựa vào bản thân để sống...

Những người thiếu tính độc lập, tự chủ, cá tính và khả năng tự lập, ngay cả đến bản thân mình còn không lo nổi, thì còn nói gì đến đạt được thành công. (50 Điều Quan Trọng Làm Thay Đổi Cuộc Đời Bạn)

699. Hãy không ngừng kiểm tra và chỉnh sửa mục tiêu của bạn.

Vợ của Antony Robin mời một vị giáo viên điều chỉnh âm, đến nhà điều chỉnh âm cho cây đàn dương cầm.

MỤC LỤC

Vị giáo viên này là một tay rành nghề. Ông tỉ mỉ khoá chặt mỗi dây đàn để làm cho nó căn ra, mới có thể phát ra những âm thanh chính xác.

Sau khi ông hoàn tất toàn bộ việc chỉnh âm, bà hỏi ông bao nhiêu tiền. Ông cười và trả lời:

- “Đừng có vội. Chờ tôi lần sau lại đến, rồi hãy trả luôn thế.”

Bà ngạc nhiên, lại hỏi:

- “Lần sau? Thầy có ý gì ạ? Đàn dương cầm không phải là đã chỉnh âm xong rồi hay sao.”

Ông trả lời:

- “Tôi đã chỉnh âm xong, nhưng đó chỉ là tạm thời thôi. Nếu muốn dây đàn có thể duy trì được âm điệu chính xác, cần phải tiếp tục “điều chỉnh”. Vì vậy, tôi còn phải đến vài lần nữa.”

Cùng với lý lẽ này, nếu như chúng ta muốn biết được mục tiêu có chính xác hay không, hoặc là cuối cùng, có thực hiện được hay không, cần

MỤC LỤC

phải không ngừng tiến hành kiểm tra và chỉnh sửa mục tiêu.

700. Tư duy bằng cách đọc to một mẫu chuyện

Luật sư Abraham Lincoln đã từng hướng dẫn cho đồng nghiệp của ông cách thư giãn.

Mỗi sáng, ông đến văn phòng và đọc tờ báo hằng ngày rất to cho mình nghe.

Những người phòng kế bên cũng có thể nghe ông ta đọc với giọng oang oang.

Tại sao Lincoln lại đọc báo rất to vào mỗi buổi sáng? Vì làm như vậy, ông sẽ nhớ và giữ lại cho mình nhiều hơn gấp hai lần so với khi đọc thầm. Ông sẽ nhớ nó trong thời gian dài.

Có thể vì Lincoln đã kết hợp nghe và nói, điều đó giúp ông dễ nhớ hơn.

Steve Hardison - một trong những hà tư vấn kinh doanh thành công nhất, nói:

MỤC LỤC

- “Tôi là một chàng trai trẻ không có tiền và cũng không biết đi đâu? Một ngày nọ, tôi đi qua hiệu sách lớn của Napoleon Hill và đọc hết toàn bộ cuốn: “Sự Thành Công Của Các Luật Gia” với một giọng to, chứ không chỉ là nhém miệng.”

“Tôi sẽ hành động bây giờ.” “Tôi sẽ hành động bây giờ.” “Tôi sẽ hành động bây giờ.”

“Sau đó, tôi đọc lại câu này nhiều lần mỗi giờ, mỗi ngày, đến khi những từ đó trở thành thói quen, như là hơi thở và hành động theo khả năng vậy. Với những những từ này, tôi có thể tạo điều kiện cho mỗi hành động cần thiết đưa đến sự thành công. Từ đó mà cũng sẽ tư duy nhiều hơn.” (97 Cách Thăng Tiến Trên Đường Đời)

701-750

701. Thời giờ rất quý báu

702. Thời giờ rất chóng qua!

703. Hôm qua... và hôm nay!

704. “Tôi nhất quyết không làm chuyện đại dột như vậy bao giờ!”

705. Phó thác theo thánh ý Chúa thì không còn xao xuyên nữa.

706. Hãy làm lấy ly nước nếu bạn có trong tay một quả chanh.

707. Không nên khó chịu vì bị phê bình.

708. Muốn đạt mục tiêu chính cao xa, phải có những mục tiêu phụ gần.

709. Mật ngọt chết ruồi!

710. Tấm thiệp chúc mừng sinh nhật tràn đầy tình cảm

711. Ai dựng nên ma quỷ?

712. Ma quỷ tìm đủ cách để đem con người xuống hoả ngục.

713. Hình thù của ma quỷ?

714. Ma quỷ khoét mất đức tin của chúng ta.

715. Gương tha thứ của một linh mục hạt trưởng công giáo

716. “Bố sẽ không bao giờ bỏ con đâu.”

MỤC LỤC

717. Phát hiện nhân tài

718. Số mệnh là sự công hưởng chính bản thân bạn

719. Học được nhiều từ những người phản đối, chỉ trích, cản đường.

720. Biến những điều bất lợi thành có lợi

721. Đời sống cầu nguyện của Chúa Giêsu

722. Nhờ cầu nguyện mà đứng vững được trong đức tin cho đến cùng

723. Nói với Chúa, mới quan trọng

724. Gợi nhớ đến Chúa

725. “Tôi bắt đầu một ngày bằng sự cầu nguyện.”

726. “Chúa đã để con chết hụt, đã thử thách con và Chúa đã gìn giữ con.”

727. Bắt tay làm lại sau khi đã bị mất mát quá to lớn...

728. Cậu bé da đen ấy, chính là giáo sư Keen bây giờ.

729. Từ dễ đến khó, từ nhỏ đến lớn, từng bước thực hiện mục tiêu

730. Chuyển bại thành thắng

731. Chúa Giêsu với người bệnh phong cùi

732. Thân phận người phong hủi

733. Một giám mục phong cùi

734. Một linh mục phong cùi

MỤC LỤC

735. Một giáo dân phung cù

736. Đừng làm mất thể diện của người khác

737. Nghe biện luận từ hai phía trước khi đưa ra phán quyết cuối cùng

738. Không ai một mình làm nên mọi chuyện.

739. Thành công ở quanh chúng ta. Kiên trì đi tìm thì sẽ thấy.

740. Ích lợi của sự nói nghịch lại, nói ngược lại

741. Suốt đời ăn năn lo buồn về hai lỗi phạm lúc nhỏ

742. Làm một thang riêng để leo lên trời một mình!

743. Tội lỗi sinh ra sự cắn rứt trong lương tâm.

744. Thiên Chúa sẵn lòng tiếp nhận kẻ có tội.

745. Những ân hận của Bérenger

746. Kỷ luật của đàn sói trong việc săn bắt vây đuổi con mồi

747. Hãy đọc một ngày ít nhất tám trang sách!

748. Hãy lập tức hành động!

749. Trong thời đại bùng nổ tri thức, ai không chịu học hành, sẽ bị xã hội đào thải.

750. Đừng nên nổi giận bởi những việc nhỏ nhặt.

701. Thời giờ rất quý báu

Thiên Chúa đánh giá thời giờ rất cao. Ngài rất quý thời giờ. Giàu sang vô biên như Ngài, mà Ngài không bao giờ ban cho chúng ta có cùng một lúc hai giây, hai phút, hai giờ, hai ngày, hai tuần, hai năm.

Khi ban cho chúng ta sống trong một năm, Thiên Chúa ban cho chúng ta có 31.536.000 giây đồng hồ. Ngài lấy lại giây phút trước, rồi mới ban cho chúng ta giây phút sau. Dù là giáo hoàng hay hồng y, dù là hoàng đế hay tổng thống, không ai có thể tiêu xài hai giây đồng hồ trong một lúc.

Những kẻ chịu phạt đời đời trong hoả ngục, chỉ cần được trở lại trên trần gian này trong một giây mà thôi, cũng đủ để cho họ ăn năn tội cách trọn mà lên nước thiên đàng.

Thời giờ rất quý báu như thế, thế mà có nhiều người phí phạm thời giờ, không dùng thời giờ để sống cho đẹp lòng Chúa.

MỤC LỤC

Theo một cuộc điều tra được tiến hành tại một nơi có một số đông người sống đạo lơ là, thì trong một năm, họ có 8.760 giờ: họ đi lui đi tới, mất 260 giờ; họ nói chuyện với người khác, mất 310 giờ; họ tắm rửa và sửa soạn trong con người của họ, mất 620 giờ; họ ăn uống, mất 930 giờ; họ ngủ, mất 2.900 giờ; họ làm việc, mất 3.650 giờ; và họ dành cho các công việc đạo đức: 25 giờ!

702. Thời giờ rất chóng qua!

Thời giờ qua mau và biến mất.

Sách ông Gióp (9,25-26): “Ngày đời tôi trôi qua nhanh hơn chạy đua, chúng trốn chạy mà không tìm thấy hạnh phúc. Chúng lướt mau như thuyền nan, như đại bàng bổ xuống con mồi.”

Thánh vịnh (90,10): “Cộng niên tuế, ước chừng bảy chục, khoẻ lắm chẳng, cũng được bát tuần. Hầu trọn kiếp, chỉ là lao đao khốn khổ vì năm tháng sầm sập qua đi và chúng tôi vụt mất.”.

MỤC LỤC

Sách Khôn Ngoan (2,4-5): “Với thời gian, tên tuổi ta sẽ bị lãng quên, sẽ không ai nhớ đến các việc ta làm; đời ta sẽ qua đi như vết chân mây, và tan biến như đám sương mù bị ánh dương rượt đuổi, bị đè bẹp xuống dưới sức nóng mặt trời, Quả thế, sinh thời của ta như bóng lướt qua, số tận rồi, ta không còn thể phục hồi, ấ đã niêm, và không ai sẽ quay lại.”

Ssch Giảng Viên (11,7-10): “Mọi điều xảy đến, thay là phù vân... Vì phù vân cả, thiếu thời với buổi tóc xanh.”

Theo lời của một người kia thách đố: “Tôi đã đánh mất hai tiếng đồng hồ bằng vàng, tôi đã đánh mất 120 phút bằng ngọc. Nhưng không ai đem trả lại cho tôi được đâu, vì họ sẽ không bao giờ tìm ra được hai tiếng đồng hồ bằng vàng mà tôi đã làm mất, và 120 phút bằng ngọc mà tôi đã làm mất.”

703. Hôm qua... và hôm nay!

Thánh Antôniô kể rằng:

MỤC LỤC

Khi hoàng đế Alêxandrô Cả băng hà, có quân tử kia la lên rằng:

“Kìa, người hôm qua còn đạp đất dưới chân, nhưng hôm nay lại bị đất lấp trên mình; hôm qua, cả thiên hạ cũng chưa thể làm cho ông thoả mãn, nhưng hôm nay, bảy tấc đất cũng đã là thừa đối với ông; hôm qua, còn là đại tướng, vô số quân lính, cai trị khắp thiên hạ, thế mà giờ đây, cũng chỉ được vài người khiên đi để lấp dưới mồ.” (Chân Lý Đời Đời)

704. “Tôi nhất quyết không làm chuyện đại đột như vậy bao giờ!”

Xưa, ông Tôma, khi bị vua Henri VIII lên án xử tử vì đạo, thì bà Luy, vợ của ông, đến khuyên ông quá mà vâng lệnh vua, nhưng ông Tôma đã hỏi lại bà:

- “Hỡi Luy, bà cũng rõ tôi đã già, liệu tôi còn sống được mấy năm nữa?”

MỤC LỤC

Bà vợ không hiểu được ẩn ý của câu hỏi, đã trả lời:

- “Ít ra cũng được vài chục năm nữa.”

Ông Tôma liền nói rằng:

- “Bà vụng về lắm, bà ơi! Buôn bán như bà thì lỗ chết! Bà tính gì mà lạ vậy? Bà ưng tôi sống thêm vài chục năm nữa để rồi tôi mất luôn phần phúc đời đời trên thiên đàng và phải chịu muôn khổ hình trong hoả ngục sao? Tôi nhất quyết không làm chuyện đại dột như vậy bao giờ!”
(Việc Rồi Linh Hồn)

705. Phó thác theo thánh ý Chúa thì không còn xao xuyến nữa.

Có người kia bán tín bán nghi luôn.

Một hôm, buồn quá, ông vào thánh đường, quỳ trước bàn thờ cầu nguyện.

Tình cờ, trí ông bật tư tưởng: “Ừ! Giá ra mình cũng biết rằng mình phải kiên nhẫn!”

MỤC LỤC

Bỗng dưng, tự đáy lòng, ông nghe tiếng Chúa:

- “Như người biết thì người đã làm gì? Hãy làm ngay bây giờ cái người định làm lúc ấy. Có thế, người sẽ được bình an.”

Được yên ủi và vững dạ, người ấy tự phú thác theo thần ý Chúa và không phải xao xuyến nữa.

Người ấy không còn thiết tò mò tìm biết số phận tương lai, nhưng chỉ chuyên lo tìm biết ý Chúa, biết cái gì đẹp ý Chúa, cái gì hoàn hảo nhất và thực hành chu đáo những cái gì là tốt, là thiện. (Gương Chúa Giêsu)

706. Hãy làm lấy ly nước nếu bạn có trong tay một quả chanh.

Trong khi viết quyển sách này, tôi (Dale Carnegie) có ghé ngang thăm trường đại học Chicago.

MỤC LỤC

Tôi hỏi ngài hiệu trưởng Robert Mayard Hutchins làm thế nào để khỏi phải lo lắng. Ngài trả lời:

- “Tôi luôn cố gắng làm theo lời khuyên bảo của một vị hiệu trưởng rằng: nếu bạn có trong tay một quả chanh, thì hãy tự làm lấy cho mình một ly nước chanh.”

Đó là điều một nhà giáo dục vĩ đại đã làm.

Nhưng kẻ ngốc sẽ làm điều ngược lại. Nếu như cuộc đời này, đưa hẳn một trái chanh, hẳn sẽ vút đi và nói: “Ta thất bại rồi. Số phận đã an bài. Ta không còn có cơ hội nữa.” Sau đó, hẳn sẽ căm ghét cuộc đời này, tự nhốt mình trong nỗi day dứt triền miên.

Nhưng một người thông minh thì lại khác: “Thất bại này mang lại cho ta bài học gì nào? Làm cách nào, ta mới có thể thay đổi thời cuộc? Làm cách nào, ta có thể làm một ly nước từ trái chanh này?” (Giảm Bớt Lo Âu)

MỤC LỤC

707. Không nên khó chịu vì bị phê bình.

Nhiều nhân vật nổi tiếng đã có những thành tựu to lớn ở Mỹ như tổng thống Washington (bị phê bình chỉ hơn tên tội phạm giết người một tý thôi ...), như Thomas, người viết bản “Tuyên ngôn độc lập” (bị phê bình: nếu ông ta làm tổng thống thì chúng ta sẽ chịu sỉ nhục to lớn và bị tổn hại nghiêm trọng ...), như tướng Grant, trở thành một biểu tượng của nhân dân Mỹ (bị ghen ghét, bị sỉ vả, bắt bớ, bị tước binh quyền, ...), nhưng họ không bị gục ngã vì những lời phê bình, chỉ trích, mà ngược lại, họ càng lạc quan và tự tin để có được những thành tựu to lớn hơn. (x. 3 Điều Nên Biết)

708. Muốn đạt mục tiêu chính cao xa, phải có những mục tiêu phụ gần.

Rất nhiều người làm việc, sở dĩ bỏ dở nửa chừng, không phải vì quá khó khăn, mà vì

MỤC LỤC

khoảng cách với thành công quá xa. Chính vì yếu tố tâm lý này, nên đã dẫn đến thất bại.

Nếu đem khoảng cách dài, phân chia thành từng khoảng cách nhỏ, từng bước vượt qua nó, thì có thể cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Cụ thể hoá mục tiêu, có thể giúp bạn thấy rõ nên làm những việc gì và như thế nào để có thể làm tốt....

Người thông minh, để đạt được mục tiêu chính, luôn phải thiết lập "mục tiêu phụ". Như vậy, có thể hoàn thành mục tiêu chính một cách khá dễ dàng.

Rất nhiều người, vì mục tiêu ở quá xa, hoặc lý tưởng quá xa vời, mà dễ dàng đầu hàng. Điều này thật đáng tiếc.

Nếu đặt ra những "mục tiêu phụ" sẽ có thể nhanh chóng gạt hái được thành tích khiến người vừa ý.

Có thể từng bước hoàn thành "mục tiêu phụ", áp lực tâm lý cũng sẽ theo đó mà giảm

MỤC LỤC

dần. Một ngày nào đó, mục tiêu chính sẽ có thể hoàn thành.

Đã từng có một bà lão người Mỹ 63 tuổi, từ thành phố New York, đi bộ đến thành phố Miami ở bang Florida. Ở đó, một nhà báo đã đến phỏng vấn. Nhà báo muốn biết bà làm sao có đủ dũng khí để có thể tiếp tục tiến bước với vô vàn khó khăn gặp phải trên đường?

Bà lão trả lời:

- “Bước một bước thì không cần dũng khí, nhưng điều tôi làm, là như vậy. Trước tiên, tôi bước một bước. Tiếp đó, lại tiến thêm một bước. Cứ như vậy, tôi đã đến được đây.” (Lựa Chọn Để Quyết Định Cuộc Sống)

709. Mật ngọt chết ruồi!

Nếu khi bực bội với ai mà trút được cơn giận lên đầu họ, hẳn bạn cảm thấy hả dạ lắm. Nhưng còn họ thì sao, họ có nghĩ như bạn

MỤC LỤC

không? Cái giọng hung hăng và thái độ thù hằn của bạn có làm cho bạn muốn giảng hoà không?

Woodrow Wilson từng nói:

- “Nếu anh đưa hai quả dấm ra để nói chuyện với tôi, thì tôi cam đoan với anh rằng hai quả dấm của tôi nhanh gấp đôi của anh đấy...”

Cách đây hơn một trăm năm, tổng thống Lincoln từng phát biểu:

- “Có một câu châm ngôn cổ dạy rằng: “Mật ngọt chết ruồi.” Chẳng những ruồi, mà con người cũng vậy! Nếu muốn ai đó nghe theo mình, trước tiên bạn phải chứng tỏ sự chân thành của mình, rồi dùng những lý lẽ ngọt ngào, khéo léo để thu phục trái tim họ. Đó chính là nghệ thuật thuyết phục người khác.”

... Daniel Webster là một trong những luật sư nổi tiếng nhất thời bấy giờ về tài hùng biện. Tuy nhiên, khi bào chữa cho thân chủ, dù lý lẽ có hùng hồn và thuyết phục đến đâu đi nữa, ông cũng không quên thêm vào những câu nói mang tính xoa dịu như:

MỤC LỤC

- “Quyền định đoạt thuộc về bồi thẩm đoàn.”

- “Có lẽ điều này đáng cho chúng ta suy ngẫm.”

- “Đây là vài khúc mắc mà tôi tin chắc các ngài sẽ không bỏ qua.”

- “Các ngài vốn am tường tâm lý con người, chắc các ngài sẽ dễ dàng hiểu được ý nghĩa của những hành vi này.”

Không hăm dọa, không tạo áp lực nhằm thúc ép người khác nghe theo mình, Webster cứ ôn tồn, trầm tĩnh, thân thiện.

Chính điều đó đã giúp ông thành công và nổi tiếng. (Vui Sống và Làm Việc)

710. Tắm thiệp chúc mừng sinh nhật tràn đầy tình cảm

Tại một huyện nhỏ của Nhật Bản, có một hiệu thuốc, quy mô không to lắm, nhưng rất có

MỤC LỤC

tiếng ở trong vùng. Khách hàng chủ yếu là khách quen.

Nguyên nhân nào khiến cho họ có thể vượt trội hơn các cửa hàng thuốc khác đến vậy?

Hoá ra, trong phòng khám của họ, có mười mấy chiếc hộp trống. Trên mỗi chiếc hộp, có ghi ngày tháng. Tất cả cả các bệnh nhân đến mua hàng, đều phải gửi lại bệnh án.

Cửa hàng thuốc nhờ vào bệnh án của từng người mà biết được ngày tháng năm sinh của họ.

Cửa hàng đã chuẩn bị cho các khách hàng, mỗi người, một tấm thiệp mừng sinh nhật, đồng thời, bên trên có viết rằng: "Sức khoẻ của quý khách là mong muốn của chúng tôi. Nếu như quý khách đã hoàn toàn mạnh khoẻ, hãy nói cho chúng tôi. Còn nếu như quý khách không may vẫn phải còn dùng đến thuốc, hãy gọi đến cho chúng tôi. Chúng tôi xin được phục vụ hết lòng."

Những tấm thiệp tràn đầy sự ấm áp và thân thiết như vậy, được cất trong các hộp thuốc có ngày tháng khác nhau.

MỤC LỤC

Đương nhiên, những gì khách hàng nhận được, sẽ không đơn giản chỉ là sự quan tâm của cửa hàng. Sau khi bình phục, họ sẽ rất nhớ ơn cửa hàng. Còn nếu chưa khỏi bệnh thì chắc chắn họ sẽ đến cửa hàng để mua thuốc tiếp.

Những cử chỉ tuy rất nhỏ của cửa hàng, nhưng đã được các khách hàng ghi sâu trong tim. Chính điều đó khiến cho lượng khách hàng mới và khách hàng quen đến cửa hàng, ngày càng đông....

Khi sản phẩm khác nhau, người ta sẽ so sánh chất lượng.

Chất lượng như nhau, thì so đến giá cả.

Giá cả như nhau, thì so sánh phục vụ.

Phục vụ càng tốt, chắc chắn sẽ giúp đỡ càng nhiều cho sự thành công trong công việc.
(315 Đạo Lý Giúp Bạn Thành Công)

711. Ai dựng nên ma quỷ?

MỤC LỤC

Các em đang học giáo lý, được hỏi:

- “Ai dựng nên ma quỷ?”

Không em học giáo lý nào dám trả lời: làm sao mà Chúa dựng nên ma quỷ được?

Bỗng một em phá vỡ bầu không khí tĩnh lặng bằng câu trả lời sau đây:

- “Thưa, Thiên Chúa đã dựng nên thiên thần, và chính thiên thần đã tự mình muốn trở thành ma quỷ.”

Người có tội cũng vậy: chính họ muốn phạm tội để trở thành người có tội, người phản nghịch lại với Chúa.

712. Ma quỷ tìm đủ cách để đem con người xuống hoả ngục.

Ma quỷ, trước kia là thiên thần ở trên trời, nhưng vì nổi loạn chống lại Thiên Chúa, nên bị đuổi ra khỏi thiên đàng và bị đày xuống hoả ngục.

MỤC LỤC

Bị đuổi ra khỏi thiên đàng, ma quỷ rất căm thù Thiên Chúa và trút tất cả cơn giận của chúng trên đầu loài người chúng ta.

Sách Thánh cho chúng ta biết ma quỷ đã có mặt ngay trong vườn Địa Đàng. Chúng đã thành công trong việc cám dỗ Tổ Tiên loài người chúng ta phạm tội, làm cho hai ông bà tổ tiên loài người bị Chúa đuổi ra khỏi vườn Địa Đàng.

Cũng trong Sách Thánh, chúng ta biết được ma quỷ đã cám dỗ chính Chúa Giêsu, tìm cách cắt Lời Chúa ra khỏi chúng ta, gieo sự xấu trong lòng chúng ta, xúi giục chúng ta sống gian dối, cám dỗ chúng ta phạm đủ mọi thứ tội, ám hại thân xác và linh hồn chúng ta, quyết đê bẹp chúng ta bằng cách rủ thêm nhiều quỷ khác đến tấn công chúng ta.

Thánh Phêrô căn dặn chúng ta hãy hết sức đề phòng và chống lại với ma quỷ vì ma quỷ như con sư tử đói mồi, đi rình quanh chúng ta và tìm đủ cách để cắn xé linh hồn chúng ta.

713. Hình thù của ma quỷ?

Ma quỷ, tuy là loài thiêng liêng, không có hình dạng bên ngoài, nhưng đôi khi chúng cũng hiện ra với những hình thù bên ngoài.

Thường ma quỷ hiện ra với hình thù xấu xa, gớm ghiếc: thân hình đen đui, bầy nhầy nhớp nhúa, hôi thối; mặt sần sì, đen đui, màu nâu, nhem nhuốc; mũi thì quặp vào hay nhọn ra; miệng thì mở ra và chẻ sâu vào hai bên hàm; tay chân quặp lại như những con chim kền kền; cánh tay và đùi tay khằng khiu, đầy lông lá; chân như chân lừa hay chân dê, có khi cong như sừng, có khi chẻ ra, có khi thẳng đứng; thân hình rất dị dạng, có khi to lớn quá, có khi lại bé thấp quá....

Nhưng đôi khi ma quỷ cũng hiện ra những hình thù đẹp đẽ để cám dỗ và quyến rũ người ta phạm tội.

MỤC LỤC

714. Ma quỷ khoét mắt đức tin của chúng ta.

Bị cạo trọc đầu, ông Samson mất sức, không còn khoẻ mạnh được nữa, nên bị quân Philistin bắt trói, khoét mắt, xiềng lại, bỏ tù và bắt xay cối xay (x. Thp 16,19-21)

Ma quỷ cũng vậy, cám dỗ chúng ta theo chúng, rồi chúng khoét mắt đức tin của chúng ta. Và khi chúng ta không còn ánh sáng đức tin chiếu soi nữa, ma quỷ dẫn chúng ta dễ dàng đi trên con đường tội lỗi để sa xuống hoả ngục với chúng.

715. Gương tha thứ của một linh mục hạt trưởng công giáo

Lúc 13 giờ ngày Mồng Một Tết Kỷ Sửu (tức ngày thứ hai, 26.01.2009), linh mục Emmanuen Nguyễn Vinh Gioang bị một tên lạ mặt hành hung dã man. Linh mục phải đi bệnh viện ngay để chữa trị.

MỤC LỤC

Sau khi về lại giáo xứ trong ngày, linh mục thông báo cho giáo dân như sau:

Lúc 13 giờ ngày Mồng Một Tết Kỷ Sửu (ngày 26 tháng 01 năm 2009), một người lạ mặt đi xe máy, loại CD, vào khu vực Nhà Thờ Diên Sanh, đập phá các cửa kính của Nhà Giữ Trẻ, và xông vào linh mục Nguyễn Vinh Gioang, Hạt trưởng Hạt Quảng Trị, đánh linh mục sập mũi và bể môi.

Linh mục Gioang bị văng vào tường, máu từ trong miệng phun ra, nhưng người lạ mặt này vẫn tiếp tục đánh vào người của linh mục một cách không nương tay.

Linh mục Gioang đau quá, liền ôm người lạ mặt để khỏi bị đánh thêm nữa, và la lên nhiều lần: "Cứu với! Cứu với!"

Mười lăm phút sau, có người nghe được tiếng kêu cứu của linh mục Gioang, đến cứu linh mục Gioang và khống chế người lạ mặt (vì ngày Mồng Một Tết, không ai nghĩ đến chuyện có người đến hành hung linh mục nơi khu vực Nhà Thờ như thế.)

MỤC LỤC

Linh mục Gioang phải đi bệnh viện Hải Lăng để được khâu nhiều mũi ở phía sau môi trên.

Hiện giờ, linh mục Gioang đang bị chập môi và sập mũi, mỗi ngày chỉ ăn được một chút cháo và uống một chút sữa. Thở vào và thở ra rất khó.

Linh mục Gioang không hiểu được vì sao người lạ mặt này, trong ngày Mồng Một Tết, Ngày Thanh Bình, Ngày Vui Tươi Đằm Ấm, Ngày Chúc Nhau Bình An Hạnh Phúc Năm Mới, lại đến hành hung linh mục một cách dã man như vậy?

Trước khi đi bệnh viện, linh mục Gioang nói với người hành hung là linh mục tha, chỉ nhắc nhở người này từ nay về sau, đừng có thái độ hung tợn và dã man như thế đối với người khác.

Quý giáo dân trong Địa sở Diên Sanh hãy cầu nguyện nhiều cho linh mục quản xứ của anh chị em, nay đã 75 tuổi.

716. “Bố sẽ không bao giờ bỏ con đâu.”

Một trận động đất đã xảy ra tại một trường học ở Mỹ.

Khung cảnh hoang tàn của ngôi trường sau khi động đất làm những cha mẹ học sinh bật khóc vì tuyệt vọng.

Trong khi đội cứu hộ cố gắng cứu một vài em từ những lớp học ít bị đổ nát, một người đàn ông cứ xông vào những nơi nguy hiểm vì những bức tường có thể sập xuống bất cứ lúc nào và luôn miệng hỏi mọi người:

- “Có thấy Paul, con trai của tôi, đâu không?”

Mọi người đều nghĩ rằng ông phát cuồng vì mất con và làm cản trở công việc của những người cứu hộ. Họ khuyên ông nên tránh ra xa, nhưng ông nói:

- “Tôi luôn nói với Paul rằng dù thế nào đi nữa, bố cũng sẽ không bao giờ bỏ rơi con.”

MỤC LỤC

Khi đội cứu hộ bắt đầu dừng tay và đình ninh rằng họ đã kéo hết được những người sống sót ra khỏi đồng gạch vụn, thì người đàn ông nọ vẫn kiên nhẫn tìm kiếm.

Bỗng nhiên, ông nghe thấy một tiếng gọi xa xăm từ dưới lòng đất:

- “Bố ơi, chúng con đây nè.”

Ông điên cuồng đào bới.

Mọi người xung quanh xúm vào giúp ông.

Như một phép lạ, dưới đồng gạch đổ nát, là một khoảng trống, trong đó, khoảng hơn một chục đứa trẻ ngước mắt lên hy vọng.

Người cha lần lượt kéo từng đứa trẻ lên, và Paul, con ông, là người lên sau cùng.

Khi đã ở trong vòng tay cha, cậu bé nói trong nước mắt:

- “Con biết bố không bao giờ bỏ con mà! Các bạn không tin con và sợ lắm, nên con chờ bố đến và để các bạn ra trước vì bố sẽ không

MỤC LỤC

bao giờ bỏ con đầu!” (7 Thói Quen Của bạn Trẻ Thành Đạt)

717. Phát hiện nhân tài

Carnegie rất giỏi về việc phát hiện nhân tài. Ông còn có sở trường kích phát tiềm năng làm việc của người khác, khiến họ tình nguyện phát huy hết sở trường của mình để phục vụ cho ông. Vì thế, ông không cần có nhiều hiểu biết về sắt thép: ở xung quanh, đã có nhiều người có kỹ thuật giỏi và có sở trường tốt làm việc cho ông. Trong đó, có cả một nhà luyện thép nổi tiếng.

Carnegie hiểu rất rõ tác dụng của nhân tài đối với bản thân. Mỗi lần nói đến việc dùng người, ông đều luôn nói:

- “Giá trị của một đôla vẫn là một đôla, nhưng giá trị của một người thì vô hạn. Ở một mặt nào đó, tôi là người ngoài nghề, nhưng không có nghĩa tôi không có giá trị ở mặt đó. Tôi có thể lấy giá trị của người khác để bổ sung cho mình. Chỉ cần giỏi về việc tận dụng ưu điểm của

MỤC LỤC

người khác, thì bản thân mình đã có thể trở thành người có nhiều sở trường rồi.”

Khi Carnegie qua đời, những người tôn kính ông đã lập một bia mộ, trên đó viết:

- “Đây là nơi an nghỉ của một người biết cách tận dụng năng lực mạnh hơn bản thân để làm việc cho mình.” (11 Giải Pháp Giải Trừ Nguy Cơ Khủng Hoảng Tinh Thần)

718. Số mệnh là sự cộng hưởng chính bản thân bạn

Số mệnh không có sự bất ngờ. Nó chính là sự phản xạ của bạn!

Phiền muộn và vui tươi, thành công và thất bại luôn gắn liền với nhau.

Một cậu bé đi cùng bố, dạo chơi trong núi, không cẩn thận, nên bị ngã và kêu lên đau đớn. Nhưng điều cậu bé ngạc nhiên là cậu nghe thấy tiếng kêu của mình vọng lại từ vách núi. Cậu ta

MỤC LỤC

rất hiếu kỳ, liền hỏi: "Người là ai?" Kết quả, cậu nhận được câu trả lời là: "Người là ai?"

Cậu nổi giận, hét lớn: "Quý nhỏ to gan!" Lần này, cậu cũng nghe câu trả lời là: "Quý nhỏ to gan!"

Cậu băn khoăn hỏi cha: "Việc này rốt cuộc là như thế nào?"

Người cha cười, nói với con trai: "Con chú ý nghe đây." Người cha hét lớn: "Ta khâm phục người." Kết quả cũng vọng lại câu: "Ta khâm phục người." Người cha hét lên một lần nữa: "Người là quán quân." Lần này cũng vọng lại câu: "Người là quán quân."

Cậu bé cảm thấy kỳ lạ vô cùng nhưng không thể lý giải được. Lúc này, người cha mới giải thích:

- "... Nếu con có tình yêu thương nhiều hơn đối với thế giới này, thì con phải tạo nên tình yêu trong lòng con nhiều hơn. Nếu con muốn xung quanh tốt đẹp thì trước hết, bản thân con phải tốt đẹp hơn. Mỗi quan hệ như vậy

MỤC LỤC

có thể áp dụng trong mọi việc. Số mệnh sẽ hưởng ứng mỗi sự việc đã làm.”

Số mệnh không có sự bất ngờ. Nó chính là sự cộng hưởng của bạn.

Phương hướng của cây cối do gió quyết định. Phương hướng của con người do bản thân mình quyết định.

Có lẽ không có ai là kẻ thù của chúng ta. Kẻ thù chân chính của chúng ta, là sự lười biếng, không có phương hướng, không biết phấn đấu vươn lên, không có lòng kiên trì đến cùng.” (8 Cá Tính Của Người Thành Đạt)

719. Học được nhiều từ những người phản đối, chỉ trích, cản đường.

Elbert Hubbard nói:

- “Mỗi ngày, mỗi người đều có 5 phút để trở thành một kẻ đại ngốc. Trí tuệ là ở chỗ một người có thể làm thế nào đó để vượt qua được sự hạn chế trong 5 phút này.”

MỤC LỤC

Kẻ ngốc, khi bị người khác phê bình một chút, thì lập tức nổi nóng, còn người thông minh thì biết rút ra rất nhiều kinh nghiệm từ những lời trách mắng, phản đối, thậm chí từ những người gây trở ngại cho họ.

Walt Whitman, một nhà thơ nổi tiếng của người Mỹ, nói rằng:

- “Lẽ nào tất cả những gì của bạn, những gì bạn đạt được đều đến từ phía những người hâm mộ, đối xử tốt và luôn đứng về phía bạn? Từ phía những người phản đối, chỉ trích bạn, cản đường bạn, cái bạn học được, không phải càng nhiều hơn sao?” (Cuộc Sống Tươi Đẹp Để Luôn Tràn Đầy Sức Sống)

720. Biến những điều bất lợi thành có lợi

Ở bang Florida, có một người nông dân, sau khi mua một nông trại, cảm thấy vô cùng thất vọng về nó. Bởi vì mảnh đất này cần cõn đến đổi không thể trồng cây ăn quả, cũng không thể chăn nuôi được. Ở đây, chỉ có những cây

MỤC LỤC

bạch dương và những con rắn chuông có thể sinh sống nổi.

Sau nhiều ngày suy nghĩ, trong đầu ông nảy ra một ý tưởng. Ông sẽ biến những gì ông ta có, thành tiền bằng cách lợi dụng những con rắn chuông.

Ý tưởng của ông làm cho ai cũng phải cảm thấy ngạc nhiên bởi vì ông bắt đầu làm thịt rắn chuông đóng hộp.

Thực tế chứng minh rằng ông đã thành công.

Không lâu sau, công việc làm ăn của ông càng ngày càng có quy mô và phát đạt. Ông lấy nọc độc của những con rắn chuông, bán cho những xí nghiệp dược phẩm lớn làm huyết thanh phòng nọc rắn. Da của rắn chuông được bán với giá rất cao để làm giày và túi xách cho phụ nữ. Thịt rắn đóng hộp được bán khắp nơi trên thế giới. Ngoài ra, mỗi năm có khoảng 2000 du khách đến thăm quan nông trại nuôi rắn của ông.

MỤC LỤC

Ngôi làng mà ông ta sống, bây giờ đã được đổi tên là “Làng Nuôi Rắn Chuông” của bang Florida.

Người nông dân chịu khó suy nghĩ ấy, dựa vào trí tuệ của mình, đã biến những điều bất lợi thành có lợi. (Biết Người - Biết Mình)

721. Đời sống cầu nguyện của Chúa Giêsu

Trong ba năm đi rao giảng Tin Mừng, đáng lý Chúa Giêsu hoạt động thật nhiều vì thời giờ quá vắn vỏi, nhưng trái lại, Ngài đã đầu tư rất nhiều thời giờ vào sự cầu nguyện.

Trước khi lên đường công bố Nước Trời, Chúa Giêsu chìm đắm trong sự cầu nguyện bốn mươi ngày, bốn mươi đêm.

Trước khi dứt khoát chọn các tông đồ, Chúa Giêsu cầu nguyện suốt một đêm.

Ban tối vắng vẻ, cũng như sáng sớm thình lạng, Chúa Giêsu tìm nơi cô tịch để cầu nguyện với Chúa Cha.

MỤC LỤC

Để cầu nguyện, Chúa Giêsu nâng lui tới Đền Thờ mà Ngài gọi là Nhà Cầu Nguyện. Và cũng để cầu nguyện, không ngày thứ bảy nào mà Ngài không có mặt trong Hội đường.

Trước khi làm những phép lạ cả thể như bánh hoá ra nhiều, cho ông Ladarô sống lại, Chúa Giêsu công khai cầu nguyện trước công chúng.

Chúa Giêsu cầu nguyện trong rất nhiều dịp khác: cầu nguyện khi biến hình trên núi Taborê, trước khi Phêrô tuyên tín, khi các tông đồ đi truyền giáo về, khi chúc lành cho các trẻ nhỏ.

Trong buổi Tiệc Ly, trước khi ra đi chịu chết, Chúa Giêsu tha thiết cầu nguyện lâu giờ trong Thánh Lễ đầu tiên.

Tại vườn Giết-sê-mani, giữa cơn ưu phiền não nuột, Chúa Giêsu đau đớn cầu nguyện rất lâu để xin cho được mạnh sức mà thực hiện ý của Chúa Cha.

Trong kỳ Thương Khó, Chúa Giêsu im lặng cầu nguyện cho kẻ thù.

MỤC LỤC

Trong ba giờ hấp hối trên thập giá, trước khin tắt thở, Chúa Giêsu xin ơn tha tội cho những kẻ đóng đinh mình, và thẳm thiết cầu nguyện để được hoàn toàn phó thác trong tay Chúa Cha.

Và giờ đây, đang ngự trên trời cũng như đang ngự trong Phép Thánh Thể, Chúa Giêsu liên lý cầu nguyện cho Giáo Hội, cho loài người.

722. Nhờ cầu nguyện mà đứng vững được trong đức tin cho đến cùng

Trước khi ngã chết trong tù vì đức tin, Silvio Pellico, một thanh niên công giáo Ý, đã viết câu sau đây nơi vách:

- "Tôi đang dựa vào Chúa là Đấng không bao giờ ngã."

Anh muốn nói: "Chính nhờ hết lòng cầu nguyện với Chúa mà tôi đứng vững được trong đức tin cho đến hơi thở cuối cùng."

MỤC LỤC

723. Nói với Chúa, mới quan trọng

Một giáo dân trí thức kia, có viết một cuốn sách về cuộc đời của Chúa Giêsu, nói với cha sở của mình:

- “Cha không hiểu giáo dân chúng con. Chúng con nói về Chúa nhiều.”

Cha sở trả lời:

- “Nói về Chúa không quan trọng cho bằng nói với Chúa. Cha chúc các con nói với Chúa nhiều hơn, nghĩa là lo cầu nguyện nhiều hơn.”

724. Gọi nhớ đến Chúa

Mỗi lần cầm một chiếc hoa trong tay, thánh Madalêna Pazzi cảm thấy lòng yêu mến Chúa, nên than thở:

MỤC LỤC

- “Lạy Chúa, từ thuở đời đời, Chúa đã nghĩ đến việc dựng nên chiếc hoa này để tỏ cho con thấy dấu chứng tình yêu của Chúa.”

Thánh Têrêxa Hàì Đồng thú nhận rằng mỗi khi nhìn thấy những cảnh đẹp, thì tự trách mình sao không biết ơn Chúa, sao không yêu mến Chúa.

725. “Tôi bắt đầu một ngày bằng sự cầu nguyện.”

Năm 1763, khi đi thị sát quân đội, đại tướng Broc hỏi một binh sĩ:

- “Bạn bắt đầu một ngày thế nào?”

Binh sĩ này là người công giáo. Anh ta trả lời ngay:

- “Tôi bắt đầu một ngày bằng sự cầu nguyện.”

Có kẻ nghe như vậy thì cười nhạo, nhưng đại tướng Broc lại khen binh sĩ công giáo này vì

MỤC LỤC

đại tướng cho rằng một binh sĩ đạo đức thì thế nào cũng là một binh sĩ tốt.

726. “Chúa đã để con chết hụt, đã thử thách con và Chúa đã gìn giữ con.”

Từ điển Bách Khoa Hoàng gia Anh Niên giám 1982, dưới tiêu đề “Những sự kiện khó tin”, viết về một người tên là Brian Heise.

Brian Heise trải qua khá nhiều sự kiện trong tháng bảy, và hầu như chúng đều là những điều không may.

Trước tiên, là căn hộ ở Provo bị ngập nước do ống dẫn nước ở căn hộ tầng trên bị vỡ. Người quản lý đề nghị ông ta ra ngoài để thuê một cái máy hút nước.

Khi đó, ông phát hiện ra xe của mình xẹp lốp. Ông thay bánh xe, rồi trở vào bên trong để gọi điện nhờ một người giúp đỡ. Đột ngột, ông bị điện giật khi cầm vào điện thoại. Việc này

MỤC LỤC

khiến ông ta hốt hoảng đến nỗi sợ ý làm rút dụng cụ.

Trước khi ông rời căn phòng lần hai, một người hàng xóm giúp ông đập mạnh vào cửa căn phòng vì nước đã ghìim chặt cửa lại.

Trong lúc mọi việc rối rắm đang xảy ra, có ai đó đã trộm mất chiếc xe hơi của Heise, nhưng chiếc xe đã gần hết xăng. Ông tìm thấy xe ở cách đó vài dặm phố, nhưng phải đẩy nó tới trạm xăng để đổ.

Tối hôm đó, Heise tham dự một buổi lễ kỷ niệm quân đội ở trường đại học Brigham Young. Không biết thế nào, ông lại ngồi lên cái lười lê ai đó quăng lên ghế trước cửa xe.

Chưa hết, Heise còn bị trượt chân trên thảm ướt đến bị thương nặng.

Ông ta tự hỏi: "Chúa đã để con chết hụt, đã thử thách con và Ngài đã gìn giữ con." (Năng Lực Để Thay Đổi Cuộc Sống)

727. Bắt tay làm lại sau khi đã bị mất mát quá to lớn...

Tác giả nổi tiếng của quyển “Cuộc Cách Mạng Pháp”, Thomas Carlyle, đã lâm vào một tình cảnh tuyệt vọng khi ông hoàn thành xong bản thảo quyển sách này. Ông giao hết hàng trăm trang bản thảo của mình cho một người bạn thân đọc để góp ý.

Người bạn này ra đi, mang theo tập bản thảo, và sau một thời gian rất lâu, người bạn ấy mới quay lại mà không mang về cho ông tập bản thảo.

Khi ông hỏi về nó, người bạn tỉnh bơ trả lời là đã đánh mất nó rồi.

Carlyle, do không còn trong tay bản thứ hai của tác phẩm này, kinh ngạc như sét đánh ngang tai vì câu trả lời vô trách nhiệm của bạn mình.

Thế là công sức lao động nhiều năm qua của Carlyle coi như mất trắng.

MỤC LỤC

Ông quyết định không than van vì mất mát to lớn đó nữa, mà bắt tay vào viết lại quyển sách....

Bất kỳ ai trong tình cảnh khốn khổ như Carlyle, cũng có thể cảm thấy rằng làm lại công việc gian khổ đó, là điều không tưởng. Nhưng với Carlyle thì không: ông không đầu hàng và quyết chinh phục thử thách. Với sự chịu đựng dũng cảm không gì có thể khuất phục được, cộng với ý chí kiên cường, ông miệt mài sáng tác để hậu thế có được một tác phẩm vĩ đại. (Tự Tin Để Thành Công)

728. Cậu bé da đen ấy, chính là giáo sư Keen bây giờ.

Giáo sư Keen – bác sĩ tâm lý nổi tiếng của Mỹ - thường kể cho bệnh nhân nghe một câu chuyện cảm động mà ông đã trải qua hồi còn nhỏ.

MỤC LỤC

Một hôm, có mấy đứa trẻ da trắng đang chơi trong công viên. Lúc đó, có một người bán bóng bay, đi qua công viên.

Bọn trẻ chạy đến như ong vỡ tổ. Mỗi đứa trẻ mua một quả và vui vẻ đùa nghịch.

Ở một góc công viên, cậu bé da đen đang nhìn bọn trẻ da trắng chơi đùa một cách thèm thuồng. Cậu không dám đến chơi cùng bọn trẻ vì cậu rất tự ti.

Khi bọn trẻ da trắng đi rồi, cậu mới rụt rè đi đến bên xe hàng của người bán bóng bay và hỏi: "Ông có thể bán cho cháu một quả bóng được không ạ!"

Người bán bóng nhìn cậu bé bằng ánh mắt hiền từ, nói: "Đương nhiên rồi. Cháu muốn màu gì."

Cậu bé mạnh dạn trả lời: "Cháu muốn màu đen ạ."

Cậu bé vui vẻ cầm lấy quả bóng, nhưng khi vừa thả lỏng tay thì quả bóng bay từ từ lên trời: màu đen của bóng, cùng với màu xanh của bầu

MỤC LỤC

trời, màu trắng của những áng mây, đã tạo nên một cảnh khác biệt

Người bán bóng vừa nhú mắt nhìn theo quả bóng và nhẹ nhàng ôm lấy cậu bé, nói:

- “Cháu phải nhớ quả bóng có thể bay được hay không, không phải vì màu sắc, hình dáng của nó, mà vì bên trong quả bóng, có đầy khí hay không. Sự thành bại của một người, không phải do chủng tộc, xuất thân, mà mấu chốt là trong lòng người ấy có tự tin hay không.”

Cậu bé da đen ấy, chính là giáo sư Keen bây giờ.

729. Từ dễ đến khó, từ nhỏ đến lớn, từng bước thực hiện mục tiêu

Câu chuyện đời xưa của Phương Đông.

Thời xa xưa, có một thiếu niên ngưỡng mộ anh hùng, lập chí học cho được võ công cái thế. Vì vậy, cậu ta bái một vị cao sư làm thầy. Nhưng

MỤC LỤC

vị cao sư này không hề dạy cho cậu võ công, chỉ yêu cầu cậu đến nơi có cỏ trên núi để thả heo.

Mỗi sáng, cậu phải ôm con heo nhỏ lên núi, phải băng qua nhiều kênh rạch; buổi tối, lại ôm nó về.

Yêu cầu của sư phụ đối với cậu là trên đường đi, không được thả heo xuống.

Cậu thiếu niên trong lòng không thích, nhưng cảm thấy sư phụ đang kiểm tra mình.

Trong thời gian hơn hai năm, ngày nào cậu ta cũng làm như vậy. Con heo nhỏ đã được nuôi lớn.

Đột nhiên, một hôm, sư phụ bảo:

- "Hôm nay, không phải ôm heo nữa. Con hãy lên núi một mình."

Cậu thiếu niên lần đầu tiên lên núi không ôm heo, cảm thấy thân thể nhẹ tựa chim bay, lập tức cảm thấy mình như lạc vào một cảnh giới tuyệt đối nào đó.

MỤC LỤC

Thiếu niên này thật ra, trong lúc không để ý, đã từng bước, từng bước thực hiện mục tiêu của mình. Bởi vì, con heo nhỏ, trong thời gian hai năm, từ mấy cân, phát triển hơn 200 cân.

... Mục tiêu lớn xem ra rất khó thực hiện, nhưng chúng ta hoàn toàn có thể thiết lập "mục tiêu thứ", hoặc là "mục tiêu ngắn hạn", từng bước thực hiện mục tiêu lớn. Áp lực về mặt tâm lý cũng nhờ đó giảm đi. Mục tiêu lớn, có một ngày, cũng có thể thực hiện được. (8 Thói Quen Lớn Của Người Thành Đạt"

730. Chuyển bại thành thắng

Trong một cuộc điều tra tâm lý những nhân vật hiện tại và quá khứ của Hoa Kỳ, tôi (Dale Carnegie) may mắn gặp được nhiều người đã biết cách "chuyển bại thành thắng".

Ông William Bolitho, tác giả cuốn "Mười Hai Người Thắng Thần", tóm tắt nguyên tắc trên này như vậy:

MỤC LỤC

- “Điều cần thiết ở đời không phải là biết lợi dụng những thẳng lợi. Kẻ ngu nào cũng biết vậy. Nhưng biết lợi dụng những thất thế, mới là điều cần thiết. Muốn được vậy, phải thông minh, và chính cái thiên tư đó phân biệt người khôn với kẻ ngốc.”

Ông Bolitho viết câu ấy sau khi bị cưa một chân vì tai nạn xe lửa. (Quảng Gánh Lo Đi và Vui Sống)

731. Chúa Giêsu với người bệnh phong cùi

Trong đạo Do Thái, người mắc bệnh phong cùi bị gạt ra ngoài lề xã hội. Họ không được sống chung với thân nhân trong xóm làng, nhưng bị xua đuổi ra ngoài đồng ruộng, hoặc vào rừng núi hay trong sa mạc. Họ phải ăn mặc rách rưới.

Tiếp xúc với với người bệnh phong cùi, ắt bị coi là ô uế, nên chẳng ai dám đến gần họ.

MỤC LỤC

Loại bệnh nhân này không những bị đau đớn vì những vết thương hành hạ trên thân xác, mà còn đau đớn vì bị nhục trong tâm hồn.

Chúa Giêsu đã vượt qua những biên giới cấm kỵ khi dám đến gần người bệnh phong này, đưa tay chữa lành họ.

Lòng yêu thương đã khiến Chúa Giêsu dám làm tất cả. (Dẫn Vào Thánh Lễ và Lời Nguyện Tín Hữu)

732. Thân phận người phong hủi

Thân xác người phong hủi bị hư nát lần lần: trước, lở loét ngoài da, sau, đến thịt lõm chớm, thật ghê tởm. Mắt thì bị khoét sâu; mũi thì bị lủng một lỗ to, thấy rõ nơi cuống họng; tai sút hết; lưỡi đỏ hoét và đầy những mụn nhọt; mặt méo mó, đầy những lỗ; móng tay, móng chân lóc ra khỏi thịt, rớt lã chã xuống đất; tóc và râu rụng hết.

MỤC LỤC

Người phung hủi xông ra mùi thúi tha, không ai chịu nổi, và xác chết của họ, con vật nào cũng chê, không thềm ăn.

Người phung hủi tuy sống, nhưng bị xem như chết. Họ chẳng qua chỉ là "một mớ mả đang đi". Và ngày trước, đi đâu, họ cũng phải hô to cho người ta tránh: "Tôi nhớt! Tôi nhớt!" hoặc phải rung chuông.

733. Một giám mục phung cùi

Năm 1955, Đức cha Cassaigne từ chức tổng giám mục Sài Gòn để lên phục vụ người cùi ở Di Linh, một nơi rừng sâu nước độc.

Đức Cha muốn sống âm thầm bên cạnh những con người bất hạnh và đau khổ nhất trên đời này. Những người phung này, khi ung nhọt lở loét đầy mình, quá kinh tởm, thì bị người trong làng đưa vào rừng. Nơi đây, họ phải sống cô độc một mình, để rồi phải chết dần chết mòn một cách rất đau đớn.

MỤC LỤC

Sống giữa những người phung tại trại cùi Di Linh, cuối cùng, Đức Cha Cassaigne cũng mắc bệnh phung mà chết.

734. Một linh mục phung cùi

Cha Đamiên, người Bỉ, tình nguyện đến đảo Molokai để phục vụ người phong cùi.

Khi cha đến đảo của người phung này, các người phung đến sờ chạm cha để xem cha có phải là phung như họ không. Lý do là vì họ không thể nào tin được một người lành mạnh, không mắc bệnh phung như họ, lại tình nguyện đến giúp họ. Và khi biết cha Đamiên là một người trẻ tuổi, khoẻ mạnh, đẹp trai, thông minh, trình độ văn hoá cao, toàn thể các người phung đều chảy nước mắt.

Cha Đamiên ở lại nơi đảo phung này để phục vụ những người bất hạnh nhất trên đời. Và cuối cùng, cha cũng mắc bệnh phung mà qua đời tại đây. Giáo Hội tôn vinh cha Đamiên: “Cha thánh người phung”.

MỤC LỤC

735. Một giáo dân phung cùi

Vì mắc bệnh phung, thi sĩ Hàn Mặc Tử phải vào ở trại cùi Quy Hoà năm 1937, và qua đời tại đây năm 1940.

Quá đau khổ vì bệnh ghê tởm dày vò nơi thân xác, và giữa những nỗi buồn tê tái trong tâm hồn, thi sĩ Hàn Mặc Tử đã tìm được an ủi nơi Chúa và Mẹ Maria qua những vần thơ thật hay và nhiệm lạ.

736. Đừng làm mất thể diện của người khác

Mười năm trước, tôi (Herb Cohen) quen một nhân viên điều hành.

Anh rất bất ngờ khi bị công ty cho nghỉ việc sau nhiều năm anh trung thành làm việc cho công ty.

Anh không cho gia đình hay bạn bè biết về việc này. Hàng sáng, vẫn đúng giờ đi làm, anh

MỤC LỤC

lại cặp cặp đi ra ga xe lửa, lên chuyến tàu đi Manhattan. Ở đó, anh đi lang thang khắp nơi quanh quảng trường Thời Đại hay các thư viện công cộng, và chờ đợi cho đến lúc hết giờ làm việc, rồi lại lên tàu về nhà.

Sau gần hai tháng, mọi chuyện vỡ lở khi vợ anh, vốn vẫn không hay biết gì, vô tình gọi điện thoại đến nơi anh từng làm việc.

Một kết thúc đáng buồn, nhưng nó chỉ cho chúng ta thấy mọi người đều có những ảo tưởng to lớn không ngờ trong việc cố gắng giữ gìn hình ảnh của mình trong mắt những người mà họ quan tâm...

Khi bạn đã hiểu được rằng mỗi cá nhân đều có tâm lý giữ thể diện cho mình một cách vô lý và tuyệt vọng như vậy, thì chúng ta luôn luôn phải tránh gây ra bất cứ sự xúc phạm nào với những người mà mình tiếp xúc, nhất là ở những nơi đông người.

Bạn phải tự rèn luyện bản thân để có thể nói chuyện thẳng thắn với các đối thủ khác biệt với mình về quan điểm mà không làm mất thể

MỤC LỤC

diện của họ. (Bạn Có Thể Đàm Phán Bất Cứ Điều Gì)

737. Nghe biện luận từ hai phía trước khi đưa ra phán quyết cuối cùng

Tổng thống Hoa Kỳ Roosevelt được coi là người rất biết vận dụng những ý kiến khác nhau. Mỗi khi gặp sự kiện trọng đại cần ra quyết sách, ông thường trước tiên mời một trợ lý đến, nói:

- “Ông hãy nghiên cứu vấn đề này, nhưng ông hãy giữ bí mật.”

Sau đó, ông lại mời thêm mấy trợ lý khác, biết rõ các trợ lý này luôn có ý kiến khác với trợ lý thứ nhất, nhưng vẫn yêu cầu họ nghiên cứu cùng một vấn đề và cũng yêu cầu họ “giữ bí mật”.

Như thế, Roosevelt có thể thu thập các loại ý kiến khác nhau, có thể nhìn cùng một vấn đề từ góc độ khác nhau, từ đó, đưa ra quyết sách chính xác.

MỤC LỤC

... Nhiệm vụ chủ yếu của ông không phải là duy trì chính quyền, mà là đưa ra quyết sách chính xác. Mà muốn có quyết sách chính xác, thì cách làm tốt nhất, là lắng nghe những ý kiến phản đối, phỏng theo cách làm phán quyết của tòa án, làm rõ chân tướng của sự thật từ sự biện luận của hai phía, đưa ra phán quyết cuối cùng. (Lòng Tự Tin)

738. Không ai một mình làm nên mọi chuyện.

Lần nọ, sau khi tôi (Keith D.Harrell) hoàn thành cuộc nói chuyện trước một nhóm cử tọa là các doanh nhân, một người ăn mặc sang trọng tiến lên và nói rằng anh ta rất thích bài thuyết trình của tôi, rằng anh ta sẽ áp dụng nó trong việc kinh doanh của mình.

Tôi hỏi anh ta làm nghề gì. Anh ta ưỡn ngực nói: "Tôi là một người tự thành đạt."

Tôi không bình phẩm gì thêm về câu trả lời trên, nhưng thiết nghĩ không ai một mình làm nên mọi chuyện.

MỤC LỤC

Chúng ta cần đến tất cả mọi người để đi hết cuộc đời mình. Chúng ta cần tiền đồ của họ, cần sự khôn ngoan, sự trung thực và cả sự ủng hộ của họ đối với chúng ta. (Thay Thái Độ - Đổi Cuộc Đời)

739. Thành công ở quanh chúng ta. Kiên trì đi tìm thì sẽ thấy.

Có một ông chủ, trong lúc đi kiểm tra nhà kho, không cẩn thận, đã làm rơi chiếc đồng hồ vàng ở đó.

Ông ta tìm mãi mà không thấy, bèn thông báo và hứa thưởng 100 đôla cho ai tìm thấy chiếc đồng hồ.

Mọi người, vì phần thưởng lớn này, đều cố hết sức tìm kiếm, bởi hết mọi đồng rơm rạ để tìm kiếm chiếc đồng hồ.

Mọi người tìm đến lúc mặt trời lặn mà không thấy. Họ không cho rằng chiếc đồng hồ quá nhỏ, mà đổ tại cái kho quá lớn, rơm rạ

MỤC LỤC

hiều, nên không tìm được. Chỉ có một đứa bé, mặc xiêm váy rách nát, vẫn cố gắng tìm kiếm cho dù mọi người đã bỏ cuộc hết.

Trời tối dần.

Đứa trẻ vẫn kiên trì tìm kiếm. Đột nhiên, nó phát hiện sau khi các tiếng ồn khác lắng xuống, thì có một âm thanh “tích tắc, tích tắc” không ngừng vang lên. Càng yên tĩnh, tiếng “tích tắc” càng rõ ràng hơn.

Đứa trẻ, cuối cùng, đã tìm được chiếc đồng hồ, lấy được 100 đôla tiền thưởng.

Thành công cũng giống như chiếc đồng hồ trong nhà kho, vẫn tồn tại quanh chúng ta. Chỉ cần kiên trì đi tìm kiếm, thì nhất định sẽ tìm thấy. (Truyện Nhỏ - Đạo Lý Lớn)

740. Ích lợi của sự nói nghịch lại, nói ngược lại

Jules Vageret nói:

MỤC LỤC

- “Nếu tôi không có cách nào tư tưởng khác hơn tờ báo của (tôi), thì tôi không thể bảo đảm rằng tư tưởng của tôi là đúng.”

Ai cũng thèm khát chân lý. Và chân lý luôn thèm khát khách quan. Vậy mà phần đông chúng ta thích chủ quan khi tư tưởng.

Cái hủ chủ quan nó nốt tinh thần ta, làm cho ta là nạn nhân của câu: “Ở bầu thì tròn, ở ống thì dài.”

Ta trở thành người lười tư tưởng và nhờ kẻ khác trong đạo, đảng, trong môn phái, tư tưởng thế ta.

... Socrate, trước khi nói nghịch các đối thủ, đã tự nói nghịch.

... Aristote cũng theo phương pháp nói nghịch. Đụng vấn đề gì, ông tự nói: “Khó khăn đây rồi!”

Đọc bộ Thần Học Tổng Luận của thánh Tôma, bạn gặp đầy công thức này: “Sed contra est: Mà ngược lại.” Tức ông liệt kê lý nghịch, rồi đánh tĩa cho đến hết.

MỤC LỤC

... Nói nghịch cũng là một trong những quy luật để phát minh.

Thiếu chân lý toán học, vật lý học bước đầu là những điều đối nghịch. Toán vi phân, độ cong không gian của Einstein, cơ học ba động của Louis de Broglie chẳng hạn. Những phát minh như máy hơi nước, đường sắt không gọi cho bạn tàn tích đối nghịch về ý nghĩa của các từ ngữ và ý tưởng buổi ban đầu sao.

Edison nói với một cộng sự viên của ông là Rosanoff khi ông này chán nản trước các thí nghiệm liên miên thất bại của ông, rằng: chính cái phi lý gợi ra cái hữu lý.

Tiền thân của giầy trong bóng đèn là miếng pho-mát. Có cuốn học thuyết nào cắt nghĩa tại sao pho-mát dùng được cho đèn điện không.

... Ba định luật của Guitton để luyện tư tưởng, là:

Lựa chọn: để tìm cái nhất chỉ quán chi.

Phân biệt: để thấy tinh nghĩa trong các danh từ như đồng nghĩa.

MỤC LỤC

Nói nghịch: để làm nảy ra chân lý. (Chảy Mồ Hôi Tim Ốc)

741. Suốt đời ăn năn lo buồn về hai lỗi phạm lúc nhỏ

Lúc còn nhỏ, Lu-y Gondaga có phạm hai lỗi nhỏ: một là, lấy trộm một chút thuốc súng nói các lính hầu của cha mình, hai là, lặp lại một vài lời thô tục của các đám lính này, mà Lu-y Gondaga lúc đó cũng không hiểu ý nghĩa.

Sau này, khi nhớ lại hai lỗi mình đã phạm lúc nhỏ, thánh Lu-y Gondaga tỏ lòng ăn năn lo buồn đau đớn suốt đời.

742. Làm một thang riêng để leo lên trời một mình!

Trong thế kỷ thứ ba, Novazianô trở thành lạc giáo khi tổ cáo Giáo Hội quá dễ dàng trong việc tha tội cho người có tội biết ăn năn thống

MỤC LỤC

hối. Ông lại còn chủ trương rằng Giáo Hội không có quyền tha các tội trọng.

Sau đó một thời gian, trong Công đồng Nixê, có một giám mục cũng tìm cách bênh vực lạc thuyết của Novazianô. Vị này chủ trương rằng cần phải đóng cửa trời lại, không cho người có tội vào.

Lúc đó, có hoàng đế Constantinô đang dự trong công đồng. Hoàng đế liền tức giận và nói với vị giám mục này: - “Thế thì ông làm riêng cho mình một cái thang, rồi tự mình leo mà lên trời một mình!”

743. Tội lỗi sinh ra sự cắn rứt trong lương tâm.

Lại tội lỗi còn sinh ra sự cắn rứt trong lương tâm, là một thứ sâu rất độc, cứ rúc rĩa mãi mãi.

Cho nên kẻ có tội luôn luôn đau đầu khổ tâm, đến nỗi có ăn tiệc cho khuây khỏa, thoải mái, lương tâm nó cũng bị cắn rứt luôn, có tiếng

MỤC LỤC

trách móc rằng: - “Mầy mất ơn nghĩa Chúa, mà mầy giả lơ làm điếc đi sao? Rủi như chết, mầy tính làm sao?”

Tiếng kêu trách bên trong đó, thật là một hình phạt rất nặng nề.

Ở đời này, cũng đã có nhiều người không có sức chịu nổi, phải tự tử. Chẳng hạn như Giuđa, ai ai cũng đều biết, bởi vì lương tâm cắn xé vì đã bán Chúa, cho nên chịu không nổi, sinh nản lòng, liền lấy dây thắt cổ chết khốn nạn.

Có một truyện cổ tích: Người kia phạm tội giết một đứa trẻ, muốn thoát khỏi hình phạt, nên xin vào dòng ẩn tu. Trốn trong tu viện, lương tâm không ổn, sau cùng, phải bỏ dòng mà ra toà án tự thú tội mình, xin quan kết án tử hình để cho lương tâm khỏi xâu xé. (Việc Rỗi Linh Hồn)

744. Thiên Chúa sẵn lòng tiếp nhận kẻ có tội.

MỤC LỤC

Ở đời, nếu ai đã dấy lên chống lại vua, thì vua không bao giờ tha thứ dẫu người đó đã ra đầu thú trước mặt vua.

Đối với Thiên Chúa, Người chẳng bao giờ đối xử với ta như vậy đâu, như lời Thánh Kinh rằng: "Yavê Thiên Chúa của ta đầy dung thứ chạnh thương, Người sẽ không ngoảnh mặt đi với các người nếu các người trở lại với Người" (2 Ks 30,9).

Thật vậy, ai ăn năn trở về với Chúa, thì Người không nỡ lòng làm ngơ. Bởi vì Người luôn kêu mời người tội lỗi biết ăn năn sám hối rằng: "Con hãy trở lại với Ta, Ta sẽ đón nhận con." (Gr 3,1)

745. Những ân hận của Bérenger

Vì chối sự hiện diện của Chúa Giêsu trong Phép Thánh Thể, Bérenger đã lôi kéo nhiều người theo lạc thuyết của ông.

MỤC LỤC

Về sau, Bérenger hối hận, lên án những lầm lạc của mình và trở lại giao hòa với Giáo Hội. Nhưng khi hấp hối nằm trên giường bệnh, ông run sợ quá chừng.

Cha giải tội khuyên Bérenger hãy tin vào lòng Chúa thương xót và đừng mất lòng trông cậy vào Chúa. Dầu vậy, Bérenger nói:

- “Tôi biết. Tôi trông cậy Chúa thứ tha vì tôi khóc lóc và ăn năn thật tình. Nhưng tôi đã gây cho nhiều người phạm tội, liệu Chúa có tha cho tôi không? Những người này sẽ tố cáo tôi một cách không tiếc thương khi tôi ra trước toà án của Đấng Phán xét Tối Cao?”

Nhờ cha giải tội hết sức khuyên bảo và an ủi, Bérenger mới bình tĩnh lại được và bằng an trước khi qua đời.

746. Kỷ luật của đàn sói trong việc săn bắt vây đuổi con mồi

MỤC LỤC

Mấy chục con sói ẩn núp trong bụi cây gai, bị nhiều cái gai ở cây đâm vào da chảy máu, vẫn kiên trì chờ đàn dê rừng xuất hiện, mà không rên rỉ, kêu la.

Đến lúc đàn dê rừng lọt hẳn vào vòng vây, các con sói mai phục, tuy bị thương, vẫn cùng với các con sói trong đàn, xông ra, vồ bắt con mồi.

Đó là kỷ luật của loài sói.

Kỷ luật là một loại sức mạnh lớn, kỳ diệu.
(Trí Tuệ và Kiên Nhẫn)

747. Hãy đọc một ngày ít nhất tám trang sách!

Một người bạn và người thầy thông thái của tôi (tôi: Richard Carlson, PH.D.), một lần, đã đưa cho tôi bộ sưu tập sách khổng lồ được viết cùng tác giả, như một món quà.

Cuốn sách thứ 26 khá kinh hãi khi tôi chỉ nhìn sơ qua.

MỤC LỤC

Nhưng khi tôi mở cuốn sách đầu tiên, tác giả ghi một thông điệp. Nó trở nên một trong những sự hiểu biết giá trị nhất mà tôi đã áp dụng vào cuộc sống của mình.

Thông điệp là: “Trong một đêm, bạn không thể đọc hết được. Chỉ đọc một ngày tám trang thôi, bạn sẽ đọc hết đồng sách này ít nhất trong ba năm.”

Để đọc tám trang, tôi chỉ mất vài phút. Nhưng tích tụ qua nhiều năm, nó thật sự quá nhiều.

Nếu bạn đọc tối thiểu tám trang mỗi ngày trên một năm, tính ra là khoảng 3000 trang. Trong 10 năm, con số đó sẽ tăng nhanh tới khoảng 30.000!

... Tôi từng rất ghét khi người ta nói với tôi:
- “Đọc sách là một món quà.” Và bạn có lẽ không thích tôi nói nó với bạn. Nhưng bây giờ, tôi lại thấy đúng.

Đọc sách là một món quà!

MỤC LỤC

Đọc sách là điều mà bạn có thể thực hiện hầu như mọi lúc và mọi nơi.

Đọc sách có thể là một phương pháp rất tốt để học hỏi, thư giãn và giải trí.

Vì thế, khi hiểu biết đầy đủ về công dụng của việc đọc sách, bạn hãy dành thời giờ đọc sách. (Đừng Quá Lo Lắng về Những Việc Nhỏ)

748. Hãy lập tức hành động!

Bí quyết kích lệ bản thân, chính là hành động.

Cách phát động bản thân thực tế, chính là câu nói kích lệ: “Lập tức hành động!”

Bất kể lúc nào, khi câu “Lập tức hành động!” từ tiềm thức lóe hiện ra ý thức, thì bạn cần lập tức hành động.

... Một nghệ sĩ không ngừng nỗ lực, cố gắng không để cho bất cứ ý tưởng nào trôi mất. Khi ông xảy ra một ý tưởng nào mới, ông lập tức

MỤC LỤC

ghi lại ngay. Cho dù giữa đêm khuya, ông cũng làm như vậy.

Thói quen này của ông rất tự nhiên, không mất chút sức lực nào. Đối với ông, điều này giống như khi bạn nghĩ tới một điều vui vẻ nào đó, bạn bất giác bật cười vậy.

Rất nhiều người có thói quen lề mề kéo dài. Do thói quen này, họ có thể đi trễ xe, đi làm trễ, hay càng quan trọng hơn – đánh mất cơ hội tốt đẹp có thể làm thay đổi theo hướng tốt hơn, toàn bộ tiến trình cuộc sống của họ.

Hãy ghi nhớ câu nói phát động bản thân họ: 'Lập tức hành động!' (Lòng Tự Tin)

749. Trong thời đại bùng nổ tri thức, ai không chịu học hành, sẽ bị xã hội đào thải.

Trên thảo nguyên, có một bãi cỏ rộng mênh mông dành cho cả vương quốc động vật. Thường ngày, có rất nhiều động vật đem con của mình đến đây để huấn luyện bản lĩnh.

MỤC LỤC

Mỗi ngày, khi mặt trời vừa lên, động vật trên thảo nguyên đã bắt đầu tập chạy.

Khỉ mẹ dạy con mình: - “Con cần phải chạy nhanh hơn một chút. Nếu con mà chạy chậm hơn linh dương, con có thể sẽ chết đói.”

Ở một bãi đất khác, linh dương mẹ cũng dạy con mình: - “Con phải chạy nhanh hơn một chút. Nếu con không chạy vượt được khỉ, con có thể bị chúng tranh hết đồ ăn.”

Trong thời đại bùng nổ tri thức, ai không chịu học hành, sẽ bị xã hội đào thải.

Chỉ có không ngừng bổ sung hoàn thiện bản thân mình, mới đứng vững trong cuộc cạnh tranh này. (Truyện Nhỏ - Đạo Lý Lớn)

750. Đừng nên nổi giận bởi những việc nhỏ nhất.

Ngày 07-5-1965, trận chung kết giải bi-a thế giới được diễn ra tại New York, Mỹ.

MỤC LỤC

Louis Fox là người đang dẫn điếm. Chỉ cần một vài điếm nữa, là có thể giành được chức vô địch.

Đúng vào lúc này, ông ta phát hiện có một con ruồi xanh đang bay lượn ở cạnh viên bi cái trên bàn. Ông lấy tay đuổi đi, nhưng khi ông ta vừa cúi người để chọc cơ, con ruồi đó lại bay trở lại bi cái. Một lần nữa, ông phải đứng dậy đuổi ruồi trong tiếng cười của khán giả.

Con ruồi quái gở này làm cho ông mất hết tinh thần thi đấu, trở nên căng thẳng. Dường như nó cố ý trêu ngươi ông. Mỗi khi ông quay đi, nó lại bay về phía bi cái. Điều này làm cho tất cả khán giả xung quanh cười la ầm ĩ.

Louis Fox rồi loạn tinh thần đến mức cực điếm.

Cuối cùng, mất hết lý trí, ông tức giận dùng tay cơ, đập vào con ruồi, nhưng không ngờ lại chạm vào bi cái. Trọng tài xác định ông đã đánh bi, cho nên ông mất đi một cơ hội.

Từ đó về sau, Louis Fox liên tục bị mất điếm.

MỤC LỤC

Đối thủ của ông, John Dyrain, lấy lại ưu thế, vượt qua Louis Fox và giành chức vô địch.

Sáng ngày hôm sau, người ta tìm thấy thi thể của ông Louis Fox ở trên sông. Ông đã tự tử.

Chỉ vì một con ruồi nhỏ mà Louis Fox đánh mất chức vô địch thế giới, mong ước không thành, đành phải tự sát. Đây đúng là điều chẳng đáng chút nào! (50 Điều Quan Trọng Làm Thay Đổi Cuộc Đời Bạn)